

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas
2014 m. birželio 12 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB ⁽¹⁾ 1

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 597/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 812/2004, nustatantis priemones dėl atsitiktinio banginių šeimos gyvūnų sugavimo žūklės rajonuose 62

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 598/2014, kuriuo pagal darnųjį metodą nustatomos su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų taikymo Sąjungos oro uostuose taisyklės ir procedūros ir panaikinama Direktyva 2002/30/EB 65

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 599/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejojo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą 79

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų ⁽¹⁾ 149

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva) 179

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 190

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES ⁽¹⁾ 349

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 596/2014

2014 m. balandžio 16 d.

dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) tikra finansinių paslaugų vidaus rinka būtina siekiant užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Sąjungoje;
- (2) siekiant sukurti integruotą, veiksmingą ir skaidrią finansų rinką, būtinas rinkos vientisumas. Sklandus vertybinių popierių rinkų veikimas ir visuomenės pasitikėjimas rinkomis yra būtinos ekonomikos augimo ir gerovės sąlygos. Piktnaudžiavimas rinka kenkia finansų rinkų vientisumui ir visuomenės pasitikėjimui vertybiniais popieriais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ⁽⁴⁾ papildyta ir atnaujinta Sąjungos rinkos vientisumo apsaugos teisės sistema. Tačiau po tos direktyvos įsigaliojimo įvyko teisės aktų, rinkų ir technologijų pokyčių ir atitinkamai gerokai pasikeitė finansinė situacija, todėl tą direktyvą reikėtų pakeisti, kad būtų tinkamai prisitaikoma prie tokių permainių. Taip pat reikalinga nauja teisėkūros priemonė, kuria būtų užtikrintos vienodos taisyklės ir svarbiausių sąvokų aiškumas, taip pat būtų sukurtas vienas taisyklių rinkinys remiantis 2009 m. vasario 25 d. ES Finansinės priežiūros aukšto lygio darbo grupės, kuriai pirmininkavo Jacques de Larosière (toliau – *Larosière grupė*), ataskaitos išvadomis;

⁽¹⁾ OL C 161, 2012 6 7, p. 3.

⁽²⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 64.

⁽³⁾ 2013 m. rugsėjo 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) (OL L 96, 2003 4 12, p. 16).

- (4) reikia sukurti vienodesnę ir tvirtesnę sistemą, siekiant išsaugoti rinkos vientisumą, išvengti galimo reguliuojamojo arbitražo ir užtikrinti atsakomybę už bandymus ja manipuliuoti, taip pat užtikrinti didesnę teisinį tikrumą ir supaprastinti rinkos dalyviams reguliavimą. Šio reglamento tikslas – ryžtingai prisidėti prie sklandaus vidaus rinkos veikimo, todėl jo pagrindas turėtų būti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 114 straipsnis, kaip yra nuosekliai aiškinama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje;
- (5) siekiant pašalinti likusias prekybos kliūtis ir reikšmingą konkurencijos iškraipymą, kurį lemia nacionalinių teisės aktų skirtumai, taip pat siekiant užkirsti kelią bet kokioms kitoms galimoms prekybos kliūtims ir svarbiems konkurencijos iškraipymo atvejams, būtina priimti reglamentą, kuriuo būtų nustatytas vienodesnis piktnaudžiavimo Sąjungos rinka sistemos aiškinimas, pagal kurį aiškiau apibrėžiamos taisyklės, taikytinos visose valstybėse narėse. Su piktnaudžiavimu rinka susijusius reikalavimus pateikus kaip reglamentą, būtų užtikrintas tiesioginis tų reikalavimų taikymas. Tokiu būdu būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir taip užkirstas kelias skirtingiems nacionaliniams reikalavimams, kurių susidaro dėl direktyvos perkėlimo. Šiuo reglamentu būtų reikalaujama, kad visi subjektai laikytųsi tų pačių taisyklių visoje Sąjungoje. Juo taip pat būtų sumažintas reguliavimo sudėtingumas ir įmonių, ypač tarpvalstybinę veiklą vykdančių įmonių, taisyklių laikymosi sąnaudų, ir jis padėtų atsikratyti konkurencijos iškraipymų;
- (6) 2008 m. birželio 25 d. Komisijos komunikate „Smulkiojo verslo aktas Europai“ Sąjunga ir jos valstybės narės kviečiamos parengti taisykles, kad būtų sumažinta administracinė našta, teisės aktai būtų pritaikyti prie mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) rinkų emitentų poreikių ir būtų suteikiama daugiau galimybių gauti tų emitentų finansavimą. Kai kuriomis Direktyvos 2003/6/EB nuostatomis užkraunama administracinė našta emitentams, ypač tiems, kurių finansinėmis priemonėmis leidžiama prekiauti MVĮ augimo rinkose. Tokią naštą reikėtų mažinti;
- (7) piktnaudžiavimas rinka – tai sąvoka, aprėpianti neteisėtą elgesį finansų rinkose; šiame reglamente jai turėtų būti priskiriama prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas ir manipuliavimas rinka. Toks elgesys neužtikrina visiško ir pakankamo rinkos skaidrumo, o tai būtina sąlyga visų ūkio veiklos vykdytojų prekybai integruotose finansų rinkose;
- (8) Direktyva 2003/6/EB visų pirma taikoma finansinėms priemonėms, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba dėl kurių paduotas prašymas leisti jomis prekiauti tokiose rinkose. Tačiau pastaraisiais metais finansinėmis priemonėmis vis dažniau prekiaujama daugiašalėse prekybos sistemose. Taip pat yra finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama tik kitų rūšių organizuotose prekybos sistemose arba kuriomis prekiaujama tik ne biržoje. Todėl šio reglamento taikymo sritis turėtų apimti bet kokias finansines priemones, kuriomis prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje, ir bet kokius kitus veiksmus, galinčius turėti poveikį tokioms finansinėms priemonėms nepriklausomai nuo to, ar jomis prekiaujama prekybos vietoje. Tam tikrų daugiašalių prekybos sistemų, kurios kaip reguliuojamos rinkos padeda bendrovėms finansuoti nuosavą kapitalą, atveju draudimas piktnaudžiauti rinka taikomas ir tada, kai pateiktas prašymas prekiauti tokiose rinkose. Todėl šio reglamento taikymo sritis turėtų apimti finansines priemones, dėl kurių pateikiamas prašymas leisti prekiauti daugiašalėse prekybos sistemose. Tai turėtų leisti pagerinti investuotojų apsaugą, turėtų būti išsaugotas rinkų vientisumas ir užtikrinta, kad būtų aiškiai draudžiama piktnaudžiauti rinka prekiaujant tokiais priemonėmis;
- (9) siekdami skaidrumo, reguliuojamos rinkos, daugiašalės ar organizuotos prekybos sistemos dalyviai turėtų savo kompetentingai institucijai nedelsdami pranešti išsamią informaciją apie finansines priemones, kuriomis jiems leista prekiauti, dėl kurių paduotas prašymas leisti jomis prekiauti arba kuriomis buvo prekiaujama jų prekybos vietoje. Kai finansine priemone nebeleidžiama prekiauti, jie turėtų pateikti antrą pranešimą. Tokios prievolės turėtų taip pat būti taikomos finansinėms priemonėms, dėl kurių paduotas prašymas leisti jomis prekiauti prekybos vietoje, ir finansinėms priemonėms, kuriomis prekiauti buvo leista prieš šiam reglamentui įsigaliojant. Kompetentingos institucijos turėtų pateikti Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai (EVPRI) pranešimus ir EVPRI turėtų paskelbti visų pateiktų finansinių priemonių sąrašą. Šis reglamentas taikomas finansinėms priemonėms nepriklausomai nuo to, ar jos įtrauktos į EVPRI paskelbtą sąrašą;
- (10) įmanoma, kad kai kurios finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama ne prekybos vietoje, gali būti naudojamos piktnaudžiaujant rinka. Šios finansinės priemonės apima priemones, kurių kaina arba vertė priklauso nuo finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, arba turi joms įtakos arba prekyba kuriomis turi įtakos kitų finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, kainai arba vertei. Pavyzdžiai, kai tokiomis

priemonėmis galėtų būti naudojamos piktnaudžiaujant rinka, galėtų būti viešai neatskleista informacija, susijusi su akcija ar obligacija, kuri gali būti naudojama išgyjant išvestinę tos akcijos ar obligacijos priemonę, arba su rodikliu, kurio vertė priklauso nuo tos akcijos ar obligacijos. Kai finansinės priemonės naudojamos kaip orientacinė kaina, išvestinės finansinės priemonės, kuriomis prekiaujama ne biržoje, gali būti naudojamos siekiant pasipelnėti iš manipuliacijų kainomis arba siekiant manipuliuoti finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, kainomis. Kitas pavyzdys – planuojama naujo, kitaip į šio reglamento reguliavimo sritį nepatenkančių vertybinių popierių segmento emisija, tačiau prekyba tais vertybiniais popieriais galėtų daryti poveikį jau esamų į oficialųjų biržos sąrašą įtrauktų vertybinių popierių, kurie patenka į šio reglamento reguliavimo sritį, kainai arba vertei. Šis reglamentas taip pat taikomas tokiais atvejais, kai finansinės priemonės, kuria prekiaujama prekybos vietoje, kaina arba vertė priklauso nuo priemonių, kuriomis prekiaujama ne biržoje. Tas pats principas turėtų būti taikomas biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartims, kurių kaina pagrįsta ta išvestine finansine priemone, taip pat biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarčių, į kurias toje finansinėje priemonėje pateikiama nuoroda, pirkimui;

- (11) prekyba vertybiniais popieriais arba susijusiomis priemonėmis, skirtomis vertybinių popierių stabilizavimui, ar prekyba nuosavomis akcijomis atpirkimo programose gali būti teisėta dėl ekonominių priežasčių ir todėl tam tikromis aplinkybėmis turėtų būti taikoma išimtis draudimui piktnaudžiauti rinka, jeigu ji vykdoma laikantis būtino skaidrumo, kai atskleidžiama atitinkama informacija dėl stabilizavimo arba atpirkimo programos;
- (12) prekybos nuosavomis akcijomis pagal atpirkimo programas ir finansinės priemonės stabilizavimo veiksmai, kuriems netaikomos išimties pagal šį reglamentą, savaime neturėtų būti laikomi piktnaudžiavimu rinka;
- (13) valstybės narės ir Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) nariai, ministerijos ir kitos vienos ar kelių valstybių narių ar Sąjungos agentūros arba specialiosios paskirties įmonės, taip pat tam tikros kitos valstybės institucijos ar joms atstovaujantys asmenys neturėtų būti varžomi sprendžiant monetarinius, valiutos keitimo kursų ar valstybės skolos valdymo politikos klausimus, jeigu jais siekiama viešųjų interesų ir jie susiję tik su šiomis politikos sritimis. Taip pat tokie sandoriai, pavedimai ar veiksmai, kuriuos vykdo Sąjunga, vienai ar kelioms valstybėms narėms skirta specialiosios paskirties įmonė, Europos investicijų bankas, Europos finansinio stabilumo fondas, Europos stabilumo mechanizmas arba dviejų ar daugiau valstybių narių įsteigta tarptautinė finansinė institucija, negali būti varžomi, kai jais siekiama telkti finansavimą ir suteikti finansinę pagalbą nariams. Laikantis šio reglamento, tokia reglamento taikymo srities išimtis gali taip pat būti taikoma tam tikroms valstybės institucijoms, kurioms pavesta valdyti valstybės skolą arba dalyvauti ją valdant, ir trečiųjų šalių centriniams bankams. Be to, monetarinei, valiutos keitimo kursų ar valstybės skolos valdymo politikai taikoma išimtis neturėtų būti išplečiama ir taikoma tais atvejais, kai tos valstybės institucijos sudaro sandorius, daro pavedimus arba imasi veiksmų, kuriais nesiekama įgyvendinti tų politikos sričių, arba kai tose institucijose dirbantys asmenys sudaro sandorius, daro pavedimus arba imasi veiksmų savo labui;
- (14) apdairūs investuotojai savo investicinius sprendimus grindžia jau turima informacija, t. y. *ex ante* turima informacija. Todėl klausimą, ar priimdamas investicinį sprendimą apdairus investuotojas būtų linkęs atsižvelgti į tam tikrą informaciją, reikėtų vertinti remiantis *ex ante* turima informacija. Atliekant tokį vertinimą būtina atsižvelgti į tikėtiną informacijos poveikį, turint omenyje visą emitento veiklą, informacijos šaltinio patikimumą ir kitus rinkos veiksnius, kurie gali tam tikromis aplinkybėmis paveikti finansines priemones, susijusias biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartis ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstus aukcionuose parduodamus produktus;
- (15) *ex post* informacija gali būti naudojama norint patvirtinti prielaidą, kad *ex ante* informacija galėjo turėti poveikį kainoms, bet ja nereikėtų naudotis siekiant imtis veiksmų prieš asmenis, kurie padarė pagrįstas išvadas vadovaudamiesi turėta *ex ante* informacija;
- (16) kai viešai neatskleista informacija susijusi su procesu, kuris vyksta keliais etapais, kiekvienas šio proceso etapas, taip pat visas procesas galėtų būti viešai neatskleista informacija. Užsitęsusio proceso tarpinis etapas gali būti konkrečios aplinkybės, kurios susiklostė, ar įvykis, kuris jau įvyko, arba atsižvelgiant į bendrą atitinkamą laiką esamų veiksnių visumą yra reali tikimybė, kad tos aplinkybės susiklostys ar įvykis įvyks. Tačiau tos nuostatos nereikėtų aiškinti taip, kad reikia atsižvelgti į tų aplinkybių arba įvykio poveikio atitinkamų finansinių priemonių kainoms mastą. Tarpinis etapas galėtų būti viešai neatskleista informacija, jeigu jis pats atitinka viešai neatskleistai informacijai šiame reglamente nustatytus kriterijus;

- (17) informacija, susijusi su ilgesnio laikotarpio tarpiniu etapu įvykusių įvykiu arba susiklosčiusiomis konkrečiomis aplinkybėmis, gali būti susijusi su derybų dėl sutarties eiga, preliminariomis per derybas sutartomis sąlygomis, galimybe disponuoti finansinėmis priemonėmis, sąlygomis, kuriomis bus prekiaujama finansinėmis priemonėmis, laikinomis disponavimo finansinėmis priemonėmis sąlygomis arba galimybe finansinę priemonę įtraukti į pagrindinį indeksą arba šią priemonę iš tokio indekso išbraukti;
- (18) didesnę teisinį tikrumą rinkos dalyviams reikėtų suteikti aiškiau apibrėžiant dvi itin svarbias viešai neatskleistos informacijos apibrėžties sudedamąsias dalis, būtent tikslų tokios informacijos pobūdį ir jos galimo poveikio finansinių priemonių kainoms, susijusioms biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartims ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstiems aukcione parduodamiems produktams reikšmingumą. Išvestinių finansinių priemonių, kurios yra didmeniniai energetikos produktai, atžvilgiu informacija, kuri turi būti atskleista pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1227/2011 ⁽¹⁾, turėtų būti visų pirma laikytina viešai neatskleista informacija;
- (19) šiuo reglamentu nesiekama uždrausti bendro pobūdžio su emitentais susijusių akcininkų ir vadovybės diskusijų apie verslo ir rinkos pokyčius. Tokie santykiai būtini siekiant užtikrinti veiksmingą rinkų veikimą ir šiuo reglamentu nereikėtų jų drausti;
- (20) neatidėliotųjų sandorių rinkos ir su jais susijusių išvestinių finansinių priemonių rinkos yra glaudžiai susijusios ir yra tarpvalstybinės, todėl rinka gali būti piktnaudžiaujama tarp šių rinkų ir tarp valstybių, taigi gali kilti didelė sisteminė rizika. Tai pasakytina ir apie prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir apie manipuliavimą rinka. Viešai neatskleista informacija neatidėliotųjų sandorių rinkoje gali būti pelninga finansų rinkoje prekiaujančiam asmeniui. Su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios viešai neatskleistos informacijos apibrėžtis turėtų būti informacija, kuri ir atitinka bendrą viešai neatskleistos informacijos, susijusios su finansinėmis rinkomis, apibrėžtį, ir kurią reikalaujama atskleisti pagal teisinės arba normines nuostatas Sąjungos ar nacionaliniu lygiu, rinkos taisyklės, sutartis ar paprotinę teisę atitinkamose biržos prekių išvestinių finansinių priemonių ar neatidėliotųjų sandorių rinkose. Geriausiai žinomi tokių taisyklių pavyzdžiai – Reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl energijos rinkos ir bendra organizacijų duomenų bazių iniciatyva (JODI) naftos rinkoje. Tokia informacija gali būti naudinga rinkos dalyviams pagrindžiant savo sprendimus sudaryti išvestinių finansinių priemonių arba susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis, todėl turėtų būti laikoma viešai neatskleista informacija, kurią reikalaujama atskleisti, jeigu tikėtina, kad ji gali turėti didelį poveikį tokių išvestinių finansinių priemonių arba susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių kainoms.

Be to, manipuliavimo strategijos gali aprėpti kelias neatidėliotųjų sandorių ir išvestinių finansinių priemonių rinkas. Prekyba finansinėmis priemonėmis, įskaitant biržos prekių išvestines finansines priemones, galima pasinaudoti norint manipuluoti su ja susijusiomis biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartimis, o biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartimis galima pasinaudoti norint manipuluoti susijusiomis finansinėmis priemonėmis. Nuostatoje dėl draudimo manipuluoti rinka turėtų atsispindėti šie tarpusavio ryšiai. Tačiau netikslinga ir konkrečiai neįmanoma išplėsti šio reglamento taikymo srities tiek, kad ji apimtų veiksmus, nesusijusius su finansinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, prekybą pagal biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis, kurios yra svarbios tik neatidėliotųjų sandorių rinkai. Didmeninių energetikos produktų atžvilgiu kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į konkrečias Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 apibrėžčių charakteristikas, kai šiame reglamente išdėstytas viešai neatskleistos informacijos, prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka apibrėžtis taiko su didmeniniais energetikos produktais susijusioms finansinėms priemonėms;

- (21) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ⁽²⁾ Komisija, valstybės narės ir kitos oficialiai paskirtos institucijos yra atsakingos, *inter alia*, už techninį apyvartinių taršos leidimų išdavimą, už jų nemokamą suteikimą reikalavimus atitinkantiems pramonės sektoriams ir naujiems dalyviams ir apskritai už Sąjungos klimato politikos sistemos, kuria remiamas apyvartinių taršos leidimų teikimas Sąjungos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos taisyklių besilaikantiems pirkėjams, plėtrą ir įgyvendinimą. Vykdydamos tas pareigas, tos viešosios institucijos taip pat gali turėti galimybę susipažinti su viešai neskelbiama informacija, kuri gali turėti poveikio kainoms, ir, remiantis Direktyva 2003/87/EB, joms gali prirėkti atlikti tam tikras su apyvartiniais taršos leidimais susijusias rinkos operacijas. Kadangi persvarstant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB ⁽³⁾ apyvartiniai taršos leidimai priskiriami finansinėms priemonėms, šis reglamentas toms priemonėms taip pat bus taikomas.

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (OL L 326, 2011 12 8, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

Siekiant išsaugoti Komisijos, valstybių narių ir kitų oficialiai paskirtų institucijų gebėjimą rengti ir vykdyti Sąjungos klimato politiką, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tų viešųjų institucijų veiklai, jeigu ji vykdoma tik viešaisiais interesais ir tik aiškiai įgyvendinant tą politiką ir yra susijusi su apyvartiniais taršos leidimais. Tokia išimtis neturėtų daryti neigiamo poveikio bendram rinkos skaidrumui, nes tos viešosios institucijos turi teisės aktais nustatytą pareigą veiklą vykdyti taip, kad būtų užtikrinamas tinkamas, sąžiningas ir nediskriminacinis naujų sprendimų, pokyčių ir duomenų, kurie gali turėti poveikio kainoms, atskleidimas ir galimybė su jais susipažinti. Be to, konkrečios informacijos, kuri gali turėti poveikio kainoms ir kurią turi viešosios valdžios institucijos, sąžiningo ir nediskriminacinio atskleidimo užtikrinimo priemonės numatomos pagal Direktyvą 2003/87/EB ir ja vadovaujantis priimtus įgyvendinimo aktus. Tačiau viešosioms institucijoms, kurios veikia įgyvendindamos Sąjungos klimato politiką, taikoma išimtis neturėtų būti išplečiama ir taikoma tais atvejais, kai tos viešosios institucijos vykdo veiklą arba sudaro sandorius, kuriais nesiekama įgyvendinti Sąjungos klimato politikos, arba kai bet kuriai iš tų institucijų dirbantys asmenys veiklą vykdo ar sandorius sudaro savo labui;

- (22) pagal SESV 43 straipsnį ir įgyvendindamos tarptautinius susitarimus, sudarytus pagal SESV, Komisija, valstybės narės ir kitos oficialiai paskirtos institucijos yra atsakingos, *inter alia*, už tai, kad būtų įgyvendinami bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) ir bendros žuvininkystės politikos (BŽP) tikslai. Vykdydamos tą pareigą tos viešosios institucijos imasi veiksmų ir priemonių, įskaitant viešąsias intervencijas, papildomų importo muitų nustatymą arba laikiną jų netaikymą, kuriomis siekiama valdyti žemės ūkio ir žuvininkystės rinkas. Atsižvelgiant į šio reglamento taikymo sritį, kurio tam tikros nuostatos apima ir biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis, kurios daro arba tikėtina, kad daro poveikį finansinėms priemonėms, ir finansines priemones, kurių vertė priklauso nuo biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių vertės ir kurios daro arba tikėtina, kad daro poveikį biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartims, būtina užtikrinti, jog nebūtų ribojama Komisijos, valstybių narių ir kitų institucijų, oficialiai paskirtų įgyvendinti BŽŪP ir BŽP, veikla. Siekiant išsaugoti Komisijos, valstybių narių ir kitų oficialiai paskirtų institucijų gebėjimą rengti ir vykdyti BŽŪP ir BŽP, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tų viešųjų institucijų veiklai, jeigu ji vykdoma siekiant viešųjų interesų ir tik įgyvendinant tas politikos sritis. Tokia išimtis neturėtų daryti neigiamo poveikio bendram rinkos skaidrumui, nes šios viešosios institucijos turi teisės aktais nustatytą pareigą veiklą vykdyti taip, kad būtų užtikrinamas tinkamas, sąžiningas ir nediskriminacinis naujų sprendimų, pokyčių ir duomenų, kurie gali turėti poveikio kainoms, atskleidimas ir galimybė su jais susipažinti. Tuo pačiu valstybės institucijoms, kurios veikia įgyvendindamos BŽŪP ir BŽP, taikoma išimtis neturėtų būti išplečiama ir taikoma tais atvejais, kai tos valstybės institucijos vykdo veiklą arba sudaro sandorius, kuriais nesiekama įgyvendinti BŽŪP ir BŽP, arba kai bet kuriai iš tų institucijų dirbantys asmenys veiklą vykdo ar sandorius sudaro savo labui;
- (23) pagrindinis prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija požymis yra nesąžiningas pranašumas, įgytas dėl viešai neatskleistos informacijos ir kenkiantis apie tokią informaciją nežinantiems tretiesiems asmenims, todėl darantis žalą finansų rinkų vientisumui ir investuotojų pasitikėjimui. Taigi prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija draudimas turėtų būti taikomas, kai asmuo, dėl savo veiklos turintis tokios viešai neatskleistos informacijos, nesąžiningai ja pasinaudoja ir pagal ją rinkoje savo arba trečiojo asmens labui, tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro sandorius, įsigydamas ar parduodamas arba bandydamas įsigyti ar parduoti, arba atšaukdamas ar keisdamas pavedimą įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis ta informacija susijusi, arba bandydamas šį pavedimą atšaukti ar keisti. Naudojimas viešai neatskleista informacija gali būti ir prekyba apyvartiniais taršos leidimais ar su jais susijusiomis išvestinėmis priemonėmis, dalyvavimas apyvartinių taršos leidimų ar kitų produktų, kuriais tokie leidimai yra pagrįsti, aukcionuose, rengiamuose remiantis Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1031/2010 ⁽¹⁾;
- (24) kai juridinis arba fizinis asmuo, turintis viešai neatskleistos informacijos, savo arba trečiojo asmens labui, tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyja ar parduoda arba bando įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis ta informacija susijusi, turėtų būti preziumuojama, kad tas asmuo ta informacija pasinaudojo. Ta prezumpcija nedaro poveikio teisei į gynybą. Klausimas, ar asmuo pažeidė draudimą ir prekiaavo vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija arba bandė prekiauti vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, turėtų būti nagrinėjamas atsižvelgiant į šio reglamento tikslą, kuris yra saugoti finansų rinkų vientisumą ir sustiprinti investuotojų pasitikėjimą, kurie, savo ruožtu, pagrįsti garantijomis, kad investuotojams bus sudarytos vienodos sąlygos ir jie bus apsaugoti nuo netinkamo viešai neatskleistos informacijos panaudojimo;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 12 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1031/2010 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcione pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje, terminų, administravimo ir kitų aspektų (OL L 302, 2010 11 18, p. 1).

- (25) pavedimai, padaryti prieš įgyjant viešai neatskleistą informaciją, neturėtų būti laikomi prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija. Tačiau kai asmuo įgyja viešai neatskleistą informaciją, turėtų būti preziumuojama, kad bet koks vėlesnis pakeitimas, siejantis tą informaciją su pavedimais, padarytais prieš įgyjant tokią informaciją, įskaitant pavedimo atšaukimą arba pakeitimą, arba bandymą atšaukti arba pakeisti pavedimą, yra prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija. Tačiau tą prezumpciją galima nuginčyti, jeigu asmuo įrodo, kad jis, sudarydamas sandorį, viešai neatskleista informacija nesinaudojo;
- (26) naudojimasis viešai neatskleista informacija gali būti asmens, kuris žino arba turėtų žinoti, kad turima informacija yra viešai neatskleista informacija, veiksmai įsigyjant arba parduodant finansinę priemonę arba apyvartiniais taršos leidimais pagrįstą aukcione parduodamą produktą, arba atšaukiant ar pakeičiant pavedimą, arba bandant įsigyti arba parduoti finansinę priemonę arba atšaukti ar pakeisti pavedimą. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos turėtų spręsti, ką žino ar turėtų žinoti normaliai atidus ir apdairus asmuo tomis aplinkybėmis;
- (27) ši reglamentą reikėtų aiškinti atsižvelgiant į valstybių narių patvirtintas priemones, kuriomis siekiama, kad būtų apsaugoti perleidžiamų vertybinių popierių savininkų, turinčių balsavimo teises bendrovėje (arba galinčių turėti tokias teises dėl to, kad buvo pasinaudota teisėmis, arba dėl konversijos), interesai, kai bendrovei pateikiamas oficialus pasiūlymas perimti jos akcijų paketą arba bet kuris kitas siūlomas kontrolės pakeitimas. Visų pirma ši reglamentą reikėtų aiškinti atsižvelgiant į įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, susijungimo sandorių ir kitų sandorių, turinčių įtakos nuosavybės teisėms į bendroves arba jų kontrolei, kuriuos reguliuoja priežiūros valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB⁽¹⁾ 4 straipsnį;
- (28) tyrimai ir vertinimai, atlikti remiantis viešai prieinamais duomenimis, neturėtų būti laikomi viešai neatskleista informacija, todėl remiantis tokiu tyrimu ar vertinimu įvykdytas sandoris neturėtų būti laikomas prekyba naudojantis viešai neatskleista informacija. Tačiau, pavyzdžiui, ši informacija gali būti laikoma viešai neatskleista informacija, kai rinkoje šios informacijos paskelbimo arba sklaidos pagrįstai tikimasi ir tokiu paskelbimu ar sklaida prisidedama prie finansinių priemonių kainodaros proceso arba informacijoje pateikiama pripažinto rinkos apžvalgininko ar institucijos, kuri gali informuoti apie finansinių priemonių kainas, nuomonė. Todėl tam, kad nustatyti, ar jie vykdytų prekybą remdamiesi viešai neatskleista informacija, rinkos dalyviai turi įvertinti, kiek informacija yra nevieša ir koks poveikis būtų daromas finansinėms priemonėms, jei jie vykdytų prekybą prieš atskleidžiant ar išplatinant informaciją;
- (29) siekiant išvengti to, kad būtų per neapsižiūrėjimą uždraudžiama teisėta finansinė veikla, t. y. veikla, kuria nepiktinaudžiauama rinka, reikia pripažinti tam tikrą teisėtą veiklą. Pavyzdžiui, ji gali apimti rinkos formuotojų, kurie veikia teisėtai užtikrindami rinkos likvidumą, vaidmens pripažinimą;
- (30) vien tai, kad rinkos formuotojai arba asmenys, įgalioti veikti kaip sandorio subjektai, vykdo teisėtą veiklą, susijusią su finansinių priemonių pirkimu ar pardavimu, arba tai, kad asmenys, įgalioti vykdyti pavedimus žinančių viešai neatskleistą informaciją trečiųjų asmenų vardu, pagal savo pareigas vykdo atšaukiamą ar keičiamą pavedimą, neturėtų būti savaime laikoma prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija. Tačiau pagal šį reglamentą nustatyta apsauga, teikiama rinkos formuotojams, asmenims, įgaliotiems veikti kaip sandorio subjektai, arba asmenims, įgaliotiems vykdyti pavedimus žinančių viešai neatskleistą informaciją trečiųjų asmenų vardu, netaikoma veiklai, kuri šiuo reglamentu aiškiai draudžiama, pavyzdžiui, vadinamajai kliento aplenkimo (angl. *front-running*) praktikai. Kai juridiniai asmenys ėmėsi visų pagrįstų priemonių, siekdami išvengti rinkos piktnaudžiavimo, tačiau jiems dirbantys fiziniai asmenys šių juridinių asmenų vardu vis tiek piktnaudžiauja rinka, tokiu atveju neturėtų būti laikoma, kad rinka piktnaudžiauja juridinis asmuo. Dar vienas pavyzdys, kuris neturėtų būti laikomas viešai neatskleistos informacijos pasinaudojimu, – sandoriai, sudaryti atlyginant už ankstesnę prievolę suėjus jos terminui. Galimybė susipažinti su viešai neatskleista informacija, susijusia su kita bendrove, ir pasinaudojimas ja teikiant viešą pasiūlymą perimti akcijų paketą, siekiant kontroliuoti tą bendrovę, arba siūlant susijungti su ja neturėtų būti laikoma prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija;

⁽¹⁾ 2004 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

- (31) kadangi prieš įsigydamas ar parduodamas finansines priemones asmuo, kuris atlieka vieną ar kitą iš šių operacijų, būtina pirmiausia priima sprendimą įsigyti ar parduoti, todėl toks įsigijimas ar pardavimas savaime nereiškia, kad naudojama viešai neatskleista informacija. Veiksmai pagal savo prekybos planus ir strategijas nelaikomi naudojimusi viešai neatskleista informacija. Tačiau nei vienas iš tų fizinių arba juridinių asmenų neturėtų įgyti apsaugos dėl savo einamų pareigų; apsauga jiems turėtų būti suteikta tik tuo atveju, jeigu jie elgėsi tinkamai ir teisingai, laikėsi savo profesijos ir šio reglamento standartų, t. y. rinkos vientisumo ir investuotojų apsaugos. Vis dėlto galėtų būti manoma, kad pažeidimas padarytas, jeigu kompetentinga institucija nustatė, jog buvo neteisėta priežastis tiems sandoriams sudaryti arba prekybos pavedimams pateikti ar tiems veiksams vykdyti arba asmuo pasinaudojo viešai neatskleista informacija;
- (32) rinkos tyrimai yra finansinių priemonių pardavėjo ir vieno arba daugiau potencialių investuotojų santykiai prieš paskelbiant apie sandorį siekiant atkreipti potencialių investuotojų dėmesį į galimą sandorį ir jo kainą, mastą ir struktūrą. Rinkos tyrimai galėtų apimti pirminį arba antrinį atitinkamų vertybinių popierių siūlymą ir skiriasi nuo įprastos prekybos. Jie yra labai vertinga priemonė siekiant atkreipti potencialių investuotojų dėmesį, paskatinti akcininkų dialogą, užtikrinti, kad prekyba vyktų sklandžiai ir kad būtų suderintos emitentų, esamų akcininkų ir potencialių investuotojų nuomonės. Jie gali būti ypač naudingi tada, kai pasitikėjimas rinkomis nedidelis ar trūksta atitinkamo indekso arba rinkos yra nepastovios. Taigi gebėjimas atlikti rinkos tyrimus svarbus siekiant tinkamo finansų rinkų veikimo, todėl šie tyrimai neturėtų būti laikomi piktnaudžiaivimu rinkomis;
- (33) rinkos tyrimų pavyzdžiai apima atvejus, kai parduodančio subjekto įmonė veda diskusijas su emitentu dėl galimos sandorio ir nusprendžia atkreipti potencialių investuotojų dėmesį, siekdama nustatyti sąlygas, kuriomis būtų sudarytas sandoris, kai emitentas ketina paskelbti apie skolos vertybinių popierių emisiją ar papildomą kapitalo didinimo operaciją ir su pagrindiniais investuotojais susisiečia parduodančio subjekto įmonė ir išdėsto jiems visus sandoriui sudaryti būtinus finansinio įsipareigojimo reikalavimus, arba kai parduodantis subjektas investuotojo vardu siekia parduoti didelį kiekį vertybinių popierių ir siekia į tuos vertybinius popierius atkreipti potencialių investuotojų dėmesį;
- (34) atliekant rinkos tyrimus gali tekti potencialiems investuotojams atskleisti viešai neatskleistą informaciją. Paprastai galimybė gauti finansinės naudos iš prekybos remiantis viešai neatskleista informacija, perduota vykdant rinkų tyrimus, būna tik tuomet, kai yra tokia finansinių priemonių, kurių rinkos tyrimas atliekamas, arba susijusių finansinių priemonių rinka. Atsižvelgiant į tokių diskusijų laiką gali būti, kad viešai neatskleista informacija potencialiam investuotojui bus atskleista vykdant rinkos tyrimus po to, kai finansine priemone buvo leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba ja prekiaujama daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje. Prieš pradėdant rinkos tyrimus informaciją atskleidžiantys rinkos dalyviai turėtų įvertinti, ar rinkų tyrimai apims viešai neatskleistos informacijos atskleidimą;
- (35) manoma, kad viešai neatskleista informacija atskleista teisėtai, jeigu ji atskleidžiama asmeniui atliekant įprastines einamas pareigas, vykdant profesinę veiklą arba pareigas. Kai rinkos tyrimai apima viešai neatskleistos informacijos atskleidimą, turėtų būti manoma, kad ją atskleidžiantis rinkos dalyvis atliko įprastines einamas pareigas, vykdė profesinę veiklą arba pareigas, jeigu jis atskleisdamas šią informaciją informavo asmenį, kuriam ši informacija teikiama, kad jam gali būti suteikiama viešai neatskleista informacija, ir gavo šio asmens sutikimą; kad pagal šio reglamento nuostatas jo galimybės prekiauti arba imtis veiksmų remiantis šia informacija bus ribojamos; kad reikia imtis atsakingų veiksmų siekiant nuolat saugoti šios informacijos konfidencialumą; taip pat, kad jis privalo informuoti atskleidžiantį rinkos dalyvį apie visų fizinių ir juridinių asmenų, kuriems reaguojant į rinkos tyrimus informacija atskleidžiama, tapatybę. Atskleidžiantis rinkos dalyvis taip pat turėtų laikytis prievolių, kurios išsamiai nustatomos techniniuose reguliavimo standartuose, dėl atskleidžiamos informacijos įrašų saugojimo. Neturėtų būti preziumuojama, kad jeigu rinkos dalyviai, atlikdami rinkos tyrimą, nesilaikė šio reglamento, jie neteisėtai atskleidė viešai neatskleistą informaciją, vis dėlto jie neturėtų galėti pasinaudoti išimtimi, taikoma tiems, kurie tokių nuostatų laikėsi. Klausimas, ar jie pažeidė neteisėto viešai neatskleistos informacijos atskleidimo draudimą turėtų būti nagrinėjamas atsižvelgiant į atitinkamas šio reglamento nuostatas, ir visi informaciją atskleidžiantys rinkos dalyviai turėtų turėti prievolę prieš pradėdami rinkos tyrimus raštu registruoti savo vertinimą, ar tas rinkų tyrimas apims viešai neatskleistos informacijos atskleidimą;

- (36) potencialūs investuotojai, kuriems taikomi rinkos tyrimai, turėtų savo ruožtu apsvarstyti, ar jiems atskleista informacija prilygsta viešai neatskleistai informacijai ir dėl to jie negalėtų ja remdamiesi prekiauti arba toliau atskleisti tos informacijos. Potencialiems investuotojams ir toliau taikomos prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir neteisėto viešai neatskleistos informacijos atskleidimo taisyklės, nustatytos šiame reglamente. Siekdama padėti potencialiems investuotojams priimti sprendimus ir nuspręsti, kokių veiksmų jie turėtų imtis, kad nepažeistų šio reglamento, EVPRI turėtų paskelbti gaires;
- (37) Reglamente (ES) Nr. 1031/2010 numatyti du lygiagretūs piktnaudžiavimui rinka taikomi režimai, taikytini apyvartinių taršos leidimų aukcionams. Tačiau, kadangi apyvartiniai taršos leidimai priskiriami finansinėms priemonėms, šis reglamentas turėtų būti vienas bendras taisyklių rinkinys, susijęs su piktnaudžiavimui rinka taikomomis priemonėmis, taikytinomis visose pirminėse ir antrinėse apyvartinių taršos leidimų rinkose. Šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas veiksams ar sandoriams, įskaitant kainų pasiūlymus, susijusius su apyvartinių taršos leidimų ar jais pagrįstų aukciono platformoje, kuri patvirtinta kaip reguliuojama rinka, parduodamų produktų, įskaitant tuos atvejus, kai aukcione parduodami produktai nėra finansinės priemonės, pardavimu aukcione reguliuojamoje rinkoje, kuriam leista veikti kaip aukciono platformai, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010;
- (38) šiame reglamente reikėtų numatyti priemones, susijusias su manipuliavimu rinka, kurias būtų galima pritaikyti prie naujų galimą piktnaudžiavimą sukeliančių prekybos formų ar naujų strategijų. Siekiant atsižvelgti į tai, kad prekyba finansinėmis priemonėmis vis labiau automatizuojama, pageidautina, kad manipuliavimo rinka apibrėžtyje būtų pateikta konkrečių piktnaudžiavimo strategijų pavyzdžių, kuriuos galima įgyvendinti visais esamais prekybos būdais, įskaitant algoritminę prekybą ir prekybą sudarant dažnus trumpalaikio pobūdžio sandorius. Pateikti pavyzdžiai nėra baigtinis jų sąrašas ir jais taip pat neketinama daryti prielaidos, kad kitomis priemonėmis įgyvendintos tos pačios strategijos taip pat nebūtų susijusios su piktnaudžiavimu;
- (39) piktnaudžiavimo rinka draudimas turėtų taip pat būti taikomas asmenims, kurie bendrininkauja piktnaudžiaudami rinka. Pavyzdžiui, tai galėtų būti makleriai, kurie parengia ir rekomenduoja prekybos strategiją, dėl kurios bus piktnaudžiuojama rinka, asmenys, kurie skatina asmenis, turinčius viešai neatskleistos informacijos, ją neteisėtai atskleisti, asmenys, kurie, bendradarbiaudami su prekiautojais, ar asmenys, kurie sukuria programinę įrangą, kurios paskirtis – palengvinti piktnaudžiavimą rinką, tačiau ne tik jie;
- (40) siekiant užtikrinti, kad atsakomybė tektų ir juridiniam asmeniui, ir visiems fiziniams asmenims, dalyvaujantiems priimant juridinio asmens sprendimus, reikia pripažinti įvairias valstybių narių teisinės priemonės. Tokios priemonės turėtų būti tiesiogiai susijusios su atsakomybės priskyrimo būdais pagal nacionalinės teisės aktus;
- (41) siekiant papildyti draudimą manipuluoti rinka, šiame reglamente turėtų būti įtvirtintas draudimas bandyti manipuluoti rinka. Bandymą manipuluoti rinka reikėtų atskirti nuo realių veiksmų, dėl kurių labai tikėtina, kad bus manipuluojama rinka, nes pagal šį reglamentą draudžiamos abi šios veikos. Tokie bandymai gali apimti atvejus, kai buvo pradėta ir nebaigta vykdyti veiksmų, pavyzdžiui, dėl technologijos sutrikimų arba nurodymai prekybai buvo neįvykdyti. Drausti bandymus manipuluoti rinka būtina siekiant kompetentingas institucijas įgalinti taikyti sankcijas už tokius bandymus;
- (42) nedarant poveikio šio reglamento tikslui ir jo tiesiogiai taikomoms nuostatoms, asmuo, sudaręs sandorius ar pateikęs prekybos pavedimus, kurie gali būti laikomi manipuliavimu rinka, gali sugebėti įrodyti, kad jo motyvai sudaryti tokius sandorius ar pateikti pavedimus prekiauti buvo teisėti ir kad tie sandoriai bei prekybos pavedimai neprieštaravo atitinkamoje reguliuojamoje rinkoje priimtai praktikai. Rinkoje priimtą praktiką gali nustatyti tik kompetentinga institucija, atsakinga už piktnaudžiavimo rinka priežiūrą atitinkamoje rinkoje. Konkrečioje rinkoje pripažinta praktika negali būti laikoma tinkama taikyti kitose rinkose, išskyrus atvejus, kai tų kitų rinkų kompetentingos institucijos oficialiai pripažino tą praktiką. Vis dėlto galima laikyti, kad pažeidimas padarytas, jeigu kompetentinga institucija nustatė, jog buvo kita neteisėta priežastis tiems sandoriams sudaryti arba prekybos pavedimams pateikti;
- (43) šiame reglamente taip pat turėtų būti paaiškinta, kad su finansine priemone susijusiam manipuliavimui rinka ar bandymui manipuluoti rinka gali būti priskiriami ir veiksmai su susijusiomis finansinėmis priemonėmis, kaip antai išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama kitoje prekybos vietoje ar ne biržoje;

- (44) daugelio finansinių priemonių kaina nustatoma pagal lyginamuosius indeksus. Faktinės manipuliacijos lyginamaisiais indeksais, įskaitant tarpbankines palūkanų normas, arba bandymai tai daryti gali smarkiai sumenkinti pasitikėjimą rinka, o investuotojams gali sukelti didelių nuostolių ir iškreipti realiąją ekonomiką. Todėl siekiant išsaugoti rinkų vientisumą ir sudaryti sąlygas kompetentingoms institucijoms užtikrinti aiškiaus draudimo manipuliuoti lyginamaisiais indeksais vykdymą, reikia lyginamųjų indeksų atžvilgiu nustatyti konkrečias nuostatas. Tos nuostatos turėtų būti taikomos visiems paskelbtiems lyginamiesiems indeksams, įskaitant tuos, kuriuos galima gauti internetu nemokamai arba mokamai, kaip antai kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandorių indeksai ir indeksų indeksai. Būtina papildyti bendrą draudimą manipuliuoti rinka, uždraudžiant manipuliavimą pačiu lyginamuoju indeksu ir melagingos ar klaidinančios informacijos skleidimą, melagingų ar klaidinančių duomenų teikimą ar visą kitą veiklą, kuria siekiama manipuliuoti apskaičiuojant lyginamąjį indeksą, jeigu bendrai apibrėžta, kad tas skaičiavimas apima visų duomenų, susijusių su lyginamojo indekso skaičiavimu, gavimą ir vertinimą, visų pirma apima susiaurintus duomenis, ir įskaitant manipuliavimą lyginamojo indekso apskaičiavimo metodu nepriklausomai nuo to, jis algoritminis ar loginis, visas ar dalinis. Tos taisyklės papildo Reglamentą (ES) Nr. 1227/2011, kuriuo draudžiama sąmoningai pateikti neteisingą informaciją įmonėms, kurios teikia kainų vertinimus arba rinkos ataskaitas dėl didmeninių energetikos produktų, taip klaidinant rinkos dalyvius, kurie veikia, remdamiesi tais kainų įvertinimais arba rinkos ataskaitomis;
- (45) siekiant užtikrinti vienodas rinkos sąlygas prekybos vietose ir sistemose pagal šį reglamentą, bet kurie asmenys, vykdančys reguliuojamų rinkų veiklą, daugiašalės ir organizuotos prekybos sistemos turėtų nustatyti ir užtikrinti veiksmingas nuostatas, sistemas ir procedūras manipuliavimo rinka ir piktnaudžiavimo veiksams užkardyti ir nustatyti;
- (46) manipuliavimui ar bandymui manipuliuoti finansinėmis priemonėmis taip pat gali būti priskiriamas pavedimų, kurių negalima vykdyti, teikimas. Be to, finansine priemone galima manipuliuoti vykdant veiksmus ne prekybos vietoje. Asmenys, kurių profesija susijusi su sandorių organizavimu ar vykdymu, privalėtų nustatyti ir užtikrinti efektyvias, veikiančias įtartinų sandorių nustatymo ir pranešimo apie juos priemones, sistemas bei procedūras. Jos turėtų apimti pranešimus apie įtartinus pavedimus ir įtartinus sandorius, vykstančius ne prekybos vietoje;
- (47) manipuliavimas ar bandymas manipuliuoti finansinėmis priemonėmis taip pat gali būti susijęs su melagingos ar klaidinančios informacijos platinimu. Melagingos ar klaidinančios informacijos platinimas gali turėti didelį poveikį finansinių priemonių kainai per palyginti trumpą laikotarpį. Tai gali būti akivaizdžiai melagingos informacijos kūrimas, taip pat tyčinis svarbių faktų slėpimas ir tyčinis neteisingas informacijos pristatymas. Ta manipuliavimo rinka priemonė ypač žalinga investuotojams, nes tokiu atveju savo sprendimus dėl investicijų jie grindžia neteisinga ar iškreipta informacija. Tai taip pat kenkia emitentams, nes sumažėja pasitikėjimas apie juos turima informacija. Nepakankamas pasitikėjimas rinka savo ruožtu gali pakenkti emitento galimybėms išleisti naujas finansines priemones ar gauti kreditą iš kitų rinkos dalyvių veiklai finansuoti. Informacija rinkoje sklinda labai greitai. Todėl investuotojams ir emitentams padaryta žala gali turėti palyginti ilgalaikį poveikį, kol bus nustatyta, kad informacija yra melaginga ar klaidinanti, ir kol emitentas ar už jos platinimą atsakingi asmenys galės ją pataisyti. Todėl melagingos ar klaidinančios informacijos, įskaitant gandus ir melagingas ar klaidinančias žinias, platinimą būtina laikyti šio reglamento pažeidimu. Todėl reikėtų neleisti finansinių rinkų dalyviams laisvai pateikti informaciją, kuri prieštarauja jų pačių nuomonei ar pagrįstiems įsitikinimams ir kuri, kaip jiems žinoma ar turėtų būti žinoma, yra melaginga ar klaidinanti ir kenkia investuotojams ir emitentams;
- (48) atsižvelgiant į išaugusį naudojamąsi interneto svetainėmis, tinklaraščiais ir socialine žiniasklaida, svarbu paaiškinti, kad melagingos arba klaidinančios informacijos skleidimas internete, įskaitant socialinės žiniasklaidos svetaines arba anoniminius tinklaraščius, taikant šį reglamentą turėtų būti laikomas lygiaverčiu informacijos skleidimui naudojantis labiau tradicinėmis komunikacijos priemonėmis;
- (49) emitento viešai neatskleistos informacijos viešas atskleidimas yra būtinas, kad būtų išvengta prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir užtikrinta, kad investuotojai nebūtų klaidinami. Todėl iš emitentų reikėtų reikalauti, kad jie kuo skubiau informuotų visuomenę apie viešai neatskleistą informaciją. Tačiau ta prievolė tam tikromis aplinkybėmis gali kenkti emitentų teisėtiems interesams. Tokiomis aplinkybėmis reikėtų leisti atskleisti informaciją vėliau, jeigu delsiant tai padaryti visuomenė nebūtų klaidinama, o emitentas gali užtikrinti informacijos konfidencialumą. Emitentas privalo atskleisti viešai neatskleistą informaciją tik tuomet, jeigu jis padavė paraišką finansinę priemonę įtraukti į prekybos sąrašus arba sutiko, kad ji būtų į juos įtraukta;

- (50) taikant šiame reglamente numatytus reikalavimus, susijusius su viešu viešai neatskleistos informacijos atskleidimu ir su tokio viešo atskleidimo atidėjimu, teisėti interesai gali, visų pirma, būti siejami su šiame nebaigtiniame sąraše nurodytomis aplinkybėmis: a) vykstančios derybos arba susiję veiksniai, jeigu viešas atskleidimas gali daryti įtaką tų derybų rezultatui ar įprastai tvarkai. Visų pirma, jeigu emitento finansiniam gyvybingumui gresia rimtas ir neišvengiamas pavojus, nors ir nepriskiriamas galiojančio įstatymo dėl nemokumo taikymo sričiai, viešas informacijos atskleidimas gali būti uždelstas ribotą laikotarpį, jeigu toks viešas atskleidimas sukeltų rimtą grėsmę esamų ir potencialių akcininkų interesams, kenkdamas konkrečių derybų, skirtų užtikrinti ilgalaikį emitento finansinį atsigavimą, užbaigimui; b) emitento valdymo organo priimti sprendimai ar sudarytos sutartys, kuriems įsigaliooti reikalingas emitento kito organo patvirtinimas, jeigu tokio emitento struktūra reikalauja tų organų atskyrimo, su sąlyga, kad viešas informacijos atskleidimas prieš tokį patvirtinimą, kartu paskelbiant, kad vis dar laukiama tokio patvirtinimo, sukeltų grėsmę, jog visuomenė neteisingai įvertins informaciją;
- (51) be to, reikalavimas atskleisti viešai neatskleistą informaciją turi būti nustatytas taršos leidimų rinkos dalyviams. Siekiant išvengti nereikalingos informacijos teikimo ir užtikrinti numatomos priemonės ekonomiškumą, būtina apriboti to reikalavimo reguliuojamąjį poveikį, jį taikant tik tiems ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos dalyviams, kurie, atsižvelgiant į jų dydį ir veiklos pobūdį, gali turėti didelį poveikį apyvartinių taršos leidimų kainai, ja pagrįstiems produktams, parduodamiems aukcione, arba susijusioms išvestinėms finansinėms priemonėms ir kainų siūlymui aukcionuose pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010. Komisija, priimdama deleguotuosius aktus, turėtų patvirtinti priemones, kuriomis nustatoma mažiausia vertė, kad būtų galima taikyti tą išimtį. Atskleistina informacija turėtų būti susijusi su informaciją atskleidžiančio subjekto fizinėmis operacijomis, o ne su jo apyvartinių taršos leidimų prekybos planais ar strategijomis, jais pagrįstais produktais, parduodamais aukcione, arba susijusiomis išvestinėms finansinėms priemonėmis. Jei apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviai jau vykdo panašias viešai neatskleistos informacijos atskleidimo reikalavimus, visų pirma pagal Reglamentą dėl energetikos rinkos vientisumo ir skaidrumo Reglamentą (ES) Nr. 1227/2011, prievolė atskleisti viešai neatskleistą informaciją apie apyvartinius taršos leidimus neturėtų reikšti, kad privalu du kartus teikti iš esmės tą pačią informaciją. Apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvių, kurių bendras išmetamų teršalų kiekis ar nominali šiluminė galia atitinka nustatytą ribinę vertę arba yra žemiau jos, atveju, atsižvelgiant į tai, jog nemanoma, kad informaciją apie jų fizines operacijas būtų svarbu atskleisti, neturėtų būti manoma, jog jie daro didelį poveikį apyvartinių taršos leidimų kainai, ja pagrįstiems produktams, parduodamiems aukcione, arba susijusioms išvestinėms finansinėms priemonėms. Tačiau tokiems apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviams turėtų būti taikomas prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija draudimas, susijęs su bet kokia kita informacija, kurią jie gali gauti ir kuri yra viešai neatskleista informacija;
- (52) siekiant apsaugoti viešąjį interesą, finansinės sistemos stabilumą ir, pavyzdžiui, išvengti to, kad finansų įstaigų likvidumo krizė dėl skuboto lėšų atsiėmimo taptų mokumo krize, išskirtinėmis aplinkybėmis gali prireikti leisti kredito ir finansų įstaigoms atidėti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą. Visų pirma tai gali būti taikoma informacijai, susijusiai su laikinomis likvidumo problemomis, kai reikia gauti centrinio banko paskolą, įskaitant neatidėliotiną centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, jeigu šios informacijos atskleidimas darytų sisteminių poveikį. Šis atidėjimas turėtų būti galimas su sąlyga, kad emitentas iš atitinkamos kompetentingos institucijos gaus sutikimą ir kad viešasis interesas bei ekonominiai interesai, užtikrinami šio atskleidimo atidėjimo, yra svarbesni nei rinkos, kurioje gaunama informacija, kurios atskleidimas atidėtas, interesai;
- (53) finansų įstaigų, ypač kai centrinis bankas teikia joms paskolas, įskaitant neatidėliotiną pagalbą likvidumui didinti, atveju vertinimą, ar informacija yra sisteminės svarbos ir ar informacijos atskleidimo atidėjimas atitinka viešuosius interesus, turėtų atlikti kompetentinga institucija, atitinkamai pasikonsultavusi su nacionaliniu centriniu banku, makrolygio rizikos ribojimo institucija arba bet kuria kita atitinkama nacionaline institucija;
- (54) naudojimasis arba bandymas naudotis viešai neatskleista informacija prekiaujant savo ar trečiojo asmens labui turėtų būti aiškiai uždraustas. Naudojimasis viešai neatskleista informacija gali būti ir prekyba apyvartiniais taršos leidimais ar su jais susijusiomis išvestinėms priemonėmis, dalyvavimas apyvartinių taršos leidimų ar kitų produktų, kuriais tokie leidimai yra pagrįsti, aukcionuose, rengiamuose pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010, jeigu tai daro asmenys, kurie žino arba turėtų žinoti, kad jų turima informacija yra viešai neatskleista informacija. Informacija, susijusi su rinkos dalyvių prekybos planais ir strategijomis, neturėtų būti laikoma viešai neatskleista informacija, tačiau informacija apie trečiųjų asmenų prekybos planus ir strategijas gali būti laikoma viešai neatskleista informacija;

- (55) reikalavimas atskleisti viešai neatskleistą informaciją gali būti našta mažoms ir vidutinėms įmonėms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/65/ES ⁽¹⁾, kurių finansinėmis priemonėmis leidžiama prekiauti MVĮ augimo rinkose, turint omenyje jų turimos informacijos stebėsenos sąnaudas ir išlaidas konsultacijoms su teisininkais dėl to, ar reikėtų atskleisti informaciją ir kada tai reikėtų padaryti. Vis dėlto skubus viešai neatskleistos informacijos atskleidimas yra itin svarbus užtikrinant investuotojų pasitikėjimą tais emitentais. Todėl EVPRI turėtų turėti galimybę parengti gaires, kurios padėtų emitentams vykdyti prievolę atskleisti viešai neatskleistą informaciją nemažinant investuotojų apsaugos;
- (56) viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašai yra svarbi priemonė reguliavimo institucijoms tiriant galimo piktnaudžiavimo rinka atvejus, tačiau atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės į tokius sąrašus reikalauja įtraukti skirtingus duomenis, emitentams tenka nereikalinga administracinė našta. Todėl duomenų laukeliai viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašuose turėtų būti vienodi, kad išlaidos būtų mažesnės. Svarbu, kad asmenys, įtraukti į viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašus, būtų informuoti apie tą faktą ir jo padarinius pagal šį reglamentą ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/57/ES ⁽²⁾. Dėl reikalavimo sudaryti ir nuolat atnaujinti viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašus administracinė našta susidaro būtent MVĮ augimo rinkų emitentams. Kadangi kompetentingos institucijos gali vykdyti veiksmingą piktnaudžiavimo rinka priežiūrą neturėdamos tų emitentų viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašų, juos reikėtų atleisti nuo šios prievolės, kad būtų sumažintos šiuo reglamentu nustatytos administracinės išlaidos. Tačiau kompetentingoms institucijoms paprašius tokie emitentai turėtų pateikti viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą;
- (57) vertinga rinkos vientisumo apsaugos priemonė – emitentų ar jų vardu ar labai veikiančių kitų asmenų sudaromi sąrašai asmenų, dirbančių jiems pagal darbo sutartį ar kitu pagrindu ir turinčių prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su emitentu. Tokie sąrašai emitentams ar tokiems asmenims leistų kontroliuoti viešai neatskleistos informacijos srautus ir taip padėtų atlikti savo konfidencialumo pareigas. Be to, tie sąrašai gali būti vertinga priemonė kompetentingoms institucijoms, norinčioms nustatyti asmenų, turinčių prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tapatybę ir kada jiems ta prieiga buvo suteikta. Į tokį sąrašą įtrauktų asmenų prieiga prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusios su emitentu, nedaro poveikio šiuo reglamentu nustatytiems draudimams;
- (58) didesnis emitento vadovo pareigas einančių asmenų ir tam tikrais atvejais su jais glaudžiai susijusių asmenų vykdomų sandorių skaidrumas yra piktnaudžiavimo rinka, visų pirma prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, prevencijos priemonė. Skelbimai bent jau apie kai kuriuos tokius sandorius taip pat gali būti labai naudingas informacijos šaltinis investuotojams. Būtina paaiškinti, kad prievolė skelbti informaciją apie tokius vadovų sandorius taip pat taikoma ir finansinių priemonių įkeitimo ar skolinimo atvejais, nes akcijų įkeitimas, jeigu jos bus skubotai ir neplanuotai parduodamos, gali turėti faktinį ir potencialų destabilizuojantį poveikį bendrovei. Neatskleidus informacijos rinka nežinotų, jog, pavyzdžiui, buvo didesnė galimybė, kad ateityje iš esmės pasikeis akcijų savininkai; padidės akcijų pasiūla rinkoje arba bus prarastos balsavimo teisės toje bendrovėje. Todėl pagal šį reglamentą reikalaujama pateikti pranešimą, jeigu vertybiniai popieriai įkeičiami kaip platesnio sandorio, pagal kurį vadovas vertybinius popierius įkeičia kaip užstatą, kad gautų kreditą iš trečiojo asmens, dalis. Be to, visiškai ir tinkamas rinkos skaidrumas yra būtina sąlyga siekiant rinkos dalyvių, visų pirma bendrovių acinininkų, pasitikėjimo. Taip pat būtina paaiškinti, kad prievolė paskelbti vadovų sandorių taikoma ir sandoriams, kuriuos vykdo kitas vadovo pareigas einantis asmuo. Siekiant tinkamai suderinti skaidrumo lygį ir kompetentingoms institucijoms ir visuomenei teikiamų ataskaitų skaičių, šiuo reglamentu reikėtų nustatyti ribines vertes, iki kurių apie sandorius nereikia pranešti;
- (59) pranešimai apie vadovaujamas pareigas einančio asmens ir su juo glaudžiai susijusio asmens savo labai vykdomus sandorius yra ne tik naudinga informacija rinkos dalyviams, bet ir papildoma priemonė kompetentingoms institucijoms prižiūreti rinkas. Prievolė teikti pranešimus apie sandorius nedaro poveikio šiame reglamente nustatytiems draudimams;
- (60) pranešimas apie sandorius turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisyklės, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽³⁾;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva) (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 179).

⁽³⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (61) vadovaujamas pareigas einantiems asmenims turėtų būti draudžiama prekiauti anksčiau nei paskelbiama tarpinė finansinė ataskaita arba metų pabaigos ataskaita, kurią atitinkamas emitentas pagal prekybos vietos taisykles, kai emitento akcijomis leidžiama prekiauti, arba pagal nacionalinės teisės aktus privalo viešai paskelbti, išskyrus atvejus, kai yra konkrečios ir ribotos aplinkybės, pateisinančios emitento leidimą, leidžiantį vadovaujamas pareigas einančiam asmeniui prekiauti. Tačiau visi tokie leidimai nedaro poveikio šiame reglamente nustatytiems draudimams;
- (62) kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos veiksningomis priemonėmis, įgaliojimais ir ištekliais užtikrinamas priežiūros veiksningumas. Atitinkamai, šiame reglamente visų pirma numatyti būtinausi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, kuriuos reikėtų suteikti valstybių narių kompetentingoms institucijoms vadovaujantis nacionaline teise. Kai to reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus, tie įgaliojimai turėtų būti vykdomi pateikiant prašymą kompetentingoms teisminėms institucijoms. Kompetentingos institucijos, pagal šį reglamentą įgyvendindamos savo įgaliojimus, turėtų veikti objektyviai ir nešališkai ir priimti sprendimus nepriklausomai;
- (63) rinkos įmonės ir visi ūkio veiklos vykdytojai taip pat turėtų prisidėti prie rinkos vientisumo užtikrinimo. Todėl, jei paskirta viena kompetentinga institucija, atsakinga už piktnaudžiavimo rinka klausimus, tai nereiškia, kad ji, siekdama užtikrinti veiksmingą šio reglamento nuostatų vykdymo priežiūrą, negali bendradarbiauti su rinkos įmonėmis ar joms perduoti savo įgaliojimų. Kai asmenys, teikiantys ar platinantys investavimo rekomendacijas arba kitą informaciją, kurioje rekomenduojama arba siūloma investavimo į vieną ar kelias finansines priemones strategija, taip pat savo labai prekiauja šiomis priemonėmis, kompetentingos institucijos turėtų, *inter alia*, galėti pareikalauti arba paprašyti šių asmenų suteikti informaciją, būtiną nustatant, ar jų teikiamos arba platinamos rekomendacijos atitinka šį reglamentą;
- (64) siekiant nustatyti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka atvejus, kompetentingoms institucijoms pagal nacionalinės teisės aktus turėtų būti suteikta galimybė pateikti į fizinių ir juridinių patalpų, kad galėtų atlikti dokumentų poėmį. Galimybė pateikti į tokias patalpas yra būtina, kai yra pagrindo manyti, kad yra dokumentų ir kitų duomenų, susijusių su tyrimo dalyku, ir jie gali būti naudingi siekiant įrodyti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka atvejus; Taip pat galimybė pateikti į šias patalpas yra būtina, kai asmuo, kuriam jau pateiktas prašymas suteikti informaciją, (visai ar iš dalies) to prašymo nevykdo arba kai yra pagrindo manyti, kad, jei toks prašymas būtų pateiktas, jis nebūtų vykdomas ar kad dokumentai ar informacija, su kuriais susijęs prašymas suteikti informaciją, būtų pašalinti, sugadinti ar sunaikinti. Jeigu pagal nacionalinės teisės aktus iš atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos reikia gauti išankstinį leidimą, pateikti į patalpas būtų galima tik gavus tą teisminės institucijos išankstinį leidimą;
- (65) sandorius vykdančių ir šių sandorių vykdymą registruojančių investicinių įmonių, kredito įstaigų ir finansų įstaigų telefoninių pokalbių įrašai ir duomenų išsklotinės, taip pat telekomunikacijų operatorių turimos telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinės yra svarbus ir dažnai vienintelis įrodymas siekiant nustatyti ir įrodyti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka atvejus. Iš telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinių galima nustatyti už melagingos ar klaidinančios informacijos platinimą atsakingo asmens tapatybę arba tai, kad asmenys tam tikru metu susisiekė ir kad du ar daugiau asmenų palaiko ryšį. Todėl kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti investicinės įmonės, kredito įstaigos arba finansų įstaigos turimų telefoninių pokalbių įrašų, elektroninių pranešimų ir duomenų srauto išsklotinių pagal Direktyvą 2014/65/ES. Galimybė susipažinti su telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinėmis būtina siekiant gauti įrodymus ir tirti įtarimus galima prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ar manipuliavimu rinka, taigi taip nustatyti piktnaudžiavimo rinka atvejus ir pritaikyti sankcijas. Siekiant Sąjungoje nustatyti vienodas sąlygas, susijusias su prieiga prie telekomunikacijų operatoriaus turimų telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinių ar investicinės įmonės, kredito institucijos ar finansinės institucijos, turimų telefoninių pokalbių įrašų ir duomenų išsklotinių, pagal nacionalinės teisės aktus kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti telekomunikacijų operatoriaus turimų telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinių, kai tai leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, ir investicinės įmonės turimų telefoninių pokalbių įrašų ir duomenų išsklotinių, tais atvejais, kai yra pakankamai pagrindo manyti, kad tokie su patikra arba tyrimu susiję įrašai gali būti svarbūs siekiant įrodyti, kad buvo prekiaujama vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija arba manipuliuojama rinka pažeidžiant šį reglamentą. Galimybė susipažinti su telekomunikacijų operatoriaus turimomis telefoninių pokalbių ir duomenų išsklotinėmis neapima prieigos prie telefoninių pokalbių balsu turinio;

- (66) nors šiame reglamente nurodomi būtiniausi įgaliojimai, kuriuos reikėtų suteikti kompetentingoms institucijoms, jie turi būti įgyvendinami laikantis išsamios nacionalinės teisės sistemos reikalavimų, užtikrinančių pagarbą žmogaus teisėms, įskaitant teisę į privatumą. Užtikrinamos, kad būtų galima įgyvendinti tuos įgaliojimus, kuriais gali būti rimtai pažeidžiama teisė į privatumą ir šeimos gyvenimą, susirašinėjimo slaptumą, valstybės narės turėtų nustatyti pakankamas ir veiksmingas nepiktnaudžiavimo garantijas, pavyzdžiui, prireikus, reikalavimą gauti atitinkamos valstybės narės teisminių institucijų išankstinį leidimą. Valstybės narės turėtų sudaryti galimybę kompetentingoms institucijoms šiuos invazinio pobūdžio įgaliojimus vykdyti tiek, kiek tai būtina tinkamam sunkių bylų tyrimui ir nėra lygiaverčių priemonių, kuriomis būtų galima pasiekti to paties rezultato;
- (67) kadangi rinka gali būti piktnaudžiaujama tarp valstybių ir rinkų, visais atvejais, išskyrus išimtinius atvejus, kompetentingos institucijos turėtų bendradarbiauti ir keistis informacija su kitomis kompetentingomis bei reguliavimo institucijomis ir su EVPRI, visų pirma tiriamosios veiklos srityje. Kai kompetentinga institucija yra tikra, kad kitoje valstybėje narėje piktnaudžiaujama ar piktnaudžiauta rinka arba kad piktnaudžiaujant rinka daromas poveikis finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama kitoje valstybėje narėje, ji turėtų apie tai pranešti kompetentingai institucijai ir EVPRI. Kai rinka piktnaudžiaujama tarpvalstybiniu mastu, EVPRI turėtų galėti koordinuoti tyrimą, jei į ją su tokiu prašymu kreipėsi viena iš dalyvaujančių kompetentingų institucijų;
- (68) svarbu, kad kompetentingos institucijos turėtų priemones, reikalingas veiksmingai kelių rinkų pavedimų knygos priežiūrai. Pagal Direktyvą 2014/65/ES kompetentingos institucijos gali kreiptis į kitas kompetentingas institucijas dėl duomenų, susijusių su pavedimų knygomis, ir juos gauti, taip sudarant galimybes stebėti ir nustatyti tarpvalstybinio pobūdžio manipuliaciją rinka;
- (69) siekdamas užtikrinti keitimąsi informacija ir bendradarbiavimą su trečiųjų šalių institucijomis ir veiksmingą šio reglamento įgyvendinimą, kompetentingos institucijos turėtų sudaryti bendradarbiavimo susitarimus su kolegoms trečiojoje šalyse. Bet koks asmens duomenų perdavimas pagal tuos susitarimus turėtų atitikti Direktyvą 95/46/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾;
- (70) rizikos ribojimo principu pagrįstos patikimos veiklos sistema finansų sektoriuje turėtų remtis griežta priežiūros, tyrimo ir sankcijų tvarka. Tam priežiūros institucijoms reikėtų suteikti pakankamus įgaliojimus veikti ir jos turėtų turėti galimybę taikyti vienodų griežtų ir atgrasomąjį poveikį turinčių sankcijų tvarką visais finansinių pažeidimų atvejais; sankcijos turėtų būti įgyvendinamos veiksmingai. Tačiau, *Larosière* grupės nuomone, šiuo metu nėra nė vieno iš tų elementų. Esami sankcijų taikymo įgaliojimai ir praktinis jų taikymas siekiant skatinti sankcijų konvergenciją vykdančios visų rūšių priežiūros veiklą apžvelgti 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikate dėl sankcijų taikymo režimų finansų sektoriuje griežtinimo;
- (71) todėl reikėtų numatyti sankcijų ir kitų administracinių priemonių rinkinį, kad valstybėse narėse būtų užtikrintas bendras požiūris ir kad būtų daromas didesnis atgrasomasis poveikis. Kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę atimti teisę eiti vadovaujamas pareigas investicinėse įmonėse. Prireikus nustatyti konkrečiais atvejais taikomas sankcijas reikėtų atsižvelgti į tokius veiksnius kaip bet kokios nustatytos finansinės naudos grąžinimas, pažeidimo sunkumas ir trukmė, sunkinančios ar švelninančios aplinkybės, būtinybė užtikrinti baudų atgrasomąjį poveikį ir tam tikrais atvejais nuolaida už bendradarbiavimą su kompetentinga institucija. Visų pirma, faktinė konkrečiais atvejais skiriamų administracinių baudų suma už labai sunkius pažeidimus gali siekti pagal šį reglamentą nustatytą aukščiausią lygį arba pagal nacionalinės teisės aktus nustatytą už jį aukštesnį lygį, o baudos už nesunkius pažeidimus arba sudarius susitarimą gali būti daug mažesnės nei aukščiausias lygis. Šiuo reglamentu neribojama valstybių narių galimybė nustatyti didesnes administracines sankcijas ar kitas administracines priemones;
- (72) nors niekaip neribojama valstybių narių teisė nustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir baudžiamųjų sankcijų už tuos pačius pažeidimus, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl administracinių sankcijų už šio reglamento pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė iki 2016 m. liepos 3 d. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų valstybės narės neprivalo skirti ir administracinių, ir baudžiamųjų sankcijų už tą patį pažeidimą, tačiau jos tai gali daryti, jeigu leidžiama pagal jų nacionalinius teisės aktus. Tačiau

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių asmenų duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

išlaikant baudžiamąsias sankcijas vietoj administracinių sankcijų už šio reglamento arba Direktyvos 2014/57/ES pažeidimus neturėtų sumažėti arba būti kitaip paveiktas kompetentingų institucijų gebėjimas šio reglamento tikslais bendradarbiauti su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, laiku susipažinti su informacija ar ja keistis, taip pat po to, kai kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl patraukimo baudžiamojon atsakomybėn atitinkamų pažeidimų atvejais;

- (73) siekiant užtikrinti, kad kompetentingų institucijų sprendimai turėtų atgrasomą poveikį visai visuomenei, jie paprastai turėtų būti paskelbiami. Sprendimų paskelbimas taip pat yra svarbi kompetentingų institucijų priemonė rinkos dalyviams informuoti apie tai, koks elgesys laikomas šio reglamento pažeidimu, ir platesniu mastu skatinti tinkamą rinkos dalyvių elgesį. Jeigu toks paskelbimas daro neproporcingą žalą dalyvaujantiems asmenims, kelia grėsmę finansų rinkų stabilumui ar tebevykstančiam tyrimui, kompetentingos institucijos turėtų anonimiškai ir vadovaudamosi nacionaline teise paskelbti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones arba atidėti paskelbimą. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nepaskelbti administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, jeigu anonimiškai paskelbti arba atidėti paskelbimo nepakanka siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta finansinių rinkų stabilumui. Taip pat turėtų būti nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos paskelbtų priemones, kurios laikomos nereikšmingomis priemonėmis ir kurias paskelbti būtų neproporcinga;
- (74) asmenys, informuojantys apie galimus pažeidimus, gali atkreipti kompetentingų institucijų dėmesį į naują informaciją ir taip padeda joms nustatyti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimu rinka atvejus, taip pat taikyti sankcijas. Tačiau asmenys, informuojantys apie galimus pažeidimus, gali nenorėti teikti informaciją bijodami, kad su jais bus susidorota, arba dėl to, kad nėra skatinamųjų priemonių. Pranešti apie šio reglamento pažeidimus būtina siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti piktnaudžiavimo rinka atvejus ir pritaikyti sankcijas. Asmenims, informuojantiems apie galimus pažeidimus, skirtos priemonės būtinos siekiant padėti nustatyti piktnaudžiavimo rinka atvejus ir užtikrinti asmenų, informuojančių apie galimus pažeidimus, ir kaltinamųjų apsaugą ir pagarbą jų teisėms. Todėl šiuo reglamentu reikėtų užtikrinti, kad būtų numatytos tinkamos nuostatos, kuriomis asmenims, informuojantiems apie galimus pažeidimus, būtų sudarytos galimybės atkreipti kompetentingų institucijų dėmesį į galimus šio reglamento pažeidimus ir jie būtų apsaugoti nuo susidorojimo. Valstybėms narėms turėtų būti leista numatyti finansines paskatas asmenims, teikiantiems svarbią informaciją apie galimus šio reglamento pažeidimus. Tačiau asmenys, informuojantys apie galimus pažeidimus, turėtų turėti galimybę pasinaudoti tokiais skatinamosiomis priemonėmis tik kai jie pateikia naujos informacijos, kurios pagal teisės aktų reikalavimus jie dar nėra įpareigoti teikti, ir kai gavus tokią informaciją dėl šio reglamento pažeidimo pritaikomos sankcijos. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad jų įgyvendinamose asmenims, informuojantiems apie galimus pažeidimus, taikomose sistemose būtų numatyti tinkamos kaltinamųjų apsaugos mechanizmai, visų pirma paisoma jų teisių į asmens duomenų apsaugą, taip pat procedūros, kuriomis būtų užtikrinama kaltinamųjų teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė būti išklaustytiems prieš priimant sprendimą dėl jų, taip pat teisė veiksmingai apskusti teisme dėl jų priimtą sprendimą;
- (75) kadangi valstybės narės patvirtino teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 2003/6/EB, ir kadangi šiame reglamente numatyti deleguotieji aktai, techniniai reguliavimo standartai ir techniniai įgyvendinimo standartai, kurie turėtų būti patvirtinti prieš tai, kai nustatyta sistema pradedama tinkamai taikyti, pagrindinių šio reglamento nuostatų taikymą būtina atidėti pakankamam laikui;
- (76) siekiant užtikrinti sklandų pereinamąjį laikotarpį prieš pradėdant taikyti šį reglamentą ir taikant Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 2 dalies a punktą, rinkos praktika, įsitvirtinusi prieš įsigaliojant šiam reglamentui ir pripažinta kompetentingų institucijų pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2273/2003⁽¹⁾, gali būti taikoma su sąlyga, kai apie ją būtų pranešta EVPRI per nustatytą laikotarpį, iki kol kompetentinga institucija priėmė sprendimą dėl tokios praktikos tęstinumo pagal šį reglamentą;
- (77) šiame reglamente paisoma pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija). Taigi šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į tas teises ir principus. Visų pirma, kai šiame reglamente nurodytos spaudos ir žodžio laisvei kitose žiniasklaidos priemonėse taikytinos taisyklės ir žurnalistų profesinės taisyklės arba kodeksai, reikėtų atkreipti dėmesį į tas laisves, nes jos garantuojamos Sąjungoje ir valstybėse narėse ir pripažįstamos pagal Chartijos 11 straipsnį ir kitas atitinkamas nuostatas;

⁽¹⁾ 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2273/2003, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB dėl išimčių, taikomų išperkamojo pirkimo programoms ir finansinių priemonių stabilizavimui (OL L 336, 2003 12 23, p. 33).

- (78) siekdamas užtikrinti skaidrumą ir geriau informuoti apie sankcijų tvarkos veikimą, kompetentingos institucijos nuasmenintus ir apibendrintus duomenis turėtų kasmet teikti EVPRI. Tie duomenys turėtų apimti tyrimų, kurie buvo pradėti, skaičių, vykstančių tyrimų ir baigtų tyrimų skaičių per atitinkamą laikotarpį;
- (79) EVPRI atliekamas asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą reglamentuojamas Direktyva 95/46/EB ir Reglamentu (EB) Nr. 45/2001 su valstybių narių kompetentingų institucijų, visų pirma valstybių narių paskirtų nepriklausomų viešųjų institucijų priežiūra. Bet koks kompetentingų institucijų keitimasis informacija ar informacijos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles pagal Direktyvą 95/46/EB. Bet koks EVPRI keitimasis informacija ar informacijos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001;
- (80) šiuo reglamentu ir pagal jį patvirtintais deleguotaisiais aktais, įgyvendinimo aktais, techniniais reguliavimo standartais, techniniais įgyvendinimo standartais ir gairėmis nedaromas poveikis Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymui;
- (81) siekiant konkrečiai nurodyti šiame reglamente nustatytus reikalavimus Komisijai pagal SESV 290 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant užtikrinti, kad į reglamento taikymo sritį nepatektų tam tikros trečiųjų šalių institucijos ir centriniai bankai, taip pat tam tikros trečiųjų šalių, sudariusių su ES susiejimo susitarimus pagal Direktyvos 2003/87/EB 25 straipsnį, oficialiai paskirtos institucijos; taip pat dėl šio reglamento I priede išvardytų manipuliavimo veiksnių rodiklių, ribinių verčių, kurias pasiekus apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviams turi būti taikoma prievolė viešai atskleisti informaciją; aplinkybių, kuriomis galima leisti prekiauti draudimo laikotarpiu; ir dėl tam tikrų sandorių, kuriuos sudaro vadovaujamas pareigas einantys asmenys arba glaudžiai su jais susiję asmenys, rūšių dėl kurių atsiranda reikalavimas pranešti. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (82) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas pranešimo apie šio reglamento pažeidimus procedūrų atžvilgiu, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai konkrečiai nurodyti tas procedūras, įskaitant nuostatas dėl tolesnių veiksnių dėl pranešimų ir pagal darbo sutartis dirbančių asmenų apsaugos priemonės, taip pat asmens duomenų apsaugos priemonės. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (83) finansinių paslaugų techniniais standartais visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrintos vienodos sąlygos, susijusios su klausimais, kuriems taikomas šis reglamentas. Būtų veiksminga ir tinkama EVPRI, kaip itin specializuotų žinių turinčiai institucijai, patikėti parengti Komisijai teiktiną reguliavimo ir įgyvendinimo standartų, kurie nesusiję su sprendimais dėl politikos variantų, projektą;
- (84) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EVPRI parengtą techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame būtų konkrečiai nurodytas pranešimų, kuriuos turės teikti reguliuojamų rinkų, daugiašalės ir organizuotos prekybos sistemų dalyviai ir kurie susiję su finansinėmis priemonėmis, kuriomis leidžiama prekiauti, kuriomis prekiaujama ir dėl kurių leisti prekiauti prekybos vietoje pateiktas prašymas, turinys, šių priemonių sąrašo, kuri sudaro EVPRI, sudarymo, skelbimo ir tvarkymo būdai ir sąlygos; konkrečiai nurodytos atpirkimo programų ir stabilizavimo priemonių sąlygos, įskaitant prekybos sąlygas, laiko ir masto apribojimus, prievolės atskleisti informaciją bei teikti ataskaitas ir kainų sąlygas; dėl reguliuojamųjų techninių standartų, susijusių su prekybos vietoms taikytinomis procedūromis ir taisyklių sistemomis, kuriomis siekiama užkardyti ir nustatyti piktnaudžiavimo rinka atvejus, su sistemomis ir šablonais, kuriais bus naudojamos siekiant nustatyti ir pranešti apie įtartinus pavedimus ir sandorius;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

dėl atitinkamos tvarkos, procedūrų ir registravimo reikalavimų vykdant rinkos tyrimus; taip pat su techninėmis taisyklėmis dėl asmenų kategorijų, siekiant užtikrinti, kad rekomenduojant investicijų strategiją informacija būtų pristatoma objektyviai ir kad būtų atskleidžiami tam tikrus interesus ar interesų konfliktų požymiai taikant deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 10–14 straipsniais. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais;

- (85) Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti techninius įgyvendinimo standartus priimant įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį. EVPRI turėtų būti patikėta parengti Komisijai teiktinus techninius įgyvendinimo standartus, susijusius su viešai neatskleistos informacijos atskleidimu, viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašų formatais ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija tarpusavyje ir su EVPRI formatais ir procedūromis;
- (86) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užkirsti kelią piktnaudžiavimui rinka vykdant prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtam viešai neatskleistos informacijos atskleidimui ir manipulavimui rinka, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tamė straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (87) kadangi Direktyvos 2003/6/EB nuostatos nebėra aktualios ar pakankamos, ta direktyva turėtų būti panaikinta nuo 2016 m. liepos 3 d. Šio reglamento reikalavimai ir draudimai yra griežtai susiję su Direktyvoje 2014/65/ES nustatytais reikalavimais ir draudimais, ir todėl turėtų įsigalioti tos direktyvos įsigaliojimo dieną;
- (88) siekiant tinkamai taikyti šį reglamentą, būtina, kad valstybės narės imtųsi visų reikalingų priemonių, kad jų nacionalinė teisė ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. atitiktų šio reglamento nuostatas dėl kompetentingų institucijų ir jų įgaliojimų, administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, pranešimo apie pažeidimus ir dėl sprendimų skelbimo;
- (89) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas 2012 m. vasario 10 m. pateikė nuomonę ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma prekybai vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtam viešai neatskleistos informacijos atskleidimui ir manipulavimui rinka (piktnaudžiavimui rinka), taip pat piktnaudžiavimo rinka prevencinėms priemonėms taikoma bendra reguliavimo sistema, siekiant užtikrinti Sąjungos finansų rinkų vientisumą, taip pat sustiprinti investuotojų apsaugą ir padidinti pasitikėjimą tomis rinkomis.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:
 - a) finansinėms priemonėms, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar dėl kurių pateiktas prašymas leisti prekiauti reguliuojamoje rinkoje;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽²⁾ OL C 177, 2012 6 20, p. 1.

- b) finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama, leidžiama prekiauti ar dėl kurių pateiktas prašymas leisti prekiauti daugiašalėje prekybos sistemoje;
- c) finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama organizuotoje prekybos sistemoje;
- d) finansinėms priemonėms, neišvardytoms a, b arba c punktuose, kurių kaina ar vertė priklauso nuo tuose punktuose nurodytų finansinių priemonių, įskaitant kredito išsipareigojimų neįvykdymo apsikaitimo sandorius ir sandorius dėl kainų skirtumo, tačiau jais neapsiribojant, arba kurios daro poveikį tų finansinių priemonių kainai ar vertei.

Šis reglamentas taip pat taikomas veiksams ar sandoriams, įskaitant kainų pasiūlymus, susijusius su apyvartinių taršos leidimų ar jais pagrįstų aukcione parduodamų produktų, įskaitant tuos atvejus, kai aukcione parduodami produktai nėra finansinės priemonės, pardavimu aukciono platformoje, patvirtintoje kaip reguliuojama rinka, pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1031/2010. Nedarant poveikio jokioms konkrečioms nuostatoms, susijusioms su aukcionuose pateikiamais kainų pasiūlymais, tokiems kainų pasiūlymams taikomi bet kurie šiame reglamente numatyti reikalavimai ar draudimai, susiję su prekybos pavedimais.

2. 12 ir 15 straipsniai taip pat taikomi:

- a) biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartims, kai jų objektas – ne didmeniniai energetikos produktai, kai tokiu sandoriu, pavedimu ar veiksmu daromas ar gali būti padarytas poveikis arba poveikį ketinama padaryti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos finansinės priemonės kainai ar vertei; ir
- b) finansinių priemonių tipams, įskaitant išvestinių finansinių priemonių sutartis ar kredito rizikos perleidimo išvestines finansines priemones, kai tokiu sandoriu, pavedimu, kainų pasiūlymu ar veiksmu daromas ar gali būti padarytas poveikis biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarčių kainai arba vertei, jeigu ši kaina arba vertė priklauso nuo tų finansinių priemonių kainos ar vertės; ir
- c) veiksams, susijusiems su lyginamaisiais rodikliais.

3. Šis reglamentas taikomas bet kokiems sandoriams arba veiksams, susijusiems su finansinėmis priemonėmis, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, nepriklausomai nuo to, ar toks sandoris, pavedimas arba veiksmas vykdomas prekybos vietoje.

4. Šio reglamento draudimai ir reikalavimai taikomi Sąjungoje ir trečiojoje šalyje vykdomiems veiksams ir neveikimui, susijusiems su 1 ir 2 dalyse nurodytomis priemonėmis.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1. finansinė priemonė – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte;
- 2. investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- 3. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- 4. finansų įstaiga – finansų įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte;
- 5. rinkos dalyvis – rinkos dalyvis, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 18 punkte;
- 6. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

7. daugiašalė prekybos sistema – daugiašalė sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
8. organizuota prekybos sistema – Sąjungos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 23 punkte;
9. pripažinta rinkos praktika – tam tikra rinkos praktika, kurią atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija pripažino pagal 13 straipsnį.
10. prekybos vieta – prekybos vieta, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 24 punkte;
11. MVĮ augimo rinka – MVĮ augimo rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 12 punkte;
12. kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, paskirta pagal 22 straipsnį, nebent nurodyta kitaip šiame reglamente;
13. asmuo – fizinis ar juridinis asmuo;
14. biržos prekė – biržos prekė, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1287/2006 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte;
15. biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis – sutartis tiekti biržos prekę, kuria prekiaujama neatidėliotųjų sandorių rinkoje ir kuri nedelsiant pristatoma už sandorį atsiskaičius, ir sutartis tiekti biržos prekę, kuri nėra finansinė priemonė, įskaitant išankstinio mokėjimo barterinių mainų sutartį;
16. neatidėliotųjų sandorių rinka – bet kokių biržos prekių rinka, kurioje biržos prekės parduodamos už grynuosius pinigus ir nedelsiant pristatomos už sandorį atsiskaičius, taip pat kitos ne finansinės rinkos, pavyzdžiui, išankstinių sandorių biržos prekių rinkos;
17. atpirkimo programa – prekyba nuosavomis akcijomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/30/ES ⁽²⁾ 21–27 straipsnius;
18. algoritminė prekyba – algoritminė prekyba, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 39 punkte;
19. apyvartinis taršos leidimas – apyvartinis taršos leidimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnio 11 punkte;
20. apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis – bet koks asmuo, kuris sudaro sandorius su apyvartiniais taršos leidimais, įskaitant prekybos pavedimų teikimą, jais pagrįstais produktais, parduodamais aukcione, arba susijusiomis investicijomis finansinėmis priemonėmis ir kuriam netaikoma išimtis pagal 17 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą;
21. emitentas – juridinis asmuo, kurio veikla reglamentuojama pagal privatinę ar viešąją teisę, išleidžiantis arba siūlantis išleisti finansines priemones; depozitoriumo pakvitavimų atstovavimo finansinėms priemonėms atveju emitentas yra atstovaujamos finansinės priemonės emitentas;
22. didmeninis energetikos produktas – didmeninis energetikos produktas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 2 straipsnio 4 punkte;

⁽¹⁾ 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investiciniams įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų (OL L 241, 2006 9 2, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 315, 2012 11 14, p. 74).

23. nacionalinė reguliavimo institucija – nacionalinė reguliavimo institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 2 straipsnio 10 punkte.
24. biržos prekių išvestinės finansinės priemonės – biržos prekių išvestinės finansinės priemonės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
25. vadovaujamas pareigas einantis asmuo – emitente veikiantis asmuo, apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis arba kitas 19 straipsnio 10 dalyje nurodytas subjektas, kuris:
 - a) yra tos organizacijos administracinės vadovybės ar priežiūros organų narys;
 - b) aukščiausio rango vadovas, kuris nėra a punkte nurodytų organų narys, turintis nuolatinę prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su ta organizacija, ir įgaliojimus priimti vadovo sprendimus, darančius poveikį tos organizacijos būsimai plėtrai ir verslo perspektyvoms;
26. glaudžiai susijęs asmuo:
 - a) sutuoktinis arba partneris, pagal nacionalinės teisės aktus prilyginamas sutuoktiniui;
 - b) išlaikomas vaikas, kaip nustatyta pagal nacionalinės teisės aktus;
 - c) giminaitis, kuris gyveno kartu bent vienus metus iki atitinkamo sandorio atlikimo dienos; ar
 - d) juridinis asmuo, patikos fondas ar partnerystė, kurio vadovaujamas pareigas eina vadovaujamas pareigas einantis asmuo arba a, b ar c papunkčiuose nurodytas asmuo, arba kuris yra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas tokio asmens arba yra įsteigtas tokio asmens naudai arba kurio ekonominiai interesai iš esmės lygiaverčiai tokio asmens interesams;
27. duomenų išsklotinės – duomenų perdavimo išsklotinės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB ⁽²⁾ 2 straipsnio antros pastraipos b punkte;
28. asmuo, profesionaliai organizuojantis ar vykdamas sandorius – asmuo, profesionaliai dalyvaujantis priimant ir perduodant pavedimus arba vykdamas finansinių priemonių sandorius;
29. lyginamasis indeksas – bet koks viešai atskleistas ar paskelbtas tarifas, indeksas arba skaičius, kuris periodiškai ar reguliariai nustatomas taikant formulę vieno ar daugiau pagrindinio turto vienetų vertei ar kainoms, įskaitant apskaičiuotąsias kainas, faktines ir apskaičiuotas palūkanų normas ir kitas vertes, arba jomis remiantis ir atsižvelgiant į tyrimo duomenis ir kuriuo remiantis nustatoma pagal finansinę priemonę mokėtina suma arba finansinės priemonės vertė;
30. rinkos formuotojas – rinkos formuotojas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 7 punkte.
31. akcijų paketo didinimas – bendrovės vertybinių popierių įsigijimas, kuriam netaikoma teisinė ar reguliavimo prievolė pranešti apie pasiūlymą perimti tos bendrovės akcijas;
32. atskleidžiantis rinkos dalyvis – fizinis arba juridinis asmuo, patenkantis į bet kurią 11 straipsnio 1 dalies a–d punktuose arba 11 straipsnio 2 dalyje nustatytą kategoriją ir rinkos tyrimo metu atskleidžiantis informaciją;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 84).

⁽²⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

33. didelio dažnio prekybos metodas – didelio dažnio algoritminės prekybos metodas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte;

34. investavimo strategijos rekomendavimas ar siūlymas – tai informacija:

i) parengta nepriklausomo analitiko, investicinės įmonės, kredito įstaigos, bet kurio kito asmens, kurio pagrindinis verslas yra teikti investavimo rekomendacijas, arba fizinio asmens, dirbančio jiems pagal darbo sutartį ar kitais pagrindais, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai išreiškia konkretų investavimo pasiūlymą, susijusį su finansine priemone ar emitentu; arba

ii) parengta kitų i papunktyje nenurodytų asmenų, kurie tiesiogiai siūlo konkretų finansinės priemonės investavimo sprendimą;

35. investavimo rekomendacija – informacija, pagal kurią tiesiogiai ar netiesiogiai rekomenduojama arba siūloma investavimo strategija, susijusi su viena ar keliomis finansinėmis priemonėmis arba emitentais, įskaitant bet kokią nuomonę dėl tokių priemonių dabartinės ar būsimosios vertės arba kainos, skirta platinimo šaltiniams arba visuomenei;

2. 5 straipsnio tikslais taikomos šios terminų apibrėžtys:

a) vertybiniai popieriai – tai:

i) akcijos ir kiti akcijoms lygiaverčiai vertybiniai popieriai;

ii) obligacijos ir kitokios formos skolos vertybiniai popieriai; arba

iii) vertybiniais popieriais pakeista skola, paverčiama akcijomis ar akcijoms lygiaverčiais vertybiniais popieriais arba iškeičiama į juos.

b) susijusios priemonės – toliau nurodytos priemonės, įskaitant priemones, kuriomis neprekiuojama arba neleidžiama prekiauti prekybos vietoje, arba dėl kurių nebuvo paduotas prašymas leisti jomis prekiauti prekybos vietoje:

i) sutartys arba teisės pasirašyti, įsigyti arba disponuoti vertybiniais popieriais;

ii) išvestinės finansinės priemonės, susijusios su vertybiniais popieriais;

iii) jeigu vertybiniai popieriai yra konvertuojamos arba keičiamos skolos priemonės – tie vertybiniai popieriai, į kuriuos tokios konvertuojamos arba keičiamos skolos priemonės gali būti konvertuojamos arba keičiamos;

iv) priemonės, kurias išleido arba garantavo vertybinių popierių emitentas arba garantas ir kurių rinkos kaina gali iš esmės paveikti vertybinių popierių kainą, arba atvirkščiai;

v) jeigu vertybiniai popieriai yra vertybiniai popieriai, lygiaverčiai akcijoms, tos akcijos, kurias reprezentuoja tie vertybiniai popieriai, ir bet kokie kiti vertybiniai popieriai, lygiaverčiai toms akcijoms;

c) reikšmingas platinimas – pirminis arba antrinis vertybinių popierių siūlymas, kuris skiriasi nuo įprastos prekybos tiek siūlomų vertybinių popierių sumos verte, tiek taikytiniais pardavimo metodais;

d) stabilizavimas – vertybinių popierių pirkimas ar siūlymas juos pirkti arba jiems lygiavertėmis susijusiomis priemonėmis taikomas sandoris, kurį imasi vykdyti kredito įstaiga arba investicinė įmonė reikšmingo tokių vertybinių popierių platinimo metu dėl sunkumų parduodant tokius vertybinius popierius, tik siekdamas palaikyti tų vertybinių popierių rinkos kainą per iš anksto nustatytą laikotarpį;

4 straipsnis

Pranešimai ir finansinių priemonių sąrašas

1. Reguluojamų rinkų rinkos dalyviai ir investicinės įmonės, taip pat daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje veikiantys rinkos dalyviai nedelsdami pateikia pranešimą prekybos vietos kompetentingai institucijai apie bet kurią finansinę priemonę, dėl kurios buvo pateiktas prašymas leisti prekiauti prekybos vietoje, kuria leidžiama prekiauti arba kuria prekiaujama pirmą kartą.

Jie taip pat pateikia pranešimą tai prekybos vietos kompetentingai institucijai, kai finansine priemone nebeprekiuojama arba nebeleidžiama prekiauti, nebent yra žinoma data, kai finansine priemone nebus prekiaujama arba nebus leidžiama prekiauti, ir ta data buvo nurodyta pranešime, pateiktame pagal pirmą pastraipą.

Šioje dalyje nurodytuose pranešimuose, kai tinkama, nurodomi atitinkamų finansinių priemonių pavadinimai ir identifikatoriai, data ir laikas, kai pateiktas prašymas leisti prekiauti, kai buvo leista prekiauti, ir data bei laikas, kai buvo sudarytas pirmas sandoris.

Rinkos dalyviai ir investicinės įmonės prekybos vietos kompetentingai institucijai taip pat perduoda informaciją, nustatytą pagal trečią pastraipą, susijusią su finansinėmis priemonėmis, dėl kurių prašymas leisti prekiauti pateiktas arba kuriomis leista prekiauti prieš 2014 m. liepos 2 d. ir kad jomis toliau leista prekiauti arba buvo prekiaujama tą dieną.

2. Prekybos vietos kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda pagal 1 dalį gautus pranešimus EVPRI. EVPRI, gavusi tuos pranešimus, nedelsdama paskelbia savo interneto svetainėje jų sąrašą. EVPRI, iš prekybos vietos kompetentingos institucijos gavusi pranešimą, nedelsdama tą sąrašą atnaujina. Šio reglamento taikymo sritis neapribojama šiuo sąrašu.

3. Sąraše turi būti ši informacija:

- a) finansinių priemonių, dėl kurių pateiktas prašymas leisti prekiauti, kuriomis leidžiama prekiauti arba prekiaujama pirmą kartą reguliuojamose rinkose, daugiašalės ir organizuotos prekybos sistemose, pavadinimai ir identifikatoriai;
- b) data ir laikas, kai pateiktas prašymas leisti prekiauti, kai buvo leista prekiauti, ir kai buvo sudarytas pirmas sandoris;
- c) išsami informacija apie prekybos vietas, kuriose dėl finansinių priemonių buvo pateiktas prašymas prekiauti, kuriose jomis buvo leista prekiauti ir kuriose pirmą kartą buvo prekiaujama;
- d) data ir laikas, kada finansinėmis priemonėmis nebus prekiaujama arba nebus leidžiama prekiauti.

4. Siekiant užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustato:

- a) 1 dalyje nurodytų pranešimų turinį; ir
- b) 3 dalyje nurodyto sąrašo sudarymo, skelbimo ir saugojimo būdus ir sąlygas.

EVPRI pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

5. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustato pranešimų formą ir šabloną bei tų pranešimų pateikimo laiką pagal 1 ir 2 dalis.

EVPRI pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

5 straipsnis

Atpirkimo programoms ir stabilizavimo veiksams taikomos išimtys

1. Šio reglamento 14 ir 15 straipsniuose įtvirtinti draudimai netaikomi prekybai nuosavomis akcijomis pagal atpirkimo programas, kai:

- a) visa informacija apie programą atskleidžiama prieš prekybos pradžią,
- b) apie prekybos sandorius, kaip apie atpirkimo programos dalį, pagal 1 dalį pranešama prekybos vietos kompetentingai institucijai, o po to informuojama visuomenė; ir
- c) laikomasi atitinkamų kainos ir kiekio ribų.
- d) ji vykdoma atsižvelgiant į 2 dalyje nurodytus tikslus ir šiame straipsnyje nustatytas sąlygas bei 6 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

2. Siekiant pasinaudoti 1 dalyje nustatyta išimtimi, atpirkimo programos vienintelis tikslas turi būti:

- a) sumažinti emitento kapitalą;
- b) įvykdyti įsipareigojimus, susijusius su skolos finansinėmis priemonėmis, kurios keičiamos į akcinio kapitalo priemones; ar
- c) įvykdyti įsipareigojimus, susijusius su akcijų pasirinkimo programomis ar kitu akcijų skyrimu emitento arba susijusios bendrovės darbuotojams, administracijos nariams ar priežiūros institucijoms.

3. Siekiant pasinaudoti 1 dalyje nustatyta išimtimi, emitentas teikia ataskaitas apie prekybą tos prekybos vietos, kurioje akcijos buvo įtrauktos į prekybos sąrašą arba kurioje jomis prekiaujama, kompetentingai institucijai apie kiekvieną sandorį, susijęs su atpirkimo programomis, įskaitant informaciją, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 600/2014 25 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 26 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse.

4. Šio reglamento 14 ir 15 straipsniuose įtvirtinti draudimai netaikomi prekybai vertybiniais popieriais arba susijusiomis priemonėmis siekiant stabilizuoti vertybinius popierius, kai:

- a) stabilizavimas vykdomas ribotą laiką;
- b) atskleidžiama svarbi informacija apie stabilizavimą ir ji prekybos vietos pranešama kompetentingai institucijai pagal 5 dalį;
- c) laikomasi tinkamų kainos ribų; ir
- d) tokia prekyba suderinta su stabilizavimui taikomomis sąlygomis, išdėstytomis 6 dalyje nurodytuose techniniuose reguliavimo standartuose.

5. Nedarant poveikio šio reglamento 23 straipsnio 1 daliai, emitentai, siūlytojai arba subjektai, kurie vykdo stabilizavimą, veikdami tokių asmenų arba savo vardu, prekybos vietos kompetentingai institucijai turi pranešti išsamią informaciją apie visus stabilizavimo sandorius ne vėliau kaip iki septintos kasdieninės biržos prekybos sesijos pabaigos po tokių sandorių įvykdymo dienos.

6. Siekiant užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatomos 1 ir 4 dalyse nurodytoms atpirkimo programoms ir stabilizavimo priemonėms taikytinos sąlygos, įskaitant prekybos sąlygas, laiko ir kiekio apribojimus, informacijos atskleidimo ir pranešimo prievolės ir kainų sąlygas, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

6 straipsnis

Išimtis, taikoma su pinigų ir valstybės skolos valdymu susijusiai veiklai ir su klimato politika susijusiai veiklai

1. Šis reglamentas netaikomas sandoriams, pavedimams ar veiksams, kuriuos įgyvendinant pinigų, valiutos keitimo kurso ar valstybės skolos valdymo politiką vykdo

- a) valstybė narė,
- b) ECBS nariai,
- c) ministerija, agentūra ar vienos arba kelių valstybių narių specialiosios paskirties įmonė, arba jų vardu veikiantis asmuo,
- d) federacinės valstybės narės atveju – federacijos narys.

2. Jis taip pat netaikomas sandoriams, pavedimams ar veiksams, kuriuos vykdo Komisija arba bet kuris kitas oficialiai paskirtas subjektas ar jo vardu veikiantis asmuo, siekdamas įgyvendinti valstybės skolos valdymo politiką.

Šis reglamentas netaikomas tokiems sandoriams, pavedimams ar veiksams, kuriuos vykdo:

- a) Sąjunga,
- b) vienos ar kelių valstybių narių specialiosios paskirties įmonė,
- c) Europos investicijų bankas,
- d) Europos finansinio stabilumo fondas,
- e) Europos stabilumo mechanizmas,
- f) dviejų ar daugiau valstybių narių įsteigta tarptautinė finansinė institucija, kurių tikslas – sukaupti finansavimą ir suteikti finansinę pagalbą nariams, kurie patiria didelių finansinių problemų arba kuriems tokios problemos gresia.

3. Šis reglamentas netaikomas valstybės narės, Komisijos ar bet kurio kito oficialiai paskirto subjekto ar jų vardu veikiančio asmens veiklai, susijusiai su apyvartiniais taršos leidimais ir vykdomai įgyvendinant Sąjungos klimato politiką pagal Direktyvą 2003/87/EB.

4. Šis reglamentas netaikomas valstybės narės, Komisijos ar bet kurio kito oficialiai paskirto subjekto ar jų vardu veikiančio asmens veiklai, vykdomai įgyvendinant Sąjungos žemės ūkio politiką arba Sąjungos žuvininkystės politiką pagal SESV patvirtintus teisės aktus arba sudarytus susitarimus.

5. Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais 1 dalyje nurodyta išimtis būtų taikoma ir tam tikromis trečiųjų šalių institucijomis ir centriniais bankais.

Tuo tikslu Komisija ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas valstybės įstaigų, valdančių valstybės skolą ar dalyvaujančių ją valdant, ir trečiųjų šalių centrinių bankų traktavimas tarptautiniu lygmeniu;

Ataskaitoje pateikiama trečiųjų šalių teisės sistemos priklausantių tų įstaigų ir centrinių bankų, rizikos valdymo standartų, taikomų sandoriams, kuriuos šiose jurisdikcijose sudaro tos įstaigos ir centriniai bankai, lyginamoji analizė. Jei ataskaitoje, visų pirma pagal lyginamosios analizės rezultatus, padaroma išvada, kad tų trečiųjų šalių centrinių bankų fiskalinei atsakomybei būtina netaikyti šio reglamento priemonių ir draudimų, Komisija 1 dalyje nurodytą išimtį tai pat taiko tų trečių šalių centriniams bankams.

6. Komisijai pagal 35 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais taikoma 3 dalyje nustatyta išimtis tam tikroms trečiųjų šalių, sudariusių su Sąjunga susitarimus pagal Direktyvos 2003/87/EB 25 straipsnį, oficialiai paskirtoms valstybės institucijoms.

7. Šis straipsnis netaikomas asmenims, pagal darbo sutartį arba kitais pagrindais dirbantiems šiame straipsnyje nurodytiems subjektams, kai tie asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai savo labui sudaro sandorius arba pavedimus, arba imasi veiksmų.

2 SKYRIUS

VIEŠAI NEATSKLEISTA INFORMACIJA, PREKYBA VERTYBINIAIS POPIERIAIS NAUDOJANTIS VIEŠAI NEATSKLEISTA INFORMACIJA, NETEISĖTAS VIEŠAI NEATSKLEISTOS INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS IR MANIPULIAVIMAS RINKA

7 straipsnis

Viešai neatskleista informacija

1. Šiame reglamente viešai neatskleista informacija yra:
 - a) konkretaus pobūdžio informacija, kuri nėra atskleista viešai, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau emitentų arba viena ar daugiau finansinių priemonių ir kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį tų finansinių priemonių kainoms ar su jomis susijusių investicinių finansinių priemonių kainai;
 - b) su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusi konkretaus pobūdžio informacija, kuri nėra atskleista viešai, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su viena ar daugiau tokių išvestinių finansinių priemonių arba tiesiogiai – su jomis susijusia biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartimi ir kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį tokių išvestinių finansinių priemonių ar su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių kainoms, ir kai ta informacija, kaip pagrįstai tikimasi, bus atskleista arba kurią būtina atskleisti pagal Sąjungos ar nacionalines teisės ar reguliavimo nuostatas, rinkos taisykles, sutartis, praktiką ar tradicijas tam tikrose biržos prekių išvestinių finansinių priemonių ar neatidėliotųjų sandorių rinkose;
 - c) su apyvartiniais taršos leidimais ar produktais, kurie tais leidimais pagrįsti ir kuriais prekiaujama aukcione, susijusi konkretaus pobūdžio informacija, kuri nėra atskleista viešai, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su viena ar daugiau tokių priemonių ir kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį tų priemonių kainoms ar su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių kainoms;

d) asmenų, kuriems pavesta vykdyti su finansinėmis priemonėmis susijusius pavedimus, atžvilgiu tai taip pat kliento pateikta ir su kliento pateiktais pavedimais dėl finansinių priemonių susijusi informacija, kuri yra konkretaus pobūdžio, kuri yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar daugiau emitentų ar viena ar daugiau finansinių priemonių ir kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį tų finansinių priemonių kainoms, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių kainai ar su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių kainai;

2. Taikant 1 dalį informacija laikoma konkretaus pobūdžio informacija, jei joje nurodomos aplinkybės, kurios yra susiklosčiusios ar kurios, kaip galima pagrįstai tikėtis, susiklostys, arba įvykis, kuris jau įvyko ar kuris, kaip galima pagrįstai tikėtis, įvyks, taip pat jei ta informacija yra pakankamai tiksli, kad būtų galima daryti išvadą dėl galimo tokių aplinkybių ar įvykio poveikio finansinių priemonių ar su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstų aukcione parduodamų produktų kainoms. Atsižvelgiant į tai, ilgesnį laikotarpį vykstančio proceso atveju, kai siekiama, kad susiklostytų tam tikros aplinkybės ar įvyktų tam tikras įvykis, arba kai susiklosto tam tikros aplinkybės ar įvyksta tam tikras įvykis, tos ateityje susiklostysiančios aplinkybės arba įvyksiantis įvykis bei to proceso tarpiniai etapai, susiję su tuo, kad tos aplinkybės susiklostytų arba įvykis įvyktų, gali būti laikomi konkretaus pobūdžio informacija.

3. Pats ilgesnį laikotarpį vykstančio proceso tiesioginis etapas gali būti laikomas viešai neatskleista informacija, jeigu jis atitinka šiame straipsnyje nurodytus viešai neatskleistos informacijos kriterijus.

4. Pagal 1 dalį informacija, kuri, ją atskleidus viešai, galėtų turėti didelį poveikį finansinių priemonių, su jomis susijusių išvestinių finansinių priemonių, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstų aukcione parduodamų produktų kainoms – tai informacija, kuria sumanus investuotojas būtų linkęs pasinaudoti priimdamas sprendimus dėl investicijų.

Apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvių, kurių bendras išmetamų teršalų kiekis ar nominali šiluminė galia atitinka 17 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą nustatytą ribinę vertę arba yra žemiau jos, atveju nelaikoma, kad informaciją apie jų fizines operacijas daro didelį poveikį apyvartinių taršos leidimų kainai, ja pagrįstiems produktams, parduodamiems aukcione, arba susijusių išvestinių finansinių priemonių kainoms.

5. EVPRI paskelbia gaires, pagal kurias nustatomas nebaigtinis orientacinis sąrašas informacijos, kuri, kaip pagrįstai tikimasi, bus atskleista arba kurią būtina atskleisti pagal Sąjungos ar nacionalines teisės ar reguliavimo nuostatas, rinkos taisykles, sutartis, praktiką ar tradicijas tam tikrose biržos prekių išvestinių finansinių priemonių ar neatidėliotųjų sandorių rinkose, kaip nurodyta 1 dalies b punkte. EVPRI tinkamai atsižvelgia į tų rinkų ypatumus.

8 straipsnis

Prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija

1. Šiame reglamente laikoma, kad prekiaujama vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kai asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir pasinaudoja ta informacija, kad savo ar trečiojo asmens labai tiesiogiai ar netiesiogiai įsigytų ar parduotų finansines priemones, su kuriomis ta informacija yra susijusi. Kai viešai neatskleista informacija pasinaudojama atšaukiant ar keičiant pavedimą dėl finansinės priemonės, su kuria susijusi ši informacija, jei pavedimas buvo pateiktas prieš tai, kai atitinkamas asmuo sužino viešai neatskleistą informaciją, tai taip pat laikoma prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija. Kalbant apie apyvartinių taršos leidimų ar kitų jais pagrįstų aukcione parduodamų produktų aukcionus, rengiamus remiantis Reglamentu (ES) Nr. 1031/2010, naudojamasis viešai neatskleista informacija taip pat apima savo ar trečiojo asmens labai teikiamą pasiūlymą, jo pakeitimą ar atsiėmimą.

2. Šiame reglamente laikoma, kad asmuo pataria kitam asmeniui prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija arba jį į tokia prekybą įtraukia, jei toks asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir:

a) remdamasis ta informacija, pataria kitam asmeniui įsigyti ar parduoti finansines priemones, su kuriomis ta informacija yra susijusi, arba skatina jį įsigyti ar parduoti tokias priemones, arba

b) remdamasis ta informacija, pataria kitam asmeniui atšaukti ar pakeisti pavedimą dėl finansinių priemonių, su kuriomis ta informacija yra susijusi, arba skatina jį atšaukti ar pakeisti pavedimą dėl šių priemonių.

3. Naudojimasis patarimais arba skatinimais, nurodytais 2 dalyje, laikomas prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija pagal šį straipsnį, jei asmuo, kuris naudojasi patarimais ar skatinimais, žino arba turėtų žinoti, kad jie grindžiami viešai neatskleista informacija.

4. Šis straipsnis taikomas bet kuriam viešai neatskleistos informacijos turinčiam asmeniui, nes tas asmuo:

a) yra emitento arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvio administracinių, valdymo ar priežiūros organų narys;

b) turi emitento arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvio kapitalo dalį;

c) turi galimybę susipažinti su informacija vykdydamas profesines ar darbine pareigas; ar

d) dalyvauja nusikalstamoje veikoje.

Šis straipsnis taip pat taikomas bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris viešai neatskleistą informaciją igyja kitomis aplinkybėmis nei numatyta pirmoje pastraipoje, jeigu tam asmeniui žinoma ar turėtų būti žinoma, kad tai yra viešai neatskleista informacija.

5. Jei asmuo yra juridinis asmuo, šis straipsnis taip pat taikomas fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę dalyvauja priimant sprendimą įsigyti ar parduoti finansines priemones atitinkamo juridinio asmens vardu arba atšaukti ar pakeisti pavedimą dėl tų priemonių.

9 straipsnis

Teisėti veiksmai

1. Taikant 8 ir 14 straipsnius, vien tai, kad juridinis asmuo turi ar turėjo viešai neatskleistos informacijos, nereiškia, kad tas asmuo yra pasinaudojęs ta informacija ir todėl vykdęs prekybą vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, pagrįstą finansinių priemonių įsigijimu ar pardavimu, jeigu tas juridinis asmuo:

a) nustatė, įgyvendino ir išlaikė pakankamą ir veiksmingą vidaus tvarką ir procedūras, kad veiksmingai užtikrintų, jog nei fiziniai asmenys, kurie jo vardu priėmė sprendimą įsigyti arba parduoti finansines priemones, su kuriomis susijusi informacija, nei kiti fiziniai asmenys, kurie galėjo turėti įtakos tam sprendimui, neturėtų viešai neatskleistos informacijos, ir

b) neskatino, nepatarrė ar kitaip nedarė įtakos fiziniam asmeniui, kuris juridinio asmens vardu įsigijo ar pardavė finansines priemones, su kuriomis susijusi informacija.

2. Taikant 8 ir 14 straipsnius vien tai, kad asmuo turi viešai neatskleistos informacijos, nereiškia, kad tas asmuo pasinaudojo ta informacija ir todėl vykdė prekybą vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, pagrįstą finansinių priemonių įsigijimu ar pardavimu, jeigu tas asmuo:

a) veikia kaip tos finansinės priemonės, su kuria informacija susijusi, rinkos formuotojas arba subjektas, įgaliotas veikti kaip sandorio subjektas ir kai finansinės priemonės, su kuriomis ta informacija susijusi, perkamos arba parduodamos teisėtai, atliekant įprastas jų rinkos formuotojo arba sandorio subjekto, susijusio su ta finansine priemone, funkcijas, arba

b) yra įgaliotas vykdyti pavedimus trečiųjų asmenų vardu ir kai finansinės priemonės, su kuriomis tas pavedimas susijęs, įsigyjamos arba parduodamos teisėtai pagal tą pavedimą, atliekant įprastas to asmens profesines ar darbo pareigas.

3. Taikant 8 ir 14 straipsnius vien tai, kad asmuo turi viešai neatskleistos informacijos, nereiškia, kad tas asmuo pasinaudojo ta informacija ir todėl vykdė prekybą vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, pagrįstą finansinių priemonių įsigijimu ar pardavimu, jeigu tas asmuo sudarė sandorį įsigyti ar parduoti finansines priemones ir tas sandoris įvykdomas sąžiningai įgyvendinant prievolę, kurios terminas baigėsi, ir nesiekiant išvengti draudimo prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir:

- a) kai ta prievolė atsiranda dėl pavedimo, kuris pateiktas, arba susitarimo, kuris sudarytas, anksčiau nei asmuo gavo viešai neatskleistą informaciją; arba
- b) kai tas sandoris vykdomas siekiant patenkinti teisinę ar reguliavimo prievolę, kuri atsirado anksčiau nei asmuo gavo viešai neatskleistą informaciją.

4. Taikant 8 ir 14 straipsnius vien tai, kad asmuo turi viešai neatskleistos informacijos, nereiškia, kad asmuo pasinaudojo ta informacija ir todėl vykdė prekybą vertybiniais popieriais naudodamasis viešai neatskleista informacija, jeigu asmuo įgijo tą viešai neatskleistą informaciją, vykdydamas viešą pasiūlymą perimti akcijų paketą arba bendrovių susijungimą ir tą viešai neatskleistą informaciją naudoja tik siekdamas toliau vykdyti tą viešą pasiūlymą perimti akcijų paketą arba bendrovių susijungimą, jeigu patvirtinus susijungimą arba tos bendrovės akcininkams priėmus pasiūlymą visa viešai neatskleista informacija atskleidžiama arba dėl kitų priežasčių nustoja būti viešai neatskleista informacija.

Ši dalis netaikoma akcijų paketui didinti.

5. Taikant 8 ir 14 straipsnius, vien tai, kad asmuo, naudodamasis savo žiniomis nusprendžia įsigyti arba parduoti finansines priemones, šių finansinių priemonių įsigijimas ar pardavimas nėra naudojimas viešai neatskleista informacija.

6. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1–5 dalis gali būti laikoma, kad pažeistas 14 straipsnyje nurodytas draudimas prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, jeigu kompetentinga institucija nustato, jog priežastis atitinkamiems prekybos pavidimams pateikti, sandoriams sudaryti ar veiksams vykdyti buvo neteisėta.

10 straipsnis

Neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas

1. Šio reglamento tikslais viešai neatskleista informacija atskleidžiama neteisėtai, jeigu asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir atskleidžia tą informaciją bet kuriam asmeniui, nebent informacija atskleidžiama asmeniui atliekant įprastines su darbu susijusias funkcijas, profesinę veiklą arba pareigas.

Ši dalis taikoma bet kuriam fiziniam ir juridiniam asmeniui esant situacijoms ar aplinkybėms nurodytoms 8 straipsnio 4 dalyje.

2. Šio reglamento tikslais naudojimas patarimais arba skatinimais, nurodytais 8 straipsnio 2 dalyje, laikomi neteisėtu viešai neatskleistos informacijos atskleidimu pagal šį straipsnį, kai asmuo, atskleidžiantis patarimą arba skatinimą, žino arba turėtų žinoti, kad jis buvo pagrįstas viešai neatskleista informacija.

11 straipsnis

Rinkos tyrimai

1. Rinkos tyrimai yra informacijos perdavimas vienam arba daugiau potencialių investuotojų prieš paskelbiant apie sandorį, siekiant atkreipti potencialių investuotojų dėmesį į galimą sandorį ir jo sąlygas, pavyzdžiui, galimą mastą ir kainą; tą informaciją perduoda:

- a) emitentas;
- b) finansinės priemonės antrinis siūlytojas, kai sandoris skiriasi nuo įprastos prekybos dėl siūlomų vertybinių popierių kiekio arba vertės ir pardavimo metodas pagrįstas išankstiniu potencialių investuotojų galimo susidomėjimo vertinimu;

c) apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis, arba

d) trečiasis asmuo, veikiantis a, b ar c punkte nurodytų asmenų vardu arba jų labui.

2. Nedarant poveikio 23 straipsnio 3 daliai, jeigu viešai neatskleistą informaciją subjektams, turintiems teisę į vertybinius popierius, atskleidžia asmuo, siekiantis pateikti pasiūlymą perimti bendrovės vertybinius popierius arba bendrovių susijungimo, tai taip pat yra rinkos tyrimas, jeigu:

a) informacija būtina siekiant, kad subjektai, turintys teisę į vertybinius popierius, susidarytų nuomonę apie tai, ar jie nori pasiūlyti savo vertybinius popierius, ir

b) siekiant sprendimo perimti akcijas arba sujungti bendroves pagrįstai reikia subjektų, turinčių teisę į vertybinius popierius, noro pasiūlyti savo vertybinius popierius.

3. Atskleidžiantis rinkos dalyvis, prieš vykdydamas rinkos tyrimą, atskirai įvertina, ar rinkos tyrimas bus susijęs su viešai neatskleistos informacijos atskleidimu. Atskleidžiantis rinkos dalyvis padaro įrašą apie savo išvadą ir jos motyvus. Kompetentingai institucijai paprašius, jis pateikia tuos įrašus. Vykdamas rinkos tyrimą ši prievolė taikoma kiekvienam informacijos atskleidimui atskirai. Atskleidžiantis rinkos dalyvis atitinkamai atnaujina šioje dalyje nurodytus įrašus.

4. Remiantis 10 straipsnio 1 dalimi, viešai neatskleistos informacijos atskleidimas rinkos tyrimų metu laikomas įprastu, jeigu ji atskleidžiama asmeniui atliekant įprastas su darbu susijusias funkcijas, profesinę veiklą arba pareigas, kai atskleidžiantis rinkos dalyvis laikosi šio straipsnio 3 ir 5 dalių.

5. 4 dalies tikslais atskleidžiantis rinkos dalyvis, prieš atskleisdamas informaciją, turi:

a) gauti asmens, gaunančio rinkos tyrimą, sutikimą gauti viešai neatskleistą informaciją;

b) informuoti asmenį, gaunantį rinkos tyrimą, kad jam draudžiama naudotis ta informacija ar bandyti naudotis ta informacija savo ar trečiojo asmens labui įsigyjant ar parduodant finansines priemones, tiesiogiai ar netiesiogiai, susijusias su ta informacija;

c) informuoti asmenį, gaunantį rinkos tyrimą, kad jam draudžiama naudotis ta informacija ar bandyti naudotis ta informacija atšaukiant arba pakeičiant jau pateiktus pavedimus dėl finansinių priemonių, susijusių su ta informacija; ir

d) informuoti asmenį, gaunantį rinkos tyrimą, kad jis, sutikdamas gauti informaciją, taip pat priverstas ją laikyti konfidencialia.

Atskleidžiantis rinkos dalyvis daro ir saugo visos informacijos, kuri buvo suteikta asmeniui, gaunančiam rinkos tyrimą, įskaitant informaciją, suteiktą pagal pirmos pastraipos a–d punktus, ir potencialių investuotojų, kuriems informacija buvo atskleista, įskaitant juridinius asmenis ir fizinius asmenis, veikiančius potencialių investuotojų vardu, bet jais nepasiribojant, tapatybę ir kiekvieno atskleidimo datos ir laiko įrašus. Kompetentingai institucijai paprašius atskleidžiantis rinkos dalyvis pateikia tuos įrašus.

6. Kai informacija, kuri buvo atskleista vykdamas rinkos tyrimą, pagal atskleidžiančio rinkos dalyvio vertinimą nebelaikoma viešai neatskleista informacija, atskleidžiantis rinkos dalyvis nedelsdamas atitinkamai informuoja apie tai gavėją.

Atskleidžiantis rinkos dalyvis saugo pagal šią dalį pateiktos informacijos įrašus ir kompetentingai institucijai paprašius jai juos pateikia.

7. Nepaisant šio straipsnio nuostatų asmuo, gaunantis rinkos tyrimus pas įvertina, ar jo turima informacija yra viešai neatskleista informacija ir kada ji nustoja būti tokia.

8. Šiame straipsnyje nurodytus įrašus atskleidžiantis rinkos dalyvis saugo bent penkerius metus po to, kai jie padaromi.

9. Siekiant užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatoma tvarka, procedūros ir įrašų laikymo reikalavimai, atitinkantys šio straipsnio 4, 5, 6 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus, projektus.

EVPRI techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

10. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatomos sistemos ir pranešimų šablonai, kuriais subjektai galėtų naudotis, kad įgyvendintų šio straipsnio 4, 5, 6 ir 8 dalyse nurodytus reikalavimus, visų pirma, tikslus 4–8 dalyse nurodytų įrašų formatas ir atitinkamiems 6 dalyje nurodytiems informacijos pranešimams, teikiamiems asmenims, kurie gauna rinkos tyrimus, skirtos techninės priemonės.

EVPRI techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

11. EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, skirtas asmenims, gaunantiems rinkos tyrimus, susijusias su:

- a) veiksniais, į kuriuos tokie asmenys turi atsižvelgti, kai jiems atskleidžiama dalį rinkos tyrimo sudaranti informacija tam, kad jie galėtų įvertinti, ar ši informacija gali būti viešai neatskleista informacija;
- b) veiksmais, kurių tokie asmenys turi imtis, jeigu jiems buvo atskleista viešai neatskleista informacija tam, kad jie galėtų laikytis šio reglamento 8 ir 10 straipsnių; ir
- c) įrašai, kuriuos tokie asmenys turi saugoti tam, kad jie galėtų įrodyti, kad laikosi šio reglamento 8 ir 10 straipsnių.

12 straipsnis

Manipuliavimas rinka

1. Šiame reglamente manipuliavimui rinka priskiriami tokie veiksmai:

a) sudaromas sandoris, pateikiamas prekybos pavedimas ar atliekamas bet koks kitas veiksmas, jei:

- i) siunčiami ar gali būti siunčiami netikri ar klaidinantys signalai dėl finansinės priemonės, su ja susijusios biržos prekių neatidėliotinų sandorių sutarties pasiūlos, paklausos ar kainos arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais; ar

ii) fiksuojama ar gali būti fiksuojama vienos ar daugiau finansinių priemonių, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių ar aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, nenormalaus ar dirbtinio lygio kaina;

išskyrus atvejus, kai asmuo, kuris sudarė sandorių, pateikdamas nurodymus prekybai, ar pradėjo bet kurią kitą veiklą, įrodo, kad jo motyvai toks sandorius, nurodymas ar elgesys buvo teisėtų priežasčių ir atitinka priimtai rinkos praktikai, kaip nustatyta 13 straipsnyje;

- b) sudaromas sandoris, pateikiamas prekybos pavedimas ar atliekamas bet koks kitas veiksmas ar veikla, darantys arba galintys daryti poveikį vienos ar kelių finansinių priemonių, su jomis susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, kainai, kai pasinaudojama fiktyvia priemone ar kitaip mėginama apgauti ar manipuliuoti;
- c) žiniasklaidoje, internetu ar kitomis priemonėmis skleidžiama informacija, kuria siunčiami ar gali būti siunčiami netikri ar klaidinantys signalai dėl finansinės priemonės, su ja susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, pasiūlos, paklausos ar kainos, arba fiksuojama ar gali būti fiksuojama vienos ar daugiau finansinių priemonių, su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, nenormalaus ar dirbtinio lygio kaina, įskaitant gandų skleidimą, kai tokią informaciją skleidžiantis asmuo žinojo ar turėjo žinoti, kad informacija yra melaginga ar klaidinanti;
- d) melagingos ar klaidinančios informacijos skleidimas arba melagingų ar klaidinančių duomenų teikimas, susijęs su lyginamuoju indeksu, kai asmuo, kuris paskleidė informaciją ar pateikė duomenis žinojo arba turėjo žinoti, kad jie melagingi ar klaidinantys, arba bet kokia kita veikla, kuria siekiama manipuliuoti apskaičiuojant lyginamąjį indeksą.

2. Toliau išvardyti veiksmai, *inter alia*, laikomi manipuliuoimu rinka:

- a) veikla, kurią vykdydamas asmuo ar sutartinai veikiantys asmenys bando užsitikrinti dominuojančią padėtį finansinės priemonės, su ja susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, pasiūlos ar paklausos atžvilgiu, arba kuria tiesiogiai ar netiesiogiai daromas arba, tikėtina, gali būti daromas poveikis fiksuoto pirkimo ar pardavimo kainoms arba dėl kurios sukuriama arba, tikėtina, gali būti sukuriamos kitokios nesąžiningos prekybos sąlygos;
- b) finansinių priemonių pirkimas ar pardavimas pačioje prekybos rinkoje sesijos pradžioje ar pabaigoje, dėl kurio buvo arba, tikėtina, bus suklaidinti investuotojai, priimančys sprendimus remdamiesi paskelbtomis kainomis, įskaitant sesijos pradžios ar pabaigos kainas;
- c) pavedimų pateikimas prekybos vietoje, įskaitant bet koki jų atšaukimą ar pakeitimą, naudojantis bet kuriomis turimomis prekybos priemonėmis – taip pat ir elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, algoritmine prekyba ir dažnų trumpalaikių sandorių strategija, kurio daromas poveikis – vienas iš nurodytų 1 dalies a arba b punkte:
- i) sutrikdytas ar sulėtintas arba galimai sutrikdytas ar sulėtintas prekybos vietos veikimas;
- ii) trukdoma ar galimai trukdoma kitiems asmenims nustatyti tikrus prekybos sistemos pavedimus prekybos vietoje, įskaitant teikiant pavedimus, dėl kurių sukuriama per didelė pavedimų knygos apkrova arba nestabilumas, arba
- iii) duodant ar galimai duodant netikrą ar klaidinantį signalą apie finansinės priemonės pasiūlą, paklausą ar kainą, visų pirma teikiant pavedimus inicijuoti arba sustiprinti tendenciją.
- d) pasinaudojimas galimybe kartais ar reguliariai pasirodyti tradicinėse ar elektroninėse žiniasklaidos priemonėse ir išdėstyti nuomonę apie finansinę priemonę, su ja susijusių biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartį arba aukciono produktą, pagrįstą apyvartiniais taršos leidimais (ar netiesiogiai apie jos emitentą), jei anksčiau tos finansinės priemonės, su ja susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, atžvilgiu jau buvo užimta tam tikra pozicija ir jei vėliau gaunama naudos dėl išsakytos nuomonės poveikio tos priemonės, su ja susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties arba aukciono produkto, pagrįsto apyvartiniais taršos leidimais, kainai, o tas interesų konfliktas visuomenei neatskleidžiamas tinkamai ir veiksmingai;

e) apyvartinių taršos leidimų ar su jais susijusių išvestinių priemonių pirkimas ar pardavimas antrinėje rinkoje prieš aukcioną pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010, taip fiksuojant galutinę aukcione parduodamų produktų nenormalaus ar dirbtinio lygio kainą ar klaidinant pasiūlymų teikėjus aukcionuose.

3. Taikant 1 dalies a ir b punktus ir nedarant poveikio 2 dalyje nustatytiems veiksams, I priede apibrėžiami kai kurie rodikliai, susiję su fiktyvių priemonių ar kitų apgaulės ar manipuliavimo būdų naudojimu, taip pat kai kurie rodikliai, susiję su neteisingais ar klaidinančiais signalais ir kainų fiksavimu.

4. Kai šiame straipsnyje nurodytas asmuo yra juridinis asmuo, šis straipsnis taip pat taikomas fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę dalyvauja priimant sprendimą vykdyti veiksmus to juridinio asmens vardu.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 35 straipsnį, kuriais būtų tikslinami I priede įtvirtinti rodikliai, siekiant paaiškinti jų sudedamąsias dalis ir atsižvelgti į techninius pokyčius finansų rinkose.

13 straipsnis

Pripažinta rinkos praktika

1. 15 straipsnyje nurodytas draudimas netaikomas veiksams, nurodytiems 12 straipsnio 1 dalies a punkte, jeigu asmuo, sudarydamas sandorį, pateikdamas prekybos pavedimą ar atlikdamas bet kokią kitą veiksmą, įrodo, kad toks sandoris, pavedimas arba veiksmas buvo padarytas dėl teisėtų priežasčių ir atitinka pripažintą rinkos praktiką, nustatytą pagal šį straipsnį.

2. Kompetentinga institucija gali patvirtinti pripažintą rinkos praktiką atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

- a) rinkos praktikos skaidrumo lygį, palyginti su visa rinka;
- b) rinkos praktika užtikrinamą aukšto lygio rinkos jėgų veikimo apsaugą ir tinkamą pasiūlos bei paklausos jėgų sąveiką;
- c) rinkos praktikos daromą teigiamą poveikį rinkos likvidumui ir veiksmingumui;
- d) pagal rinkos praktiką atsižvelgiama į atitinkamos rinkos prekybos mechanizmą ir leidžiama rinkos dalyviams tinkamai ir laiku reaguoti į naują padėtį rinkoje, kuri atsiranda dėl tos praktikos;
- e) su rinkos praktika susijusių pavojų, kurių ji kelia tiesiogiai ar netiesiogiai susijusių reguliuojamų ar nereguliuojamų atitinkamos finansinės priemonės rinkų vientisumui Sąjungoje;
- f) bet kokio atitinkamos rinkos praktikos tyrimo, kurių atliko kompetentingos institucijos ar kitos institucijos, rezultatus, ypač kai taikant atitinkamą rinkos praktiką pažeidžiamos taisyklės ar nuostatos arba elgesio kodeksai, skirti apsaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka – nesvarbu, ar tai taikytina aptariamai rinkai, ar tiesiogiai ar netiesiogiai susijusioms rinkoms Sąjungoje; ir
- g) atitinkamas rinkos struktūrinės savybės, be kita ko, ar ji reguliuojama, ar ne, parduodamų finansinių priemonių ir rinkos dalyvių tipus, įskaitant mažmeninių investuotojų dalyvavimo atitinkamoje rinkoje mastą.

Rinkos praktika, kuri kompetentingos institucijos nustatyta kaip pripažinta rinkos praktika konkrečioje rinkoje, nelaikoma tinkama taikyti kitose rinkose, išskyrus atvejus, kai tų kitų rinkų kompetentingos institucijos yra oficialiai pripažinusios tą praktiką pagal šį straipsnį.

3. Prieš nustatydamą pripažintą rinkos praktiką pagal 2 dalį, kompetentinga institucija praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie savo ketinimą patvirtinti pripažintą rinkos praktiką ir pateikia vertinimo, atlikto pagal 2 dalyje nustatytus kriterijus, rezultatus. Toks pranešimas pateikiamas ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki numatomo rinkos praktikos pripažinimo įsigaliojimo.

4. Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo EVPRI pranešimą pateikusiai kompetentingai institucijai pateikia nuomonę, kurioje įvertinamas kiekvienos pripažintos rinkos praktikos ir 2 dalyje nustatytų ir pagal 7 dalį priimtų reguliavimo techniniuose standartuose apibrėžtų reikalavimų suderinamumas. EVPRI taip pat įvertina, ar pripažinus rinkos praktiką nekiltų pavojus rinkų pasitikėjimui Sąjungos finansų rinka. Nuomonė skelbiama EVPRI interneto svetainėje.

5. Jeigu, priešingai negu teigiama pagal 4 dalį pateiktoje EVPRI nuomonėje, kompetentinga institucija pripažįsta rinkos praktiką, ji per 24 valandas nuo rinkos praktikos pripažinimo savo interneto svetainėje paskelbia pranešimą, kuriame išdėsto visus tokio savo sprendimo motyvus, įskaitant tai, kodėl pripažinta rinkos praktika nekelia pavojaus rinkos pasitikėjimui.

6. Kai kompetentinga institucija mano, kad kita kompetentinga institucija nustatė pripažintą rinkos praktiką, kuri neatitinka 2 dalyje nustatytų kriterijų, EVPRI padeda atitinkamoms institucijoms pasiekti susitarimą pagal savo įgaliojimus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

Jeigu atitinkamos kompetentingos institucijos susitarimo nepasiekia, EVPRI gali priimti sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnio 3 dalį.

7. EVPRI, siekdama užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatomi rinkos praktikos pripažinimo pagal 2, 3 ir 4 dalis, taip pat pripažinimo išsaugojimo, užbaigimo arba pripažinimo sąlygų pakeitimo kriterijai, procedūra ir reikalavimai, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

8. Kompetentingos institucijos nuolat ir bent kas dvejus metus apsvarsto savo pripažintą rinkos praktiką, visų pirma atsižvelgdamos į svarbius atitinkamos rinkos aplinkos pokyčius, pavyzdžiui, į prekybos taisyklių arba rinkos infrastruktūros pokyčius, ir priimdamos sprendimus, ar išsaugoti pripažinimą, jį užbaigti ar pakeisti jo sąlygas.

9. EVPRI savo interneto svetainėje paskelbia pripažintos rinkos praktikos sąrašą, kartu nurodydama, kuriose valstybėse narėse ji taikoma.

10. EVPRI stebi pripažintos rinkos praktikos taikymą ir kasmet teikia Komisijai ataskaitą apie jos taikymą atitinkamose rinkose.

11. Kompetentingos institucijos apie savo iki šiam reglamentui įsigaliojant pripažintą rinkos praktiką praneša EVPRI iki 2014 m. liepos 2 d. per tris mėnesius po to, kai įsigalioja 7 dalyje nurodyti techniniai reguliavimo standartai.

Pripažinta rinkos praktika, nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje toliau taikoma atitinkamoje valstybėje narėje, kol kompetentinga institucija, atsižvelgdama į EVPRI nuomonę, pateiktą pagal 4 dalį, priima sprendimo dėl tos praktikos tolesnio taikymo.

14 straipsnis

Draudimas prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir neteisėtai atskleisti viešai neatskleistą informaciją

Draudžiama:

- a) prekiauti ar mėginti prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija;
- b) patarti kitam asmeniui ar skatinti kitą asmenį užsiimti prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija arba
- c) neteisėtai atskleisti viešai neatskleistą informaciją.

15 straipsnis

Draudimas manipuluoti rinka

Draudžiama manipuluoti rinka ar bandyti manipuluoti rinka.

16 straipsnis

Piktnaudžiavimo rinka prevencija ir nustatymas

1. Rinkos dalyviai ir investicinės įmonės, valdantys prekybos vietą, nustato ir įgyvendina veiksmingas taisykles, sistemas ir procedūras, skirtas prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, manipuliavimo rinka ir bandymo prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija bei manipuluoti rinka atvejams pagal Direktyvos 2014/65/ES 31 ir 54 straipsnius užkardyti ir nustatyti.

Pirmoje pastraipoje nurodytas asmuo nedelsdamas praneša prekybos vietos kompetentingai institucijai apie pavedimus ir sandorius, įskaitant bet kokius nutraukimus ar jų dalinius pakeitimus, kurie gali būti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, manipuliavimo rinka, bandymo manipuluoti rinka ar vykdyti prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija atvejais.

2. Bet kuris asmuo, profesionaliai organizuojantis ar vykdamas finansinių priemonių sandorius, nustato ir palaiko veiksmingą tvarką, sistemas ir procedūras, kurias naudojant būtų nustatomi įtartinai pavedimai ir sandoriai ir apie juos pranešama. Kai toks asmuo pagrįstai įtaria, kad pavedimas dėl finansinės priemonės ar finansinių priemonių sandoris, pateiktas ar vykdomas prekybos vietoje ar už jos ribų, gali būti prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, manipuliavimo rinka, prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ar bandymo manipuluoti rinka atvejis, jis nedelsdamas apie tai praneša prekybos vietos kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 3 dalyje.

3. Nedarant poveikio 22 straipsniui, asmenims, profesionaliai organizuojantiems ar vykdančioms sandorius, taikomos tos valstybės narės, kurioje jie registruoti arba kurioje yra jų pagrindinė buveinė, o filialo atveju – tos valstybės narės, kurioje yra filialas, pranešimų teikimo procedūros taisyklės. Pranešimas adresuojamas tos valstybės narės kompetentingai institucijai.

4. Pranešimą apie įtartinus pavedimus ar sandorius gavusios kompetentingos institucijos, kaip nurodyta 3 dalyje, nedelsdamos perduoda tokią informaciją atitinkamų prekybos vietų kompetentingoms institucijoms.

5. Siekiant užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, EVPRI rengia techninių reguliavimo standartų projektą, siekdama nustatyti:

- a) tinkamas taisykles, sistemas ir procedūras, kad subjektai vykdytų 1 ir 2 dalių reikalavimus; ir
- b) sistemas ir pranešimų šablonus, kuriais subjektai galėtų naudotis, kad įgyvendintų 1 ir 2 dalių reikalavimus;

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3 SKYRIUS

INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO REIKALAVIMAI

17 straipsnis

Viešai neatskleistos informacijos atskleidimas

1. Emitentas nedelsdamas informuoja visuomenę apie viešai neatskleistą informaciją, tiesiogiai susijusią su tuo emitentu.

Emitentas užtikrina, kad viešai neatskleista informacija būtų paskelbta taip, kad visuomenė galėtų greitai ją gauti ir visiškai, teisingai ir laiku įvertinti ir, kai taikoma, taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB ⁽¹⁾ 21 straipsnyje nurodytą oficialiai nustatytą mechanizmą. Emitentas nederina viešai neatskleistos informacijos atskleidimo visuomenei ir savo veiklos rinkodaros. Emitentas savo oficialioje interneto svetainėje skelbia visą viešai neatskleistą informaciją, kurią jis privalo viešai atskleisti, ir bent penkerius metus jos iš ten nepašalina.

Šis straipsnis taikomas emitentams, kurie yra pateikę prašymą ar turi leidimą prekiauti savo finansinėmis priemonėmis valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, arba, jei priemone prekiaujama tik daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje, tiems, kurie turi leidimą prekiauti savo finansinėmis priemonėmis valstybės narės daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje arba yra padavę prašymą leisti jomis prekiauti valstybės narės daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje.

2. Apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis viešai, veiksmingai ir laiku atskleidžia viešai neatskleistą informaciją apie savo turimus apyvartinius taršos leidimus, susijusius su jo verslu, įskaitant aviacijos veiklą, kaip nurodyta Direktyvos 2003/87/EB I priede, ar įrenginiais, kaip apibrėžta tos direktyvos 3 straipsnio e punkte, kuriuos dalyvis, patronuojančioji bendrovė ar su ja susijusi įmonė valdo nuosavybės teise ar kontroliuoja ar už kurių praktinius valdymo aspektus dalyvis, jo patronuojančioji bendrovė ar su ja susijusi įmonė visiškai ar iš dalies atsako. Atskleidžiama svarbi informacija apie įrenginių pajėgumus ir panaudojimą, įskaitant planuotą ar neplanuotą naudojimosi tokiais įrenginiais sustabdymą.

Pirma pastraipa netaikoma dalyviui apyvartinių taršos leidimų rinkoje, kai įrenginių ar aviacijos veiklos, kurią jis valdo nuosavybės teise, kontroliuoja ar už kurią atsako, išlakos prieš tai ėjusiais metais neviršijo mažiausio anglies dioksido ekvivalento lygio, o kai vykdoma deginimo veikla, jų nominali šiluminė galia neviršijo mažiausio nustatyto lygio.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 35 straipsnį, kuriais nustato mažiausią anglies dioksido ekvivalento lygį ir mažiausią nominalios šiluminės galios lygį, kad būtų galima taikyti šios dalies antroje pastraipoje numatytą išimtį.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 35 straipsnį, kuriais nurodoma kompetentinga institucija kuriai pagal šio straipsnio 4 ir 5 dalis teikiami pranešimai.

4. Emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis, prisiimdamas visą atsakomybę, gali atidėti viešą viešai neatskleistos informacijos atskleidimą, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) skubiai atskleidus informaciją gali būti padaryta žala emitento ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvio teisėtiems interesams;

⁽¹⁾ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

- b) tikėtina, kad dėl informacijos atskleidimo atidėjimo visuomenė nebus suklaidinta;
- c) emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis gali užtikrinti tokios informacijos konfidencialumą.

Ilgesnį laikotarpį vykstančio ir į etapus padalyto proceso atveju, kai siekiama, kad susiklostytų tam tikros aplinkybės arba įvyktų tam tikras įvykis, arba kai tokios aplinkybės susiklostė ar toks įvykis įvyko, emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis, prisiimdamas visą atsakomybę, gali atidėti viešą viešai neatskleistos informacijos, susijusios su šiuo procesu, atskleidimą laikantis pirmos pastraipos a, b ir c punktų.

Kai emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis atidėjo viešai neatskleistos informacijos atskleidimą pagal šią dalį, jis informuoja kompetentingą instituciją, nurodytą šioje dalyje, kad informacijos atskleidimas atidėtas ir raštu paaiškina, kaip laikomasi šioje dalyje nustatytų sąlygų, iš karto po to, kai informacija atskleidžiama viešai. Kaip alternatyva, valstybės narės gali numatyti, kad tokio paaiškinimo įrašas pateikiamas tik kompetentingai institucijai, nurodytai šioje dalyje, paprašius.

5. Siekdamas užtikrinti finansų sistemos stabilumą, finansinės priemonės emitentas, kuris yra kredito įstaiga arba finansinė institucija, prisiimdamas visą atsakomybę gali atidėti viešą viešai neatskleistos informacijos, įskaitant informaciją, susijusią su laikinomis likvidumo problemomis, ir visų pirma poreikį gauti neatidėliotiną centrinio banko ar paskutinio skolintojo pagalbą likvidumui padidinti, atskleidimą, jei tenkinamos visos toliau išvardytos sąlygos:

- a) atskleidus informaciją gali būti pakenkta emitento ir finansų sistemos stabilumui;
- b) jos atskleidimas atidėtas paisant viešojo intereso;
- c) gali būti užtikrintas tos informacijos konfidencialumas ir
- d) kompetentinga institucija, nurodyta 3 dalyje, pritarė atidėjimui, remdamasi tuo, kad laikomasi a, b ir c punktuose išdėstytų sąlygų.

6. Taikant 5 dalies a–d punktus, emitentas praneša kompetentingai institucijai, nurodytai 3 dalyje, apie savo ketinimus atidėti viešai neatskleistos informacijos atskleidimą ir pateikia įrodymus, kad laikomasi sąlygų, išdėstytų 5 dalies a, b ir c punktuose. Kompetentinga institucija, nurodytai 3 dalyje, atitinkamai konsultuojasi su nacionaliniu centriniu banku ar su makrolygio rizikos ribojimo institucija, kai yra, arba alternatyviai su viena iš šių institucijų:

- a) jeigu emitentas yra kredito institucija arba investicinė įmonė - institucija, nustatyta pagal Europos Parlamenot ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽¹⁾ 133 straipsnio 1 dalį;
- b) kitais nei a punkte nurodytais atvejais –bet kuri kita nacionalinė institucija, atsakinga už emitento priežiūrą.

Kompetentinga institucija, nurodyta 3 dalyje, užtikrina, kad viešai neatskleistos informacijos atskleidimas būtų atidėtas tik tiek, kiek būtina, kad būtų apsaugotas viešasis interesas. Kompetentinga institucija, nurodytai 3 dalyje, kiekvieną savaitę įvertina bent tai, ar laikomasi sąlygų, nustatytų 5 dalies a, b ir c punktuose.

Jeigu kompetentinga institucija, nurodyta 3 dalyje, nesutinka, kad būtų atidėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas, emitentas nedelsdamas ją atskleidžia.

Ši dalis taikoma tada, kai emitentas nusprendžia neatidėti viešai neatskleistos informacijos atskleidimo pagal 4 dalį.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

Šioje dalyje nuoroda į kompetentingą instituciją, nurodytą 3 dalyje, nedaro poveikio kompetentingos institucijos įgaliojimams vykdyti savo funkcijas bet kuriuo 23 straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu.

7. Jeigu pagal 4 ar 5 dalį viešai neatskleistos informacijos atskleidimas buvo atidėtas ir nebeužtikrinamas tos viešai neatskleistos informacijos konfidencialumas, emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis kaip įmanoma greičiau atskleidžia visuomenei tą viešai neatskleistą informaciją.

Ši dalis apima atvejus, kai gandai aiškiai susiję su viešai neatskleista informacija, kurios atskleidimas buvo atidėtas pagal 4 arba 5 dalį, ir tie gandai pakankamai tikslūs, kad tos informacijos konfidencialumas nebūtų užtikrinamas.

8. Jei emitentas ar apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis, ar jų vardu ar už juos veikiantis asmuo atskleidžia kokią nors viešai neatskleistą informaciją trečiajam asmeniui vykdydamas įprastines su jo darbu, profesija ar pareiga susijusias užduotis, kaip numatyta 10 straipsnio 1 dalyje, jis privalo veiksmingai atskleisti visą tokią informaciją tuo pat metu, jei informacija atskleidžiama planuotai, ir nedelsiant, jei informacija atskleidžiama netyčia. Ši dalis netaikoma, jei informaciją gaunantis asmuo privalo saugoti konfidencialumą, nepaisant to, ar ši pareiga jam nustatyta pagal teisės aktus, reguliavimo nuostatas, įstatus ar sutartį.

9. Viešai neatskleistą informaciją, susijusią su emitentais, kurių finansinėmis priemonėmis leidžiama prekiauti MVĮ augimo rinkoje, savo svetainėje gali skelbti ne emitentas, o prekybos vieta, jei prekybos vietą valdantis subjektas nusprendžia teikti tokią paslaugą tos rinkos emitentams.

10. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI rengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, siekdamą nustatyti:

- a) technines viešai neatskleistos informacijos tinkamo atskleidimo priemones, kaip nurodyta 1, 2, 8 ir 9 dalyse; ir
- b) technines viešai neatskleistos informacijos atskleidimo atidėjimo priemones, kaip nurodyta 4 ir 5 dalyse.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

11. EVPRI paskelbia gaires, pagal kurias nustatomas nebaigtinis orientacinis teisėtų emitentų interesų, kaip nurodyta 4 dalies a punkte, ir atvejų, kai atidėjus viešai neatskleistos informacijos atskleidimą visuomenė būtų sukklaidinta, kaip nurodyta 4 dalies b punkte, sąrašas.

18 straipsnis

Viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašai

1. Emitentai ar bet kurie jų vardu ar jų sąskaita veikiantys asmenys:
 - a) sudaro visų turinčiųjų galimybę susipažinti su viešai neatskleista informacija ir pagal sutartį ar kitais pagrindais užduotis vykdančių ir todėl galinčių susipažinti su viešai neatskleista informacija asmenų, pavyzdžiui, konsultantų, buhalterių ar kredito reitingų agentūrų, sąrašą (viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašas);
 - b) nedelsdami atnaujina viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą pagal 4 dalį ir
 - c) nedelsdami teikia viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą kompetentingai institucijai, kai ši to paprašo.

2. Emitentai ar bet kurie jų vardu ar jų sąskaita veikiantys asmenys imasi visų pagrįstų veiksmų, kad užtikrintų, jog bet koks į viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą įtrauktas asmuo raštu pripažintų savo atitinkamais įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytas pareigas ir žinotų apie sankcijas, taikomas prekybai vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir neteisėtam viešai neatskleistos informacijos atskleidimui.

Jeigu kitas asmuo, veikdamas emitento vardu arba sąskaita, imasi vykdyti užduotį parengti ir atnaujinti viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą, emitentas lieka visiškai atsakingas už tai, kad būtų laikomasi prievolių pagal šį straipsnį. Emitentas visada turi teisę susipažinti su viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašu.

3. Viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašė nurodoma bent:

- a) bet kurio asmens, turinčio prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tapatybė;
- b) asmens įtraukimo į viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą priežastys;
- c) data ir laikas, kai asmuo susipažino su viešai neatskleista informacija; ir
- d) viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašo parengimo data.

4. Emitentai ar bet kurie asmenys, veikiantys jų vardu arba jų labui, nedelsdami atnaujina viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą ir nurodo jo atnaujinimo datą, kai:

- a) pasikeičia priežastis, dėl kurios asmuo įtrauktas į viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą;
- b) naujas asmuo susipažįsta su viešai neatskleista informacija, todėl jį reikia įtraukti į viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą; ir
- c) asmuo nebegali susipažinti su viešai neatskleista informacija.

Kiekviename atnaujintame sąrašė nurodoma įvykio, dėl kurio sąrašas atnaujintas, data ir laikas.

5. Emitentai ir bet kurie jų vardu ar jų labui veikiantys asmenys viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą saugo bent penkerius metus nuo tada, kai jis parengtas arba atnaujintas.

6. Nereikalaujama, kad viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą sudarytų emitentai, kurių finansinėmis priemonėmis leidžiama prekiauti MVĮ augimo rinkoje, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) emitentas imasi visų pagrįstų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad bet koks asmuo, turintis galimybę susipažinti su viešai neatskleista informacija, pripažintų atitinkamas įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytas pareigas ir žinotų apie sankcijas, taikomas prekybai vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, ir neteisėtam viešai neatskleistos informacijos atskleidimui; ir
- b) kompetentingai institucijai paprašius emitentas gali pateikti viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašą.

7. Šis straipsnis taikomas emitentams, kurie yra pateikę prašymą ar patvirtinę prekybą jų finansinėmis priemonėmis valstybės narės reguliuojamoje rinkoje arba, jei priemone prekiaujama tik daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje, tiems, kurie yra patvirtinę prekybą jų finansinėmis priemonėmis valstybės narės daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje arba pateikę prašymą leisti prekiauti jų finansinėmis priemonėmis valstybės narės daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje.

8. Šio straipsnio 1–5 dalys taip pat taikomos:

- a) apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviams dėl viešai neatskleistos informacijos apie apyvartinius taršos leidimus, apie kurią sužinoma dėl to apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvio vykdomų fizinių operacijų.

b) bet kokioms aukcionų platformoms, aukcionų rengėjams ir stebėtojams, susijusiems su apyvartinių taršos leidimų ar kitų jais pagrįstų aukcione parduodamų produktų aukcionais, rengiamais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010.

9. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI rengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, siekdama nustatyti konkretų viešai neatskleistos informacijos turinčių asmenų sąrašų formatą ir tokių sąrašų atnaujinimo formatą, kaip nurodyta šiame straipsnyje.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

19 straipsnis

Vadovų sandoriai

1. Vadovaujamas pareigas einantys asmenys, taip pat su jais glaudžiai susiję asmenys emitentui arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviui ir 2 dalies antroje pastraipoje nurodytai kompetentingai institucijai praneša

- a) emitentų atveju, apie kiekvieną savo labai vykdomą sandorį, susijusį su to emitento akcijomis arba skolos priemonėmis, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ar kitomis su jais siejamomis finansinėmis priemonėmis,
- b) apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvių atveju, apie kiekvieną savo labai vykdomą sandorį, susijusį su apyvartiniais taršos leidimais, aukcione parduodamais produktais ar susijusiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

Tokie pranešimai pateikiami nedelsiant ir ne vėliau kaip per tris darbo dienas po sandorio.

Pirma pastraipa taikoma po to, kai bendra sandorių suma per kalendorinius metus pasiekė 8 ir 9 dalyse, kai taikoma, nustatytą ribą.

2. Taikant 1 dalį ir nedarant poveikio valstybių narių teisei nustatyti kitus pranešimų teikimo įpareigojimus nei nurodyta šiame straipsnyje, 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus savo sąskaita sudarytus sandorius.

Taisyklės, taikytinos pranešimams, kurių 1 dalyje nurodyti asmenys privalo laikytis, yra taisyklės, galiojančios valstybėje narėje, kurioje registruotas emitentas arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis. Pranešimai tos valstybės narės kompetentingai institucijai pateikiami per tris darbo dienas nuo sandorio datos. Kai emitentas nėra registruotas valstybėje narėje, pranešama tos valstybės narės, kurioje jis turi teikti kasmetinę informaciją apie akcijas buveinės kompetentingai institucijai pagal Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies i punktą arba jos nesant, prekybos vietos kompetentingai institucijai.

3. Emitentas arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis užtikrina, kad informacija, apie kurią pranešama pagal 1 dalį, būtų nedelsiant ir ne vėliau kaip per tris darbo dienas po sandorio viešai atskleista tokiu būdu, kad ją nediskriminaciniu pagrindu būtų galima gauti pagal 17 straipsnio 10 dalies a punktą nustatytus įgyvendinimo techninius standartus.

Emitentas arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvis naudoja tokias žiniasklaidos priemones, kuriomis būtų galima pagrįstai pasitikėti siekiant veiksmingai skleisti informaciją visoje Sąjungoje, ir, jeigu taikoma, naudojami Direktyvos 2004/109/EB 21 straipsnyje nurodytu oficialiai nustatytu mechanizmu.

Kaip alternatyva nacionalinės teisės aktuose gali būti numatyta, kad kompetentinga institucija gali pati viešai skelbti šią informaciją.

4. Šis straipsnis taikomas finansinės priemonės emitentams, kurie:

- a) yra pateikę prašymą ar patvirtinę prekybą savo finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje; arba,
- b) jei priemone prekiaujama tik daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje, tiems, kurie yra patvirtinę prekybą savo finansinėmis priemonėmis daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje arba pateikę prašymą leisti prekiauti savo finansinėmis priemonėmis daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje.

5. Emitentai ir apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyviai raštu praneša vadovaujamas pareigas einantiems asmenims apie jų prievolės pagal šį straipsnį. Emitentai parengia visų vadovaujamas pareigas einančių asmenų ir su jais glaudžiai susijusių asmenų sąrašą.

Vadovaujamas pareigas einantys asmenys raštu praneša su jais glaudžiai susijusiems asmenims apie jų prievolės pagal šį straipsnį ir saugo šio pranešimo kopiją.

6. Pranešime dėl 1 dalyje nurodytų sandorių pateikiama ši informacija:

- a) asmens vardas ir pavardė;
- b) pranešimo priežastis;
- c) atitinkamo emitento arba apyvartinių taršos leidimų rinkos dalyvio pavadinimas;
- d) finansinės priemonės identifikatorius ir aprašymas;
- e) sandorio (sandorių) pobūdis (pvz., ar tai įsigijimas, ar pardavimas), nurodant, ar jis susijęs su akcijų pasirinkimo programų ar kitų 7 dalyje nurodytų konkrečių pavyzdžių vykdymu;
- f) sandorio (sandorių) data ir vieta ir
- g) sandorio (sandorių) kaina ir mastas. Įkeitimo, kurio sąlygose nurodyta, kad jo kaina gali keistis, atveju tai turėtų būti atskleista kartu su verte tą pačią dieną, kai jis įkeičiamas.

7. Kiti sandoriai, apie kuriuos reikia pranešti pagal 1 dalį:

- a) asmens, einančio vadovaujamas pareigas ar su juo glaudžiai susijusio asmens, kaip nurodyta 1 dalyje, ar jo vardu vykdomas finansinių priemonių įkeitimas ar skolinimas;
- b) asmenų, profesionaliai organizuojančių ar vykdančių finansinių priemonių sandorius, vardu arba kito asmens 1 dalyje nurodyto vadovaujamas pareigas einančio asmens vardu ar su juo glaudžiai susijusio asmens vardu vykdomi sandoriai, taip pat, kai veikiama savo nuožiūra;
- c) sandoriai pagal gyvybės draudimo polisus, kaip apibrėžta pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB⁽¹⁾, kai:
 - i) draudėjas yra vadovaujamas pareigas einantis arba su juo glaudžiai susijęs asmuo, kaip nurodyta 1 dalyje,

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

- ii) investavimo rizika tenka draudėjui, ir
- iii) draudėjas turi įgaliojimus arba gali savo nuožiūra priimti investicinius sprendimus dėl konkrečių priemonių tame gyvybės draudimo polise arba vykdyti konkrečių priemonių tame gyvybės draudimo polise sandorius.

Taikant a punktą apie įkeitimą arba panašias finansinių priemonių užtikrinimo priemones, kai finansinės priemonės padedamos į depozitinę sąskaitą, pranešti nereikia, išskyrus atvejus, kai toks įkeitimas ar kita vertybinių popierių užtikrinimo priemonė yra skirta specialiai kredito priemonei apsaugoti.

Tol, kol reikalaujama, kad draudėjas pagal šią dalį praneštų apie sandorius, prievolė pranešti draudimo bendrovei netaikoma.

8. 1 dalis taikoma visiems tolesniems sandoriams, kai bendroji vertė per kalendorinius metus pasiekia 5 000 EUR. 5 000 EUR riba skaičiuojama sudedant visus 1 dalyje nurodytus sandorius, neatsižvelgiant į užskaitą.

9. Kompetentinga institucija gali nuspręsti 8 dalyje nurodytą ribą padidinti iki 20 000 EUR ir praneša EVPRI apie savo sprendimą padidinti ribą prieš pradėdama jį taikyti, taip pat nurodo šio sprendimo motyvus, ypatingą dėmesį skirdama rinkos sąlygoms. EVPRI savo interneto svetainėje paskelbia pagal šį straipsnį taikomų ribų ir kompetentingų institucijų pateiktų motyvų, susijusių su tokiomis ribomis, sąrašą.

10. Šis straipsnis taip pat taikomas vadovaujamas pareigas einantiems asmenims, bet kokių aukcionų platformų pareigas einantiems asmenims, aukcionų rengėjams ir stebėtojams, dalyvaujantiems aukcionuose, rengiamuose pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010, taip pat su tokiais asmenimis glaudžiai susijusiems asmenims, jeigu jų sandoriai susiję su apyvartinių taršos leidimais, su išvestinėmis priemonėmis, kurios siejamos su šiais leidimais, arba su šiais leidimais grindžiamais aukcione parduodamais produktais. Tie asmenys praneša apie savo sandorius aukcionų platformoms, aukcionų rengėjams ir stebėtojams, atitinkamai, ir kompetentingoms institucijoms, kur aukcionų platformos, aukcionų rengėjai ir stebėtojai yra registruoti. Aukcionų platformos, aukcionų rengėjai, aukcionų stebėtojai arba kompetentinga institucija paviešina informaciją, apie kurią taip buvo pranešta, pagal 3 dalį.

11. Nedarant poveikio 14 ir 15 straipsniams, vadovaujamas emitento pareigas einantis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai savo arba trečiojo asmens labui nevykdo jokios prekybos, susijusios su akcijomis ar emitento skolos priemonėmis arba išvestinėmis priemonėmis ar kitomis su jomis susijusiomis finansinėmis priemonėmis, 30 kalendorinių dienų draudimo laikotarpiu prieš paskelbiant tarpinę finansinę ataskaitą arba metų pabaigos ataskaitą, kurią atitinkamas emitentas:

- a) privalo viešai paskelbti pagal prekybos vietos taisykles, kai emitento akcijomis leidžiama prekiauti; arba
- b) pagal nacionalinės teisės aktus.

12. Nedarant poveikio 14 ir 15 straipsniams, emitentas gali leisti vadovaujamas emitento pareigas einančiam asmeniui vykdyti prekybą savo arba trečiojo asmens labui per 11 dalyje nustatytą draudimo laikotarpį arba:

- a) atskirais atvejais susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, pavyzdžiui, susidūrus su dideliais finansiniais sunkumais, dėl kurių būtina nedelsiant parduoti akcijas; ar
- b) dėl vykdomos ar įvykdytos prekybos pobūdžio arba prekybos, susijusios su darbuotojų akcijų schemomis, taupymo fondais, akcijų ar prekybos kvalifikavimu arba sandoriais, kai atitinkamo vertybinio popieriaus vertė nesikeičia.

13. Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nurodomos aplinkybės, kuriomis emitentas gali draudimo laikotarpiu leisti prekiauti, kaip nurodyta 12 dalyje, įskaitant aplinkybes, kurios būtų laikomos išskirtinėmis, ir sandorių rūšis, kurias leisti būtų pateisinama.

14. Komisija pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodomos sandorių, dėl kurių atsiranda 1 dalyje nurodytas reikalavimas, rūšys.

15. Siekdama užtikrinti vienodą 1 dalies taikymą, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatoma, kokią formą ir šabloną naudojant turi būti pranešama apie informaciją, nurodytą 1 dalyje, ir ji viešai atskleidžiama, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

20 straipsnis

Rekomendacijos dėl investicijų ir statistika

1. Asmenys, rengiantys ar skleidžiantys investavimo rekomendacijas arba kitą informaciją, kurioje rekomenduojama ar siūloma investavimo strategija imasi tinkamų priemonių, siekdami užtikrinti, kad tokia informacija būtų pristatoma objektyviai, ir atskleisti savo interesus ar interesų konfliktą, susijusį su finansinėmis priemonėmis, dėl kurių teikiama ta informacija.

2. Valstybės institucijos, platinančios statistikos duomenis arba prognozes, kurie gali turėtų didelį poveikį finansų rinkoms, juos platina objektyviai ir skaidriai.

3. Siekiant užtikrinti nuoseklią šio straipsnio harmonizaciją, EVPRI rengia techninių reguliavimo standartų projektą, siekdama nustatyti technines taisykles, skirtas įvairių 1 dalyje nurodytų kategorijų asmenims, objektyviai pristatyti investavimo rekomendacijas ar kitą informaciją, kuria rekomenduojama arba siūloma investicijų strategija, ir atskleisti tam tikri interesus ar interesų konfliktų požymius.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3 dalyje nurodytuose techniniuose reguliavimo standartuose išdėstytos techninės taisyklės netaikomos žurnalistams, kuriems taikomas lygiavertis ir atitinkamas valstybių narių reguliavimas, įskaitant lygiavertį atitinkamą savireguliaciją, jeigu tokiu reguliavimu užtikrinamas panašus poveikis kaip ir tomis techninėmis taisyklėmis. Valstybės narės pateikia Komisijai to lygiavertio atitinkamo reguliavimo tekstą.

21 straipsnis

Informacijos atskleidimas arba platinimas žiniasklaidoje

Taikant 10 straipsnį, 12 straipsnio 1 dalies c punktą ir 20 straipsnį, kai informacija atskleidžiama ar platinama ir kai rekomendacijos pateikiamos arba platinamos užsiimant žurnalistine veikla arba kita saviraiškos forma žiniasklaidoje, toks informacijos atskleidimas arba platinimas vertinamas atsižvelgiant į kitose žiniasklaidos priemonėse spaudos ir žodžio laisvei taikytinas taisykles ir žurnalistų profesines taisykles arba kodeksus, nebent:

a) atitinkami asmenys arba su jais glaudžiai susiję asmenys dėl atitinkamos informacijos atskleidimo arba platinimo tiesiogiai ar netiesiogiai gauna naudos arba pelno, arba

- b) informacija atskleidžiama ar platinama siekiant suklaidinti rinką dėl finansinių priemonių pasiūlos, paklausos ar kainos.

4 SKYRIUS

EVPRI IR KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

22 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Nedarant poveikio teisminių institucijų kompetencijai, kiekviena valstybė narė šio reglamento tikslais skiria vieną administracinę kompetentingą instituciją. Valstybės narės praneša apie paskirtą instituciją atitinkamai Komisijai, EVPRI ir kitų valstybių narių kitoms kompetentingoms institucijoms. Kompetentinga institucija užtikrina, kad jos teritorijoje šio reglamento nuostatos būtų taikomos visiems jos teritorijoje vykdomiems veiksams, taip pat užsienyje vykdomiems veiksams, susijusiems su priemonėmis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, dėl kurių pateiktas prašymas prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kuriomis prekiaujama aukcionų platformose arba kuriomis prekiaujama pagal kompetentingos institucijos teritorijoje veikiančią daugiašalę ar organizuotą prekybos sistemą arba dėl kurių pateiktas prašymas prekiauti kompetentingos institucijos teritorijoje veikiančioje daugiašalėje ar organizuotoje prekybos sistemoje.

23 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kompetentingos institucijos vykdo savo funkcijas ir įgaliojimus:
 - a) tiesiogiai;
 - b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis ar su rinkos subjektais;
 - c) pagal savo pareigas perduodamos įgaliojimus tokioms institucijoms ar rinkos subjektams;
 - d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.
2. Siekdamas vykdyti savo pareigas pagal šį reglamentą, kompetentingos institucijos pagal nacionalinius teisės aktus turi bent šiuos priežiūros ir tyrimo įgaliojimus:
 - a) galimybę susipažinti su bet koku bet kokio pavidalo dokumentu ir kitais duomenimis ir gauti ar pasidaryti jų kopiją;
 - b) reikalauti arba prašyti informacijos iš bet kurio asmens, įskaitant tuos, kurie nuolat dalyvauja teikiant pavedimus ar vykdant tam tikrus susijusius sandorius, taip pat iš jų vadovo, ir prirėikus kviesti ir apklausti tokius asmenis siekiant gauti informacijos;
 - c) reikalauti, kad tam tikrų neatidėliotinių sandorių rinkų dalyviai pateiktų standartinės formos informaciją apie biržos prekių išvestines finansines priemones, gauti ataskaitas apie sandorius ir turėti tiesioginę prieigą prie prekybos dalyvių sistemų;
 - d) atlikti patikras ir tyrimus vietoje, išskyrus privačias fizinių asmenų gyvenamąsias patalpas;
 - e) laikantis antros pastraipos, pateikti į fizinių ir juridinių asmenų patalpas ar atlikti dokumentų ir bet kokio formato duomenų poėmį, kai yra pagrįstas įtarimas, kad su patikra arba tyrimu susiję dokumentai ir duomenys gali būti svarbūs norint įrodyti, kad vertybiniais popieriais prekiaujama naudojantis viešai neatskleista informacija arba manipuluojama rinka pažeidžiant šį reglamentą;
 - f) perduoti bylą baudžiamajam tyrimui;
 - g) reikalauti investicinių įmonių, kredito institucijų ar finansų įstaigų turimų telefoninių pokalbių įrašų, elektroninių pranešimų ir duomenų išklotinių;

- h) reikalauti, jei leidžiama pagal nacionalinės teisės aktus, telekomunikacijų operatoriaus turimų duomenų išklotinių, kai pagrįstai įtariama, kad pažeidimas padarytas, ir jei tokios išklotinės gali būti svarbios atliekant 14 straipsnio a ir b punktų arba 15 straipsnio pažeidimo tyrimą;
- i) reikalauti išaldyti arba areštuoti turtą;
- j) sustabdyti prekybą atitinkama finansine priemone;
- k) reikalauti laikinai nutraukti bet kokią veiklą, kurią kompetentinga institucija laiko prieštaraujančia šiam reglamentui;
- l) reikalauti laikinai uždrausti vykdyti profesinę veiklą;
- m) imtis visų reikalingų priemonių siekiant, kad visuomenė būtų teisingai informuota, taip pat ištaisyti melagingą ar klaidinančią atskleistą informaciją, be kita ko, reikalaujant, kad emitentas ar kitas melagingą ar klaidinančią informaciją paskelbęs ar išplatinęs asmuo paskelbtų taisomąjį pareiškimą.

Jeigu pagal nacionalinius teisės aktus iš atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos reikia gauti išankstinį leidimą patekti į fizinių ir juridinių asmenų, nurodytų tame punkte, patalpas, įgaliojimai, kaip nurodyta pirmos pastraipos e punkte, įgyvendinami tik gavus tokį išankstinį leidimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendintos tinkamos priemonės ir kompetentingos institucijos turėtų visus priežiūros ir tyrimo įgaliojimus, būtinus jų pareigoms vykdyti.

Šis reglamentas nedaro poveikio įstatymams ir kitiems teisės aktams, priimtiems atsižvelgiant į įmonių perėmimo pasiūlymus, susijungimo sandorius ir kitus sandorius, turinčius įtakos bendrovių valdymui arba jų kontrolei, reguliuojamiems priežiūros institucijos, valstybių narių paskirtos pagal Direktyvos 2004/25/EB 4 straipsnį, kuriuo papildomi šio reglamento reikalavimai.

4. Asmuo, pagal šį reglamentą teikiantis informaciją kompetentingai institucijai, nelaikomas pažeidusiu kokius nors informacijos atskleidimo apribojimus, nustatytus sutartimi arba bet kokia įstatymų ir kitų teisės aktų nuostata, ir pranešančiajam asmeniui neužkraunama jokios su tokiu pranešimu susijusios atsakomybės.

24 straipsnis

Bendradarbiavimas su EVPRI

1. Įgyvendinant šį reglamentą kompetentingos institucijos bendradarbiauja su EVPRI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.

2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnį kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia EVPRI visą informaciją, būtiną EVPRI pareigoms vykdyti.

3. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, siekdama nustatyti keitimosi informacija tvarką ir priemones, nurodytas 2 dalyje.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

25 straipsnis

Pareiga bendradarbiauti

1. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja viena su kita ir su EVPRI, kai tai būtina įgyvendinant šį reglamentą, išskyrus atvejus, kai taikoma viena iš išimčių, nurodytų 2 dalyje. Visų pirma, kompetentingos institucijos teikia paramą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir EVPRI. Pirmiausia, jos be reikalo nedelsdamos keičiasi informacija ir bendradarbiauja tiriamosios veiklos, priežiūros ir teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimo klausimais.

Pirmoje pastraipoje nurodyta pareiga bendradarbiauti ir teikti paramą taikoma ir Komisijai, kai keičiamasi informacija, susijusia su biržos prekėmis, kurios yra SESV I priede išvardyti žemės ūkio produktai.

Kompetentingos institucijos ir EVPRI bendradarbiauja pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010, ypač jo 35 straipsnį.

Valstybėms narėms pagal 30 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nusprendus už šio reglamento nuostatų pažeidimus, nurodytus tame straipsnyje, nustatyti baudžiamąsias sankcijas, jos užtikrina, kad būtų parengtos atitinkamos priemonės, kurias taikant kompetentingoms institucijoms būtų suteikti visi reikalingi įgaliojimai bendradarbiauti su teisinėmis institucijoms savo jurisdikcijoje ir gauti specifinę informaciją, susijusią su baudžiamuoju tyrimu arba procesu, pradėtu dėl galimų šio reglamento pažeidimų, taip pat tokią pat informaciją teikti kitoms kompetentingoms institucijoms ir EVPRI ir taip vykdyti pareigą, nustatytą pagal šį reglamentą, bendradarbiauti tarpusavyje ir su EVPRI.

2. Kompetentinga institucija gali atsisakyti patenkinti prašymą suteikti informaciją ar bendradarbiauti vykdant tyrimą tik susiklosčius šioms išskirtinėms aplinkybėms, visų pirma, kai:

- a) atitinkamos informacijos teikimas galėtų neigiamai paveikti valstybės narės, į kurią kreiptasi, saugumą, ypač kovojant su terorizmu ir kitais sunkiais nusikaltimais;
- b) prašymo tenkinimas gali neigiamai paveikti jos pačios tyrimą ar teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimą arba, jei taikoma, nusikalstamų veikų tyrimą;
- c) valstybės narės, į kurią kreiptasi, institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl tų pačių veikų prieš tuos pačius asmenis, arba
- d) valstybėje narėje, į kurią kreiptasi, jau paskelbtas galutinis teismo sprendimas tiems patiems asmenims už tuos pačius veiksmus.

3. Kompetentingos institucijos ir EVPRI bendradarbiauja su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (angl. ACER), įsteigta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009⁽¹⁾, ir valstybių narių nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, siekdamos užtikrinti koordinuotą požiūrį į tam tikrų taisyklių įgyvendinimą, kai sandoriai, prekybos pavedimai ar kiti veiksmai yra susiję su viena ar daugiau finansinių priemonių, kurioms taikomas šis reglamentas, taip pat su vienu ar daugiau didmeninių energetikos produktų, kuriems taikomi Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 3, 4 ir 5 straipsniai. Taikydamos šio reglamento 7, 8 ir 12 straipsnius su didmeniniais energetikos produktais susijusioms finansinėms priemonėms, kompetentingos institucijos atsižvelgia į Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 2 straipsnyje pateiktų apibrėžčių ypatumus ir Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 3, 4 ir 5 straipsnių nuostatas.

4. Paprašius, kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia bet kokią reikiamą informaciją pagal 1 dalį.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009 8 14, p. 1).

5. Jei kompetentinga institucija yra tikra, kad kitos valstybės narės teritorijoje vykdomi ar buvo vykdomi šio reglamento nuostatomis prieštaraujantys veiksmai ar kad tam tikri veiksmai daro poveikį finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama kitos valstybės narės prekybos vietoje, ji kuo išsamiau apie tai praneša tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai ir EVPRI, o kai tai susiję su didmeniniais energetikos produktais – ir ACER. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos viena su kita ir su EVPRI (o kai tai susiję su didmeniniais energetikos produktais – ir su ACER) tariasi dėl veiksmų, kurių reiktų imtis, ir informuoja viena kitą apie svarbius tarpinius rezultatus. Jos koordinuoja veiksmus, kad išvengtų galimo dubliavimosi taikant administracines sankcijas ir kitas administracines priemones tokiais tarpvalstybiniais atvejais pagal 30 ir 31 straipsnius, taip pat padeda viena kitai užtikrinti priimtų sprendimų vykdymą.

6. Vienos valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti, kad kitos valstybės narės kompetentinga institucija jai padėtų vykdyti patikras vietoje ar tyrimus.

Prašančioji kompetentinga institucija gali informuoti EVPRI apie pirmoje pastraipoje nurodytus prašymus. Tarpvalstybinio tyrimo ar patikros atveju EVPRI koordinuoja tokį tyrimą ar patikrą, jei to prašo viena iš kompetentingų institucijų.

Jei kompetentinga institucija gauna kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą atlikti patikrą vietoje ar tyrimą, ji gali:

- a) pati vykdyti patikrą vietoje ar tyrimą;
- b) leisti prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai dalyvauti vykdant patikrą vietoje ar tyrimą;
- c) leisti prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai pačiai vykdyti patikrą vietoje ar tyrimą;
- d) paskirti tikrintojus ar ekspertus, kurie vykdys patikrą vietoje ar tyrimą;
- e) vykdyti konkrečias su priežiūros veikla susijusias užduotis kartu su kita kompetentinga institucija.

Kompetentingos institucijos taip pat gali bendradarbiauti su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis siekdamos palengvinti piniginių sankcijų išieškojimą.

7. Nedarant poveikio SESV 258 straipsniui, kompetentinga institucija, kurios prašymas suteikti informaciją ar suteikti pagalbą pagal 1, 3, 4 ir 5 dalis nepatenkintas per priimtina laiką ar kurios prašymas suteikti informaciją ar suteikti paramą atmetas, gali kreiptis į EVPRI dėl tokio atmetimo ar neveikimo per pagrįstą laikotarpį.

Tais atvejais EVPRI gali imtis veiksmų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį, nedarant poveikio EVPRI teisei imtis veiksmų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 17 straipsnį.

8. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja ir keičiasi informacija su tam tikromis nacionalinėmis ir trečiųjų šalių reguliavimo institucijomis, atsakingomis už tam tikras neatidėliotųjų sandorių rinkas, kai jos pagrįstai įtaria, kad pažeidžiant šį reglamentą vykdoma ar buvo vykdoma prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, yra ar buvo neteisėtai atskleidžiama viešai neatskleista informacija ar yra ar buvo manipuluojama rinka. Taip bendradarbiaujant užtikrinama konsoliduota finansinių ir neatidėliotųjų sandorių rinkų priežiūra, nustatomi su keliomis rinkomis ir keliomis valstybėmis susiję piktnaudžiavimo rinka atvejai ir taikomos sankcijos.

Bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija apie apyvartinius taršos leidimus pagal pirmą pastraipą užtikrina:

- a) aukcionų stebėtojas, kai rengiami apyvartinių taršos leidimų ar kitų tokiomis leidimais pagrįstų aukcione parduodamų produktų aukcionai pagal Reglamentą (ES) Nr. 1031/2010; ir

- b) kompetentingos institucijos, registrų administratoriai, įskaitant centrinę administravimo instituciją, taip pat kitos pagal Direktyvą 2003/87/EB reikalavimų vykdymą prižiūrinčios valstybės institucijos.

EVPRI teikia pagalbą ir koordinuoja kitų valstybių narių ir trečiųjų šalių kompetentingų institucijų ir reguliavimo institucijų bendradarbiavimą ir informacijos mainus. Jei įmanoma, kompetentingos institucijos sudaro bendradarbiavimo susitarimus su trečiųjų šalių reguliavimo institucijomis, atsakingomis už tam tikras neatidėliotinių sandorių rinkas pagal 26 straipsnį.

9. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, siekdama nustatyti keitimosi informacija ir paramos teikimo tvarką ir priemones pagal šį straipsnį.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

26 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos prireikus sudaro bendradarbiavimo susitarimus su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis dėl informacijos mainų ir pagal šį reglamentą nustatytų prievolių vykdymo priežiūros trečiosiose šalyse. Tais bendradarbiavimo susitarimais užtikrinamas bent jau efektyvus keitimasis informacija, kuris leistų kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šį reglamentą.

Kompetentinga institucija informuoja EVPRI ir kitas kompetingas institucijas apie ketinimą sudaryti tokį susitarimą.

2. EVPRI, kai įmanoma, palengvina ir koordinuoja kompetentingų institucijų ir tam tikrų trečiųjų šalių priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimų rengimą.

Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose pateikiamas standartinis bendradarbiavimo susitarimo dokumentas, kuriuo, jeigu įmanoma, naudojasi valstybių narių kompetentingos institucijos.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

EVPRI taip pat, kai įmanoma, palengvina ir koordinuoja kompetentingų institucijų keitimąsi informacija, gauta iš trečiųjų šalių priežiūros institucijų, kuri gali būti svarbi imantis priemonių pagal 30 ir 31 straipsnius.

3. Kompetentingos institucijos sudaro bendradarbiavimo susitarimus dėl informacijos mainų su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis tik tokiu atveju, jei atskleidžiamai informacijai būtina taikyti profesinės paslapties užtikrinimo priemonės, bent jau lygiavertės toms, kurios išdėstytos 27 straipsnyje. Tokia informacija keičiamasi tik jei tai būtina tų kompetentingų institucijų užduotims vykdyti.

27 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Bet kokiai konfidencialiai informacijai, kuri yra gauta, kuria keičiamasi ar kuri yra perduodama pagal šį reglamentą, taikomos 2 ir 3 dalyse išdėstytos profesinės paslapties sąlygos.
2. Visa informacija, kuria pagal šį reglamentą tarpusavyje keičiasi kompetentingos institucijos ir kuri susijusi su verslo ar veiklos sąlygomis ar su kitais ekonominiais ar asmeniniais reikalais, laikoma konfidencialia, ir jai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos perdavimo metu kompetentinga institucija pareiškia, kad tokia informacija gali būti atskleidžiama arba kad jos atskleidimas būtinas teisminiam nagrinėjimui.
3. Prievolė saugoti profesinę paslaptį taikoma visiems asmenims, kurie dirba ar anksčiau dirbo kompetentingoje institucijoje arba bet kurioje institucijoje ar rinkos subjekte, kuriam kompetentinga institucija perdavė savo įgaliojimus, įskaitant kompetentingos institucijos nusamdytus auditorius ir ekspertus. Profesine paslaptimi laikoma informacija negali būti atskleista jokiam kitam asmeniui ar institucijai, išskyrus pagal Sąjungos ar nacionaliniuose teisės aktuose išdėstytas nuostatas.

28 straipsnis

Duomenų apsauga

Asmens duomenų tvarkymui pagal šį reglamentą kompetentingos institucijos vykdo savo funkcijas, taikydamos šį reglamentą pagal nacionalinius teisės aktus, įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais perkeliama Direktyvos 95/46/EB nuostatos. Tvarkydama asmens duomenis pagal šį reglamentą, EVPRI laikosi Reglamento (EB) Nr. 45/2001 nuostatų.

Asmens duomenys saugomi ne ilgiau nei penkerius metus.

29 straipsnis

Asmens duomenų atskleidimas trečiosioms šalims

1. Valstybės narės kompetentinga institucija, kiekvieną atvejį apsverdama atskirai, gali perduoti asmens duomenis trečiajai šaliai, jei įvykdomi Direktyvos 95/46/EB reikalavimai. Kompetentinga institucija užtikrina, kad duomenys būtų perduodami tik jei tai būtina pagal šį reglamentą ir kad trečioji šalis neperduotų duomenų kitai trečiajai šaliai, nebent aiškiai suteiktas leidimas raštu ir įvykdytos valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytos sąlygos.
2. Valstybės narės kompetentinga institucija iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos gautus asmens duomenis trečiosios šalies priežiūros institucijai atskleidžia tik gavusi aiškų duomenis suteikusios kompetentingos institucijos leidimą; be to, jei taikoma, duomenys atskleidžiami tik tais tikslais, kuriems ta kompetentinga institucija davė sutikimą.
3. Jei bendradarbiavimo susitarime numatytas keitimasis asmens duomenimis, vadovaujamasį įstatymais ir kitais teisės aktais, kuriais perkeliama Direktyva 95/46/EB.

5 SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS PRIEMONĖS IR SANKCIJOS

30 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio bet kurioms baudžiamosioms sankcijoms ir nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimųms pagal 23 straipsnį, valstybės narės vadovaudamosi nacionaliniais teisės aktais įgalioja kompetentingas institucijas imtis atitinkamų administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių ir taikyti jas bent šiems pažeidimams:
 - a) šio reglamento 14 ir 15 straipsnių, 16 straipsnio 1 ir 2 dalių, 17 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 bei 8 dalių, 18 straipsnio 1–6 dalių, 19 straipsnio 1, 2, 3, 5, 6, 7 ir 11 dalių bei 20 straipsnio 1 dalies pažeidimams; ir

- b) jeigu nebendradarbiaujama arba nevykdomi reikalavimai atliekant tyrimą ar patikrinimą arba nevykdomas 23 straipsnio 2 dalyje nurodytas prašymas.

Valstybės narės iki 2016 m. liepos 3 d. gali nuspręsti nenustatyti administracinių sankcijų, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, kai toje pastraipos a ir b punktuose nurodytiems pažeidimams jau taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Jei valstybės narės taip nusprendžia, jos praneša Komisijai ir EVPRI apie atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją ir EVPRI apie pirmoje ir antroje pastraipose nurodytas taisykles. Jos nedelsdamos praneša Komisijai ir EVPRI apie bet kokius vėlesnius jų pakeitimus.

2. Valstybės narės pagal nacionalinius teisės aktus užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus skirti bent jau toliau nurodytas administracines sankcijas ir imtis bent jau toliau nurodytų administracinių priemonių įvykus 1 dalyje pirmos pastraipos a punkte nurodytiems pažeidimams:

- a) nurodyti, kad pažeidimą padaręs asmuo nutrauktų su pažeidimu susijusią veiklą ir nebekartotų tų veiksmų;
- b) reikalauti grąžinti dėl pažeidimo gautą pelną ar sumą, pelnytą išvengus nuostolių, jeigu tai galima nustatyti;
- c) paskelbti viešą įspėjimą, kuriame nurodytas pažeidimą padaręs asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- d) atšaukti arba sustabdyti investicinės įmonės leidimą;
- e) vadovaujamas investicinės įmonės pareigas einančiam asmeniui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, laikinai uždrausti eiti vadovaujamas pareigas investicinėse įmonėse;
- f) jeigu pakartotinai padaromi 14 ar 15 straipsnių pažeidimai, bet kuriam vadovaujamas investicinės įmonės pareigas einančiam asmeniui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, visam laikui uždrausti eiti vadovaujamas pareigas investicinėse įmonėse;
- g) vadovaujamas investicinės įmonės pareigas einančiam asmeniui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, laikinai uždrausti veikti savo labui;
- h) taikyti didžiausias administracines pinigines sankcijas, kurių suma gali būti iki trijų kartų didesnė nei padarius pažeidimą gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, kai ją įmanoma nustatyti;
- i) fiziniams asmenims taikyti didžiausias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis bent:
 - i) už 14 ir 15 straipsnių pažeidimus – 5 000 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.;
 - ii) už 16 ir 17 straipsnių pažeidimus – 1 000 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.; ir
 - iii) už 18, 19 ir 20 straipsnių pažeidimus – 500 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.;

- j) juridiniams asmenims taikyti didžiausias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis bent:
- i) už 14 ir 15 straipsnių pažeidimus – 15 000 000 EUR arba 15 % bendros juridinio asmens metinės apyvartos pagal paskutinę turimą valdymo organo patvirtintą atskaitomybę, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.;
 - ii) už 16 ir 17 straipsnių pažeidimus – 2 500 000 EUR arba 2 % bendros juridinio asmens metinės apyvartos pagal paskutinę turimą valdymo organo patvirtintą sąskaitą, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.; ir
 - iii) už 18, 19 ir 20 straipsnių pažeidimus – 1 000 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kuriose euro nėra oficiali valiuta, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2014 m. liepos 2 d.

Nuorodos į kompetentingą instituciją nedaro poveikio kompetentingos institucijos įgaliojimams vykdyti savo funkcijas bet kuriuo 23 straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu.

Taikant pirmos pastraipos j punkto i ir ii papunkčius, jei juridinis asmuo yra patronuojančioji bendrovė arba patronuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, kuri turi parengti konsoliduotas finansines sąskaitas pagal Direktyvą 2013/34/ES ⁽¹⁾, atitinkama bendra metinė apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal atitinkamas apskaitos direktyvas – Direktyva 86/635/EEB ⁽²⁾ dėl bankų ir Direktyva 91/674/EEB ⁽³⁾ dėl draudimo įmonių, nurodytos paskutinėse turimose pagrindinės patronuojančiosios bendrovės valdymo organo patvirtintose konsoliduotose finansinėse sąskaitose.

3. Be 2 dalyje nurodytų įgaliojimų taikyti sankcijas valstybės narės gali kompetentingoms institucijoms pagal nacionalinius teisės aktus suteikti kitus sankcijų taikymo įgaliojimus ir užtikrinti didesnes sankcijas nei nustatyta toje dalyje.

31 straipsnis

Naudojimasis priežiūros įgaliojimais ir sankcijų taikymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, priimdamos sprendimą dėl administracinių sankcijų tipo ir lygio, kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant, jeigu taikoma:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) už pažeidimą atsakingo asmens atsakomybę;
- c) už pažeidimą atsakingo asmens finansinį pajėgumą, kaip nurodyta, pavyzdžiui, pagal juridinio asmens visą apyvartą ar fizinio asmens metines pajamas;
- d) už pažeidimą atsakingo asmens gauto pelno ar išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, reikšmingumą;
- e) už pažeidimą atsakingo asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį, neapribojant reikalavimo užtikrinti, kad toks asmuo atsilygintų už gautą pelną ar išvengtus nuostolius;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

⁽²⁾ 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

⁽³⁾ 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 374, 1991 12 31, p. 7).

- f) už pažeidimą atsakingo asmens anksčiau padarytus pažeidimus; ir
- g) priemonės, kurių už pažeidimą atsakingas asmuo ėmėsi siekdamas, kad šis pažeidimas nepasikartotų.

2. Kompetentingos institucijos, vykdydamos administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių taikymo įgaliojimus pagal 30 straipsnį, glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad priežiūros ir tyrimo įgaliojimai bei administracinės sankcijos, kurias jos taiko, ir kitos administracinės priemonės, kurių jos imasi, būtų veiksmingi ir tinkami pagal šį reglamentą. Jos koordinuoja savo veiksmus pagal 25 straipsnį, kad išvengtų galimo dubliavimosi tarpvalstybiniais atvejais naudojantis priežiūros ir tyrimo įgaliojimais ir taikant administracines sankcijas.

32 straipsnis

Pranešimai apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais naudojantis kompetentingoms institucijoms būtų galima pranešti apie faktinius arba potencialius šio reglamento pažeidimus.
2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent:
 - a) konkrečių pranešimų apie pažeidimus gavimo ir paskesnės stebėsenos tvarką, įskaitant saugių komunikacijos šaltinių šiems pranešimams pateikti nustatymą;
 - b) tinkamą apie pažeidimus pranešusių arba pažeidimais kaltinamų asmenų, dirbančių pagal darbo sutartis, apsaugą jų darbo aplinkoje bent nuo keršto, diskriminacijos ar kitokio tipo nesąžiningo elgesio; ir
 - c) apie pažeidimą pranešusio asmens ir fizinio asmens, tariamai įvykdžiusio pažeidimą, duomenų apsaugą, įskaitant apsaugą, susijusią su atitinkamų asmenų tapatybės apsaugojimu visais procedūros etapais nedarant poveikio informacijos atskleidimui, kurio reikia pagal nacionalinius teisės aktus, vykstant tyrimams arba tolesniam teismo procesui.
3. Valstybės narės reikalauja, kad darbdaviai, vykdydantys veiklą, kuri reglamentuojama finansinių paslaugų reglamento, numatytą atitinkamas vidaus procedūras, pagal kurias jų darbuotojai praneštų apie šio reglamento pažeidimus.
4. Valstybės narės gali nustatyti finansines paskatas asmenims, teikiantiems svarbią informaciją apie galimus šio reglamento pažeidimus, kurios būtų numatomos pagal nacionalinius teisės aktus, kai tokie asmenys anksčiau neturėjo kitų teisinių ar sutartinių prievolių pranešti tokią informaciją ir jeigu informacija yra nauja ir jos pagrindu taikoma administracinė ar baudžiamoji sankcija ar imamasi kitos administracinės priemonės už šio reglamento pažeidimą.
5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais tikslinamos 1 dalyje nurodytos procedūros, įskaitant pranešimo ir tolesnių pranešimų tvarką bei pagal darbo sutartį dirbančių asmenų apsaugos priemones ir asmens duomenų apsaugos priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 36 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

33 straipsnis

Keitimasis informacija su EVPRI

1. Kompetentingos institucijos kasmet teikia EVPRI apibendrintą informaciją apie visas administracines ar baudžiamąsias sankcijas ir kitas administracines priemones, jų pritaikytas pagal 30, 31 ir 32 straipsnius. EVPRI tą informaciją skelbia metinėje ataskaitoje. Kompetentingos institucijos taip pat kasmet teikia EVPRI anoniminius ir apibendrintus duomenis apie visus pagal tuos straipsnius vykdytus administracinius tyrimus.

2. Jei valstybės narės pagal 30 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nustato baudžiamąsias sankcijas už tame straipsnyje nurodytus pažeidimus, nurodytus tame straipsnyje, jų kompetentingos institucijos kasmet teikia EVPRI anoniminius ir apibendrintus duomenis apie visus pagal 30, 31 ir 32 straipsnius teisminių institucijų vykdytus baudžiamuosius tyrimus ir pagal juos skirtas baudžiamąsias sankcijas. EVPRI informaciją apie skirtas baudžiamąsias sankcijas skelbia metinėje ataskaitoje.

3. Kai kompetentinga institucija atskleidžia informaciją apie administracines ar baudžiamąsias sankcijas arba kitas administracines priemones visuomenei, ji tuo pat metu apie tai praneša EVPRI.

4. Jei paskelbta administracinė ar baudžiamoji sankcija ar kita administracinė priemonė yra susijusi su investicine įmone pagal Direktyvą 2014/65/ES, nuorodą į tą paskelbtą sankciją ar priemonę EVPRI įtraukia į investicinių įmonių registrą pagal tos direktyvos 5 straipsnio 3 dalį.

5. Tam, kad būtų užtikrintos šio straipsnio vienodos taikymo sąlygos, EVPRI rengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, siekdama nustatyti keitimosi informacija tvarką ir priemones pagal šį straipsnį.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

34 straipsnis

Sprendimų skelbimas

1. Laikantis trečios pastraipos, kompetentingos institucijos bet kurį sprendimą skirti administracinę sankciją arba taikyti kitą administracinę priemonę už šio reglamento pažeidimą skelbia savo interneto svetainėje iš karto po to, kai apie tą sprendimą pranešama asmeniui, kuriam taikytinas tas sprendimas. Tokia skelbiama informacija apima bent informaciją apie pažeidimo tipą ir pobūdį ir už asmens, kuriam taikytinas tas sprendimas, tapatybę.

Pirma pastraipa netaikoma sprendimams, kuriais skiriamos tiriamojo pobūdžio priemonės.

Jei kompetentinga institucija įvertinusi, mano, kad juridinių asmenų, kuriems taikomas sprendimas, tapatybės arba fizinių asmenų asmens duomenų paskelbimas būtų įvertinus kiekvienu atveju neproporcingas arba jei toks paskelbimas keltų grėsmę tebevykstančiam tyrimui ar finansų rinkų stabilumui, ji imasi vieno iš šių veiksmų:

- a) atideda sprendimo paskelbimą tol, kol nebelieka priežasčių tam atidėjimui;
- b) paskelbia sprendimą anoniminiu pagrindu pagal nacionalinius teisės aktus, jei tokiu paskelbimu užtikrinama veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga;
- c) neskelbia sprendimo, jeigu kompetentinga institucija laikosi nuomonės, kad skelbimu pagal a ir b punktus būtų nepakankamai užtikrinta:

i) kad nebus pakenkta finansinių rinkų stabilumui, arba

ii) tokių sprendimų paskelbimo proporcingumas atsižvelgiant į priemones, kurios laikomos nesvarbaus pobūdžio.

Kai kompetentinga institucija nusprendžia paskelbti sprendimą anonimiškumo pagrindu, kaip numatyta trečios pastraipos b punkte, ji gali atidėti atitinkamų duomenų paskelbimą pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, kad per tą laikotarpį nebeliks anoniminio paskelbimo priežasčių.

2. Kai sprendimas skirti sankciją ar priemonę gali būti apskūstas nacionalinėms teisminėms, administracinėms ar kitoms institucijoms, kompetentingos institucijos savo interneto svetainėje taip pat nedelsdamos paskelbia tokią informaciją ir bet kokią tolesnę informaciją apie tokio skundo rezultatą. Be to, bet koks sprendimas, kuriuo panaikinamas sprendimas, dėl kurio buvo pateiktas skundas, taip pat paskelbiamas.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet koks pagal šį straipsnį paskelbtas sprendimas jų interneto svetainėje būtų prieinamas bent penkerių metų laikotarpiu po jo paskelbimo. Į tokią paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos interneto svetainėje laikomi tik tokiu laikotarpiu, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

6 SKYRIUS

DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

35 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 12 straipsnio 5 dalyje, 17 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 17 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 13 ir 14 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse, 12 straipsnio 5 dalyje, 17 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 17 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 13 ir 14 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 6 straipsnio 5 ir 6 dalis, 12 straipsnio 5 dalį, 17 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, 17 straipsnio 3 dalį arba 19 straipsnio 13 arba 14 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

36 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas pagal Komisijos sprendimą 2001/528/EB⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 6 d. Komisijos sprendimas 2001/528/EB dėl Europos vertybinių popierių komiteto įsteigimo (OL L 191, 2001 7 13, p. 45).

7 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

Direktyvos 2003/6/EB panaikinimas ir jos įgyvendinimo priemonės

Direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2004/72/EB ⁽¹⁾, 2003/125/EB ⁽²⁾ ir 2003/124/EB ⁽³⁾ bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2273/2003 ⁽⁴⁾ panaikinami nuo 2016 m. liepos 3 d. Nuorodos į Direktyvą 2003/6/EB laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento II priede pateiktą atitikties lentelę.

38 straipsnis

Ataskaita

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą kartu su teisėkūros pasiūlymu jį, jei reikia, iš dalies pakeisti. Toje ataskaitoje, *inter alia*, įvertinama:

- a) ar tinkama nustatyti bendras taisykles, susijusias su būtinybe visoms valstybėms narėms numatyti administracines sankcijas, taikytinas prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir manipuliavimo rinka atvejais;
- b) ar viešai neatskleistos informacijos apibrėžtis pakankama, kad apimtų visą informaciją, kuri reikalinga kompetentingoms institucijoms norint, kad jos veiksmingai kovotų su piktnaudžiavimu rinka;
- c) sąlygų, kuriomis pagal 19 straipsnio 11 dalį leidžiama taikyti draudimą prekiauti siekiant nustatyti, ar esama kitokių sąlygų, kuriomis turėtų būti taikomas draudimas, tinkamumas;
- d) galimybė nustatyti Sąjungos kelių rinkų pavedimų knygos priežiūros, susijusios su piktnaudžiavimu rinka, sistemą, vertinimą, įskaitant su tokia sistema susijusias rekomendacijas, ir
- e) nuostatų dėl lyginamojo standarto taikymo sritis.

Taikant pirmos pastraipos a punktą, EVPRI atlieka administracinių sankcijų taikymo ir, valstybėms narėms pagal 30 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nusprendus už šio reglamento nuostatų pažeidimus, nurodytus tame straipsnyje, nustatyti baudžiamąsias sankcijas, baudžiamųjų sankcijų taikymo valstybėse narėse padėties analizę. Ta analizė apima ir duomenis, pateikiamus pagal 33 straipsnio 1 ir 2 dalis.

39 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtąją dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyva 2004/72/EB, įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB nuostatas dėl priimtų rinkos praktikos, viešai neatskleistos informacijos, susijusios su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, organizacijai priklausantiems asmenų sąrašo sudarymo, pranešimų apie vadovų sandorius ir apie įtartinus sandorius (OL L 162, 2004 4 30, p. 70).

⁽²⁾ 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos direktyva 2003/125/EB įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB nuostatas dėl teisingo investavimo rekomendacijų pateikimo ir interesų prieštaravimų atskleidimo (OL L 339, 2003 12 24, p. 73).

⁽³⁾ 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos direktyva 2003/124/EB įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB dėl viešai neatskleistos informacijos ir viešo jos atskleidimo bei manipuliavimo rinka apibrėžimo (OL L 339, 2003 12 24, p. 70).

⁽⁴⁾ 2003 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2273/2003 įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB dėl išimčių, taikomų išperkamojo pirkimo programoms ir finansinių priemonių stabilizavimui (OL L 336, 2003 12 23, p. 33).

2. Jis taikomas nuo 2016 m. liepos 3 d., išskyrus 4 straipsnio 4 ir 5 dalis, 5 straipsnio 6 dalį, 6 straipsnio 5 ir 6 dalis, 7 straipsnio 5 dalį, 11 straipsnio 9, 10 ir 11 dalis, 12 straipsnio 5 dalį, 13 straipsnio 7 ir 11 dalis, 16 straipsnio 5 dalį, 17 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, 17 straipsnio 3, 10 ir 11 dalis, 18 straipsnio 9 dalį, 19 straipsnio 13, 14 ir 15 dalis, 20 straipsnio 3 dalį, 24 straipsnio 3 dalį, 25 straipsnio 9 dalį, 26 straipsnio 2 dalies antrą, trečią ir ketvirtą pastraipą, 32 straipsnio 5 dalį ir 33 straipsnio 5 dalį, kurios taikomos 2014 m. liepos 2 d.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. imasi priemonių, būtinų siekiant atitikti 22, 23 ir 30 straipsnius, 31 straipsnio 1 dalį ir 32 bei 34 straipsnius.

4. Nuorodos šiame reglamente į Direktyvą 2014/65/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 iki 2017 m. sausio 3 d. skaitomos kaip nuorodos į Direktyvą 2004/39/EB pagal atitikties lentelę, pateiktą Direktyvos 2014/65/ES IV priede, jei toje atitikties lentelėje yra nuostatų, kuriose daroma nuoroda į Direktyvą 2004/39/EB.

Kai šio reglamento nuostatose daroma nuoroda į organizuotas prekybos sistemas, MVĮ augimo rinkas, apyvartinius taršos leidimus ar į jais pagrįstus aukcionuose parduodamus produktus, tos nuostatos netaikomos organizuotoms prekybos sistemoms, MVĮ augimo rinkoms, apyvartiniams taršos leidimams ar jais pagrįstiems aukcionuose parduodamiems produktams iki 2017 m. sausio 3 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

A. Manipuliavimo veiksmų, susijusių su melagingais ar klaidinančiais signalais ir kainų fiksavimu, požymiai

Taikant šio reglamento 12 straipsnio 1 dalies a punktą ir nedarant poveikio to straipsnio 2 dalyje išvardytiems veiksams, kai rinkos dalyviai ir kompetentingos institucijos nagrinėja sandorius ar prekybos pavedimus, atsižvelgiama į toliau esančiame nebaigtiniame sąrašė aprašytus rodiklius, kurie savaime nebūtinai laikomi manipuliavimo rinka atvejais:

- a) koku mastu pateikti prekybos pavedimai ar įvykdyti sandoriai yra svarbi sandorių, vykdomų su tam tikra finansine priemone, susijusia biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartimi ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstu aukcione parduodamu produktu, dienos apyvartos dalis, ypač kai dėl tų veiksmų gerokai keičiasi šių priemonių kainos;
- b) koku mastu prekybos pavedimai ar sandoriai, kuriuos pateikė ar įvykdė asmenys, turintys reikšmingas finansinės priemonės pirkimo ar pardavimo pozicijas, susijusių biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartį ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstą aukcione parduodamą produktą, sukelia didelius tos finansinės priemonės, susijusios biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarties ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįsto aukcione parduodamo produkto kainos pokyčius;
- c) ar dėl įvykdytų sandorių nepasikeitė finansinės priemonės, susijusios biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarties ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįsto aukcione parduodamo produkto naudojimas neturint nuosavybės teisių;
- d) kiek dėl pateiktų prekybos pavedimų ar įvykdytų sandorių arba atšauktų pavedimų per trumpą laiką iš esmės keitėsi pozicija, koku mastu tai svarbi sandorių, vykdomų su tam tikra finansine priemone, susijusia biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartimi ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįstu aukcione parduodamu produktu, dienos apyvartos dalis ir kiek tai galima sieti su dideliais finansinės priemonės, susijusios biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarties ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįsto aukcione parduodamo produkto kainos pasikeitimais;
- e) koku mastu prekybos pavedimai ar sandoriai pateikti ar sudaryti per trumpą prekybos sesijos laiko tarpą ir kiek tai lemia kainų pokyčius, kurių vėliau nebelieka;
- f) kiek dėl pateiktų prekybos pavedimų keičiasi geriausio pasiūlymo pateikimas ar finansinės priemonės, susijusios biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarties ar apyvartiniais taršos leidimais pagrįsto aukcione parduodamo produkto siūloma kaina arba apskritai kiek keičiasi rinkos dalyviams prieinamos pavedimų knygos pateikimas ir kiek dažnai pavedimai atsiimami prieš juos įvykdant; ir
- g) koku mastu prekybos pavedimai pateikiami ar sandoriai vykdomi konkrečiu laiku ar maždaug konkrečiu laiku, kai apskaičiuojamos orientacinės kainos, galutinės kainos ir vertinimai, ir kiek tai lemia kainų pokyčius, kurie daro poveikį tokioms kainoms ir vertinimams.

B. Manipuliavimo veiksmų, susijusių su fiktyvių priemonių ar kitų apgaulės ar manipuliavimo būdų naudojimu, požymiai

Taikant šio reglamento 12 straipsnio 1 dalies b punktą ir nedarant poveikio to straipsnio 2 dalyje išvardytiems veiksams, kai rinkos dalyviai ir kompetentingos institucijos nagrinėja sandorius ar prekybos pavedimus, atsižvelgiama į toliau pateiktame nebaigtiniame sąrašė aprašytus rodiklius, kurie savaime nebūtinai laikomi manipuliavimo rinka atvejais:

- a) ar prekybos pavedimus teikiantys ar sandorius vykduojantys asmenys arba su jais susiję asmenys prieš tai ar po to platina melagingą ar klaidinančią informaciją; ir
- b) ar asmenys prekybos pavedimus ar vykdo sandorius teikia prieš tai ar po to, kai tie patys asmenys ar su jais susiję asmenys renka ar platina rekomendacijas dėl investicijų, kurios yra neteisingos, šališkos ar kurioms akivaizdų poveikį turi materialiniai interesai.

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
1 straipsnis	
2 straipsnis	
2 straipsnio 1 dalies a punktas	9 straipsnio pirma pastraipa
2 straipsnio 1 dalies b punktas	
2 straipsnio 1 dalies c punktas	
2 straipsnio 1 dalies d punktas	9 straipsnio antra pastraipa
2 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio pirma pastraipa
2 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio a punktas
3 straipsnio 1 dalies 1 punktas	1 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 1 dalies 2 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 3 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 4 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 5 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 6 punktas	1 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 1 dalies 7 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 8 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 9 punktas	1 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 1 dalies 10 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 11 punktas	
3 straipsnio 1 dalies 12 punktas	1 straipsnio 7 dalis
3 straipsnio 1 dalies 13 punktas	1 straipsnio 6 dalis
3 straipsnio 1 dalies 14–35 punktai	
4 straipsnis	
5 straipsnis	8 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	7 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	
6 straipsnio 3 dalis	
6 straipsnio 4 dalis	
6 straipsnio 5 dalis	
6 straipsnio 6 dalis	
6 straipsnio 7 dalis	

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
7 straipsnio 1 dalies a punktas	1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 1 dalies b punktas	1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 1 dalies c punktas	
7 straipsnio 1 dalies d punktas	1 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
7 straipsnio 2 dalis	
7 straipsnio 3 dalis	
7 straipsnio 4 dalis	
7 straipsnio 5 dalis	
8 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 2 dalies a punktas	3 straipsnio b punktas
8 straipsnio 2 dalies b punktas	
8 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 4 dalies a punktas	2 straipsnio 1 dalies a punktas
8 straipsnio 4 dalies b punktas	2 straipsnio 1 dalies b punktas
8 straipsnio 4 dalies c punktas	2 straipsnio 1 dalies c punktas
8 straipsnio 4 dalies d punktas	2 straipsnio 1 dalies d punktas
8 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	4 straipsnis
8 straipsnio 5 dalis	2 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 1 dalis	
9 straipsnio 2 dalis	
9 straipsnio 3 dalies a punktas	2 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 3 dalies b punktas	2 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 4 dalis	
9 straipsnio 5 dalis	
9 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio a punktas
10 straipsnio 2 dalis	
11 straipsnis	
12 straipsnio 1 dalis	
12 straipsnio 1 dalies a punktas	1 straipsnio 2 dalies a punktas
12 straipsnio 1 dalies b punktas	1 straipsnio 2 dalies b punktas
12 straipsnio 1 dalies c punktas	1 straipsnio 2 dalies c punktas

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
12 straipsnio 1 dalies d punktas	
12 straipsnio 2 dalies a punktas	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirma įtrauka
12 straipsnio 2 dalies b punktas	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antra įtrauka
12 straipsnio 2 dalies c punktas	
12 straipsnio 2 dalies d punktas	1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos trečia įtrauka
12 straipsnio 2 dalies e punktas	
12 straipsnio 3 dalis	
12 straipsnio 4 dalis	
12 straipsnio 5 dalis	1 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 2 dalies a punkto antra pastraipa
13 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnio 4 dalis	
13 straipsnio 5 dalis	
13 straipsnio 6 dalis	
13 straipsnio 7 dalis	
13 straipsnio 8 dalis	
13 straipsnio 9 dalis	
13 straipsnio 10 dalis	
13 straipsnio 11 dalis	
14 straipsnio a punktas	2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio b punktas	3 straipsnio b punktas
14 straipsnio c punktas	3 straipsnio a punktas
15 straipsnis	5 straipsnis
16 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 6 dalis
16 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 9 dalis
16 straipsnio 3 dalis	
16 straipsnio 4 dalis	
16 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 10 dalies septinta įtrauka
17 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	9 straipsnio trečia pastraipa
17 straipsnio 2 dalis	

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
17 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 2 dalis
17 straipsnio 5 dalis	
17 straipsnio 6 dalis	
17 straipsnio 7 dalis	
17 straipsnio 8 dalis	6 straipsnio 3 dalies pirma ir antra pastraipos
17 straipsnio 9 dalis	
17 straipsnio 10 dalis	6 straipsnio 10 dalies pirma ir antra įtraukos
17 straipsnio 11 dalis	
18 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
18 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	
18 straipsnio 6 dalis	
18 straipsnio 7 dalis	9 straipsnio trečia pastraipa
18 straipsnio 8 dalis	
18 straipsnio 9 dalis	6 straipsnio 10 dalies ketvirta įtrauka
19 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 4 dalis
19 straipsnio 1 dalies a punktas	6 straipsnio 4 dalis
19 straipsnio 1 dalies b punktas	
19 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 3 dalis	
19 straipsnio 4 dalies a punktas	
19 straipsnio 4 dalies b punktas	
19 straipsnio 5–13 dalys	
19 straipsnio 14 dalis	6 straipsnio 10 dalies penkta įtrauka
19 straipsnio 15 dalis	6 straipsnio 10 dalies penkta įtrauka
20 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 5 dalis
20 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 8 dalis
20 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 10 dalies šešta įtrauka ir 6 straipsnio 11 dalis
21 straipsnis	1 straipsnio 2 dalies c punkto 2 sakiny
22 straipsnis	11 straipsnio pirma pastraipa 10 straipsnis
23 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
23 straipsnio 1 dalies a punktas	12 straipsnio 1 dalies a punktas
23 straipsnio 1 dalies b punktas	12 straipsnio 1 dalies b punktas
23 straipsnio 1 dalies c punktas	12 straipsnio 1 dalies c punktas
23 straipsnio 1 dalies d punktas	12 straipsnio 1 dalies d punktas
23 straipsnio 2 dalies a punktas	12 straipsnio 2 dalies a punktas
23 straipsnio 2 dalies b punktas	12 straipsnio 2 dalies b punktas
23 straipsnio 2 dalies c punktas	
23 straipsnio 2 dalies d punktas	12 straipsnio 2 dalies c punktas
23 straipsnio 2 dalies e punktas	
23 straipsnio 2 dalies f punktas	
23 straipsnio 2 dalies g punktas	12 straipsnio 2 dalies d punktas
23 straipsnio 2 dalies h punktas	12 straipsnio 2 dalies d punktas
23 straipsnio 2 dalies i punktas	12 straipsnio 2 dalies g punktas
23 straipsnio 2 dalies j punktas	12 straipsnio 2 dalies f punktas
23 straipsnio 2 dalies k punktas	12 straipsnio 2 dalies e punktas
23 straipsnio 2 dalies l punktas	12 straipsnio 2 dalies h punktas
23 straipsnio 2 dalies m punktas	6 straipsnio 7 dalis
23 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 4 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	15a straipsnio 1 dalis
24 straipsnio 2 dalis	15a straipsnio 2 dalis
24 straipsnio 3 dalis	
25 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	16 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis ir 16 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
25 straipsnio 2 dalies a punktas	16 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirma įtrauka ir 16 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
25 straipsnio 2 dalies b punktas	
25 straipsnio 2 dalies c punktas	16 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antra įtrauka ir 16 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
25 straipsnio 2 dalies d punktas	16 straipsnio 2 dalies antros pastraipos trečia įtrauka ir 16 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
25 straipsnio 3 dalis	
25 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys
25 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 3 dalis
25 straipsnio 6 dalis	16 straipsnio 4 dalis

Šis reglamentas	Direktyva 2003/6/EB
25 straipsnio 7 dalis	16 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa ir 16 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
25 straipsnio 8 dalis	
25 straipsnio 9 dalis	16 straipsnio 5 dalis
26 straipsnis	
27 straipsnio 1 dalis	
27 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 3 dalis	13 straipsnis
28 straipsnis	
29 straipsnis	
30 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	14 straipsnio 1 dalis
30 straipsnio 1 dalies a punktas	
30 straipsnio 1 dalies b punktas	14 straipsnio 3 dalis
30 straipsnio 2 dalis	
30 straipsnio 3 dalis	
31 straipsnis	
32 straipsnis	
33 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
33 straipsnio 2 dalis	
33 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
33 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
33 straipsnio 5 dalis	
34 straipsnio 1 dalis	14 straipsnio 4 dalis
34 straipsnio 2 dalis	
34 straipsnio 3 dalis	
35 straipsnis	
36 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis
36 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnis	20 straipsnis
38 straipsnis	
39 straipsnis	21 straipsnis
Priedas	

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 597/2014**2014 m. balandžio 16 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 812/2004, nustatantis priemones dėl atsitiktinio banginių šeimos gyvūnų sugavimo žūklės rajonuose**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 812/2004 ⁽³⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti kai kurias to reglamento nuostatas. Išgaliojus Lisabonos sutarčiai, tuos įgaliojimus tinkama suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (2) siekiant užtikrinti veiksmingą tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 812/2004 nuostatų pritaikymą prie technikos ir mokslo pažangos, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti aktus dėl garso atgrasymo prietaisų naudojimo signalo charakteristikų ir pritaikymo charakteristikų techninių specifikacijų bei sąlygų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (3) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 812/2004 nuostatų, nustatančių valstybių narių ataskaitų teikimo tvarkos taisykles ir formatą, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾;
- (4) atsižvelgiant į reikalavimą valstybėms narėms imtis būtinų priemonių banginių šeimos gyvūnų griežtos apsaugos sistemai sukurti, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 812/2004, ir atsižvelgiant į to reglamento trūkumus, kuriuos nurodė Komisija, ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. turėtų būti patikrinta, ar tame reglamente pateiktos nuostatos dėl banginių šeimos gyvūnų apsaugos yra tinkamos ir veiksmingos. Remiantis ta peržiūra, jei tikslinga, Komisija turėtų Europos Parlamentui ir Tarybai pateikti visa apimančią pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant užtikrinti veiksmingą banginių šeimos gyvūnų apsaugą, be kita ko, pasitelkus regionalizavimo procesą;
- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 812/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

⁽¹⁾ OL C 11, 2013 1 15, p. 85.

⁽²⁾ 2013 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. kovo 3 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 812/2004, nustatantis priemones dėl atsitiktinio banginių šeimos gyvūnų sugavimo žūklės rajonuose ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 88/89 (OL L 150, 2004 4 30, p. 12).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 812/2004 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Garso atgrasymo prietaisai, naudojami pagal 2 straipsnio 1 dalį, turi atitikti technines specifikacijas ir naudojimo sąlygas, apibrėžtas II priede. Siekiant užtikrinti, kad II priede būtų toliau atspindima technikos ir mokslo pažanga, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 8a straipsnį siekiant atnaujinti tame priede nustatytas signalo charakteristikas ir atitinkamas pritaikymo charakteristikas. Priimdama tuos deleguotuosius aktus Komisija numato pakankamai laiko tokiems pritaikymams įgyvendinti.“

2. 7 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri šiame reglamente nustatytų priemonių veiksmingumą ir, jei tikslinga, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia visa apimančią pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo siekiama užtikrinti veiksmingą banginių šeimos gyvūnų apsaugą.“

3. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

Įgyvendinimas

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustato išsamias ataskaitų, numatytų 6 straipsnyje, teikimo tvarkos taisykles ir formatą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

4. Įterpiami šie straipsniai:

„8a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 3 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami ketverių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

8b straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Žuvininkystės ir akvakultūros komitetas, įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 (*) 47 straipsniu. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13)“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 598/2014**2014 m. balandžio 16 d.****kuriuo pagal darnųjį metodą nustatomos su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų taikymo Sąjungos oro uostuose taisyklės ir procedūros ir panaikinama Direktyva 2002/30/EB**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami si įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) vienas iš pagrindinių bendros transporto politikos tikslų yra tvarus vystymasis. Todėl reikia integruoto metodo, kuriuo būtų užtikrinamas ir efektyvus Sąjungos transporto sistemų veikimas, ir aplinkos apsauga;
- (2) norint užtikrinti tvarų oro transporto vystymąsi, reikia nustatyti priemones, kuriomis siekiama sumažinti orlaivių keliamo triukšmo poveikį Sąjungos oro uostuose. Tomis priemonėmis turėtų būti mažinamas triukšmingumas aplink Sąjungos oro uostus, kad būtų išlaikyta arba pagerinta kaimynystėje gyvenančių piliečių gyvenimo kokybė ir skatinamas aviacijos veiklos ir sąlygų gyvenamuosiuose rajonuose suderinamumas, visų pirma naktinių skrydžių atveju;
- (3) Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) rezoliucija A33/7 įvesta darniojo triukšmo valdymo metodo (darnusis metodas) sąvoka ir nustatytas nuoseklus orlaivių keliamo triukšmo problemos sprendimo metodas. ICAO darnusis metodas turėtų ir toliau būti aviacijos – pasaulinės pramonės šakos – triukšmo reguliavimo pagrindas. ICAO darniuoju metodu pripažįstama atitinkamų teisinių įpareigojimų, galiojančių susitarimų, galiojančių įstatymų ir nusistovėjusios politikos vertė ir nedaroma jiems poveikio. Tuo, kad į šį reglamentą įtraukiamos darniojo metodo tarptautinės taisyklės, turėtų būti labai sumažinta tarptautinių ginčų rizika tuo atveju, jei su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų poveikį patirtų trečiųjų šalių vežėjai;
- (4) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/30/EB ⁽⁴⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/93/EB ⁽⁵⁾ uždraudus eksploatuoti daugiausia triukšmo keliančius orlaivius, reikia atnaujinti taisykles, reglamentuojančias naudojimo apribojimo priemonių taikymą, siekiant valdžios institucijoms suteikti galimybę spręsti šiuo metu naudojamų triukšmingiausių orlaivių klausimą, kad pagal tarptautiniu mastu taikomą darnųjį triukšmo valdymo metodą būtų sumažintas aplinkos triukšmingumas aplink Sąjungos oro uostus;

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 173.

⁽²⁾ OL C 277, 2012 9 13, p. 110.

⁽³⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. kovo 24 d. per pirmąjį svarstymą priimta Tarybos pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo (OL L 85, 2002 3 28, p. 40).

⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/93/EB dėl lėktuvų, kuriems taikomi Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos antrosios redakcijos (1988 m.) 16 priedo 1 tomo II dalies 3 skyriaus reikalavimai, naudojimo reglamentavimo (OL L 374, 2006 12 27, p. 1).

- (5) 2008 m. vasario 15 d. Komisijos ataskaitoje „Triukšmingų operacijų apribojimų ES oro uostuose“ pabrėžiama, kad Direktyvos 2002/30/EB tekste reikia aiškiau nustatyti suinteresuotųjų šalių atsakomybės pasiskirstymą, tiksliai teises bei įpareigojimus triukšmo vertinimo proceso metu, siekiant užtikrinti, kad kiekvieno oro uosto triukšmo mažinimo tikslų būtų siekiama ekonomiškai efektyviomis priemonėmis;
- (6) valstybėms narėms nustačius naudojimo apribojimus atskiruose Sąjungos oro uostuose, būtų ribojami pajėgumai, tačiau būtų prisidedama prie triukšmingumo aplink oro uostus mažinimo. Tačiau, jei turimi pajėgumai būtų naudojami nenašiai, gali būti iškreipta konkurencija arba pablogintas bendras Sąjungos aviacijos tinklo efektyvumas. Kadangi šiuo reglamentu numatyto konkretaus triukšmo mažinimo tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl suderintų naudojimo apribojimų, kaip vienos iš triukšmo valdymo proceso sudedamosios dalies, diegimo taisyklių, jų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydami Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti. Tokiu darniu metodu nenustatoma triukšmo kokybės tikslų – jie ir toliau nustatomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/49/EB ⁽¹⁾ ar kitas atitinkamas Sąjungos taisykles arba kiekvienos valstybės narės teisės aktus, taip pat nedaroma poveikio konkrečių priemonių pasirinkimui;
- (7) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik valstybėms narėms, kuriose yra oro uostas, iš kurio ir į kurį per kalendorinius metus civiliniai orlaiviai atlieka daugiau kaip 50 000 skrydžių, ir tik tuo atveju, kai svarstoma galimybė tokia oro uoste įvesti su triukšmu susijusius naudojimo apribojimus;
- (8) šis reglamentas turėtų būti taikomas civilinės aviacijos orlaiviams. Jis neturėtų būti taikomas, pavyzdžiui, kariniams orlaiviams ir muitinės, policijos bei priešgaisrinės apsaugos operacijas vykdančioms orlaiviams. Be to, įvairioms išskirtinio pobūdžio operacijoms, pavyzdžiui, skubiems skrydžiams vykdančioms humanitarinę veiklą, paieškos ir gelbėjimo skrydžiams, vykdomiems ekstremaliosiomis situacijomis, teikiant medicininę pagalbą ir pagalbą nelaimės atveju šis reglamentas neturėtų būti taikomas;
- (9) nors triukšmo vertinimai turėtų būti atliekami reguliariai, laikantis Direktyvos 2002/49/EB, papildomų triukšmo mažinimo priemonių, remiantis tokiais vertinimais, turėtų būti imamasi tik tuo atveju, jei taikomu triukšmo mažinimo priemonių deriniu nepavyksta pasiekti triukšmo mažinimo tikslų, atsižvelgiant į numatomą oro uostų vystymąsi. Oro uostams, kurių atveju yra nustatyta triukšmo problema, laikantis darniojo metodo turėtų būti nustatytos papildomos triukšmo mažinimo priemonės. Siekiant užtikrinti platų darniojo metodo taikymą Sąjungoje, rekomenduojama jį taikyti visais atvejais, kai, konkrečios atitinkamos valstybės narės nuomone, tai tikslinga, net ir už šio reglamento taikymo srities ribų. Su triukšmu susiję naudojimo apribojimai turėtų būti nustatomi tik tada, kai kitos darniojo metodo priemonės yra nepakankamos siekiant konkrečių triukšmo mažinimo tikslų;
- (10) sąnaudų ir naudos analizė parodo bendrą ekonominę naudą lyginant visas sąnaudas ir naudą, o ekonominio efektyvumo įvertinimo atveju daugiausia dėmesio skiriama tam, kaip ekonomiškai efektyviausiu būdu pasiekti nustatytą tikslą, ir reikia lyginti tik sąnaudas. Šiuo reglamentu valstybėms narėms neturėtų būti kliudoma atitinkamais atvejais naudoti sąnaudų ir naudos analizę;
- (11) su triukšmo problemomis susijusių sveikatos aspektų svarbą būtina pripažinti, ir todėl svarbu, kad priimant sprendimą dėl triukšmo mažinimo tikslų visų oro uostų atveju tie aspektai būtų nuosekliai išnagrinėjami, atsižvelgiant į tai, kad šioje srityje esama bendrų Sąjungos taisyklių. Todėl turėtų būti įvertinami sveikatos aspektai, vadovaujantis Sąjungos teisės aktais dėl triukšmo poveikio vertinimo;
- (12) triukšmo vertinimai turėtų būti grindžiami visoms valstybėms narėms bendrais objektyviais ir išmatuojamais kriterijais ir turėtų būti atliekami remiantis turima informacija, pavyzdžiui, informacija, gauta igyvendinant Direktyvą 2002/49/EB. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tokia informacija būtų patikima, gauta skaidriai ir prieinama kompetentingoms valdžios institucijoms bei suinteresuotiesiems subjektams. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų įdiegti reikiamas stebėsenos priemones;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo (OL L 189, 2002 7 18, p. 12).

- (13) kompetentinga valdžios institucija, atsakinga už su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų patvirtinimą, turėtų būti nepriklausoma nuo oro uosto veikloje, oro transporto veikloje dalyvaujančių arba oro navigacijos paslaugas teikiančių organizacijų, jų interesams atstovaujančių organizacijų, taip pat organizacijų, atstovaujančių oro uostų kaimynystėje gyvenantiems gyventojams. Tai neturėtų būti aiškinama taip, jog šia nuostata reikalaujama, kad valstybės narės pakeistų savo administracines struktūras ar sprendimų priėmimo procedūras;
- (14) pripažįstama, kad valstybės narės yra priėmusios sprendimų dėl su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų pagal nacionalinės teisės aktus, remdamosi nacionaliniu lygiu pripažintais su triukšmu susijusiais metodais, kurie kol kas gali nevisiškai atitikti patikimoje Europos civilinės aviacijos konferencijos (ECAC) ataskaitoje „Standartinis triukšmo kontūrų aplink civilinius oro uostus skaičiavimo metodas“ (ECAC dokumentas Nr. 29) aprašytą metodą ir kuriuose nebūtinai naudojamosi tarptautiniu mastu pripažinta informacija apie orlaivių triukšmingumą. Tačiau su triukšmu susijusio naudojimo apribojimo efektyvumas ir veiksmingumas turėtų būti vertinami pagal ECAC dokumente Nr. 29 nurodytus metodus ir darnųjų metodą. Todėl valstybės narės naudojimo apribojimų vertinimą pagal nacionalinės teisės aktus turėtų adaptuoti, siekdamos visiško suderinimo su ECAC dokumentu Nr. 29;
- (15) reikėtų nustatyti naują ir platesnę naudojimo apribojimų apibrėžtį nei nustatytoji Direktyvoje 2002/30/EB, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos diegti naujas technologijas ir naujus veiklos pajėgumus orlaiviuose bei antžeminėje infrastruktūroje. Dėl apibrėžties taikymo neturėtų būti uždelsta įgyvendinti veiklos priemonės, kuriomis būtų galima nedelsiant sumažinti triukšmo poveikį nedarant esminio poveikio oro uosto veiklos vykdymo pajėgumui. Todėl tokios priemonės neturėtų būti laikomos naujais naudojimo apribojimais;
- (16) centralizavus informaciją apie triukšmą, labai sumažėtų administracinė našta tiek orlaivių naudotojams, tiek oro uostų veiklos vykdytojams. Šiuo metu tokia informacija teikiama ir valdoma atskirų oro uostų lygiu. Tie duomenys orlaivių naudotojams ir oro uostams turi būti suteikiami veiklos vykdymo tikslais. Kaip patvirtinimo priemone svarbu naudotis Europos aviacijos saugos agentūros (toliau – Agentūra) duomenų banko duomenimis, susijusiais su triukšmingumo sertifikavimu, kartu su Europos saugios oro navigacijos organizacijos (Eurokontrolės) duomenimis apie atskirus skrydžius. Tokių duomenų šiuo metu jau sistemingai reikalaujama centrinio šrautų valdymo tikslais, tačiau šiuo metu jie nėra prieinami Komisijai ar Agentūrai ir juos reikia sukonkretinti šio reglamento taikymo bei oro eismo valdymo veiklos rezultatų reguliavimo tikslais. Gera prieiga prie patvirtintų modeliavimo duomenų, nustatyta vadovaujantis tarptautiniu mastu pripažintais procesais ir geriausios praktikos pavyzdžiais, turėtų padėti kokybiškiau nustatyti atskirų oro uostų triukšmo kontūrus, kuriais remiantis būtų priimami politikos sprendimai;
- (17) siekiant išvengti nepageidaujamų pasekmių aviacijos saugai, oro uostų pajėgumams ir konkurencijai, jeigu Komisija nustato, kad su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų nustatymo tvarka neatitinka šio reglamento reikalavimų, ji turėtų apie tai pranešti atitinkamai kompetentingai valdžios institucijai. Atitinkama kompetentinga institucija turėtų išnagrinėti Komisijos pranešimą ir informuoti Komisiją apie savo ketinimus prieš nustatydama naudojimo apribojimus;
- (18) siekiant atsižvelgti į darnųjų metodą, turėtų būti numatyta galimybė ypatingomis aplinkybėmis orlaivių naudotojams iš besivystančių trečiųjų šalių taikyti išimtis, kurių nepritaikius jie patirtų pernelyg didelių sunkumų. Nuoroda į „besivystančias šalis“ turi būti suprantama šiame specifiniame aviacijos kontekste ir ji neapima visų šalių, kurias kitu atveju tarptautinė bendruomenė taip vadintų. Visų pirma būtina užtikrinti, kad tokios išimties atitiktų nediskriminavimo principą;
- (19) siekiant atsižvelgti į nuolatinę variklių ir sklandmenų technologijų ir triukšmo kontūrų nustatymo metodų pažangą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų reguliariai atnaujinami šiame reglamente nurodyti orlaivių triukšmo standartai ir nuorodos į susijusius sertifikavimo metodus atsižvelgiant, kai tinkama, į atitinkamų ICAO dokumentų pakeitimus, taip pat atnaujinama nuoroda į triukšmo kontūrų apskaičiavimo metodą. Be to, deleguotaisiais aktais darant techninius pakeitimus, atitinkamais atvejais taip pat turėtų būti atsižvelgta į ECAC dokumento Nr. 29 pakeitimus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad visi atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (20) nors šiuo reglamentu reikalaujama, kad būtų reguliariai vykdomas oro uostų triukšmingumo vertinimas, toks vertinimas nebūtinai reiškia, kad turi būti priimami nauji su triukšmu susiję naudojimo apribojimai arba peržiūrimi jau nustatyti apribojimai. Todėl šiuo reglamentu nereikalaujama peržiūrėti jo įsigaliojimo dieną jau nustatytus su triukšmu susijusius apribojimus, įskaitant teismų sprendimais ar vietos tarpininkavimo procesais nustatytus apribojimus. Nedideli techniniai priemonių pakeitimai, neturintys didelio poveikio pajėgumui ar veiklos vykdymui, neturėtų būti laikomi naujais su triukšmu susijusiais naudojimo apribojimais;
- (21) tai atvejais, kai konsultacijų procesas prieš nustatant su triukšmu susijusius naudojimo apribojimus buvo pradėtas vadovaujantis Direktyva 2002/30/EB ir vis dar yra vykdomas šio reglamento įsigaliojimo dieną, tikslinga leisti priimti galutinį sprendimą pagal Direktyvą 2002/30/EB, kad būtų išsaugota to proceso metu padaryta pažanga;
- (22) atsižvelgiant į poreikį triukšmo vertinimo metodą nuosekliai taikyti visoje Sąjungos aviacijos rinkoje, šiuo reglamentu nustatomos bendros su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų taikymo taisyklės;
- (23) todėl Direktyva 2002/30/EB turėtų būti panaikinta,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas, tikslai ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos nuoseklaus su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų nustatymo konkrečiame oro uoste tvarkos taisyklės, taikytinos tuo atveju, jei buvo nustatyta triukšmo problema, kad laikantis darnaus metodo būtų padedama sumažinti aplinkos triukšmingumą ir apriboti arba sumažinti žmonių, patiriančių stiprų potencialiai žalingą orlaivių triukšmo poveikį, skaičių.
2. Šio reglamento tikslai:
 - a) sudaryti palankesnes sąlygas atskiruose oro uostuose pasiekti konkrečius triukšmo mažinimo tikslus, įskaitant sveikatos aspektus, kartu laikantis atitinkamų Sąjungos taisyklių, visų pirma Direktyvoje 2002/49/EB nustatytų taisyklių, ir kiekvienos valstybės narės teisės aktų;
 - b) sudaryti sąlygas taikyti naudojimo apribojimus pagal darnųjį metodą, kad oro uostų ir oro eismo valdymo tinklo pajėgumai būtų vystomi darniai visais etapais (nuo vartų iki vartų).
3. Šis reglamentas taikomas civilinės aviacijos orlaiviams. Jis netaikomas karinėse, muitinės, policijos ar panašiose operacijose dalyvaujantiems orlaiviams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. orlaivis – orlaivis su fiksuotais sparnais, kurio didžiausia sertifikuota kilimo masė yra 34 000 kg ar didesnė arba kurio didžiausia sertifikuota vidaus talpa, numatyta to tipo orlaiviams, yra 19 sėdimųjų vietų keleiviams ar didesnė, išskyrus tik įgulai skirtas vietas;
2. oro uostas – oro uostas, iš kurio ir į kurį per kalendorinius metus civiliniai orlaiviai atlieka daugiau kaip 50 000 skrydžių (skrydžiu laikomas pakilimas arba nutūpimas); vidutinis orlaivių skrydžių skaičius nustatomas remiantis skrydžių vidurkiu per trejus pastaruosius kalendorinius metus prieš triukšmo vertinimą;

3. darnusis metodas – Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos parengta tvarka, kurią taikant nuosekliai apsvarstomos įvairios galimos ekonomiškai efektyviausios triukšmo problemos sprendimo konkrečiame oro uoste priemonės, pavyzdžiui, orlaivių triukšmo mažinimas jo susidarymo vietoje, žemės naudojimo planavimas ir valdymas, su veiklos vykdymu susijusios triukšmo mažinimo priemonės ir naudojimo apribojimai;
4. ribinio triukšmingumo orlaivis – orlaivis, sertifikuotas pagal Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos (Čikagos konvencija), pasirašytos 1944 m. gruodžio 7 d., 16 priedo 1 tomo II dalies 3 skyriuje nustatytas sertifikavimo ribas, kai suvestinis skirtumas pereinamuoju laikotarpiu, kuris pasibaigia 2020 m. birželio 14 d. yra mažesnis negu 8 EPNdB (efektinis juntamas triukšmas decibelais), o pasibaigus tam pereinamajam laikotarpiui suvestinis skirtumas yra mažesnis negu 10 EPNdB; suvestinis skirtumas yra EPNdB išreikštas skaičius, gautas sudedant atskirus skirtumus (t. y. sertifikuoto triukšmo lygio ir didžiausio leidžiamo triukšmo lygio skirtumus) kiekviename iš trijų triukšmo matavimo atskaitos taškų, apibrėžtų Čikagos konvencijos 16 priedo 1 tomo II dalies 3 skyriuje;
5. su triukšmu susijęs veiksmas – bet kuri priemonė, daranti poveikį oro uostų, kuriems taikomi darniojo metodo principai, aplinkos triukšmingumui, įskaitant kitus su veiklos vykdymu nesusijusius veiksmus, kurie gali daryti įtaką orlaivių triukšmą patiriančių žmonių skaičiui;
6. naudojimo apribojimas – su triukšmu susijęs veiksmas, kuriuo apribojama galimybė naudotis oro uostu arba sumažinamas oro uosto naudojimo pajėgumas, įskaitant naudojimo apribojimus, kuriais siekiama nutraukti ribinio triukšmingumo orlaivių naudojimą tam tikruose oro uostuose, ir dalinius naudojimo apribojimus, kurie, pavyzdžiui, taikomi nustatytu paros laikotarpiu arba tik tam tikriems oro uosto kilimo ir tūpimo takams.

3 straipsnis

Kompetentingos valdžios institucijos

1. Valstybė narė, kurioje yra 2 straipsnio 2 punkte nurodytų oro uostų, paskiria vieną arba daugiau kompetentingų valdžios institucijų, atsakingų už tvarką, taikytiną patvirtinant naudojimo apribojimus.
2. Kompetentingos valdžios institucijos turi būti nepriklausomos nuo bet kokios organizacijos, kuriai gali daryti poveikį su triukšmu susijęs veiksmas. Tas nepriklausomumas gali būti užtikrintas atskiriant funkcijas.
3. Valstybės narės laiku praneša Komisijai 1 dalyje nurodytų paskirtų kompetentingų valdžios institucijų pavadinimus ir adresus. Komisija tą informaciją paskelbia viešai.

4 straipsnis

Apskundimo teisė

1. Valstybės narės užtikrina teisę apskusti pagal šį reglamentą patvirtintus naudojimo apribojimus vadovaujantis nacionaline teise ir nacionalinėmis procedūromis apeliacinei įstaigai, kuri nėra ginčijamą apribojimą priėmusi valdžios institucija.
2. Valstybė narė, kurioje yra 2 straipsnio 2 punkte nurodytas oro uostas, laiku praneša Komisijai 1 dalyje nurodytos paskirtos apeliacinės įstaigos pavadinimą ir adresą arba, kai tinkama, praneša apie tvarką, kuria užtikrinamas apeliacinės įstaigos paskyrimas.

5 straipsnis

Orlaivių triukšmo valdymo bendrosios taisyklės

1. Valstybės narės užtikrina, kad atskiruose oro uostuose, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 punkte, triukšmingumas būtų vertinamas pagal Direktyvą 2002/49/EB.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tuose oro uostuose, kuriuose nustatyta triukšmo problemų, būtų taikomas darnusis požiūris dėl orlaivių triukšmingumo valdymo. Tuo tikslu jos užtikrina, kad:

- a) būtų nustatytas to konkretaus oro uosto triukšmo mažinimo tikslas, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į Direktyvos 2002/49/EB 8 straipsnį ir V priedą;
- b) būtų nustatytos galimos priemonės triukšmo poveikiui sumažinti;
- c) būtų išsamiai įvertintas tikėtinas triukšmo mažinimo priemonių ekonominis efektyvumas;
- d) priemonės būtų atrinktos, atsižvelgiant į visuomenės interesą oro transporto srityje, susijusį su jų oro uostų plėtros perspektyvomis, kartu nemažinant saugos;
- e) būtų skaidriai konsultuojamasi su suinteresuotaisiais subjektais dėl numatomų veiksmų;
- f) priemonės būtų patvirtintos ir būtų numatytas pakankamas informavimas apie jas;
- g) priemonės būtų įgyvendintos ir
- h) būtų numatyta ginčų sprendimo tvarka.

3. Valstybės narės užtikrina, kad imantis su triukšmu susijusio veiksmo būtų apsvarstytos toliau išvardytos įvairios galimos priemonės, siekiant nustatyti ekonomiškai efektyviausią priemonę arba priemonių rinkinį:

- a) numatomas orlaivio triukšmo mažinimo jo susidarymo vietoje poveikis;
- b) žemės naudojimo planavimas ir valdymas;
- c) triukšmo mažinimo procedūros, susijusios su veiklos vykdymu;
- d) naudojimo apribojimų taikymas ne automatiškai, o tik apsvarsčius kitas darniojo metodo priemones.

Viena iš galimų priemonių, jei būtina, gali būti uždraudimas eksploatuoti ribinio triukšmingumo orlaivius. Valstybės narės arba atitinkamais atvejais oro uostą valdančios institucijos gali nustatyti ekonomines paskatas, kad orlaivių naudotojai būtų skatinami 2 straipsnio 4 punkte nurodytu pereinamuoju laikotarpiu naudoti mažiau triukšmo skleidžiančius orlaivius. Tos ekonominės paskatos turi atitikti taikomas valstybės pagalbos taisykles.

4. Priemonės, laikantis darniojo metodo, galima diferencijuoti pagal orlaivio tipą, orlaivio triukšmingumą, oro uosto ir oro navigacijos priemonių naudojimą, skrydžio maršrutą ir (arba) taikymo laiką.

5. Nedarant poveikio 4 daliai, naudojimo apribojimai, kuriais uždraudžiama oro uoste eksploatuoti ribinio triukšmingumo orlaivius, neturi turėti įtakos civiliniams ikigarsiniams orlaiviams, kurie, sertifikuojami pirmą kartą arba pakartotinai, atitinka Čikagos konvencijos 16 priedo 1 tomo II dalies 4 skyriuje nustatytus triukšmo standartus.

6. Pagal šį reglamentą konkrečiame oro uoste taikomos priemonės arba priemonių rinkinys negali būti griežtesni negu būtina tam oro uostui nustatytiems aplinkos triukšmingumo mažinimo tikslams pasiekti. Naudojimo apribojimais neturi būti diskriminacinio pobūdžio, ypač pilietybės arba tapatybės pagrindu, ir turi būti objektyvūs.

6 straipsnis

Triukšmo vertinimo taisyklės

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad oro uostuose, už kuriuos jos yra atsakingos, būtų reguliariai vykdomas triukšmingumo vertinimas pagal Direktyvą 2002/49/EB ir kiekvienoje valstybėje narėje taikomus teisės aktus. Kompetentingos valdžios institucijos gali paprašyti Komisijos reglamento (ES) Nr. 691/2010 ⁽¹⁾ 3 straipsnyje nurodytos veiklos rezultatų vertinimo įstaigos paramos.

2. Jeigu iš vertinimo, nurodyto 1 dalyje, paaiškėja, kad gali reikėti naujų naudojimo apribojimo priemonių triukšmo problemai oro uoste spręsti, kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad:

- a) prieš nustatant naudojimo apribojimus būtų taikomi I priede išdėstyti metodai, rodikliai ir informacija tokiu būdu, kad būtų siekiama pagal darnųjį metodą tinkamai atsižvelgti į visų rūšių priemonių naudą;
- b) tinkamu lygmeniu būtų nustatytas oro uosto veiklos vykdytojų, orlaivių naudotojų ir oro navigacijos paslaugų teikėjų techninis bendradarbiavimas, siekiant nagrinėti triukšmo mažinimo priemones. Kompetentingos valdžios institucijos taip pat užtikrina, kad būtų konsultuojamasi su vietos gyventojais arba jų atstovais ir atitinkamomis vietos valdžios institucijomis, ir kad jiems būtų pateikta techninė informacija apie triukšmo mažinimo priemones;
- c) visų naujų naudojimo apribojimo priemonių ekonominis efektyvumas būtų įvertintas pagal II priedą. Nedideli techniniai priemonių pakeitimai, neturintys didelio poveikio pajėgumui ar veiklos vykdymui, nelaikomi naujais naudojimo apribojimais;
- d) laiku ir nuodugnai būtų organizuojamas konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis procesas, kuris gali būti vykdomas tarpininkavimo proceso forma, užtikrinant atvirumą ir skaidrumą duomenų ir skaičiavimo metodikų atžvilgiu. Suinteresuotosioms šalims turi būti suteiktas bent trijų mėnesių laikotarpis iki naujų naudojimo apribojimų priėmimo, per kurį jos galėtų pateikti savo pastabas. Suinteresuotosios šalys apima bent:
 - i) vietos gyventojus, kurie gyvena oro uosto kaimynystėje ir patiria oro eismo triukšmo poveikį, arba jų atstovus ir susijusias vietos valdžios institucijas;
 - ii) oro uosto kaimynystėje įsikūrusių vietos įmonių, kurių veiklai turi įtakos oro eismas ir oro uosto veikla, atstovus;
 - iii) atitinkamų oro uostų veiklos vykdytojus;
 - iv) tų orlaivių operatorių, kuriems gali turėti įtakos su triukšmu susiję veiksmai, atstovus;
 - v) atitinkamus oro navigacijos paslaugų teikėjus;
 - vi) tinklo valdytoją, kaip apibrėžta Komisijos reglamente (ES) Nr. 677/2011 ⁽²⁾;
 - vii) atitinkamais atvejais – paskirtąjį laiko tarpinių paskirstymo koordinatorių.

⁽¹⁾ 2010 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 691/2010, kuriuo nustatomas oro navigacijos paslaugų teikimo ir tinklo funkcijų veiklos rezultatų planas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2096/2005, nustatantis bendruosius oro navigacijos paslaugų teikimo reikalavimus (OL L 201, 2010 8 3, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. liepos 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 677/2011, kuriuo nustatomos išsamios oro eismo valdymo (OEV) tinklo funkcijų vykdymo taisyklės ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 691/2010 (OL L 185, 2011 7 15, p. 1).

3. Kompetentingos valdžios institucijos imasi su naudojimo apribojimais susijusių veiksmų, stebi tų apribojimų įgyvendinimą ir prirėikus imasi atitinkamų veiksmų. Jos užtikrina, kad atitinkama informacija būtų nemokamai teikiama ir lengvai ir nedelsiant prieinama oro uostų kaimynystėje gyvenantiems vietos gyventojams ir atitinkamoms vietos valdžios institucijoms.

4. Tokia atitinkama informacija gali apimti:

- a) laikantis nacionalinės teisės, informaciją apie įtariamus pažeidimus, susijusius su nukrypimais nuo skrydžio procedūrų (būtent jų poveikį ir tokių nukrypimų priežastis);
- b) bendruosius kriterijus, kiekviename oro uoste taikomus eismui paskirstyti ir valdyti, tokia apimtimi, kokia tie kriterijai gali daryti poveikį aplinkai arba triukšmui, ir
- c) triukšmo matavimo sistemomis surinktus duomenis, jei jų turima.

7 straipsnis

Informacija apie keliamą triukšmą

1. Sprendimai dėl naudojimo apribojimų, susijusių su triukšmu, grindžiami orlaivio triukšmingumu, nustatyti atliekant sertifikavimo procedūrą pagal Čikagos konvencijos (šeštoji redakcija, 2011 m. kovo mėn.) 16 priedo 1 tomą.

2. Komisijos prašymu orlaivių naudotojai pateikia tokią su triukšmu susijusią informaciją apie Sąjungos oro uostuose jų eksploatuojamus orlaivius:

- a) orlaivio valstybę ir registracijos numerį;
- b) naudojamo orlaivio triukšmingumo dokumentus ir susijusią didžiausią kilimo masę;
- c) visus orlaivio pakeitimus, kurie turi įtakos jo triukšmingumui ir yra nurodyti triukšmingumo dokumentuose.

3. Agentūros prašymu orlaivio tipo pažymėjimo ar papildomo tipo pažymėjimo, išduoto pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 216/2008 ⁽¹⁾, turėtojai ir juridiniai ar fiziniai asmenys, besinaudojantys orlaiviu, kurio atžvilgiu neišduotas joks tipo pažymėjimas pagal tą reglamentą, triukšmo modeliavimo tikslais pateikia orlaivio triukšmingumo informaciją ir eksploatacines charakteristikas. Agentūra nurodo reikalaujamus duomenis ir jų pateikimo terminus ir formą bei būdą. Agentūra triukšmo modeliavimo tikslais patikrina gautą orlaivio triukšmingumo informaciją bei eksploatacines charakteristikas ir suteikia galimybę kitoms šalims triukšmo modeliavimo tikslais susipažinti su šia informacija.

4. Duomenys, nurodyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse, apima tik tai, kas būtina reikalinga, ir pateikiami nemokamai elektronine forma ir, kai taikytina, nustatytu formatu.

5. Agentūra triukšmo modeliavimo tikslais patikrina orlaivio triukšmingumo duomenis ir eksploatacines charakteristikas, vykdydama savo užduotis pagal Reglamento (EB) Nr. 216/2008 6 straipsnio 1 dalį.

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2008 dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiantis Europos aviacijos saugos agentūrą, panaikinantis Tarybos direktyvą 91/670/EEB, Reglamentą (EB) Nr. 1592/2002 ir Direktyvą 2004/36/EB (OL L 79, 2008 3 19, p. 1).

6. Duomenys saugomi centrinėje duomenų bazėje ir padaromi prieinamais kompetentingoms valdžios institucijoms, orlaivių naudotojams, oro navigacijos paslaugų teikėjams ir oro uostų veiklos vykdytojams veiklos vykdymo tikslais.

8 straipsnis

Naudojimo apribojimų nustatymo taisyklės

1. Prieš nustatydamos naudojimo apribojimą, kompetentingos valdžios institucijos valstybėms narėms, Komisijai ir atitinkamoms suinteresuotosioms šalims apie tai praneša prieš šešis mėnesius, kurie baigiasi likus bent dviem mėnesiams iki laiko tarpinių koordinavimo parametrų, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 95/93 ⁽¹⁾ 2 straipsnio m punkte, nustatymo atitinkamam laikotarpiui, kuriam sudaromas atitinkamo oro uosto tvarkaraštis.

2. Atlikus vertinimą pagal 6 straipsnį, kartu su pranešimu pateikiama rašytinė ataskaita pagal 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus, kurioje paaiškinamos naudojimo apribojimo nustatymo priežastys, nustatytas to oro uosto triukšmo mažinimo tikslas, nagrinėtos priemonės tam tikslui pasiekti ir tikėtino įvairių apsvarstytų priemonių ekonominio efektyvumo įvertinimas, atitinkamai atvejais įvertinant ir jų tarpvalstybinį poveikį.

3. Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali per trijų mėnesių laikotarpį nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos patikrinti naudojimo apribojimo nustatymo tvarką. Jeigu Komisija nustato, kad su triukšmu susijusio naudojimo apribojimo nustatymas neatitinka šiame reglamente išdėstytos tvarkos, ji gali apie tai pranešti atitinkamai kompetentingai valdžios institucijai. Atitinkama kompetentinga institucija išnagrinėja Komisijos pranešimą ir informuoja Komisiją apie savo ketinimus prieš nustatydama naudojimo apribojimą.

4. Jeigu naudojimo apribojimas susijęs su ribinio triukšmingumo orlaivių eksploatavimo oro uoste uždraudimu, praėjus šešioms mėnesiams nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo dienos tame oro uoste uždraudžiama teikti daugiau paslaugų, viršijančių per atitinkamą praeitų metų laikotarpį tame oro uoste ribinio triukšmingumo orlaivių vykdytų skrydžių skaičių. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos atitinkamiems naudotojams nustatytų ribinio triukšmingumo orlaivių skrydžių tame oro uoste kasmetinę sumažinimo normą, deramai atsižvelgdamos į orlaivių amžių ir viso orlaivių parko sudėtį. Nedarant poveikio 5 straipsnio 4 daliai, ta norma neturi viršyti 25 % kiekvieno tame oro uoste veikiančio orlaivių naudotojo ribinio triukšmingumo orlaivių skrydžių.

9 straipsnis

Besivystančios šalys

1. Siekiant vengti pernelyg didelių ekonominių sunkumų, kompetentingos valdžios institucijos, visapusiškai laikydamosi nediskriminavimo principo, gali netaikyti su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų besivystančiuose šalyse registruotiems ribinio triukšmingumo orlaiviams, jeigu:

a) tokiems orlaiviams išduotas triukšmingumo sertifikatas pagal Čikagos konvencijos 16 priedo 1 tomo 3 skyriuje nustatytus standartus;

b) tokie orlaiviai eksploatuoti Sąjungoje penkerių metų laikotarpiu iki šio reglamento įsigaliojimo,

c) tą penkerių metų laikotarpį jie buvo įrašyti atitinkamos besivystančios šalies registre ir

d) juos toliau eksploatuoja toje šalyje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo.

2. Tuo atveju, kai valstybė narė suteikia 1 dalyje numatytą išimtį, ji nedelsdama apie tai informuoja kitų valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas ir Komisiją.

⁽¹⁾ 1993 m. sausio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 95/93 dėl laiko tarpinių paskirstymo Bendrijos oro uostuose bendrųjų taisyklių (OL L 14, 1993 1 22, p. 1).

*10 straipsnis***Ypatingo pobūdžio orlaivių skrydžiams taikoma išimtis**

Kompetentingos valdžios institucijos kiekvienu konkrečiu atveju gali leisti oro uostuose, už kuriuos jos yra atsakingos, vykdyti pavienius ribinio triukšmingumo orlaivių skrydžius, kurių kitu atveju nebūtų galima vykdyti pagal šį reglamentą.

Ši išimtis taikoma tik:

- a) skrydžiams, kurie yra tokio ypatingo pobūdžio, kad būtų nepagrįsta nesuteikti laikinos išimties, įskaitant humanitarinės pagalbos skrydžius, arba
- b) pajamų neduodantiems skrydžiams modifikavimo, remonto ar techninės priežiūros tikslais.

*11 straipsnis***Deleguotieji aktai**

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 12 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, susijusius su:

- a) 5 straipsnio 5 dalyje ir 9 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų triukšmo sertifikavimo standartų techniniais pakeitimais; taip pat 7 straipsnio 1 dalyje numatytos sertifikavimo procedūros techniniais pakeitimais;
- b) I priede nurodytos metodikos ir rodiklių techniniais pakeitimais.

Tų pakeitimų tikslas – prireikus atsižvelgti į atitinkamų tarptautinių taisyklių pakeitimus.

*12 straipsnis***Įgaliojimų delegavimas**

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 11 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. birželio 13 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali atšaukti 11 straipsnyje nurodytų įgaliojimų delegavimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja kitą dieną po paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 11 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

*13 straipsnis***Informavimas ir peržiūra**

Komisijos prašymu valstybės narės pateikia jai informaciją apie šio reglamento taikymą.

Ne vėliau kaip 2021 m. birželio 14 d. Komisija pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl šio reglamento peržiūros.

*14 straipsnis***Galiojantys naudojimo apribojimai**

Su triukšmu susiję naudojimo apribojimai, kurie buvo nustatyti anksčiau nei 2016 m. birželio 13 d., galioja toliau kol kompetentingos valdžios institucijos nusprendžia juos patikslinti pagal šį reglamentą.

*15 straipsnis***Panaikinimas**

Direktyva 2002/30/EB panaikinama nuo 2016 m. birželio 13 d.

*16 straipsnis***Pereinamojo laikotarpio nuostatos**

Nepaisant šio reglamento 15 straipsnio, su triukšmu susiję naudojimo apribojimai, priimti po 2016 m. birželio 13 d., gali būti priimami pagal Direktyvą 2002/30/EB tuo atveju, kai prieš juos priimant pradėtas konsultacijų procesas tebevyko tą dieną ir jei tie apribojimai priimami praėjus ne daugiau kaip vieniems metams po tos datos.

*17 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja 2016 m. birželio 13 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

ORO UOSTO TRIUKŠMINGUMO VERTINIMAS

Metodika:

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrins, kad būtų taikomi triukšmo vertinimo metodai, parengti remiantis Europos civilinės aviacijos konferencijos ataskaita Doc 29 „Standartinis triukšmo kontūrų apie civilinius oro uostus skaičiavimo metodas“, 3 leidimas.

Rodikliai:

1. Oro eismo keliamo triukšmo poveikis bus apibūdinamas bent triukšmo rodikliais L_{dvn} ir $L_{nakties}$, kurie apibrėžiami ir apskaičiuojami pagal Direktyvos 2002/49/EB I priedą.
2. Gali būti naudojamos papildomos triukšmo rodikliais, grindžiamais objektyviu pagrindu.

Triukšmo valdymo informacija:

1. Esamos padėties aprašas
 - 1.1. Oro uosto aprašymas, įskaitant informaciją apie jo dydį, vietą, apylinkes, oro eismo mastą ir rūšinę sudėtį.
 - 1.2. Oro uostui keliamų aplinkosaugos tikslų ir nacionalinių aplinkybių aprašymas. Tai apims oro uostui keliamų orlaivių triukšmo mažinimo tikslų aprašymą.
 - 1.3. Informacija apie triukšmo kontūrus atitinkamais ankstesniais metais, įskaitant orlaivių triukšmą patiriančių žmonių skaičiaus įvertinimą, atliktą laikantis Direktyvos 2002/49/EB II priedo.
 - 1.4. Taikomų ir numatomų taikyti pagal darnųjį metodą jau įgyvendinamų orlaivių triukšmo valdymo priemonių, taip pat jų poveikio triukšmingumui ir to, kaip jos prisideda prie triukšmingumo, aprašymas, kuriame nurodoma:
 - 1.4.1. Mažinimas triukšmo susidarymo vietoje:
 - a) informacija apie esamą orlaivių parką ir visus numatomus technologijų patobulinimus;
 - b) konkretūs parko modernizavimo planai;
 - 1.4.2. Žemės naudojimo planavimas ir valdymas:
 - a) taikomos planavimo priemonės, pavyzdžiui, bendrasis teritorijos planavimas arba triukšmo zonų nustatymas;
 - b) taikomos triukšmo mažinimo priemonės, pavyzdžiui, statybos kodeksai, triukšmo izoliacijos programos arba priemonės, kuriomis siekiama sumažinti žemės plotų, kuriuose jaučiamas triukšmo poveikis, naudojimą;
 - c) konsultacijų dėl žemės naudojimo priemonių procesas;
 - d) gyvenamųjų rajonų artėjimo prie oro uostų teritorijos stebėseną;
 - 1.4.3. Su naudojimu susijusios triukšmo mažinimo priemonės tokia apimtimi, kokia tos priemonės neapriboja oro uosto pajėgumo:
 - a) prioritetinių kilimo ir tūpimo takų naudojimas;
 - b) prioritetinių triukšmo maršrutų naudojimas;

- c) triukšmą mažinančių kilimo ir leidimosi procedūrų naudojimas;
- d) nurodymas, kokių mastu šios priemonės reglamentuojamos taikant aplinkosaugos rodiklius, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 691/2010 I priede.

1.4.4. Naudojimo apribojimai:

- a) bendrų apribojimų, pavyzdžiui, kilimui ir tūpimui taikomos viršutinės ribos arba triukšmo kvotų, nustatymas;
- b) apribojimų taikymas orlaivių lygiu, pavyzdžiui, draudimas eksploatuoti ribinio triukšmingumo orlaivius;
- c) dalinių apribojimų taikymas, atskirai nurodant dieną ir naktį taikomas priemones.

1.4.5. Taikomos finansinės priemonės, pavyzdžiui, su triukšmu susiję oro uosto mokesčiai.

2. Prognozė netaikant naujų priemonių

- 2.1. Jau patvirtintų ir numatytų oro uosto patobulinimų (jei tokių esama), pavyzdžiui, pajėgumo didinimo, kilimo ir tūpimo takų ir (arba) terminalų plėtimo, tūpimo ir kilimo prognozių, ateityje numatomos oro eismo rūšių sudėties ir apskaičiuotojo augimo aprašymas ir išsamus triukšmo poveikio, kuris aplinkinei teritorijai būtų daromas padidinus pajėgumus, išplėtus kilimo bei tūpimo takus ir terminalus ir pakeitus skrydžių trajektorijas ir tūpimo bei kilimo trajektorijas, tyrimas.
- 2.2. Tuo atveju, jei numatyta didinti oro uosto pajėgumus, nurodoma, kuo tie papildomi turimi pajėgumai bus naudingi platesniam aviacijos tinklui ir regionui.
- 2.3. Aprašymas, koks būtų poveikis aplinkos triukšmingumui netaikant papildomų priemonių ir taikant jau suplanuotas triukšmo poveikio mažinimo priemones per tą patį laikotarpį.
- 2.4. Prognozuojami triukšmo kontūrai, įskaitant žmonių, kurie tikriausiai būtų paveikti orlaivių triukšmo, skaičiaus įvertinimą, atskirai nurodant esamuose gyvenamuosiuose rajonuose, naujai statomuose arba planuojamuose gyvenamuosiuose rajonuose ir ateityje planuojamuose gyvenamuosiuose rajonuose, dėl kurių jau gautas leidimas iš kompetentingų valdžios institucijų, poveikį patiriančių gyventojų skaičių.
- 2.5. Padarinių ir galimų sąnaudų, jeigu nebus imtasi veiksmų padidėjusio triukšmo poveikiui mažinti (jei numatoma, kad jis didės), įvertinimas.

3. Papildomų priemonių vertinimas

- 3.1. Galimų papildomų priemonių apžvalga ir pagrindinės jų pasirinkimo priežastys. Toliau analizuoti pasirinktų priemonių aprašymas ir informacija apie ekonominio efektyvumo analizės, visų pirma tų priemonių diegimo išlaidų, rezultatus; numatomas naudos gausiančių žmonių skaičius ir įgyvendinimo laikotarpis; taip pat konkrečių priemonių eiliškumas pagal jų bendrą veiksmingumą.
 - 3.2. Siūlomų priemonių galimo poveikio kitiems oro uostams, orlaivių naudotojams ir kitoms suinteresuotosioms šalims aplinkosaugos ir konkurencijos atžvilgiu apžvalga.
 - 3.3. Labiausiai tinkamo sprendimo pasirinkimo motyvai.
 - 3.4. Netechninio pobūdžio apibendrinimas.
-

II PRIEDAS

Su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų ekonominio efektyvumo vertinimas

Numatomų su triukšmu susijusių naudojimo apribojimų ekonominis efektyvumas bus vertinamas deramai atsižvelgiant (jei įmanoma, kiekybine išraiška) į toliau išvardytus elementus:

1. numatomas triukšmo sumažinimas taikant planuojamas priemones dabar ir ateityje;
2. aviacijos operacijų sauga, įskaitant trečiųjų šalių riziką;
3. oro uosto pajėgumas;
4. bet koks poveikis Europos aviacijos tinklui.

Be to, kompetentingos valdžios institucijos gali deramai atsižvelgti į šiuos veiksnius:

1. oro uosto kaimynystėje gyvenančių vietos gyventojų sveikatą ir saugą;
2. aplinkos tvarumą, įskaitant triukšmo ir išmetamųjų teršalų tarpusavio priklausomybę;
3. bet kokią tiesioginį, netiesioginį ar skatinamąjį poveikį užimtumui ir ekonomikai.

Komisijos pareiškimas dėl Direktyvos 2002/49/EB patikslinimo

Komisija su valstybėmis narėmis svarsto Direktyvos 2002/49/EB II priedą (triukšmo apskaičiavimo metodai), kad ją būtų galima priimti per ateinančius mėnesius.

Remdamasi PSO šiuo metu atliekamu darbu, susijusiu su triukšmo poveikio sveikatai vertinimu, Komisija ketina patikslinti Direktyvos 2002/49/EB III priedą (poveikio sveikatai vertinimas, dozės ir reakcijos kreivės).

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 599/2014

2014 m. balandžio 16 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejojo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 428/2009 ⁽²⁾ reikalaujama iš Sąjungos eksportuojamoms, per ją tranzitu vežamoms arba Sąjungoje reziduojančiam arba išsteigusiam tarpininkui teikiant tarpininkavimo paslaugas į trečiąją šalį pristatomoms dvejojo naudojimo prekėms taikyti veiksmingą kontrolę;
- (2) kad valstybės narės ir Sąjunga galėtų laikytis savo tarptautinių įsipareigojimų, Reglamento (EB) Nr. 428/2009 I priede nustatytas bendras dvejojo naudojimo prekių, kurioms Sąjungoje taikoma kontrolė, sąrašas. Sprendimai dėl prekių, kurioms taikoma kontrolė, priimami Australijos grupės, Raketų technologijų kontrolės režimo, Branduolinių tiekėjų grupės, Vasenaro susitarimo ir Cheminio ginklo uždraudimo konvencijos kontekste;
- (3) Reglamente (EB) Nr. 428/2009 numatyta, kad to reglamento I priede išdėstytas dvejojo naudojimo prekių sąrašas turi būti atnaujinamas laikantis atitinkamų pareigų ir įsipareigojimų bei bet kurių jų pakeitimų, kuriuos valstybės narės yra prisiėmusios kaip tarptautinių neplatinimo režimų ir eksporto kontrolės susitarimų šalys arba ratifikuojamos atitinkamas tarptautines sutartis;
- (4) Reglamento (EB) Nr. 428/2009 I priede išdėstytas dvejojo naudojimo prekių sąrašas turi būti reguliariai atnaujinamas, siekiant užtikrinti, kad būtų visiškai laikomasi įsipareigojimų tarptautinio saugumo srityje, garantuoti skaidrumą ir išlaikyti eksportuotojų konkurencingumą. Vėluojant atnaujinti tą dvejojo naudojimo prekių sąrašą gali būti padarytas neigiamas poveikis saugumui ir tarptautinėms neplatinimo iniciatyvoms, taip pat Sąjungos eksportuotojų ekonominės veiklos rezultatams. Tuo pačiu, atsižvelgiant į techninių jų pakeitimų pobūdį ir į tai, kad tie pakeitimai turi atitikti tarptautinių eksporto kontrolės režimų kontekste priimtus sprendimus, reikiamų atnaujinimų įsigaliojimui Sąjungoje reikėtų taikyti pagreintą procedūrą;
- (5) Reglamente (EB) Nr. 428/2009 kaip viena iš keturių eksporto leidimų rūšių, kurias galima taikyti pagal tą reglamentą, nurodomas Sąjungos bendrasis eksporto leidimas. Pagal Sąjungos bendruosius eksporto leidimus Sąjungoje įsisteigusiems eksportuotojams, laikantis tuose leidimuose nustatytų sąlygų, leidžiama į tam tikras nurodytas paskirties šalis eksportuoti tam tikras konkrečias prekes;
- (6) Reglamento (EB) Nr. 428/2009 II priede pateikti šiuo metu Sąjungoje taikomi Sąjungos bendrieji eksporto leidimai. Atsižvelgiant į tokių Sąjungos bendrųjų eksporto leidimų pobūdį, tuose leidimuose gali prireikti išbraukti tam tikras paskirties šalis, ypač jei pasikeitus aplinkybėms paaiškėja, kad tam tikros paskirties šalies atžvilgiu nebeturėtų būti taikoma palengvinta eksporto sandorių tvarka pagal Sąjungos bendrąjį eksporto leidimą. Iš Sąjungos bendrojo eksporto leidimo tokiu būdu išbraukus paskirties šalį, eksportuotojui neturėtų būti užkirstas kelias pagal atitinkamas Reglamento (EB) Nr. 428/2009 nuostatas prašyti kitos rūšies eksporto leidimo;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 23 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 68 E, 2014 3 7, p. 112) ir 2014 m. kovo 3 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 100, 2014 4 4, p. 6). 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 428/2009, nustatantis Bendrijos dvejojo naudojimo prekių eksporto, persiuntimo, susijusių tarpininkavimo paslaugų ir tranzito kontrolės režimą (OL L 134, 2009 5 29, p. 1).

- (7) siekiant užtikrinti, kad bendras dvejopo naudojimo prekių sąrašas būtų reguliariai ir laiku atnaujinamas laikantis valstybių narių pagal tarptautinius eksporto kontrolės režimus priimtų pareigų ir išsipareigojimų, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 428/2009 I priedas neviršijant to reglamento 15 straipsnyje nurodytos apimties. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais;
- (8) kad Sąjunga galėtų sparčiai reaguoti į kintančias aplinkybes, susijusias su Sąjungos bendruosiuose eksporto leidimuose nurodytų prekių eksporto rizikos vertinimu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 428/2009 II priedas Sąjungos bendruosiuose eksporto leidimuose išbraukiant paskirties šalis. Kadangi tokie pakeitimai turėtų būti atliekami tik nustačius padidėjusią tam tikrų prekių eksporto riziką ir kadangi tų prekių eksportui toliau taikant Sąjungos bendruosius eksporto leidimus galėtų būti padarytas neišvengiamas neigiamas poveikis Sąjungos ir jos valstybių narių saugumui, Komisija gali taikyti skubos procedūrą;
- (9) atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (10) todėl Reglamentas (EB) Nr. 428/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 428/2009 iš dalies keičiamas taip:

1. 9 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Siekiant užtikrinti, kad Ila–IIf prieduose pateikti Sąjungos bendrieji eksporto leidimai būtų taikomi tik mažos rizikos sandoriams, Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 23a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais tuose Sąjungos bendruosiuose eksporto leidimuose išbraukiamos paskirties šalys, jei toms paskirties šalims imamas taikyti ginklų embargas, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalyje.

Tokių ginklų embargų atvejais, kai dėl neišvengiamų skubos priežasčių Sąjungos bendrajame eksporto leidime būtina išbraukti konkrečias paskirties šalis, pagal šią dalį priimamiems deleguotiesiems aktams taikoma 23b straipsnyje numatyta procedūra.“;

2. 15 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 23a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl I priede pateikto dvejopo naudojimo prekių sąrašo atnaujinimo. I priedo atnaujinimas atliekamas neviršijant šio straipsnio 1 dalyje nurodytos apimties. Kai I priedo atnaujinimas susijęs su dvejopo naudojimo prekėmis, išvardytais ir Ila–IIg arba IV prieduose, tie priedai atitinkamai iš dalies pakeičiami.“;

3. įterpiami šie straipsniai:

„23a straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 9 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 9 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

23b straipsnis

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 23a straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl dvejojo naudojimo prekių eksporto kontrolės sistemos peržiūros

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pripažįsta, kad svarbu nuolat didinti ES strateginių prekių eksporto kontrolės režimo veiksmingumą ir suderinamumą, užtikrinant aukšto lygio saugumą ir tinkamą skaidrumą nesudarant kliūčių konkurencingumui ir teisėtai prekybai dvejojo naudojimo prekėms.

Visos trys institucijos mano, kad sistemą reikia modernizuoti ir labiau suderinti siekiant atsižvelgti į naujas grėsmes ir technologinių pokyčių spartą, sumažinti iškraipymus, sukurti tikrą dvejojo naudojimo prekių bendrąją rinką (vienodas konkurencijos sąlygas eksportuotojams) ir toliau būti eksporto kontrolės pavyzdžiu trečiosioms šalims.

Šiuo tikslu būtina supaprastinti kontrolės sąrašų (reglamento priedai) atnaujinimo procesą, sustiprinti rizikos įvertinimą ir keitimąsi informacija, parengti tobulėsius pramonės standartus ir sumažinti įgyvendinimo skirtumus.

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pripažįsta su tam tikrų informacinių ir ryšių technologijų (IRT), kurios galėtų būti panaudotos pažeidžiant žmogaus teises, taip pat siekiant pakenkti ES saugumui, eksportu susijusias problemas, visų pirma kalbant apie technologijas, naudojamas masiniam sekimui, stebėsenai, lokalizavimui, atsekimui ir cenzūravimui, taip pat programinės įrangos pažeidžiamumą.

Šiuo klausimu buvo pradėtos techninės konsultacijos, be kita ko, rengiamuose ES tarpusavio vizituose dėl dvejojo naudojimo prekių, vykdamas Dvejojo naudojimo prekių koordinavimo grupės veiklą ir įgyvendinant eksporto kontrolės režimus, ir toliau imamasi veiksmų tais atvejais, kai reikia veikti nedelsiant, taikant sankcijas (pagal SESV 215 straipsnį) arba nacionalines priemones. Taip pat bus dedamos intensyvesnės pastangos siekiant propaguoti daugiašalius susitarimus dėl eksporto kontrolės režimų; be kita ko, nagrinėjamos galimybės šį klausimą spręsti vykstančios ES dvejojo naudojimo prekių eksporto kontrolės politikos peržiūros kontekste ir rengiant Komisijos komunikatą. Visos trys institucijos atkreipė dėmesį į 2013 m. gruodžio 4 d. Vasenaro susitarime dalyvaujančių valstybių susitarimą įdiegti sudėtingų sekimo priemonių, suteikiančių neteisėtą prieigą prie kompiuterinių sistemų, kontrolę ir IP tinklo sekimo sistemų kontrolę.

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija taip pat išsipareigoja toliau plėtoti esamą visa apimančią mechanizmą, taikomą reglamento I priede nenurodytoms dvejojo naudojimo prekėms, siekiant dar labiau sustiprinti eksporto kontrolės sistemą ir jos taikymą Europos bendrojoje rinkoje.

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Kalbant apie šį reglamentą, Komisija primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 punkte nurodytą įsipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus savo susitikimų su nacionaliniais ekspertais klausimu.

Komisijos pareiškimas dėl reglamento atnaujinimo

Siekdama užtikrinti labiau integruotą, veiksmingą ir nuoseklų Europos požiūrį į strateginių prekių judėjimą (eksportas, persiuntimas, susijusios tarpininkavimo paslaugos ir tranzitas), Komisija kuo greičiau pateiks naują pasiūlymą dėl reglamento atnaujinimo.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 600/2014**2014 m. gegužės 15 d.****dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) finansų krizė atskleidė finansų rinkų skaidrumo trūkumus, kurie gali prisidėti prie neigiamo socialinio ir ekonominio poveikio. Skaidrumo didinimas yra vienas iš bendrų principų, kuriuos būtina įgyvendinti siekiant sustiprinti finansų sistemą, kaip patvirtinta 2009 m. balandžio 2 d. Londone įvykusio G20 vadovų pareiškime. Siekiant didesnio skaidrumo ir geresnio finansinių priemonių vidaus rinkos veikimo, reikėtų nustatyti naują sistemą, pagal kurią finansinių priemonių rinkose sudaromiems sandoriams būtų taikomi vienodi skaidrumo reikalavimai. Šioje sistemoje turėtų būti nustatytos išsamios įvairioms finansinėms priemonėms taikytinos taisyklės. Ji turėtų papildyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB ⁽⁴⁾ nustatytus pavidimus dėl akcijų ir akcijų sandoriams keliamus reikalavimus;
- (2) Jacques de Larosière vadovaujama ES finansinės priežiūros aukšto lygio darbo grupė paragino Sąjungą parengti darnesnę finansų reguliavimo dokumentų rinkinį. Atsižvelgdama į būsimą Europos priežiūros sistemą, 2009 m. birželio 18–19 d. susirinkusi Europos Vadovų Taryba pabrėžė poreikį parengti bendrą Europos taisyklių sąvadą, taikytiną visoms vidaus rinkoje veikiančių finansų įstaigoms;
- (3) todėl naują teisėkūros aktų rinkinį turėtų sudaryti dvi skirtingos teisinės priemonės – direktyva ir šis reglamentas. Abi teisinės priemonės drauge turėtų sudaryti teisinę sistemą, reglamentuojančią investicinėms įmonėms, reguliuojamoms rinkoms ir duomenų teikimo paslaugų teikėjams taikytinus reikalavimus. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas kartu su direktyva. Kadangi reikia patvirtinti bendrą visoms įstaigoms taikomų taisyklių, susijusių su tam tikrais reikalavimais, rinkinį, užkirsti kelią galimam reguliaciniam arbitražui ir rinkos dalyviams suteikti daugiau teisinio tikrumo ir supaprastinti reguliavimą, reikia pasinaudoti teisiniu pagrindu, pagal kurį galima parengti naują reglamentą. Taigi, siekiant pašalinti likusias prekybos kliūtis ir didelius konkurencijos iškreipimus, atsirandančius dėl skirtingų nacionalinės teisės aktų, ir išvengti kitų panašių prekybos kliūčių ir didelių konkurencijos iškreipimų, būtina priimti reglamentą, kuriuo nustatomos vienodos visose valstybėse narėse taikytinos

⁽¹⁾ OL C 161, 2012 6 7, p. 3.

⁽²⁾ OL C 143, 2012 5 22, p. 74.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

taisyklės. Šiuo tiesiogiai taikomu teisės aktu siekiama užtikrinamai prisidėti prie sklandaus vidaus rinkos veikimo, taigi, jis turėtų būti grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 114 straipsniu, atsižvelgiant į tos nuostatos aiškinimą pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;

- (4) Direktyvoje 2004/39/EB nustatytos prekybos akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo užtikrinimo ir pranešimo apie finansinių priemonių, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, sandorius kompetentingoms institucijoms taisyklės. Reikėtų parengti naują direktyvos redakciją, kad joje būtų tinkamai atsižvelgta į finansų rinkų pokyčius ir būtų pašalinti trūkumai ir spragos, kuriuos, be kita ko, atskleidė finansų rinkų krizė;
- (5) nuostatas, susijusias su prekybos ir reguliavimo skaidrumo reikalavimais, reikia paversti visoms investicinėms įmonėms, kurios visose Sąjungos rinkose turėtų laikytis vienodų taisyklių, tiesiogiai taikytinu teisės aktu, kad būtų galima užtikrinti vienodą bendros reglamentavimo sistemos taikymą, visoje Sąjungoje didinti pasitikėjimą rinkų skaidrumu, supaprastinti reglamentavimą, sumažinti investicinių įmonių, ypač finansinių įstaigų, kurių veikla yra tarpvalstybinė, išlaidas atitikčiai užtikrinti ir padėti panaikinti konkurencijos iškreipimus. Reglamente, kuriuo užtikrinamas tiesioginis reikalavimų taikymas, priėmimas yra tinkamiausia priemonė tiems reguliavimo tikslams įgyvendinti ir vienodoms sąlygoms užtikrinti ir taip išvengti skirtingų nacionalinių reikalavimų, galinčių atsirasti direktyvą perkeliančią nacionalinę teisę;
- (6) svarbu užtikrinti, kad prekyba finansinėmis priemonėmis kiek įmanoma būtų vykdoma organizuotos prekybos vietose ir kad visos tokios prekybos vietos būtų tinkamai reguliuojamos. Taikant Direktyvą 2004/39/EB atsirado tam tikrų prekybos sistemų, kurioms netaikoma tinkama kontrolė. Bet kokia prekybos finansinėmis priemonėmis sistema, kaip antai subjektai, šiuo metu įvardijami kaip brokerių kryžminės prekybos tinklai, ateityje turėtų būti tinkamai reguliuojama ir jai turėtų būti suteiktas leidimas kaip tam tikro tipo daugiašalės prekybos vietai arba kaip sistemingai sandorius savo viduje sudarančiam tarpininkui, laikantis šiame reglamente ir Direktyvoje 2014/65/ES ⁽¹⁾ nustatytų sąlygų;
- (7) turėtų būti patikslintos ir likti artimai tarpusavyje susijusios reguliuojamos rinkos ir daugiašalės prekybos sistemos (toliau – DPS) apibrėžtys, taip parodant, kad jos reiškia iš tikrųjų tą patį organizuotos prekybos funkcionalumą. Į tas apibrėžtis neturėtų būti įtrauktos dvišalės sistemos, kai investicinė įmonė į visus prekybinius sandorius įsitraukia savo sąskaita, net jeigu ji veikia kaip rizikos nepatirianti sandorio šalis, tarpininkaujanti tarp pirkėjo ir pardavėjo. Reguluojamose rinkose ir DPS neturėtų būti leidžiama vykdyti klientų pavedimų už nuosavas lėšas. Terminas „sistema“ apima visas rinkas, šiuo metu sudaro taisyklių rinkinį ir prekybos platforma, taip pat tas rinkas, kurių veikla paremta tik taisyklių rinkiniu. Reguluojamos rinkos ir DPS nėra įpareigosotos vykdyti „techninės“ pavedimų suderinimo sistemos veiklos ir jos turėtų galėti veikti pagal kitus prekybos protokolus, įskaitant sistemas, pagal kurias naudotojai gali prekiauti prieš kotiruotes, kurių jie prašo iš kelių teikėjų. Rinka, sudaryta tik iš taisyklių rinkinio, reglamentuojančio su naryste, leidimu prekiauti tam tikromis priemonėmis, prekyba tarp narių, pranešimų teikimu ir, kai taikoma, su skaidrumo pareigomis susijusius aspektus, yra reguliuojama rinka arba DPS, kaip apibrėžta šiame reglamente, o sandoriai, sudaryti laikantis tokių taisyklių, laikomi sudarytais pagal reguliuojamos rinkos sistemos arba DPS reikalavimus. Terminas „pirkimo ir pardavimo interesai“ turėtų būti suprantamas plačiąja prasme ir apimti pavedimus, kotiruotes ir pranešimus apie susidomėjimą.

Vienas iš svarbių reikalavimų yra susijęs su pareiga, kad sistemoje interesai būtų apjungiami pagal sistemos operatoriaus nustatytas veikti savo nuožiūra neleidžiančias taisykles. Tas reikalavimas reiškia, kad jie apjungiami pagal sistemos taisykles arba sistemos protokolus ar vidaus veiklos procedūras, įskaitant programinėje įrangoje užprogramuotas procedūras. Terminas „veikti savo nuožiūra neleidžiančios taisyklės“ reiškia taisykles, pagal kurias reguliuojamai rinkai ar rinkos operatoriui arba DPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei nepaliekama veiksmų laisvės daryti įtaką interesų sąveikai. Vadovaujantis apibrėžtimis, interesai turėtų būti apjungti taip, kad būtų sudarytas sandoris, kuris vykdomas pagal sistemos taisykles, sistemos protokolus ar vidaus veiklos procedūras.

- (8) kad Sąjungos finansų rinkos būtų skaidresnės ir veiksmingesnės ir būtų suvienodintos įvairių prekybos vietų, kuriose siūlomos daugiašalės prekybos paslaugos, veiklos sąlygos, būtina nustatyti naują prekybos vietas – organizuotos prekybos sistemos (toliau – OPS), skirtos obligacijoms, struktūrizuotiems finansiniams produktams, apyvartiniams taršos leidimams ir išvestinėms finansinėms priemonėms – kategoriją ir užtikrinti, kad ji būtų tinkamai reguliuojama ir ją naudojant būtų taikomos nediskriminacinės priemonės prie šios sistemos taisyklės. Ta naujoji kategorija apibrėžiama plačiai, kad apimtų visas dabartines ir būsimas organizuoto pavedimų vykdymo ir

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).

prekybos organizavimo rūšis, neatitinkančias dabartinių prekybos vietų funkcijų arba reguliavimo specifikacijų. Todėl reikėtų taikyti atitinkamus organizavimo reikalavimus ir skaidrumo taisykles, kuriais padedama užtikrinti veiksmingą kainų atskleidimą. Naujoji kategorija apima ir sistemas, atitinkančias prekybos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios tinkamos tarpuskaitai ir yra pakankamai likvidžios, reikalavimus.

Ji neturėtų apimti priemonių, kurios nėra tikros sandorių vykdymo arba prekybos organizavimo toje sistemoje priemonės, pavyzdžiui, skelbimų lentų pirkimo ir pardavimo interesams skelbti, kitų subjektų, jungiančių ar telkiančių galimus pirkimo ar pardavimo interesus, patvirtinimo po sandorio sudarymo elektroninių paslaugų arba portfelio suspaudimo, kuriuo mažinama esamų išvestinių finansinių priemonių portfelių su rinka nesusijusi rizika, nekeičiant portfelių rinkos rizikos. Portfelio suspaudimo paslaugą gali teikti įvairios įmonės, kurios nėra reguliuojamos pagal šį reglamentą arba Direktyvą 2014/65/ES, kaip antai pagrindinės sandorio šalys (toliau – PSŠ), sandorių duomenų saugyklos ir investicinės įmonės arba rinkos operatoriai. Tikslinga paaiškinti, kad kai investicinės įmonės ir rinkos operatoriai teikia portfelio suspaudimo paslaugas, tam tikros šio reglamento ir Direktyvos 2014/65/ES nuostatos portfelio suspaudimui netaikomos. Kadangi centriniams vertybinių popierių depozitoriumams (toliau – CVPDR) bus taikomi tie patys reikalavimai kaip ir investicinėms įmonėms, kai jie teikia tam tikras investicines paslaugas ar vykdo tam tikrą investicinę veiklą, šio reglamento ir Direktyvos 2014/65/ES nuostatos neturėtų būti taikomos įmonėms, kurių jos nereglementuoja, kai teikiama portfelio suspaudimo paslauga;

- (9) ta naujoji organizuotos prekybos sistemos kategorija bus papildoma dabartinių prekybos vietų rūšis. Nors reguliuojamose rinkose ir DPS vykdant sandorius taikomos veikti savo nuožiūra neleidžiančios taisyklės, OPS operatorius pavedimus turėtų vykdyti savo nuožiūra laikydamasis, kai taikoma, skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimų ir optimalaus įvykdymo pareigų. Dėl šios priežasties investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus valdomoje OPS sudaromiems sandoriams turėtų būti taikomos verslo etikos taisyklės, optimalaus įvykdymo ir klientų pavedimų tvarkymo pareigos. Be to, bet kuris rinkos operatorius, turintis leidimą vykdyti OPS veiklą, turėtų laikytis Direktyvos 2014/65/ES 1 skyriaus, susijusio su leidimų investicinėms įmonėms išdavimo sąlygomis ir tvarka. OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė ar rinkos operatorius turėtų galėti veikti savo nuožiūra dviem skirtingais lygiais: pirma, kai sprendžia, ar pateikti pavedimą OPS arba vėl jį atsiimti, ir, antra, kai nusprendžia nederinti konkretaus pavedimo su tam tikru metu sistemoje esančiais pavedimais, jeigu tai atitinka konkrečius iš klientų gautus nurodymus ir optimalaus įvykdymo pareigas.

Sistemos, kurioje kryžminami klientų pavedimai, operatorius turėtų galėti nuspręsti, kada ir kiek iš dviejų arba daugiau pavedimų jis nori suderinti sistemoje. Pagal Direktyvos 2014/65/ES 20 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalis ir nedarant poveikio Direktyvos 2014/65/ES 20 straipsnio 3 daliai, įmonė turėtų turėti galimybę sudaryti palankesnes sąlygas klientų deryboms, kad du arba daugiau potencialiai suderinamų prekybinių interesų būtų suderinti sudarant sandorį. Abiem lygiais veikdamas savo nuožiūra OPS operatorius turi atsižvelgti į jam taikomas pareigas, nustatytas Direktyvos 2014/65/ES 18 ir 27 straipsniuose. OPS veiklą vykdančios rinkos operatorius arba investicinė įmonė prekybos vietas naudojamiems turėtų aiškiai nurodyti, kaip jie veiks savo nuožiūra. OPS yra tikra prekybos platforma, todėl platformos operatorius turėtų būti nešališkas. Todėl OPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei arba rinkos operatoriumi turėtų būti taikomas nediskriminacinio vykdymo reikalavimas ir nei OPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei, nei rinkos operatoriumi ar bet kokiam kitam tai pačiai grupei ar juridiniam asmeniui, kaip investicinė įmonė ar rinkos operatorius, priklausančiam subjektui neturėtų būti leista vykdyti klientų pavedimų OPS už savo nuosavas lėšas.

Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas įvykdyti vieną ar daugiau klientų pavedimų, susijusių su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriems nebuvo paskelbta taikytina tarpuskaitos pareiga pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 5 straipsnį, OPS operatoriumi leidžiama naudoti suderintus sandorius, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/65/ES, jeigu klientas pritarė tam procesui. Valstybės skolos priemonių, kurių rinka nėra likvidi, atveju OPS veiklą vykdančioms investicinėms įmonėms ar rinkos operatoriams turėtų būti leidžiama sudaryti sandorius savo sąskaita, kurie nėra jų suderinti sandoriai. Kai vykdomi suderinti sandoriai, turi būti laikomasi visų skaidrumo iki ir po sandorio sudarymo reikalavimų ir optimalaus įvykdymo pareigų. OPS operatorius arba tai pačiai įmonių grupei ar juridiniam asmeniui, kaip investicinė įmonė ar rinkos operatorius, priklausantis subjektas neturėtų būti sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas savo paties valdomoje OPS. Be to, OPS operatoriumi turėtų būti taikomos tokios pačios pareigos, susijusios su patikimu galimų interesų konfliktų valdymu, kaip ir DPS;

- (10) visa organizuota prekyba turėtų būti vykdoma reguliuojamose prekybos vietose ir turėtų būti visiškai skaidri iki ir po sandorio sudarymo. Todėl tinkamai pritaikyti skaidrumo reikalavimai turėtų būti taikomi visų rūšių prekybos vietoms ir visoms finansinėms priemonėms, kuriomis jose prekiaujama;

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

- (11) siekiant užtikrinti, kad daugiau prekybos sandorių vyktų reguliuojamose prekybos vietose ir kad daugiau jų sudarytų sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, investicinėms įmonėms šiame reglamente turėtų būti nustatyta prekybos akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, pareiga. Pagal tą prekybos pareigą reikalaujama, kad investicinės įmonės vykdytų visų rūšių sandorius, įskaitant sandorius savo sąskaita, sandorius vykdamas klientų pavedimus reguliuojamoje rinkoje, DPS, su sistemingai sandorius savo viduje sudarančiais tarpininkais arba lygiavertėje trečiosios valstybės prekybos vietoje. Vis dėlto dėl pagrįstų priežasčių turėtų būti atleidžiama nuo tos prekybos pareigos. Tos pagrįstos priežastys yra: kai prekyba nesisteminė, *ad hoc* pobūdžio, nereguliari ir nedažna, taip pat techninė prekyba, pavyzdžiui, perleidimo prekyba, kuria neprisidedama prie kainos nustatymo proceso. Leidimu netaikyti tos prekybos pareigos neturėtų būti naudojamosi siekiant išvengti apribojimų, susijusių su naudojimu referencinės kainos leidimu netaikyti reikalavimų ir suderėtos kainos leidimu netaikyti reikalavimu, arba siekiant vykdyti brokerių kryžminės prekybos tinklų ar kitų kryžminių sistemų veiklą.

Galimybė vykdyti prekybą per sistemingai sandorius savo viduje sudarantį tarpininką nedaromas poveikis šiame reglamente nustatytai sistemingai sandorius savo viduje sudarančių tarpininkų veiklos tvarkai. Siekiama, kad jeigu investicinė įmonė pati atitinka atitinkamus šiame reglamente nustatytus kriterijus, kad būtų laikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku prekyboje konkrečiomis akcijomis, prekybą galima vykdyti tuo būdu; tačiau jeigu ji nėra laikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku prekiaujant konkrečiomis akcijomis, investicinė įmonė vis tiek turėtų galėti vykdyti prekybą per kitą sistemingai sandorius savo viduje sudarantį tarpininką, kai tai atitinka jos optimalaus įvykdymo pareigas ir ji turi tokią galimybę. Be to, siekiant užtikrinti, kad daugiašalė prekyba akcijomis, depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais ir kitomis panašiomis finansinėmis priemonėmis būtų tinkamai reguliuojama, investicinė įmonė, kuri vykdo daugiašališkumu paremtos derinimo viduje sistemos veiklą, turėtų turėti leidimą veikti kaip DPS. Turėtų būti paaiškinta, kad Direktyvoje 2004/65/ES nustatytas optimalaus įvykdymo nuostatas reikėtų taikyti taip, kad jos netrukdytų laikytis prekybos pareigų pagal šį reglamentą;

- (12) prekyba depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais, panašiomis finansinėmis priemonėmis ir akcijomis, išskyrus tas finansines priemones, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, vyksta iš esmės taip pat ir turi beveik tokią pačią ekonominę reikšmę kaip prekyba akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje. Todėl skaidrumo nuostatas, taikytinas akcijoms, kuriomis leista prekiauti reguliuojamose rinkose, reikėtų taikyti ir toms finansinėms priemonėms;
- (13) iš esmės pripažįstant būtinybę nustatyti skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimų netaikymo tvarką, kuri paremtų veiksmingą rinkų veikimą, reikėtų atidžiai išnagrinėti esamas nuostatas dėl skaidrumo reikalavimų netaikymo akcijoms, kurios taikomos remiantis Direktyva 2004/39/EB ir Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1287/2006⁽¹⁾, ir nustatyti, ar jos tebėra tinkamos atsižvelgiant į taikymo sritį ir taikytinas sąlygas. Siekdama užtikrinti vienodą skaidrumo reikalavimų iki akcijų, kitų panašių finansinių priemonių ir ne nuosavo kapitalo produktų sandorio sudarymo netaikymo tam tikrų modelių rinkoms ir tam tikros rūšies ir dydžio pavedimams tvarką, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (toliau – EVPRI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010⁽²⁾, turėtų įvertinti pavienių prašymų netaikyti skaidrumo reikalavimų atitiktį taisyklėms, nustatytoms šiuo reglamentu ir jame numatytais deleguotaisiais aktais. Tą vertinimą EVPRI turėtų parengti kaip nuomonę, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsniu. Be to, EVPRI turėtų per atitinkamą laikotarpį persvarstyti esamą skaidrumo reikalavimų netaikymo akcijoms tvarką ir laikydamasi tos pačios procedūros turėtų įvertinti, ar ji dar neprieštarauja šiame reglamente ir šiame reglamente numatytuose deleguotuose aktuose nustatytoms taisyklėms;
- (14) finansų krizė atskleidė tam tikrų trūkumų, susijusių su tuo, kaip informacija apie prekybos finansinėmis priemonėmis, išskyrus akcijas, galimybes ir kainas pateikiama rinkos dalyviams, būtent trūkumų, susijusių su laiku, informacijos išsamumu, vienoda prieiga ir patikimumu. Todėl atsižvelgiant į skirtingas tam tikrų rūšių finansinių priemonių, išskyrus akcijas, ypatybes ir rinkos struktūras, reikėtų nustatyti laiku taikomus skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo reikalavimus ir prirėkus juos pritaikyti pagal įvairias prekybos sistemų rūšis, įskaitant pavedimų žurnalų ir kotiravimų pagrįstas sistemas, mišrias, periodinių aukcionų prekybos ir neelektroninio tarpininkavimo (angl. *voice trading*) sistemas. Siekiant sukurti patikimą visoms atitinkamoms finansinėms priemonėms taikomą skaidrumo sistemą, šie reikalavimai turėtų būti taikomi obligacijoms, struktūrizuotiems finansiniams produktams, apyvartiniams taršos leidimams ir išvestinėms finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje. Todėl skaidrumo reikalavimų iki sandorio sudarymo netaikymas ir informacijos skelbimo reikalavimų pritaikymas, susijęs su skelbimo atidėjimu, turėtų būti galimi tik tam tikrais apibrėžtais atvejais;

(1) 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investicinėms įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų (OL L 241, 2006 9 2, p. 1).

(2) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

- (15) būtina nustatyti tinkamą prekybos skaidrumo lygį obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų ir išvestinių finansinių priemonių rinkose, kad būtų lengviau įvertinti produktus ir užtikrinti veiksmingą kainodarą. Prie struktūrizuotų finansinių produktų reikėtų visų pirma priskirti turtu užtikrintus vertybinius popierius, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 809/2004 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 5 punkte, kurie, be kita ko, yra užstatu užtikrinti skolos įsipareigojimai;
- (16) siekiant prekybos vietoms užtikrinti vienodas sąlygas, skirtingų rūšių prekybos vietoms reikėtų taikyti tuos pačius skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo reikalavimus. Skaidrumo reikalavimai turėtų būti pritaikomi atsižvelgiant į skirtingas finansinių priemonių rūšis, įskaitant nuosavo kapitalo priemones, obligacijas ir išvestines finansines priemones, atsižvelgiant į investuotojų ir emitentų, įskaitant Vyriausybės obligacijų emitentus, interesus ir rinkos likvidumą. Šie reikalavimai turėtų būti pritaikomi atsižvelgiant į skirtingas prekybos rūšis, įskaitant pavedimų žurnalų ir nekotiravimu pagrįstas sistemas, kaip antai, prašymų dėl kotiravimo sistemas, taip pat mišrias sistemas ir brokerių neelektroninio tarpininkavimo (angl. *voice broking*) sistemas, ir juos nustatant turėtų būti atsižvelgta į sandorio dydį, įskaitant apyvartą ir kitus atitinkamus kriterijus;
- (17) siekiant išvengti bet kokio neigiamo poveikio kainodaros procesui, reikia nustatyti pavedimų, atliekamų sistemose, kurios grindžiamos prekybos metodais, pagal kuriuos kaina nustatoma pagal referencinę kainą, ir tam tikrų suderėtų sandorių atitinkamą apimties viršutinės ribos mechanizmą. Tas mechanizmas turėtų turėti dvi viršutines ribas: pagal jį apimties viršutinė riba taikoma kiekvienai prekybos vietai, kuri naudojasi tais leidimais netaikyti reikalavimų, kad kiekvienoje prekybos vietoje galėtų būti vykdoma tik tam tikra prekybos procentinė dalis, ir papildomai taikoma bendra apimties viršutinė riba, kurią viršijus sustabdomas naudojimas tais leidimais netaikyti reikalavimų visoje Sąjungoje. Suderėtų sandorių atveju jis turėtų būti taikomas tik tiems sandoriams, kurie sudaromi neviršijant esamos apimties svertinio skirtumo, apskaičiuoto pagal tą sistemą naudojančių prekybos vietos rinkos formuotojų pavedimų žurnalų įrašus arba kotiruotes. Jis neturėtų apimti suderėtų sandorių, kurie sudaromi dėl nelikvidžių akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, ir tų sandorių, kuriems taikomos kitos sąlygos nei esama rinkos kaina, nes jie neturi reikšmės kainos formavimo procesui;
- (18) siekiant užtikrinti, kad nebiržinė prekyba nekeltų grėsmės kainos atskleidimo veiksmingumui ar vienodoms ir skaidrioms veiklos sąlygoms prekiaujant skirtingais būdais, atitinkami skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimai turėtų būti taikomi investicinėms įmonėms, kurios nebiržinius finansinių priemonių sandorius vykdo savo sąskaita – kai jos veikia kaip sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai ir kai sandoriai sudaromi dėl akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, kurių rinka yra likvidi, ir obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje ir kurių rinka yra likvidi;
- (19) investicinė įmonė, vykdanči klientų pavedimus už savo nuosavas lėšas, turėtų būti laikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku, išskyrus atvejus, kai sandoriai kartais, *ad hoc* ir nereguliariai vykdomi ne prekybos vietoje. Taigi, sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus reikėtų apibrėžti kaip investicines įmones, kurios savo sąskaita sandorius sudaro organizuotai, dažnai, sistemingai ir didele apimtimi vykdydamos klientų pavedimus ne prekybos vietoje. Šiame reglamente sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams nustatyti reikalavimai investicinei įmonei turėtų būti taikomi tik kiekvienos atskiros finansinės priemonės, kurios atžvilgiu ji yra sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, atveju, pavyzdžiui, pagal ISIN kodą. Siekiant užtikrinti, kad sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko termino apibrėžtis būtų objektyviai ir veiksmingai taikoma investicinėms įmonėms, turėtų būti iš anksto nustatyta sandorių savo viduje sudarymo riba, aiškiai nurodant, ką reiškia dažnumas, sistemingumas ir didelė apimtis;
- (20) OPS yra bet kokia sistema ar vieta, kurioje sistemingai sąveikauja daugiašaliai trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesai, tačiau sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams neturėtų būti leidžiama sujungti trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesus. Pavyzdžiui, vadinamoji vieno maklerio platforma, kai prekyba visada vyksta su viena investicine įmone, turėtų būti laikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku, jeigu būtų laikomasi šiame reglamente pateiktų reikalavimų. Tačiau vadinamoji kelių maklerių platforma, kurioje dėl tos pačios finansinės priemonės sąveikauja keli makleriai, neturėtų būti laikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku;
- (21) sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, vadovaudamiesi savo verslo politika, objektyviai ir nediskriminuodami turėtų galėti nuspręsti, kuriems klientams suteiks prieigą prie savo kotiruočių, išskirdami klientų kategorijas, ir taip pat jiems turėtų būti leidžiama atsižvelgti į klientų skirtumus, pavyzdžiui, susijusius su kredito rizika. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai neturėtų būti įpareigoti skelbti tvirtųjų kotiruočių,

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 809/2004, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB nuostatas dėl prospektuose pateikiamos informacijos bei šių prospektų formato įtraukimo nuorodos būdu ir paskelbimo bei reklamos skleidimo (OL L 149, 2004 4 30, p. 1).

vykdyti klientų pavedimų ir suteikti prieigos prie savo kotiruočių, susijusių su nuosavo kapitalo priemonių sandoriais, kurie yra didesni už tai rinkai įprasto dydžio sandorius, ir ne nuosavo kapitalo priemonių sandoriais, kurie didesni už tai finansinei priemonei įprasto dydžio sandorius. Kompetentingos institucijos turėtų tikrinti, ar sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai vykdo savo pareigas, ir kad jos galėtų tai daryti, joms turi būti pateikiama informacija;

- (22) šiuo reglamentu nesiekama nustatyti reikalavimo, kad nebiržinės prekybos sąlygomis sudaromiems sandoriams, kurie nėra tarpininkų sistemingai savo viduje sudaromi sandoriai, būtų taikomos skaidrumo iki sandorio sudarymo taisyklės;
- (23) naudotojams turėtų būti suteikta galimybė lengvai ir iš karto susipažinti su kuo labiau išskaidytais rinkos duomenimis, kad investuotojai ir jų poreikius tenkinantys duomenų paslaugų teikėjai galėtų kuo geriau pritaikyti duomenų sprendimus. Todėl skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo duomenis reikėtų skelbti išskaidytus, kad duomenis perkančių rinkos dalyvių išlaidos būtų mažesnės;
- (24) valstybės narės ir EVPRI keisdamosi asmens duomenimis, juos perduodamos ir tvarkydamos šio reglamento, ypač IV antraštinės dalies, taikymo tikslais, turėtų visais atžvilgiais taikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾;
- (25) atsižvelgiant į 2009 m. rugsėjo 25 d. Pitsburge įvykusiame aukščiausio lygio susitikime G20 šalių pasiektą susitarimą tokią prekybą, kai sudaromi standartizuoti nebiržinių išvestinių finansinių priemonių sandoriai, perkelti į biržas arba, tam tikrais atvejais, elektronines prekybos platformas, reikėtų nustatyti formalią reguliavimo procedūrą, pagal kurią finansų sandorio šalių ir didelių ne finansų sandorio šalių prekyba visomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra tinkamos tarpuskaitai ir pakankamai likvidžios, galėtų vykti įvairiose prekybos vietose, kurioms taikomos panašios reguliavimo nuostatos, o dalyviai galėtų prekiauti su keliomis sandorio šalimis. Pakankamo likvidumo vertinime turėtų būti atsižvelgta į nacionalinius rinkos ypatumus, įskaitant tokius duomenis kaip tam tikros rinkos dalyvių skaičius ir tipas, ir į sandorių ypatumus, kaip antai, tos rinkos sandorių dydį ir dažnumą.

Išvestinių finansinių priemonių produkto klasės likvidžiai rinkai būdingas didelis aktyvių rinkos dalyvių, kurie dažnai prekiauja tais produktais apimtimis, kurios nėra laikomos didelėmis, skaičius, įskaitant tinkamą likvidumą užtikrinančių subjektų ir likvidumo naudotojų derinį, atitinkantis produktų, kuriais prekiaujama, skaičių. Tokiai rinkos veiklai turėtų būti būdingas didelis pateiktų pasiūlymų pirkti ir parduoti atitinkamą išvestinę finansinę priemonę skaičius, dėl kurio sandorio vertės skirtumas būtų nedidelis, kai sandoris yra įprasto rinkai dydžio. Vertinant, ar likvidumas yra pakankamas, turėtų būti pripažįstama, kad išvestinės finansinės priemonės likvidumas gali labai įvairuoti priklausomai nuo rinkos sąlygų ir priemonės gyvavimo ciklo;

- (26) atsižvelgiant į 2009 m. rugsėjo 25 d. Pitsburge G20 šalių pasiektą susitarimą tokią prekybą, kai sudaromi standartizuoti nebiržinių išvestinių finansinių priemonių sandoriai, perkelti į biržas arba, tam tikrais atvejais, elektronines prekybos platformas ir į palyginti mažesnių įvairių nebiržinių išvestinių finansinių priemonių likvidumą, reikėtų numatyti atitinkamą tinkamų prekybos vietų, kuriose prekyba pagal tą išsipareigojimą gali vykti, grupę. Visoms tinkamoms prekybos vietoms turėtų būti taikomi itin derantys reguliavimo reikalavimai, susiję su organizaciniais ir veiklos aspektais, priemonėmis interesų konfliktų poveikiui švelninti, visos su prekyba susijusios veiklos priežiūra, skaidrumu iki sandorio ir po sandorio sudarymo, pritaikyti pagal finansinę priemonę ir prekybos sistemos tipus, ir daugiašalius trečiųjų šalių prekybos interesus, kad šie galėtų sąveikauti tarpusavyje. Vis dėlto siekiant gerinti sandorių vykdymo sąlygas ir didinti likvidumą, reikėtų numatyti galimybę prekybos vietų operatoriams pagal tą išsipareigojimą savo nuožiūra organizuoti kelių trečiųjų šalių sandorius;
- (27) pareiga sudaryti sandorius dėl išvestinių finansinių priemonių, priskiriamų prie tos klasės išvestinių priemonių, kuriai paskelbta prekybos pareiga reguliuojamoje rinkoje, DPS, OPS arba trečiosios valstybės prekybos vietoje, neturėtų būti taikoma su kainodara nesusijusios rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugų komponentams, kuriais mažinama esamų ne biržos išvestinių finansinių priemonių portfelių su rinka nesusijusi rizika, įskaitant esamus nebiržinių išvestinių finansinių priemonių portfelius, pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012, nekeičiant portfelių rinkos rizikos. Be to, nors tikslinga nustatyti atskirą portfelio suspaudimui taikomą nuostatą, šiuo reglamentu nesiekama uždrausti naudotis rizikos po sandorio sudarymo mažinimo paslaugomis;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (28) toms išvestinėms finansinėms priemonėms taikoma prekybos pareiga turėtų sudaryti sąlygas veiksmingai tinkamų prekybos vietų konkurencijai. Todėl tos prekybos vietos turėtų negalėti reikalauti su tomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurioms taikoma ši prekybos pareiga, susijusių išskirtinių teisių, dėl kurių kitos prekybos vietos negalėtų siūlyti prekybos tomis finansinėmis priemonėmis paslaugų. Siekiant veiksmingos išvestinių finansinių priemonių prekybos vietų konkurencijos, būtina, kad prekybos vietoms būtų suteikta nediskriminuojama ir skaidri prieiga prie PSS sistemų. Nediskriminuojama prieiga prie PSS sistemos reiškia, kad prekybos vietai suteikiama teisė naudotis sandoriais, kurie sudaromi vykdant prekybą jos platformoje, taikomomis nediskriminacinėmis sąlygomis, susijusiomis su užstato reikalavimais, ekonominiu požiūriu lygiaverčių sandorių užskaitos, garantinių įmokų užskaitos (angl. *cross-margining*) pagal susijusius sandorius, kurių tarpuskaitą atlieka ta pati PSS, ir nediskriminaciniais tarpuskaitos mokesčiais;
- (29) kompetentingų institucijų įgaliojimus reikėtų papildyti aiškiu mechanizmu, kurį taikant būtų galima uždrausti arba apriboti bet kurios finansinės priemonės ar struktūrizuoto indėlio, kurie kelia rimtų rūpesčių dėl investuotojų apsaugos, finansų rinkų arba biržos prekių rinkų tvarkingo veikimo ir vientisumo arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumo, rinkodarą, platinimą ir pardavimą ir kartu nustatyti atitinkamus EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, – Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės institucija) (toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾, įgaliojimus atitinkamai koordinuoti veiklą ir imtis veiksmų susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms. Tokiais įgaliojimais kompetentingos institucijos ir išimtiniais atvejais EVPRI arba EBI turėtų naudotis tik tada, kai tenkinamos įvairios specialios sąlygos. Kai tos sąlygos tenkinamos, kompetentingos institucijos ar išimtiniais atvejais – EVPRI arba EBI turėtų turėti galimybę vadovaudamasi atsargumo principu nustatyti finansinių priemonių arba struktūrizuotų indėlių rinkodaros, platinimo arba pardavimo klientams draudimus arba apribojimus.

Tie įgaliojimai nereiškia, kad reikalaujama, jog kompetentinga institucija, EVPRI arba EBI nustatytų arba taikytų produkto patvirtinimą arba leidimo jam suteikimą, taip pat jie neatleidžia investicinių įmonių nuo įpareigojimo laikytis visų atitinkamų reikalavimų, nustatytų šiame reglamente ir Direktyvoje 2014/65/ES. Tvarkingas biržos prekių rinkų veikimas ir vientisumas turėtų būti įtraukti kaip kriterijus, kuriuo remdamosi kompetentingos institucijos imtųsi intervencinių priemonių, kad būtų galima imtis veiksmų siekiant biržos prekių rinkose neutralizuoti galimus veiklos finansų rinkose sukeltus neigiamus išorinius padarinius. Tai visų pirma pasakytina apie žemės ūkio prekių rinkas, kurių paskirtis – užtikrinti patikimą gyventojų aprūpinimą maistu. Tais atvejais priemonės turėtų būti derinamos su atitinkamų biržos prekių rinkų kompetentingomis institucijomis;

- (30) EVPRI kompetentingos institucijos turėtų perduoti duomenis apie savo prašymus sumažinti su išvestinių finansinių priemonių sandoriu susijusią poziciją, nustatytus vienkartinius apribojimus ir *ex-ante* pozicijos apribojimus, kad tie įgaliojimai būtų geriau koordinuojami ir kuo panašiau taikomi. Svarbiausius kompetentingų institucijų taikomų *ex-ante* pozicijos apribojimų duomenis reikėtų viešai skelbti EVPRI interneto svetainėje;
- (31) EVPRI turėtų būti suteikta galimybė iš bet kurio asmens reikalauti informacijos apie jo poziciją, susijusią su išvestinių finansinių priemonių sandoriu, reikalauti sumažinti tą poziciją ir apriboti asmenų galimybę sudaryti pavienius sandorius, susijusius su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis. Tokiu atveju EVPRI turėtų informuoti susijusias kompetentingas institucijas apie priemones, kurių ji siūlo imtis, tas priemones viešai paskelbti;
- (32) finansinių priemonių sandorių duomenis reikėtų pateikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų nustatyti ir tirti galimus piktnaudžiavimo rinką atvejus, stebėti, ar rinkų veikla vykdoma sąžiningai ir tvarkingai, ir kontroliuoti investicinių įmonių veiklą. Ta priežiūra apima visas finansines priemones, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, ir finansines priemones, kai pagrindinė priemonė yra finansinė priemonė, kuria prekiaujama prekybos vietoje, arba kai pagrindinė priemonė yra indeksas arba krepšelis, sudarytas iš finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje. Pareiga turėtų būti taikoma nepaisant to, ar tokie sandoriai dėl bet kurios iš tų finansinių priemonių buvo atlikti prekybos vietoje. Siekiant išvengti nebūtinės investicinėms įmonėms tenkančios administracinės naštos, finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujant nepiktnaudžiaujama rinką, pranešimo pareigos nerekėtų taikyti. Teikiant pranešimus reikėtų naudoti juridinio asmens identifikacinį kodą, atsižvelgiant į G20 įsipareigojimus. EVPRI turėtų pateikti Komisijai ataskaitą dėl tokių pranešimų kompetentingai institucijai funkcionavimo, o Komisija turėtų galėti prireikus imtis veiksmų ir siūlyti pakeitimus;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (33) prekybos vietos operatorius turėtų savo kompetentingai institucijai pateikti bazinius duomenis apie atitinkamas finansines priemones. Tuos pranešimus kompetentingos institucijos nedelsdamos turi perduoti EVPRI, o ši juos nedelsdama turėtų paskelbti interneto svetainėje, kad EVPRI ir kompetentingos institucijos galėtų naudotis sandorių pranešimais, juos analizuoti ir jais keistis;
- (34) kad sandorių pranešimus būtų galima naudoti pagal jų paskirtį – kaip rinkos stebėsenos priemonę – juose turėtų būti nurodytas asmuo, priėmęs sprendimą investuoti, ir asmenys, kurie atsakingi už to sprendimo vykdymą. Be Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 236/2012⁽¹⁾ numatyto skaidrumo režimo, skolintų vertybinių popierių pardavimo ženklėjimas suteikia naudingos papildomos informacijos, kad kompetentingos institucijos galėtų stebėti skolintų vertybinių popierių pardavimo lygius. Kompetentingos institucijos turi turėti galimybę nevaržomai susipažinti su įrašais, padarytais visais pavidimo vykdymo etapais – nuo pirminio sprendimo sudaryti sandorį priėmimo iki jo vykdymo. Todėl investicinės įmonės turėtų saugoti visų savo pavidimų ir visų finansinių priemonių sandorių įrašus, o platformų operatoriai – visų jų sistemoms pateiktų pavidimų įrašus. EVPRI turėtų koordinuoti kompetentingų institucijų informacijos mainus, kad užtikrintų joms galimybę susipažinti su visais finansinių priemonių, kurių priežiūrą jos vykdo, sandorių ir jų pavidimų, įskaitant ne jų teritorijoje veikiančiose prekybos platformose sudarytus sandorius ir atliktus pavidimus, įrašais;
- (35) reikėtų vengti reikalauti tą pačią informaciją pateikti du kartus. Neturėtų būti reikalaujama, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatas užregistruotoms ar pripažįstamoms sandorių duomenų saugykloms pateikti pranešimai, kuriuose pateikiama visa būtina pranešimo apie sandorį tikslais pateikta informacija, būtų teikiama kompetentingoms institucijoms – šiuos pranešimus joms turėtų perduoti sandorių duomenų saugyklos. Tuo tikslu reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;
- (36) keisdamosi informacija arba ją perduodamos kompetentingos institucijos visuomet turėtų laikytis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų asmens duomenų perdavimo taisyklių. Keisdamosi informacija arba ją perduodama EVPRI visuomet turėtų vadovautis Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytais asmens duomenų perdavimo taisyklėmis, kurias reikėtų išsamiai taikyti tvarkant asmens duomenis šio reglamento taikymo tikslais;
- (37) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyti kriterijai, kuriais remiantis nebiržinių išvestinių finansinių priemonių klasėms reikėtų taikyti tarpuskaitos pareigą. Juo užkertamas kelias konkurencijos iškreipymui, nes jame nustatytas reikalavimas suteikti prekybos vietoms nediskriminuojamą prieigą prie PSŠ, kurios siūlo nebiržinių išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos paslaugas, sistemos ir suteikti PSŠ, kurios siūlo nebiržinių išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos paslaugas, nediskriminuojamą prieigą prie prekybos vietų teikiamų sandorių duomenų srautų. Kadangi nebiržinės išvestinės finansinės priemonės – išvestinių finansinių priemonių sandoriai, nevykdomi reguliuojamoje rinkoje, šiuo reglamentu būtina nustatyti panašius reguliuojamoms rinkoms taikytinus reikalavimus. Išvestinėms finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama reguliuojamose rinkose, taip pat turėtų būti taikoma pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita;
- (38) be Direktyvoje 2004/39/EB ir Direktyvoje 2014/65/ES nustatytų reikalavimų, dėl kurių valstybės narės negali nepagrįstai apriboti prieigos prie infrastruktūros po sandorio sudarymo, kaip antai PSŠ sistemos ar atsiskaitymo priemonių, šiuo reglamentu būtina pašalinti įvairias kitas prekybos kliūtis, kuriomis gali būti pasinaudota, siekiant išvengti su finansinių priemonių tarpuskaita susijusios konkurencijos. Siekiant išvengti bet kokios diskriminacinės praktikos, PSŠ turėtų sutikti atlikti įvairiose prekybos vietose įvykdytų sandorių tarpuskaitą, jeigu tos prekybos vietos atitinka PSŠ nustatytus veiklos ir techninius reikalavimus, įskaitant reikalavimus dėl rizikos valdymo. PSŠ turėtų suteikti prieigą, jeigu patenkinami tam tikri techniniuose reguliavimo standartuose nustatyti prieigos kriterijai. Dėl naujai įsteigtų PSŠ, kurioms leidimas buvo išduotas arba kurios buvo pripažintos trumpesniam nei trejų metų laikotarpiui tuo metu, kai įsigalioja šis reglamentas, perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju turėtų būti numatyta galimybė kompetentingoms institucijoms patvirtinti ne ilgesnį nei dvejų su puse metų trukmės pereinamąjį laikotarpį prieš įsigaliojant visiškai nediskriminuojamai prieigai, susijusiai su perleidžiamais vertybiniais popieriais ir pinigų rinkos priemonėmis. Vis dėlto jeigu PSŠ pasirenka pasinaudoti pereinamojo laikotarpio tvarka, ji neturėtų galėti naudotis prieigos prie prekybos vietos teisėmis pagal šį reglamentą pereinamojo laikotarpio tvarkos galiojimo metu. Be to, pereinamojo laikotarpio tvarkos galiojimo metu jokia prekybos vieta, glaudžiais ryšiais susijusi su ta PSŠ, neturėtų galėti naudotis prieigos prie PSŠ teisėmis pagal šį reglamentą;

⁽¹⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 236/2012 dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir tam tikrų kredito išpareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių aspektų (OL L 86, 2012 3 24, p. 1).

- (39) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatytos sąlygos, kuriomis PSS ir prekybos vietos vienos kitoms turėtų suteikti nediskriminuojamą prieigą prie ne biržos išvestinių finansinių priemonių. Reglamente (ES) Nr. 648/2012 ne biržos išvestinės finansinės priemonės apibrėžiamos kaip išvestinių finansinių priemonių sutartys, nevykdomos reguliuojamojoje rinkoje arba reguliuojamai rinkai lygiaverte laikomoje trečiosios valstybės rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 19 straipsnio 6 dalį. Siekiant išvengti spragų ar Reglamento (ES) Nr. 648/2012 ir šio reglamento sutapimų ir užtikrinti abiejų reglamentų suderinamumą, šiame reglamente nustatyti reikalavimai dėl PSS ir prekybos vietų vienu kitoms suteikiamos nediskriminuojamos prieigos taikomi išvestinėms finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama reguliuojamose rinkose arba trečiosios valstybės rinkoje, kuri laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai pagal Direktyvą 2014/65/ES, ir visoms neišvestinėms finansinėms priemonėms;
- (40) prekybos vietoms taip pat turėtų būti taikomas reikalavimas vadovaujantis skaidrumo ir nediskriminavimo principais suteikti prieigą PSS, kurios nori atlikti prekybos vietoje vykdomų sandorių tarpuskaitą, įskaitant galimybę gauti duomenų srautus. Tačiau dėl to neturėtų atsirasti poreikio naudoti sąveikos susitarimus dėl išvestinių finansinių priemonių sandorių tarpuskaitos arba atsirasti tokios likvidumo fragmentacijos, dėl kurios kiltų grėsmė sklandžiam ir tinkamam rinkų veikimui. Prekybos vieta turėtų atsisakyti suteikti prieigą tik jeigu nepatenkinami tam tikri techniniuose reguliavimo standartuose nustatyti prieigos kriterijai. Biržinių išvestinių finansinių priemonių atveju būtų neproporcinga reikalauti, kad mažesnės prekybos vietos, ypač tos, kurios glaudžiais ryšiais susijusios su PSS, laikytųsi nediskriminuojamos prieigos reikalavimų iš karto, jeigu jos dar neturi technologinių pajėgumų dalyvauti vienodomis sąlygomis su dauguma po sandorio sudarymo taikomos infrastruktūros rinkos dalyvių. Todėl prekybos vietos, kuriose neviršijama atitinkama viršutinė riba, ir atitinkamai su jomis susijusios PSS turėtų turėti galimybę 30 mėnesių laikotarpiu nesilaikyti nediskriminuojamos prieigos reikalavimų, susijusių su biržinėmis išvestinėmis priemonėmis, ir galimybę šį laikotarpį pratęsti. Tačiau jeigu prekybos vieta nusprendžia nesilaikyti šių reikalavimų, ji neturėtų galėti naudotis prieigos prie PSS teise pagal šį reglamentą reikalavimų nesilaikymo laikotarpiu.

Be to, reikalavimų nesilaikymo metu jokia PSS, glaudžiais ryšiais susijusi su ta prekybos vieta, neturėtų galėti naudotis prieigos prie prekybos vietos teisėmis pagal šį reglamentą. Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta, kad kai komercinės ir intelektinės nuosavybės teisės yra susijusios su finansinėmis paslaugomis, kurios susijusios su išvestinių finansinių priemonių sandoriais, licencijas turėtų būti galima gauti proporcingomis, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis. Todėl galimybė gauti finansinių priemonių vertei nustatyti naudojamų lyginamųjų indeksų licencijas ir su jais susijusią informaciją PSS ir kitoms prekybos vietoms turėtų būti suteikiama proporcingomis, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis, o visoms licencijoms turėtų būti taikomos pagrįstos komercinės sąlygos. Nedarant poveikio konkurencijos taisyklių taikymui, jeigu išgaliojus šiam reglamentui sukuriamas naujas lyginamasis indeksas, pareiga išduoti licencijas turėtų būti pradėdama taikyti praėjus 30 mėnesių po to, kai pradėdama prekiauti finansine priemone, kurioje nurodytas tas lyginamasis indeksas, arba ji priimama prekybai. Galimybė gauti licencijas yra labai svarbi siekiant pagal 35 ir 36 straipsnius sudaryti palankesnes sąlygas prekybos vietoms ir PSS naudotis tarpusavio prieiga, nes priešingu atveju licencijavimo tvarka vis tiek galėtų sukliudyti prekybos vietoms ir PSS naudotis prašoma tarpusavio prieiga.

Pašalinti kliūtis ir užkirsti kelią diskriminacinei praktikai siekiama todėl, kad tai padidintų konkurenciją finansinių priemonių tarpuskaitos ir prekybos jomis srityse, taigi, sumažėtų investavimo ir skolinimosi išlaidos, būtų pašalinti nepakankamą veiksmingumą lemiantys veiksniai ir skatinamos naujovės Sąjungos rinkose. Komisija turėtų toliau atidžiai stebėti infrastruktūros po sandorio sudarymo vystymąsi ir, jei būtina, įsikišti, kad užkirstų kelią konkurencijos iškraipymui vidaus rinkoje, ypač kai atsisakymas suteikti prieigą prie infrastruktūros arba prie lyginamojo indekso pažeidžia SESV 101 arba 102 straipsnio nuostatas. Licencijavimo pareigos pagal šį reglamentą turėtų nedaryti poveikio Sąjungos konkurencijos teisei ir ypač SESV 101 ir 102 straipsniuose nustatyti lyginamųjų indeksų savininkų bendrai pareigai dėl prieigos prie lyginamųjų indeksų, kurie būtini norint patekti į naują rinką. Kompetentingų institucijų leidimai netaikyti prieigos teisių pereinamuoju laikotarpiu nėra veiklos leidimai ar veiklos leidimų pakeitimai;

- (41) trečiųjų valstybių įmonėms teikiant paslaugas Sąjungoje taikoma nacionalinė tvarka ir reikalavimai. Ta tvarka yra labai skirtinga, ir pagal ją turinčios teisę veikti įmonės negali laisvai teikti paslaugų ir naudotis įsisteigimo laisve visose valstybėse narėse, išskyrus tą, kurioje jos įsisteigusios. Tikslinga Sąjungos lygmeniu įdiegti bendrą reguliavimo sistemą. Pagal tą tvarką turėtų būti suderinta esama susiskaidžiusi sistema, užtikrinamas tikrumas ir vienodas Sąjungoje įsisteigiančių trečiųjų valstybių įmonių traktavimas, užtikrinama, kad Komisija atliktų šių trečiųjų valstybių rizikos ribojimo ir veiklos vykdymo sistemos veiksmingo lygiavertiškumo vertinimą ir turėtų būtų numatytas panašus Sąjungos klientų, kuriems teikia paslaugas trečiųjų valstybių įmonės, apsaugos lygis.

Taikydamos tą tvarką Komisija ir valstybės narės turėtų pirmenybę teikti sritims, susijusioms su G20 išsipareigojimais ir Sąjungos susitarimais su didžiausiomis prekybos partnerėmis, turėtų atsižvelgti į itin svarbų Sąjungos vaidmenį pasaulinėse finansų rinkose ir užtikrinti, kad taikant trečiųjų valstybių reikalavimus nebūtų trukdoma Sąjungos investuotojams ir emitentams investuoti trečiojoje valstybėje arba gauti iš jų finansavimą arba nebūtų trukdoma trečiųjų valstybių investuotojams ir emitentams investuoti, didinti kapitalą ar gauti kitas finansines paslaugas Sąjungos rinkose, nebent tai būtina dėl objektyvių ir įrodymais pagrįstų rizikos ribojimo priežasčių. Atlikdama vertinimą Komisija turėtų atsižvelgti į Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos (IOSCO) Vertybinių popierių reglamentavimo tikslus ir principus bei jos rekomendacijas su IOSCO pakeitimais ir aiškinimais.

Kai negalima priimti sprendimo dėl veiksmingo lygiavertiškumo, trečiųjų valstybių įmonėms teikiant paslaugas Sąjungoje toliau taikoma nacionalinė tvarka. Komisija turėtų inicijuoti lygiavertiškumo vertinimą savo iniciatyva. Valstybės narės turėtų galėti nurodyti savo pageidavimą, kad Komisija atliktų tam tikros trečiojo valstybės ar tam tikrų trečiųjų valstybių lygiavertiškumo vertinimą, bet tokie pageidavimai neįpareigoja Komisijos pradėti lygiavertiškumo vertinimo procesą. Lygiavertiškumo vertinimas turėtų būti pagrįstas rezultatais; atliekant lygiavertiškumo vertinimą turėtų būti įvertinta, kokių mastu atitinkamos trečiojo valstybės reguliavimo ir priežiūros sistema pasiekia panašų ir pakankamą reguliavimo poveikį ir kokių mastu ji pasiekia tuos pačius tikslus kaip ir Sąjungos teisė. Inicijuodama tuos lygiavertiškumo vertinimus, Komisija turėtų galėti teikti pirmenybę tam tikroms trečiųjų valstybių jurisdikcijoms, atsižvelgdama į lygiavertiškumo vertinimo rezultatų reikšmingumą Sąjungos įmonėms ir klientams, į tai, ar tarp trečiojo valstybės ir valstybių narių sudarytos priežiūros ir bendradarbiavimo sutartys, į tai, ar taikoma veiksminga lygiavertė investicinių įmonių, kurioms veiklos leidimai suteikti pagal užsienio valstybės tvarką, pripažinimo sistema, ir trečiojo valstybės interesą ir norą dalyvauti lygiavertiškumo vertinimo procese. Komisija turėtų stebėti visus reikšmingus trečiojo valstybės reguliavimo ir priežiūros sistemos pasikeitimus ir, kai reikia, persvarstyti sprendimus dėl lygiavertiškumo;

- (42) vadovaujantis šiuo reglamentu, paslaugas neįsteigus filialo turėtų būti galima teikti tik tinkamoms sandorio šalims ir profesionaliems klientams. Tokių paslaugų teikimą turėtų įregistruoti EVPRI ir trečiojo valstybės turėtų vykdyti jo priežiūrą. EVPRI ir trečiojo valstybės kompetentinga institucija turėtų sudaryti tinkamus bendradarbiavimo susitarimus;
- (43) šio reglamento nuostatos, kuriomis reglamentuojamas trečiųjų valstybių įmonių paslaugų teikimas ar veiklos vykdymas, neturėtų turėti įtakos Sąjungoje įsisteigusių asmenų galimybei savo išimtinė iniciatyva gauti investicines paslaugas iš trečiųjų valstybių įmonių arba Sąjungos investicijų įmonėms ar kredito įstaigoms savo išimtinė iniciatyva gauti investicines paslaugas iš trečiojo valstybės įmonės ar naudotis jos veikla, arba klientui savo išimtinė iniciatyva gauti investicines paslaugas iš trečiojo valstybės įmonės tarpininkaujant tokiai kredito įstaigai ar investicinei įmonei. Kai trečiojo valstybės įmonė teikia paslaugas Sąjungoje įsisteigusiam asmeniui jo išimtinė iniciatyva, paslaugos neturėtų būti laikomos teikiamomis Sąjungos teritorijoje. Tuo atveju, kai trečiojo valstybės įmonė ieško klientų arba galimų klientų Sąjungoje, siūlo arba reklamuoja Sąjungoje teikiamas investicines paslaugas ar vykdomą veiklą kartu su papildomomis paslaugomis, paslaugos neturėtų būti laikomos paslaugomis, teikiamomis išimtinė kliento iniciatyva;
- (44) kalbant apie trečiųjų valstybių įmonių pripažinimą ir atsižvelgiant į Sąjungos tarptautinius išsipareigojimus pagal Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutartį, įskaitant Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis, sprendimai, kuriais pripažįstama, kad trečiųjų valstybių reguliavimo ir priežiūros sistemos yra lygiavertės Sąjungos reguliavimo ir priežiūros sistemai, turėtų būti priimami tik tuo atveju, jeigu trečiojo valstybės teisinėje ir priežiūros sistemoje numatyta veiksminga lygiavertė sistema investicinėms įmonėms, kurioms veiklos leidimai suteikti pagal užsienio valstybės teisinės sistemos tvarką, pripažinti pagal, be kita ko, 2009 m. rugsėjo mėn. G20 nustatytus bendrusius reguliavimo tikslus ir standartus, siekiant didinti skaidrumą išvestinių finansinių priemonių rinkose, mažinti sisteminę riziką ir apsaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka. Tokia sistema turėtų būti laikoma lygiaverte, jei ja užtikrinama, kad taikomos reguliavimo sistemos esminis rezultatas būtų panašus į Sąjungos reikalavimus, ir turėtų būti laikoma veiksminga, jei tos taisyklės taikomos nuosekliai;
- (45) neatidėliotinų sandorių antrinėse rinkose, kuriose prekiaujama apyvartiniais taršos leidimais, pasitaiko įvairių nesąžiningos veiklos atvejų, dėl kurių gali sumažėti pasitikėjimas apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemomis, nustatytomis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB⁽¹⁾, taigi, imamasi priemonių ES apyvartinių

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

taršos leidimų registrų sistemai sustiprinti ir sąskaitos, skirtos prekyauti apyvartiniais taršos leidimais, atidarymo sąlygoms sugriežtinti. Siekiant padidinti tų rinkų vientisumą ir užtikrinti veiksmingą jų veikimą, įskaitant visapusę prekybos veiklos priežiūrą, tikslinga papildyti priemones, kurių imamasi pagal Direktyvą 2003/87/EB, visapusiškai įtraukiant apyvartinius taršos leidimus į šio reglamento ir Direktyvos 2014/65/ES, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 596/2014 ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/57/ES ⁽²⁾ taikymo sritį juos priskyrus prie finansinių priemonių;

- (46) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Visų pirma reikėtų priimti deleguotuosius aktus dėl tam tikrų šio reglamento nuostatų taikymo išplėtimo trečiųjų valstybių centrinių bankų atžvilgiu, dėl konkrečių nuostatų, susijusių su terminų apibrėžtimis, dėl konkrečių su išlaidomis susijusių nuostatų dėl rinkos duomenų prieinamumo, prieigos prie kvotų, dydžių, kuriuos pasiekusi ar jų nepasiekusi įmonė gali sudaryti sandorius su bet koku klientu, kuris turi teisę į kvotą, portfelio suspaudimo, tikslesnio sąlygų, kurioms esant egzistuoja reikšmingas susirūpinimas dėl investuotojo apsaugos arba grėsmė investuotojo apsaugai, tvaringam finansų arba prekių rinkų veikimui ir vientisumui, visos Sąjungos finansų sistemos arba jos dalies stabilumui, kai dėl to EVPRI, EBI ar kompetentingos institucijos turėtų imtis veiksmų, nustatymo, dėl su pozicijų valdymu susijusių EVPRI įgaliojimų, dėl pereinamojo laikotarpio pratęsimo tam tikrą laikotarpį pagal šio reglamento 35 straipsnio 5 dalį ir dėl tam tikrų šio reglamento nuostatų netaikymo biržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms tam, tikrą laikotarpį. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (47) kad būtų užtikrintos vienodos šio reglamento įgyvendinimo sąlygos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su sprendimo dėl trečiųjų valstybių teisinės ir priežiūros sistemos lygiavertiškumo priėmimu, kai tokia sistema taikoma trečiųjų valstybių įmonių ar trečiųjų valstybių prekybos vietų teikiamoms paslaugoms ir tik siekiant nustatyti jų tinkamumą būti išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma prekybos pareiga, prekybos vietomis bei suteikti prieigą trečiosios valstybės PSS ir prekybos vietoms prie Sąjungoje įsisteigusių prekybos vietų ir PSS. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;
- (48) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti vienodus reikalavimus, susijusius su finansinėmis priemonėmis, dėl prekybos duomenų atskleidimo, pranešimo kompetentingoms institucijoms apie sandorius, prekybos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir akcijomis organizuotos prekybos vietose, nediskriminuojamos prieigos prie PSS, prekybos vietų ir lyginamųjų indeksų, su produktais susijusių intervencinių priemonių taikymo įgaliojimų, pozicijų valdymo ir pozicijų apribojimų nustatymo įgaliojimų, trečiųjų valstybių įmonių teikiamų investicinių paslaugų ar investicinės veiklos, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes, nors nacionalinės kompetentingos institucijos turi geresnes sąlygas stebėti rinkose vykstančius pokyčius, bendrą problemų, susijusių su prekybos skaidrumu, pranešimu apie sandorius, prekyba išvestinėmis finansinėmis priemonėmis bei produktų ir praktikos draudimu, poveikį galima tinkamai suprasti tik įvertinus bendrą padėtį visoje Sąjungoje, o dėl jo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu; Sąjunga gali priimti priemones, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo. Pagalį tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (49) jokie bet kurios kompetentingos institucijos ar EVPRI veiksmai vykdant savo pareigas neturėtų tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti jokios valstybės narės ar valstybių narių grupės kaip vietos investicinėms paslaugoms teikti ar veiklai vykdyti bet kuria valiuta. Jokie EBI veiksmai vykdant savo pareigas pagal šį reglamentą neturėtų tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti jokios valstybės narės ar valstybių narių grupės;
- (50) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti užtikrinama tinkama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Kadangi EVPRI turi itin specializuotą kompetenciją, būtų veiksminga ir tinkama jai patikėti rengti su politikos pasirinkimais susijusių techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikti juos Komisijai;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir už manipuliavimą rinka (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 179).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (51) Komisija turėtų priimti EVPRI parengtus techninių reguliavimo standartų projektus dėl tikslaus prekybos skaidrumo reikalavimų charakteristikų, dėl pinigų, užsienio valiutos ir finansinio stabilumo politikos operacijų bei dėl tam tikrų sandorių, kuriems taikomas šis reglamentas, rūšių, dėl leidimo nesilaikyti skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimų išsamių sąlygų, dėl atidėto duomenų po sandorio sudarymo skelbimo tvarkos, dėl pareigos atskirai teikti duomenis iki sandorio sudarymo ir po sandorio sudarymo, dėl skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimų taikymo sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams kriterijų, dėl investicinių įmonių pareigos atskleisti informaciją po sandorio sudarymo, dėl prašymų pateikti duomenis, kai teikiama informacija skaidrumui užtikrinti ir kitiems apskaičiavimams atlikti, turinio ir dažnio, dėl sandorių, kurie neprisideda prie kainų susiformavimo proceso, dėl išsaugomų pavidimo duomenų, dėl sandorių pranešimo turinio ir specifikacijų, dėl finansinės priemonės referencinių duomenų turinio ir specifikacijų, dėl sandorių, kurie turi tiesioginį, reikšmingą ir numatomą poveikį Sąjungoje, rūšių ir atvejų, kai reikia taikyti išvestinių finansinių priemonių prekybos pareigą, dėl sistemų ir procedūrų, skirtų užtikrinti, kad išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma tarpuskaita, sandoriai būtų pateikiami ir priimami tarpuskaitai, reikalavimų, dėl netiesioginės tarpuskaitos paslaugų rūšių nustatymo, dėl išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma pareiga prekiauti organizuotos prekybos vietose, dėl nediskriminuojamos prieigos prie PSŠ ir prie prekybos vietos, dėl nediskriminuojamos prieigos prie lyginamųjų indeksų ir pareigos juos licencijuoti, ir dėl informacijos, kurią įregistravimo paraiškoje EVPRI turėtų pateikti paraišką teikianti trečiosios valstybės įmonė. Komisija tuos techninių reguliavimo standartų projektus turėtų priimti priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius;
- (52) Direktyvos 2014/65/ES 95 straipsnyje numatyta išimties tvarka taikoma pereinamojo laikotarpio galimybe tam tikriems C6 energetikos išvestinių finansinių priemonių sandoriams. Todėl būtina, kad EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnio 2 dalies b punktą parengtuose techniniuose standartuose, kuriais nustatoma tarpuskaitos pareiga, į tai būtų atsižvelgta ir nebūtų taikoma tarpuskaitos pareiga išvestinių finansinių priemonių sandoriams, kuriems vėliau galėtų išimties tvarka taikomas pereinamasis laikotarpis, taikomas C6 energijos išvestinių finansinių priemonių sandoriams;
- (53) šiame reglamente nustatytų reikalavimų taikymą reikėtų atidėti, kad būtų galima suderinti jų taikymą su naujoje direktyvos redakcijoje nustatytų ir į nacionalinę teisę perkeltų taisyklių taikymu ir nustatyti visas būtinas įgyvendinimo priemones. Taigi, visas teisės aktų rinkinys turėtų būti taikomas nuo tos pačios datos. Nereikėtų atidėti tik su įgyvendinimo priemonėmis susijusių įgaliojimų taikymo, kad būtų galima kuo anksčiau imtis būtinų veiksmų toms įgyvendinimo priemonėms parengti ir priimti;
- (54) šiame reglamente paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, kurie pripažįstami visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač teisės į asmens duomenų apsaugą (8 straipsnis), laisvės užsiimti verslu (16 straipsnis), teisės į vartotojų apsaugą (38 straipsnis), teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (47 straipsnis), teisės nebūti du kartus teisiama ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką (50 straipsnis), ir jis turi būti taikomas nepažeidžiant šių teisių ir principų;
- (55) buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu pagal reglamento (ES) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį ir jis 2012 m. vasario 10 d. pateikė nuomonę⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi reikalavimai, susiję su:
 - a) sandorių duomenų atskleidimu visuomenei;
 - b) pranešimu apie sandorius kompetentingoms institucijoms;

⁽¹⁾ OL C 147, 2012 5 25, p. 1.

- c) prekyba išvestinėmis finansinėmis priemonėmis organizuotos prekybos vietose;
- d) nediskriminacine prieiga prie tarpuskaitos sistemos ir nediskriminacine galimybe prekiauti lyginamaisiais indeksais;
- e) kompetentingoms institucijoms, EVPRI ir EBI suteiktais su produktais susijusių intervencinių priemonių taikymo įgaliojimais bei EVPRI suteiktais pozicijų valdymo kontrolės bei pozicijų apribojimo įgaliojimais;
- f) trečiųjų valstybių įmonių investicinių paslaugų teikimu ar veiklos vykdymu pagal taikomą Komisijos sprendimą dėl lygiavertiškumo, įsteigus filialą ar jo neįsteigus.

2. Šis reglamentas taikomas investicinėms įmonėms, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2014/65/ES, ir kredito įstaigoms, kurioms suteiktas leidimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ⁽¹⁾, kai jos teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, bei rinkos operatoriams, įskaitant visas prekybos vietas, kurias jie valdo.

3. Šio reglamento V antraštinė dalis taip pat taikoma visoms finansų sandorio šalims, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 8 punkte, ir visoms ne finansų sandorio šalims, kurioms taikomas to reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punktas.

4. Šio reglamento VI antraštinė dalis taip pat taikoma PSŠ ir asmenims, turintiems lyginamųjų indeksų nuosavybės teises.

5. Šio reglamento VIII antraštinė dalis taikoma trečiųjų valstybių įmonėms, teikiančioms investicines paslaugas ar vykdančioms investicinę veiklą Sąjungoje pagal taikomą Komisijos sprendimą dėl lygiavertiškumo, įsteigus filialą ar jo neįsteigus.

6. 8, 10, 18 ir 21 straipsniai netaikomi reguliuojamoms rinkoms, rinkos operatoriams ir investicinėms įmonėms, kai vykdomas sandoris, kurio šalis yra Europos centrinių bankų sistemos (toliau – ECBS) narys ir kai tas sandoris sudaromas įgyvendinant pinigų, užsienio valiutos ir finansinio stabilumo politiką, kurią vykdyti tas ECBS narys yra teisiškai įgaliotas, ir kai tas narys kitai sandorio šaliai iš anksto pranešė, jog tam sandoriui taikoma išimtis.

7. 6 dalis netaikoma sandoriams, kuriuos sudaro bet kuris ECBS narys, vykdydamas savo investicines operacijas.

8. EVPRI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomos pinigų, užsienio valiutos ir finansinio stabilumo politikos operacijos bei sandorių, kuriems taikomos 6 ir 7 dalys, rūšys.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

9. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 50 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, pagal kuriuos 6 dalis būtų taikoma ir kitiems centriniams bankams.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

Tuo tikslu Komisija ne vėliau kaip 2015 m. birželio 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertina trečiųjų valstybių centrinių bankų, šios dalies taikymo tikslais įskaitant ir Tarptautinių atsiskaitymų banką, sandoriams taikytiną tvarką. Į ataskaitą įtraukiama jų įstatymais numatytų užduočių ir prekybos apimčių Sąjungoje analizė. Ataskaitoje:

- a) nurodomos atitinkamose trečiojoje valstybėje taikomos nuostatos, susijusios su centrinių bankų vykdomų sandorių reguliuojamu atskleidimu, įskaitant sandorius, kuriuos tose trečiojoje valstybėje įvykdė ECBS nariai; ir
- b) įvertinamas galimas poveikis, kurį reguliuojamo atskleidimo reikalavimai Sąjungoje gali turėti trečiųjų valstybių centrinių bankų sandoriams.

Jei ataskaitoje padaroma išvada, kad 6 dalyje numatytą išimtį būtina taikyti sandoriams, kurių sandorio šalis yra trečiojoje valstybėje centrinis bankas, vykdamas pinigų politikos, užsienio valiutos ir finansinio stabilumo operacijas, Komisija numato, kad ta išimtis taikoma tos trečiojoje valstybės centriniam bankui.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
2. investicinės paslaugos ir veikla – paslaugos ir veikla, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte;
3. papildoma paslauga – papildoma paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 3 punkte;
4. pavedimų vykdymas kliento vardu – vykdymas klientų vardu, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 5 punkte;
5. prekyba savo sąskaita – prekyba savo sąskaita, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 6 punkte;
6. rinkos formuotojas – rinkos formuotojas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 7 punkte;
7. klientas – klientas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 9 punkte;
8. profesionalus klientas – profesionalus klientas, atitinkantis Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytus kriterijus
9. finansinė priemonė – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte;
10. rinkos operatorius – rinkos operatorius, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 18 punkte;
11. daugiašalė sistema – daugiašalė sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 19 punkte;
12. sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas – sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte;

13. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
14. daugiašalė prekybos sistema arba DPS – daugiašalė prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
15. organizuotos prekybos sistema arba OPS – organizuotos prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 23 punkte;
16. prekybos vieta – prekybos vieta, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 24 punkte;
17. likvidi rinka:
 - a) 9, 11 ir 18 straipsnių taikymo tikslais – finansinės priemonės arba finansinių priemonių klasės rinka, kurioje nuolat yra pasirengusių ir norinčių sudaryti sandorį pirkėjų pardavėjų, ir kai rinka vertinama remiantis toliau nurodytais kriterijais ir atsižvelgiant į specifines tam tikros finansinės priemonės arba tam tikros finansinių priemonių klasės rinkos struktūras:
 - i) vidutiniu sandorių dažniu ir dydžiu įvairiomis rinkos sąlygomis, atsižvelgiant į tam tikros finansinės priemonės klasės produktų pobūdį ir gyvavimo ciklą;
 - ii) rinkos dalyvių skaičiumi ir tipu, įskaitant tam tikro produkto rinkos dalyvių ir finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, santykį;
 - iii) vidutiniu siūlomos ir prašomos kainos skirtumų dydžiu, kai žinoma;
 - b) 4, 5 ir 14 straipsnių taikymo tikslu – finansinės priemonės rinka, kurioje šia finansine priemone prekiaujama kasdien, o rinka vertinama remiantis šiais kriterijais:
 - i) laisvosiomis akcijomis;
 - ii) vidutiniu tų finansinių priemonių sandorių per dieną skaičiumi;
 - iii) vidutine tų finansinių priemonių dienos apyvarta;
18. kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte;
19. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
20. filialas – filialas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
21. glaudūs ryšiai – glaudūs ryšiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 35 punkte;
22. valdymo organas – valdymo organas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 klaidų ištaisymas (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

23. struktūrizuotas indėlis – struktūrizuotas indėlis, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte;
24. perleidžiamieji vertybiniai popieriai – perleidžiamieji vertybiniai popieriai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte;
25. depozitoriumo pakvitavimai – depozitoriumo pakvitavimai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 45 punkte;
26. biržinis fondas – biržinis fondas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 46 punkte;
27. sertifikatai – vertybiniai popieriai, kurie cirkuliuoja kapitalo rinkoje ir kurie, emitentui grąžinus investiciją, užima aukštesnę poziciją nei akcijos, tačiau žemesnę poziciją nei neužtikrintos obligacijų priemonės ir kitos panašios priemonės;
28. struktūrizuoti finansiniai produktai – vertybiniai popieriai, sukurti tam, kad jais būtų galima pakeisti ir perkelti su finansinio turto fondu susijusią kredito riziką, suteikiant teisę vertybinių popierių turėtojui gauti nuolatinius mokėjimus, kurie priklauso nuo pinigų srauto iš pagrindinio turto;
29. išvestinės finansinės priemonės – finansinės priemonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 44 punkto c papunktyje ir nurodytos jos I priedo C skirsnio 4–10 punktuose;
30. biržos prekių išvestinės finansinės priemonės – finansinės priemonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 44 punkto c papunktyje, kurios susijusios su biržos prekėmis arba pagrindinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnio 10 punkte arba jos I priedo C skirsnio 5, 6, 7 ir 10 punktuose;
31. PSŠ – PSŠ, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 dalyje;
32. biržinė išvestinė finansinė priemonė – išvestinė finansinė priemonė, kuria prekiaujama reguliuojamoje rinkoje arba trečiosios valstybės rinkoje, kuri laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai pagal šio reglamento 28 straipsnį, ir nepatenka į nebiržinių išvestinių finansinių priemonių termino apibrėžtį pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 7 dalį;
33. informacinis pranešimas apie susidomėjimą – vieno nario ar dalyvio kitam prekybos sistemoje siunčiama žinutė dėl esamo komercinio susidomėjimo, kurioje pateikiama visa informacija, būtina tam, kad būtų galima susitarti dėl sandorio;
34. patvirtintas skelbimo subjektas arba PSS – patvirtintas skelbimo subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 52 punkte;
35. konsoliduotos informacinės juostos teikėjas arba KIJT – konsoliduotos informacinės juostos teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 53 punkte;
36. patvirtintas pranešimų teikimo subjektas arba PPTS – patvirtintas pranešimų teikimo subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 54 punkte;
37. buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 55 punkte;
38. priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 56 punkte;

39. lyginamasis indeksas – bet koks viešai atskleidžiamas ar skelbiamas koeficientas, indeksas arba skaičius, kuris periodiškai ar reguliariai apskaičiuojamas taikant formulę vieno ar daugiau pagrindinio turto vienetų vertei ar kainoms, įskaitant apskaičiuotąsias kainas, faktines ar apskaičiuotas palūkanų normas ir kitas vertes, arba remiantis jomis ar tyrimais, ir kuriuo remiantis nustatoma pagal finansinę priemonę mokėtina suma arba finansinės priemonės vertė;
40. sąveikos susitarimas – sąveikos susitarimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 12 punkte;
41. trečiosios valstybės finansų įstaiga – subjektas, kurio pagrindinė buveinė yra įsteigta trečiojoje valstybėje ir kuriam pagal tos trečiosios valstybės teisę suteiktas veiklos leidimas arba licencija teikti ir vykdyti Direktyvoje 2013/36/ES, Direktyvoje 2014/65/ES, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB ⁽¹⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/41/EB ⁽³⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/61/ES ⁽⁴⁾ išvardytų rūšių paslaugas ar veiklą;
42. trečiosios valstybės įmonė – trečiosios valstybės įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 57 punkte;
43. didmeninis energetikos produktas – didmeninis energetikos produktas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1227/2011 ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 4 punkte;
44. žemės ūkio biržos prekių išvestinės finansinės priemonės – sutartys dėl išvestinių finansinių priemonių, susijusių su produktais, išvardytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾ 1 straipsnyje ir I priedo I–XX dalyse bei XXIV dalies 1 punkte;
45. likvidumo fragmentacija – atvejis, kai:
- a) kai dalyviai prekybos vietoje negali sudaryti sandorio su vienu ar daugiau kitų toje vietoje esančių dalyvių, nes neturima tarpuskaitos priemonių, kuriomis galėtų naudotis visi dalyviai; arba
 - b) kai tarpuskaitos narys arba jo klientai būtų priversti turėti savo pozicijas, susijusias su finansine priemone, daugiau nei vienos PSŠ sistemoje ir dėl to būtų ribojamos finansinių pozicijų užskaitos galimybės;
46. valstybės skolos vertybinis popierius – valstybės skolos vertybinis popierius, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 61 punkte;
47. portfelio suspaudimas – rizikos mažinimo paslauga, kai dvi ar daugiau sandorio šalių visiškai ar dalinai panaikina kai kurias arba visas išvestines finansines priemones, kurias pveda įtraukti į portfelio suspaudimo paslaugą, ir pakeičia panaikintas išvestines finansines priemones kitomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurių bendra nominalioji vertė yra mažesnė, nei panaikintų išvestinių finansinių priemonių bendra nominalioji vertė.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽³⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

⁽⁴⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

⁽⁵⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (OL L 326, 2011 12 8, p. 1).

⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

2. Komisijai pagal 50 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinami tam tikri 1 dalyje nustatyti terminų apibrėžčių techniniai elementai siekiant jas pritaikyti prie rinkos pokyčių.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKYBOS VIETŲ SKAIDRUMAS

1 SKYRIUS

Nuosavo kapitalo priemonių skaidrumas

3 straipsnis

Prekybos vietoms taikomi skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimai, susiję su akcijomis, depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais ir kitomis panašiomis finansinėmis priemonėmis

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės viešai skelbia tuo metu siūlomas pirkimo ir pardavimo kainas ir komercinio susidomėjimo tomis jų sistemose skelbiamomis akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, kainomis mastą. Tas reikalavimas taikomas ir informaciniams pranešimams apie susidomėjimą. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės įprastomis prekybos valandomis nuolat viešai skelbia tą informaciją.

2. 1 dalyje nurodyti skaidrumo reikalavimai pritaikomi pagal įvairias prekybos sistemų rūšis, įskaitant pavedimų žurnalų ir kotiravimų pagrįstas sistemas, mišrias ir periodinių aukcionų prekybos sistemas.

3. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės pagrįstomis komercinėmis sąlygomis ir nediskriminuodami investicinėms įmonėms, kurios pagal 14 straipsnį privalo skelbti savo akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių kotiruotes, suteikia prieigą prie sistemų, kurias jie naudoja 1 dalyje nurodytai informacijai viešai skelbti.

4 straipsnis

Pareigų netaikymas nuosavo kapitalo priemonėms

1. Kompetentingos institucijos gali prekybos vietą valdantiems rinkos operatoriams ir investicinėms įmonėms netaikyti pareigos viešai skelbti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją apie:

a) sistemas, kuriose derinami pavedimai, grindžiamas prekybos metodais, pagal kuriuos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos finansinės priemonės kaina nustatoma prekybos vietoje, kurioje ta finansine priemone pirmą kartą leista prekiauti, arba likvidumo požiūriu labiausiai susijusioje rinkoje, kai ta referencinė kaina plačiai skelbiama ir rinkos dalyviai ją laiko patikima referencine kaina. Tolesniam tos pareigos netaikymui taikomos 5 straipsnyje nustatytos sąlygos;

b) sistemas, kuriose įforminami suderėti sandoriai:

i) kurie yra sudaromi neviršijant esamos apimties svertinio skirtumo, apskaičiuoto pagal tą sistemą naudojančios prekybos vietos rinkos formuotojų pavedimų žurnalų įrašus arba kotiruote, taikant 5 straipsnyje nustatytas sąlygas;

ii) kurie yra sudaromi dėl nelikvidžios akcijos, depozitoriumo pakvitavimo, biržinio fondo, sertifikato ar kitos panašios finansinės priemonės, kurie nepatenka į likvidžios rinkos sąvoką ir yra sudaromi laikantis tinkamos referencinės kainos procentinio dydžio, kai procentinį dydį ir referencinę kainą iš anksto nustato sistemos operatorius; arba

iii) kuriems yra taikomos kitos sąlygos, nei tos finansinės priemonės esama rinkos kaina;

c) pavedimus, kurie yra dideli, palyginti su įprastu rinkos dydžiu;

d) pavedimus, laikomus prekybos vietos pavedimų tvarkymo sistemoje iki informacijos atskleidimo.

2. 1 dalies a punkte nurodyta referencinė kaina nustatoma apskaičiuojant:
- tuo metu siūlomų pirkimo ir pardavimo kainų vidurinę reikšmę prekybos vietoje, kurioje ta finansine priemone pirmą kartą leista prekiauti, arba likvidumo požiūriu labiausiai susijusioje rinkoje; arba
 - kai a punkte nurodytos kainos nėra, atitinkamos prekybos sesijos atidarymo ar uždarymo kainą.

Pavedimuose b punkte nurodytos kainos nurodomos tik ne atitinkamos prekybos sesijos nuolatinės prekybos etape.

3. Kai prekybos vietos taiko sistemas, kuriose įforminami suderėti sandoriai, kaip nurodyta 1 dalies b punkto i papunktyje:

- tie sandoriai vykdomi laikantis prekybos vietos taisyklių;
- prekybos vieta užtikrina, kad būtų taikomos priemonės, sistemos ir procedūros, leidžiančios nustatyti piktnaudžiavimo rinką ar bandymo piktnaudžiauti rinką atvejus ir užkirsti jiems kelią vykdant suderėtus sandorius pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 16 straipsnį;
- prekybos vieta įdiegia, palaiko ir įgyvendina sistemas, leidžiančias nustatyti bet kokią mėginimą pasinaudoti pareigų netaikymo tvarka siekiant nesilaikyti šiame reglamente arba Direktyvoje 2014/65/ES nustatytų reikalavimų, ir praneša apie šiuos mėginimus kompetentingai institucijai.

Kai kompetentinga institucija leidžia netaikyti pareigos pagal 1 dalies b punkto i arba iii papunktį, ta kompetentinga institucija stebi, kaip prekybos vieta naudojami leidimu netaikyti pareigos, kad užtikrintų, jog laikomasi pareigos netaikymo sąlygų.

4. Prieš leisdamos netaikyti pareigos pagal 1 dalį, kompetentingos institucijos praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną ketinimą netaikyti pareigos ir pateikia pareigos netaikymo procedūros paaiškinimą, įskaitant duomenis apie prekybos vietą, kai referencinė kaina nustatoma taip, kaip nurodyta 1 dalies a punkte. Apie ketinimą netaikyti pareigos pranešama likus ne mažiau kaip keturiems mėnesiams iki pareigos netaikymo įsigaliojimo. Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos EVPRI susijusiai kompetentingai institucijai pateikia neprivalomą nuomonę, kurioje vertinamas kiekvieno pareigos netaikymo atvejo suderinamumas su 1 dalyje nustatytais ir pagal 6 dalį priimtuose techniniuose reguliavimo standartuose nurodytais reikalavimais. Kai ta kompetentinga institucija leidžia netaikyti pareigos, o kitos valstybės narės kompetentinga institucija nepritaria, ta kompetentinga institucija gali vėl perduoti šį klausimą spręsti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais. EVPRI stebi pareigos netaikymo atvejus ir Komisijai teikia metinę praktinio pareigų netaikymo procedūros taikymo ataskaitą.

5. Kompetentinga institucija gali savo iniciatyva arba kitos kompetentingos institucijos prašymu atšaukti leidimą netaikyti pareigos pagal 1 dalį, kaip nustatyta 6 dalyje, jei ji pastebi, kad pareigų netaikymo tvarka naudojama nukrypstant nuo jos pradinio tikslo, arba jei mano, jog pareigų netaikymo tvarka naudojama siekiant išvengti šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų.

Kompetentingos institucijos praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie tokį atšaukimą ir pateikia išsamų savo sprendimo pagrindimą.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:
- vadovaujantis 3 straipsnio 1 dalimi viešai skelbtini kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės siūlomų pirkimo ir pardavimo kainų arba paskirtų rinkos formuotojų kotiruočių svyravimai ir komercinio susidomėjimo tomis kainomis mastas, atsižvelgiant į būtiną pritaikymą pagal įvairias prekybos sistemų rūšis, kaip nurodyta 3 straipsnio 2 dalyje;

- b) finansinės priemonės likvidumo požiūriu labiausiai susijusi rinka pagal 1 dalies a punktą;
- c) konkrečios suderėtų sandorių ypatybės, susijusios su įvairiais būdais, kuriais atitinkamos prekybos vietos narys arba dalyvis gali vykdyti tokį sandorį;
- d) suderėti sandoriai, kurie neturi reikšmės kainodarai, dėl kurios pasinaudojama teise nesilaikyti pareigos pagal 1 dalies b punkto iii papunktį;
- e) kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės didelių pavedimų dydis ir prekybos vietos pavedimų tvarkymo sistemoje iki informacijos atskleidimo laikomų pavedimų, kuriems, vadovaujantis 1 dalimi, galima netaikyti pareigos pateikti informaciją iki sandorio sudarymo, rūšis ir mažiausias dydis.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

7. Atvejus, kai kompetentingos institucijos pagal Direktyvos 2004/39/EB 29 straipsnio 2 dalį ir 44 straipsnio 2 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 18, 19 ir 20 straipsnius anksčiau nei 2017 m. sausio 3 d. suteikia leidimą netaikyti pareigos, EVPRI peržiūri ne vėliau kaip 2019 m. sausio 3 d. EVPRI atitinkamai kompetentingai institucijai pateikia nuomonę, kurioje vertinama, ar kiekvienas toks leidimo netaikyti pareigos atvejis ir toliau atitinka šiame reglamente ir bet kuriame kitame šiuo reglamentu grindžiamame deleguotajame akte ir techniniame reguliavimo standarte nustatytus reikalavimus.

5 straipsnis

Apimties viršutinės ribos mechanizmas

1. Siekiant užtikrinti, kad naudojantis teise netaikyti pareigų, kaip numatyta 4 straipsnio 1 dalies a punkte ir 4 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje, nebūtų nepagrįstai trukdoma kainodarai, prekyba netaikant tų pareigų ribojama laikantis šių nuostatų:

- a) prekybos finansine priemone atitinkamoje prekybos vietoje netaikant tų pareigų procentinė dalis gali sudaryti ne daugiau kaip 4 % bendros prekybos ta finansine priemone visose prekybos vietose visoje Sąjungoje per ankstesnius 12 mėnesių apimties;
- b) bendra Sąjungos prekyba finansine priemone netaikant tų pareigų gali sudaryti ne daugiau kaip 8 % bendros prekybos ta finansine priemone visose prekybos vietose visoje Sąjungoje per ankstesnius 12 mėnesių apimties.

Tas apimties viršutinės ribos mechanizmas netaikomas suderėtiems sandoriams, kurie sudaromi dėl akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ar kitų panašių finansinių priemonių, kurių rinka nėra likvidi, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies 17 punkto b papunktyje, ir kurie sudaromi laikantis tinkamos referencinės kainos procentinio dydžio, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, arba suderėtiems sandoriams, kuriems taikomos kitos sąlygos nei tos finansinės priemonės esama rinkos kaina, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje.

2. Kai prekybos finansine priemone atitinkamoje prekybos vietoje netaikant pareigų procentinė dalis viršija 1 dalies a punkte nurodytą ribą, kompetentinga institucija, kuri leido netaikyti tų pareigų toje vietoje, per dvi darbo dienas sustabdo šešių mėnesių laikotarpiui naudojimąsi teise netaikyti pareigų prekiaujant ta finansine priemone toje prekybos vietoje, remdamasi 4 dalyje nurodytais EVPRI paskelbtais duomenimis.

3. Kai prekybos finansine priemone atitinkamose prekybos vietose visoje Sąjungoje netaikant tų pareigų procentinė dalis viršija 1 dalies b punkte nurodytą ribą, visos kompetentingos institucijos per dvi darbo dienas sustabdo šešių mėnesių laikotarpiui naudojimąsi teise netaikyti tų pareigų visoje Sąjungoje.

4. Pasibaigus kiekvienam kalendoriniam mėnesiui EVPRI per penkias darbo dienas paskelbia Sąjungos prekybos atitinkamomis finansinėmis priemonėmis per ankstesnius 12 mėnesių bendrą apimtį, prekybos finansine priemone visoje Sąjungoje netaikant tų pareigų procentinę dalį ir prekybos kiekvienoje prekybos vietoje per ankstesnius 12 mėnesių procentinę dalį bei tų procentinių dalių apskaičiavimo metodus.

5. Jei paskelbus 4 dalyje nurodytą ataskaitą paaiškėja, kad kurioje nors prekybos vietoje prekyba bet kokia finansine priemone netaikant pareigų viršija 3,75 % bendros tos finansinės priemonės prekybos apimties Sąjungoje per pastaruosius 12 mėnesių, EVPRI per penkias darbo dienas nuo kalendorinio mėnesio, kurį ji paskelbia 4 dalyje nurodytą ataskaitą, 15 dienos skelbia papildomą ataskaitą. Toje ataskaitoje pateikiama 4 dalyje nurodyta informacija, susijusi su tomis finansinėmis priemonėmis, kurių prekyba viršijo 3,75 %.

6. Jei paskelbus 4 dalyje nurodytą ataskaitą nurodoma, kad bendra Sąjungos prekyba bet kokia finansine priemone netaikant pareigų viršija 7,75 % bendros tos finansinės priemonės Sąjungos prekybos apimties per pastaruosius 12 mėnesių, EVPRI per penkias darbo dienas nuo mėnesio, kurį ji paskelbia 4 dalyje nurodytą ataskaitą, 15 dienos skelbia papildomą ataskaitą. Toje ataskaitoje pateikiama 4 dalyje nurodyta informacija, susijusi su tomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekyba viršijo 7,75 %.

7. Siekiant užtikrinti patikimą netaikant pareigų vykdomos prekybos stebėsenos pagrindą ir nustatyti, ar nebuvo viršytos 1 dalyje nurodytos ribos, prekybos vietų operatoriai įpareigojami įdiegti sistemas ir procedūras:

- a) kad būtų sudarytos sąlygos nustatyti visas jų prekybos vietoje netaikant tų pareigų vykdomas prekybos operacijas; ir
- b) kuriomis būtų užtikrinta, kad jokiais aplinkybėmis nebūtų viršyta leidžiama prekybos netaikant tų pareigų procentinė dalis, kaip nurodyta 1 dalies a punkte.

8. Laikotarpiu, kai EVPRI pradeda skelbti prekybos duomenis ir pradėdama vykdyti pasirinktos prekybos finansine priemone netaikant tų pareigų stebėseną, prasideda 2016 m. sausio 3 d. Nedarant poveikio 4 straipsnio 5 dalies taikymui, kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai sustabdyti naudojimąsi teise netaikyti tų pareigų nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, o vėliau – kas mėnesį.

9. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo metodą, įskaitant sandorių žymėjimą, kurio laikydamosi ji lygina, apskaičiuoja ir skelbia sandorių duomenis, kaip nurodyta 4 dalyje, kad būtų pateiktas tikslus prekybos atitinkamomis finansinėmis priemonėmis bendros apimties ir prekybos, kurią vykdančios tos pareigos, visoje Sąjungoje ir atitinkamose prekybos vietose procentinių dalių apskaičiavimas.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

6 straipsnis

Prekybos vietoms po sandorio sudarymo keliami skaidrumo reikalavimai, susiję su akcijomis, depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais ir kitomis panašiomis finansinėmis priemonėmis

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės viešai skelbia sudarytų akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, sandorių kainą, apimtį ir laiką. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės visų tokių sandorių duomenis skelbia praėjus kuo mažiau laiko nuo sandorio sudarymo momento, kiek tai techniškai įmanoma.

2. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės pagrįstomis komercinėmis sąlygomis ir nediskriminuodami investicinėms įmonėms, kurios pagal 20 straipsnį privalo skelbti savo akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių sandorių duomenis, suteikia prieigą prie sistemų, kurias jie naudoja šio straipsnio 1 dalyje nurodytai informacijai viešai skelbti.

7 straipsnis

Leidimas atidėti duomenų skelbimą

1. Kompetentingoms institucijoms suteikiama teisė prekybos vietą valdantiems rinkos operatoriams ir investicinėms įmonėms leisti numatyti sandorių duomenų skelbimo atidėjimą atsižvelgiant į sandorio rūšį ir dydį.

Visų pirma kompetentingos institucijos gali leisti atidėti akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ar kitų panašių finansinių priemonių arba tam tikros klasės akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų arba kitų panašių finansinių priemonių sandorių, kurie yra dideli pagal savo apimtį, palyginus su įprastu rinkos dydžiu, duomenų skelbimą.

Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės gauna išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą dėl siūlomų sandorio duomenų skelbimo atidėjimo priemonių ir aiškiai informuoja rinkos dalyvius ir visuomenę apie tas priemones. EVPRI stebi, kaip taikomos tos atidėto prekybos duomenų skelbimo priemonės ir Komisijai teikia metinę jų praktinio taikymo ataskaitą.

Kai kompetentinga institucija leidžia atidėti skelbimą, o kitos valstybės narės kompetentinga institucija nepritaria atidėjimui arba nepritaria faktiniam suteikto leidimo taikymui, ta kompetentinga institucija gali perduoti šį klausimą spręsti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

2. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose, užtikrinant, kad būtų galima paskelbti informaciją, kurios reikalaujama pagal Direktyvą 2014/6/ES 64 straipsnį, projektus, kuriuose nurodoma:

- a) kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės sandorių duomenys, kuriuos investicinės įmonės, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus ir prekybos vietą valdančius rinkos operatorius bei investicines įmones, viešai skelbia pagal 6 straipsnio 1 dalį, įskaitant pagal 6 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnį skelbiamų įvairių rūšių sandorių identifikacinius kodus, pagal kuriuos atskiriami sandoriai, kuriuos lėmė daugiausia su finansinių priemonių verte susiję veiksniai, ir sandoriai, kuriuos lėmė kiti veiksniai;
- b) laikotarpis, laikomas tinkamu atsižvelgiant į pareigą paskelbti kiek įmanoma realesniu laiku, įskaitant atvejus, kai prekyba vykdoma ne įprastu darbo laiku;
- c) sąlygos, kuriomis investicinėms įmonėms, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus ir prekybos vietą valdančius rinkos operatorius bei investicines įmones, leidžiama atidėti kiekvienos atitinkamų finansinių priemonių klasės sandorių duomenų skelbimą pagal šio straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnio 1 dalį;
- d) kriterijai, kurie taikomi sprendžiant, kurių sandorių duomenų skelbimą – dėl sandorio dydžio ar akcijų, įskaitant akcijos likvidumo profilį, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ar kitų susijusių panašių finansinių priemonių rūšių – leidžiama atidėti.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

2 SKYRIUS

Ne nuosavo kapitalo priemonių skaidrumas

8 straipsnis

Prekybos vietoms iki sandorio sudarymo keliami skaidrumo reikalavimai, susiję su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės viešai skelbia tuo metu siūlomas pirkimo ir pardavimo kainas ir komercinio susidomėjimo tomis jų sistemose skelbiamomis obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, kainomis mastą. Tas reikalavimas taikomas ir informaciniams pranešimams apie susidomėjimą. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės įprastomis prekybos valandomis nuolat viešai skelbia tą informaciją. Ta viešo skelbimo pareiga netaikoma tiems ne finansų sandorio šalių sandoriams dėl išvestinių finansinių priemonių, pagal kurių požymius galima objektyviai įvertinti, kad jais sumažinama ne finansų sandorio šalies ar tos grupės komercinės veiklos arba išdo finansavimo veiklos rizika.

2. 1 dalyje nurodyti skaidrumo reikalavimai turi būti pritaikomi pagal įvairias prekybos sistemų rūšis, įskaitant pavedimų žurnalų ir kotiravimu pagrįstas sistemas, mišrias, periodinių aukcionų prekybos ir neelektroninio tarpininkavimo (angl. *voice trading*) sistemas.

3. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės pagrįstomis komercinėmis sąlygomis ir nediskriminuodami investicinėms įmonėms, kurios pagal 18 straipsnį privalo skelbti savo obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių kotiruotes, suteikia prieigą prie sistemų, kurias jie naudoja 1 dalyje nurodytai informacijai viešai skelbti.

4. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės, jeigu leista netaikyti pareigos pagal 9 straipsnio 1 dalies b punktą, viešai skelbia bent orientacines iki sandorio sudarymo siūlomas pirkimo ir pardavimo kainas, kurios yra artimos komercinio susidomėjimo tomis jų sistemose skelbiamomis obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, kainoms. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės įprastomis prekybos valandomis nuolat viešai skelbia tą informaciją atitinkamomis elektroninėmis priemonėmis. Tomis priemonėmis užtikrinama, kad informacija būtų teikiama pagrįstomis komercinėmis sąlygomis ir laikantis nediskriminacijos principo.

9 straipsnis

Pareigų netaikymas ne nuosavo kapitalo priemonėms

1. Kompetentingos institucijos gali prekybos vietą valdantiems rinkos operatoriams ir investicinėms įmonėms netaikyti pareigos viešai skelbti 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją apie:

- a) pavedimus, kurie pagal savo apimtį yra dideli, palyginti su įprastu rinkos dydžiu, ir prekybos vietos pavedimų tvarkymo sistemoje iki informacijos atskleidimo laikomus pavedimus;
- b) informacinius pranešimus apie susidomėjimą prašymo dėl kotiruotės ir neelektroninio tarpininkavimo sistemose, kurie viršija finansinei priemonei būdingą dydį, dėl kurio likvidumą užtikrinantiems subjektams kiltų per didelę riziką ir kurių teikiant atsižvelgiama į tai, ar atitinkami rinkos dalyviai yra mažmeniniai ar didmeniniai investuotojai;
- c) išvestines finansines priemones, kurioms netaikoma 28 straipsnyje nustatyta prekybos pareiga, ir kitas finansines priemones, kurių rinka nėra likvidi;

2. Prieš leisdamos netaikyti pareigos pagal 1 dalį, kompetentingos institucijos praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną ketinimą netaikyti pareigos ir pateikia pareigos netaikymo funkcionavimo paaiškinimą. Apie ketinimą netaikyti pareigos pranešama likus ne mažiau kaip keturiems mėnesiams iki pareigos netaikymo įsigaliojimo. Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos EVPRI susijusiai kompetentingai institucijai pateikia nuomonę, kurioje vertinamas pareigos netaikymo atvejo suderinamumas su 1 dalyje nustatytais ir pagal 5 dalį priimtuose techniniuose reguliavimo standartuose nurodytais reikalavimais. Kai ta kompetentinga institucija leidžia netaikyti pareigos, o kitos valstybės narės kompetentinga institucija su tuo nesutinka, ta kompetentinga institucija gali perduoti šį klausimą spręsti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais. EVPRI stebi pareigos netaikymo atvejus ir Komisijai teikia metinę praktinio pareigų netaikymo procedūros taikymo ataskaitą.

3. Kompetentingos institucijos gali savo iniciatyva arba kitų kompetentingų institucijų prašymu atšaukti pagal 1 dalį suteiktą leidimą netaikyti pareigų, jeigu jos pastebi, kad pareigų netaikymu naudojamosi taip, jog nukrypstama nuo jos pradinio tikslo, arba jeigu jos mano, kad pareigų netaikymu naudojamosi siekiant išvengti šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų taikymo.

Kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie tokį atšaukimą prieš jam įsigaliojant ir pateikia išsamų savo sprendimo pagrindimą.

4. Kompetentinga institucija, atsakinga už vienos ar daugiau prekybos vietų, kuriose prekiaujama tam tikros klasės obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, priežiūrą, gali laikinai sustabdyti 8 straipsnyje nurodytų pareigų taikymą, kai tos finansinės priemonės klasės likvidumas sumažėja tiek, kad nesiekia nurodytos ribos. Nurodyta riba nustatoma remiantis objektyviais kriterijais, kurie būdingi atitinkamos finansinės priemonės rinkai. Pranešimas apie tokį laikiną sustabdymą paskelbiamas atitinkamos kompetentingos institucijos interneto svetainėje.

Laikinas sustabdymas galioja pradinį ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį nuo jo paskelbimo atitinkamos kompetentingos institucijos interneto svetainėje datos. Tokio laikino sustabdymo galiojimo laikas gali būti pratęstas laikotarpiams, kurių kiekvienas neviršija trijų mėnesių, jei sustabdymo priežastys ir toliau taikomos. Kai praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui laikino sustabdymo galiojimo terminas nepratęsiamas, jis savaime nustoja galioti.

Prieš laikinai sustabdydama 8 straipsnyje nurodytų pareigų taikymą ar pratęsdama jų laikiną sustabdymą pagal šį straipsnį, atitinkama kompetentinga institucija praneša EVPRI apie savo ketinimą ir pateikia paaiškinimą. EVPRI kompetentingai institucijai kuo greičiau pateikia nuomonę dėl to, ar, jos manymu, sustabdymas ar laikino sustabdymo pratęsimas yra pagrįstas pagal pirmą ir antrą pastraipą.

5. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

- a) 4 dalyje nurodytos finansinės priemonės likvidumo ribos skaičiavimo parametrai ir metodai. Parametrai ir metodai, pagal kuriuos valstybės narės apskaičiuoja ribą, nustatomi taip, kad pasiekus šią ribą atitinkamos finansinės priemonės likvidumas visose prekybos vietose Sąjungoje būtų laikomas labai sumažėjusiu remiantis kriterijais, taikomais pagal 2 straipsnio 1 dalies 17 punktą;
- b) vadovaujantis 8 straipsnio 1 ir 4 dalimis viešai skelbtini kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės pirkimo ir pardavimo kainų ar jų kotiruočių svyravimai ir komercinio susidomėjimo tomis kainomis mastas arba orientacinės iki sandorio sudarymo siūlomos pirkimo ir pardavimo kainos, artimos komercinio susidomėjimo kainai, atsižvelgiant į poreikį pritaikyti pagal įvairias prekybos sistemų rūšis, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje;
- c) kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės pavedimų, kurie pagal savo apimtį yra dideli, dydis ir pavedimų tvarkymo sistemoje iki informacijos atskleidimo laikomų pavedimų, kuriems, vadovaujantis 1 dalimi, galima netaikyti pareigos pateikti informaciją iki sandorio sudarymo, rūšis ir mažiausias dydis;
- d) 1 dalies b punkte nurodytas finansinei priemonei būdingas dydis ir prašymo dėl kotiruotės sistemos bei neelektroninio tarpininkavimo prekybos sistemos, kurioms, vadovaujantis 1 dalimi, galima netaikyti pareigos atskleisti informaciją iki sandorio sudarymo, apibrėžtis.

Nustatydama finansinei priemonei būdingą dydį, dėl kurio likvidumą užtikrinantiems subjektams kiltų per didelę riziką ir kurį nustatant atsižvelgiama į tai, ar atitinkami rinkos dalyviai yra mažmeniniai ar didmeniniai investuotojai pagal 1 dalies b punktą, EVPRI atsižvelgia į šiuos veiksnius:

- i) ar esant tokiems dydžiams likvidumą užtikrinantys subjektai galėtų apsidrausti nuo rizikos;
- ii) kai finansinės priemonės arba finansinių priemonių klasės rinką iš dalies sudaro mažmeniniai investuotojai – vidutinę tų investuotojų įvykdytų sandorių vertę;

- e) finansinės priemonės arba finansinių priemonių klasės, kurių rinka nėra likvidi, kai, vadovaujantis 1 dalimi, galima netaikyti pareigos atskleisti informaciją iki sandorio sudarymo.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

10 straipsnis

Prekybos vietoms po sandorio sudarymo keliami skaidrumo reikalavimai, susiję su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės viešai skelbia sudarytų obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, sandorių kainą, apimtį ir laiką. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės visų tokių sandorių duomenis skelbia praėjus kuo mažiau laiko nuo sandorio sudarymo momento, kiek tai techniškai įmanoma.

2. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės pagrįstomis komercinėmis sąlygomis ir nediskriminuodami investicinėms įmonėms, kurios pagal 21 straipsnį privalo skelbti savo obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių sandorių duomenis, suteikia prieigą prie sistemų, kurias jie naudoja 1 dalyje nurodytai informacijai viešai skelbti.

11 straipsnis

Leidimas atidėti duomenų skelbimą

1. Kompetentingos institucijos gali prekybos vietą valdantiems rinkos operatoriams ir investicinėms įmonėms leisti numatyti sandorių duomenų skelbimo atidėjimą atsižvelgiant į sandorio dydį ar rūšį.

Visų pirma kompetentingos institucijos gali leisti atidėti duomenų skelbimą apie sandorius, kurie:

- a) yra dideli, palyginti su įprastu dydžiu tų obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ar išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, arba tos klasės obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ar išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, rinka; arba
- b) yra susiję su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, arba su klasės obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje ir kurių rinka nėra likvidi;
- c) viršija tai obligacijai, struktūrizuotam finansiniam produktui, apyvartiniam taršos leidimui ar išvestinei finansinei priemonei, kuria prekiaujama toje prekybos vietoje, arba tai obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ar išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, klasei būdingą dydį, dėl kurio likvidumą užtikrinantiems subjektams kiltų per didelę riziką ir kuri nustatant atsižvelgiama į tai, ar atitinkami rinkos dalyviai yra mažmeniniai, ar didmeniniai investuotojai.

Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės gauna išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą dėl siūlomų sandorio duomenų skelbimo atidėjimo priemonių ir aiškiai informuoja rinkos dalyvius ir visuomenę apie tas priemones. EVPRI stebi, kaip taikomos tos atidėto sandorio duomenų skelbimo priemonės ir Komisijai teikia metinę jų praktinio taikymo ataskaitą.

2. Kompetentinga institucija, atsakinga už vienos ar daugiau prekybos vietų, kuriose prekiaujama tam tikros klasės obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, priežiūrą, gali laikinai sustabdyti 10 straipsnyje nurodytų pareigų taikymą, kai tos finansinės priemonės klasės likvidumas sumažėja

ties, kad nesiekia ribos, nustatytos pagal 9 straipsnio 5 dalies a punkte nurodytą metodologiją. Ta riba nustatoma remiantis objektyviais kriterijais, kurie būdingi atitinkamos finansinės priemonės rinkai. Toks laikinas sustabdymas paskelbiamas atitinkamos kompetentingos institucijos interneto svetainėje.

Laikinas sustabdymas galioja pradinį ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį nuo jo paskelbimo atitinkamos kompetentingos institucijos interneto svetainėje datos. Tokio laikino sustabdymo galiojimo laikas gali būti pratęstas laikotarpiams, kurių kiekvienas neviršija trijų mėnesių, jei sustabdymo priežastys ir toliau taikomos. Kai praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui laikino sustabdymo galiojimo terminas nepratęsiamas, jis savaime nustoja galioti.

Prieš sustabdydama 10 straipsnyje nurodytų pareigų taikymą ar pratęsdama jų laikiną sustabdymą, atitinkama kompetentinga institucija praneša EVPRI apie savo ketinimą ir pateikia paaiškinimą. EVPRI kompetentingai institucijai kuo greičiau pateikia nuomonę dėl to, ar, jos manymu, sustabdymas ar laikino sustabdymo pratęsimas yra pagrįstas pagal pirmą ir antrą pastraipus.

3. Kompetentingos institucijos, suteikdamos leidimą atidėti duomenų skelbimą, gali:

- a) paprašyti paskelbti tik tam tikrus sandorio duomenis arba suvestinius kelių sandorių duomenis, arba abiejų rūšių duomenis skelbimo atidėjimo laikotarpiu;
- b) leisti neskelbti atskirų sandorių apimties pratęstu skelbimo atidėjimo laikotarpiu;
- c) ne nuosavo kapitalo priemonių, kurios nėra valstybės skolos priemonės, atveju – skelbimo atidėjimo laikotarpiu leisti skelbti suvestinę kelių sandorių informaciją;
- d) valstybės skolos priemonių atveju – neribotą laikotarpį leisti skelbti suvestinius kelių sandorių duomenis.

Valstybės skolos priemonių atveju b ir d punktais gali būti naudojamos atskirai arba iš eilės, o pasibaigus pratęstam duomenų apie apimtį neskelbimo laikotarpiui, pagal šiuos punktus galėtų būti skelbiami suvestiniai duomenys apie apimtį.

Visų kitų finansinių priemonių atveju, pasibaigus duomenų skelbimo atidėjimo laikotarpiui, skelbiami visi likę sandorio duomenys ir visi kiekvieno sandorio duomenys atskirai.

4. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose, užtikrinant, kad būtų galima paskelbti Direktyvos 2014/65/ES 64 straipsnyje nurodytą informaciją, nurodoma:

- a) kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės sandorių duomenys, kuriuos investicinės įmonės, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus ir prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės viešai skelbia pagal 10 straipsnio 1 dalį, įskaitant pagal 10 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 1 dalį skelbiamų įvairių rūšių sandorių identifikacinius kodus, pagal kuriuos atskiriami sandoriai, kuriuos lėmė daugiausia su finansinių priemonių verte susiję veiksniai, ir sandoriai, kuriuos lėmė kiti veiksniai;
- b) laikotarpis, laikomas tinkamu atsižvelgiant į pareigą paskelbti kiek įmanoma realesniu laiku, įskaitant atvejus, kai prekyba vykdoma ne įprastu darbo laiku;
- c) sąlygos, kuriomis investicinėms įmonėms, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus ir prekybos vietą valdančius rinkos operatorius bei investicines įmones, leidžiama atidėti kiekvienos atitinkamos finansinės priemonės klasės sandorių duomenų skelbimą pagal šio straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 4 dalį;

- d) kriterijai, kurie taikomi nustatant sandorio dydį ar rūšį, kai pagal 3 dalį leidžiama atidėti duomenų skelbimą ir skelbti tik tam tikrus sandorio duomenis arba skelbti suvestinius kelių sandorių duomenis, arba neskelbti sandorio apimties, visų pirma nurodant laikotarpio, kuriuo leidžiama pratęsti tam tikrų finansinių priemonių (atsižvelgiant į jų likvidumą) duomenų skelbimo atidėjimą, trukmę.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

3 SKYRIUS

Pareiga atskirai ir pagrįstomis komercinėmis sąlygomis teikti prekybos duomenis

12 straipsnis

Pareiga atskirai pateikti duomenis iki sandorio ir po sandorio sudarymo

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės suteikia galimybę visuomenei susipažinti su informacija, skelbiama vadovaujantis 3, 4 ir 6–11 straipsniais, atskirai pateikdami iki sandorio ir po sandorio sudarymo skaidrumo duomenis.
2. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi iki sandorio ir po sandorio sudarymo skaidrumo duomenų pateikimo principai, įskaitant duomenų, su kuriais leidžiama susipažinti visuomenei, kaip nurodyta 1 dalyje, išskaidymo lygį.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

13 straipsnis

Pareiga suteikti galimybę pagrįstomis komercinėmis sąlygomis susipažinti su duomenimis iki sandorio ir po sandorio sudarymo

1. Prekybos vietą valdantys rinkos operatoriai ir investicinės įmonės suteikia galimybę visuomenei pagrįstomis komercinėmis sąlygomis susipažinti su informacija, skelbiama vadovaujantis 3, 4 ir 6–11 straipsniais, ir užtikrina nediskriminacines galimybes susipažinti su šia informacija. Tokia informacija galima nemokamai naudotis praėjus 15 minučių po paskelbimo.
2. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais paaiškinama, kas yra pagrįstos komercinės sąlygos, kuriomis visuomenei leidžiama susipažinti su informacija, kaip nurodyta 1 dalyje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NE BIRŽOJE PREKIAUJANČIŲ SISTEMINGAI SANDORIUS SAVO VIDUJE SUDARANČIŲ TARPININKŲ IR INVESTICINIŲ ĮMONIŲ SKAIDRUMAS

14 straipsnis

Sistemingai sandorius savo viduje sudarančių tarpininkų pareiga viešai skelbti su akcijomis, depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais ir kitomis panašiomis finansinėmis priemonėmis susijusias tvirtąsias kotiruotes

1. Investicinės įmonės viešai skelbia su akcijomis, depozitoriumo pakvitavimais, biržiniais fondais, sertifikatais ir kitomis panašiomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, dėl kurių jos sistemingai sudaro sandorius savo viduje ir kurių rinka yra likvidi, susijusias tvirtąsias kotiruotes.

Kai pirmoje pastraipoje nurodytų finansinių priemonių rinka nėra likvidi, sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai paprašius atskleidžia kotiruotes savo klientams.

2. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams šis straipsnis ir 15, 16 ir 17 straipsniai taikomi, kai sandoriai sudaromi neviršijant standartinio rinkai dydžio. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams šis straipsnis ir 15, 16 bei 17 straipsniai netaikomi, kai jų sudaromi sandoriai viršija standartinį rinkai dydį.

3. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai gali nustatyti skelbiamos kotiruotės dydį ar dydžius. Mažiausias kotiruotės dydis – ne mažiau kaip 10 % standartinio akcijos, depozitoriumo pakvitavimo, biržinio fondo, sertifikato ar kitos panašios finansinės priemonės, kuria prekiaujama prekybos vietoje, rinkos dydžio. Kiekvienos konkretios akcijos, depozitoriumo pakvitavimo, biržinio fondo, sertifikato ar kitos panašios finansinės priemonės, kuria prekiaujama prekybos vietoje, kotiruotę sudaro tvirta pirkimo ir pardavimo kaina ar kainos dydžiui ar dydžiams, neviršijantiems standartinio tai akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių klasei, prie kurios priskiriama ta finansinė priemonė, rinkos dydžio. Kaina arba kainos turi atspindėti tai akcijai, depozitoriumo pakvitavimui, biržiniam fondui, sertifikatui ar kitai panašiai finansinei priemonei vyraujančias rinkos sąlygas.

4. Akcijos, depozitoriumo pakvitavimai, biržiniai fondai, sertifikatai ir kitos panašios finansinės priemonės priskiriami klasėms atsižvelgiant į rinkoje įvykdytų pavedimų dėl tos finansinės priemonės vertės aritmetinį vidurkį. Kiekvienos klasės akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių standartinis rinkos dydis yra rinkoje įvykdytų pavedimų dėl prie kiekvienos klasės priskirtų finansinių priemonių vertės aritmetinis vidurkis.

5. Kiekvienos akcijos, depozitoriumo pakvitavimo, biržinio fondo, sertifikato ar kitos panašios finansinės priemonės rinką sudaro visi Sąjungoje įvykdyti pavedimai dėl tos finansinės priemonės, išskyrus pavedimus, kurie yra dideli, palyginti su įprastu tos rinkos dydžiu.

6. Likvidumo požiūriu labiausiai susijusios rinkos kompetentinga institucija, kaip apibrėžta 26 straipsnyje, atsižvelgdama į rinkoje įvykdytų pavedimų dėl kiekvienos akcijos, depozitoriumo pakvitavimo, biržinio fondo, sertifikato ar kitos panašios finansinės priemonės vertės aritmetinį vidurkį, ne rečiau kaip kartą per metus nustato, prie kurios klasės ta finansinė priemonė priskiriama. Ta informacija viešai skelbiama visiems rinkos dalyviams ir perduodama EVPRI, kuri ją paskelbia interneto svetainėje.

7. Siekdama užtikrinti veiksmingą akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių vertės nustatymą, taip pat didžiausią galimybę investicinėms įmonėms siekti savo klientams didžiausio pelno, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose toliau išsamiau nustatoma 1 dalyje nurodytos tvirtosios kotiruotės skelbimo tvarka, tai, kaip nustatoma, ar kainos atitinka esamas rinkos sąlygas, kaip nurodyta 3 dalyje, ir tai, kaip nustatomas 2 ir 4 dalyse nurodytas standartinis rinkos dydis.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

15 straipsnis

Klientų pavedimų vykdymas

1. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai įprastomis prekybos valandomis reguliariai ir nuolat viešai skelbia savo kotiruotes. Jie gali atnaujinti kotiruotes bet kuriuo metu. Susiklosčius ypatingoms rinkos sąlygoms, jie gali atšaukti savo kotiruotes.

Valstybė narė reikalauja, kad įmonės, atitinkančios sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko apibrėžtį, praneštų apie tai jų kompetentingai institucijai. Toks pranešimas perduodamas EVPRI. EVPRI sudaro visų Sąjungoje sistemingai sandorius savo viduje sudarančių tarpininkų sąrašą.

Kotiruotės viešai skelbiamos taip, kad jos būtų lengvai prieinamos kitiems rinkos dalyviams pagrįstomis komercinėmis sąlygomis.

2. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, vadovaudamiesi Direktyvos 2014/65/ES 27 straipsniu, vykdo klientų pateiktus pavedimus dėl akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, dėl kurių jie sistemingai sudaro sandorius savo viduje už pavedimo gavimo metu galiojančią kotiruotės kainą.

Vis dėlto pagrįstais atvejais jie gali tuos pavedimus įvykdyti ir geresne kaina, su sąlyga, kad ta kaina neperžengia svyravimo ribų, artimų rinkos sąlygoms.

3. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai, nukrypdami nuo kotiruotės kainų ir nesilaikydami 2 dalyje nustatytų reikalavimų, gali vykdyti profesionaliųjų klientų pavedimus, susijusius su sandoriais, kurių kiekvieną sudarant vykdomi pavedimai dėl kelių vertybinių popierių, arba pavedimus, kuriems taikoma kita nei esamos rinkos kainos sąlyga.

4. Kai sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, kuris yra nustatęs tik vieną kotiruotę arba kurio nustatyta didžiausia kotiruotė nesiekia standartinio rinkos dydžio, gauna kliento pavedimą, kuris yra didesnis, negu jo kotiruotės dydis, tačiau mažesnis už standartinį rinkos dydį, jis gali nuspręsti įvykdyti kotiruotės dydį viršijančią pavedimo dalį, su sąlyga, kad vykdoma tik už kotiruotės kainą, išskyrus 2 ir 3 dalyse nustatytais sąlygomis leistinus atvejus, kai galima nukrypti nuo kotiruotės kainos. Kai sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas nustato kotiruotes dėl skirtingų dydžių ir gauna kliento pavedimą, kuris patenka tarp tokių kotiruočių, ir nusprendžia įvykdyti tokį pavedimą, pavedimas įvykdomas už vieną iš nurodytų kotiruočių kainų, vadovaujantis Direktyvos 2014/65/ES 28 straipsniu, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytais sąlygomis leistinus atvejus, kai galima nukrypti nuo kotiruotės kainos.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 50 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose paaiškinama, ką reiškia pagrįstos komercinės sąlygos kotiruotėms paskelbti viešai, kaip nurodyta 1 dalyje.

16 straipsnis

Kompetentingų institucijų pareigos

Kompetentingos institucijos prižiūri, kad:

- a) investicinės įmonės nuolat atnaujintų pasiūlymo pirkti ir parduoti kainas, kurios viešai skelbiamos pagal 14 straipsnį, ir paliktų galioti vyraujančios rinkos sąlygas atitinkančias kainas;
- b) investicinės įmonės laikytusi 15 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų dėl sandorių sudarymo už geresnę kainą, negu įmonė yra nustačiusi.

17 straipsnis

Prieiga prie kotiruočių

1. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai turi teisę savo verslo politikos pagrindu objektyviai ir nediskriminuodami nuspręsti, kuriems klientams bus suteikiama prieiga prie jų kotiruočių. Tuo tikslu turi būti nustatyti aiškūs prieigos prie nustatytų kotiruočių suteikimo standartai. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai gali atsakyti pradėti arba gali nutraukti verslo santykius su klientais, remdamiesi komercinio pobūdžio priežastimis, kaip antai kliento kreditingumu, sandorio šalies rizika ir galutiniu sandorio atsiskaitymu.

2. Siekdami apriboti dėl su tuo pačiu klientu sudaromų sandorių skaičiaus kylančią riziką, sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai turi teisę nediskriminuodami riboti sandorių, kuriuos jie išipareigoja sudaryti su tuo pačiu klientu pagal iš anksto paskelbtas sąlygas, skaičių. Jie gali nediskriminuodami ir vadovaudamiesi Direktyvos 2014/65/ES 28 straipsniu riboti bendrą tuo pačiu metu su skirtingais klientais sudaromų sandorių skaičių, jei toks ribojimas leidžiamas tik tuomet, kai klientų pateikiamų pavedimų skaičius ir (arba) apimtis gerokai viršija normą.

3. Siekdama užtikrinti veiksmingą akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių vertės nustatymą, taip pat kuo didesnę galimybę investicinėms įmonėms siekti savo klientams didžiausio pelno, Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

- a) kriterijai, pagal kuriuos galima nustatyti, ar kotiruotė skelbiama reguliariai ir yra nuolat ir lengvai prieinama, kaip nurodyta 15 straipsnio 1 dalyje, ir būdai, kuriais investicinės įmonės gali vykdyti pareigą viešai skelbti savo kotiruotes, įskaitant šias galimybes:
 - i) naudojantis reguliuojamos rinkos, kurioje leista prekiauti aptariama finansine priemone, sistemomis;
 - ii) naudojantis PSS;
 - iii) naudojantis privačiomis priemonėmis;
- b) kriterijai, pagal kuriuos galima nustatyti tuos sandorius, kurių kiekvieną sudarant vykdomi pavedimai dėl kelių vertybinių popierių, arba tuos pavedimus, kurie yra susieti ne su esama rinkos kaina, o kitomis sąlygomis, kaip nurodyta 15 straipsnio 3 dalyje;
- c) kriterijai, pagal kuriuos galima nustatyti, kokias rinkos sąlygas galima laikyti ypatingomis, kad joms susiklosčius būtų galima atšaukti nustatytas kotiruotes, ir kotiruočių atnaujinimo sąlygos, kaip nurodyta 15 straipsnio 1 dalyje;
- d) kriterijai, pagal kuriuos galima nustatyti, kokiais atvejais klientų pateikiamų pavedimų skaičius ir (arba) apimtis gerokai viršija normą, kaip nurodyta 2 dalyje;
- e) kriterijai, pagal kuriuos galima nustatyti, kokiais atvejais kainos neperžengia svyravimo ribų, artimų rinkos sąlygoms, kaip nurodyta 15 straipsnio 2 dalyje.

18 straipsnis

Sistemiškai sandorius savo viduje sudarančių tarpininkų pareiga viešai skelbti su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusias tvirtąsias kotiruotes

1. Investicinės įmonės skelbia su obligacijomis, struktūrizuotais finansiniais produktais, apyvartiniais taršos leidimais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, dėl kurių jos sistemingai sudaro sandorius savo viduje ir kurių rinka yra likvidi, susijusias tvirtąsias kotiruotes, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) nustatyti kotiruotę jas paragina sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko klientas;
- b) jos sutinka nustatyti kotiruotę.

2. Jeigu tai yra obligacijos, struktūrizuoti finansiniai produktai, apyvartiniai taršos leidimai ir išvestinės finansinės priemonės, kuriais prekiaujama prekybos vietoje ir kurių rinka nėra likvidi, sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai paprašius atskleidžia kotiruotes savo klientams, jeigu jie sutinka nustatyti kotiruotę. Ta pareiga gali būti netaikoma, jei laikomasi 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.

3. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai gali atnaujinti kotiruotes bet kuriuo metu. Susiklosčius ypatingoms rinkos sąlygoms, jie gali atšaukti nustatytas kotiruotes.

4. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, atitinkančios sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko apibrėžtį, praneštų apie tai savo kompetentingai institucijai. Toks pranešimas perduodamas EVPRI. EVPRI sudaro visų sistemingai sandorius savo viduje sudarančių tarpininkų Sąjungoje sąrašą.

5. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai su pagal 1 dalį skelbiamomis tvirtosiomis kotiruotėmis leidžia susipažinti savo kitiems klientams. Nepaisant to, jie turi teisę savo verslo politikos pagrindu objektyviai ir nediskriminuodami nuspręsti, kuriems klientams bus suteikiama prieiga prie jų kotiruočių. Tuo tikslu sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai nustato aiškius prieigos prie savo kotiruočių suteikimo standartus. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai gali atsisakyti pradėti arba gali nutraukti verslo santykius su klientais, remdamiesi komercinio pobūdžio priežastimis, kaip antai kliento kreditingumu, sandorio šalies rizika ir galutiniu sandorio atsiskaitymu.

6. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai įsipareigoja sudaryti sandorius su bet kuriuo kitu klientu, kuriam kotiruotė atskleidžiama pagal paskelbtas sąlygas ir laikantis 5 dalyje nustatytų sąlygų, kai kotiruotės dydis atitinka arba yra mažesnis už pagal 9 straipsnio 5 dalies d punktą nustatomą finansinei priemonei būdingą dydį.

Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai pagal 1 dalį neprivalo skelbti finansinių priemonių, kurios neviršija likvidumo ribos, nustatomos pagal 9 straipsnio 4 dalį, tvirtosios kotiruotės.

7. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai turi teisę nustatyti nediskriminacines ir skaidrias sandorių, kurias jie įsipareigoja sudaryti su klientais pagal tam tikrą kotiruotę, skaičiaus ribas.

8. Pagal 1 ir 5 dalis paskelbtos kotiruotės ir tos, kurių dydis atitinka arba yra mažesnis už 6 dalyje nurodytą dydį, viešai skelbiamos taip, kad pagrįstomis komercinėmis sąlygomis būtų lengvai prieinamos kitiems rinkos dalyviams.

9. Kotiruotės kaina arba kainos nustatomos taip, kad sistemingai sandorius savo viduje sudarantys tarpininkai vykdytų Direktyvos 2014/65/ES 27 straipsnyje jiems nustatytas pareigas, kai taikoma, ir turi atitikti esamas rinkos sąlygas, susijusias su kainomis, kuriomis prekybos vietoje sudaromi tokių pačių arba panašių finansinių priemonių sandoriai.

Vis dėlto, pagrįstais atvejais jie gali pavedimus atlikti ir geresne kaina, su sąlyga, kad kaina neperžengia svyravimo ribų, artimų rinkos sąlygoms.

10. Sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams šis straipsnis netaikomas, kai jų sudaromi sandoriai viršija pagal 9 straipsnio 5 dalies d punktą nustatytą tai finansinei priemonei įprastą dydį.

19 straipsnis

EVPRI vykdoma stebėseną

1. Kompetentingos institucijos ir EVPRI stebi, kaip taikomas 18 straipsnis dėl dydžių, nurodomų investicinės įmonės klientams ir su kita įmonės prekybine veikla susijusiems kitiems rinkos dalyviams atskleidžiamose kotiruotėse, ir kiek kotiruotės atitinka vyraujančias rinkos sąlygas, susijusias su prekybos vietoje sudaromais tokių pačių arba panašių finansinių priemonių sandoriais. Ne vėliau kaip 2019 m. sausio 3 d. EVPRI Komisijai pateikia 18 straipsnio taikymo ataskaitą. Jeigu kotiruotei viršijant 18 straipsnio 6 dalyje nurodytą ribą arba neatitinkant vyraujančių rinkos sąlygų, vyksta aktyvi kotiravimo ir prekybos veikla, EVPRI pateikia Komisijai ataskaitą dar nesibaigus šiam terminui.

2. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi 18 straipsnio 6 dalyje nurodyti dydžiai, kurių laikydama ši įmonė sudaro sandorius su bet kuriuo kitu klientu, kuriam atskleidžiama kotiruotė. Finansinei priemonei įprastas dydis nustatomas pagal 9 straipsnio 5 dalies d punkte nustatytus kriterijus.

3. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriuose paaiškinama, kas yra pagrįstos komercinės sąlygos kotiruotėms viešai skelbti, kaip nurodyta 18 straipsnio 8 dalyje.

20 straipsnis

Investicinių įmonių, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus, po sandorio atskleidžiama informacija apie akcijas, depozitoriumo pakvitavimus, biržinius fondus, sertifikatus ir kitas panašias finansines priemones

1. Investicinės įmonės, kurios savo sąskaita arba klientų naudai sudaro akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, sandorius, viešai skelbia tų sandorių apimtį ir kainą bei jų sudarymo laiką. Ta informacija viešai skelbiama naudojantis PSS.
2. Pagal 1 dalį viešai skelbiama informacija ir laikas, per kurį ji paskelbiama, atitinka vadovaujantis 6 straipsniu priimtus reikalavimus, įskaitant pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą priimtus techninius reguliavimo standartus. Kai pagal vadovaujantis 7 straipsniu patvirtintas priemonės numatyta galimybė atidėti informacijos apie akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, tam tikrų kategorijų sandorius skelbimą, ta galimybė tiems sandoriams taip pat taikoma, kai jie sudaromi ne prekybos vietose.
3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:
 - a) vadovaujantis šiuo straipsniu viešai skelbiamų įvairių rūšių sandorių identifikaciniai kodai, pagal kuriuos atskiriami sandoriai, kuriuos lėmė daugiausia su finansinių priemonių verte susiję veiksniai, ir sandoriai, kuriuos lėmė kiti veiksniai;
 - b) 1 dalyje numatytų pareigos nuostatų taikymas sandoriams, susijusiems su tų finansinių priemonių naudojimu užstato, skolinimo ar kitais tikslais, kai finansinėmis priemonėmis keičiamasi ne dėl esamos priemonės rinkos vertės, o dėl kitų veiksnių;
 - c) sandorio šalis, kuri turi paskelbti apie sandorį pagal 1 dalį, jei abi sandorio šalys yra investicinės įmonės.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

21 straipsnis

Investicinių įmonių, įskaitant sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus, po sandorio atskleidžiama informacija apie obligacijas, struktūrizuotus finansinius produktus, apyvartinius taršos leidimus ir išvestines finansines priemones

1. Investicinės įmonės, kurios savo sąskaita arba klientų naudai sudaro obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, sandorius, viešai skelbia tų sandorių apimtį ir kainą bei jų sudarymo laiką. Ta informacija viešai skelbiama naudojantis PSS.
2. Kiekvienas sandoris skelbiamas vieną kartą, naudojantis vienu PSS.
3. Pagal 1 dalį viešai skelbiama informacija ir laikas, per kurį ji paskelbiama, atitinka vadovaujantis 10 straipsniu priimtus reikalavimus, įskaitant pagal 11 straipsnio 4 dalies a ir b punktų priimtus techninius reguliavimo standartus.
4. Kompetentingos institucijos gali suteikti leidimą investicinėms įmonėms numatyti sandorių duomenų skelbimo atidėjimą arba gali paprašyti paskelbti ribotus sandorio duomenis arba kelių sandorių suvestinius duomenis, arba abiejų rūšių duomenis skelbimo atidėjimo laikotarpiu, arba gali leisti neskelbti atskirų sandorių apimties pratęstu atidėjimo

laikotarpiu, arba, ne nuosavo kapitalo priemonių, kurios nėra valstybės skola, atveju, gali leisti skelbti kelių sandorių suvestinius duomenis skelbimo atidėjimo laikotarpiu, arba, valstybės skolos finansinių priemonių atveju, gali leisti skelbti kelių sandorių suvestinius duomenis neribotą laikotarpį ir gali laikinai sustabdyti 1 dalyje nurodytų pareigų taikymą tomis pačiomis sąlygomis, kokios nustatytos 11 straipsnyje.

Kai pagal 11 straipsnį priimtomis priemonėmis numatyta galimybė atidėti tam tikrų kategorijų obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, sandorių duomenų skelbimą, skelbti ribotus duomenis ar suvestinius duomenis, arba abiejų rūšių duomenis, arba leisti neskelbti tų sandorių apimties, ta galimybė tiems sandoriams taip pat taikoma, kai jie sudaromi ne prekybos vietose.

5. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais užtikrinama, kad būtų galima paskelbti pagal Direktyvos 2014/65/ES 64 straipsnį reikalaujamą informaciją, nurodančią:

- a) vadovaujantis šiuo straipsniu viešai skelbiamų įvairių rūšių sandorių identifikaciniai kodai, pagal kuriuos atskiriami sandoriai, kuriuos lėmė daugiausia su finansinių priemonių verte susiję veiksniai, ir sandoriai, kuriuos lėmė kiti veiksniai;
- b) 1 dalyje numatytų pareigų taikymas sandoriams, susijusiems su tų finansinių priemonių naudojimu užstato, skolinimo ar kitais tikslais, kai finansinėmis priemonėmis keičiamasi ne dėl esamos finansinės priemonės rinkos vertės, o dėl kitų veiksnių;
- c) sandorio šalis, kuri turi skelbti apie sandorį pagal 1 dalį, jei abi sandorio šalys yra investicinės įmonės.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

22 straipsnis

Informacijos teikimas skaidrumo tikslais ir dėl kitų skaičiavimų

1. Siekdamas atlikti skaičiavimus, kad būtų nustatyti skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo reikalavimai, taip pat 3–11 straipsniuose, 14–21 straipsniuose ir 32 straipsnyje nustatyta prekybos pareigos tvarka, taikytina finansinėms priemonėms, ir nustatyti, ar investicinė įmonė yra sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, kompetentingos valdžios institucijos gali paprašyti informacijos iš:

- a) prekybos vietų;
- b) PSS; ir
- c) KIJT.

2. Prekybos vietos, PSS ir KIJT turi pakankamai ilgai saugoti būtinus duomenis.

3. Kompetentingos institucijos perduoda EVPRI tokią informaciją, kai EVPRI paprašo pateikti ataskaitas, nurodytas 5 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse.

4. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato prašymų pateikti duomenis turinį ir periodiškumą, taip pat pagal 1 dalį prekybos vietų, PSS ir KIJT privalomų pateikti atsakymų į tokius prašymus formą ir terminą, privaloma tvarka saugotinių duomenų rūšį ir trumpiausią laikotarpį, kurį prekybos vietos, PSS ir KIJT turi saugoti duomenis, kad galėtų pateikti atsakymus į tokius prašymus pagal 2 dalį.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šioje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

23 straipsnis

Investicinių įmonių prekybos pareigą

1. Investicinė įmonė užtikrina, kad jos prekyba akcijomis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, būtų vykdoma reguliuojamoje rinkoje, DPS arba trečiosios valstybės prekybos vietoje, kuri pagal Direktyvos 2014/65/ES 25 straipsnio 4 dalies a punktą įvertinta kaip lygiavertė, ar ją vykdytų sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, nebent tai prekybai būdingi, be kitų, šie ypatumai:

- a) ji yra nesisteminga, *ad hoc* pobūdžio, nereguliari ir nedažna; arba
- b) sandoriai yra sudaromi tarp reikalavimus atitinkančių ir (arba) profesionalių sandorio šalių ir neturi reikšmės kainos susiformavimo procesui.

2. Investicinė įmonė, kuri valdo sandorių derinimo viduje sistemą, kurioje remiantis daugiašališkumo pagrindu vykdomi klientų pavedimai dėl akcijų, depozitoriumo pakvitavimų, biržinių fondų, sertifikatų ir kitų panašių finansinių priemonių, turi užtikrinti, kad ji turėtų leidimą vykdyti DPS veiklą pagal Direktyvą 2014/65/ES ir atitiktų visas atitinkamas nuostatas, taikomas tokiems leidimams.

3. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomi konkretūs tų akcijų sandorių, kurie neturi reikšmės kainos susiformavimo procesui, kaip nurodyta 1 dalyje, ypatumai, atsižvelgiant į tokius atvejus, kaip antai:

- a) nenukreipiamojo likvidumo (angl. *non-addressable liquidity*) sandorius; arba
- b) kai keitimąsi tokiomis finansinėmis priemonėmis lemia kiti veiksniai, nei esama finansinės priemonės rinkos vertė.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PRANEŠIMAS APIE SANDORIUS

24 straipsnis

Pareigą palaikyti rinkų vientisumą

Nedarant poveikio atsakomybei už Reglamento (ES) Nr. 596/2014 vykdymo užtikrinimą pasiskirstymui, kompetentingos institucijos, kurių veiklą vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 31 straipsniu koordinuoja EVPRI, stebi investicinių įmonių veiklą, siekdamas užtikrinti, kad jos veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, skatindamos rinkos vientisumą.

25 straipsnis

Pareiga saugoti įrašus

1. Investicinės įmonės penkerius metus saugo ir prireikus kompetentingai institucijai pateikia atitinkamus duomenis, susijusius su visais finansinių priemonių pavidimais ir visais sandoriais, kuriuos jos sudarė savo sąskaita ar kliento vardu. Sandorių, kurie sudaryti klientų vardu, įrašuose pateikiama visa su kliento tapatybe susijusi informacija ir duomenys bei informacija, kurią reikalaujama saugoti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB ⁽¹⁾. EVPRI gali prašyti suteikti galimybę susipažinti su šia informacija vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis.

2. Prekybos vietos operatorius ne mažiau kaip penkerius metus saugo ir prireikus kompetentingai institucijai pateikia atitinkamus duomenis, susijusius su visais pavidimais dėl finansinių priemonių, apie kuriuos skelbiama jų sistemose. Įrašuose kaupiami atitinkami duomenys apie pavidimo ypatumus, įskaitant duomenis, kuriais pavidimas susiejamas su įvykdytu (-ais) sandoriu (-iais), kylančiu (-iais) iš to pavidimo, kurie pateikiami pagal 26 straipsnio 1 ir 3 dalis. EVPRI padeda kompetentingoms institucijoms gauti šioje dalyje nurodytą informaciją ir koordinuoja su tuo susijusią veiklą.

3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustato konkrečius atitinkamus pavidimo duomenis, kuriuos reikia saugoti pagal šio straipsnio 2 dalį, išskyrus nurodytuosius 26 straipsnyje.

Tie techninių reguliavimo standartų projektai apima pavidimą perdavusio nario ar dalyvio identifikavimo kodą, pavidimo identifikacinį kodą, pavidimo perdavimo datą ir laiką, pavidimo ypatumus, įskaitant pavidimo rūšį, kainos apribojimą, jei taikoma, galiojimo laiką, konkrečias pavidimo instrukcijas, informaciją apie pavidimo pakeitimą, panaikinimą, dalinį ar visišką įvykdymą, subjektą arba tarpininkavimo kompetenciją.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

26 straipsnis

Pareiga pranešti apie sandorius

1. Investicinės įmonės, kurios sudaro finansinių priemonių sandorius, kuo skubiau ir ne vėliau kaip kitos darbo dienos pabaigoje kompetentingai institucijai pateikia išsamius ir tikslius tokių sandorių duomenis.

Vadovaudamosi Direktyvos 2014/65/ES 85 straipsniu kompetentingos institucijos nustato būtinas priemones, siekdamos užtikrinti, kad tų finansinių priemonių likvidumo požiūriu labiausiai susijusios rinkos kompetentinga institucija taip pat gautų tą informaciją.

Kompetentingos institucijos EVPRI paprašius teikia bet kokią informaciją, kuri pateikiama pagal šį straipsnį.

2. 1 dalyje nustatyta pareiga taikoma:

a) finansinėms priemonėms, kuriomis leista prekiauti arba prekiaujama prekybos vietoje arba dėl kurių buvo pateiktas prašymas dėl prekybos;

b) finansinėms priemonėms, kurių pagrindinė priemonė yra finansinė priemonė, kuria prekiaujama prekybos vietoje; ir

⁽¹⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

- c) finansinėms priemonėms, kurių pagrindinė priemonė yra iš finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje sudarytas indeksas arba krepšelis.

Pareiga taikoma a–c punktuose nurodytų finansinių priemonių sandoriams, nepriklausomai nuo to, ar tokie sandoriai sudaromi prekybos vietoje.

3. Pranešimuose visų pirma pateikiami šie duomenys: nupirktų ar parduotų finansinių priemonių pavadinimai ir skaičiai, kiekis, sandorio vykdymo data ir laikas, sandorio kainos, nuoroda klientams, kurių vardu investicinė įmonė įvykdė tą sandorį, nustatyti, ir nuoroda asmenims ir kompiuteriniams algoritmams investicinėje įmonėje, kurie priima ir vykdo sprendimus investuoti ir įvykdo sandorį, nustatyti, nuoroda pareigų netaikymo nuostatai, kurią taikant vyko prekyba, nustatyti, taip pat susijusių investicinių įmonių nustatymo priemonės ir nuoroda skolintų vertybinių popierių pardavimui nustatyti, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 236/2012 2 straipsnio 1 dalies b punkte, kai sandoris susijęs su bet kokiomis akcijomis ir valstybės skolos vertybiniais popieriais, kuriems taikomi to reglamento 12, 13 ir 17 straipsniai. Sandorių, kurie sudaryti ne prekybos vietoje, pranešimuose pateikiama nuoroda sandorių rūšims nustatyti, laikantis priemonių, kurios turi būti priimtose vadovaujantis 20 straipsnio 3 dalies a punktu ir 21 straipsnio 5 dalies a punktu. Biržos prekių išvestinių finansinių priemonių atveju pranešimuose nurodoma, ar sudarant sandorį, remiantis objektyviu vertinimu, mažinama rizika pagal Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnį.

4. Investicinės įmonės, kurios perduoda pavedimus, atlikdamos perdavimus į tą pavedimą įtraukia visus duomenis, kaip nurodyta 1 ir 3 dalyse. Užtuot minėtus duomenis įtraukusi perduodama pavedimus, investicinė įmonė gali pasirinkti pranešti apie perduotą pavedimą, jei jis yra įvykdytas, kaip apie sandorį, vadovaudamasi 1 dalyje nustatytais reikalavimais. Tuo atveju investicinės įmonės sandorio pranešime nurodoma, kad jis priskiriamas perduotam pavedimui.

5. Prekybos vietos operatorius pateikia duomenis apie jo platformoje prekiajamų finansinių priemonių sandorius, kuriuos jo sistemose sudarė įmonė, kuriai vadovaujantis 1 ir 3 dalimis šis reglamentas netaikomas.

6. Pranešdamos nuorodą klientams nustatyti, kaip reikalaujama pagal 3 ir 4 dalis, investicinės įmonės naudoja juridinio asmens identifikacinį kodą, priskirtą siekiant nustatyti klientus, kurie yra juridiniai asmenys.

Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. EVPRI pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriomis užtikrinama, kad juridinio asmens identifikacinių kodų taikymas Sąjungoje atitiktų tarptautinius standartus, ypač tuos, kuriuos nustatė Finansinio stabilumo taryba.

7. Pranešimus kompetentingai institucijai teikia investicinė įmonė, jos vardu veikiantis PPTS arba prekybos vieta, kurių sistemoje buvo sudarytas sandoris, kaip nustatyta 1, 3 ir 9 dalyse.

Investicinė įmonė atsako už kompetentingai institucijai teikiamų pranešimų išsamumą, tikslumą ir jų pateikimą laiku.

Nukrypstant nuo tos pareigos, kai investicinė įmonė teikia duomenis apie sandorius per PPTS, kuris veikia jos vardu, arba prekybos vietą, investicinė įmonė nėra atsakinga, jei pranešimai, kuriuos teikia PATS ar prekybos vieta, nėra išsamūs, tikslūs ar jie nepateikiami laiku. Tais atvejais, laikantis Direktyvos 2014/65/ES 66 straipsnio 4 dalies, už tuos netikslumus atsako PPTS arba prekybos vieta.

Vis dėlto investicinės įmonės turi imtis pagrįstų veiksmų ir patikrinti sandorių pranešimų, kurie buvo pateikti jų vardu, išsamumą, tikslumą ir tai, ar jie pateikti laiku.

Buveinės valstybė narė reikalauja, kad prekybos vieta, teikdama pranešimus investicinės įmonės vardu, taikytų esamus patikimus apsaugos mechanizmus, skirtus informacijos perdavimo priemonių saugumui ir autentifikavimui užtikrinti, duomenų iškraipymo ir neteisėtos prieigos pavojui sumažinti ir informacijos nutekėjimui išvengti, visą laiką užtikrinant duomenų konfidencialumą. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad prekybos vieta turėtų pakankamai išteklių ir atsarginių kopijų saugojimo įrangą, kad bet kuriuo metu galėtų teikti ir užtikrinti savo paslaugas.

Prekybos derinimo arba pranešimo sistemas, įskaitant vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 648/2012 VI antraštine dalimi užregistruotas ar pripažįstamas sandorių duomenų saugykla, kompetentinga institucija gali patvirtinti kaip PPTS, kad būtų galima pranešimus apie sandorius perduoti kompetentingai institucijai pagal 1, 3 ir 9 dalis.

Kai sandorių pranešimai vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 648/2012 9 straipsniu buvo pateikti sandorių duomenų saugykla, kuri patvirtinta kaip PPTS, ir kai tuose pranešimuose pateikiami duomenys, kuriuos reikia pateikti pagal 1, 3 ir 9 dalis ir kuriuos sandorių duomenų saugykla perduoda kompetentingai institucijai per 1 dalyje nustatytą laikotarpį, laikoma, kad 1 dalyje nustatyta investicinės įmonės pareiga įvykdyta.

Kai sandorių pranešimuose yra klaidų ar praleidimų, apie sandorį pranešantis PPTS, investicinė įmonė arba prekybos vieta ištaiso informaciją ir pateikia kompetentingai institucijai pataisytą pranešimą.

8. Kai vadovaujantis Direktyvos 2014/65/ES 35 straipsnio 8 dalimi šiame straipsnyje numatyti pranešimai perduodami priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, tą informaciją ji perduoda investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, nebent buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nuspręstų, kad jos nenori gauti tos informacijos.

9. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

- a) informacijoje, kurią reikia pranešti pagal 1 ir 3 dalį, pateikiamų duomenų standartai ir forma, įskaitant finansinių sandorių pranešimų pateikimo metodus ir priemones ir tokių pranešimų formą ir turinį;
- b) kriterijai atitinkamai rinkai nustatyti pagal 1 dalį;
- c) nuorodos į nupirktas ar parduotas finansines priemones, kiekis, sandorio vykdymo data ir laikas, sandorio kainos, su kliento tapatybe susijusi informacija ir duomenys, nuoroda klientams, kurių vardu investicinė įmonė sudarė tą sandorį, nustatyti, nuoroda asmenims ir kompiuteriniams algoritmams investicinėje įmonėje, kurie priima ir vykdo sprendimus investuoti ir įvykdo sandorį, nustatyti, nuoroda galiojančiai pareigų netaikymo nuostatai, kurią taikant vyko prekyba, nustatyti, susijusių investicinių įmonių nustatymo priemonės, sandorio įvykdymo būdas bei duomenys, kurie būtini sandorių pranešimams tvarkyti ir analizuoti pagal 3 dalį; ir
- d) nuoroda skolintų akcijų ir valstybės skolos vertybinių popierių pardavimui nustatyti, kaip nurodyta 3 dalyje;
- e) atitinkamos finansinių priemonių, apie kurias turi būti pranešama pagal 2 dalį, kategorijos;
- f) sąlygos, pagal kurias remdamosi 6 dalimi valstybės narės parengia, suteikia ir tvarko juridinio asmens identifikacinius kodus, ir sąlygos, kuriomis investicinės įmonės naudoja tuos juridinio asmens identifikacinius kodus, teikdamos nuorodą klientų tapatybei nustatyti, kaip nurodyta 3, 4 ir 5 dalyse, pranešimuose apie sandorius, kuriuos privalo pateikti pagal 1 dalį;
- g) informacijos apie sandorius pateikimo pareigų taikymas investicinių įmonių filialams;
- h) kas yra sandoris ir sandorio įvykdymas, apie kurį turi būti pranešta, šio straipsnio tikslais;

i) kada pagal 4 dalį laikoma, kad investicinė įmonė perdavė pavedimą.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

10. Ne vėliau kaip 2019 m. sausio 3 d. EVPRI Komisijai pateikia šio straipsnio veikimo ataskaitą, įskaitant jo sąveiką su susijusiomis pranešimų teikimo pareigoms pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ir tai, ar sandorių pranešimų, kuriuos gauna ir kuriais keičiasi kompetentingos institucijos, turinys ir forma suteikia galimybę nevaržomai stebėti investicinių įmonių veiklą pagal šio reglamento 24 straipsnį. Komisija gali imtis veiksmų ir siūlyti pakeitimus, įskaitant galimybę sandorių duomenis perduoti tik EVPRI nurodytai bendrai sistemai, o ne kompetentingoms institucijoms. Komisija EVPRI ataskaitą perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

27 straipsnis

Pareiga teikti bazinius duomenis apie priemonę

1. Prekybos vietos teikia kompetentingoms institucijoms bazinius identifikavimo duomenis apie finansines priemones, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamose rinkose arba prekiaujama DPS arba OPS, vykdydamos 26 straipsnyje nustatytus pranešimo apie sandorius reikalavimus.

Jei jo sistemoje prekiaujama kitomis finansinėmis priemonėmis, kurioms taikoma 26 straipsnio 2 dalis, kiekvienas sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas teikia savo kompetentingai institucijai su tomis finansinėmis priemonėmis susijusius bazinius duomenis.

Baziniai identifikavimo duomenys parengiami pateikti kompetentingai institucijai elektroniniu standartizuotu formatu prieš pradėdant prekybą su jais susijusia finansine priemone. Kiekvieną kartą pasikeitus finansinės priemonės duomenims, atnaujinami finansinės priemonės baziniai duomenys. Kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda tuos pranešimus EVPRI, o ji juos nedelsdama paskelbia interneto svetainėje. EVPRI suteikia kompetentingoms institucijoms teisę susipažinti su tais baziniais duomenimis.

2. Kad kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 26 straipsniu, galėtų stebėti investicinių įmonių veiklą, siekdamos užtikrinti, kad jos veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, skatindamos rinkos vientisumą, EVPRI ir kompetentingos institucijos nustato būtinąs priemones, kuriomis užtikrinama, kad:

a) EVPRI ir kompetentingos institucijos tinkamai gautų 1 dalyje nurodytus bazinius duomenis apie finansinę priemonę;

b) gautų duomenų kokybė būtų tinkama pranešimui apie sandorius pagal 26 straipsnį;

c) atitinkamos kompetentingos institucijos veiksmingai keistųsi pagal 1 dalį gautais baziniais duomenimis apie finansinę priemonę.

3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

a) pagal 1 dalį pateikiamų bazinių duomenų apie finansinę priemonę standartai ir forma, įskaitant duomenų pateikimo kompetentingoms institucijoms ir jų atnaujinimo, taip pat perdavimo EVPRI pagal 1 dalį metodus ir priemones, ir tokių duomenų pateikimo formą ir turinį;

b) techninės priemonės, kurios yra būtinos priemonių, kurias nustato EVPRI ir kompetentingos institucijos pagal 2 dalį, atžvilgiu.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠVESTINĖS FINANSINĖS PRIEMONĖS

28 straipsnis

Pareiga prekiauti reguliuojamose rinkose, DPS ar OPS

1. Finansų sandorio šalys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 8 punkte, ir ne finansų sandorio šalys, atitinkančios jo 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sąlygas, išvestinių finansinių priemonių, kurios priskiriamos prie išvestinių finansinių priemonių klasės, kuriai vadovaujantis 32 straipsnyje nustatyta tvarka taip pat turi būti taikoma prekybos pareiga, ir kurios įtrauktos į 34 straipsnyje nurodytą registrą, sandorius, kurie nėra grupės vidaus sandoriai, kaip apibrėžta to reglamento 3 straipsnyje, ar sandorius, kuriems netaikomos to reglamento 89 straipsnio pereinamojo laikotarpio nuostatos, su kitomis finansų sandorio šalimis arba ne finansų sandorio šalimis, kurios taip pat atitinka Reglamento (ES) Nr. 648/2012 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sąlygas, sudaro tik:

a) reguliuojamose rinkose;

b) DPS;

c) OPS; arba

d) trečiųjų valstybių prekybos vietose, su sąlyga, kad Komisija, vadovaudamasi 4 dalimi, priėmė sprendimą ir nustatė, kad trečioji šalis taiko veiksmingą lygiavertę pripažinimo sistemą prekybos vietoms, kuriose pagal Direktyvą 2014/65/ES leista prekiauti arba prekiaujama išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurioms toje trečiojoje valstybėje ne išimties tvarka taikoma prekybos pareiga.

2. Prekybos pareiga taip pat taikoma 1 dalyje nurodytoms sandorio šalims, kurios sudaro išvestinių finansinių priemonių, kurios priskiriamos išvestinių finansinių priemonių klasei, kurioms trečiųjų valstybių finansų įstaigos arba kiti trečiųjų valstybių subjektai, kuriems būtų taikoma tarpuskaitytos pareiga, jeigu jie būtų įsisteigę Sąjungoje, taiko prekybos pareigą, sandorius. Prekybos pareiga taip pat taikoma trečiųjų šalių subjektams, kuriems, jeigu jie būtų įsisteigę Sąjungoje, būtų taikoma tarpuskaitytos pareiga, ir kurie sudaro išvestinių finansinių priemonių, kurios priskiriamos prie išvestinių finansinių priemonių klasės, kuriai paskelbta prekybos pareiga, sandorius, su sąlyga, kad sandoris turi tiesioginį, svarbų ir iš anksto numatomą poveikį visoje Sąjungoje arba kai tokia pareiga būtina arba tinkama siekiant užtikrinti, jog nebūtų apeita nė viena šio reglamento nuostata.

EVPRI nuolat stebi veiklą, susijusią su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurioms nepaskelbta prekybos pareiga, kaip apibrėžta 1 dalyje, siekdama nustatyti atvejus, kuriais konkreti sandorių klasė gali sukelti sistemine riziką, ir užkirsti kelią reguliaciniam arbitražui, renkantis tarp išvestinių finansinių priemonių sandorių, kuriems taikoma ir kuriems netaikoma prekybos pareiga.

3. Išvestinės finansinės priemonės, kurioms pagal 1 dalį taikoma prekybos pareiga, laikomos tinkamomis leidimui prekiauti reguliuojamoje rinkoje išduoti arba prekiauti bet kurioje prekybos vietoje, kaip nurodyta 1 dalyje, ne išimties tvarka ir laikantis nediskriminavimo principo.

4. Laikydamosi 51 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, Komisija gali priimti sprendimus, kuriais nustatoma, kad trečiosios valstybės teisine ir priežiūros sistema užtikrinama, jog toje trečiojoje valstybėje leidimą gavusi prekybos vieta atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai prekybos vietoms taikomiems reikalavimams, nurodytiems šio straipsnio 1 dalies a, b arba c punkte, kylantiems pagal šį reglamentą, Direktyvą 2014/65/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, ir kurių atžvilgiu toje trečiojoje valstybėje taikomos veiksmingos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo priemonės.

Tais sprendimais siekiama vienintelio tikslo – nustatyti išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma prekybos pareiga, prekybos vietos tinkamumą.

Trečiosios valstybės teisinės ir priežiūros sistemos poveikis laikomas lygiaverčiu, kai ta sistema atitinka visas šias sąlygas:

- a) tos trečiosios valstybės prekybos vietoms išduodami leidimai ir nuolat taikomos veiksmingos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo priemonės;
- b) prekybos vietose nustatytos aiškios ir skaidrios taisyklės dėl leidimo prekiauti finansinėmis priemonėmis, siekiant užtikrinti, kad tokiomis finansinėmis priemonėmis būtų prekiaujama sąžiningai, tvarkingai ir veiksmingai ir kad jos lengvai cirkuliuotų rinkose;
- c) finansinių priemonių emitentams taikomi reikalavimai reguliariai ir nuolat teikti informaciją, kuriais užtikrinamas aukštas investuotojų apsaugos lygis;
- d) ja užtikrinamas rinkos skaidrumas ir vientisumas taikant taisykles, kuriomis užkertamas kelias piktnaudžiavimui rinka – prekybai vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimui rinka.

Komisijos sprendimas pagal šią dalį gali būti taikomas tik tam tikros kategorijos ar kategorijų prekybos vietoms. Tuo atveju trečiosios valstybės prekybos vieta į 1 dalies d punkto taikymo sritį įtraukiama tik tuo atveju, jei ji patenka į Komisijos sprendime nurodytą kategoriją.

5. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomos 2 dalyje nurodytų sandorių, kurie turi tiesioginį, svarbų ir iš anksto numatomą poveikį visoje Sąjungoje, rūšys ir atvejai, kai būtina arba tinkama taikyti prekybos pareigą, jog nebūtų apeita nė viena šio reglamento nuostata.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

Kai įmanoma ir tinkama, šioje dalyje nurodyti techniniai reguliavimo standartai turi būti identiški standartams, priimtiems pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 4 dalį.

29 straipsnis

Išvestinėms finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama reguliuojamose rinkose, taikoma tarpuskaitos pareiga ir priėmimo tarpuskaitai terminai

1. Reguluojamos rinkos operatorius užtikrina, kad PSS atliktų visų išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurie sudaromi reguliuojamoje rinkoje, tarpuskaitą.

2. PSS, prekybos vietos ir investicinės įmonės, kurios veikia kaip tarpuskaitos nariai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnį 14 punktą, įdiegia veiksmingas išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos atlikimo sistemas, procedūras ir tvarką, kad būtų užtikrinta, jog sandoriai dėl išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaita turi būti atlikta, būtų pateikiami ir priimti tarpuskaitai kuo greičiau pagal technines galimybes ir naudojant automatines sistemas.

Šioje dalyje išvestinės finansinės priemonės reiškia:

- a) visas išvestines finansines priemones, kurių tarpuskaita turi būti atlikta pagal tarpuskaitos pareigą pagal šio straipsnio 1 dalį arba pagal tarpuskaitos pareigą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnį;

b) visas išvestines finansines priemones, dėl kurių tarpuskaitos kitu atveju susitarė atitinkamos šalys.

3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi būtinausi sistemų, procedūrų ir tvarkos, įskaitant priėmimo terminus, reikalavimai pagal šį straipsnį, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti tinkamą veiklos ar kitokios rizikos valdymą.

EVPRI turi nuolatinis įgaliojimus toliau rengti techninius reguliavimo standartus, kuriais atnaujinami esami standartai, jei EVPRI mano tai esant būtina siekiant atsižvelgti į sektoriaus standartų pokyčius.

EVPRI techninių reguliavimo standartų, nurodytų pirmoje pastraipoje, projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje ir antroje pastraipose nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

30 straipsnis

Netiesioginės tarpuskaitos susitarimai

1. Biržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms leidžiama taikyti netiesioginės tarpuskaitos susitarimus, su sąlyga, kad šie susitarimai nedidina sandorio šalių rizikos ir užtikrina, jog sandorio šalies turtas ir pozicijos būtų apsaugomi taip pat kaip pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 39 ir 48 straipsnius.

2. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi netiesioginės tarpuskaitos paslaugų susitarimų tipai, jeigu tokie susitarimai patvirtinti, atitinkantys 1 dalyje nurodytas sąlygas, užtikrinant suderinamumą su ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms skirtomis nuostatomis, kaip nustatyta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 149/2013 ⁽¹⁾ II skyriuje.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šioje dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

31 straipsnis

Portfelio suspaudimas

1. Investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams, teikiantiems portfelio suspaudimo paslaugą, netaikoma Direktyvos 2014/65/ES 27 straipsnyje numatyta optimalaus įvykdymo pareiga, šio reglamento 8, 10, 18 ir 21 straipsniuose numatytos skaidrumo pareigos ir Direktyvos 2014/65/ES 1 straipsnio 6 dalyje numatyta pareiga. Į portfelio suspaudimo paslaugą įtrauktų išvestinių finansinių priemonių išpirkimui ar pakeitimui netaikomas šio reglamento 28 straipsnis.

2. Portfelio suspaudimo paslaugas teikiančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai per PSS viešai skelbia sandorių, kuriems taikomas portfelio suspaudimas, apimtį tuo metu, kai jie buvo sudaryti, laikantis šio reglamento 10 straipsnyje nustatytų terminų.

3. Portfelio suspaudimo paslaugas teikiančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai saugo visų portfelio suspaudimo operacijų, kurias jie organizavo ar kuriose dalyvavo, išsamius ir tikslus įrašus. Tie įrašai nedelsiant pateikiami atitinkamai kompetentingai institucijai ar EVPRI jų prašymu.

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 149/2013, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas nuostatomis dėl netiesioginės tarpuskaitos susitarimų, tarpuskaitos prievolės, viešo registro, galimybės naudotis prekybos vietos paslaugomis, ne finansų sandorio šalių ir ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdų techninių reguliavimo standartų (OL L 52, 2013 2 23, p. 11).

4. Komisija pagal 50 straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

- a) portfelio suspaudimo elementai;
- b) informacija, kuri pagal 2 dalį turi būti viešai paskelbiama,

užtikrindama, kad būtų kuo daugiau pasinaudota esamais įrašų saugojimo, skelbimo ir pranešimų apie juos reikalavimais.

32 straipsnis

Prekybos pareigos taikymo tvarka

1. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

- a) kuriomis išvestinių finansinių priemonių klasės, kuriai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnio 2 ir 4 dalis turi būti taikoma tarpuskaitos pareiga, arba atitinkamo pogrupio priemonėmis prekiaujama tik šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietose;
- b) prekybos pareigos įsigaliojimo data ar datos, įskaitant laipsnišką jos taikymą ir sandorio šalių, kurioms ji taikoma, kategorijas, kai toks laipsniškas taikymas ir tokios sandorio šalių kategorijos buvo nurodytos techniniuose reguliavimo standartuose pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2013 5 straipsnio 2 dalies b punktą.

Tuos techninių reguliavimo standartų projektus EVPRI pateikia Komisijai per šešis mėnesius po to, kai Komisija priima techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnio 2 dalį.

Prieš pateikdama techninių reguliavimo standartų projektus priimti Komisijai, EVPRI rengia viešąsias konsultacijas ir prirėikus gali konsultuotis su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

2. Kad prekybos pareiga įsigaliotų:

- a) pagal 1 dalies a punktą tam tikros klasės arba atitinkamo pogrupio išvestinėmis finansinėmis priemonėmis turi būti leista prekiauti arba prekiaujama bent vienoje 28 straipsnio 1 dalyje nurodytoje prekybos vietoje; ir
- b) turi būti nuolat pakankamai trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesų, susijusių su tam tikros klasės arba atitinkamo pogrupio išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kad tos klasės išvestinės finansinės priemonės būtų laikomomis pakankamai likvidžiomis prekiaujant tik 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietose.

3. Rengdama 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus, EVPRI tam tikros klasės ar atitinkamo pogrupio išvestines finansines priemones laiko pakankamai likvidžiomis, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

- a) vidutinį sandorių dažnį ir dydį įvairiomis rinkos sąlygomis, atsižvelgiant į tam tikros išvestinių finansinių priemonių klasės produktų pobūdį ir gyvavimo ciklą;
- b) aktyvių rinkos dalyvių skaičių ir tipą, įskaitant rinkos dalyvių ir prekiaujamų produktų ir (arba) sandorių santykį tam tikro produkto rinkoje;

c) vidutinį kainų skirtumą.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, EVPRI atsižvelgia į tikėtiną poveikį, kurį ta prekybos pareiga gali daryti tam tikros klasės arba atitinkamo pogrupio išvestinių finansinių priemonių likvidumui ir galutinių naudotojų, kurie nėra finansų subjektai, prekybos veiklai.

EVPRI nustato, ar tam tikros klasės ar atitinkamo pogrupio išvestinės finansinės priemonės yra pakankamai likvidžios tik už tam tikrą dydį mažesniuose sandoriuose.

4. Vadovaudamasi 2 dalyje nustatytais kriterijais, po viešųjų konsultacijų EVPRI savo iniciatyva nustato išvestinių finansinių priemonių klases arba pavienes išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurioms turėtų būti taikoma pareiga prekiauti 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietose, tačiau su kuriomis susijusio ir Reglamento (ES) Nr. 648/2011 14 ar 15 straipsnyje numatyto leidimo negavo nė viena PSŠ arba kuriomis neleista prekiauti ir neprekiuojama 28 straipsnio 1 dalyje nurodytoje prekybos vietoje, ir praneša apie jas Komisijai.

Gavusi pirmoje pastraipoje nurodytą EVPRI pranešimą Komisija gali paskelbti kvietimą teikti pasiūlymus dėl prekybos tomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietose.

5. EVPRI, vadovaudamasi 1 dalimi, Komisijai pateikia techninių reguliavimo standartų projektus, kad būtų galima, iš esmės pasikeitus 2 dalyje nustatytiems kriterijams, iš dalies keisti esamus techninius reguliavimo standartus, sustabdyti jų galiojimą arba juos atšaukti. Prireikus EVPRI gali prieš tą darydama pasitarti su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šioje dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi 2 dalies b punkte nurodyti kriterijai.

EVPRI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

33 straipsnis

Mechanizmas besidubliuojančioms ar prieštaruojančioms taisyklėms išvengti

1. EVPRI padeda Komisijai vykdyti stebėseną, kaip tarptautiniu mastu taikomi 28 ir 29 straipsniuose nustatyti principai, visų pirma atsižvelgiant į galimus besidubliuojančius arba vienas kitam prieštaraujančius rinkos dalyviams taikomus reikalavimus ir veiksmus, ir bent kartą per metus rengti dėl to ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai bei rekomenduoti galimus veiksmus.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose pareiškama, kad atitinkamos trečiosios valstybės teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka:

a) yra lygiavertė reikalavimams kylantiems iš 28 ir 29 straipsnių;

b) užtikrina profesinės paslapties apsaugą, kuri yra lygiavertė šiame reglamente nustatyta apsaugai;

c) veiksmingai taikoma ir jos vykdymas užtikrinamas laikantis lygiateisiškumo ir iškraipymų nesukeliančių principų, siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą toje trečiojoje valstybėje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 51 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Pagal 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą dėl lygiavertiškumo sandorio šalys, sudarančios sandorį, kuriam taikomas šis reglamentas, laikomos įvykdžiusiomis 28 ir 29 straipsnių pareigas, kai bent viena iš sandorio šalių yra įsteigta toje trečiojoje valstybėje, o sandorio šalys laikosi atitinkamos trečiosios valstybės teisinės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkos.

4. Bendradarbiaudama su EVPRI, Komisija stebi, ar trečiosios valstybės, kurių atžvilgiu buvo priimtas įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo, veiksmingai įgyvendina reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai 28 ir 29 straipsnių reikalavimams, ir reguliariai bent kartą per metus teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai.

Per 30 kalendorinių dienų po ataskaitos, kurioje atskleidžiama, kad trečiosios valstybės valdžios institucijos su dideliais trūkumais arba nenuosekliai taikė lygiaverčius reikalavimus, pateikimo dienos Komisija gali panaikinti aptariamą trečiosios valstybės teisinės sistemos lygiavertiškumo pripažinimą. Kai įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo yra panaikinamas, sandorio šalių sudaromiems sandoriams automatiškai vėl taikomi visi šio reglamento 28 ir 29 straipsniuose išdėstyti reikalavimai.

34 straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių, kurioms taikoma prekybos pareiga, registras

EVPRI interneto svetainėje viešai skelbia ir tvarko registrą, kuriame išsamiai ir aiškiai nurodomos išvestinės finansinės priemonės, kurioms taikoma pareiga prekiauti 28 straipsnio 1 dalyje nurodytose prekybos vietose, prekybos vietas, kur jomis leista prekiauti ar prekiaujama, ir pareigos įsigaliojimo data.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

NEDISKRIMINACINĖ PRIEIGA PRIE FINANSINIŲ PRIEMONIŲ TARPUSKAITOS SISTEMOS

35 straipsnis

Nediskriminacinė prieiga prie PSŠ sistemų

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 7 straipsnio taikymui, PSŠ sutinka vadovaudamasi nediskriminavimo ir skaidrumo principais, įskaitant ir užstato reikalavimų, ir su prieiga susijusių mokesčių atžvilgiu, ir nepaisydama to, kurioje prekybos vietoje sandoris sudarytas, atlikti finansinių priemonių tarpuskaitą. Tuo visų pirma siekiama užtikrinti, kad prekybos vietai būtų suteikta teisė į tai, kad sutartims, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, būtų taikomos nediskriminacinės sąlygos, susijusios su:

- a) užstato reikalavimais ir ekonominiu požiūriu lygiaverčių sutarčių užskaita, kai įtraukiant tokias sutartis į baigiamąją užskaitą ir kitas PSŠ užskaitos procedūras pagal taikytinus nemokumo teisės aktus nekiltų grėsmės sklandžiam ir tinkamam tokių procedūrų veikimui, jų galiojimui ar vykdymo užtikrinimui; ir
- b) garantinių įmokų užskaita pagal susijusias sutartis, kurių tarpuskaitą atlieka ta pati PSŠ, pagal rizikos modelį, kuris atitinka Reglamento (ES) Nr. 648/2012 41 straipsnį.

PSŠ gali reikalauti, kad prekybos vieta atitiktų PSŠ nustatytus veiklos ir techninius reikalavimus, įskaitant reikalavimus dėl rizikos valdymo. Šios dalies reikalavimas netaikomas išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurioms jau taikomos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 7 straipsnyje numatytos prieigos pareigos.

PSŠ šis straipsnis neįpareigoja, jeigu ji yra susijusi glaudžiais ryšiais su prekybos vieta, kuri pateikė pranešimą pagal 36 straipsnio 5 dalį.

2. Prekybos vietos prašymas suteikti prieigą prie PSŠ sistemos oficialiai pateikiamas PSŠ, su ja susijusiai kompetentingai institucijai ir prekybos vietos kompetentingai institucijai. Prašyme nurodoma, dėl kokių finansinių priemonių rūšių prašoma suteikti prieigą.

3. PSS perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju per tris mėnesius, o biržinių išvestinių finansinių priemonių atveju per šešis mėnesius prekybos vietai raštu pateikia atsakymą, sutikdama suteikti prieigą, su sąlyga, kad atitinkama kompetentinga institucija suteikė prieigą pagal 4 dalį, arba atsisakydama suteikti prieigą. PSS gali atsisakyti suteikti prieigą tik 6 dalies a punkte nurodytomis sąlygomis. Jeigu PSS atsisako suteikti prieigą, savo atsakyme ji pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis ir raštu praneša apie sprendimą savo kompetentingai institucijai. Kai prekybos vieta yra įsisteigusi kitoje valstybėje narėje nei PSS, PSS taip pat pateikia tokį pranešimą ir pagrindimą prekybos vietos kompetentingai institucijai. PSS suteikia prieigą per tris mėnesius nuo teigiamo atsakymo į prašymą pateikimo dienos.

4. PSS arba prekybos vietos kompetentinga institucija prekybos vietai suteikia prieigą prie PSS tik tuo atveju, kai:

a) tokiai prieigai nereikia sąveikos susitarimo dėl išvestinių finansinių priemonių, kurios nėra ne biržos išvestinės finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 7 punkte; arba

b) tai nekeltų grėsmės sklandžiam ir tvarkingam rinkų veikimui, visų pirma dėl likvidumo fragmentacijos, ir neigiamai nepaveiktų sisteminės rizikos.

Nė viena pirmos pastraipos a punkto nuostata nedraudžia suteikti prieigos, kai 2 dalyje nurodytam prašymui reikalingas sąveikos susitarimas ir prekybos vieta bei visos PSS, kurios yra siūlomo sąveikos susitarimo šalys, pritarė tokiam susitarimui, o riziką, kuri gali kilti pirminei PSS dėl PSS tarpusavio pozicijų, užstatu apdraudžia trečioji šalis.

Kai poreikis sudaryti sąveikos susitarimą yra prašymo atmetimo priežastis arba viena iš priežasčių, prekybos vieta patars PSS, o EVPRI informuos apie tai, kurios kitos PSS turi prieigą prie prekybos vietos, ir EVPRI tą informaciją paskelbs, kad investicinės įmonės, jei norėtų, galėtų tų PSS atžvilgiu pasinaudoti savo teisėmis pagal Direktyvos 2014/65/ES 37 straipsnį, siekiant užtikrinti palankesnes sąlygas sudaryti alternatyvius susitarimus dėl prieigos.

Jeigu kompetentinga institucija atsisako suteikti prieigą, per du mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto prašymo gavimo dienos ji paskelbia atitinkamą sprendimą ir pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis kitai kompetentingai institucijai, PSS ir prekybos vietai, įskaitant įrodymus, kuriais tas sprendimas pagrįstas.

5. Dėl perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių, PSS, kuri yra naujai įsteigta ir pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punktą apibrėžta kaip PSS gavusi leidimą vykdyti tarpuskaitą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 17 straipsnį, arba pripažįstama pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnį, arba mažiau nei treji metai iki 2014 m. liepos 2 d. buvusi pripažinta pagal anksčiau nustatytą nacionalinę leidimų suteikimo tvarką, gali anksčiau nei 2017 m. sausio 3 d. pateikti prašymą savo kompetentingai institucijai dėl leidimo pasinaudoti pereinamojo laikotarpio nuostatomis. Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad pereinamąjį laikotarpį iki 2019 m. liepos 3 d. šis straipsnis netaikomas PSS perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju.

Kai toks pereinamasis laikotarpis patvirtinamas, per tą pereinamąjį laikotarpį PSS negali pasinaudoti prieigos teisėmis pagal 36 straipsnį ar šį straipsnį perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju. Kai pereinamasis laikotarpis patvirtinamas, kompetentinga institucija apie tai praneša EVPRI ir kompetentingų institucijų kolegijų nariams PSS atveju. EVPRI viešai skelbia visų gautų pranešimų sąrašą.

Kai PSS, kuriai pagal šią dalį buvo patvirtintos pereinamojo laikotarpio nuostatos, yra glaudžiais ryšiais susijusi su viena ar daugiau prekybos vietų, tos prekybos vietos tuo pereinamuoju laikotarpiu negali naudotis prieigos teisėmis pagal 36 straipsnį arba šį straipsnį perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju.

PSS, kuriai leidimas buvo suteiktas trejų metų laikotarpiu prieš įsigaliojimą, tačiau kuri yra suformuota subjektams susijungus arba vienam išsigijus kitą, iš kurių bent vienas subjektas buvo PSS, kuriai leidimas buvo suteiktas prieš tą laikotarpį, nebus leidžiama taikyti pereinamojo laikotarpio nuostatų pagal šią dalį.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:
- a) konkrečios sąlygos, kuriomis PSS gali atsisakyti suteikti prieigą, įskaitant sąlygas, susijusias su planuojama sandorių apimtimi, naudotojų skaičiumi ir tipu, veiklos rizikos ir sudėtingumo priemonėmis ar kitais veiksniais, dėl kurių kyla pernelyg didelė rizika;
 - b) sąlygos, kuriomis PSS turi būti suteikta prieiga, įskaitant pateikiamos informacijos, susijusios su finansinėmis priemonėmis jų kūrimo etapu, konfidencialumą, nediskriminavimo ir skaidrumo principus, kuriais vadovaujama tarpuskaitos mokesčių, užstato reikalavimų srityse ir su portfelio sutikrinimu (angl. *margining*) susijusius veiklos reikalavimus;
 - c) sąlygos, kuriomis suteikus prieigą kiltų grėsmė sklandžiam ir tvarkingam rinkų veikimui ar būtų daromas neigiamas poveikis sisteminei rizikai;
 - d) pranešimo pagal 5 dalį teikimo tvarka;
 - e) nediskriminacinės sąlygos, kurios toje prekybos vietoje prekiaujamoms sutartims taikomos užstato reikalavimų, ekonominiu požiūriu lygiaverčių sutarčių užskaitos ir garantinių įmokų užskaitos pagal susijusias sutartis, kurių tarpuskaitą atlieka ta pati PSS, atžvilgiu.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

36 straipsnis

Nediskriminacinė prieiga prie prekybos vietos

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 8 straipsnio taikymui, prekybos vieta, vadovaudamasi nediskriminavimo ir skaidrumo principais, įskaitant ir su prieiga susijusių mokesčių atžvilgiu, gavusi prašymą, bet kuriai PSS, kuriai išduotas veiklos leidimas arba kuri pripažįstama pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ir kuri nori atlikti toje prekybos vietoje sudarytų sandorių finansinėmis priemonėmis tarpuskaitą, teikia sandorių duomenų srautus. Tas reikalavimas netaikomas išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurioms jau taikomos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 8 straipsnyje numatytos prieigos pareigos.

Šis straipsnis neprivalomas prekybos vietai, jei ji glaudžiais ryšiais susijusi su PSS, kuri pranešė, kad ji naudoja pereina- mojo laikotarpio nuostatomis pagal 35 straipsnio 5 dalį.

2. PSS prašymas gauti prieigą prie prekybos vietos oficialiai pateikiamas prekybos vietai, su ja susijusiai kompetentingai institucijai ir PSS kompetentingai institucijai.

3. Prekybos vieta perleidžiamų vertybinių popierių ir pinigų rinkos priemonių atveju per tris mėnesius, o biržinių išvestinių finansinių priemonių atveju – per šešis mėnesius pateikia PSS raštu atsakymą, sutikdama suteikti prieigą, su sąlyga, kad atitinkama kompetentinga institucija suteikė prieigą pagal 4 dalį, arba atsisakydama suteikti prieigą. Prekybos vieta gali atsisakyti suteikti prieigą tik 6 dalies a punkte nurodytomis sąlygomis. Jeigu atsisakoma suteikti prieigą, prekybos vieta atsakyme pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis ir raštu praneša apie sprendimą savo kompetentingai institucijai. Kai PSS yra įsisteigusi kitoje valstybėje narėje nei prekybos vieta, prekybos vieta taip pat pateikia tokį pranešimą ir pagrindimą PSS kompetentingai institucijai. Prekybos vieta suteikia prieigą per tris mėnesius nuo teigiamo atsakymo į prašymą pateikimo dienos.

4. Prekybos vietos arba PSS kompetentinga institucija PSS suteikia priegą prie prekybos vietos tik tuo atveju, kai:

- a) tokiai priegai nereikia sąveikos susitarimo dėl išvestinių finansinių priemonių, kurios nėra ne biržos išvestinės finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 7 punkte; arba
- b) tai nekeltų grėsmės sklandžiam ir tvarkingam rinkų veikimui, visų pirma dėl likvidumo fragmentacijos, o prekybos vieta yra įdiegusi tinkamus tokios fragmentacijos prevencijos mechanizmus, arba neišvengiamai nepaveiktų sisteminės rizikos.

Nė viena pirmos pastraipos a punkto nuostata nedraudžia suteikti priegos, kai 2 dalyje nurodytam prašymui reikalingas sąveikos susitarimas, ir prekybos vieta bei visos PSS, kurios yra siūlomo sąveikos susitarimo šalys, pritarė tokiam susitarimui, o riziką, kuri gali kilti pirminei PSS dėl PSS tarpusavio pozicijų, užstatu apdraudžia trečioji šalis.

Jei poreikis sudaryti sąveikos susitarimą yra prašymo atmetimo priežastis arba viena iš priežasčių, prekybos vieta pataria PSS, o EVPRI informuos apie tai, kurios kitos PSS turi priegą prie prekybos vietos, ir EVPRI tą informaciją paskelbs, kad investicinės įmonės, jei norėtų, galėtų tų PSS atžvilgiu pasinaudoti savo teisėmis pagal Direktyvos 2014/65/ES 37 straipsnį, siekiant užtikrinti palankesnes sąlygas sudaryti alternatyvius susitarimus dėl priegos.

Jeigu kompetentinga institucija atsisako suteikti priegą, per du mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto prašymo gavimo dienos ji paskelbia atitinkamą sprendimą ir pateikia išsamias tokio sprendimo priežastis kitai kompetentingai institucijai, prekybos vietai ir PSS, įskaitant įrodymus, kuriais tas sprendimas pagrįstas.

5. Biržinių išvestinių finansinių priemonių atžvilgiu prekybos vieta, kuri nesiekia atitinkamos viršutinės ribos kalendoriniais metais iki šio reglamento taikymo pradžios, gali prieš įsigaliojant šiam reglamentui pranešti EVPRI ir savo kompetentingai institucijai, kad nepageidauja, jog jai būtų taikomas šis straipsnis dėl nustatant tą viršutinę ribą nurodytų biržinių išvestinių finansinių priemonių trisdešimties mėnesių laikotarpiu nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos. Prekybos vieta, kuri nesiekia atitinkamos viršutinės ribos kiekvienais metais, tuo ar kitu trisdešimties mėnesių laikotarpiu gali to laikotarpio pabaigoje pranešti EVPRI ir jos kompetentingai institucijai, kad pageidauja, jog šis straipsnis jai nebūtų taikomas dar trisdešimt mėnesių. Pranešusi apie šį pageidavimą, prekybos vieta negali naudotis priegos teisėmis pagal 35 straipsnį ar šį straipsnį dėl nustatant tą viršutinę ribą nurodytų biržinių išvestinių finansinių priemonių šio straipsnio netaikymo laikotarpiu. EVPRI viešai skelbia visų gautų pranešimų sąrašą.

Atitinkama šio straipsnio netaikymo viršutinė riba yra metinė nominalioji pardavimų suma, lygi 1 000 000 milijonų EUR. Nominalioji suma yra vienkartinė apskaičiuojama suma ir ją sudaro visi biržinių išvestinių finansinių priemonių sandoriai, sudaryti pagal prekybos vietos taisykles.

Kai prekybos vieta yra grupės, susijusios glaudžiais ryšiais, dalis, viršutinė riba apskaičiuojama susumuojant Sąjungoje esančių visų prekybos vietų grupės metines nominaliąsias pardavimų sumas.

Kai prekybos vieta, kuri pateikė pranešimą pagal šią dalį, yra glaudžiais ryšiais susijusi su viena ar daugiau PSS, tos PSS nesinaudoja priegos teisėmis pagal 35 straipsnį ar šį straipsnį dėl nustatant atitinkamą viršutinę ribą nurodytų biržinių išvestinių finansinių priemonių šio straipsnio netaikymo laikotarpiu.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

- a) konkrečios sąlygos, kuriomis prekybos vieta gali atsisakyti suteikti priegą, įskaitant sąlygas, susijusias su planuojama sandorių apimtimi, naudotojų skaičiumi, veiklos rizikos ir sudėtingumo valdymo priemonėmis ar kitais veiksniais, dėl kurių kyla pernelyg didelė rizika;

- b) sąlygos, kuriomis prieiga prie prekybos vietos sistemos turi būti suteikiama, įskaitant pateikiamos informacijos, susijusios su finansinėmis priemonėmis jų kūrimo etapu, konfidencialumą, nediskriminavimo ir skaidrumo principus, kuriais vadovaujama su prieiga susijusių mokesčių srityje;
- c) sąlygos, kuriomis suteikus prieigą kiltų pavojus sklandžiam ir tvarkingam rinkų veikimui ar būtų daromas neigiamas poveikis sisteminei rizikai;
- d) pranešimo pagal 5 dalį teikimo tvarka, įskaitant papildomus patikslinimus dėl nominaliosios sumos apskaičiavimo ir metodo, kuri taikydama EVPRI gali patikrinti apimtį apskaičiavimus ir leisti netaikyti nurodyto straipsnio.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

37 straipsnis

Nediskriminacinė prieiga prie lyginamųjų indeksų ir pareiga išduoti lyginamųjų indeksų naudojimo licencijas

1. Kai finansinės priemonės vertė apskaičiuojama atsižvelgiant į lyginamąjį indeksą, asmuo, turintis to lyginamojo indekso nuosavybės teises, užtikrina, kad PSŠ ir prekybos vietos galėtų prekybos ir tarpuskaitos tikslais nediskriminuojamos gauti prieigą prie:

- a) susijusių kainų bei duomenų srautų ir informacijos apie to lyginamojo indekso struktūrą, rengimo metodiką ir kainų nustatymą tarpuskaitos ir prekybos tikslais; ir
- b) licencijų.

Licencija, įskaitant prieigą prie informacijos, suteikiama sąžiningai, pagrįstai ir nediskriminuojant per tris mėnesius nuo PSŠ ar prekybos vietos prašymo pateikimo dienos.

Prieiga prie informacijos suteikiama pagrįsta komercine kaina, atsižvelgiant į kainą, už kurią kitai PSŠ, prekybos vietoms ar visiems susijusiems asmenims suteikiama prieiga prie lyginamojo indekso arba išduodama intelektinės nuosavybės teisių licencija tarpuskaitos ir prekybos tikslais. Skirtingos kainos įvairioms PSŠ, prekybos vietoms ar susijusiems asmenims gali būti nustatytos tik objektyviu pagrindu, remiantis pagrįstomis komercinėmis priežastimis, pavyzdžiui, prašomos naudoti informacijos kiekiu, taikymo apimtimi ar sritimi.

2. Kai naujas lyginamasis indeksas sukuriamas po 2017 m. sausio 3 d., pareiga išduoti licencijas pradama taikyti ne vėliau kaip per 30 mėnesių po to, kai pradama prekiauti tuo lyginamuoju indeksu pagrįsta finansine priemone arba ji priimama prekybai. Kai asmeniui, turinčiam naujo lyginamojo indekso nuosavybės teises, priklauso galiojantis lyginamasis indeksas, tas asmuo nurodo, kad, palyginti su tokiu galiojančiu lyginamuoju indeksu, naujasis lyginamasis indeksas atitinka šiuos suvestinius kriterijus:

- a) naujasis lyginamasis indeksas nėra tiksli tokio jau galiojančio lyginamojo indekso kopija ar adaptacija, ir naujojo lyginamojo indekso metodika, įskaitant tą metodiką grindžiančius pagrindinius duomenis, iš esmės skiriasi nuo tokio jau galiojančio lyginamojo indekso metodikos; ir
- b) naujasis lyginamasis indeksas nėra tokio jau galiojančio lyginamojo indekso pakaitalas.

Ši dalis nedaro poveikio konkurencijos taisyklių ir ypač SESV 101 ir 102 straipsnių taikymui.

3. Nė vienai PSŠ, prekybos vietai ar susijusiam subjektui negalima sudaryti susitarimo su lyginamojo indekso teikėju, kurį sudarius:

- a) kita PSŠ ar prekybos vieta negalėtų susipažinti su tokia informacija ar pasinaudoti 1 dalyje nurodytomis teisėmis; arba
- b) kita PSŠ ar prekybos vieta negalėtų gauti 1 dalyje nurodytos licencijos.

4. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma:

- a) informacija, kuri turi būti pateikiama licencijoje pagal 1 dalies a punktą, kurią naudoja tik PSŠ ar prekybos vieta;
- b) kitos sąlygos, kuriomis suteikiama prieiga, įskaitant suteiktos informacijos konfidencialumą;
- c) standartai, kuriais remiantis galima įrodyti, kad lyginamasis indeksas yra naujas pagal 2 dalies a ir b punktus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

38 straipsnis

Prieiga prie trečiųjų valstybių PSŠ sistemos ir prekybos vietų

1. Trečiojoje valstybėje įsisteigusi prekybos vieta gali prašyti suteikti prieigą prie Sąjungoje įsisteigusių PSŠ sistemos, tik jeigu Komisija, vadovaudamasi 28 straipsnio 4 dalimi, priėmė sprendimą dėl tos trečiosios valstybės. Trečiojoje valstybėje įsisteigusi PSŠ gali prašyti suteikti prieigą prie Sąjungoje įsisteigusių prekybos vietos, jeigu ta PSŠ pripažįstama pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnį. Trečiojoje valstybėje įsisteigusiai PSŠ ir prekybos vietai suteikiamos 35–36 straipsniuose nurodytos prieigos teisės tik tuo atveju, jei Komisija pagal 3 dalį priėmė sprendimą, kad laikoma, jog pagal trečiosios valstybės teisinę ir priežiūros sistemą užtikrinama veiksminga lygiavertė sistema, pagal kurią PSŠ ir prekybos vietoms, kurioms suteiktas leidimas pagal užsienyje taikomą tvarką, gali gauti prieigą prie toje trečiojoje valstybėje įsisteigusių PSŠ ir prekybos vietų.

2. Trečiojoje valstybėje įsisteigusių PSŠ ir prekybos vietos gali prašyti licencijos ir prieigos teisių pagal 37 straipsnį tik tokiu atveju, jei Komisija priėmė sprendimą pagal šio straipsnio 3 dalį, kad laikoma, jog pagal trečiosios valstybės teisinę ir priežiūros sistemą užtikrinama veiksminga lygiavertė sistema, pagal kurią PSŠ ir prekybos vietoms, kurioms suteiktas leidimas pagal užsienio jurisdikcijose taikomą tvarką, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis suteikiama prieiga prie:

- a) atitinkamų kainų bei duomenų šaltinių ir informacijos apie lyginamųjų indeksų struktūrą, rengimo metodiką ir kainų nustatymą tarpuskaitos ir prekybos tikslais; ir
- b) licencijų,

iš asmenų, turinčių toje trečiojoje valstybėje nustatytų lyginamųjų indeksų nuosavybės teises.

3. Komisija pagal 51 straipsnyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą gali priimti sprendimus, kuriais nustato, kad pagal trečiosios valstybės teisinę ir priežiūros sistemą užtikrinama, jog toje trečiojoje valstybėje turinti leidimą prekybos vieta ir PSŠ atitiktų teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šio straipsnio 2 dalies reikalavimams ir kurių laikymasis ir taikymas toje trečiojoje valstybėje yra veiksmingai prižiūrimi.

Trečiosios valstybės teisinė ir priežiūros sistema laikoma lygiaverte, kai ji atitinka visas toliau nurodytas sąlygas:

- a) tos trečiosios valstybės prekybos vietoms išduodami leidimai ir nuolat taikomos veiksmingos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo priemonės;
- b) pagal ją numatoma veiksminga lygiaverčio PSŠ ir prekybos vietų, kurios pagal užsienyje taikomą tvarką turi teisę gauti prieigą prie toje trečiojoje valstybėje įsisteigusių PSŠ sistemos ir prekybos vietų, leidimų suteikimo sistema;
- c) tos trečiosios valstybės teisinė ir priežiūros sistema užtikrina veiksmingą lygiavertę sistemą, pagal kurią PSŠ ir prekybos vietoms, kurioms suteiktas leidimas pagal užsienio jurisdikcijose taikomą tvarką, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis suteikiama prieiga prie:
 - i) susijusių kainų bei duomenų srautų ir informacijos apie lyginamųjų indeksų struktūrą, rengimo metodiką ir kainų nustatymą tarpuskaitos ir prekybos tikslais; ir
 - ii) licencijų,

iš asmenų, turinčių toje trečiojoje valstybėje nustatytų lyginamųjų indeksų nuosavybės teises.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SU PRODUKTAIS SUSIJUSIŲ INTERVENCINIŲ PRIEMONIŲ IR POZICIJŲ PRIEŽIŪROS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

Su produktais susijusios stebėsenos ir intervencinės priemonės

39 straipsnis

Rinkos stebėseną

1. Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnio 2 dalimi, EVPRI stebi finansinių priemonių, kurios pateikiamos rinkai, platinamos arba parduodamos Sąjungoje, rinką.
2. Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 9 straipsnio 2 dalimi, EBI stebi struktūrizuotų indėlių, kurie pateikiami rinkai, platinami arba parduodami Sąjungoje, rinką.
3. Kompetentingos institucijos stebi finansinių priemonių ir struktūrizuotų indėlių, kurie pateikiami rinkai, platinami arba parduodami atitinkamos valstybės narės teritorijoje arba iš jos teritorijos, rinką.

40 straipsnis

EVPRI laikinų intervencinių priemonių taikymo įgaliojimai

1. Kai tenkinamos 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos, EVPRI gali, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnio 5 dalimi, Sąjungoje laikinai uždrausti arba apriboti:
 - a) tam tikrų finansinių priemonių arba tam tikrų konkrečių ypatybių turinčių finansinių priemonių rinkodarą, platinimą arba pardavimą; arba

b) tam tikros rūšies finansinę veiklą ar praktiką.

Draudimas arba apribojimas taikomas EVPRI nurodytomis aplinkybėmis arba taikant jos nurodytas išimtis.

2. EVPRI priima sprendimą pagal 1 dalį tik jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) siūlomais veiksmais siekiama pašalinti didelę su investuotojų apsauga susijusią problemą arba grėsmę, iškilusią svaringam finansų rinkų arba biržos prekių rinkų veikimui ir vientisumui arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje;
- b) ši grėsmė Sąjungos teisėje nustatytais ir atitinkamai finansinei priemonei ar veiklai taikytiniais reikalavimais nepašalinama;
- c) kompetentinga (-os) institucija (-os) nesiėmė veiksmų šiai grėsmei pašalinti arba veiksmai, kurių imtasi, buvo nepakankamai veiksmingi.

Jei tenkinamos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, EVPRI, vadovaudamasi atsargumo principu, gali taikyti 1 dalyje nurodytą draudimą arba apribojimą prieš finansinės priemonės pateikimą į rinką, išplatirimą arba pardavimą klientams.

3. Imdamasi veiksmų pagal šį straipsnį EVPRI užtikrina, kad tie veiksmai:

- a) neturėtų neigiamo poveikio finansų rinkų veiksmingumui ir investuotojams, kuris nusvertų tų veiksmų naudą;
- b) nesukeltų reguliacinio arbitražo rizikos; ir
- c) būtų vykdomi pasikonsultavus su viešosiomis įstaigomis, kompetentingomis už fizinių žemės ūkio rinkų priežiūrą, administravimą ir reguliavimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, kai priemonė yra susijusi su žemės ūkio biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

Kai kompetentinga (-os) institucija (-os) imasi priemonės pagal 42 straipsnį, EVPRI gali imtis bet kokių 1 dalyje nurodytų priemonių, nepateikusi 43 straipsnyje numatytos nuomonės.

4. Prieš priimdama sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį, EVPRI informuoja kompetentingas institucijas apie siūlomą veiksmą.

5. EVPRI skelbia pranešimą apie sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį interneto svetainėje. Pranešime pateikiama išsami informacija apie draudimą ar apribojimą ir nurodomas laikas, kada, paskelbus pranešimą, šios priemonės įsigalios. Draudimas ir apribojimas taikomi tik veiksams, kurių imtasi priemonėms įsigaliojus.

6. EVPRI periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, peržiūri pagal 1 dalį nustatytą draudimą ar apribojimą. Jeigu praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui šis draudimas ar apribojimas neatnaujinamas, jo galiojimo laikas baigiasi.

7. Veiksmai, kurių EVPRI ėmėsi pagal šį straipsnį turi viršesnę galią nei veiksmai, kurių anksčiau ėmėsi kompetentinga institucija.

8. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir veiksniai, į kuriuos EVPRI turi atsižvelgti nustatydamą, kada kyla didelė problema dėl investuotojų apsaugos arba grėsmė tvarkingam finansų arba prekių rinkų veikimui bei vientisumui, arba visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, kaip nurodyta 2 dalies a punkte.

Tie kriterijai ir veiksniai apima:

- a) finansinės priemonės sudėtingumo laipsnį ir sąsają su klientų, kuriems ji yra pateikiama į rinką ir parduodama, tipu;
- b) finansinių priemonių emisijos dydį arba nominaliąją vertę;
- c) finansinės priemonės, veiklos arba praktikos novatoriškumo laipsnį;
- d) finansinės priemonės arba praktikos sukuriamą svarto poveikį.

41 straipsnis

EBI laikinų intervencinių priemonių taikymo įgaliojimai

1. Kai tenkinamos 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos, EBI gali, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 9 straipsnio 5 dalimi, Sąjungoje laikinai uždrausti arba apriboti:

- a) tam tikrų struktūrizuotų indėlių arba tam tikrų konkrečių ypatybių turinčių struktūrizuotų indėlių rinkodarą, platinimą arba pardavimą; arba
- b) tam tikros rūšies finansinę veiklą ar praktiką.

Draudimas arba apribojimas taikomas EBI nurodytomis aplinkybėmis arba taikant jos nurodytas išimtis.

2. EBI priima sprendimą pagal 1 dalį tik tuo atveju, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) siūlomais veiksmais siekiama pašalinti su investuotojų apsauga arba tvarkingu finansų rinkų veikimu ir vientisumu arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumu susijusią Sąjungoje iškilusią didelę problemą ar didelę grėsmę;
- b) ši grėsmė Sąjungos teisėje nustatytais ir atitinkamam struktūrizuotam indėliui ar veiklai taikytiniais reikalavimais nepašalinama;
- c) kompetentinga (-os) institucija (-os) nesiėmė veiksmų šiai grėsmei pašalinti arba veiksmai, kurių imtasi, buvo nepakankamai veiksmingi.

Kai įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, EBI, vadovaudamasi atsargumo principu, gali taikyti 1 dalyje nurodytą draudimą arba apribojimą prieš struktūrizuoto indėlio pateikimą į rinką, išplatinimą arba pardavimą klientams.

3. Įmdamasi šiame straipsnyje numatytų veiksmų, EBI užtikrina, jog tie veiksmai:

- a) neturėtų neigiamo poveikio finansų rinkų veiksmingumui ir investuotojams, kuris nusvertų tų veiksmų naudą;

b) nesukeltų reguliacinio arbitražo rizikos.

Kai kompetentinga (-os) institucija (-os) imasi priemonės pagal 42 straipsnį, EBI gali imtis bet kokių 1 dalyje nurodytų priemonių, nepateikusi 43 straipsnyje numatytos nuomonės.

4. Prieš priimdama sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį, EBI informuoja kompetentingas institucijas apie siūlomą veiksmą.

5. EBI skelbia pranešimą apie sprendimą imtis veiksmų pagal šį straipsnį interneto svetainėje. Pranešime pateikiama išsami informacija apie draudimą ar apribojimą ir nurodomas laikas, kada, paskelbus pranešimą, šios priemonės įsigalios. Draudimas ir apribojimas taikomi tik veiksams, kurių imtasi priemonėms įsigaliojus.

6. EBI periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, peržiūri pagal 1 dalį nustatytą draudimą ar apribojimą. Jeigu praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui šis draudimas ar apribojimas neatnaujinamas, jo galiojimo laikas baigiasi.

7. Veiksmai, kurių EBI ėmėsi pagal šį straipsnį turi viršesnę galią, nei veiksmai, kurių anksčiau ėmėsi kompetentinga institucija.

8. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir veiksniai, į kuriuos EBI turi atsižvelgti nustatydamas, kada kyla didelė problema dėl investuotojų apsaugos arba grėsmė tvarkingam finansų rinkų veikimui bei vientisumui ir visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, kaip nurodyta 2 dalies a punkte.

Tie kriterijai ir veiksniai apima:

- a) struktūrizuoto indėlio sudėtingumo laipsnį ir sąsajas su klientų, kuriems jis yra pateikiamas į rinką ir parduodamas, tipu;
- b) struktūrizuotų indėlių emisijos dydį arba nominaliąją vertę;
- c) struktūrizuoto indėlio, veiklos arba praktikos novatoriškumo laipsnį;
- d) produkto arba struktūrizuoto indėlio sukuriamas svarto poveikį.

42 straipsnis

Su produktais susijusios kompetentingų institucijų taikomos intervencinės priemonės

1. Kompetentinga institucija gali uždrausti arba apriboti:
 - a) tam tikrų finansinių priemonių arba struktūrizuotų indėlių ar tam tikrų konkrečių ypatybių turinčių finansinių priemonių arba struktūrizuotų indėlių rinkodarą, platinimą arba pardavimą; arba
 - b) tam tikros rūšies finansinę veiklą ar praktiką.
2. Kompetentinga institucija gali imtis 1 dalyje nurodytų veiksmų, pagrįstai įsitikinusi, kad:

- a) arba
- i) finansinė priemonė, struktūrizuotas indėlis arba veikla ar praktika kelia didelį rūpestį dėl investuotojų apsaugos arba dėl jų iškilo grėsmė tvarkingam finansų arba prekių rinkų veikimui ir vientisumui arba visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui bent vienoje valstybėje narėje; arba
 - ii) išvestinė finansinė priemonė turi neigiamą poveikį kainų formavimosi mechanizmui pagrindinėje rinkoje;
- b) esamų Sąjungos teisės aktuose nustatytų ir atitinkamai finansinei priemonei, struktūrizuotam indėliui ar veiklai ar praktikai taikytinų reikalavimų nepakanka a punkte nurodytai rizikai pašalinti, ir to nepavyktų padaryti griežtesnėmis priežiūros ir esamų reikalavimų vykdymo užtikrinimo priemonėmis;
- c) atsižvelgiant į nustatytos rizikos pobūdį, investuotojų ar susijusių rinkos dalyvių patyrimo lygį ir galimą veiksmų poveikį investuotojams ir rinkos dalyviams, kurie gali prekybą finansine priemone, struktūrizuotu indėliu ar finansinę veiklą ar praktiką sustabdyti, jomis pasinaudoti arba gauti iš jų naudos, veiksmai, kurių ketinama imtis, yra proporcingi;
- d) kompetentinga institucija tinkamai pasitarė su kitų valstybių narių, kurios gali labai nukentėti nuo šių veiksmų, kompetentingomis institucijomis;
- e) šie veiksmai neturi diskriminacinio poveikio iš kitos valstybės narės teikiamoms paslaugoms ar veiklai; ir
- f) ji tinkamai konsultavosi su viešosiomis įstaigomis, kurios yra kompetentingos fizinių žemės ūkio rinkų priežiūros, administravimo ir reguliavimo srityje, kaip tai numatyta Reglamente (EB) Nr. 1234/2007, kai finansinė priemonė arba veikla, arba praktika kelia didelę grėsmę tvarkingam fizinės žemės ūkio rinkos veikimui ir vientisumui.

Jei įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, kompetentinga institucija, vadovaudamasi atsargumo principu, gali nustatyti 1 dalyje nurodytą draudimą arba apribojimą prieš finansinės priemonės arba struktūrizuoto indėlio pateikimą į rinką, išplatinimą arba pardavimą klientams.

Draudimas arba apribojimas taikomas kompetentingos institucijos nurodytomis aplinkybėmis arba taikant jos nurodytas išimtis.

3. Kompetentinga institucija nenustato šiame straipsnyje numatyto draudimo ar apribojimo tol, kol, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki numatomos priemonės įsigaliojimo, raštu ar kitomis priemonėmis, dėl kurių tarpusavyje susitarė institucijos, neinformuos visų kitų susijusių kompetentingų institucijų ir EVPRI apie:

- a) finansinę priemonę arba veiklą ar praktiką, su kuriomis yra susiję siūlomi veiksmai;
- b) siūlomo draudimo ar apribojimo esmę ir kada jie turėtų įsigalioti; ir
- c) įrodymus, kuriais kompetentinga institucija pagrindė savo sprendimą ir kurie patvirtina, kad kiekviena 2 dalyje nurodyta sąlyga yra tenkinama.

4. Išimtiniais atvejais, kai, kompetentingos institucijos manymu, reikia imtis skubių veiksmų pagal šį straipsnį, kad būtų išvengta žalos, kurią gali padaryti 1 dalyje nurodytos finansinės priemonės, struktūrizuoti indėliai, praktika arba veikla, kompetentinga institucija gali laikinai imtis veiksmų, ne mažiau kaip prieš 24 val. iki numatomos priemonės įsigaliojimo raštu pateikusi pranešimą visoms kitoms kompetentingoms institucijoms ir EVPRI, arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI, jei tenkinami visi šiame straipsnyje nustatyti kriterijai ir jei, be to, aiškiai nustatyta, kad pranešus prieš vieną mėnesį nebūtų atitinkamai sprendžiama konkreti problema arba įveikta grėsmė. Kompetentinga institucija nesiima laikinų veiksmų ilgesniam nei trys mėnesiai laikotarpiui.

5. Kompetentinga institucija skelbia pranešimą apie sprendimą pradėti taikyti 1 dalyje nurodytą draudimą ar apribojimą interneto svetainėje. Pranešime pateikiama išsami informacija apie draudimą ar apribojimą ir nurodomas laikas, kada, paskelbus pranešimą, jie įsigalios, taip pat įrodymai, kurie patvirtina, kad kiekviena 2 dalyje nurodyta sąlyga yra tenkinama. Draudimas ar apribojimas taikomas tik veiksams, kurių imtasi po pranešimo paskelbimo.

6. Kompetentinga institucija atšaukia draudimą arba apribojimą, jeigu nebetaikomos 2 dalyje nurodytos sąlygos.

7. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir veiksniai, į kuriuos turi atsižvelgti kompetentingos institucijos, vertindamos, kada kyla didelė problema dėl investuotojų apsaugos arba grėsmė tvarkingam finansų arba prekių rinkų veikimui bei vientisumui ir bent vienos valstybės narės finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 2 dalies a punkte.

Tie kriterijai ir veiksniai apima:

- a) finansinės priemonės arba struktūrizuoto indėlio sudėtingumo laipsnį ir sąsajas su klientų, kuriems jie yra pateikiami į rinką, platinami ir parduodami, tipu;
- b) finansinės priemonės arba struktūrizuoto indėlio, veiklos arba praktikos novatoriškumo laipsnį
- c) finansinės priemonės arba struktūrizuoto indėlio ar praktikos sukuriamą svėrto poveikį;
- d) finansų rinkų arba prekių rinkų tvarkingo veikimo ir jų vientisumo požiūriu – finansinių priemonių arba struktūrizuotų indėlių emisijos dydį arba nominaliąją vertę.

43 straipsnis

EVPRI ir EBI vykdomas koordinavimas

1. EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI padeda kompetentingoms institucijoms įgyvendinti veiksmus, kurių jos ėmėsi pagal 42 straipsnį, ir koordinuoja su tuo susijusią jų veiklą. Visų pirma EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI užtikrina, kad veiksmai, kurių kompetentinga institucija imasi, būtų pagrįsti ir proporcingi ir kad prireikus kompetentingos institucijos vadovautųsi nuosekliu požiūriu.

2. Gavusi 42 straipsnyje numatytą pranešimą apie veiksmus, kurių ketinama imtis pagal tą straipsnį, EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI priima nuomonę dėl draudimo ar apribojimo pagrįstumo ir proporcingumo. Jeigu, EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI manymu, priemonė, kurios kitos kompetentingos institucijos ketina imtis, yra būtina kilusiai rizikai pašalinti, ji tai nurodo savo nuomonėje. Nuomonė skelbiama EVPRI arba, struktūrizuotų indėlių atveju, EBI interneto svetainėje.

3. Kai kompetentinga institucija siūlo imtis arba imasi veiksmų, prieštaraujančių pagal 2 dalį EVPRI arba EBI priimtai nuomonei, arba, prieštaraudama tai nuomonei, atsisako imtis veiksmų, ji nedelsdama interneto svetainėje paskelbia pranešimą, kuriame išsamiai paaiškina tokio sprendimo priežastis.

2 SKYRIUS

Pozicijos

44 straipsnis

EVPRI koordinuojamos nacionalinės pozicijų valdymo priemonės ir pozicijų apribojimai

1. EVPRI padeda kompetentingoms institucijoms įgyvendinti priemones, kurių jos ėmėsi vadovaudamosi Direktyvos 2014/65/ES 69 straipsnio 2 dalies o ir punktais, ir koordinuoja su tuo susijusią jų veiklą. Visų pirma EVPRI užtikrina, kad kompetentingos institucijos vadovautųsi nuosekliu požiūriu, kada reikėtų naudotis tais įgaliojimais, koks turėtų būti nustatomų priemonių pobūdis ir apimtis, taip pat kokia turėtų būti priemonių taikymo trukmė ir tolesni veiksmai.

2. Gavusi pranešimą apie priemones, kurios pradėtos taikyti pagal Direktyvos 2014/65/ES 79 straipsnio 5 dalį, EVPRI užregistruoja priemonę ir jos taikymo priežastis. Direktyvos 2014/65/ES 69 straipsnio 2 dalies o arba p punkte numatytais priemonėms EVPRI sukuria ir interneto svetainėje skelbia duomenų bazę su glausta informacija apie galiojančias priemones, įskaitant duomenis apie susijusį asmenį, taikytinas finansines priemones, asmens bet kuriuo metu turimų pozicijų apribojimus, atleidimo nuo tokių priemonių laikantis Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnyje nustatytos tvarkos atvejus ir tokio sprendimo priežastis.

45 straipsnis

Su pozicijų valdymu susiję EVPRI įgaliojimai

1. Jei tenkinamos abi 2 dalies sąlygos, remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnio 5 dalimi, EVPRI imasi vienos arba daugiau iš šių priemonių:

- a) prašo bet kurio asmens suteikti visą su išvestinės finansinės priemonės pozicijos ar rizikos dydžiu ir tikslu susijusią informaciją;
- b) išanalizavusi pagal a punktą gautą informaciją, prašo, kad tas asmuo sumažintų pozicijos ar rizikos dydį ar juos panaikintų pagal 10 dalies b punkte nurodytą deleguotąjį aktą;
- c) taiko kraštutinę priemonę – apriboja asmens galimybę sudaryti biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandorį.

2. EVPRI priima sprendimą pagal 1 dalį tik jeigu įvykdomos abi šios sąlygos:

- a) taikant 1 dalyje išvardytas priemones, galima pašalinti tvarkingam finansų rinkų veikimui ir jų vientisumui kylančią grėsmę, įskaitant biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkas, remiantis Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnio 1 dalyje išvardytais tikslais, ir įskaitant grėsmę, susijusią su susitarimais dėl fizinių biržos prekių pristatymo, arba grėsmę visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui;
- b) kompetentinga (-os) institucija (-os) nesiėmė priemonių šiai grėsmei pašalinti arba priemonės, kurių imtasi, buvo nepakankamai veiksmingos.

EVPRI atlieka šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų sąlygų įvykdymo vertinimą pagal šio straipsnio 10 dalies a punkte nurodytame deleguotajame akte numatytus kriterijus ir veiksnius.

3. Imdamasi 1 dalyje nurodytų priemonių, EVPRI užtikrina, kad:

- a) priemone būtų sėkmingai pašalinta grėsmė tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui, įskaitant biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkas, remiantis Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnio 1 dalyje išvardytais tikslais, įskaitant grėsmę, susijusią su susitarimų dėl fizinių biržos prekių pristatymu, arba grėsmę visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, arba ją taikant labai pagerėtų kompetentingų institucijų gebėjimas stebėti grėsmę, įvertinant ją pagal kriterijus ir veiksnius, numatytus šio straipsnio 10 dalies a punkte nurodytame deleguotajame akte;
- b) priemonė nesukeltų reguliacinio arbitražo rizikos, kuri vertinant pagal šio straipsnio 10 dalies c punktą;
- c) priemonė neturėtų jokio toliau nurodyto neigiamo poveikio finansų rinkų veiksmingumui, kuris nusvertų tos priemonės naudą: nemažintų likvidumo tose rinkose, nevaržytų su ne finansų sandorio šalies komercine veikla tiesiogiai susijusios rizikos mažinimo sąlygų ir nedidintų rinkos dalyvių neuztikrintumo.

Prieš pradėdama taikyti bet kokias su didmeniniais energetikos produktais susijusias priemones, EVPRI konsultuojasi su pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009 ⁽¹⁾ įsteigta Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra.

Prieš imdamasi bet kokių su žemės ūkio biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusių priemonių, EVPRI konsultuojasi su viešosiomis įstaigomis, kompetentingomis už fizinių žemės ūkio rinkų priežiūrą, administravimą ir reguliavimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007.

4. Prieš priimdama sprendimą imtis 1 dalyje nurodytų priemonių ar atnaujinti jų taikymą, EVPRI informuoja susijusias kompetentingas institucijas apie jos siūlomas priemones. 1 dalies a arba b punkte nurodyto prašymo atveju pranešime nurodoma asmens (-ų), kuriam (-iems) tas prašymas skirtas, tapatybė, taip pat išsamūs duomenys apie priemonių taikymą ir tų priemonių taikymo priežastys. Jei taikoma 1 dalies c punkte nurodyta priemonė, pranešime pateikiami duomenys apie susijusį asmenį, taikytinas finansines priemones, atitinkamas kiekybines priemones, kaip antai didžiausią pozicijos dydį, kurį susijęs asmuo gali turėti, ir tų priemonių taikymo priežastys.

5. Pranešimas skelbiamas likus ne mažiau kaip 24 valandoms iki numatomo priemonės įsigaliojimo arba galiojimo atnaujinimo. Išimtinėmis aplinkybėmis EVPRI gali paskelbti pranešimą likus mažiau nei 24 valandoms iki numatomo priemonės įsigaliojimo, jeigu pranešti prieš 24 valandas yra neįmanoma.

6. Visus pranešimus apie sprendimą taikyti arba atnaujinti 1 dalies c punkte nurodytą priemonę EVPRI skelbia interneto svetainėje. Pranešime pateikiami duomenys apie susijusį asmenį, taikytinas finansines priemones, atitinkamas kiekybines priemones, kaip antai didžiausią pozicijos dydį, kurį susijęs asmuo gali turėti, ir jų taikymo priežastys.

7. 1 dalies c punkte nurodyta priemonė įsigalioja paskelbus pranešimą arba nuo pranešime nurodytos datos, po pranešimo paskelbimo, ir taikoma tik sandoriams, sudaromiems po priemonės įsigaliojimo.

8. EVPRI periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, peržiūri 1 dalies c punkte nurodytas priemones. Jeigu praėjus tam trijų mėnesių laikotarpiui priemonės galiojimas neatnaujinamas, jos galiojimo laikas savaime baigiasi. 2–8 dalys taip pat taikomos priemonių galiojimo atnaujinimui.

9. Priemonė, kurią EVPRI patvirtino pagal šį straipsnį turi viršesnę galią nei priemonė, kurios vadovaudamasi Direktyvos 2014/65/ES 69 straipsnio 2 dalies o arba p punktais anksčiau ėmėsi kompetentinga institucija.

10. Komisija pagal 50 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai ir veiksniai, siekiant nustatyti:

a) grėsmės tvarkingam finansų rinkų veikimui ir vientisumui buvimą, įskaitant biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkas, remiantis Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnio 1 dalyje išvardytais tikslais, ir įskaitant grėsmę, susijusią su susitarimais dėl fizinių biržos prekių pristatymo, ir grėsmę visos Sąjungos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui, kaip nurodyta 2 dalies a punkte, atsižvelgiant į tai, koku laipsniu naudojamos pozicijos siekiant apdrausti fizinių prekių pristatymo arba prekių sandorių pozicijas ir koku laipsniu kainos pagrindinėse rinkose nustatomos pagal biržos prekių išvestinių finansinių priemonių kainas;

b) atitinkamą šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos išvestinės finansinės priemonės pozicijos ar rizikos sumažinimą;

c) atvejus, kai gali kilti šio straipsnio 3 dalies b punkte nurodyta reguliacinio arbitražo rizika.

Nustatant tuos kriterijus ir veiksnius atsižvelgiama į techninių reguliavimo standartus, nurodytus Direktyvos 2014/65/ES 57 straipsnio 3 dalyje, ir skirtingai vertinamos aplinkybės, kuriomis EVPRI imasi veiksmų dėl kompetentingos institucijos neveikimo, ir aplinkybės, kuriomis EVPRI reaguoja į papildomą riziką, kurios kompetentinga institucija negali tinkamai pašalinti pagal Direktyvos 2014/65/ES 69 straipsnio 2 dalies j arba o punktą.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009 įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009 8 14, p. 1).

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ ĮMONIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS IR VEIKLOS VYKDYMAS PAGAL SPRENDIMĄ DĖL
LYGIAVERTIŠKUMO ĮSTEIGUS FILIALĄ ARBA JO NEĮSTEIGUS

46 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Trečiosios valstybės įmonė gali teikti investicines paslaugas ar vykdyti investicinę veiklą, teikdama papildomas paslaugas arba jų neteikdama, tinkamoms sandorio šalims ir profesionaliems klientams, apibrėžtiems Direktyvos 2014/65/ES II priedo I skirsnyje, įsisteigusiems visoje Sąjungoje, neįsteigdama filialo, kai ji įregistruota trečiųjų valstybių įmonių registre, kurį vadovaudamasi 47 straipsniu tvarko EVPRI.

2. EVPRI pagal 1 dalį įregistruoja trečiosios valstybės įmonę, kuri pateikė investicinių paslaugų ir veiklos teikimo visoje Sąjungoje paraišką, tik kai įvykdomos šios sąlygos:

a) Komisija priėmė sprendimą pagal 47 straipsnio 1 dalį;

b) jurisdikcijoje, kurioje įsteigta pagrindinė įmonės buveinė, jai išduotas leidimas teikti investicines paslaugas ar vykdyti veiklą, kurią ketinama vykdyti ar teikti Sąjungoje, ir atliekama veiksminga jos priežiūra bei užtikrinamas reikalavimų vykdymas, garantuojant visapusišką toje trečiojoje valstybėje taikomų reikalavimų laikymąsi;

c) parengti bendradarbiavimo susitarimai vadovaujantis 47 straipsnio 2 dalimi.

3. Kai trečiosios valstybės įmonė įregistruota laikantis šio straipsnio reikalavimų, valstybės narės nenustato papildomų reikalavimų trečiosios valstybės įmonei Direktyvoje 2014/65/ES arba šiame reglamente reglamentuojamais klausimais ir netaiko trečiųjų valstybių įmonėms palankesnių sąlygų nei Sąjungos įmonėms.

4. Trečiosios valstybės įmonė, nurodyta 1 dalyje, pateikia savo paraišką EVPRI po to, kai Komisija priima 47 straipsnyje nurodytą sprendimą, kuriuo nustatoma, kad trečiosios valstybės, kurioje trečiosios valstybės įmonei išduotas leidimas, teisinė ir priežiūros sistema atitinka reikalavimus, apibūdintus 47 straipsnio 1 dalyje.

Paraišką teikianti trečiosios valstybės įmonė pateikia EVPRI visą informaciją, kurios reikia jai įregistruoti. Per 30 darbo dienų nuo paraiškos gavimo dienos, EVPRI įvertina, ar paraiška yra išsami. Jei paraiška nėra išsami, EVPRI nustato galutinį terminą, iki kurio paraišką teikianti trečiosios valstybės įmonė turi pateikti papildomą informaciją.

Sprendimas dėl įregistravimo priimamas remiantis sąlygomis, nustatytomis 2 dalyje.

Per 180 darbo dienų nuo galutinės paraiškos pateikimo dienos EVPRI raštu praneša paraišką pateikusiai trečiosios valstybės įmonei, ar ji įregistruota, ar ne, kartu pateikdama išsamiai pagrįstą paaiškinimą.

Nesant Komisijos sprendimo pagal 47 straipsnio 1 dalį arba kai toks sprendimas nebegalioja, valstybės narės gali leisti trečiųjų valstybių įmonėms teikti jų teritorijoje investicines paslaugas ir vykdyti investicinę veiklą bei teikti papildomas paslaugas tinkamoms sandorio šalims ir profesionaliems klientams, apibrėžtiems Direktyvos 2014/65/ES II priedo I skirsnyje, jų teritorijoje pagal nacionalinę tvarką.

5. Trečiųjų valstybių įmonės, teikiančios paslaugas pagal šį straipsnį, prieš pradėdamos teikti investicines paslaugas praneša Sąjungoje įsisteigusiems klientams, kad joms neleidžiama teikti paslaugų klientams, kurie nėra tinkamos sandorio šalys, ir profesionaliems klientams, apibrėžtiems Direktyvos 2014/65/ES II priedo I skirsnyje, ir kad Sąjungoje nevykdoma jų priežiūra. Jos nurodo kompetentingos institucijos, atsakingos už priežiūrą trečiojoje valstybėje, pavadinimą ir adresą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija aiškiai išdėstoma raštu.

Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai tinkama sandorio šalis ar profesionalus klientas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES II priedo I skirsnyje, įsisteigęs ar esantis Sąjungoje savo išimtinė iniciatyva inicijuoja, kad trečiosios valstybės įmonė teiktų investicines paslaugas ar vykdytų veiklą, šis straipsnis būtų netaikomas toms trečiosios valstybės įmonės šiam asmeniui teikiamoms paslaugoms ar vykdomai veiklai, įskaitant santykius, konkrečiai susijusius su tų paslaugų teikimu ar veiklos vykdymu. Tokių klientų iniciatyva nesuteikia trečiosios šalies įmonei teisės tam asmeniui siūlyti naujų kategorijų produktų ar investicinių paslaugų.

6. Trečiųjų valstybių įmonės, teikiančios paslaugas ar vykdančios veiklą pagal šį straipsnį, prieš pradėdamos teikti bet kokias paslaugas Sąjungoje įsisteigusiems klientams ar vykdyti kokią nors veiklą, siūlo ginčus dėl šių paslaugų ar veiklos priskirti valstybės narės teismo ar arbitražo jurisdikcijai.

7. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma informacija, kurią paraišką teikianti trečiosios valstybės įmonė pagal 4 dalį pateikia EVPRI savo įregistravimo paraiškoje, ir informacijos, kuri turi būti pateikta pagal 5 dalį, forma.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

47 straipsnis

Sprendimas dėl lygiavertiškumo

1. Komisija, laikydama 51 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti sprendimą dėl trečiosios valstybės, kuriame nurodoma, kad tos trečiosios valstybės teisine ir priežiūros sistemomis užtikrinama, jog įmonė, kuriai toje trečiojoje valstybėje išduotas leidimas, atitiktų teisiškai privalomus rizikos ribojimo ir verslo etikos reikalavimus, kurių poveikis lygiavertis reikalavimų, nustatytų šiame reglamente, Direktyvoje 2013/36/ES ir Direktyvoje 2014/65/ES bei pagal šį reglamentą ir tas direktyvas priimtose įgyvendinimo priemonėse, poveikiui, taip pat jog pagal tos trečiosios valstybės teisinę sistemą investicinėms įmonėms, kurioms išduotas leidimas pagal trečiosiose šalyse galiojančią teisinę tvarką, numatoma veiksminga lygiavertė pripažinimo sistema.

Trečiosios valstybės rizikos ribojimo ir verslo etikos reguliavimo sistema gali būti laikoma darančia lygiavertį poveikį, kai ta sistema atitinka šias sąlygas:

- a) toje trečiojoje valstybėje investicines paslaugas teikiančioms ir tokią veiklą vykdančioms įmonėms išduotas leidimas ir nuolat vykdoma veiksminga jų priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų vykdymas;
- b) toje trečiojoje valstybėje investicines paslaugas teikiančioms ir tokią veiklą vykdančioms įmonėms keliami pakankami kapitalo reikalavimai ir atitinkami reikalavimai, taikomi jų akcininkams ir valdymo organo nariams;
- c) investicines paslaugas teikiančioms ir tokią veiklą vykdančioms įmonėms taikomi tinkami organizaciniai reikalavimai vidaus kontrolės funkcijų srityje;
- d) investicines paslaugas teikiančioms ir tokią veiklą vykdančioms įmonėms taikomos tinkamos verslo etikos taisyklės;
- e) ja užtikrinamas rinkos skaidrumas ir vientisumas, užkertant kelią piktnaudžiavimui rinka – prekybai vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipulavimui rinka.

2. EVPRI sudaro bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis trečiųjų valstybių, kurių teisinės ir priežiūros sistemos pripažintos visiškai lygiavertėmis pagal 1 dalį, kompetentingomis institucijomis. Tokiuose susitarimuose nurodoma bent:

- a) EVPRI ir susijusių trečiųjų valstybių kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas, įskaitant galimybę gauti visą informaciją, kurios reikalauja EVPRI, susijusių su ne Sąjungos įmonėmis, kurioms išduotas leidimas trečiojoje valstybėje;
- b) skubaus pranešimo EVPRI mechanizmas, kai trečiosios valstybės kompetentinga institucija nustato, kad trečiosios valstybės įmonė, kurią ji prižiūri ir kurią EVPRI įregistravo 48 straipsnyje numatyta registre, pažeidžia jai išduoto leidimo sąlygas ar kitą teisės aktą, kurio ji privalo laikytis;
- c) procedūros, susijusios su priežiūros veiklos koordinavimu, įskaitant, jei reikia, patikras vietoje.

3. Trečiosios valstybės įmonė, įsteigta valstybėje, kurios teisinė ir priežiūros sistema pripažinta visiškai lygiaverte pagal 1 dalį, ir turinti veiklos leidimą pagal Direktyvos 2014/65/ES 39 straipsnį, gali vykdyti veiklos leidime numatytą veiklą ir teikti paslaugas tinkamoms sandorio šalims ir profesionaliems klientams, apibrėžtiems Direktyvos 2014/65/ES II priedo I skirsnyje, įsisteigusieji kitose Sąjungos valstybėse narėse, neįsteigdami naujų filialų. Tuo tikslu ji laikosi tarpvalstybinio paslaugų teikimo ir veiklos vykdymo informacijos pateikimo reikalavimų, numatytų Direktyvos 2014/65/ES 34 straipsnyje.

Filialą ir toliau prižiūri valstybė narė, kurioje pagal Direktyvos 2014/65/ES 39 straipsnį įsteigtas filialas. Vis dėlto, nedarant poveikio Direktyvoje 2014/65/ES nustatytiems bendradarbiavimo reikalavimams, valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, kompetentinga institucija ir priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali sudaryti atitinkamus bendradarbiavimo susitarimus, kad galėtų užtikrinti, jog Sąjungoje investicines paslaugas teikiantis trečiosios valstybės įmonės filialas užtikrintų tinkamo lygio investuotojų apsaugą.

4. Trečiosios valstybės įmonė nebegali naudotis teisėmis pagal 46 straipsnio 1 dalį, jei Komisija, laikydamasi 51 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priima sprendimą atšaukti savo pagal šio straipsnio 1 dalį priimtą sprendimą dėl tos trečiosios valstybės.

48 straipsnis

Registras

EVPRI registruoja trečiųjų valstybių įmones, kurioms vadovaujantis 46 straipsniu leidžiama teikti investicines paslaugas ar vykdyti investavimo veiklą Sąjungoje. Registras prieinamas viešai ir jame pateikiama informacija apie paslaugas, kurias trečiosios valstybės įmonėms leista teikti, ar veiklą, kurią joms leista vykdyti, ir nurodoma kompetentinga institucija, atsakinga už jų priežiūrą trečiojoje valstybėje.

49 straipsnis

Registracijos panaikinimas

1. EVPRI panaikina trečiosios valstybės įmonės registraciją pagal 48 straipsnį sukurtame registre, kai:
 - a) EVPRI turi svarių dokumentais pagrįstų priežasčių manyti, kad teikdama investicines paslaugas ir vykdydama tokią veiklą Sąjungoje, trečiosios valstybės įmonė veikia taip, kad aiškiai pažeidžiami investuotojų interesai ar trikdomas tinkamas rinkų veikimas; arba
 - b) EVPRI turi svarių dokumentais pagrįstų priežasčių manyti, kad teikdama investicines paslaugas ir vykdydama tokią veiklą Sąjungoje, trečiosios valstybės įmonė rimtai pažeidė jai trečiojoje valstybėje taikomas nuostatas, kuriomis remdamasi Komisija priėmė sprendimą pagal 47 straipsnio 1 dalį;

- c) EVPRI perdavė klausimą spręsti trečiosios valstybės kompetentingai institucijai ir ta kompetentinga institucija nesiėmė tinkamų priemonių investuotojams apsaugoti ir tinkamam rinkų veikimui Sąjungoje užtikrinti, arba neįrodė, kad susijusi trečiosios valstybės įmonė atitinka trečiojoje valstybėje jai keliamus reikalavimus; ir
- d) EVPRI trečiosios valstybės kompetentingai institucijai pranešė apie ketinimą panaikinti trečiosios valstybės įmonės registraciją mažiausiai prieš 30 dienų iki panaikinimo.
2. EVPRI nedelsdama praneša Komisijai apie bet kokią pagal 1 dalį priimtą priemonę ir paskelbia priimtą sprendimą interneto svetainėje.
3. Komisija įvertina, ar sąlygos, kurių laikantis buvo priimtas sprendimas pagal 47 straipsnio 1 dalį, ir toliau taikomos susijusiai trečiajai valstybei.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

1 SKYRIUS

Deleguotieji aktai

50 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 1 straipsnio 9 dalyje, 2 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 5 dalyje, 17 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 31 straipsnio 4 dalyje, 40 straipsnio 8 dalyje, 41 straipsnio 8 dalyje, 42 straipsnio 7 dalyje, 45 straipsnio 10 dalyje bei 52 straipsnio 10 ir 12 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 1 straipsnio 9 dalyje, 2 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 5 dalyje, 17 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 31 straipsnio 4 dalyje, 40 straipsnio 8 dalyje, 41 straipsnio 8 dalyje, 42 straipsnio 7 dalyje, 45 straipsnio 10 dalyje bei 52 straipsnio 10 ir 12 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 1 straipsnio 9 dalį, 2 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 5 dalį, 17 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 2 ir 3 dalis, 31 straipsnio 4 dalį, 40 straipsnio 8 dalį, 41 straipsnio 8 dalį, 42 straipsnio 7 dalį, 45 straipsnio 10 dalį bei 52 straipsnio 10 ir 12 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas trimis mėnesiais.

2 SKYRIUS

Igyvendinimo aktai

51 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas pagal Komisijos sprendimą 2001/528/EB ⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

52 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. kovo 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai praktinio 3–13 straipsniuose nustatytų skaidrumo pareigų taikymo poveikio, visų pirma 5 straipsnyje nurodyto apimties viršutinės ribos mechanizmo poveikio, įskaitant tinkamų sandorio šalių ir profesionaliųjų klientų prekybos sąnaudas ir prekybos mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijomis sąnaudas, taip pat jo veiksmingumo užtikrinant, kad atitinkamų išimčių taikymas nedarytų žalos kainų formavimui, ir atitinkamo sankcijų skyrimo už pažeidimus, susijusius su apimties viršutine riba, mechanizmo veikimo galimybių, taip pat skaidrumo iki sandorio sudarymo pareigos netaikymo pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 9 straipsnio 2–5 dalis ir tolesnio tos priemonės tinkamumo ataskaitą.
2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje apibūdinamas pareigos netaikymo pagal 4 straipsnio 1 dalies a punktą ir 4 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį ir apimties viršutinės ribos mechanizmo pagal 5 straipsnį poveikis Europos nuosavo kapitalo rinkoms, visų pirma nurodant:
 - a) viešai nematomų pavidimų žurnalo prekybos visoje Europos Sąjungoje pradėjus taikyti šį reglamentą lygį ir tendencijas;
 - b) poveikį skaidrumo iki sandorio sudarymo reikalavimus atitinkančiam kotiruotam pirkimo ir pardavimo kainų skirtumui;
 - c) poveikį likvidumo dydžiui viešai matomų pavidimų žurnaluose;
 - d) poveikį konkurencijai ir investuotojams Sąjungoje;
 - e) poveikį prekybai mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijomis;
 - f) tarptautinio lygio pokyčius ir diskusijas su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis.
3. Jei ataskaitoje daroma išvada, kad pareigų netaikymas pagal 4 straipsnio 1 dalies a punktą ir b punkto i papunktį kenkia kainos formavimui arba prekybai mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonių akcijomis, Komisija prireikus teikia pasiūlymus (įskaitant pasiūlymus dėl šio reglamento pakeitimų) dėl tų pareigų netaikymo. Tokiuose pasiūlymuose pateikiamas siūlomų pakeitimų poveikio vertinimas, atsižvelgiama į šio reglamento tikslus bei poveikį, dėl kurio gali sutrikti rinka, ir poveikį konkurencijai, taip pat galimą poveikį investuotojams Sąjungoje.

4. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. kovo 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 26 straipsnio veikimo, įskaitant tai, ar pranešimų apie sandorius, kuriuos gauna ir kuriais keičiasi kompetentingos institucijos, turinys ir forma suteikia galimybę nevaržomai stebėti investicinių įmonių veiklą pagal 26 straipsnio 1 dalį, ataskaitą.

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 6 d. Komisijos sprendimas 2001/528/EB dėl Europos vertybinių popierių komiteto įsteigimo (OL L 191, 2001 7 13, p. 45).

Komisija gali teikti atitinkamus pasiūlymus, įskaitant pasiūlymus dėl galimybės teikti sandorių pranešimus EVPRI nustatyti sistemai, o ne kompetentingoms institucijoms, nes tai suteiktų galimybę susijusioms kompetentingoms institucijoms susipažinti su visa pagal šį straipsnį pateikiama informacija šio reglamento ir Direktyvos 2014/65/ES tikslais ir nustatyti naudojimosi viešai neatskleista informacija ir piktnaudžiavimo rinka atvejus pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014.

5. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. kovo 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl tinkamų sprendimų siekiant sumažinti rinkos dalyvių informuotumo skirtumus ir priemonių reguliavimo institucijoms geriau stebėti kotiravimą prekybos vietose. Toje ataskaitoje įvertinama bent galimybė sukurti Europos konsoliduotųjų kotiruočių geriausių pasiūlymų ir siūlomųjų kainų sistemą siekiant tų tikslų.

6. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. kovo 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos perkeltant prekybą standartizuotomis nebiržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis į biržas arba elektronines prekybos platformas ataskaitą pagal 25 ir 28 straipsnius.

7. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai kainų raidos, susijusios su reguliuojamų rinkų, DPS, OPS, PSS ir KIJT skaidrumo iki sandorio ir po sandorio sudarymo duomenimis, ataskaitą.

8. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje apžvelgiamos šio reglamento 36 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 8 straipsnio nuostatos dėl sąveikos.

9. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento 35, 36 ir 37 straipsnių bei Reglamento (ES) Nr. 648/2012 7 ir 8 straipsnių taikymo ataskaitą.

Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2021 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl 37 straipsnio taikymo.

10. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento 35 ir 36 straipsnių poveikio naujai įsteigtoms ir turinčioms veiklos leidimą PSŠ, kaip nurodyta 35 straipsnio 5 dalyje, ir su tomis PSŠ glaudžiai susijusioms prekybos vietoms ataskaitą ir nurodo, ar 35 straipsnio 5 dalyje numatytos pereinamojo laikotarpio tvarkos taikymas pratęsiamas, palyginant galimą naudą vartotojams dėl konkurencijos didėjimo ir rinkos dalyviams prieinamo pasirinkimo didinimo su galimu neproporcingai dideliu tų nuostatų poveikiu naujai įsteigtoms ir veiklos leidimą turinčioms PSŠ, vietos rinkos dalyvių apribojimais susisiekti su bendromis PSŠ ir galimybėmis užtikrinti sklandų rinkos veikimą.

Atsižvelgdama į tos ataskaitos išvadą, Komisija gali pagal 50 straipsnį priimti deleguotąjį aktą, kuriuo pagal 35 straipsnio 5 dalį pratęstų pereinamąjį laikotarpį daugiausia 30 mėnesių.

11. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje nagrinėja, ar 36 straipsnio 5 dalyje nurodyta viršutinė riba tebėra aktuali ir ar galimybės netaikyti tam tikro straipsnio mechanizmas ir toliau taikomos biržinių išvestinių finansinių priemonių atveju.

12. Komisija, remdamasi EVPRI konsultuojantis su ESRV parengtu rizikos vertinimu, ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas poreikis laikinai netaikyti 35 ir 36 straipsnių biržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms. Toje ataskaitoje atsižvelgiama į atviros priegios nuostatų, susijusių su biržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, keliamą riziką, jei tokia yra, bendram finansų rinkų stabilumui visoje Sąjungoje ir tinkamam veikimui.

Atsižvelgdama į tos ataskaitos išvadas, Komisija gali pagal 50 straipsnį priimti deleguotąjį aktą dėl 35 ir 36 straipsnių netaikymo biržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms iki trisdešimties mėnesių nuo 2017 m. sausio 3 d.

53 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies keičiamas taip:

1. 5 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pagal šią dalį rengdama techninių reguliavimo standartų projektus, EVPRI nedaro poveikio pereinamojo laikotarpio nuostatomis, susijusioms su C6 energetikos išvestinėmis finansinių priemonių sutartimis, kaip nustatyta Direktyvos 2014/65/ES 95 straipsnyje (*).“

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).“

2. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas atlikti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą, sutinka nediskriminuodama ir skaidriai atlikti tokių sutarčių tarpuskaitą (be kita ko, ir užstato reikalavimų, ir su prieiga susijusių mokesčių atžvilgiu) nepriklausomai nuo prekybos vietos. Tuo visų pirma užtikrinama, kad prekybos vietai būtų suteikta teisė į tai, kad sutartims, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, būtų taikomos nediskriminacinės sąlygos, susijusios su:

- a) užstato reikalavimų ir ekonominiu požiūriu lygiaverčių sutarčių užskaita, jei įtraukiant tokias sutartis į baigiajamą užskaitą ir kitas PSS įskaitos procedūras pagal taikytinus nemokumo teisės aktus nekyla grėsmė sklandžiam ir tinkamam tokių procedūrų veikimui, jų teisėtumui ar vykdymo užtikrinimui; ir
- b) garantinių įmokų užskaita pagal susijusias sutartis, kurių tarpuskaitą atlieka ta pati PSS, pagal rizikos modelį, kuris atitinka 41 straipsnį.

PSS gali pareikalauti, kad prekybos vieta atitiktų PSS nustatytus veiklos ir techninius reikalavimus, įskaitant rizikos valdymo reikalavimus.“;

b) papildoma šia dalimi:

„6. 1 dalies nustatytos sąlygos dėl nediskriminacinio vertinimo, taikomos sandoriams, kurie sudaromi toje prekybos vietoje, susijusių su užstato reikalavimais, ekonominiu požiūriu lygiaverčių sutarčių užskaita ir garantinių įmokų užskaita (angl. *cross-margining*) pagal susijusias sutartis, kurių tarpuskaitą atlieka ta pati PSS, išsamiau apibrėžiamos pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 (*) 35 straipsnio 6 dalies e punktą priimtuose techniniuose standartuose.“

3. 81 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Sandorių duomenų saugykla perduoda duomenis kompetentingoms institucijoms, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 600/2014 (*) 26 straipsnyje nustatytais reikalavimais.“

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 84).

54 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Trečiųjų valstybių įmonės gali toliau teikti paslaugas ir vykdyti veiklą valstybėse narėse laikydamosi nacionalinės tvarkos ne ilgiau kaip trejus metus po to, kai Komisija priima sprendimą dėl atitinkamos trečiosios valstybės pagal 47 straipsnį.

2. Jei Komisija įvertina, kad nėra poreikio netaikyti 35 ir 36 straipsnių biržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms pagal 52 straipsnio 12 dalį, PSŠ arba prekybos vieta gali prieš įsigaliojant šiam reglamentui pateikti prašymą savo kompetentingai institucijai dėl leidimo pasinaudoti pereinamojo laikotarpio nuostatomis. Kompetentinga institucija, atsižvelgdama į riziką, kylančią sklandžiam ir tvarkingam PSŠ ar prekybos vietų veikimui, jei suteikiama teisė naudotis priegigos teisėmis pagal 35 arba 36 straipsnį biržinių išvestinių priemonių atžvilgiu, gali nuspręsti, kad iki 2019 m. liepos 3 d. pereinamąjį laikotarpį atitinkamai PSŠ ar prekybos vietai biržinių išvestinių priemonių atžvilgiu nebūtų taikomas atitinkamai 35 arba 36 straipsnis. Kai toks pereinamasis laikotarpis patvirtinamas, PSŠ arba prekybos vieta tuo pereinamuoju laikotarpiu negali naudotis priegigos teisėmis pagal 35 arba 36 straipsnį biržinių išvestinių finansinių priemonių atžvilgiu. Kai pereinamasis laikotarpis patvirtinamas, kompetentinga institucija apie tai praneša EVPRI, o PSŠ atveju – tos PSŠ kompetentingų institucijų kolegijos nariams.

Jeigu PSŠ, kuriai pagal šią dalį buvo patvirtintos pereinamojo laikotarpio nuostatos, yra glaudžiais ryšiais susijusi su viena ar keliomis prekybos vietomis, tos prekybos vietos tuo pereinamuoju laikotarpiu negali naudotis priegigos teisėmis pagal 35 ar 36 straipsnį biržinių išvestinių finansinių priemonių atžvilgiu.

Jeigu prekybos vieta, kuriai pagal šią dalį buvo patvirtintos pereinamojo laikotarpio nuostatos, yra glaudžiai susijusi su viena ar keliomis PSŠ, tos PSŠ tuo pereinamuoju laikotarpiu negali naudotis priegigos teisėmis pagal 35 ar 36 straipsnį biržinių išvestinių finansinių priemonių atžvilgiu.

55 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 2017 m. sausio 3 d.

Nepaisant antros pastraipos, 1 straipsnio 8 ir 9 dalys, 2 straipsnio 2 dalis, 5 straipsnio 6 ir 9 dalys, 7 straipsnio 2 dalis, 9 straipsnio 5 dalis, 11 straipsnio 4 dalis, 12 straipsnio 2 dalis, 13 straipsnio 2 dalis, 14 straipsnio 7 dalis, 15 straipsnio 5 dalis, 17 straipsnio 3 dalis, 19 straipsnio 2 ir 3 dalys, 20 straipsnio 3 dalis, 21 straipsnio 5 dalis, 22 straipsnio 4 dalis, 23 straipsnio 3 dalis, 25 straipsnio 3 dalis, 26 straipsnio 9 dalis, 27 straipsnio 3 dalis, 28 straipsnio 4 ir 5 dalys, 29 straipsnio 3 dalis, 30 straipsnio 2 dalis, 31 straipsnio 4 dalis, 32 straipsnio 1, 5 ir 6 dalys, 33 straipsnio 2 dalis, 35 straipsnio 6 dalis, 36 straipsnio 6 dalis, 37 straipsnio 4 dalis, 38 straipsnio 3 dalis, 40 straipsnio 8 dalis, 41 straipsnio 8 dalis, 42 straipsnio 7 dalis, 45 straipsnio 10 dalis, 46 straipsnio 7 dalis, 47 straipsnio 1 ir 4 dalys, 52 straipsnio 10 ir 12 dalys bei 54 straipsnio 1 dalis taikomos iškart po šio reglamento įsigaliojimo.

Nepaisant antros pastraipos, 37 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos nuo 2019 m. sausio 3 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/49/ES

2014 m. balandžio 16 d.

dėl indėlių garantijų sistemų

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB ⁽³⁾ buvo iš esmės pakeista ⁽⁴⁾. Kadangi reikalingi tolesni pakeitimai, siekiant aiškumo tą direktyvą reikėtų išdėstyti nauja redakcija;
- (2) kad kredito įstaigoms būtų lengviau pradėti ir vykdyti veiklą, būtina panaikinti tam tikrus valstybių narių įstatymų skirtumus, susijusius su toms kredito įstaigoms taikomomis indėlių garantijų sistemų (toliau – IGS) taisyklėmis;
- (3) ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu ši direktyva yra esminė priemonė siekiant sukurti vidaus rinką kredito įstaigų srityje; ja kartu didinamas bankų sistemos stabilumas ir indėlininkų apsauga. Atsižvelgiant į išlaidas, kurias patiria visa ekonomika kredito įstaigai nevykdant įsipareigojimų, ir į neigiamą tokio įsipareigojimų nevykdymo poveikį finansų stabilumui ir indėlininkų pasitikėjimui, pageidautina ne tik numatyti kompensavimą indėlininkams, bet ir leisti valstybėms narėms veikti pakankamai lanksčiai, kad IGS galėtų įgyvendinti priemones siekiant sumažinti būsimų reikalavimų IGS tikimybę. Tos priemonės turėtų visuomet atitikti valstybės pagalbos taisykles;
- (4) siekiant atsižvelgti į vis didesnę integraciją vidaus rinkoje, turėtų būti galima sujungti įvairių valstybių narių IGS arba savanoriškai sukurti atskiras tarpvalstybines sistemas. Valstybės narės turėtų užtikrinti naujų bei esamų IGS pakankamą stabilumą ir subalansuotą sudėtį. Turėtų būti vengiama neigiamo poveikio finansiniam stabilumui, pavyzdžiui, kai į tarpvalstybinę IGS perkeliama tik didelės rizikos kredito įstaigos;

⁽¹⁾ OL C 99, 2011 3 31, p. 1.

⁽²⁾ 2012 m. vasario 16 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 249 E, 2013 8 30, p. 81) ir 2014 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimas, priimtas per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994 5 31, p. 5).

⁽⁴⁾ Žr. III priedą.

- (5) Direktyvoje 94/19/EB reikalaujama, kad Komisija, jei reikia, pateiktų pasiūlymus iš dalies keisti tą direktyvą. Ši direktyva apima IGS finansavimo mechanizmų suderinimą, rizika pagrįstų įnašų nustatymą ir produktų bei indėlininkų, kuriems taikoma direktyva, apimties suderinimą;
- (6) Direktyva 94/19/EB pagrįsta minimalaus suderinimo principu. Todėl Sąjungoje šiuo metu veikia daug labai skirtingomis ypatybėmis pasižyminčių IGS. Šioje direktyvoje išdėstytais bendrais reikalavimais indėlininkams turėtų būti suteikiamas vienodas apsaugos lygis visoje Sąjungoje, kartu užtikrinant tą patį IGS stabilumo lygį. Tuo pačiu metu šie bendri reikalavimai yra itin svarbūs siekiant pašalinti rinkos iškraipymus. Todėl ši direktyva padės baigti kurti vidaus rinką;
- (7) priėmus šią direktyvą, dėl išplėtos ir aiškesnės draudimo taikymo srities, trumpesnių grąžinimo terminų, geresnio informavimo ir griežtų finansavimo reikalavimų indėlininkai naudosis daug didesnėmis galimybėmis naudotis IGS. Dėl to padidės vartotojų pasitikėjimas finansiniu stabilumu visoje vidaus rinkoje;
- (8) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų IGS būtų įdiegta patikima valdymo praktika ir kad sistemos teiktų metines savo veiklos ataskaitas;
- (9) nemokios kredito įstaigos uždarymo atveju visų filialų, esančių ne toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra pagrindinė kredito įstaigos buveinė, indėlininkus turėtų apsaugoti ta pati IGS, kuri apsaugo kitus kredito įstaigos indėlininkus;
- (10) šia direktyva valstybėms narėms neturėtų būti trukdoma į jos taikymo sritį įtraukti kredito įstaigų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kurioms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 2 straipsnio 5 dalį ta direktyva netaikoma. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nuspręsti, kad šios direktyvos tikslu centrinė įstaiga ir visos tos centrinės įstaigos kontroliuojamos kredito įstaigos būtų laikomos viena kredito įstaiga;
- (11) iš esmės šia direktyva reikalaujama, kad kiekviena kredito įstaiga dalyvautų IGS. Valstybė narė, leidžianti savo teritorijoje steigti kredito įstaigas, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje, filialus, turėtų nuspręsti, kaip jiems taikyti šią direktyvą, ir turėtų atsižvelgti į poreikį apsaugoti indėlininkus ir išlaikyti finansų sistemos vientisumą. Tokių filialų indėlininkai turėtų būti gerai informuoti apie jiems taikomą garantijų tvarką;
- (12) reikėtų pripažinti, kad yra institucinių užtikrinimo sistemų (IUS), kurios apsaugo pačią kredito įstaigą ir visų pirma užtikrina jos likvidumą ir mokumą. Kai tokia sistema veikia atskirai nuo IGS, nustatant jos narių įnašus į IGS reikėtų atsižvelgti į jos papildomą apsaugos funkciją. Suderinta draudimo suma neturėtų daryti poveikio sistemoms, kurios apsaugo pačią kredito įstaigą, nebent jos grąžina indėlius indėlininkams;
- (13) visos kredito įstaigos turėtų priklausyti pagal šią direktyvą pripažintai IGS, taip užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį ir vienodas kredito įstaigų veiklos sąlygas ir užkertant kelią reguliuojamajam arbitražui. IGS turėtų bet kuriuo metu galėti suteikti tą apsaugą;
- (14) pagrindinė IGS užduotis yra apsaugoti indėlininkus nuo kredito įstaigos nemokumo pasekmių. IGS turėtų galėti suteikti šią apsaugą įvairiais būdais. IGS turėtų būti visų pirma naudojama siekiant grąžinti indėlius indėlininkams pagal šią direktyvą („kasos“ funkcija);

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (15) IGS taip pat turėtų padėti finansuoti kredito įstaigų pertvarkymą vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2014/59/ES ⁽¹⁾;
- (16) kai leidžiama pagal nacionalinę teisę, IGS taip pat turėtų turėti galimybę vykdyti ne vien kompensavimo funkciją, bet turimus finansinius išteklius panaudoti siekiant išvengti kredito įstaigos išpareigojimų nevykdymo, kad būtų išvengta kompensavimo indėlininkams išlaidų ir kito neigiamo poveikio. Tačiau tas priemonės reikėtų vykdyti aiškiai apibrėžtoje sistemoje ir bet kuriuo atveju laikantis valstybės pagalbos taisyklių. IGS turėtų, *inter alia*, veikti tinkamos tokių priemonių atrankos ir įgyvendinimo bei susijusios rizikos stebėjimo sistemos ir procedūros. Tokių priemonių įgyvendinimas turėtų būti susietas su kredito įstaigai keliamomis sąlygomis, kurios apimtų bent jau IGS turimas griežtesnės rizikos stebėsenos ir išsamesnio tikrinimo teises. Priemonių, kurių imtasi siekiant užkirsti kelią kredito įstaigos išpareigojimų nevykdymui, išlaidos neturėtų viršyti išlaidų, atitinkamos IGS teisės aktų nustatytiems arba sutartiniais įgaliojimams, susijusiems su apdraustųjų indėlių apsaugojimu kredito įstaigoje arba pačios įstaigos apsaugojimu, įvykdyti;
- (17) IGS taip pat turėtų turėti galimybę veikti kaip IUS. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų galėti pripažinti IUS, kaip IGS, jei jos atitinka visus šioje direktyvoje nustatytus kriterijus;
- (18) ši direktyva neturėtų būti taikoma sutartinėms sistemoms ar IUS, kurios nėra oficialiai pripažintos IGS, išskyrus ribotus reikalavimus reklamai ir indėlininkų informavimui kredito įstaigos pašalinimo arba jo pasitraukimo iš sistemos atveju. Bet kuriuo atveju sutartinėms sistemoms ir IUS toliau taikomos valstybės pagalbos taisyklės;
- (19) per pastarojo meto finansų krizę nekoordinuotai didinant draudimo sumas visoje Sąjungoje kai kuriais atvejais indėlininkai pervedė pinigus į kredito įstaigas tose šalyse, kuriose indėlių garantijos buvo didesnės. Dėl tokio nekoordinuoto didinimo sumažėjo kredito įstaigų likvidumas nepalankiausiomis sąlygomis. Kai padėtis stabilizavosi, įmanoma, kad dėl skirtingų draudimo sumų indėlininkai gali būti skatinami rinktis didžiausią indėlių apsaugą, o ne jiems geriausiai tinkančią indėlių rūšį. Įmanoma, kad dėl tokių skirtingų draudimo sumų vidaus rinkoje gali būti iškraipyta konkurencija. Todėl būtina visose pripažintose IGS užtikrinti suderintą indėlių apsaugos lygį, nepriklausomai nuo to, kur Sąjungoje laikomi šie indėliai. Tačiau ribotą laiką turėtų būti įmanoma, kad tam tikri indėliai dėl asmeninės indėlininkų padėties būtų apdraudžiami didesne suma;
- (20) visiems indėlininkams turėtų būti taikomos tos pačios draudimo sumos, neatsižvelgiant į tai, ar valstybės narės valiuta yra euro. Valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, turėtų turėti galimybę suapvalinti perskaiciuotas sumas, nemažindamos lygiavertės indėlininkų apsaugos;
- (21) viena vertus, norint apsaugoti vartotojus ir išlaikyti finansų sistemos stabilumą, šioje direktyvoje nustatyta draudimo suma turėtų būti tokia, kad neliktų pernelyg daug neapsaugotų indėlių. Kita vertus, turėtų būti atsižvelgiama į IGS finansavimo išlaidas. Todėl racionalu nustatyti suderintą 100 000 EUR draudimo sumą;
- (22) šioje direktyvoje išlaikomas suderinto dydžio vienam indėlininkui, o ne vienam indėliui, principas. Dėl šios priežasties reikėtų atsižvelgti į indėlius, priklausančius indėlininkams, kurie nenurodyti kaip sąskaitos turėtojai arba kurie nėra vieninteliai sąskaitos turėtojai. Dydis turėtų būti taikomas kiekvienam indėlininkui, kuris gali būti nustatytas. Principas, pagal kurį dydis taikomas kiekvienam indėlininkui, kuris gali būti nustatytas, neturėtų būti taikomas kolektyvinio investavimo subjektams, kuriems taikomos specialios apsaugos taisyklės, netaikomos tokiems indėliams;
- (23) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB ⁽²⁾ nustatė 100 000 EUR fiksuotą draudimo sumą, dėl kurios kai kurios valstybės narės turėjo sumažinti savo draudimo sumą, rizikuodamos, kad sumažės indėlininkų pasitikėjimas. Nors suderinimas yra būtinas siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ir finansinį stabilumą vidaus rinkoje, reikėtų atsižvelgti ir į sumažėjusio indėlininkų pasitikėjimo riziką. Todėl valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė laikinai taikyti didesnę draudimo sumą, jei prieš taikant Direktyvą 2009/14/EB jos buvo nustačiusios

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 190).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL L 68, 2009 3 13, p. 3).

didesnę nei suderinta suma draudimo sumą. Tokios didesnės draudimo sumos taikymo laikas ir apimtis turėtų būti apribota, o atitinkamos valstybės narės turėtų proporcingai pakoreguoti tikslinį finansavimo lygį ir į jų IGS mokamus įnašus. Atsižvelgiant į tai, kad tuo atveju, kai draudimo suma yra neribojama, neįmanoma pakoreguoti tikslinio lygio, tikslinga minėtą galimybę taikyti tik toms valstybėms narėms, kurios 2008 m. sausio 1 d. taikė nuo 100 000 iki 300 000 EUR draudimo sumą. Siekiant sumažinti skirtingų draudimo sumų poveikį ir atsižvelgiant į tai, kad Komisija ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. peržiūrės šios direktyvos įgyvendinimą, tikslinga leisti šią galimybę taikyti iki tos datos;

- (24) IGS indėlininko įsipareigojimus ir jo reikalavimus grąžinti indėlius turėtų būti leidžiama tarpusavyje įskaityti tik tuo atveju, jei šių įsipareigojimų terminas sueina tą dieną, nuo kurios indėliai tapo negrąžinami, arba anksčiau. Toks įskaitymas neturėtų kliudyti IGS gebėjimui grąžinti indėlius per šioje direktyvoje nustatytą terminą. Valstybėms narėms neturėtų būti kliudoma imtis atitinkamų priemonių, susijusių su IGS teisėmis kredito įstaigos likvidavimo arba reorganizavimo procedūros atveju;
- (25) turėtų būti galima į indėlių išmokėjimą neįtraukti tų indėlių, kurių lėšomis pagal nacionalinę teisę indėlininkas nedisponuoja, kadangi indėlininkas ir kredito įstaiga yra sutartimi susitarę, kad indėlis bus naudojamas tik paskolai, paimtai privačiam nekilnojamajam turtui įsigyti, apmokėti. Turėtų būti atliktas tokių indėlių ir neapmokėtos paskolos sumos įskaitymas;
- (26) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad dėl tam tikrų sandorių atsiradę indėliai arba tam tikros socialinės ar kitos paskirties indėliai atitinkamu laikotarpiu būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma. Valstybės narės turėtų nuspręsti, kokia bus laikina maksimali tokių indėlių draudimo suma; priimdamos šį sprendimą, jos turėtų atsižvelgti į indėlininkų apsaugos svarbą ir gyvenimo sąlygas valstybėse narėse. Visais tokiais atvejais turėtų būti laikomasi valstybės pagalbos taisyklių;
- (27) būtina suderinti IGS finansavimo metodus. Viena vertus, IGS finansavimo išlaidas iš esmės turėtų padengti pačios kredito įstaigos, o kita vertus, IGS finansavimo pajėgumas turėtų būti proporcingas jų įsipareigojimams. Siekiant užtikrinti, kad indėlininkai visose valstybėse narėse galėtų naudotis vienodai aukšto lygio apsauga, IGS finansavimą reikėtų suderinti aukštu lygiu, visoms IGS nustatant vienodą *ex ante* tikslinį finansavimo lygį;
- (28) vis dėlto tam tikromis aplinkybėmis kredito įstaigos gali veikti labai centruotoje rinkoje, kurioje dauguma kredito įstaigų yra tokio dydžio ir viena su kita taip tarpiai susijusios, kad nėra tikėtina, jog jos būtų likviduotos pagal įprastą nemokumo procedūrą, nesukeliant pavojaus finansiniam stabilumui, ir todėl labiau tikėtina, kad joms būtų taikoma nustatyto pertvarkymo procedūra. Tokiomis aplinkybėmis sistemoms galėtų būti taikomas mažesnis tikslinis lygis;
- (29) laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ⁽¹⁾, elektroniniai pinigai ir mainais už elektroninius pinigus gautos lėšos neturėtų būti laikomos indėliais ir todėl joms neturėtų būti taikoma ši direktyva;
- (30) siekiant indėlių apsaugą apriboti tiek, kiek būtina siekiant indėlininkams užtikrinti teisinį tikrumą bei skaidrumą ir išvengti investavimo rizikos perkėlimo IGS, į draudimo taikymo sritį neturėtų būti įtrauktos finansinės priemonės, išskyrus esamus taupymo produktus, kurie patvirtinti indėlio sertifikatu, išduotu įvardytam asmeniui;
- (31) tam tikri indėlininkai neturėtų būti laikomi atitinkančiais indėlių apsaugos reikalavimus, visų pirma viešosios valdžios institucijos arba kitos finansų įstaigos. Palyginti su visais kitais indėlininkais, jų skaičius ribotas, todėl kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atveju poveikis finansiniam stabilumui būtų minimalus. Valdžios institucijoms taip pat gerokai lengviau gauti kreditą negu piliečiams. Tačiau valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kad vietos valdžios institucijų, kurių metinis biudžetas nėra didesnis nei 500 000 EUR, indėliai būtų apdrausti. Ne finansų įmonėms garantijų sistema iš esmės turėtų būti taikoma, neatsižvelgiant į jų dydį;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

- (32) indėlininkams, kurių veikla apima pinigų plovimą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 ar 3 dalyse, turėtų būti netaikomas grąžinimas iš IGS;
- (33) kredito įstaigų dalyvavimo IGS išlaidos nepalyginamos su išlaidoms, kurias sukeltų masinis indėlių atsiėmimas ne tik iš sunkumus patiriančios kredito įstaigos, bet ir iš įprastai veikiančių įstaigų, jeigu indėlininkai prarastų pasitikėjimą bankų sistemos patikimumu;
- (34) būtina, kad IGS turimi finansiniai ištekliai būtų tam tikro tikslinio lygio ir kad būtų galima rinkti specialius įnašus. Bet kuriuo atveju IGS turėtų turėti atitinkamas alternatyvaus finansavimo struktūras, kad galėtų gauti trumpalaikį finansavimą joms pateiktiems reikalavimams patenkinti. Turėtų būti galimybė, kad IGS turimi finansiniai ištekliai apimtų grynuosius pinigus, indėlius, mokėjimo įsipareigojimus ir mažos rizikos turtą, kuris galėtų būti greitai paverstas grynaisiais pinigais. Nustatant įnašus į IGS, reikėtų tinkamai atsižvelgti į verslo ciklą, indėlių priėmimo sektoriaus stabilumą ir esamus IGS įsipareigojimus;
- (35) IGS turėtų investuoti į mažos rizikos turtą;
- (36) įnašai į IGS turėtų būti grindžiami apdraustųjų indėlių suma ir atitinkamo nario patiriamos rizikos laipsniu. Taip būtų galima atsižvelgti į atskirų kredito įstaigų rizikos pobūdį, įskaitant skirtingus jų verslo modelius. Tai taip pat leistų sąžiningai apskaičiuoti įnašus, taip pat skatinti juos veikti pagal mažiau rizikingą verslo modelį. Siekiant pritaikyti įnašus prie rinkos aplinkybių ir rizikos pobūdžio, IGS turėtų turėti galimybę naudoti savo rizika grindžiamus metodus. Siekiant atsižvelgti į itin mažos rizikos sektorius, kurie reglamentuojami pagal nacionalinę teisę, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti atitinkamai sumažinti įnašus, kartu laikantis tikslinio kiekvienos IGS lygio. Bet kuriuo atveju apskaičiavimo metodus turėtų patvirtinti kompetentingos valdžios institucijos. Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾, turėtų parengti gaires, nustatančias įnašų apskaičiavimo metodus;
- (37) indėlių apsauga yra esminis elementas baigiant kurti vidaus rinką, taip pat būtinas kredito įstaigų priežiūros sistemos papildymas, kadangi ja užtikrinamas visų atitinkamoje finansų rinkoje veikiančių įstaigų solidarumas tuo atveju, jei kuri nors iš jų nebevykdytų įsipareigojimų. Todėl valstybės narės turėtų galėti leisti IGS savanoriškai skolinti viena kitai pinigus;
- (38) esami indėlių grąžinimo terminai neatitinka būtinybės išlaikyti indėlininkų pasitikėjimą ir netenkina jų poreikių. Todėl indėlių grąžinimo terminą reikėtų sutrumpinti iki septynių darbo dienų;
- (39) vis dėlto daugeliu atvejų dar nėra numatyta reikiamų skubaus indėlių grąžinimo procedūrų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė indėlių grąžinimo terminą palaipsniui sutrumpinti iki septynių darbo dienų taikant pereinamąjį laikotarpį. Šioje direktyvoje nustatytas maksimalus indėlių grąžinimo terminas neturėtų užkirsti kelio IGS indėlininkams grąžinti indėlius anksčiau. Siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atveju pereinamuoju laikotarpiu jos indėlininkai nepatirtų finansinių sunkumų, indėlininkai turėtų turėti galimybę pateikę prašymą įgyti teisę naudotis atitinkama savo apdraustųjų indėlių suma, kad padengtų savo pragyvenimo išlaidas. Tokia teisė turėtų būti suteikiama tik remiantis kredito įstaigos pateiktais duomenimis. Atsižvelgiant į skirtingas pragyvenimo išlaidas valstybėse narėse, tą sumą turėtų nustatyti valstybės narės;
- (40) nustatant indėliams grąžinti būtiną laikotarpį turėtų būti atsižvelgiama į atvejus, kai sistemos turi sunkumų nustatydamos grąžinamą sumą ir indėlininko teises, ypač jei indėliai yra susiję su gyvenamojo būsto sandoriais ar tam tikrais gyvenimo įvykiais, jei indėlininkas neturi absoliučios teisės į sąskaitose esančias sumas, jei indėlis yra teisinio ginčo objektas ar jei esama konkuruojančių reikalavimų į sąskaitoje esamas sumas arba jeigu indėliui taikomos nacionalinių Vyriausybių ar tarptautinių įstaigų nustatytos ekonominės sankcijos;

⁽¹⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (41) siekiant užtikrinti indėlių grąžinimą, IGS turėtų turėti teisę perimti indėlininkų, kuriems indėliai grąžinti, teises įsipareigojimų nevykdančios kredito įstaigos atžvilgiu. Siekiant IGS suteikti galimybę pasinaudoti jos perimtomis teisėmis iki datos, kurią šios teisės turi būti užregistruotos nemokumo procedūroje, valstybės narės turėtų turėti galimybę apriboti laikotarpį, per kurį indėlininkai, kurių indėliai nebuvo grąžinti arba nebuvo pripažinti iki indėlių grąžinimo termino, gali reikalauti grąžinti jų indėlius;
- (42) IGS valstybėse narėse, kuriose kredito įstaiga turi įsteigusi filialų, turėtų informuoti indėlininkus ir grąžinti jiems indėlius valstybės narės, kurioje kredito įstaigai išduotas veiklos leidimas, IGS vardu. Būtinoms apsaugos priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad indėlininkams indėlius grąžinanti IGS iš buveinės IGS iki tokio indėlių grąžinimo gautų būtinus finansinius išteklius ir nurodymus. IGS, kurioms tai gali būti aktualu, turėtų iš anksto sudaryti susitarimus, kad būtų lengviau atlikti šias užduotis;
- (43) informacija yra esminis indėlininkų apsaugos elementas. Todėl indėlininkai turėtų būti informuojami apie jų draudimo sumą ir atsakingą IGS sąskaitų išrašuose. Būsimiems indėlininkams turėtų būti pateikiama tokia pati informacija standartizuotu informacijos dokumentu, kurio gavimą jų turėtų būti paprašyta patvirtinti. Tokios informacijos turinys visiems indėlininkams turėtų būti vienodas. Nereglamentuojamas nuorodų į draudimo sumą bei IGS taikymo sritį naudojimas reklamoje galėtų turėti įtakos bankų sistemos stabilumui arba indėlininkų pasitikėjimui. Todėl reklamoje nuorodos į IGS turėtų būti tik trumpi faktiniai pareiškimai;
- (44) pagal šią direktyvą tvarkant asmens duomenis taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB⁽¹⁾. IGS ir atitinkamos valdžios institucijos su atskirais indėliais susijusius duomenis turėtų tvarkyti itin atsargiai ir turėtų užtikrinti tą direktyvą atitinkančius aukštus duomenų apsaugos standartus;
- (45) šios direktyvos poveikis neturėtų būti toks, kad įsipareigojimus indėlininkams turės prisiimti valstybės narės ar jų atitinkamos valdžios institucijos; tačiau jos turi būti užtikrinusios, kad yra įdiegtos ir oficialiai pripažintos viena ar daugiau sistemų, numatančių garantijas indėliams ar pačioms kredito įstaigoms ir užtikrinančių kompensavimą arba indėlininkų apsaugą šioje direktyvoje numatytais sąlygomis;
- (46) Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, EBI suteiktos tam tikros su Direktyva 94/19/EB susijusios užduotys;
- (47) atsižvelgdama į valstybių narių atliekamą IGS priežiūrą, EBI turėtų padėti siekti tikslo – sudaryti geresnes sąlygas kredito įstaigoms pradėti ir vykdyti jų veiklą kartu užtikrinant veiksmingą indėlininkų apsaugą ir kuo labiau sumažinant mokesčių mokėtojų patiriamą riziką. Siekiant vykdyti šioje direktyvoje numatytą EBI ir paskirtų valdžios institucijų bendradarbiavimo reikalavimą, valstybės narės turėtų informuoti Komisiją ir EBI apie savo paskirtų valdžios institucijų tapatybę;
- (48) siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir tinkamą indėlininkų apsaugą visoje Sąjungoje, reikia nustatyti finansinių paslaugų srities gaires. Tokios gairės turėtų būti teikiamos siekiant tiksliai apibrėžti rizika pagrįstą įnašų apskaičiavimo metodą;
- (49) siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvų IGS veikimą ir tinkamai atsižvelgti į jų padėtį skirtingose valstybėse narėse, EBI turėtų turėti galimybę spręsti jų nesutarimus, o jos sprendimas turėtų būti privalomas;
- (50) atsižvelgiant į su IGS susijusios administracinės praktikos skirtumus valstybėse narėse, valstybės narės turėtų turėti galimybę laisvai nuspręsti, kuri valdžios institucija nustato, kad indėliai tapo negrąžinami;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (51) kompetentingos valdžios institucijos, paskirtos valdžios institucijos, pertvarkymo institucijos, atitinkamos administracinės valdžios institucijos ir IGS turėtų tarpusavyje bendradarbiauti ir naudotis savo įgaliojimais pagal šią direktyvą. Jos turėtų pradėti bendradarbiauti iš anksto rengiant ir įgyvendinant pertvarkymo priemones, siekiant nustatyti IGS išsipareigojimų sumą, kai kredito įstaigų pertvarkymui finansuoti naudojami finansiniai ištekliai;
- (52) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, siekiant koreguoti šioje direktyvoje numatytą draudimo sumą indėlininkui už visus jo indėlius atsižvelgiant į infliaciją Sąjungoje, remiantis vartotojų kainų indekso pokyčiais. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (53) pagal Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (54) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. suderinti IGS veikimo taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti, o jo geriau galima siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (55) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų būti taikoma tik toms nuostatomis, kuriomis daromi esminiai ankstesnės direktyvos pakeitimai. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas kyla pagal ankstesnes direktyvas;
- (56) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, nustatytais II priede,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos su indėlių garantijų sistemų (toliau – IGS) sukūrimu ir veikimu susijusios taisyklės ir procedūros.
2. Ši direktyva taikoma:
 - a) teisės aktų nustatytoms IGS;
 - b) sutartinėms IGS, kurios yra oficialiai pripažintos kaip IGS pagal 4 straipsnio 2 dalį;
 - c) institucinėms užtikrinimo sistemoms, kurios yra oficialiai pripažintos kaip IGS pagal 4 straipsnio 2 dalį;
 - d) kredito įstaigoms, dalyvaujančioms šios dalies a, b ir c punktuose nurodytose sistemose.

⁽¹⁾ 2011 m. rugsėjo 28 d. bendras valstybių narių ir Komisijos politinis pareiškimas dėl aiškinamųjų dokumentų (OL C 369, 2011 12 17, p. 14).

3. Nedarant poveikio 16 straipsnio 5 ir 7 dalims, ši direktyva netaikoma šioms sistemoms:
- a) sutartinėms sistemoms, kurios nėra oficialiai pripažintos kaip IGS, įskaitant sistemas, kuriomis, be 6 straipsnio 1 dalyje numatytos draudimo sumos, užtikrinama papildoma apsauga;
 - b) institucinėms užtikrinimo sistemoms (toliau – IUS), kurios nėra oficialiai pripažintos kaip IGS.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos sistemos turėtų pakankamus finansinius išteklius arba tinkamas finansavimo struktūras jų įsipareigojimams įvykdyti.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:
- 1) indėlių garantijų sistemos ar IGS – 1 straipsnio 2 dalies a, b ar c punkte nurodytos sistemos;
 - 2) institucinės užtikrinimo sistemos arba IUS – institucinės užtikrinimo sistemos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;
 - 3) indėlis – kredito likutis, atsiradęs dėl sąskaitoje paliktų lėšų arba dėl laikinų situacijų, susidariusių dėl įprastų bankinių sandorių, kurių kredito įstaiga turi grąžinti pagal taikomas teisines nuostatas ir sutartines sąlygas, įskaitant terminuotuosius indėlius ir taupomuosius indėlius, tačiau neįskaitant kredito likučio, kai:
 - a) jo egzistavimas gali būti įrodytas tik Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 17 dalyje apibrėžta finansine priemone, išskyrus atvejus, kai tai yra taupymo produktas, patvirtintas indėlio sertifikatu, išduotu įvardytam asmeniui, ir jis egzistuoja valstybėje narėje 2014 m. liepos 2 d.;
 - b) jo pagrindinė suma nėra grąžinama nominaliąja verte;
 - c) jo pagrindinė suma grąžinama nominaliąja verte tik pagal kredito įstaigos ar trečiosios šalies suteiktą specialią garantiją ar susitarimą;
 - 4) reikalavimus atitinkantys indėliai – indėliai, kuriems netaikomos apsaugos išimtys pagal 5 straipsnį;
 - 5) apdraustieji indėliai – reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, kuri neviršija 6 straipsnyje nustatytos draudimo sumos;
 - 6) indėlininkas – indėlio savininkas arba, jei sąskaita bendra, kiekvienas indėlio bendrasavininkis;
 - 7) bendra sąskaita – dviejų ar daugiau asmenų vardu atidaryta sąskaita arba sąskaita, į kurią du ar daugiau asmenų turi teisių, kuriomis naudojamosi pagal vieno ar daugiau minėtų asmenų parašus;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

- 8) negražinamas indėlis – išmokėtinas indėlis, kurio kredito įstaiga neišmokėjo pagal jam taikomas teises ir sutartines sąlygas, kadangi:
 - a) atitinkamos administracinės institucijos nustatė, kad, jų nuomone, dėl su kredito įstaigos finansinėmis aplinkybėmis tiesiogiai susijusių priežasčių atitinkama kredito įstaiga tuo metu negali grąžinti indėlio ir įstaiga neturi galimybių tai padaryti artimiausiu metu, arba
 - b) teisminė institucija, atsižvelgdama į priežastis, kurios yra tiesiogiai susijusios su kredito įstaigos finansinėmis aplinkybėmis, priėmė sprendimą, kuriuo sustabdomos indėlininkų teisės reikšti reikalavimus kredito įstaigai;
- 9) kredito įstaiga – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įmonė;
- 10) filialas – teisiškai priklausoma kredito įstaigos dalis, kurios veiklos vieta yra valstybėje narėje ir kurioje tiesiogiai atliekamos visos ar kai kurios kredito įstaigų veiklai būdingos operacijos;
- 11) tikslinis lygis – turimų finansinių išteklių suma, kurią IGS turi pasiekti pagal 10 straipsnio 2 dalį, išreikšta jos narių apdraustųjų indėlių procentine dalimi;
- 12) turimi finansiniai ištekliai – grynieji pinigai, indėliai ir mažos rizikos turtas, kurį galima paversti grynaisiais pinigais per ne ilgesnį laikotarpį nei nurodytas 8 straipsnio 1 dalyje, ir mokėjimo įsipareigojimai, kurių vertė neviršija 10 straipsnio 3 dalyje nustatytos ribos;
- 13) mokėjimo įsipareigojimai – užstatu visiškai užtikrinti kredito įstaigos mokėjimo įsipareigojimai IGS atžvilgiu, su sąlyga, kad:
 - a) užstatą sudaro mažos rizikos turtas;
 - b) į užstatą neturi teisių jokios trečiosios šalys ir juo gali disponuoti IGS;
- 14) mažos rizikos turtas – pozicijos, nurodytos pirmoje ar antroje kategorijose, minimose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 336 straipsnio 1 lentelėje, ar kitas turtas, kurį kompetentinga arba paskirta valdžios institucija laiko tokiu pat saugiu ir likvidžiu;
- 15) buveinės valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte apibrėžta buveinės valstybė narė;
- 16) priimančioji valstybė narė – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte apibrėžta priimančioji valstybė narė;
- 17) kompetentinga valdžios institucija – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte apibrėžta nacionalinė kompetentinga institucija;
- 18) paskirta valdžios institucija – įstaiga, kuri administruoja IGS pagal šią direktyvą, arba, tuo atveju, kai IGS veiklą administruoja privatus subjektas, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama valstybė narė paskyrė vykdyti tos sistemos priežiūrą pagal šią direktyvą.

2. Kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, IGS administruojanti įstaiga arba tuo atveju, kai IGS veikimą administruoja privati įmonė, tos sistemos priežiūrą vykdanči viešoji valdžios institucija to reglamento tikslais laikoma kompetentinga valdžios institucija, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 2 dalyje.

3. Airijos ir Jungtinės Karalystės statybos draugijų akcijos, išskyrus kapitalo savybių turinčias akcijas, kurioms taikomas 5 straipsnio 1 dalies b punktas, yra laikomos indėliais.

3 straipsnis

Atitinkamos administracinės institucijos

1. 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunkčio tikslu valstybės narės nustato atitinkamą administracinę instituciją savo valstybėje narėje.
2. Kompetentingos valdžios institucijos, paskirtos valdžios institucijos, pertvarkymo institucijos ir atitinkamos administracinės institucijos tarpusavyje bendradarbiauja ir naudojami savo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Atitinkama administracinė valdžios institucija 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje nurodytą sprendimą priima kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias darbo dienas po to, kai pirmą kartą įsitikino, kad kredito įstaiga negražino mokėtinų indėlių.

4 straipsnis

Oficialus pripažinimas, narystė ir priežiūra

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos teritorijoje būtų įdiegta ir oficialiai pripažinta viena ar kelios IGS.

Tai nekliudo sujungti skirtingų valstybių narių sistemas arba steigti tarpvalstybines IGS. Tokias tarpvalstybines ar sujungtas IGS patvirtina atitinkamos valstybės narės, kuriose atitinkamos IGS yra įsteigtos.

2. Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta sutartinė sistema gali būti oficialiai pripažįstama kaip IGS, jei ji atitinka šią direktyvą.

IUS gali būti oficialiai pripažįstama IGS, jei ji atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus kriterijus ir šią direktyvą.

3. Kredito įstaiga, kuriai valstybėje narėje suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 8 straipsnį, negali priimti indėlių, jei ji nėra pagal šio straipsnio 1 dalį jos buveinės valstybėje narėje oficialiai pripažintos sistemos narė.

4. Jeigu kredito įstaiga nesilaiko savo, kaip IGS narės, įsipareigojimų, apie tai nedelsiant informuojamos kompetentingos valdžios institucijos, kurios, bendradarbiaudamos su IGS, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant, jei būtina, sankcijų taikymą, siekiant užtikrinti, kad kredito įstaiga vykdytų savo įsipareigojimus.

5. Jeigu priemonėmis, kurių imtasi pagal 4 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad kredito įstaiga laikytųsi įsipareigojimų, IGS pagal nacionalinę teisę ir gavusi aiškų kompetentingų valdžios institucijų sutikimą ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį gali įspėti kredito įstaigą apie ketinimą ją pašalinti iš IGS narių. IGS ir toliau pilnai draudžia indėlius, įneštus prieš baigiantis tam įspėjimo laikotarpiui. Jeigu, pasibaigus įspėjimo laikotarpiui, kredito įstaiga neįvykdo savo įsipareigojimų, ji pašalinama iš IGS.

6. Indėliai, laikomi kredito įstaigoje jos pašalinimo iš IGS narių dieną, ir toliau lieka apdrausti tos IGS.

7. Paskirtos valdžios institucijos nuolat vykdo 1 straipsnyje nurodytų IGS priežiūrą, kaip jos laikosi šios direktyvos.

Tarpvalstybinių IGS priežiūrą vykdo valstybių narių, kuriose leista vykdyti veiklą dalyvaujančioms kredito įstaigoms, paskirtų valdžios institucijų atstovai.

8. Valstybės narės užtikrina, kad IGS bet kuriuo metu jų prašymu gautų iš savo narių visą informaciją, būtiną tam, kad galėtų pasirengti grąžinti indėlius indėlininkams, įskaitant žymėjimą pagal 5 straipsnio 4 dalį.

9. IGS užtikrina su indėlininkų sąskaitomis susijusių duomenų konfidencialumą ir apsaugą. Tokie duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB.

10. Valstybės narės užtikrina, kad IGS atliktų savo sistemų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir būtų kuo greičiau informuojamos tuo atveju, jei kompetentingos valdžios institucijos kredito įstaigoje nustatytų problemų, dėl kurių IGS greičiausiai tektų imtis veiksmų.

Toks testavimas atliekamas bent kas trejus metus, o prireikus – dažniau. Pirmasis testavimas atliekamas ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d.

Kad patikrintų IGS atsparumą, remdamasi testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais EBI bent kas penkerius metus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 30 straipsnį atlieka tarpusavio vertinimus. IGS, kai jos keičiasi informacija su EBI, taikomi profesinės paslapties reikalavimai pagal to reglamento 70 straipsnį.

11. IGS savo sistemų testavimui nepalankiausiomis sąlygomis atlikti būtiną informaciją naudoja tik tam testavimui atlikti ir šią informaciją laiko ne ilgiau nei būtina šiuo tikslu.

12. Valstybės narės užtikrina, kad jų IGS taikytų patikimą ir skaidrią valdymo praktiką. IGS parengia metines savo veiklos ataskaitas.

5 straipsnis

Indėlių atitikimas reikalavimams

1. IGS vykdomas indėlių grąžinimas neapima:

a) laikantis šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalies, kitų kredito įstaigų savo vardu ir savo sąskaita padėtų indėlių;

b) „nuosavų lėšų“, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;

c) indėlių, atsirandančių dėl sandorių, dėl kurių priimtas nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnio 2 dalyje;

d) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte apibrėžtų finansų įstaigų indėlių;

e) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžtų investicinių įmonių indėlių;

f) indėlių, kurių turėtojas nebuvo nustatytas pagal Direktyvos 2005/60/EB 9 straipsnio 1 dalį, kai tie indėliai tapo negrąžinami;

- g) draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽¹⁾ 13 straipsnio 1–6 dalyse, indėlių;
- h) kolektyvinio investavimo subjektų indėlių;
- i) pensijų fondų indėlių;
- j) viešųjų valdžios institucijų indėlių;
- k) kredito įstaigos išleistų skolos vertybinių popierių ir išpareigojimų, susijusių su jos pačios akceptais ir paprastaisiais vekseliais.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali užtikrinti, kad neviršijant 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos draudimo sumos būtų įtraukti:

- a) mažųjų ir vidutinių įmonių asmeninio modelio pensijų sistemose ir profesinio modelio pensijų sistemose laikomi indėliai;
- b) vietos valdžios institucijų, kurių metinis biudžetas yra ne didesnis nei 500 000 EUR, indėliai.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad indėliams, kuriuos pagal nacionalinę teisę gali būti leista panaudoti tik paskolai, paimtai iš kredito įstaigos ar kitos įstaigos, kurioje yra indėlis, privačiam nekilnojamajam turtui įsigyti, sumokėti, netaikomas grąžinimas iš IGS.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos pažymėtų reikalavimus atitinkančius indėlius taip, kad tokius indėlius būtų galima iš karto nustatyti.

6 straipsnis

Draudimo suma

1. Valstybės narės užtikrina, kad indėliams tapus negrąžinamais, kiekvieno indėlininko susumuotiems indėliams taikoma draudimo suma būtų lygi 100 000 EUR.

2. Be 1 dalies reikalavimo, valstybės narės užtikrina, kad toliau nurodyti indėliai būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma bent tris mėnesius, bet ne ilgiau nei 12 mėnesių, nuo sumos įmokėjimo arba nuo momento, kada tokius indėlius galima teisiškai perduoti:

- a) indėliai, atsirandantys iš privataus gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto sandorių;
- b) indėliai, atitinkantys nacionalinėje teisėje nustatytus socialinius tikslus ir susiję su ypatingais indėlininko gyvenimo įvykiais, kaip antai santuoka, skyrybos, išėjimas į pensiją, atleidimas iš darbo, etatų mažinimas, neįgalumas ar mirtis;
- c) indėliai, atitinkantys nacionalinėje teisėje nustatytus tikslus ir grindžiami draudimo išmokomis ar kompensacijomis už nusikaltimais padarytą žalą ar neteisingą nuteisimą.

3. 1 ir 2 dalimis valstybėms narėms nekliudoma toliau taikyti ar įdiegti sistemų, kuriomis apsaugomi senatvės aprūpinimo produktai ir pensijos, jei tomis sistemomis ne tik apdraudžiami indėliai, bet ir siūlomas visapusiškas visų su tuo susijusių produktų ir situacijų draudimas.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

4. Valstybės narės užtikrina, kad indėliai būtų gražinami kuria nors iš šių valiutų:

- a) valstybės narės, kurioje yra IGS, valiuta;
- b) valstybės narės, kurios rezidentas yra sąskaitos turėtojas, valiuta;
- c) eurai;
- d) sąskaitos valiuta;
- e) valstybės narės, kurioje yra sąskaita, valiuta.

Indėlininkai informuojami apie valiutą, kuria gražinami indėliai.

Jei sąskaitos buvo laikomos kita valiuta nei ta, kuria išmokami indėliai, taikomas valiutos kursas, galiojęs tą dieną, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

5. Valstybės narės, kurios perskaičiuoja 1 dalyje nurodytą sumą savo nacionaline valiuta, perskaičiuodamos pirmiausia taiko 2015 m. liepos 3 d. galiojusį keitimo kursą.

Valstybės narės gali suapvalinti perskaičiuotas sumas, jei toks suapvalinimas neviršija 5 000 EUR.

Nedarant poveikio antrai pastraipai, valstybės narės kas penkerius metus patikslina kita valiuta perskaičiuotas draudimo sumas pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą. Jei įvyksta nenumatytų įvykių, pavyzdžiui, valiutos kurso svyravimai, valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, draudimo sumas patikslina anksčiau.

6. Komisija periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per penkerius metus, peržiūri 1 dalyje nurodytą sumą. Prireikus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl direktyvos siekiant patikslinti 1 dalyje nurodytą sumą, visų pirma atsižvelgiant į bankų sektoriaus pokyčius bei Sąjungos ekonominę ir monetarinę padėtį. Pirmoji peržiūra įvyksta ne anksčiau kaip 2020 m. liepos 3 d., nebent dėl nenumatytų aplinkybių peržiūrą reikėtų atlikti anksčiau.

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 18 straipsnį siekiant pritaikyti 6 dalyje nurodytą sumą bent kas penkerius metus, atsižvelgiant į infliaciją Sąjungoje ir remiantis suderinto vartotojų kainų indekso, kurį skelbia Komisija, pakeitimais, atsiradusiais po ankstesnio patikslinimo.

7 straipsnis

Gražintinos sumos nustatymas

1. 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta suma taikoma susumuotiems toje pačioje kredito įstaigoje laikomiems indėliams neatsižvelgiant į jų skaičių, valiutą ir laikymo Sąjungoje vietą.
2. Apskaičiuojant 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą, atsižvelgiama į kiekvienam indėlininkui priklausančią bendroje sąskaitoje esančio indėlio dalį.

Jeigu nėra specialių nuostatų, tokia sąskaita indėlininkams padalijama lygiomis dalimis.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, siekiant apskaičiuoti 6 straipsnio 1 dalyje numatytą sumą, sąskaitoje, kuria naudotis teisę turi vienas ar keli asmenys, kurie yra verslo partnerystės, asociacijos ar panašaus pobūdžio juridinio asmens teisių neturinčios grupės nariai, indėliai gali būti sumuojami ir laikomi vieno indėlininko indėliu.

3. Tais atvejais, kai indėlininkas neturi absoliučios teisės į sąskaitoje esančias sumas, garantija taikoma tam asmeniui, kuris turi absoliučią teisę, jeigu šis asmuo buvo arba gali būti nustatytas iki tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje nurodytą sprendimą arba teisminė institucija priima 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje nurodytą sprendimą. Kai absoliučią teisę turinčių asmenų yra keli, apskaičiuojant 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą atsižvelgiama į kiekvienam tokiam asmeniui priklausančią dalį pagal susitarimus, kuriais remiantis yra tvarkomos minėtos sumos.

4. Gražintinos sumos apskaičiavimo atskaitos data yra diena, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje. Apskaičiuojant gražintiną sumą, į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai neatsižvelgiama.

5. Valstybės narės gali nuspręsti, kad apskaičiuojant gražintiną sumą būtų atsižvelgiama į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai, jei šių įsipareigojimų terminas suėjo tą dieną, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje, arba iki tos dienos, tiek, kiek pagal teisės aktų nustatytas ar sutartines nuostatas, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigos ir indėlininko sutartis, yra numatyta įskaitymo galimybė.

Tuo atveju, jei apskaičiuojant gražintiną sumą atsižvelgiama į indėlininkų įsipareigojimus kredito įstaigai, kredito įstaiga indėlininkams apie tai praneša iki sutarties sudarymo.

6. Valstybės narės užtikrina, kad IGS galėtų bet kuriuo metu pareikalauti, kad kredito įstaigos informuotų jas apie kiekvieno indėlininko susumuotą reikalavimus atitinkančių indėlių sumą.

7. IGS grąžina palūkanas už indėlius, sukauptas, bet į sąskaitą neįskaitytas iki dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje. 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta suma neviršijama.

8. Valstybės narės gali nuspręsti, kad nacionalinėje teisėje apibrėžtą socialinį tikslą atitinkantys tam tikrų kategorijų indėliai, kurie yra garantuojami trečiosios šalies laikantis valstybės pagalbos taisyklių, nebūtų įtraukiami sumuojant to paties indėlininko toje pačioje kredito įstaigoje laikomus indėlius, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Tokiais atvejais trečiosios šalies garantija neturi viršyti 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos draudimo sumos.

9. Jei pagal nacionalinę teisę kredito įstaigoms leidžiama vykdyti veiklą naudojant skirtingus prekės ženklus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnyje, valstybė narė užtikrina, kad indėlininkai būtų aiškiai informuoti, kad kredito įstaiga vykdo veiklą naudodama skirtingus prekės ženklus ir kad šios direktyvos 6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyta draudimo suma taikoma susumuotiems indėlininko kredito įstaigoje laikomiems indėliams. Ta informacija įtraukiama į šios direktyvos 16 straipsnyje ir I priede nurodytą informaciją indėlininkams.

8 straipsnis

Gražinimas

1. IGS užtikrina, kad gražintina suma būtų gražinama per septynias darbo dienas nuo tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

⁽¹⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008 11 8, p. 25).

2. Tačiau valstybės narės gali pereinamuoju laikotarpiu iki 2023 m. gruodžio 31 d. nustatyti šiuos grąžinimo terminus:

- a) iki 20 darbo dienų iki 2018 m. gruodžio 31 d.;
- b) iki 15 darbo dienų nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.;
- c) iki 10 darbo dienų nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 7 straipsnio 3 dalyje nurodytiems indėliams būtų taikomas ilgesnis grąžinimo terminas, kuris negali būti ilgesnis nei trys mėnesiai nuo tos dienos, kurią atitinkama administracinė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto a papunktyje, arba teisminė institucija priima sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies 8 punkto b papunktyje.

4. Pereinamuoju laikotarpiu iki 2023 m. gruodžio 31 d., kai IGS negali grąžinti grąžintinos sumos per 7 darbo dienas, jos užtikrina, kad indėlininkai galėtų naudotis atitinkama savo apdraustųjų indėlių suma pragyvenimo išlaidoms padengti per 5 darbo dienas po prašymo pateikimo.

IGS suteikia galimybę naudotis pirmoje pastraipoje nurodyta atitinkama suma tik pagal IGS arba kredito įstaigos pateiktus duomenis.

Pirmoje pastraipoje nurodyta atitinkama suma išskaičiuojama iš 7 straipsnyje nurodytos grąžintinos sumos.

5. 1 ir 4 dalyse nurodytas grąžinimas gali būti atidėtas kai:

- a) nėra aišku, ar asmuo turi teisę gauti grąžinamą indėlį, arba dėl indėlio kyla teisinių ginčų;
- b) šalies Vyriausybė ar tarptautinės institucijos indėliui taiko ribojamąsias priemones;
- c) nukrypstant nuo šio straipsnio 9 dalies, per pastaruosius 24 mėnesius neatlikta su indėliu susijusių operacijų (sąskaita neaktyvi);
- d) manoma, kad grąžintina suma yra laikinai didelės sumos sąskaitoje, kaip apibrėžta 6 straipsnio 2 dalyje, dalis, arba
- e) grąžintiną sumą turi išmokėti priimančiosios valstybės IGS pagal 14 straipsnio 2 dalį.

6. Grąžintina suma grąžinama nereikalaujant pateikti prašymo IGS. Tuo tikslu, IGS paprašius, kredito įstaiga iš karto perduoda būtiną informaciją apie indėlius ir indėlininkus.

7. Visi IGS ir indėlininko susirašinėjimo dokumentai parengiami:

- a) oficialia Sąjungos institucijų kalba, kuria kredito įstaiga, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, susirašinėja su indėlininku, arba
- b) valstybės narės, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, valstybine kalba ar kalbomis.

Jei kredito įstaiga vykdo veiklą tiesiogiai kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialų, informacija pateikiama ta kalba, kurią indėlininkas pasirinko atidarant sąskaitą.

8. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, tais atvejais, kai indėlininkui ar bet kuriam kitam asmeniui, turinčiam teisę į sąskaitoje laikomas sumas ar suinteresuotam tokiomis sumomis, buvo pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo ar dėl veikos, susijusios su pinigų plovimu, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnio 2 dalyje, IGS gali sustabdyti bet koki su atitinkamu indėlininku susijusį mokėjimą iki tol, kol teismas priims sprendimą.

9. Gražinimas neatliekamas, jei per pastaruosius 24 mėnesius nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų ir indėlio vertė yra mažesnė už administracines išlaidas, kurias IGS patirtų dėl tokio gražinimo.

9 straipsnis

Reikalavimai IGS

1. Valstybės narės užtikrina, kad indėlininkų teisės į kompensaciją galėtų būti ieškinio IGS objektas.

2. Nedarant poveikio teisėms, kurias IGS gali turėti pagal nacionalinę teisę, DGS, kuri atlieka mokėjimus pagal garantijas nacionalinėje sistemoje, vykstant likvidavimo arba reorganizavimo procedūrai turi teisę perimti indėlininkų teises į sumą, kuri lygi indėlininkams išmokamoms sumoms. Tuo atveju, kai IGS atlieka mokėjimus pagal pertvarkymo procedūrą, įskaitant pertvarkymo priemonių taikymą arba naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais pagal 11 straipsnį, IGS turi teisę į reikalavimą iš atitinkamos kredito įstaigos gauti sumą, kuri lygi jos išmokamoms sumoms. Pagal nacionalinę teisę, kuria reglamentuojamos įprastos nemokumo procedūros, tas reikalavimas priskiriamas tai pačiai eilei kaip apdraustieji indėliai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/59/ES.

3. Valstybės narės gali apriboti laikotarpį, per kurį indėlininkai, kurių indėlių iki 8 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų terminų IGS negražino ar nepripažino, gali reikalauti grąžinti jų indėlius.

10 straipsnis

IGS finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad IGS turėtų tinkamas sistemas savo potencialiems įsipareigojimams nustatyti. IGS turimi finansiniai ištekliai turi būti proporcingi tems įsipareigojimams.

IGS turimi finansiniai ištekliai surenkami iš įnašų, kuriuos šių sistemų nariai turi mokėti bent kas metus. Tai netrukdo gauti papildomų lėšų iš kitų šaltinių.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. liepos 3 d. IGS turimi finansiniai ištekliai pasiektų bent 0,8 % jos narių apdraustųjų indėlių sumos tikslinį lygį.

Tais atvejais, kai finansavimo galimybės nesiekia tikslinio lygio, įnašų mokėjimas atnaujinamas bent iki tol, kol vėl bus pasiektas tikslinis lygis.

Jei po to, kai pirmą kartą pasiekiamas tikslinis lygis, turimi finansiniai ištekliai sumažėjo iki mažiau nei dviejų trečdalių tikslinio lygio, nustatomi tokio dydžio reguliarius įnašai, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Nustatant reguliarius įnašus tinkamai atsižvelgiama į verslo ciklo fazę ir poveikį, kurį procikliniai įnašai galėtų turėti nustatant metinius įnašus pagal šį straipsnį.

Valstybės narės gali ne daugiau kaip ketveriais metais pratęsti pradinį laikotarpį, nurodytą pirmoje pastraipoje, jeigu iš IGS išmokėta bendra išmokų suma viršija 0,8 % apdraustųjų indėlių.

3. Turimi finansiniai ištekliai, į kuriuos atsižvelgiama siekiant užtikrinti tikslinį lygį, gali apimti mokėjimo įsipareigojimus. Bendra mokėjimo įsipareigojimų dalis turi neviršyti 30 % bendros turimų finansinių išteklių, surinktų pagal šį straipsnį, sumos.

Kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas, EBI paskelbia gaires dėl mokėjimo įsipareigojimų.

4. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė, kad įvykdytų toje dalyje numatytus savo įsipareigojimus, turimus finansinius išteklius gali surinkti iš privalomų įnašų, kuriuos kredito įstaigos moka į esamas privalomų įnašų sistemas, valstybės narės įsteigtas savo teritorijoje siekiant padengti išlaidas, susijusias su sisteminė rizika, įsipareigojimų nevykdymu ir įstaigų pertvarkymu.

IGS turi teisę į sumą, lygią tokių įnašų sumai, bet neviršijančią šio straipsnio 2 dalyje nustatyto tiksulinio lygio; gavusi prašymą valstybė narė šią sumą nedelsdama suteikia toms IGS naudoti išimtinai 11 straipsnyje nustatytais tikslais.

IGS turi teisę į tą sumą tik tuo atveju, jei, kompetentingos valdžios institucijos nuomone, jos negali surinkti specialių įnašų iš savo narių ir IGS tą sumą turi grąžinti iš savo narių įnašų pagal 10 straipsnio 1 ir 2 dalis.

5. Nustatant tikslinį lygį, įnašai pertvarkymo finansavimo struktūroms pagal Direktyvos 2014/59/ES VII antraštinę dalį, įskaitant turimus finansinius išteklius, į kuriuos turi būti atsižvelgiama siekiant užtikrinti pertvarkymo finansavimo struktūrų tikslinį lygį pagal Direktyvos (ES) 2014/59/ES 102 straipsnio 1 dalį, neįskaičiuojami.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės, tinkamai pagrįstais atvejais ir patvirtinus Komisijai, gali leisti taikyti žemesnį nei 1 dalyje nustatytas mažiausią tikslinį lygį, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) sumažinimas grindžiamas prielaida, jog yra mažai tikėtina, kad reikšminga turimų finansinių išteklių dalis bus panaudota apdraustiems indėlininkams apsaugoti skirtoms priemonėms, išskyrus 11 straipsnio 2 ir 6 dalyse nustatytas priemones, ir
- b) bankų sektorius, kuriame veikia IGS dalyvaujančios kredito įstaigos, yra labai koncentruotas ir jame didelę dalį turto valdo nedidelis skaičius konsoliduotu pagrindu prižiūrimų kredito įstaigų arba bankų grupių ir, atsižvelgiant į jų dydį, tikėtina, kad įsipareigojimų nevykdymo atveju joms būtų taikoma pertvarkymo procedūra.

Tas sumažintas tikslinis lygis negali būti mažesnis nei 0,5 % apdraustųjų indėlių sumos.

7. IGS turimi finansiniai ištekliai investuojami neprisiimant didelės rizikos ir užtikrinant pakankamą diversifikavimą.

8. Jeigu, indėliams tapus negrąžinamais, IGS turimų finansinių išteklių nepakanka indėlininkams priklausančioms sumoms grąžinti, IGS nariai moka specialius įnašus, neviršijančius 0,5 % jų apdraustųjų indėlių per kalendorinius metus. Išimtinėmis aplinkybėmis, sutikus kompetentingai valdžios institucijai, IGS gali reikalauti didesnių įnašų.

Kompetentinga valdžios institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti kredito įstaigos papildomų *ex-post* įnašų mokėjimą IGS, jei tų įnašų mokėjimas keltų pavojų kredito įstaigų likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, bet kredito įstaigos prašymu gali būti pratęstas. Pagal šią dalį atidėtas įnašas sumokamas, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus kredito įstaigos likvidumui ar mokumui.

9. Valstybės narės užtikrina, kad IGS turėtų atitinkamas alternatyvaus finansavimo struktūras, suteikiančias joms galimybę gauti trumpalaikį finansavimą toms IGS pateiktiems reikalavimams patenkinti.

10. Valstybės narės kasmet iki kovo 31 d. informuoja EBI apie apdraustųjų indėlių sumą atitinkamoje valstybėje narėje ir apie jų IGS turimų finansinių išteklių sumą praėjusių metų gruodžio 31 d.

11 straipsnis

Lėšų naudojimas

1. 10 straipsnyje nurodyti finansiniai ištekliai visų pirma naudojami indėlininkams priklausančioms sumoms grąžinti pagal šią direktyvą.

2. IGS finansiniai ištekliai naudojami siekiant finansuoti kredito įstaigų pertvarkymą vadovaujantis Direktyvos 2014/59/ES 109 straipsniu. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su IGS, nustato IGS išsipareigojimų sumą.

3. Valstybės narės gali leisti IGS naudoti turimus finansinius išteklius alternatyvioms priemonėms, kad būtų užkirstas kelias kredito įstaigos išsipareigojimų nevykdymui, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) pertvarkymo institucija nesiėmė pertvarkymo veiksmų pagal Direktyvos (ES) 2014/59/ES 32 straipsnį;
- b) IGS turi tinkamas alternatyvių priemonių atrankos bei įgyvendinimo ir susijusios rizikos stebėsenos sistemas ir procedūras;
- c) priemonių išlaidos neviršija išlaidų, IGS teisės aktų nustatytiems arba sutartiniams įgaliojimams įvykdyti;
- d) IGS alternatyvių priemonių naudojimas yra susietas su remiamai kredito įstaigai keliamomis sąlygomis, kurios apima bent jau griežtesnę stebėseną ir IGS tenkančias platesnes tikrinimo teises;
- e) IGS naudojamos alternatyvios priemonės yra susietos su remiamos kredito įstaigos išsipareigojimais, kuriais siekiama užtikrinti galimybę naudotis apdraustaisiais indėliais;
- f) kompetentingos valdžios institucijos įvertinime patvirtinama, kad dalyvaujanti kredito įstaiga yra pajėgi įmokėti specialiuosius įnašus pagal šio straipsnio 5 dalį.

Dėl priemonių ir kredito įstaigai keliamų sąlygų IGS konsultuojasi su pertvarkymo institucija ir kompetentinga valdžios institucija.

4. Tuo atveju, jei kompetentinga valdžios institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, mano, kad pertvarkymo pagal Direktyvos 2014/59/ES 27 straipsnio 1 dalį sąlygos yra tenkinamos, alternatyvios priemonės, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, netaikomos.

5. Jei turimi finansiniai ištekliai naudojami pagal šio straipsnio 3 dalį, dalyvujančios kredito įstaigos, prireikus mokėdamos specialius įnašus, nedelsdamos IGS suteikia alternatyvioms priemonėms naudojamus išteklius, kai:

- a) prireikia indėlininkams išmokėti indėlius, o IGS turimi finansiniai ištekliai sudaro mažiau nei du trečdalius tikslinio lygio;

b) turimi finansiniai ištekliai nesiekia 25 % tikslinio lygio.

6. Valstybės narės gali nuspręsti, kad turimi finansiniai ištekliai gali būti naudojami ir priemonėms, kuriomis siekiama išsaugoti indėlininkų galimybes naudotis apdraustaisiais indėliais (įskaitant turto ir įsipareigojimų perkėlimą ir indėlių portfelio vertės perkėlimą), finansuoti vykdančias nacionalines nemokumo procedūras, su sąlyga, kad IGS patiriamos išlaidos neviršytų kompensacijų apdraustiems indėlininkams grynosios sumos atitinkamoje kredito įstaigoje.

12 straipsnis

IGS tarpusavio skolinimasis

1. Valstybės narės gali leisti IGS savanoriškai skolinti kitoms IGS Sąjungoje, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) besiskolinanti IGS negali įvykdyti savo įsipareigojimų pagal 9 straipsnio 1 dalį dėl 10 straipsnyje nurodytų turimų finansinių išteklių stokos;
- b) besiskolinanti IGS pasinaudojo 10 straipsnio 8 dalyje nurodytais specialiais įnašais;
- c) besiskolinanti IGS prisiima teisinį įsipareigojimą, kad pasiskolintos lėšos bus panaudotos reikalavimams pagal 9 straipsnio 1 dalį apmokėti;
- d) besiskolinanti IGS tuo metu neturi įsipareigojimo grąžinti paskolą kitoms IGS pagal šį straipsnį;
- e) besiskolinanti IGS nurodo prašomą pinigų sumą;
- f) bendra paskolinta suma neviršija 0,5 % besiskolinančios IGS apdraustųjų indėlių;
- g) besiskolinanti IGS nedelsdama informuoja EBI ir nurodo priežastis, kodėl tenkinamos šioje dalyje išdėstytos sąlygos, bei prašomą pinigų sumą.

2. Paskolai taikomos šios sąlygos:

- a) besiskolinanti IGS grąžina paskolą per penkerius metus. Ji gali grąžinti paskolą metiniais mokėjimais. Palūkanos mokamos tik suėjus grąžinimo terminui;
- b) nustatyta palūkanų norma yra bent jau lygi Europos Centrinio Banko nustatytai ribinio skolinimosi galimybės normai kredito laikotarpiu;
- c) skolinanti IGS informuoja EBI apie pradinę palūkanų normą ir paskolos trukmę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad besiskolinančios IGS renkamų įnašų pakaktų pasiskolintai sumai grąžinti ir tiksliniam lygiui kuo greičiau atkurti.

13 straipsnis

Įnašų į IGS apskaičiavimas

1. 10 straipsnyje nurodyti įnašai į IGS grindžiami apdraustųjų indėlių suma ir atitinkamo nario patiriamos rizikos laipsniu.

Valstybės narės gali numatyti mažesnius įnašus mažos rizikos sektoriams, kuriuos reglamentuoja nacionalinė teisė.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad IUS nariai mokėtų mažesnius įnašus į IGS.

Valstybės narės gali leisti, kad centrinei įstaigai ir visoms centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamoms kredito įstaigoms, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje, būtų bendrai taikomas rizikos koeficientas, konsoliduotai nustatytas tai centrinei įstaigai ir jos kontroliuojamoms įstaigoms.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad kredito įstaigos, neatsižvelgiant į jų apdraustųjų indėlių sumą, mokėtų minimalų įnašą.

2. IGS gali naudoti savus rizika grindžiamus metodus, skirtus rizika pagrįstiems jų narių įnašams nustatyti ir apskaičiuoti. Įnašai apskaičiuojami proporcingai pagal narių riziką, tinkamai įvertinus įvairių verslo modelių rizikos pobūdį. Taikant tuos metodus taip pat galima atsižvelgti į balanse nurodytą turtą ir rizikos rodiklius, pavyzdžiui, kapitalo pakankumą, turto kokybę ir likvidumą.

Kiekvieną metodą patvirtina kompetentinga valdžios institucija, bendradarbiaudama su paskirta valdžios institucija. Apie patvirtintus metodus informuojama EBI.

3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šios direktyvos taikymą, EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriose nustato įnašų į IGS apskaičiavimo metodus pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis.

Visų pirma nurodoma apskaičiavimo formulė, konkretūs rodikliai, narių rizikos klasės, konkrečioms rizikos klasėms priskiriamų rizikos koeficientų ribos ir kiti būtini elementai.

Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d., o po to – ne rečiau kaip kas penkerius metus EBI peržiūri šias gaires, remdamasi rizika grindžiamais arba alternatyviais pačios sistemos rizika grindžiamais metodais, kuriuos taiko IGS.

14 straipsnis

Bendradarbiavimas Sąjungoje

1. IGS apdraudžia kitose valstybėse narėse savo narių kredito įstaigų įsteigtų filialų indėlininkus.

2. Kitoje valstybėje narėje kredito įstaigų įsteigtų filialų indėlininkams indėlius buveinės valstybės narės IGS vardu grąžina priimančiosios valstybės narės IGS. Priimančiosios valstybės narės IGS grąžina indėlius laikydamosi buveinės valstybės narės IGS nurodymų. Priimančiosios valstybės narės IGS netenka atsakomybė dėl veiksmų, atliktų laikantis buveinės valstybės narės IGS nurodymų. Buveinės valstybės narės IGS suteikia reikiamą finansavimą iki išmokėjimo ir padengia priimančiosios valstybės narės IGS patirtas išlaidas.

Priimančiosios valstybės narės IGS taip pat teikia informaciją atitinkamiems indėlininkams buveinės valstybės narės IGS vardu ir turi teisę buveinės valstybės narės IGS vardu gauti korespondenciją iš tų indėlininkų.

3. Jei kredito įstaiga nebedalyvauja IGS ir prisijungia prie kitos IGS, įnašai, sumokėti per 12 mėnesių iki dalyvavimo pabaigos, išskyrus specialius įnašus pagal 10 straipsnio 8 dalį, perkeliami į kitą IGS. Ši nuostata netaikoma, jei kredito įstaiga buvo pašalinta iš IGS pagal 4 straipsnio 5 dalį.

Jei kredito įstaiga dalį veiklos perkelia į kitą valstybę narę ir dėl to ta veiklos dalis patenka į kitą IGS, tos kredito įstaigos įnašai, sumokėti per 12 mėnesių iki perkėlimo, išskyrus specialius įnašus pagal 10 straipsnio 8 dalį, perkeliama į kitą IGS proporcingai perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės IGS keistūsi 4 straipsnio 7 dalyje arba 4 straipsnio 8 ir 10 dalyse nurodyta informacija su priimančiose valstybėse narėse esančiomis IGS. Taikomi tame straipsnyje nustatyti apribojimai.

Jei kredito įstaiga ketina pereiti iš vienos IGS į kitą pagal šią direktyvą, ji apie tokį ketinimą praneša ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius. Per tą laikotarpį kredito įstaiga toliau privalo mokėti tiek *ex ante*, tiek *ex post* finansavimo įnašus savo pradinei IGS pagal 10 straipsnį.

5. Siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam bendradarbiavimui tarp IGS, visų pirma, kiek tai susiję su šiuo straipsniu ir 12 straipsniu, IGS arba atitinkamais atvejais paskirtos valdžios institucijos sudaro rašytinius bendradarbiavimo susitarimus. Tokiuose susitarimuose atsižvelgiama į 4 straipsnio 9 dalyje nustatytus reikalavimus.

Paskirta valdžios institucija praneša EBI apie tokius sudarytus susitarimus bei jų turinį, o EBI gali teikti nuomones dėl tokių susitarimų pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 34 straipsnį. Jeigu paskirtos valdžios institucijos arba IGS negali pasiekti susitarimo arba jeigu kyla ginčų dėl susitarimo aiškinimo, bet kuri iš šalių gali perduoti klausimą svarstyti EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, o EBI veikia laikydama si to straipsnio.

Tokių susitarimų nebuvimas nedaro poveikio indėlininkų reikalavimams pagal 9 straipsnio 1 dalį arba kredito įstaigų reikalavimams pagal šio straipsnio 3 dalį.

6. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos atitinkamos procedūros, kad IGS galėtų keisti informacija ir veiksmingai bendrauti su kitomis IGS, jose dalyvaujančiomis kredito įstaigomis, atitinkamomis toje pačioje jurisdikcijoje veikiančiomis kompetentingomis ir paskirtomis valdžios institucijomis ir atitinkamais atvejais kitomis agentūromis tarpvalstybiniu lygiu.

7. EBI, kompetentingos valdžios institucijos ir paskirtos valdžios institucijos tarpusavyje bendradarbiauja ir naudojami savo įgaliojimais pagal šios direktyvos nuostatas bei Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. informuoja Komisiją ir EBI apie savo paskirtos valdžios institucijos tapatybę.

8. Su IGS susijusios sisteminės rizikos analizės klausimais EBI bendradarbiauja su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.

15 straipsnis

Trečiojoje šalyje įsisteigusių kredito įstaigų filialai

1. Valstybės narės kontroliuoja, kad kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų, jų teritorijoje įsteigtų filialų indėlių apsauga būtų lygiavertė šioje direktyvoje nustatyta apsaugai.

Jei apsauga nėra lygiavertė, valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsnio 1 dalies, gali nustatyti, kad kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų, įsteigti filialai turi prisijungti prie jų teritorijoje veikiančios IGS.

Atlikdamos šios dalies pirmoje pastraipoje numatytą kontrolę, valstybės narės bent jau patikrina, kad indėlininkams būtų užtikrinta tokio pat dydžio draudimo suma ir apsaugos apimtys, kaip numatyta šioje direktyvoje.

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

2. Kiekvienas kredito įstaigos, turinčios pagrindinę buveinę už Sąjungos ribų ir nepriklausančios valstybėje narėje veikiančiai IGS, įsteigtas filialas pateikia visą svarbią informaciją apie to filialo galimų ir būsimų indėlininkų indėliams taikomą garantijų tvarką.

3. 2 dalyje nurodyta informacija nacionalinės teisės nustatytu būdu pateikiama kalba, dėl kurios indėlininkas ir kredito įstaiga susitarė atidarant sąskaitą, arba valstybės narės, kurioje yra įsteigtas filialas, valstybine kalba arba kalbomis; ši informacija turi būti aiški ir suprantama.

16 straipsnis

Informacija indėlininkams

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos esamiems ir būsimiems indėlininkams suteiktą informaciją, būtiną nustatyti IGS, kurios narės Sąjungoje yra įstaiga ir jos filialai. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos informuotų esamus ir būsimus indėlininkus apie atvejus, kuriais IGS apsauga netaikoma.

2. Prieš sudarant sutartį dėl indėlio priėmimo, indėlininkams pateikiama 1 dalyje nurodyta informacija. Jie patvirtina, kad gavo tokią informaciją. Tuo tikslu naudojama I priede pateikta forma.

3. Sąskaitų išrašuose indėlininkams patvirtinama, kad jų indėliai yra reikalavimus atitinkantys indėliai, įskaitant nuorodą į I priede pateiktą informacijos dokumentą. Informacijos dokumente nurodoma atitinkamos IGS interneto svetainė. I priede pateiktas informacijos dokumentas indėlininkui pateikiamas bent kartą per metus.

IGS interneto svetainėje pateikiama indėlininkams reikalinga informacija, visų pirma informacija, susijusi su nuostatomis dėl procedūros ir sąlygų, taikomų indėlių garantijoms, kaip nustatyta pagal šią direktyvą.

4. 1 dalyje numatyta informacija nacionalinės teisės nustatytu būdu pateikiama kalba, dėl kurios indėlininkas ir kredito įstaiga susitarė atidarant sąskaitą, arba valstybės narės, kurioje yra įsteigtas filialas, valstybine kalba arba kalbomis.

5. Valstybės narės apriboja 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos naudojimą reklamoje leisdamos tik nurodyti IGS, teikiančią garantiją reklamoje nurodytam produktui, ir pateikti papildomą informaciją, kurios reikalaujama pagal nacionalinę teisę.

Tokia informacija gali apimti faktinį IGS veikimo aprašymą, tačiau joje negali būti nuorodos į neribotą indėlių draudimą.

6. Susijungimo, patronuojamųjų įmonių reorganizavimo į filialus ar panašaus veiksmo atveju indėlininkai informuojami likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki operacijos įsiteisėjimo, nebent kompetentinga valdžios institucija dėl komercinės paslapties arba siekdama finansinio stabilumo leidžia taikyti trumpesnį terminą.

Nuo informavimo apie susijungimą, reorganizavimą arba panašią operaciją dienos indėlininkams suteikiamas trijų mėnesių laikotarpis savo reikalavimus atitinkantiems indėliams, įskaitant visas sukauptas palūkanas ir pelną, viršijančius 6 straipsnyje nustatytą apdraustą sumą, tačiau ne didesnius nei operacijos metu, nepatirdami jokių nuobaudų atsiimti arba perkelti į kitą kredito įstaigą.

7. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei kredito įstaiga pasitraukia arba pašalinama iš IGS, kredito įstaiga per vieną mėnesį apie tokį pasitraukimą arba pašalinimą informuotų savo indėlininkus.

8. Jei indėlininkas naudojasi internetine bankininkyste, informacija, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią direktyvą, gali būti perduodama elektroninėmis priemonėmis. Indėlininkui paprašius, informacija pateikiama popieriuje.

17 straipsnis

Veiklos leidimus turinčių kredito įstaigų sąrašas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos, pranešdamos EBI apie veiklos leidimus pagal Direktyvos 2013/36/ES 20 straipsnio 1 dalį, nurodytų, kurios IGS narė yra kiekviena kredito įstaiga.
2. Skelbdama ir atnaujinama veiklos leidimus turinčių kredito įstaigų sąrašą pagal Direktyvos 2013/36/ES 20 straipsnio 2 dalį, EBI nurodo, kurios IGS narė yra kiekviena kredito įstaiga.

18 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 7 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 7 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 6 straipsnio 7 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

19 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Tais atvejais, kai, perkėlus šią direktyvą arba Direktyvą 2009/14/EB į nacionalinę teisę, tam tikri indėliai arba tam tikrų kategorijų indėliai arba kitos priemonės nebėra apdrausti arba yra tik iš dalies apdrausti IGS, valstybės narės gali leisti, kad indėliai ir kitos priemonės, kurių pradinis terminas yra nustatytas, būtų apdrausti iki jų pradinio termino, jeigu indėliai buvo įnešti arba priemonės buvo išleistos prieš 2014 m. liepos 2 d.
2. Valstybės narės užtikrina, kad indėlininkai būtų informuojami apie indėlius arba indėlių kategorijas ar kitas priemones, kurie nuo 2015 m. liepos 3 d. nebebus apdrausti IGS.
3. Iki tol, kol bus pirmą kartą pasiektas tikslinis lygis, valstybės narės gali taikyti 11 straipsnio 5 dalyje nurodytas ribas turimų finansinių išteklių atžvilgiu.
4. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 dalies, valstybės narės, kurios 2008 m. sausio 1 d. buvo numačiusios nuo 100 000 EUR iki 300 000 EUR dydžio draudimo sumą, gali tą didesnę draudimo sumą vėl taikyti iki 2018 m. gruodžio 31 d. Tokiu atveju tikslinis finansinių išteklių lygis ir kredito įstaigų įnašai atitinkamai pakoreguojami.
5. Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir atitinkamu atveju pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto ir išdėsto, kaip Sąjungoje veikiančios IGS galėtų bendradarbiauti per Europos sistemą, kad užkirstų kelią vykdant tarpvalstybinę veiklą kylančiai rizikai ir nuo šios rizikos apsaugotų indėlius.

6. Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. Komisija, padedama EBI, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo pažangos ataskaitą. Toje ataskaitoje visų pirma turėtų būti įvertinta:

- a) tikslinis lygis, nustatomas remiantis apdraustaisiais indėliais, kartu su nustatytos procentinės dalies tinkamumo įvertinimu, atsižvelgiant į ankstesnius kredito įstaigos įsipareigojimų nevykdymo atvejus Sąjungoje;
- b) pagal 11 straipsnio 3 dalį naudojamų alternatyvių priemonių poveikis indėlininkų apsaugai ir suderinamumas su tvarkingo likvidavimo procedūromis bankų sektoriuje;
- c) poveikis bankininkystės modelių įvairovei;
- d) dabartinės indėlininkams taikomos draudimo sumos tinkamumas ir
- e) ar šioje pastraipoje nurodyti klausimai buvo sprendžiami tokiu būdu, kad būtų išlaikyta indėlininkų apsauga.

Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 3 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl apskaičiavimo modelių ir jų tinkamumo atsižvelgiant į narių komercinę riziką. Teikdama ataskaitą EBI tinkamai atsižvelgia į įvairių verslo modelių rizikos pobūdį.

20 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi 1–4 straipsnių, 5 straipsnio 1 dalies d–k punktų, 5 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, 6 straipsnio 2–7 dalių, 7 straipsnio 4–9 dalių, 8 straipsnio 1, 2, 3, 5, 6, 7 ir 9 dalių, 9 straipsnio 2 ir 3 dalių, 10–16 straipsnių, 18 ir 19 straipsnių ir I priedo ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 8 straipsnio 4 dalies būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. gegužės 31 d.

Jei, atlikusios išsamų nagrinėjimą, atitinkamos valdžios institucijos nustato, kad IGS ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. dar negali laikytis 13 straipsnio, užtikrinama, kad atitinkami įstatymai ir kiti teisės aktai įsigaliojusių ne vėliau kaip 2016 m. gegužės 31 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios šia direktyva panaikinamos, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

21 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 94/19/EB su pakeitimais, padarytais II priede išvardytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2019 m. liepos 4 d. nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su II priede nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai, 6 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, 8 straipsnio 8 dalis, 9 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis taikomi nuo 2015 m. liepos 4 d.

23 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

INFORMACIJOS INDĒLININKAMS FORMA

Pagrindinė informacija apie indėlio apsaugą

[[rašyti kredito įstaigos pavadinimą] laikomi indėliai apsaugoti:	[[rašyti atitinkamos IGS pavadinimą] ⁽¹⁾
Apsaugos riba:	100 000 EUR vienam indėlininkui vienai kredito įstaigai ⁽²⁾ [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] [jei taikytina:] Jūsų kredito įstaigai priklauso šie prekės ženklai: [[rašyti visus prekės ženklus, kuriais naudojama pagal tą pačią licenciją]
Jei turite daugiau indėlių toje pačioje kredito įstaigoje:	Visi jūsų indėliai, laikomi toje pačioje kredito įstaigoje, sumuojami ir bendrai sumai taikoma 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] riba ⁽²⁾
Jei turite bendrą sąskaitą su kitu (-ais) asmeniu (-imis):	100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] riba atskirai taikoma kiekvienam indėlininkui ⁽³⁾
Išmokėjimo terminas, jei įstaiga nevykdo įsipareigojimų:	7 darbo dienos ⁽⁴⁾ [jei taikytina, įrašyti kitą terminą]
Išmokėjimo valiuta:	euro [jei taikytina, įrašyti kitą valiutą]
Kontaktiniai duomenys:	[[rašyti atitinkamos IGS kontaktinius duomenis (adresą, telefono Nr., el. pašto adresą ir kt.)]
Daugiau informacijos:	[[rašyti atitinkamos IGS interneto svetainės adresą]
Indėlininko gavimo patvirtinimas:	

Papildoma informacija (pateikiama visa toliau nurodyta informacija arba jos dalis)

⁽¹⁾ Už jūsų indėlio apsaugą atsakinga sistema

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas sutartinėje sistemoje, kuri oficialiai pripažinta kaip Indėlių garantavimo sistema. Jei jūsų kredito įstaiga taptų nemoki, jūsų indėliai būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų kredito įstaiga priklauso institucinei užtikrinimo sistemai, kuri oficialiai pripažinta kaip Indėlių garantavimo sistema. Tai reiškia, kad visos įstaigos, kurios yra šios sistemos narės, remia viena kitą, kad išvengtų nemokumo. Nemokumo atveju jūsų indėliai būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas teisės aktų numatytoje Indėlių garantavimo sistemoje ir sutartinėje Indėlių garantavimo sistemoje. Jei jūsų kredito įstaiga taptų nemoki, jūsų indėliai bet kuriuo atveju būtų grąžinti neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

[tik kai taikytina:] Jūsų indėlis apdraustas pagal teisės aktų numatytą Indėlių garantavimo sistemą. Be to, jūsų kredito įstaiga priklauso institucinei užtikrinimo sistemai, kurioje visi nariai vienas kitą remia, kad išvengtų nemokumo. Nemokumo atveju IGS grąžintų jūsų indėlius neviršijant 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] sumos.

⁽²⁾ Bendra apsaugos riba:

Jei indėlis negrąžinamas, nes kredito įstaiga nėra pajėgi įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų, indėlininkams indėlius grąžina Indėlių garantavimo sistema. Didžiausia grąžinama suma yra 100 000 EUR [[rašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] vienai kredito įstaigai. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti draudimo sumą, visi toje pačioje kredito įstaigoje laikomi indėliai yra susumuojami. Pavyzdžiui, jeigu indėlininkas turi taupomąją sąskaitą, kurioje yra 90 000 EUR, ir einamąją sąskaitą, kurioje yra 20 000 EUR, jam bus grąžinta tik 100 000 EUR.

[tik kai taikytina:] Šis metodas bus taikomas ir tuo atveju, jei kredito įstaiga vykdo veiklą naudodama skirtingus prekės ženklus. [[rašyti kredito įstaigos, kurioje yra sąskaita, pavadinimą] taip pat vykdo veiklą naudodama (-s) šiuos prekės ženklus: [[rašyti visus kitus tos pačios kredito įstaigos naudojamus prekės ženklus]. Tai reiškia, kad visų indėlių, siejamų su vienu ar daugiau iš šių prekės ženklų, bendra draudimo suma yra 100 000 EUR.

(³) Bendrų sąskaitų apsaugos riba

Bendrų sąskaitų atveju 100 000 EUR riba taikoma kiekvienam indėlininkui.

[tik kai taikytina:] Tačiau indėliai, esantys sąskaitoje, kuria naudotis teisę turi du ar daugiau asmenų, kurie yra verslo partnerystės, asociacijos ar panašaus pobūdžio juridinio asmens teisių neturinčios grupės nariai, yra sumuojami ir skaičiuojant 100 000 EUR [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR] ribą laikomi vieno indėlininko įneštu indėliu.

Tam tikrais atvejais [įrašyti nacionalinės teisės nustatytus atvejus] indėliai apsaugomi didesne nei 100 000 EUR suma [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR]. Daugiau informacijos galima rasti [įrašyti atitinkamos IGS interneto svetainės adresą].

(⁴) Išmokėjimas [bus patikslinta]

Atsakinga Indėlių garantavimo sistema yra [įrašyti pavadinimą ir adresą, telefono Nr., el. pašto adresą ir interneto svetainės adresą]. Ji grąžins jūsų indėlius (iki 100 000 EUR [įrašyti atitinkamą sumą, jei naudojama valiuta nėra EUR]) ne vėliau kaip per [įrašyti nacionalinės teisės nustatytą grąžinimo terminą], o nuo [2023 m. gruodžio 31 d.] – ne vėliau kaip per [7 darbo dienas].

[įrašyti informaciją apie neatidėliotinus/tarpinius mokėjimus tuo atveju, jei mokėtinos (-ų) sumos (-ų) neįmanoma grąžinti per 7 darbo dienas.]

Jeigu per šiuos terminus indėlis jums nebuvo grąžintas, turėtumėte susisiekti su Indėlių garantavimo sistema, nes po tam tikro laiko gali būti nebeleidžiama pareikšti reikalavimo dėl indėlio grąžinimo. Daugiau informacijos galima rasti [įrašyti atsakingos IGS interneto svetainės adresą].

Kita svarbi informacija

Apskritai visi mažmeniniai indėlininkai ir įmonės yra apdrausti Indėlių garantavimo sistemoje. Tam tikriems indėliams taikomos išimties yra nurodytos atsakingos Indėlių garantavimo sistemos interneto svetainėje. Paprašyta jūsų kredito įstaiga taip pat informuos jus, ar tam tikri produktai yra apdrausti. Jei indėliai apdrausti, kredito įstaiga tai patvirtina ir sąskaitos išrašė.

II PRIEDAS

A DALIS

Panaikintos direktyvos su vėlesniais pakeitimais (nurodytos 21 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai (nurodyti 21 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas
94/19/EB	1995 7 1
2009/14/EB	2009 6 30
2009/14/EB (Direktyvos 94/19/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/14/EB, 1 straipsnio 3 punkto i papunkčio antra pastraipa, 7 straipsnio 1a ir 3 dalys ir 10 straipsnio 1 dalis)	2010 12 31

III PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Direktyva 94/19/EB	Direktyva 2009/14/EB	Ši direktyva
—	—	1 straipsnis
		2 straipsnio 1 dalies 1 punktas
1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalies 3 punktas
		2 straipsnio 1 dalies 4 punktas
1 straipsnio 2 dalis		2 straipsnio 1 dalies 7 punktas
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies 8 punktas
1 straipsnio 4 dalis		2 straipsnio 1 dalies 9 punktas
1 straipsnio 5 dalis		2 straipsnio 1 dalies 10 punktas
		2 straipsnio 1 dalies 11–18 punktai
		2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 3 dalis
		3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 1 dalis
		4 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 5 ir 6 dalys
		4 straipsnio 9 dalis
		4 straipsnio 10 ir 11 dalys
2 straipsnis		5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 1 punktas		5 straipsnio 1 dalies d punktas
		5 straipsnio 1 dalies e punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 10 punktas		5 straipsnio 1 dalies f punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 2 punktas		5 straipsnio 1 dalies g punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 5 punktas		5 straipsnio 1 dalies h punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 6 punktas		5 straipsnio 1 dalies i punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 3 ir 4 punktai		5 straipsnio 1 dalies j punktas
7 straipsnio 2 dalis, I priedo 12 punktas		5 straipsnio 1 dalies k punktas

Direktyva 94/19/EB	Direktyva 2009/14/EB	Ši direktyva
7 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 3 dalies a punktas	6 straipsnio 1 dalis 6 straipsnio 2 ir 3 dalys 6 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 5 dalis	1 straipsnio 3 dalies a punktas	6 straipsnio 5 dalis 6 straipsnio 6 dalis
8 straipsnis	1 straipsnio 3 dalies d punktas	6 straipsnio 7 dalis 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys 7 straipsnio 4–9 dalys
10 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 6 dalies a punktas	8 straipsnio 1 dalis 8 straipsnio 2–6 dalys
10 straipsnio 4 dalis		8 straipsnio 7 dalis
10 straipsnio 5 dalis		8 straipsnio 8 dalis 8 straipsnio 9 dalis
7 straipsnio 6 dalis		9 straipsnio 1 dalis
11 straipsnis		9 straipsnio 2 dalis 9 straipsnio 3 dalis 10–13 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis		14 straipsnio 1 dalis 14 straipsnio 2–8 dalys
6 straipsnis		15 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 2 dalis		16 straipsnio 4 dalis 16 straipsnio 5 dalis
13 straipsnis	1 straipsnio 4 dalis	17 straipsnis 18 straipsnis

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/57/ES**2014 m. balandžio 16 d.****dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamiis įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) siekiant sukurti integruotą ir veiksmingą finansų rinką bei sustiprinti investuotojų pasitikėjimą, būtinas rinkos vientisumas. Sklandus vertybinių popierių rinkos veikimas ir visuomenės pasitikėjimas rinka – būtinos ekonomikos augimo ir gerovės sąlygos. Piktinaudžiavimas rinka kenkia finansų rinkų vientisumui ir visuomenės pasitikėjimui vertybiniais popieriais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir lyginamaisiais indeksais;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ⁽⁴⁾ papildė ir atnaujino Sąjungos teisės sistemą siekiant apsaugoti rinkos vientisumą. Ja valstybės narės taip pat įpareigtos užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus išaiškinti ir tirti piktinaudžiavimo rinka atvejus. Nepažeidžiant valstybių narių teisės taikyti baudžiamąsias sankcijas, Direktyva 2003/6/EB valstybės narės taip pat įpareigojamos užtikrinti, kad už nacionalinių nuostatų, priimtų įgyvendinant tą direktyvą, pažeidimą atsakingiems asmenims būtų galima taikyti atitinkamas administracines priemones ar administracines sankcijas;
- (3) 2009 m. vasario 25 d. ES finansinės priežiūros aukšto lygio darbo grupės, vadovaujamos Jacques de Larosière (toliau - Larosière grupė) ataskaitoje buvo rekomenduojama finansų sektoriaus patikimo rizikos ribojimo ir verslo etikos sistemą pagrįsti griežta priežiūros ir sankcijų taikymo tvarka. Tuo tikslu Larosière grupės manymu, priežiūros institucijoms turi būti suteikta pakankamai įgaliojimų veikti ir kad turėtų būti priimta veiksmingai taikomų vienodų, griežtų ir atgrasančių sankcijų taikymo tvarka visų finansinių nusikaltimų atžvilgiu, siekiant išsaugoti rinkos vientisumą. Larosière grupė padarė išvadą, kad valstybių narių sankcijų taikymo tvarka bendrai yra silpna ir nevienoda;

⁽¹⁾ OL C 161, 2012 6 7, p. 3.

⁽²⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 64.

⁽³⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktinaudžiavimo rinka) (OL L 96, 2003 4 12, p. 16).

- (4) gerai veikiančiai su piktnaudžiavimu rinka susijusių teisės aktų sistemai būtinas veiksmingas vykdymo užtikrinimas. Įvertinus atskirose valstybėse nustatytą administracinių sankcijų pagal Direktyvą 2003/6/EB taikymo tvarką paaiškėjo, kad ne visos nacionalinės kompetentingos institucijos turi visus reikiamus įgaliojimus atitinkamomis sankcijomis užtikrinti reagavimą į piktnaudžiavimo rinka atvejus. Visų pirma ne visos valstybės narės yra numačiusios pinigines administracines sankcijas už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir už manipuliavimą rinka, o ir sankcijų dydis valstybėse narėse labai skiriasi. Todėl reikalingas naujas teisėkūros procedūra priimamas aktas, kuriuo visoje Sąjungoje būtų užtikrintos bendros būtiniausios taisyklės;
- (5) paaiškėjo, kad valstybių narių taikomomis administracinėmis sankcijomis iki šiol buvo nepakankamos užtikrinti piktnaudžiavimo rinka prevencijos ir kovos su piktnaudžiavimu rinka taisyklių laikymosi;
- (6) svarbu sustiprinti taisyklių dėl piktnaudžiavimo rinka laikymąsi nustatant baudžiamąsias sankcijas, kuriomis išreikšiamas stipresnio pobūdžio visuomenės nepritartimas nei administracinių sankcijų atveju. Bent sunkius piktnaudžiavimo rinka atvejus priskyrus prie nusikalstamos veikos, būtų nustatomos aiškios veiksmų ribos, kurios laikomos ypač nepriimtiniomis, o visuomenė ir potencialūs pažeidėjai informuojami, kad kompetentingos institucijos tokį elgesį vertina labai rimtai;
- (7) ne visos valstybės narės numatė baudžiamąsias sankcijas už kai kurias sunkias nacionalinės teisės aktų, kurias įgyvendinama Direktyva 2003/6/EB, pažeidimų formas. Dėl skirtingų valstybių narių požiūrių vidaus rinkos veikimo sąlygos tampa nevienodos, o tai gali paskatinti asmenis piktnaudžiauti rinka tose valstybėse narėse, kuriose nenumatytos baudžiamosios sankcijos už tuos nusižengimus. Be to, iki šiol nebuvo bendro Sąjungos supratimo dėl to, kokia veika laikoma sunkiu taisyklių dėl piktnaudžiavimo rinka pažeidimu. Todėl turėtų būti nustatytos būtiniausios taisyklės dėl fizinių asmenų įvykdytų nusikalstamų veikų apibrėžimo, dėl juridinių asmenų atsakomybės ir atitinkamų sankcijų. Bendros būtiniausios taisyklės taip pat leistų valstybėse narėse ir tarp jų taikyti veiksmingesnius tyrimo ir bendradarbiavimo metodus. Žvelgiant į finansinę krizę akivaizdu, kad dėl manipuliavimo rinka gali būti padaryta didžiulė žala milijonų žmonių gyvenimui. Kilęs Libor skandalas, susijęs su sunkiu pažeidimu, kai manipuluota lyginamaisiais indeksais, parodė, kad tam tikros problemos ir spragos daro didžiulį poveikį pasitikėjimui rinka, investuotojams gali sukelti didelių nuostolių ir iškreipti realiąją ekonomiką. Dėl visai Sąjungai bendros baudžiamųjų sankcijų tvarkos stygiaus piktnaudžiaujantys rinka asmenys turi galimybę pasinaudoti švelnesne tvarka kai kuriose valstybėse narėse. Nustačius baudžiamąsias sankcijas už piktnaudžiavimą rinka bus labiau atgrasomi potencialūs pažeidėjai;
- (8) todėl, siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos politikos įgyvendinimą kovos su piktnaudžiavimu rinka srityje, svarbu, kad visos valstybės narės nustatytų baudžiamąsias sankcijas bent už sunkius piktnaudžiavimo rinka nusižengimus;
- (9) siekiant suderinti šios direktyvos taikymo sritį su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 596/2014 ⁽¹⁾, ši direktyva neturėtų būti taikoma prekybai nuosavomis akcijomis pagal atpirkimo programas ir prekybai vertybiniais popieriais arba susijusiomis priemonėmis, skirtomis vertybinių popierių stabilizavimui, taip pat sandoriams, pavedimams ar veiksams, atliktiems vykdant pinigų, valiutos keitimo kurso ar valstybės skolos valdymo politiką, ir veiklai, susijusiai su apyvartiniais taršos leidimais pagal Sąjungos kovos su klimato kaita politiką, taip pat veiklai, vykdomai įgyvendinant Sąjungos bendrą žemės ūkio politiką ir Sąjungos bendrą žuvininkystės politiką;
- (10) turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų, kad bent sunkūs prekybos vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, manipuliavimo rinka ir neteisėto viešai neatskleistos informacijos atskleidimo atvejai būtų laikomi baudžiamuoju nusižengimu tada, kai jis įvykdomas tyčia;
- (11) taikant šią direktyvą, prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas turėtų būti laikomi sunkiais pavyzdžiui, tokiais atvejais, kai daromas didelis poveikis rinkos vientisumui, faktiniam ar galimam gautam pelnui arba išvengtam nuostoliui, rinkai padarytos žalos dydžiui arba finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, bendrai vertei. Kitos aplinkybės, į kurias galima būtų atsižvelgti, apimtų pavyzdžiui tai, kad nusižengimą įvykdė nusikalstama organizacija arba, kad asmuo jau prieš tai yra įvykdęs tokį nusižengimą;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka reglamentas), panaikinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB ir Komisijos direktyvas 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- (12) taikant šią direktyvą manipuliavimas rinka turėtų būti laikomas sunkiu, pavyzdžiui, tokiais atvejais, kai daromas didelis poveikis rinkos vientisumui, faktiškai ar tikėtina gautam pelnui ar išvengtam nuostoliui, rinkai padarytos žalos dydžiui, finansinės priemonės ar biržos prekių neatidėliotino sandorio sutarties vertės pokyčio lygiui arba iš pradžių panaudotų lėšų kiekiui, arba kai manipuliavimą atlieka asmuo, įdarbintas arba dirbantis finansų sektoriuje arba priežiūros ar reguliavimo institucijoje;
- (13) dėl bandymo prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija ir bandymo manipuluoti rinka neigiamo poveikio finansų rinkoms ir investuotojų pasitikėjimui tomis rinkomis tokie veiksmai taip pat turėtų būti baudžiami kaip baudžiamasis nusižengimas;
- (14) šia direktyva valstybės narės turėtų būti įpareigosotos savo nacionalinėje teisėje numatyti baudžiamąsias sankcijas už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, manipuliavimą rinka ir neteisėtą viešai neatskleistos informacijos atskleidimą, kuriems taikoma ši direktyva. Šioje direktyvoje neturėtų būti nustatoma pareigų dėl tokių sankcijų ar kitų esamų teisėsaugos sistemų taikymo konkrečiais atvejais;
- (15) šia direktyva valstybės narės taip pat turėtų būti įpareigosotos užtikrinti, kad už kurstymą, raginimą ir pagalbą vykdyti baudžiamuosius nusižengimus būtų taip pat baudžiama;
- (16) siekiant, kad sankcijos už direktyvoje nurodytus nusižengimus būtų veiksmingos ir atgrasančios, šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta minimali didžiausios laisvės atėmimo bausmės riba;
- (17) ši direktyva turėtų būti taikoma, atsižvelgiant į Reglamentu (ES) Nr. 596/2014 ir jo įgyvendinimo priemonėmis nustatytą teisės sistemą;
- (18) siekdamas veiksmingai įgyvendinti Europos politiką, kuria užtikrinamas finansų rinkų vientisumas ir kuri nustatyta Reglamente (ES) Nr. 596/2014, valstybės narės taip pat turėtų išplėsti ir taikyti nuostatas dėl atsakomybės už šioje direktyvoje numatytus nusižengimus juridiniams asmenims, nustatydamas baudžiamąsias ar nebaudžiamąsias sankcijas arba priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, pavyzdžiui, kaip antai sankcijas ir priemones, numatytas Reglamente (ES) Nr. 596/2014. Tokios sankcijos ir priemonės gali apimti galutinio sprendimo dėl sankcijos paskelbimą nurodant atsakingo juridinio asmens tapatybę, atsižvelgiant į pagrindines teises ir proporcingumo principą, taip pat į riziką finansų rinkų stabilumui ir vykdomiems tyrimams. Valstybės narės turėtų, kai tinkama ir kai nacionaline teise numatyta juridinių asmenų baudžiamoji atsakomybė, laikantis nacionalinių teisės aktų pradėti taikyti nuostatas dėl baudžiamosios atsakomybės už šioje direktyvoje numatytus nusižengimus. Ši direktyva neturėtų kliudyti valstybėms narėms skelbti galutinių sprendimų dėl atsakomybės ar sankcijų;
- (19) valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad teisėsaugos bei teisminės institucijos ir kitos kompetentingos tarnybos, atsakingos už šioje direktyvoje numatytų nusižengimų tyrimą arba dėl jų pradėtą baudžiamąjį persekiojimą, turėtų galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis. Atsižvelgiant, *inter alia*, į proporcingumo principą, tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti proporcingas tiriamų nusižengimų pobūdžiui ir sunkumui;
- (20) kadangi direktyva numatytos būtiniausios taisyklės, valstybės narės piktnaudžiavimo rinka atžvilgiu gali priimti ar toliau taikyti griežtesnes baudžiamosios teisės nuostatas.
- (21) Valstybės narės, pavyzdžiui, gali numatyti, kad piktnaudžiavimas rinka, įvykdytas dėl neatsargumo arba didelio aplaidumo, būtų laikomas baudžiamuoju nusižengimu;
- (22) šioje direktyvoje numatytos pareigos nustatyti sankcijas fiziniams ir juridiniams asmenims valstybių narių nacionalinėje teisėje, neatleidžia valstybių narių nuo pareigos savo nacionalinėje teisėje numatyti administracines sankcijas ir kitas priemones už Reglamente (ES) Nr. 596/2014 numatytus nusižengimus, išskyrus atvejus, kai valstybės narės nusprendė pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 savo nacionalinėje teisėje už tokius pažeidimus numatyti tik baudžiamąsias sankcijas;

- (23) šios direktyvos taikymo sritis nustatoma taip, kad būtų papildytos Reglamente (ES) Nr. 596/2014 išdėstytos nuostatos ir užtikrintas veiksmingas jų įgyvendinimas. Nors pagal šią direktyvą už nusikalstamą veiką turėtų būti baudžiama tuo atveju, kai ji padaroma tyčia ir bent rimtais atvejais, sankcijos už Reglamento (ES) Nr. 596/2014 pažeidimus taikomos nereikalaujant, kad būtų įrodyta, jog pažeidimas padarytas tyčia ar kad jis laikomas sunkiu. Taikydamos teisės aktą, kuriuo ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nustačius baudžiamąsias sankcijas už šioje direktyvoje numatytus nusižengimus ir administracines sankcijas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 nebūtų pažeistas ne *bis in idem* principas;
- (24) nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės bendrosioms taisyklėms dėl nuosprendžių priėmimo ir vykdymo atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, nustatant sankcijas jos turėtų būti proporcingos atsižvelgiant į atsakingais laikomų asmenų patirtą nuostolį arba į jų gautą pelną, taip pat žalą, kylančią kitiems asmenims dėl nusižengimo ir, jei taikoma, rinkų veikimui ar visai ekonomikai;
- (25) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. baudžiamųjų sankcijų bent už sunkiausių piktnaudžiavimo rinka atvejus užtikrinimo visoje Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina siekiant nurodyto tikslo;
- (26) didėjant tarpvalstybinės veiklos apimčiai reikia veiksmingo ir efektyvaus nacionalinių institucijų, kurios atsakingos už piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą, bendradarbiavimo. Tų nacionalinių institucijų darbo tvarka ir jų kompetencija įvairiose valstybėse narėse neturėtų trukdyti joms bendradarbiauti;
- (27) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija), kaip įtvirtinta ES sutartyje. Konkrečiai ji turėtų būti taikoma tinkamai atsižvelgiant į teisę į asmens duomenų apsaugą (8 straipsnis), saviraiškos ir informacijos laisvę (11 straipsnis), laisvę užsiimti verslu (16 straipsnis), teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą (47 straipsnis), nekaltumo prezumpciją ir teisę į gynybą (48 straipsnis), teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei bausmės proporcingumo principus (49 straipsnis) ir teisę nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią veiką (50 straipsnis);
- (28) įgyvendindamos šią direktyvą valstybės narės turėtų užtikrinti įtariamųjų ar kaltinamųjų procesines teises baudžiamajame procese. Šioje direktyvoje numatytos jų pareigos nedaro poveikio jų pareigoms, nustatytoms pagal Sąjungos teisę dėl procesinių teisių baudžiamosiose bylose. Jokia šios direktyvos nuostata nesiekama suvaržyti spaudos ar saviraiškos laisvės žiniasklaidoje tiek, kiek jos garantuojamos Sąjungoje ir valstybėse narėse, visų pirma pagal Chartijos 11 straipsnį ir kitas atitinkamas nuostatas. Tai turėtų būti pabrėžta ypač kalbant apie viešai neatskleistos informacijos atskleidimą pagal šios direktyvos nuostatas dėl tokio atskleidimo;
- (29) nedarant poveikio prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridedamo prie Sutarties, 4 straipsnio taikymui, Jungtinė Karalystė nedalyvaus priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (30) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1, 2, 3 ir 4 straipsnius Airija pranešė apie pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (31) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma;

(32) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pateikė nuomonę 2012 m. vasario 10 d.⁽¹⁾

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės, susijusios su baudžiamosiomis sankcijomis už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtą viešai neatskleistos informacijos atskleidimą ir už manipuliavimą rinka, siekiant užtikrinti finansų rinkų vientisumą Sąjungoje ir sustiprinti investuotojų apsaugą ir pasitikėjimą šiomis rinkomis.

2. Ši direktyva taikoma:

- a) finansinėms priemonėms, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar dėl kurių pateiktas prašymas leisti prekiauti reguliuojamoje rinkoje;
- b) finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama, leidžiama prekiauti daugiašalėje prekybos sistemoje (toliau - DPS) ar dėl kurių pateiktas prašymas leisti prekiauti DPS;
- c) finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama organizuotoje prekybos sistemoje (toliau - OPS);
- d) finansinėms priemonėms, neišvardytoms a, b arba c punktuose, kurių kaina ar vertė priklauso nuo tuose punktuose nurodytų finansinių priemonių, įskaitant kredito išsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorius ir sandorius dėl kainų skirtumo, tačiau jais neapsiribojant, arba kurios daro poveikį šių finansinių priemonių kainai ar vertei.

Ši direktyva taip pat taikoma veiksams ar sandoriams, įskaitant pasiūlymus, susijusius su apyvartinių taršos leidimų arba kitų jais pagrįstų aukciono platformoje parduodamų produktų, įskaitant, kai produktai aukcione parduodami kaip finansinės priemonės, pardavimu aukcionuose reguliuojamoje rinkoje pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1031/2010⁽²⁾. Nedarant poveikio specifinėms nuostatoms, susijusioms su aukcionuose pateikiamais kainų pasiūlymais, tokiems kainų pasiūlymams taikomos bet kurios šioje direktyvoje numatytos nuostatos, susiję su prekybos pavidimais.

3. Ši direktyva netaikoma:

- a) prekybai savomis akcijomis pagal atpirkimo programas, kai tokia prekyba vykdoma pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis;
- b) prekybai vertybiniais popieriais arba susijusiomis priemonėmis, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, skirtomis vertybinių popierių stabilizavimui, kai tokia prekyba vykdoma pagal to reglamento (5 straipsnio 4 ir 5 dalis);
- c) sandoriams, pavidimams ar veiksams, vykdomiems įgyvendinant pinigų, valiutos kurso, valstybės skolos valdymo politiką pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 6 straipsnio 1 dalį, sandoriams, pavidimams ar veiksams, vykdomiems pagal jo 6 straipsnio 2 dalį, veiksams įgyvendinant Sąjungos klimato politiką pagal jo 6 straipsnio 3 dalį arba veiksams, vykdomiems įgyvendinant Sąjungos bendrą žemės ūkio politiką arba Sąjungos bendrą žuvininkystės politiką pagal jo 6 straipsnio 4 dalį;

4. 5 straipsnis taip pat taikomas:

- a) biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutartims, kurių objektas – ne didmeniniai energiniai produktai, kai sandoris, pavidimas ar veiksmai daro poveikį šio straipsnio 2 dalyje nurodytos finansinės priemonės kainai ar vertei;

⁽¹⁾ OL C 177, 2012 6 20, p. 1.

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 12 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1031/2010 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcione pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje, terminų, administravimo ir kitų aspektų (OL L 302, 2010 11 18, p. 1).

b) finansinių priemonių tipams, įskaitant išvestinių finansinių priemonių sutartis ar kredito rizikos perleidimo išvestines finansines priemones, kai tokiu sandoriu, pavedimu, kainų pasiūlymu ar veiksmu daromas poveikis biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarčių kainai arba vertei, jeigu ši kaina arba vertė priklauso nuo tų finansinių priemonių kainos ar vertės;

c) veiksams, susijusiems su lyginamaisiais indeksais.

5. Ši direktyva taikoma bet kokiems sandoriams, pavedimams arba veiksams, susijusiems su bet kokia finansine priemone, nurodyta 2 ir 4 dalyse, nepriklausomai nuo to, ar toks sandoris, pavedimas arba veiksmas vykdomas prekybos vietoje.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. finansinė priemonė – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte.
2. biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis – biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutartis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 15 punkte;
3. atpirkimo programa – prekyba nuosavomis akcijomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/30/ES ⁽²⁾ 21–27 straipsnius;
4. viešai neatskleista informacija – informacija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 7 straipsnio 1–4 dalyse;
5. apyvartinis taršos leidimas – apyvartinis taršos leidimas, kaip aprašyta Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnio 11 punkte;
6. lyginamasis indeksas – indeksas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 29 punkte;
7. pripažinta rinkos praktika – konkreti rinkos praktika, kurią atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija pripažino pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 13 straipsnį;
8. stabilizavimas – stabilizavimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 2 dalies d punkte;
9. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
10. daugiašalė prekybos sistema arba DPS – daugiašalė prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
11. organizuota prekybos sistema arba OPS – organizuota prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 23 punkte;
12. prekybos vieta – prekybos vieta, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 24 punkte;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Direktyvą 2011/61/ES ir Direktyvą 2002/92/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 315, 2012 11 14, p. 74).

13. didmeninis energinis produktas – didmeninis energinis produktas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 5961227/2011 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 4 punkte;
14. emitentas – emitentas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 21 punkte.

3 straipsnis

Prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, patarimas kitam asmeniui ar jo skatinimas prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, patarimas kitam asmeniui ar jo skatinimas prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kaip nurodyta 2-8 dalyse, būtų laikomi baudžiamaisiais nusižengimais bent rimtų nusižengimų atvejais ir kai jie padaryti tyčia.
2. Šios direktyvos tikslais laikoma, kad prekiaujama vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kai asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir ta informacija pasinaudoja, kad savo ar trečiojo asmens sąskaita tiesiogiai ar netiesiogiai įsigytų ar perleistų finansines priemones, su kuriomis ta informacija yra susijusi.
3. Šis straipsnis taikomas bet kuriam viešai neatskleistos informacijos turinčiam asmeniui dėl to, kad tas asmuo:
 - a) yra emitento administracinių, valdymo ar priežiūros organų narys arba apyvartinių taršos leidimų rinkoje dalyvis;
 - b) turi emitento kapitalo dalį arba yra apyvartinių taršos leidimų rinkoje dalyvis;
 - c) turi galimybę susipažinti su informacija vykdydamas profesinę veiklą ar atlikdamas pareigas darbe; arba
 - d) dalyvauja nusikalstamoje veikloje.

Šis straipsnis taip pat taikomas bet kuriam asmeniui, kuris įgijo viešai neatskleistos informacijos kitomis aplinkybėmis nei nurodyta pirmoje pastraipoje kai tam asmeniui žinoma, kad tai yra viešai neatskleista informacija.

4. Kai viešai neatskleista informacija pasinaudojama atšaukiant ar keičiant pavidimą dėl finansinės priemonės, su kuria susijusi ši informacija, kai pavidimas buvo pateiktas prieš tai, kai atitinkamas asmuo sužino viešai neatskleistą informaciją, tai taip pat laikoma prekyba vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija.
5. Apyvartinių taršos leidimų ar kitų jais pagrįstų aukcione parduodamų produktų aukcionų, rengiamų remiantis Reglamentu (ES) Nr. 1031/2010, atžvilgiu šio straipsnio 4 dalyje nurodytas naudojimas viešai neatskleista informacija apima ir asmens savo ar trečiojo asmens sąskaita atliekamą pasiūlymo pateikimą, keitimą ar atsiėmimą.
6. Šioje direktyvoje laikoma, kad asmuo pataria kitam asmeniui prekiauti vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija arba jį į tokią prekybą įtraukia, jei toks asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir:
 - a) remdamasis ta informacija pataria kitam asmeniui įsigyti finansinių priemonių, su kuriomis ta informacija yra susijusi, ar jas parduoti, arba skatina tą asmenį įsigyti šių priemonių ar jas parduoti, arba
 - b) remdamasis ta informacija pataria kitam asmeniui atšaukti ar pakeisti pavidimą dėl finansinės priemonės, su kuria susijusi ši informacija, arba skatina jį atšaukti ar pakeisti pavidimą dėl šios priemonės.

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (OL L 326, 2011 12 8, p. 1).

7. 6 dalyje nurodytas pasinaudojimas patarimu ar skatinimu prilygsta prekybai vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, kai asmuo, kuris pasinaudoja patarimu ar skatinimu, žino, kad jis pagrįstas viešai neatskleista informacija.

8. Taikant šį straipsnį vien tai, kad asmuo turi arba turėjo viešai neatskleistos informacijos, nereiškia, jog tas asmuo pasinaudojo ta informacija ir todėl vykdė finansinių priemonių įsigijimu ar pardavimu pagrįstą prekybą vertybiniais popieriais, kai jo elgesys atitinka teisėtą elgesį pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 9 straipsnį.

4 straipsnis

Neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad neteisėtas viešai neatskleistos informacijos atskleidimas, kaip nurodyta 2-5 dalyse, būtų laikomas baudžiamuoju nusižengimu bent rimtų nusižengimų atvejais ir kai jis padarytas tyčia.

2. Šioje direktyvoje laikoma, kad viešai neatskleista informacija neteisėtai atskleidžiama tada, kai asmuo turi viešai neatskleistos informacijos ir tą informaciją atskleidžia bet kuriam kitam asmeniui, išskyrus atvejus, kai ji atskleidžiama įprastai vykdant su jo einamomis pareigomis, profesija ar funkcijomis susijusią veiklą, įskaitant atvejus, kai atskleidimas yra rinkos zondavimas, atliekamas pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 11 straipsnio 1–8 dalis.

3. Šis straipsnis taikomas bet kuriam asmeniui, aki yra 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos situacijos ar aplinkybės.

4. Šioje direktyvoje tolesnis patarimų ar skatinimų, nurodytų 3 straipsnio 6 dalyje, atskleidimas laikomas neteisėtu viešai neatskleistos informacijos atskleidimu pagal šį straipsnį, kai asmuo, atskleidžiantis patarimą arba skatinimą, žino, kad jis buvo pagrįstas viešai neatskleista informacija.

5. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į poreikį apsaugoti spaudos ir saviraiškos laisvę.

5 straipsnis

Manipuliavimas rinka

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad manipuliavimas rinka, kaip nurodyta 2 dalyje, būtų laikomas baudžiamuoju nusižengimu bent rimtų nusižengimų atvejais ir kai jis padarytas tyčia.

2. Šioje direktyvoje manipuliavimui rinka priskiriami šie veiksmai:

a) sandorio sudarymas, prekybos pavedimo pateikimas ar bet kuris kitas elgesys, jei tuo būdu:

i) skleidžiami melaginti ar klaidinantys signalai dėl finansinės priemonės ar su ja susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties pasiūlos, paklausos ar kainos; arba

ii) užsitikrinama neįprasta ar dirbtinė vienos ar keleto finansinių priemonių ar su jomis susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties kaina;

išskyrus atvejus, kai asmens, kuris sudarė sandorius arba pateikė prekybos pavedimus, priežastys tai daryti yra teisėtos, o tie sandoriai ar prekybos pavedimai atitinka pripažintą rinkos praktiką atitinkamoje prekybos vietoje,

b) sandorio sudarymas, prekybos pavedimo pateikimas ar bet kokia kita veika ar elgesys, darantis poveikį vienos ar kelių finansinių priemonių ar su jomis susijusios biržos prekių neatidėliotųjų sandorių sutarties kainai, kai pasinaudojama fiktyvia priemone ar kitaip mėginama apgauti ar manipuliuoti;

- c) informacijos, kuria pateikiamas melagingas ar klaidinantis signalas apie finansinių priemonių ar su jomis susijusių biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarčių pasiūlą, paklausą ar kainą, arba kuria užsitikrinama nenormali ar dirbtinė vienos ar keleto finansinių priemonių ar su jomis susijusios biržos prekių neatidėliotinių sandorių sutarties kaina, sklaidimas per žiniasklaidos priemones, įskaitant internetą, arba bet kokiomis kitomis priemonėmis, kai asmenys, kurie paskleidė šią informaciją asmenys užsitikrina ar kitam asmeniui užtikrina naudą ar pelną; arba
- d) melagingos ar klaidinančios informacijos sklaidimas, melagingų ar klaidinančių duomenų teikimas arba bet kokios veiklos, kuria siekiama manipuluoti apskaičiuojant lyginamąjį indeksą, vykdymas.

6 straipsnis

Kurstymas, bendrininkavimas, raginimas ir bandymas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad už kurstymą, raginimą ir pagalbą vykdyti 3 straipsnio 2–5 dalyse, 4 ir 5 straipsniuose nurodytą veiką būtų baudžiama kaip už baudžiamąjį nusižengimą.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad už bandymą įvykdyti bet kurią 3 straipsnio 2–5 ir 7 dalyse bei 5 straipsnyje nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama kaip už baudžiamąjį nusižengimą.
3. *Mutatis mutandis* taikoma 3 straipsnio 8 dalis.

7 straipsnis

Baudžiamosios sankcijos fiziniams asmenims

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad už 3–6 straipsniuose nurodytus nusižengimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios baudžiamosios sankcijos.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad už 3 ir 5 straipsniuose nurodytą nusižengimą būtų skiriama maksimali ne trumpesnė kaip ketverių metų laisvės atėmimo bausmė.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad už 4 straipsnyje nurodytą nusižengimą būtų skiriama maksimali ne trumpesnė kaip dvejų metų laisvės atėmimo bausmė.

8 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 3–6 straipsniuose nurodytus nusižengimus, kuriuos jų naudai padarė bet kuris asmuo, veikdamas individualiai arba kaip juridinio asmens organo narys, juridiniame asmenyje einantis vadovaujamas pareigas, remiantis tuo, kad jis:
 - a) turėjo įgaliojimus atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) juridinio asmens vardu turėjo teisę priimti sprendimus; arba
 - c) turėjo teisę vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.
2. Be to, valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys būtų atsakingi tais atvejais, kai 3–6 straipsniuose nurodytus nusižengimus juridinio asmens naudai padarė jam pavaldus asmuo dėl 1 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros ar kontrolės.
3. Juridinių asmenų atsakomybė remiantis 1 ir 2 dalimis apima galimybę kelti baudžiamąsias bylas fiziniams asmenims, kurie su 3–6 straipsniuose nurodytais nusižengimais susiję kaip vykdytojai, kurstytojai ar bendrininkai.

*9 straipsnis***Juridiniams asmenims taikomos sankcijos**

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 8 straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, kurios gali būti piniginės baudos pagal baudžiamąją arba kitą teisę ir kitos sankcijos, kaip antai:

- a) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimas;
- b) laikinas ar nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- c) teisminės priežiūros skyrimas;
- d) likvidavimas teismo nurodymu;
- e) laikinas ar galutinis įmonių, kuriomis buvo pasinaudota vykdant nusižengimą, uždarymas.

*10 straipsnis***Jurisdikcija**

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių savo jurisdikcijai dėl nusikalstamos veikos, nurodytos 3–6 straipsniuose, nustatyti, kai:

- a) nusižengimas arba jo dalis padaryta jų teritorijoje; arba
- b) nusižengimą įvykdė vienas iš jų piliečių, bent tais atvejais, kai veiksmas yra nusižengimas ten, kurioje jis buvo įvykdytas.

2. Valstybė narė praneša Komisijai, jeigu ji nusprendžia nustatyti papildomą jurisdikciją dėl nusižengimo, nurodyto 3–6 straipsniuose, padaryto už jos teritorijos ribų, kai:

- a) pažeidėjas yra nuolatinis jos teritorijos gyventojas; arba
- b) nusižengimas įvykdytas juridinio asmens, įsisteigusio jos teritorijoje, naudai.

*11 straipsnis***Mokymas**

Nedarydamos poveikio Sąjungos teismų nepriklausomumui ir teismų struktūrų skirtumams, valstybės narės prašo asmenų, kurie atsakingi už teisėjų, prokurorų, policijos ir tų kompetentingų institucijų darbuotojų, kurie dalyvauja baudžiamuosiuose procesuose ir tyrimuose, mokymą, organizuoti tinkamą mokymą, kad būtų įgyvendinti šios direktyvos tikslai.

*12 straipsnis***Ataskaita**

Ne vėliau kaip 2018 m. liepos 4 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai direktyvos veikimo ataskaitą, kurioje prireikus nurodoma būtinybė ją iš dalies pakeisti, visų pirma atsižvelgiant į sunkių atvejų, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalyje, 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalyje, aiškinimą, į valstybių narių numatytų sankcijų lygį ir į tai, koks šioje direktyvoje nurodytų neprivalomų elementų priėmimo mastas.

Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstą.

Tas priemonės jos taiko nuo 2016 m. liepos 3 d. atsižvelgiant į Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 įsigaliojimo datą.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/59/ES

2014 m. gegužės 15 d.

kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gavavimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) finansų krizė parodė, kad labai trūksta tinkamų Sąjungos lygmens priemonių klausimams, susijusiems su nepatikimomis ar žlungančiomis kredito įstaigomis ir investicinėmis įmonėmis (toliau – įstaigos), veiksmingai spręsti. Tokios priemonės visų pirma būtinos nemokumo prevencijai užtikrinti, o nemokumo atveju – neigiamoms pasekmėms kiek įmanoma sumažinti išsaugant sistemiskai svarbias atitinkamos įstaigos funkcijas. Per krizę tie iššūkiai buvo svarbus veiksnys, vertęs valstybes narės gelbėti įstaigas mokesčių mokėtojų pinigais. Patikimos gavavimo ir pertvarkymo sistemos tikslas – kuo labiau sumažinti tokių veiksmų būtinybę;
- (2) finansų krizė buvo sisteminio masto tuo atžvilgiu, kad ji paveikė daugelio kredito įstaigų galimybę gauti finansavimą. Prasidėjus tokiai krizei reikia imtis priemonių siekiant užtikrinti visų kredito įstaigų, kurios kitais atžvilgiais yra mokingos, lygiavertes galimybes gauti finansavimą, kad būtų išvengta sutrikimų, turinčių padarinių visai ekonomikai. Tokios priemonės apima centrinių bankų paramą likvidumui padidinti ir valstybėms narėms pateikus garantijas mokių kredito įstaigų išleistiems vertybiniais popieriais;
- (3) Sąjungos finansų rinkos yra labai integruotos ir tarpusavyje susijusios, daug įstaigų aktyviai veikia ne tik savo valstybėje narėje. Tikėtina, kad tarpvalstybinės įstaigos žlugimas paveiks įvairių valstybių narių, kuriose įstaiga veikia, finansų rinkų stabilumą. Jei valstybės narės nesugeba perimti žlungančios įstaigos kontrolės ir jos pertvarkyti taip, kad būtų veiksmingai išvengta didesnės sisteminės žalos, gali nukentėti valstybių narių abipusis pasitikėjimas ir finansinių paslaugų vidaus rinkos patikimumas. Todėl finansų rinkų stabilumas yra viena iš esminių vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygų;

⁽¹⁾ OL C 39, 2013 2 12, p. 1.

⁽²⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 68.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

- (4) šiuo metu įstaigų pertvarkymo procedūros Sąjungos lygmeniu nederinamos. Kai kurios valstybės narės įstaigoms taiko tokias pat procedūras kaip kitoms nemokioms įmonėms, o kai kuriais atvejais tos procedūros buvo pritaikytos įstaigoms. Valstybėse narėse įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių įstaigų nemokumą, esmė ir procedūros labai skiriasi. Be to, finansų krizė parodė, kad bendrosios įmonių bankroto procedūros ne visuomet gali tikti įstaigoms, nes jomis nebūtinai visuomet užtikrinama intervencinių priemonių taikymo sparta, įstaigų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumas ir finansinio stabilumo išlaikymas;
- (5) todėl būtinas režimas siekiant suteikti institucijoms patikimą priemonių rinkinį pakankamai anksti ir greitai įsikišti į nepatikimos arba žlungančios įstaigos veiklą, kad būtų užtikrintas įstaigos ypatingos svarbos finansinių ir ekonominių funkcijų tęstinumas ir kartu kiek įmanoma sumažintas įstaigos žlugimo poveikis ekonomikai ir finansų sistemai. Režimas turėtų užtikrinti, kad visų pirma nuostoliai būtų paskirstomi akcininkams ir tik po to kreditoriams, su sąlyga, kad nė vienas kreditorius nepatirtų didesnių nuostolių nei būtų patyręs tuo atveju, jei įstaiga būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, laikantis šioje direktyvoje nustatyto principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė. Naudodamosi naujais įgaliojimais institucijos galėtų užtikrinti, pavyzdžiui, nuolatinę galimybę naudotis indėliais ir vykdyti mokėjimo operacijas, atitinkamais atvejais parduoti gyvybingas įstaigos dalis, taip pat teisingai ir iš anksto numatomu būdu paskirstyti nuostolius. Pasiekus tuos tikslus būtų lengviau išvengti finansų rinkų destabilizavimo ir kiek įmanoma sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančias sąnaudas;
- (6) vykdant reguliavimo sistemos peržiūrą, visų pirma didinant kapitalo rezervą ir likvidumo atsargas ir nustatant geresnes makrolygio rizikos ribojimo politikos priemones, bus sumažinta ateities krizių tikimybė ir padidintas įstaigų atsparumas nepalankiausioms ekonominėms sąlygoms, neatsižvelgiant į tai, kokios priežastys jas lėmė – visos sistemos sutrikimai ar konkrečiai įstaigai būdingi įvykiai. Vis dėlto sukurti tokią reguliavimo ir priežiūros sistemą, kuri užkirstų kelią bet kokiai galimybei, kad tos įstaigos kada nors patirs sunkumų, yra neįmanoma. Todėl valstybės narės turėtų būti pasiruošusios spręsti problemas su sisteminėmis krizėmis ir su pavienių įstaigų žlugimu susijusiais atvejais ir turėti tam skirtas tinkamas gaivinimo ir pertvarkymo priemones. Tokios priemonės, be kita ko, turėtų apimti mechanizmus, kuriuos naudodamos institucijos gali veiksmingai spręsti klausimus, susijusius su žlungančiomis ar galinčiomis žlugti įstaigomis;
- (7) naudojantis tokiais įgaliojimais ir imantis priemonių turėtų būti atsižvelgiama į žlugimo aplinkybes. Jeigu problema kyla pavienėje įstaigoje, o poveikio likusioje finansų sistemos dalyje nėra, institucijos turėtų sugebėti pasinaudoti joms suteiktais pertvarkymo įgaliojimais daug nesirūpindamos dėl to, kad problema išplis. Kita vertus, esant nestabiliai padėčiai, derėtų veikti atsargiau, kad būtų išvengta finansų rinkų destabilizavimo;
- (8) pertvarkant įstaigą taip, kad ji būtų išlaikoma kaip veiklą galinti tęsti įstaiga ar įmonė, blogiausiu atveju gali būti imamasi Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių, įskaitant laikiną įstaigos ar įmonės perėmimą valstybės nuosavybėn. Todėl labai svarbu, jog pertvarkymo įgaliojimai būtų nustatyti ir pertvarkymo finansavimo struktūra būtų organizuota taip, kad mokesčių mokėtojams tektų grynosios pajamos, kurios gali būti gautos restruktūrizavus įstaigą, kurią į saugią padėtį grąžino institucijos. Už tai, kad prisiimama atsakomybė ir rizika, turėtų būti atlyginama;
- (9) kai kurios valstybės narės jau priėmė teisės aktų pakeitimus, kuriais nustatomi žlungančių įstaigų pertvarkymo mechanizmai; kitos yra paskelbusios apie ketinimus sukurti tokius mechanizmus, jei jie nebus patvirtinti Sąjungos lygmeniu. Tikėtina, kad tai, jog nėra bendrų įstaigų pertvarkymui taikomų sąlygų, įgaliojimų ir procesų, kliudo vidaus rinkai sklandžiai veikti ir nacionalinėms institucijoms bendradarbiauti sprendžiant problemas, susijusias su žlungančiomis tarpvalstybinėmis grupėmis ar įstaigomis. Tai ypač aktualu, kai dėl skirtingų metodų nacionalinės institucijos neužtikrina vienodo kontrolės lygio arba neturi vienodų galimybių pertvarkyti įstaigas. Tie pertvarkymo režimai skirtumai gali daryti skirtingą poveikį įstaigų finansavimo sąnaudoms skirtingose valstybėse narėse ir gali iškreipti įstaigų konkurenciją. Veiksmingi pertvarkymo režimai visose valstybėse narėse reikalingi siekiant užtikrinti, kad galimybė įstaigoms pasinaudoti vidaus rinkos teikiamomis įsisteigimo teisėmis nebūtų ribojama dėl buveinės valstybės narės finansinių išteklių, skirtų jų žlugimui valdyti;
- (10) reikėtų šalinti tas kliūtis ir patvirtinti taisyklės užtikrinant, kad nebūtų pažeistos vidaus rinkos nuostatos. Tuo tikslu įstaigų pertvarkymo taisyklės turėtų būti suderintos vadovaujantis bendromis būtiniausio derinimo taisyklėmis;

- (11) siekiant užtikrinti suderinamumą su esamais Sąjungos teisės aktais finansinių paslaugų srityje ir kuo didesni visų rūšių įstaigų finansinį stabilumą, pertvarkymo režimas turėtų būti taikomas įstaigoms, kurioms taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES⁽²⁾. Be to, režimas turėtų būti taikomas finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, numatytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB⁽³⁾, taip pat mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms ir finansų įstaigoms, kurios yra įstaigos patronuojamosios įmonės ar finansų kontroliuojančiosios bendrovės, mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės ir joms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra. Krizė parodė, kad grupei priklausančio subjekto nemokumas gali sparčiai paveikti visos grupės mokumą ir dėl to turėti net sisteminių pasekmių. Todėl institucijos turėtų turėti veiksmingų priemonių tokių subjektų atžvilgiu, kad užkirstų kelią problemos plitimui ir sukurtų nuoseklią pertvarkymo schemą visai grupei, nes grupei priklausančio subjekto nemokumas galėtų sparčiai paveikti visos grupės mokumą;
- (12) siekiant užtikrinti reglamentavimo sistemos nuoseklumą, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012⁽⁴⁾ apibrėžtoms pagrindinėms sandorio šalims ir rengiamame Europos Parlamento ir Tarybos reglamente dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų (toliau – CPVD) apibrėžtiems centriniams vertybinių popierių depozitoriumams turėtų būti skirta atskira teisėkūros iniciatyva, kuria sukuriama tų subjektų gaivinimo ir pertvarkymo sistema;
- (13) naudojant šioje direktyvoje numatytas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, gali būti ribojamos akcininkų ir kreditorių teisės. Visų pirma institucijų turimi įgaliojimai perduoti įstaigos akcijas arba visą turtą ar jo dalį privačiam pirkėjui be akcininkų sutikimo turi poveikį akcininkų nuosavybės teisėms. Be to, įgaliojimai spręsti, kuriuos žlungančios įstaigos išpareigojimus perduoti, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti paslaugų tęstinumą ir išvengti neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, gali paveikti vienodų sąlygų taikymą kreditoriams. Taigi pertvarkymo veiksmų turėtų būti imamasi tik tais atvejais, kai tai būtina dėl viešojo intereso, o bet koks su pertvarkymo veiksmis susijęs kišimasis į akcininkų ir kreditorių teises turėtų atitikti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija). Be kita ko, tais atvejais, kai vykdančios pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriai vertinami skirtingai, toks skirtingas vertinimas turėtų būti pagrįstas viešuoju interesu ir proporcingas rizikai, kurią siekiama pašalinti, be to, jis neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinis pilietybės atžvilgiu;
- (14) institucijos, užtikrinamos, kad režimas būtų taikomas tinkamai ir proporcingai ir kad būtų kuo mažesnė su gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo pareigomis susijusi administracinė našta, klausimais, susijusiais su gaivinimo ir pertvarkymo planais ir tų institucijų turimų įvairių įgaliojimų ir priemonių naudojimu, turėtų atsižvelgti į įstaigos verslo pobūdį, akcijų paketo struktūrą, teisinę formą, rizikos modelį, dydį ir teisinį statusą, taip pat tarpusavio sąsajas su kitomis įstaigomis arba apskritai finansų sistema, jos veiklos apimtį ir sudėtingumą, tai, ar ji yra institucinės užtikrinimo sistemos arba kitų kooperacinės abipusio solidarumo sistemos narė ir tai, ar ji teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą, bei tai, ar jos žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti didelių neigiamų pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms arba visai ekonomikai. Kadangi šioje direktyvoje ir jos prieduose nurodytu turiniu ir informacija nustatomi būtiniausi reikalavimai akivaizdžiai sisteminei svarbos įstaigoms, institucijoms leidžiama konkrečioms įstaigoms taikyti skirtingus arba labai sumažintus reikalavimus dėl gaivinimo ir pertvarkymo planų ir informavimo, taip pat nustatant, kad atnaujinimas atliekamas rečiau nei kartą per metus. Mažai su kitais subjektais susieto, nesudėtingos struktūros mažos įstaigos gaivinimo plane galėtų būti pateikiama vien informacija apie jo struktūrą, gaivinimo veiksmų pradžios sąlygas ir gaivinimo galimybes. Jei įstaigai būtų galima leisti bankrutuoti, būtų galima naudoti mažesnės apimties pertvarkymo planą. Be to, režimas turėtų būti taikomas nesukeliant grėsmės finansų rinkų

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 2 7, p. 1).

stabilumui. Visų pirma esant situacijoms, kurioms būdingos platesnio masto problemos ar net abejonės dėl daugelio įstaigų atsparumo, labai svarbu, kad institucijos atsižvelgtų į riziką, jog problema išplis dėl veiksmų, kurių imtasi pavienės įstaigos atžvilgiu;

- (15) siekdamas užtikrinti reikiamą veiksmų spartą, garantuoti nepriklausomumą nuo ekonomikos subjektų ir išvengti interesų konfliktų, valstybės narės turėtų paskirti viešojo administravimo institucijas arba institucijas, kurioms būtų suteikti viešojo administravimo įgaliojimai, pagal šią direktyvą vykdyti su pertvarkymu susijusias funkcijas ir užduotis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad toms pertvarkymo institucijoms būtų skirta pakankamai išteklių. Paskyrus viešosios institucijas, neturėtų būti atmetama delegavimo galimybė pertvarkymo institucijos atsakomybe. Tačiau nebūtina tiksliai nurodyti institucijos (-jų) tipo (-ų), kurią (-ias) valstybės narės turėtų paskirti kaip pertvarkymo instituciją. Jei tas aspektas būtų suderintas, būtų lengviau koordinuoti veiksmus, tačiau būtų labai kišamasi į valstybių narių konstitucines ir administracines sistemas. Pakankamą koordinavimo lygį vis dėlto galima pasiekti numaćius švelnesnį reikalavimą: visoms nacionalinėms institucijoms, dalyvaujančioms pertvarkant įstaigas, turėtų būti atstovaujama pertvarkymo kolegijose, kuriose turėtų vykti tarpvalstybinio ar Sąjungos lygmens koordinavimas. Todėl valstybės narės turėtų laisvai pasirinkti, kokios institucijos turėtų atsakyti už pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi šioje direktyvoje nustatytais įgaliojimais. Kai valstybės narės pertvarkymo institucija paskiria instituciją, atsakingą už įstaigų rizikos ribojimo priežiūrą (toliau – kompetentinga institucija), derėtų nustatyti tinkamas struktūrines priemones siekiant atskirti priežiūros funkcijas ir pertvarkymo funkcijas. Tuo atskyrimu pertvarkymo funkcijas vykdančioms struktūroms neturėtų būti kliudoma priėti prie bet kurios informacijos, kuri prieinama priežiūros funkcijas vykdančioms struktūroms;
- (16) atsižvelgiant į įstaigos žlugimo pasekmes valstybės narės finansų sistemai ir ekonomikai, taip pat į galimą poreikį naudoti viešąsias lėšas ieškant išeities iš krizės, vykstant krizių valdymo ir įstaigų pertvarkymo procesui ankstyvu etapu turėtų aktyviai dalyvauti valstybių narių finansų ministerijos ar kitos atitinkamos ministerijos;
- (17) siekiant veiksmingai pertvarkyti įstaigas ar grupės subjektus, veikiančius visoje Sąjungoje, reikia, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiautų priežiūros ir pertvarkymo kolegijose visais šioje direktyvoje apibrėžtais etapais – nuo gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo iki faktinio įstaigos pertvarkymo. Kai nacionalinėms institucijoms nepavyksta susitarti dėl sprendimų, kurie pagal šią direktyvą turi būti priimti įstaigų atžvilgiu, šioje direktyvoje nurodytais kraštutiniais atvejais Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, turėtų atlikti tarpininko vaidmenį. Tam tikrais atvejais šia direktyva numatomas privalomas EBI tarpininkavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Toks privalomas tarpininkavimas nedraudžia vykdyti neprivalomo tarpininkavimo kitais atvejais pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį;
- (18) pertvarkant įstaigas ar grupes, veikiančias visoje Sąjungoje, priimtais sprendimais taip pat turėtų būti siekiama išsaugoti finansinį stabilumą ir kuo labiau sumažinti ekonominį ir socialinį poveikį valstybėse narėse, kuriose ta įstaiga ar grupė veikia;
- (19) kad galėtų efektyviai spręsti žlungančių įstaigų problemą, institucijos turėtų turėti įgaliojimus taikyti parengiamąsias ir prevencines priemones;
- (20) atsižvelgiant į tai, kad išplečiamos EBI funkcijos ir užduotys, kaip nustatyta šioje direktyvoje, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų pasirūpinti, kad tam nedelsiant būtų suteikta pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių. Tuo tikslu taikant Reglamento (EB) Nr. 1093/2010 63 ir 64 straipsniuose nurodytą EBI biudžeto sudarymo, vykdymo ir kontrolės procedūrą reikėtų deramai atsižvelgti į tas užduotis. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi aukščiausių efektyvumo standartų;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (21) svarbu, kad įstaigos parengtų ir reguliariai atnaujintų gaivinimo planus, kuriuose būtų išdėstytos priemonės, kurių turi imtis tos įstaigos siekdamos atkurti savo finansinę būklę po jos didelio pablogėjimo. Tokie planai turėtų būti išsamūs ir pagrįsti nustatytos prielaidomis numatant daugelį įtikinamų prastos padėties scenarijų. Tačiau reikalavimas parengti gaivinimo planą turėtų būti taikomas proporcingai, atsižvelgiant į sisteminę įstaigos ar grupės svarbą ir jos sąsajas, įskaitant taikomas abipusių garantijų sistemas. Todėl privalomame plano turinyje reikėtų nurodyti įstaigos finansavimo šaltinių, įskaitant abipusiai užtikrintą finansavimą ar įsipareigojimus, pobūdį ir į tai, kiek tikėtina grupės parama. Reikėtų reikalauti, kad įstaigos pateiktų savo planus kompetentingoms institucijoms išsamiai įvertinti, be kita ko, įvertinti, ar planai yra visapusiški ir ar pagal juos būtų įmanoma laiku atkurti įstaigos gyvybingumą, net finansiškai ypač nepalankiomis sąlygomis;
- (22) gaivinimo planuose, be kita ko, turėtų būti numatomos priemonės, kurių galėtų imtis įstaigos vadovybė, kai tenkinamos ankstyvosios intervencijos sąlygos;
- (23) nustatant, ar privačiojo sektoriaus veiksmais galėtų būti užkirstas kelias įstaigos žlugimui per pagrįstą laikotarpį, atitinkama institucija turėtų atsižvelgti į ankstyvosios intervencijos priemonių, kurios buvo taikytos kompetentingos institucijos iš anksto nustatytu laikotarpiu, veiksmingumą. Rengiant grupių gaivinimo planus turėtų būti atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį visoms valstybėms narėms, kuriose veikia grupė;
- (24) kai įstaiga nepateikia tinkamo gaivinimo plano, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kad įstaiga imtųsi priemonių, būtinų esminiams plano trūkumams pašalinti. Tas reikalavimas gali paveikti laisvę užsiimti verslu, kuri garantuojama Chartijos 16 straipsniu. Tačiau tos pagrindinės teisės apribojimas yra būtinas siekiant finansinio stabilumo tikslų. Kalbant konkrečiau, toks apribojimas būtinas siekiant stiprinti įstaigų verslą ir neleisti joms pernelyg išaugti arba prisiimti per didelės rizikos, neturint galimybių įveikti nuosmukius bei nuostolius ir atkurti kapitalo bazę. Šis apribojimas yra proporcingas, nes jis leidžia imtis tokių prevencinių veiksmų, kokių reikia siekiant pašalinti trūkumus, ir todėl atitinka Chartijos 52 straipsnį;
- (25) pertvarkymo planavimas yra būtina veiksmingo pertvarkymo dalis. Institucijos turėtų turėti visą būtiną informaciją, kad galėtų nustatyti ypatingos svarbos funkcijas ir užtikrinti jų tęstinumą. Tačiau reikalavimai dėl pertvarkymo plano turinio turėtų būti proporcingi sisteminei įstaigos ar grupės svarbai;
- (26) dėl įstaigų išskirtinių žinių apie savo veikimą ir bet kokias su juo susijusias problemas pertvarkymo planus pertvarkymo institucijos turėtų parengti, be kita ko, remdamosi atitinkamų įstaigų teikiama informacija;
- (27) siekiant laikytis proporcingumo principo ir užkirsti kelią per didelei administracinei naštai, galimybė kompetentingoms institucijoms, o atitinkamais atvejais – pertvarkymo institucijoms leisti nesilaikyti reikalavimų, susijusių su gaivinimo ir pertvarkymo planų rengimu, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, turėtų būti suteikta šioje direktyvoje nurodytais tam tikrais atvejais. Tokie atvejai yra centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamos įstaigos, kurioms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Direktyvos 2013/36/ES 21 straipsnio, taip pat įstaigoms, priklausančioms institucinei užtikrinimo sistemai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalį. Kiekvienu atveju leidimas nesilaikyti reikalavimų turėtų būti suteikiamas laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų;
- (28) atsižvelgiant į centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamų įstaigų kapitalo struktūrą, šios direktyvos tikslais tos įstaigos neturėtų privalėti rengti atskirų gaivinimo ir pertvarkymo planų vien tuo pagrindu, kad centrinės įstaigos, kuri jas nuolat kontroliuoja, veiklą tiesiogiai prižiūri Europos Centrinis Bankas;

- (29) pertvarkymo institucijos, remdamosi atitinkamų pertvarkymo institucijų atliktu pertvarkymo galimybių įvertinimu, turėtų turėti įgaliojimų tiesiogiai ar netiesiogiai pasitelkus kompetentingą instituciją reikalauti pakeisti įstaigų ar grupių struktūrą ir organizaciją, imtis būtinų proporcingų priemonių, kad sumažintų ar pašalintų praktines esmines pertvarkymo priemonių taikymo kliūtis ir užtikrintų sėkmingą konkrečių subjektų pertvarkymą. Dėl galimo visų įstaigų sisteminio pobūdžio, siekiant išsaugoti finansinį stabilumą labai svarbu, kad institucijos turėtų galimybę pertvarkyti bet kurią įstaigą. Kad būtų laikomasi Chartijos 16 straipsnyje nustatytos teisės užsiimti verslu, institucijų veiksmų laisvė turėtų apsiriboti tuo, kas būtina siekiant supaprastinti įstaigos struktūrą ir veiklą vien tam, kad būtų lengviau ją pertvarkyti. Be to, visos šiais tikslais taikomos priemonės turėtų atitikti Sąjungos teisę. Priemonės neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinės pilietybės pagrindu ir turėtų būti grindžiamos pagrindine priežastimi, kad yra vykdomos paisant viešojo intereso užtikrinti finansinį stabilumą. Be to, veiksmais neturėtų būti siekiama daugiau, nei absoliučiai būtina tikslams įgyvendinti. Spręsdamos, kokių priemonių imtis, pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į Europos sisteminės rizikos valdybos, įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾, išpėjimus ir rekomendacijas;
- (30) priemonės, kuriomis siūloma įveikti ar šalinti sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo kliūtis, neturėtų trukdyti įstaigoms naudotis įsisteigimo teise, kuri joms suteikta Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV);
- (31) gaivinimo ir pertvarkymo planuose neturėtų būti numatoma galimybės pasinaudoti nepaprastą viešąja finansine parama arba mokesčių mokėtojams sukelti nuostolių rizikos;
- (32) šioje direktyvoje numatytas nuostatas dėl grupių gaivinimo ir pertvarkymo planų derėtų taikyti visoms institucijų grupėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, įskaitant grupes, kurių įmonės susijusios ryšiais, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 83/349/EEB ⁽²⁾ 22 straipsnio 7 dalies prasme. Gaivinimo ir pertvarkymo planuose turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamos grupės finansinę, techninę ir verslo struktūrą. Jei rengiami individualūs įstaigų, kurios yra grupės dalis, gaivinimo ir pertvarkymo planai, atitinkamos institucijos turėtų siekti kiek įmanoma užtikrinti jų darną su likusių grupės narių gaivinimo ir pertvarkymo planais;
- (33) turėtų būti laikomasi bendros taisyklės, kad grupės gaivinimo ir pertvarkymo planai rengiami visai grupei ir kad juose nustatomos priemonės, taikomos patronuojančiajai įstaigai ir visoms atskiroms patronuojamosioms įmonėms, kurios sudaro tą grupę. Atitinkamos institucijos, veikdamos kartu su pertvarkymo kolegija, turėtų dėti pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl tų planų įvertinimo ir priėmimo. Tačiau konkrečiais atvejais, kai parengiamas individualus gaivinimo arba pertvarkymo planas, konsoliduotos priežiūros institucijos įvertintas grupės gaivinimo planas arba grupės lygmens pertvarkymo institucijos patvirtintas grupės pertvarkymo planas neturėtų būti taikomas tiems grupės subjektams, kurių individualius planus yra įvertinusios arba parengusios atitinkamos institucijos;
- (34) rengiant grupių pertvarkymo planus turėtų būti ypač atsižvelgiama į galimą pertvarkymo veiksmų poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė. Rengiant planą turėtų dalyvauti valstybių narių, kuriose grupė turi patronuojamųjų įmonių, pertvarkymo institucijos;
- (35) į gaivinimo ir pertvarkymo planus atitinkamais atvejais turėtų būti įtrauktos darbuotojų atstovų informavimo ir konsultavimo su jais visų gaivinimo ir pertvarkymo procesų metu procedūros. Kai taikytina, tais atvejais turėtų būti laikomasi kolektyvinių sutarčių ar socialinių partnerių numatytų kitų susitarimų, taip pat nacionalinės ir Sąjungos teisės nuostatų dėl profesinių sąjungų ir darbuotojų atstovų dalyvavimo bendrovės pertvarkymo procedūrose;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- (36) atsižvelgiant į gaivinimo ir pertvarkymo planuose pateiktos informacijos jautrų pobūdį, gaivinimo ir pertvarkymo planuose esančiai konfidencialiai informacijai turėtų būti taikomos šioje direktyvoje įtvirtintos nuostatos dėl konfidencialumo;
- (37) siekiant, kad kiekviena atitinkama institucija būtų nuolat visapusiškai informuota, kompetentingos institucijos gaivinimo planus ir visus jų pakeitimus perduoda atitinkamoms pertvarkymo institucijoms, o pastarosios perduoda pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus kompetentingoms institucijoms;
- (38) vieno tarpvalstybinės grupės subjekto finansinę paramą kitam tos pačios grupės subjektui šiuo metu riboja įvairios kai kurių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nustatytos nuostatos. Tų nuostatų tikslas – apsaugoti kiekvieno subjekto kreditorius ir akcininkus. Tačiau tose nuostatose neatsižvelgiama į tos pačios grupės subjektų tarpusavio priklausomumą. Todėl derėtų nustatyti, kokiomis sąlygomis vieno tarpvalstybinės institucijų grupės subjekto finansinę paramą galima perduoti kitiems tos grupės subjektams siekiant užtikrinti visos grupės finansinį stabilumą nekeliant pavojaus paramą teikiančio grupės subjekto likvidumui arba mokumui. Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama turėtų būti savanoriška ir jai turėtų būti taikomos atitinkamos apsaugos priemonės. Nederėtų, kad valstybės narės tiesiogiai arba netiesiogiai finansinės paramos teikimo susitarimo sudarymą paverstų sąlyga naudotis įsisteigimo teise. Šios direktyvos nuostatos dėl grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos neturi įtakos įstaigų tarpusavio sutartims arba įstatuose numatytiems susitarimams dėl išipareigojimų, kuriais dalyvaujančios įstaigos apsaugomos pasitelkiant kryžmines garantijas ir lygiaverčius susitarimus. Kai kompetentinga institucija apriboja ar uždraudžia grupės subjektų tarpusavio finansinę paramą ir kai grupės gaivinimo plane numatyta grupės subjektų tarpusavio finansinė parama, toks draudimas ar apribojimas turėtų būti laikomas esminiu pokyčiu gaivinimo plano peržiūros tikslais;
- (39) šioje direktyvoje nustatytais gaivinimo ir ankstyvosios intervencijos etapais akcininkai turėtų išlaikyti visapusišką atsakomybę už įstaigą ir visišką jos kontrolę, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija paskiria laikinąjį administratorių. Pradėjus įstaigos pertvarkymą jie tokios atsakomybės išlaikyti nebeturėtų;
- (40) siekiant išsaugoti finansinį stabilumą svarbu, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę pagerinti pablogėjusią įstaigos finansinę ir ekonominę būklę anksčiau, nei ta įstaiga atsidurs tokioje padėtyje, kai institucijoms neliks kitų alternatyvų kaip tik ją pertvarkyti. Tuo tikslu kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti ankstyvosios intervencijos įgaliojimai, įskaitant įgaliojimus paskirti laikinąjį administratorių, kuris pakeistų įstaigos valdymo organą ir vyresniąją vadovybę arba laikinai su jais dirbtų. Laikinajam administratoriui turėtų būti pavesta naudotis visais jam suteiktais įgaliojimais siekiant skatinti imtis sprendimų, kuriais būtų pagerinta įstaigos finansinė būklė. Skiriant laikinąjį administratorių neturėtų būti nepagrįstai kliudoma akcininkams arba savininkams naudotis teisėmis ar vykdyti procedūrinių pareigų, nustatytų pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę, ir turėtų būti laikomasi Sąjungos arba valstybių narių tarptautinių išipareigojimų, susijusių su investicijų apsauga. Ankstyvosios intervencijos įgaliojimai turėtų aprėpti jau nustatytuosius Direktyvoje 2006/36/ES kitomis aplinkybėmis nei tos, kurios yra laikomos ankstyvosios intervencijos aplinkybėmis, ir kitose situacijose, kurios būtinos siekiant atkurti įstaigos finansinį patikimumą;
- (41) pertvarkymo sistemoje reikėtų numatyti pertvarkymą pradėti laiku, prieš nustatant finansų įstaigos nemokumą pagal balansą ir prieš išsenkant visam nuosavam kapitalui. Pertvarkymas turėtų būti pradėtas, kai kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, nustato, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, o šioje direktyvoje nustatytais alternatyviomis priemonėmis per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias tokiam žlugimui. Išskirtiniais atvejais valstybė narė gali numatyti, kad ne tik kompetentinga institucija, bet ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nustatyti, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti. Tai, kad įstaiga neatitinka veiklos leidimo reikalavimų, *per se* neturėtų pateisinti pertvarkymo pradžios, ypač jei įstaiga vis dar yra arba vis dar galėtų būti gyvybinga. Turėtų būti laikoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, kai ji pažeidžia tolesnio leidimo vykdyti veiklą reikalavimus arba tikėtina, kad artimiausiu metu juos pažeis, kai įstaigos turtas yra mažesnis už jos išipareigojimus arba tikėtina, kad artimiausiu metu bus už juos mažesnis, kai įstaiga negali sumokėti savo skolų suėjus jų terminui arba tikėtina, kad artimiausiu metu jų sumokėti negalės, arba kai įstaigai reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus šioje direktyvoje nustatytas konkrečias aplinkybes. Vien tai, kad reikalinga skubi centrinio banko parama likvidumui padidinti, *per se* neturėtų būti sąlyga, pakankama įrodyti, kad įstaiga negali arba artimiausiu metu negalės suėjus terminui apmokėti išipareigojimų.

Jei tai priemonei suteiktų garantijas valstybė, tokią priemonę naudojančiai įstaigai būtų taikomos valstybės pagalbos sistema. Siekiant išsaugoti finansinį stabilumą, visų pirma sisteminio likvidumo trūkumo atveju, centrinių bankų suteiktomis likvidumo priemonėmis arba naujai išleistiems įsipareigojimams, skirtiems pašalinti didelį valstybės narės ekonomikos sutrikimą, teikiamos valstybės garantijos neturėtų būti pertvarkymo sistemos taikymo pradžios kriterijus, jei laikomasi tam tikrų sąlygų. Visų pirma, valstybės garantijų priemonės turėtų būti patvirtintos pagal valstybės pagalbos sistemą ir neturėtų būti didesnio pagalbos paketo dalis, o garantijų priemonių naudojimo laikotarpis turėtų būti griežtai apribotas. Turėtų būti draudžiama teikti valstybių narių garantijas nuosavybės vertybinių popierių reikalavimams. Teikdama garantiją kitiems nei vertybiniai popieriai naujai išleistiems įsipareigojimams, valstybė narė turėtų užtikrinti, kad įstaiga už garantiją pakankamai atlygintų. Be to, dėl to, kad skiriama nepaprastoji viešoji finansinė parama, neturėtų būti pradedamas pertvarkymas, kai valstybė narė atsargumo sumetimais išgyja įstaigos, įskaitant viešąsias įstaigas, kuri atitinka jai taikomus reikalavimus dėl kapitalo, nuosavybės vertybinių popierių paketą. Taip gali būti, pavyzdžiui, kai reikalaujama, kad įstaiga pritrauktų naujo kapitalo dėl scenarijumi grindžiamo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis arba lygiavertės veiklos, kurią atlieka makrolygio rizikos ribojimo institucijos, rezultatų, įskaitant reikalavimą išsaugoti finansinį stabilumą sisteminės krizės metu, ir kai įstaiga nesugeba privačiai pritraukti kapitalo rinkose. Įstaiga neturėtų būti laikoma žlunganti arba galinti žlugti, remiantis tik tuo, kad prieš išgaliojant šiai direktyvai jai buvo skirta nepaprastoji viešoji finansinė parama. Galiausiai, galimybė pasinaudoti centrinių bankų teikiamomis likvidumo priemonėmis, įskaitant skubią pagalbą likvidumui padidinti, gali būti laikoma valstybės pagalba pagal valstybės pagalbos sistemą;

- (42) kai pertvarkoma tarpvalstybinę veiklą vykdanči grupė, visi pertvarkymo veiksmai turėtų būti atliekami atsižvelgiant į tai, kokias pasekmes pertvarkymas gali turėti visose valstybėse narėse, kuriose veikia įstaiga ar grupė;
- (43) pertvarkymo institucijų įgaliojimai taip pat turėtų būti taikomi kontroliuojančiosioms bendrovėms, jei ir kontroliuojančioji bendrovė, ir patronuojamoji įstaiga, Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje, žlunga arba galėtų žlugti. Be to, nepaisant to, kad kontroliuojančioji bendrovė gali nebūti žlunganti arba galinti žlugti, jai turėtų būti taikomi pertvarkymo institucijų įgaliojimai, kai viena ar daugiau patronuojamųjų įstaigų atitinka pertvarkymo sąlygas, ar trečiosios valstybės įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas toje trečiojoje valstybėje, o pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymas kontroliuojančiajai bendrovei yra būtinas norint pertvarkyti vieną ar daugiau jos patronuojamųjų įmonių arba visą grupę;
- (44) kai įstaiga žlunga ar tikėtina, kad ji žlugs, nacionalinės pertvarkymo institucijos turėtų turėti būtiniausių suderintų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų rinkinį. Naudojimuisi tomis priemonėmis ir įgaliojimais turėtų būti taikomos bendrosios sąlygos, tikslai ir bendrieji principai. Pertvarkymo institucijai nusprendus pradėti įstaigos pertvarkymą, nebeturėtų būti leidžiama kelti įprastinės bankroto bylos, išskyrus jei pertvarkymo institucijos iniciatyva juos reikia naudoti kartu su pertvarkymo priemonėmis. Valstybės narės turėtų turėti galimybę pertvarkymo institucijoms be šia direktyva joms suteiktų įgaliojimų ir priemonių suteikti papildomų įgaliojimų ir priemonių. Tačiau tų papildomų priemonių ir įgaliojimų naudojimas turėtų atitikti šioje direktyvoje nustatytus pertvarkymo principus ir tikslus. Visų pirma, tokių priemonių ar įgaliojimų naudojimas neturėtų neigiamai paveikti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo;
- (45) siekiant išvengti neatsakingo elgesio rizikos, visos žlungančios įstaigos, neatsižvelgiant į jų dydį ir tarpusavio ryšius, turėtų turėti galimybę pasitraukti iš rinkos, nesukeldamos sisteminių sutrikimų. Žlunganti įstaiga iš esmės turėtų būti likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą. Tačiau likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą gali kilti pavojus finansiniam stabilumui, nutrukti ypatingos svarbos funkcijų vykdymas ir nukentėti indėlininkų apsauga. Tokiu atveju labai tikėtina, kad įstaigos pertvarkymas ir pertvarkymo priemonių taikymas o ne įprastinės bankroto bylos atitiktų viešąjį interesą. Todėl pertvarkymo tikslai turėtų būti šie: užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą išvengiant neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, apsaugoti viešąsias lėšas kuo labiau sumažinant poreikį žlungančioms įstaigoms teikti nepaprastą viešąją finansinę paramą ir apsaugoti apdraustuosius indėlininkus, investuotojus, klientų lėšas ir turtą;
- (46) visuomet prieš taikant pertvarkymo priemones reikėtų apvarstyti galimybę likviduoti žlungančią įstaigą keliant įprastinę bankroto bylą. Žlungančią įstaigą reikėtų taikant pertvarkymo priemones išsaugoti kaip veiklą galinčią tęsti įmonę, kiek įmanoma naudojant privačiąsias lėšas. Tai galima įgyvendinti įvykdžius pardavimą ar susijungimą su privačiojo sektoriaus pirkėju, nurašius įstaigos įsipareigojimus arba konvertavus jos skolą į nuosavybės vertybinius popierius, kad ji būtų rekapitalizuota;

- (47) taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos turėtų imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmai būtų vykdomi laikantis tam tikrų principų, be kita ko, užtikrinti, jog tinkama nuostolių dalis tektų akcininkams ir kreditoriams, kad įprastu atveju būtų pakeista vadovybė, kad įstaigos pertvarkymo sąnaudos būtų kuo mažesnės ir kad tos pačios klasės kreditoriams būtų taikomos vienodos sąlygos. Visų pirma tais atvejais, kai vykdamas pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriams taikomas skirtingas vertinimas, toks skirtingo vertinimo taikymas turėtų būti pagrįstas viešuoju interesu ir nesusijęs nei su tiesiogine, nei su netiesiogine diskriminacija dėl pilietybės. Kai pertvarkymo priemonės aprėpia valstybės pagalbą, intervencines priemones reikėtų vertinti atsižvelgiant į atitinkamas valstybės pagalbos nuostatas. Valstybės pagalba galima, *inter alia*, kai pertvarkant žlungančias įstaigas naudojami pertvarkymo fondai arba indėlių garantijų fondai;
- (48) pertvarkymo institucijos, taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, turėtų atitinkamai atvejais informuoti darbuotojų atstovus ir su jais konsultuotis. Kai taikytina, tais atvejais turėtų būti visapusiškai laikomasi kolektyvinių sutarčių ar socialinių partnerių numatytų kitų susitarimų;
- (49) akcininkų ir kreditorių teisių apribojimai turėtų atitikti Chartijos 52 straipsnį. Todėl pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos tik toms įstaigoms, kurios žlunga ar galėtų žlugti, ir tik tuomet, kai tai būtina siekiant įgyvendinti visuotinės svarbos finansinio stabilumo tikslą. Visų pirma pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos, kai įstaigos negalima likviduoti keliant įprastinę bankroto bylą kartu nedestabilizuojant finansų sistemos ir reikia imtis priemonių, kad būtų užtikrintas sistemai svarbių funkcijų spartus perdavimas bei tęstinumas, ir kai negalima pagrįstai tikėtis alternatyvaus privataus sprendimo, įskaitant esamų akcininkų arba trečiojo asmens vykdomą kapitalo padidinimą, kuris būtų pakankamas visiškam įstaigos gyvybingumui atkurti. Be to, taikant pertvarkymo priemones ir naudojantis pertvarkymo įgaliojimais derėtų atsižvelgti į proporcingumo principą ir įstaigos teisinės formos ypatumus;
- (50) nuosavybės teisių ribojimas neturėtų būti neproporcingas. Dėl to poveikį patiriantys akcininkai ir kreditoriai neturėtų patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurie būtų patirti, jei pertvarkymo sprendimo priėmimo metu įstaiga būtų likviduota. Kai dalis pertvarkomos įstaigos turto perduodama privačiam pirkėjui arba laikinam bankui, likusi pertvarkomos įstaigos dalis turėtų būti likviduota keliant įprastinę bankroto bylą. Siekiant apsaugoti likviduojant įstaigą likusius akcininkus ir kreditorius, jie turėtų turėti teisę pagal savo reikalavimus per likvidavimo procedūrą gauti išmoką ar kompensaciją, ne mažesnę negu suma, kurią pagal apskaičiavimus jie būtų atgavę, jei visa įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą;
- (51) siekiant apsaugoti akcininkų ir kreditorių teisę, reikėtų nustatyti aiškias pareigas, susijusias su pertvarkomos įstaigos turto ir išipareigojimų vertinimu, ir, kai reikalaujama pagal šią direktyvą, sąlygų, kurios būtų buvę taikomos akcininkams ir kreditoriams, jei įstaiga būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, vertinimu. Turėtų būti įmanoma pradėti vertinimą jau ankstyvame intervencijos etape. Prieš imantis pertvarkymo veiksmų turėtų būti atliktas nešališkas ir tikroviškas įstaigos turto ir išipareigojimų įvertinimas. Toks vertinimas turėtų būti apskundžiamas tik kartu su pertvarkymo sprendimu. Be to, kai reikalaujama pagal šią direktyvą, pritaikius pertvarkymo priemones turėtų būti atliktas akcininkams ir kreditoriams faktiškai taikytų sąlygų ir sąlygų, kurios joms būtų buvusios taikytos iškelus įprastinę bankroto bylą, *ex-post* palyginimas. Jei nustatoma, kad akcininkai ir kreditoriai už savo reikalavimus gavo mažesnę sumą ar kompensaciją, nei būtų gavę iškelus įprastinę bankroto bylą, jie turėtų turėti teisę atgauti skirtumą, kai to reikalaujama pagal šią direktyvą. Kitaip nei vertinimo prieš pertvarkymo veiksmus atveju, turėtų būti įmanoma tą palyginimą ginčyti atskirai nuo pertvarkymo sprendimo. Valstybės narės turėtų pačios spręsti dėl tvarkos, kaip akcininkams ir kreditoriams apmokėti skirtumą, nustatytą įvertinus sąlygas. Tas skirtumas, jei jis yra, turėtų būti apmokamas taikant finansinę tvarką, nustatytą pagal šią direktyvą;
- (52) svarbu nuostolius pripažinti žlungant įstaigai. Vertinant žlungančių įstaigų turtą ir išipareigojimus reikėtų remtis nešališkomis, atsargiomis ir tikroviškomis prielaidomis, galiojančiomis pertvarkymo priemonių taikymo metu. Tačiau išipareigojimų vertinimui neturėtų turėti įtakos įstaigos finansinė būklė. Dėl skubos turėtų būti įmanoma pertvarkymo institucijoms skubiai įvertinti žlungančios įstaigos turtą ar išipareigojimus. Toks vertinimas turėtų būti

preliminarus ir galioti tol, kol bus atliktas nepriklausomas vertinimas. Privalomais EBI techniniais standartais, taikomais vertinimo metodikai, derėtų nustatyti principų, naudojamų atliekant tokius vertinimus, sistemą ir turėtų leisti atitinkamai pertvarkymo institucijoms ir nepriklausomiems vertintojams taikyti skirtingas konkrečias metodikas;

- (53) būtina veikti sparčiai ir koordinuotai, kad išliktų pasitikėjimas rinkoje ir kad būtų kiek įmanoma sumažintas problemos plitimas. Kai manoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti ir kai nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors alternatyviais privačiojo sektoriaus arba priežiūros institucijų veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos žlugimui, pertvarkymo institucijos turėtų nedelsdamos imtis tinkamų ir suderintų pertvarkymo veiksmų dėl viešojo intereso. Atsižvelgiant į galimas aplinkybes, kuriomis įstaiga žlunga, ir visų pirma į galimą situacijos primygtinumą, pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę imtis pertvarkymo veiksmų nereikalaujant prieš tai pasinaudoti ankstyvosios intervencijos įgaliojimais;
- (54) imdamosi pertvarkymo veiksmų pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į pertvarkymo planuose numatytas priemones ir jomis vadovautis, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, vertinimu, imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;
- (55) išskyrus atvejus, kai tai aiškiai nustatyta šioje direktyvoje, pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos prieš padarant viešojo sektoriaus kapitalo injekciją į įstaigą arba prieš jai suteikiant lygiavertę nepaprastą viešąją finansinę paramą. Vis dėlto tai neturėtų kliudyti naudoti indėlių garantijų sistemų arba pertvarkymo fondų lėšas nuostoliams, kuriuos kitu atveju būtų turėję padengti apdraustieji indėlininkai arba savo nuožiūra neištraukti kreditoriai, padengti. Tuo atžvilgiu nepaprastosios viešosios finansinės paramos, pertvarkymo fondų arba indėlių garantijų schemų naudojimas siekiant padėti pertvarkyti žlungančias įstaigas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamų valstybės pagalbos nuostatų;
- (56) kai problemos Sąjungos finansų rinkose kylančios dėl platesnio, visą sistemą apimančio masto įvykių, gali turėti neigiamų pasekmių Sąjungos ekonomikai ir piliečiams. Todėl turėtų būti numatytos tokios pertvarkymo priemonės, kurios būtų tinkamos taikyti įvairių didelių neprognozuojamų scenarijų atveju, atsižvelgiant į tai, kad tarp vienos įstaigos krizės ir platesnės sisteminės bankų sektoriaus krizės gali būti didelis skirtumas;
- (57) Komisijai atliekant šioje direktyvoje nurodytų Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių vertinimą pagal SESV 107 straipsnį dėl valstybės pagalbos, Komisija turėtų atskirai įvertinti, ar Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės, apie kurias pranešta, nepažeidžia neatsiejamai susijusių Sąjungos teisės nuostatų, be kita ko, dėl šioje direktyvoje išdėstyto reikalavimo padengti bent 8 % nuostolių, taip pat tai, ar esama labai ypatingos sisteminės krizės padėties, pagrindžiančių tų priemonių naudojimą pagal šią direktyvą, kartu užtikrinant vienodas veiklos sąlygas vidaus rinkoje. Pagal SESV 107 ir 108 straipsnius Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės gali būti taikomos tik atlikus tą vertinimą;
- (58) Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių taikymas vidutinės trukmės laikotarpiu turėtų būti neutralus fiskaliniu aspektu;
- (59) pertvarkymo priemonės turėtų apimti pertvarkomos įstaigos verslo arba akcijų pardavimą, laikinos įstaigos įsteigimą, žlungančios įstaigos gero turto atskyrimą nuo nelikvidaus arba blogo turto ir žlungančios įstaigos akcininkų ir kreditorių gelbėjimą privačiomis lėšomis;
- (60) kai pertvarkymo priemonės naudojamos siekiant perduoti sistemiškai svarbias įstaigos paslaugas ar gyvybingą veiklos dalį patikimam subjektui, kaip antai privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai, likusi įstaigos dalis turėtų būti likviduota per tinkamą laiką, atsižvelgiant į tai, ar žlunganti įstaiga turi teikti paslaugas arba paramą pirkėjui ar laikinai įstaigai, kad šie galėtų vykdyti jiems perduotą veiklą ar paslaugas;

- (61) verslo pardavimo priemonė turėtų sudaryti sąlygas institucijoms parduoti įstaigą ar jos veiklos dalis vienam ar daugiau pirkėjų be akcininkų sutikimo. Taikydamos verslo pardavimo priemonę, institucijos tą įstaigą arba jos veiklos dalis turėtų pateikti rinkai atvirai, skaidriai ir nediskriminuodamos, kartu siekdamos kiek įmanoma pakelti pardavimo kainą. Kai skubos sumetimais toks procesas neįmanomas, institucijos turėtų imtis veiksmų siekiant kompensuoti neigiamas pasekmes konkurencijai ir vidaus rinkai;
- (62) visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įstaigos turto arba išpareigojimų perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti likviduojamai įstaigai. Visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įstaigos išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti tų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams. Pajamos turėtų būti apskaičiuotos atmetus dėl įstaigos žlugimo ir pertvarkymo proceso patirtas sąnaudas;
- (63) siekiant laiku parduoti verslą ir apsaugoti finansinį stabilumą, kvalifikuotosios akcijų paketo dalies pirkėjo įvertinimas turėtų būti atliktas laiku ir nevilkinant verslo pardavimo priemonės taikymo pagal šią direktyvą, nukrypstant nuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2013/36/ES ir 2014/65/ES ⁽¹⁾ nustatytų terminų ir procedūrų;
- (64) tikėtina, kad informacija apie žlungančios įstaigos pateikimą rinkai ir derybas su galimais pirkėjais prieš taikant verslo pardavimo priemonę yra sisteminės svarbos. Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, svarbu, kad būtų galima tokios informacijos atskleidimą visuomenei, kaip reikalaujama Reglamente (ES) Nr. 596/2014 ⁽²⁾, atidėti tiek, kiek reikia, kad įstaigos pertvarkymas būtų suplanuotas ir organizuotas atsižvelgiant į tai, kiek galima delsti atskleisti informaciją pagal nepiktnaudžiavimo rinka nuostatas;
- (65) kaip įstaigos, kuri visiškai arba iš dalies priklauso vienai arba daugiau viešųjų institucijų arba yra kontroliuojama pertvarkymo institucijos, laikinos įstaigos pagrindinis tikslas turėtų būti užtikrinti, kad žlungančios įstaigos klientams būtų toliau teikiamos esminės finansinės paslaugos ir kad būtų tęsiama esminė finansinė veikla. Laikina įstaiga turėtų būti valdoma kaip gyvybinga veiklą galinti tęsti įstaiga ir, susidarius tinkamoms sąlygoms, neviršijant šioje direktyvoje nustatyto laikotarpio, grąžinama į rinką arba likviduojama, jei nėra gyvybinga;
- (66) turto atskyrimo priemonė turėtų sudaryti galimybes institucijoms pertvarkomos įstaigos turtą, teises arba išpareigojimus perduoti atskirai įmonei. Ta priemonė turėtų būti taikoma tik kartu su kitomis priemonėmis, kad žlungančiai įstaigai nebūtų suteikta nepagrįsto konkurencinio pranašumo;
- (67) taikant veiksmingą pertvarkymo režimą reikėtų kiek įmanoma sumažinti žlungančios įstaigos pertvarkymo sąnaudas, tenkančias mokesčių mokėtojams. Reikėtų užtikrinti, kad sisteminės svarbos įstaigos galėtų būti pertvarkytos nesukeliant grėsmės finansiniam stabilumui. Tą tikslą galima pasiekti taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, užtikrinant, kad žlungančios įstaigos akcininkai ir kreditoriai patirtų deramų nuostolių ir padengtų deramą dalį sąnaudų dėl įstaigos žlugimo. Todėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė labiau paskatins įstaigų akcininkus ir kreditorius prižiūrėti įstaigas esant įprastoms aplinkybėms ir ji atitinka Finansinio stabilumo tarybos rekomendaciją įtraukti teisės aktais nustatytus skolos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus į pertvarkymo sistemą kaip papildomą galimą priemonę, taikytiną kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis;
- (68) siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos galėtų veikti pakankamai lanksčiai paskirstydamos nuostolius kreditoriams įvairiomis aplinkybėmis, reikėtų, kad šios institucijos galėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir tuomet, kai siekiama žlungančią įstaigą pertvarkyti, kad ji galėtų tęsti veiklą, jei yra reali tikimybė atkurti tos įstaigos gyvybingumą, ir tuomet, kai sistemiškai svarbios paslaugos yra perduodamos laikinai įstaigai, o likusios įstaigos dalies veikla sustabdoma ir ji likviduojama;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2004/39/EB ir Direktyva 2011/61/ES (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- (69) kai gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma siekiant atkurti žlungančios įstaigos kapitalą, kad ji galėtų tęsti veiklą, turėtų būti ne tik atliekamas gelbėjimas privačiomis lėšomis, bet kartu pakeičiama vadovybė, išskyrus atvejus, kai vadovybės išsaugojimas yra tinkama ir būtina priemonė pertvarkymo tikslams pasiekti, o įstaiga bei jos veikla vėliau restruktūrizuojama taip, kad būtų atsižvelgta į jos žlugimo priežastis. Restruktūrizuoti reikėtų įgyvendinant verslo reorganizavimo planą. Kai taikoma, tokie planai turėtų derėti su restruktūrizavimo planu, kurį pagal valstybės pagalbos sistemą įstaiga privalo pateikti Komisijai. Visų pirma, be priemonių, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos gyvybingumą, į planą reikėtų įtraukti priemones, kuriomis pagalba apribojama būtiniausiu naštos pasidalijimu, ir priemones, kuriomis apribojami konkurencijos iškraipymai;
- (70) nereikėtų gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikyti reikalavimams, kurie yra užtikrinti užtikrinimo priemonė, įkaitu ar kitaip garantuojami. Tačiau siekiant užtikrinti, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė būtų veiksminga ir atitiktų savo tikslus, pageidautina ją taikyti kiek įmanoma daugiau neužtikrintų žlungančios įstaigos išpareigojimų. Tam tikriems neužtikrintiems išpareigojimams vis dėlto nereikėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės. Siekiant apsaugoti apdraustųjų indėlių turėtojus, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma indėliams, apsaugotiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES⁽¹⁾. Siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma tam tikriems išpareigojimams žlungančios įstaigos darbuotojų atžvilgiu arba komerciniams reikalavimams, susijusiems su prekėmis ir paslaugomis, ypač svarbiomis kasdieniui įstaigos veiklai. Siekiant vykdyti išpareigojimus dėl pensijų teisių ir pensijų sumų, mokėtinų pensijų patikos fondams ir pensijų patikėtiniams, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma žlungančių įstaigų išpareigojimams pensijų sistemoms. Vis dėlto gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė būtų taikoma išpareigojimams mokėti pensijų išmokas, susijusias su kintamu atlygiu, kuris nėra nustatytas kolektyvinėse sutartyse ir didelę riziką prisiimančių darbuotojų kintamajai atlygio daliai. Siekiant sumažinti problemos plitimo visoje sistemoje riziką, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma išpareigojimams, kurie atsiranda dėl dalyvavimo mokėjimų sistemose ir iki kurių likusio gelbėjimo termino yra likusios mažiau nei septynios dienos, taip pat išpareigojimams įstaigoms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- (71) kadangi apdraustų indėlininkų apsauga yra vienas svarbiausių pertvarkymo tikslų, apdraustiems indėliams nereikėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės. Vis dėlto indėlių garantijų sistema turėtų prisidėti prie pertvarkymo proceso finansavimo padengiant nuostolius, neviršijančius grynųjų nuostolių, kurių ji būtų turėjusi patirti išmokant kompensacijas indėlininkams pagal įprastinę bankroto bylą. Pasinaudojus gelbėjimo privačiomis lėšomis įgaliojimais būtų užtikrinta, kad indėlininkai galėtų toliau naudotis savo indėliais, bent iki draudimo lygio, – tai yra pagrindinė indėlių garantijų sistemų sukūrimo priežastis. Nenumačius tų sistemų panaudojimo tokiais atvejais, būtų neteisingai suteikiamas pranašumas likusių kreditorių, kuriems pertvarkymo institucija taikytų įgaliojimus, atžvilgiu;
- (72) pertvarkymo institucijos turėtų galėti tam tikromis aplinkybėmis išpareigojimams visiškai arba iš dalies netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės, įskaitant atvejus, kai tokių išpareigojimų neįmanoma per pagrįstą laikotarpį išgelbėti privačiomis lėšomis, kai netaikymas yra griežtai būtinas ir proporcingas siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą arba kai dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo išpareigojimams būtų prarasta vertė ir nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jei šiems išpareigojimams būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė. Pertvarkymo institucijos turėtų galėti tuos išpareigojimus visiškai arba iš dalies netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės, kai tai būtina siekiant išvengti problemos plitimo ir finansinio nestabilumo, kuris gali sukelti didelių sutrikimų valstybės narės ekonomikoje. Atlikdamos tuos vertinimus pertvarkymo institucijos turėtų apspręsti, kokias pasekmes galėtų turėti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas išpareigojimams, susijusiems su fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių turimais reikalavimais atitinkančiais indėliais, kurių sumos viršija draudimo lygį, nustatytą Direktyvoje 2014/49/ES;
- (73) tais atvejais, kai taikomos tos išimtys, kitiems tinkamiems išpareigojimams taikomo nurašymo arba konvertavimo lygis, siekiant atsižvelgti į tokį netaikymą, gali būti padidintas, jeigu laikomasi principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė nei taikant įprastinę bankroto procedūrą. Tais atvejais, kai nuostoliai negali būti perkelti kitiems kreditoriams, pertvarkymo finansavimo struktūra gali sumokėti įnašą pertvarkomai įstaigai, laikantis tam tikrų griežtų sąlygų, įskaitant reikalavimą, kad nuostoliai, kurių bendra suma sudaro ne mažiau kaip 8 % visų išpareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, jau būtų padengti naudojant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, o finansavimas, teikiamas iš pertvarkymo fondo, neviršytų 5 % visų išpareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas arba pertvarkymo fondo turimus išteklius ir sumą, kuri gali būti sukaupta per trejus metus renkant *ex post* įnašus;

(¹) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 149).

- (74) ypatingomis aplinkybėmis, kai išsipareigojimams nebuvo taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir šiai priemonei vietoj tų išsipareigojimų ta apimtimi, kiek neviršijamos leistinos viršutinės ribos, buvo panaudotos pertvarkymo fondo lėšos, pertvarkymo institucija turėtų galėti kreiptis dėl finansavimo iš alternatyvių finansavimo šaltinių;
- (75) minimali suma, skirta nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, sudaranti bent 8 % visų išsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, arba, kai taikoma, 20 % pagal riziką įvertinto turto, turėtų būti apskaičiuota remiantis pagal šią direktyvą atliekamu vertinimu pertvarkymo tikslais. Ankstesni nuostoliai, kuriuos jau padengė akcininkai sumažindami nuosavas lėšas prieš atliekant tokį vertinimą, neturėtų būti įtraukti į tas procentines dalis;
- (76) nė viena šios direktyvos nuostata neturėtų būti iš valstybių narių reikalaujama bendrojo biudžeto lėšomis finansuoti pertvarkymo finansavimo struktūrų;
- (77) išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje nustatyta kitaip, pertvarkymo institucijos turėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taip, kad būtų užtikrintas *pari passu* požiūris į kreditorius ir atsižvelgiama į reikalavimų tenkinimo eiliškumą, nustatytą pagal taikytinus nemokumo teisės aktus. Nuostolius visų pirma turėtų dengti reguliuojamojo kapitalo priemonės, ir nuostoliai turėtų būti akcininkams paskirstyti arba panaikinant arba perduodant akcijas, arba labai sumažinant pelną, tenkantį vienai akcijai. Kai tų priemonių neužtenka, reikėtų konvertuoti arba nurašyti subordinuotąją skolą. Pirmaeilius išsipareigojimus reikėtų konvertuoti arba nurašyti, jei visos subordinuotosios klasės jau konvertuotos arba visiškai nurašytos;
- (78) kai yra numatytos išimties išsipareigojimams, kaip antai mokėjimo ir atsiskaitymo sistemoms, kreditoriams, kurie yra darbuotojai arba tiekėjai, arba taikomas pirmenybinis eiliškumas, kaip antai fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, jie turėtų būti taikomi tiek trečiojoje valstybėje, tiek Sąjungoje. Siekiant užtikrinti tą galimybę atitinkamais atvejais trečiojoje valstybėje nurašyti arba konvertuoti išsipareigojimus, ypač tuos, kurie yra žemesnio lygio kreditorių hierarchijoje, ta galimybė turėtų būti įtraukta į sutartines nuostatas, kurioms taikoma trečiųjų valstybių teisė. Tokių sutartinių sąlygų neturėtų būti reikalaujama išsipareigojimams, kuriems netaikoma indėlių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams arba tais atvejais, kai pagal trečiojo valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiaja valstybe, valstybės narės pertvarkymo institucija gali naudotis nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- (79) kad įstaigos negalėtų savo išsipareigojimų struktūros nustatyti taip, kad būtų trukdoma veiksmingai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, tinkama nustatyti, jog įstaigos visuomet atitiktų būtiniausių nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą, išreikštą visų įstaigos išsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi. Pertvarkymo institucijos turėtų galėti, atsižvelgdamos į kiekvieną konkretų atvejį, reikalauti, kad visą tą procentinę dalį arba jos dalį sudarytų nuosavos lėšos arba konkrečios rūšies išsipareigojimai;
- (80) šioje direktyvoje nustatant minimalų grupės nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą laikomasi metodo „nuo bendro prie atskiro“. Be to, taikant šį metodą pripažįstama, kad pertvarkymo veiksmai taikomi atskiro juridinio asmens lygmeniu ir kad būtina, jog nuostolių padengimo pajėgumai būtų tame grupės subjekte arba prieinami tam grupės juridiniam asmeniui, kuris patiria nuostolių. Tuo tikslu pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad nuostolių padengimo pajėgumai grupėje būtų paskirstyti grupės viduje atsižvelgiant į ją sudarančių juridinių asmenų rizikos lygį. Turėtų būti atskirai įvertintas kiekvienai atskirai patronuojamajai įmonei būtinas minimalus reikalavimas. Be to, pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad visas kapitalas ir išsipareigojimai, įtraukti į konsoliduoto minimalaus reikalavimo apskaičiavimus, būtų sutelkti subjektuose, kurie gali patirti nuostolių, arba jais būtų galima kitais būdais pasinaudoti siekiant padengti nuostolius. Šia direktyva turėtų būti leista pradėti pertvarkymą tiek keletui grupės dalių vienu metu, tiek visai grupei. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas turėtų būti pritaikytas pagal pertvarkymo planą pertvarkymo strategijai tinkančiai grupei. Be kita ko, derėtų reikalauti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą įvykdyti tinkamu grupės lygmeniu, kad būtų vadovaujamas pertvarkymo plane numatytam keletu grupės dalių pertvarkymo vienu metu metodu arba visos grupės pertvarkymo metodu, kartu atsižvelgiant į tai, kad galimos aplinkybės, kuriomis būtų naudojamas ne pertvarkymo plane numatytas metodas, nes jį taikant, pavyzdžiui, būtų galima efektyviau įgyvendinti pertvarkymo tikslus. Atsižvelgiant į tuos argumentus, nepaisant to, ar grupė pasirinko visos grupės pertvarkymo, ar keletu grupės dalių pertvarkymo vienu metu metodą, visos grupės įstaigos ir kiti juridiniai asmenys, kai pertvarkymo institucijos reikalauja, visuomet turi patikimai įvykdyti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą, kad būtų išvengta problemos plitimo ar masinio indėlių atsiėmimo rizikos;

- (81) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, kai įstaiga emitentė nebegyvybinga, nuostoliai būtų visiškai padengti tos įstaigos papildomomis 1 lygio ir 2 lygio kapitalo priemonėmis. Taigi pertvarkymo institucijos turėtų nurašyti visas tas priemones arba konvertuoti jas į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones nuo momento, kai įstaiga tampa nebegyvybinga, ir prieš imantis pertvarkymo priemonių. Tuo tikslu momentas, kai įstaiga nebėra gyvybinga, turėtų būti suprantamas kaip momentas, kai atitinkama institucija nustato, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, arba kaip momentas, kai institucija nusprendžia, kad įstaiga nebebūtų gyvybinga, jei tos kapitalo priemonės nebūtų nurašytos ar konvertuotos. Kai šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis institucijos turi nurašyti ar konvertuoti priemones, tai turėtų būti nurodyta priemonei taikomose sąlygose ir prospekte arba pasiūlymo dokumentuose, kurie yra skelbiami ar teikiami dėl šių priemonių;
- (82) siekiant, kad būtų įmanomas veiksmingas pertvarkymas, turėtų būti galima gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taikyti anksčiau nei 2016 m. liepos 1 d.;
- (83) pertvarkymo institucijos turėtų galėti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę naudoti tik iš dalies, jei iš galimo jos poveikio finansų sistemos stabilumui atitinkamoje valstybėje narėje ir likusioje Sąjungos dalyje vertinimo matyti, kad jos taikymas visa apimtimi prieštarautų bendriems viešiesiems valstybės narės ar visos Sąjungos interesams;
- (84) pertvarkymo institucijos turėtų turėti visus būtinus teisinius įgaliojimus, kuriais įvairiais deriniais būtų galima naudotis taikant pertvarkymo priemones. Tai turėtų apimti įgaliojimus žlungančios įstaigos akcijas arba turtą, teises arba išpareigojimus perduoti kitam subjektui, pavyzdžiui, kitai įstaigai ar laikinai įstaigai, įgaliojimus nurašyti ar panaikinti akcijas arba nurašyti ar konvertuoti žlungančios įstaigos išpareigojimus, įgaliojimus pakeisti vadovybę ir įgaliojimus taikyti laikiną reikalavimų apmokėjimo moratoriumą. Reikia papildomų įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad kitos grupės dalys toliau teiktų esmines paslaugas;
- (85) nebūtina numatyti konkrečių priemonių, kuriomis pertvarkymo institucijos turėtų kištis į žlungančios įstaigos veiklą. Pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar imtis kontrolės tiesiogiai kišantis į įstaigos veiklą, ar išdavus vykdomąjį potvarkį. Jos turėtų priimti sprendimą atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes. Neatrodė, kad šiuo etapu efektyviam valstybių narių bendradarbiavimui užtikrinti būtina nustatyti vieną modelį;
- (86) pertvarkymo sistemoje turėtų būti numatyti procedūriniai reikalavimai, kuriais užtikrinama, kad apie pertvarkymo veiksmus būtų tinkamai pranešama ir, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytas ribotas išimtis, jos būtų skelbiamos viešai. Tačiau, kadangi tikėtina, kad pertvarkymo institucijų ir jų specializuotų konsultantų gaunama informacija pertvarkymo procese bus konfidenciali, prieš skelbiant pertvarkymo sprendimą viešai, tai informacijai turėtų būti taikomas veiksmingas konfidencialumo režimas. Reikia atsižvelgti į tai, kad informacija apie gaivinimo ir pertvarkymo planų turinį bei detales, taip pat apie šių planų vertinimo rezultatus gali turėti didelį poveikį, ypač atitinkamoms įmonėms. Reikia laikytis prielaidos, kad bet kokia iki sprendimo priėmimo pateikiama informacija apie jo aspektus (apie tai, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos, apie konkrečios priemonės naudojimą arba apie bet kokius konkrečius proceso veiksmus), turės poveikį su atitinkamais veiksmais susijusiems privatiems ir viešiesiems interesams. Vis dėlto vien trumpos informacijos apie tai, kad pertvarkymo institucija nagrinėja konkrečios įstaigos atvejį, galėtų pakakti, kad kiltų neigiamų pasekmių tai įstaigai. Taigi būtina užtikrinti, kad būtų taikomi tinkami tokios informacijos, kaip antai, gaivinimo ir pertvarkymo planų turinio bei detalių ir šių planų vertinimų rezultatų, konfidencialumo išsaugojimo mechanizmai;
- (87) pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomų įgaliojimų užtikrinti akcijų arba skolos priemonių ir turto, teisių bei išpareigojimų perdavimo veiksmingumą. Atsižvelgiant į šioje direktyvoje numatytas apsaugos priemones, tie įgaliojimai turėtų apimti įgaliojimus panaikinti trečiųjų asmenų teises į perduotas priemones ar turtą ir įgaliojimus užtikrinti sutarčių vykdymą ir užtikrinti susitarimų su perduoto turto ir akcijų gavėju tęstinumą. Tačiau tai neturėtų paveikti darbuotojų teisių nutraukti darbo sutartį. Taip pat tai neturėtų paveikti sutarties šalies teisės nutraukti sutartį su pertvarkoma įstaiga arba su jos grupės subjektu dėl kitų prižasčių, nei pertvarkomos įstaigos pakeitimas.

Pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomus įgaliojimus reikalauti, kad likusi įstaigos dalis, likviduojama pagal įprastinę bankroto bylą, teiktų paslaugas, kurios yra būtinos tam, kad įstaiga, kuriai, taikant verslo pardavimo priemonę ar laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, buvo perduotas turtas ar akcijos, galėtų vykdyti veiklą;

- (88) pagal Chartijos 47 straipsnį atitinkami subjektai turi teisę į tinkamą teisinį procesą ir veiksmingą gynybą prieš jiems taikomas priemones. Todėl turėtų būti numatyta teisė apskūsti pertvarkymo institucijų priimtus sprendimus;
- (89) nacionalinių pertvarkymo institucijų taikomoms krizių valdymo priemonėms gali prireikti sudėtingų ekonominių vertinimų ir didelės veiksmų laisvės. Nacionalinės pertvarkymo institucijos turi specialiųjų žinių, kurių reikia tiems vertinimams atlikti ir tinkamam naudojimuisi veiksmų laisve nustatyti. Taigi svarbu užtikrinti, kad toje srityje nacionalinių pertvarkymo institucijų atliktais sudėtingais ekonomineis vertinimais remtūsi atitinkamas krizių valdymo priemonės peržiūrintys nacionaliniai teismai. Tačiau tų vertinimų sudėtingumas neturėtų kliudyti nacionaliniams teismams išnagrinėti, ar duomenys, kuriais rėmėsi pertvarkymo institucija, faktiškai teisingi, patikimi ir nuoseklūs, ar tie duomenys apima visą svarbią informaciją, į kurią turėtų būti atsižvelgta siekiant įvertinti sudėtingas aplinkybes, ar remiantis tais duomenimis iš esmės galima daryti jais paremtas išvadas;
- (90) kadangi šią direktyvą siekiama taikyti ypatingos skubos atvejais ir kadangi dėl pertvarkymo institucijų sprendimų sustabdymo galėtų būti trukdoma toliau vykdyti ypatingos svarbos funkcijas, būtina numatyti, kad dėl pateiktų skundų nebūtų automatiškai sustabdytas užginčyto sprendimo poveikis, ir kad pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas būtų nedelsiant vykdytinas darant prielaidą, kad jo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui;
- (91) be to, tais atvejais, kai tai būtina siekiant apsaugoti trečiuosius asmenis, gera valia išsigijusius pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų pertvarkymo institucijoms naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, ir užtikrinti finansų rinkų stabilumą, teisė apskūsti neturėtų turėti poveikio vėliau sudarytiems panaikintu sprendimu grindžiamiems administraciniais aktams arba sandoriams. Tokiais atvejais teisių gynimo priemonės dėl neteisingo sprendimo turėtų apsiriboti kompensacija už poveikį patiriančių asmenų patirtą žalą;
- (92) atsižvelgiant į tai, kad krizių valdymo priemonių dėl didelės rizikos finansiniam stabilumui valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje gali prireikti imtis skubiai, nacionalinėje teisėje numatyta procedūra, susijusi su prašymu teisminei institucijai patvirtinti krizių valdymo priemonę *ex ante* ir tokio prašymo svarstymu teisme, turėtų būti skubaus pobūdžio. Atsižvelgiant į tai, kad krizių valdymo priemonės reikia imtis skubiai, teismas turėtų priimti sprendimą per 24 valandas, o valstybė narė turėtų užtikrinti, kad atitinkama institucija galėtų priimti sprendimą vos gavus teismo pritarimą. Tai nedaro poveikio galimai suinteresuotų subjektų teisei pateikti prašymą teismui ribotam laikui atidėti sprendimą po to, kai pertvarkymo institucija pradėjo taikyti krizių valdymo priemonę;
- (93) kad pertvarkymas būtų efektyvus ir būtų išvengta jurisdikcijos kolizijų, žlungančiai įstaigai nereikėtų kelti įprastinės bankroto bylos ar tęsti jos nagrinėjimo, kol pertvarkymo institucija naudojasi pertvarkymo įgaliojimais arba taiko pertvarkymo priemones, išskyrus atvejus, kai tai daroma pertvarkymo institucijos iniciatyva arba gavus jos pritarimą. Naudinga ir būtina ribotam laikui sustabdyti tam tikrų sutartinių įsipareigojimų vykdymą, kad pertvarkymo institucija turėtų laiko pertvarkymo priemonėms pritaikyti praktikoje. Vis dėlto tai neturėtų būti taikoma pareigoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB ⁽¹⁾ nurodytų sistemų, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų atžvilgiu. Direktyva 98/26/EB sumažinama rizika, susijusi su dalyvavimu mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose, ypač sumažinant sutrikimus tokios sistemos dalyvio nemokumo atveju. Siekiant užtikrinti, kad tos apsaugos priemonės būtų tinkamai taikomos krizių atvejais, kartu išlaikant tinkamą mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų operatorių teisinį tikrumą, šioje direktyvoje numatyta, kad krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė neturėtų būti, *per se*, laikomos nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, jei toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį. Tačiau jokios šios direktyvos nuostatos nedaro poveikio pagal Direktyvą 98/26/EB sistema laikomų susitarimų veikimui arba Direktyvos 98/26/EB 9 straipsniu užtikrintai teisei į įkaitą;

(¹) 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

- (94) siekiant užtikrinti, kad turta ir įsipareigojimus perduodamos privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai pertvarkymo institucijos turėtų pakankamai laiko perduotinoms sutartims nustatyti, galėtų būti tikslinga nustatyti proporcingus sandorio šalių teisių užbaigti, paankstinti ar kitaip nutraukti finansines sutartis apribojimus, kol bus atliktas perdavimas. Tokie apribojimai būtų būtini tam, kad institucijos susidarytų tikrą žlungančios įstaigos balanso vaizdą be vertės ir masto pakeitimų, kurių atsirastų dėl intensyvaus pasinaudojimo nutraukimo teisėmis. Norint užtikrinti, kad būtų kuo mažiau paveiktos sandorio šalių sutartinės teisės, nutraukimo teisės turėtų būti ribojamos tik krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės atžvilgiu, įskaitant visus tiesiogiai su tokios priemonės taikymu susijusius įvykius, o teisės nutraukti sutartį dėl kitų įsipareigojimų nevykdymo, įskaitant garantines įmokos nesumokėjimą ar nepateikimą, turėtų likti galioti;
- (95) kad liktų galioti teisėti kapitalo rinkos susitarimai perduodant ne visą, bet dalį žlungančios įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų, derėtų numatyti apsaugos priemones, kad atitinkami susieti įsipareigojimai, teisės ir sutartys nebūtų skaidomi. Toks tam tikros su susietomis sutartimis susijusios praktikos apribojimas turėtų būti taikomas sutartims su ta pačia sandorio šalimi, kurioms taikomi užtikrinimo susitarimai, susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimai, baigiamosios užskaitos susitarimai ir struktūrizuoto finansavimo susitarimai. Kai taikoma apsaugos priemonė, pertvarkymo institucijos turėtų privalėti perduoti visas susietas sutartis pagal vieną saugomą susitarimą arba visas jas palikti likusiai žlungančios įstaigos daliai. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad nebūtų poveikio vertinant reguliuojamojo kapitalo pozicijas, ištrauktas į užskaitos susitarimą, kaip numatyta Direktyvoje 2013/36/ES;
- (96) užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos turėtų tas pačias priemones ir įgaliojimus, bus lengviau koordinuoti veiksmus tarpvalstybinės grupės žlugimo atveju, bet būtina imtis tolesnių veiksmų bendradarbiavimui skatinti ir neleisti imtis nedarnių nacionalinių veiksmų. Pertvarkymo institucijos turėtų privalėti konsultuotis viena su kita ir bendradarbiauti pertvarkymo kolegijose pertvarkydamos grupės subjektus, kad susitartų dėl grupės pertvarkymo schemas. Pertvarkymo kolegijos turėtų būti steigiamos remiantis esamomis priežiūros institucijų kolegijomis, į jas įtraukiant pertvarkymo institucijas ir dalyvaujant kompetentingoms ministerijoms, centriniams bankams, EBI, o atitinkamais atvejais – už indėlių garantijų sistemas atsakingoms institucijoms. Krizės atveju pertvarkymo kolegija būtų informacijos mainų ir pertvarkymo veiksmų koordinavimo forumas;
- (97) pertvarkant tarpvalstybines grupes reikėtų išlaikyti pusiausvyrą tarp poreikio, viena vertus, taikyti procedūras, kuriomis atsižvelgiama į situacijos primygtinumą ir sudaromos sąlygos laiku įgyvendinti veiksmingus ir teisingus sprendimus visai grupei ir, kita vertus, būtinybės apsaugoti finansinį stabilumą visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia. Skirtingos pertvarkymo institucijos turėtų keistis nuomonėmis pertvarkymo kolegijoje. Rengiant grupės pertvarkymo planus, aptarti grupės lygmens pertvarkymo institucijos siūlomus pertvarkymo veiksmus reikėtų parengti ir aptarti skirtingose pertvarkymo institucijose. Pertvarkymo kolegijos turėtų atsižvelgti į visų valstybių narių, kuriose grupė veikia, pertvarkymo institucijų nuomones, kad būtų lengviau priimti skubius ir bendrus sprendimus, kai tik įmanoma. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmais reikėtų visuomet atsižvelgti į jų poveikį valstybių narių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui. Tai turėtų būti užtikrinta valstybės narėse, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, pertvarkymo institucijoms suteikiant galimybę prieštarauti grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimams ne tik dėl pertvarkymo veiksmų ir priemonių tinkamumo, bet ir remiantis būtinybe apsaugoti finansinį stabilumą toje valstybėje narėje;
- (98) pertvarkymo kolegija neturėtų būti sprendimus priimančias organas, bet struktūra, kuria nacionalinėms institucijoms sudaromos palankesnės sąlygos priimti sprendimus. Bendrus sprendimus turėtų priimti atitinkamos nacionalinės institucijos;
- (99) parengus grupės pertvarkymo schemą, būtų lengviau koordinuoti pertvarkymą – taip užtikrinama didesnė tikimybė pasiekti geriausių rezultatų visų grupės įstaigų atžvilgiu. Grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų pasiūlyti grupės pertvarkymo schemą ir ją pateikti pertvarkymo kolegijai. Nacionalinės pertvarkymo institucijos, nepritariančios schemai arba nusprendusios imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų, turėtų paaiškinti tas nepritrimo priežastis ir grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, pranešti apie tas priežastis kartu pateikdamos išsamią informaciją apie nepriklausomus pertvarkymo veiksmus, kurių jos ketina imtis. Visos nacionalinės institucijos, nusprendusios nesilaikyti grupės pertvarkymo schemas, turėtų tinkamai apsvaistyti galimą poveikį finansiniam stabilumui valstybėse narėse, kuriose yra kitos pertvarkymo institucijos, ir galimus padarinius kitoms grupės dalims;

- (100) taikydamos grupės pertvarkymo schemą, institucijos turėtų būti raginamos taikyti tą pačią priemonę juridiniams asmenims, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos turėti įgaliojimus pasiūlyti laikiną priemonę grupės lygmeniu (prireikus galima taikyti naštos pasidalijimo priemones), kad stabilizuotų visą grupę. Patronuojamųjų įmonių nuosavybės teises būtų galima perleisti laikinam bankui, ateityje planuojant parduoti kartu ar pavieniui, kai susidarys tinkamos rinkos sąlygos. Be to, grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų turėti įgaliojimus patronuojančiosios įmonės lygmeniu taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
- (101) siekiant veiksmingai pertvarkyti tarptautiniu mastu veiklą vykdančias įstaigas ir grupes reikia, kad Sąjungos, valstybių narių ir trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos bendradarbiautų. Bendradarbiauti bus lengviau, jei trečiųjų valstybių taikomi pertvarkymo režimai bus pagrįsti bendrais principais ir metodais, kuriuos rengia Finansinio stabilumo taryba ir G20. Tuo tikslu pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus ir juos sudaryti su trečiųjų valstybių institucijomis, o nacionalinėms institucijoms turėtų būti leidžiama sudaryti dvišalius susitarimus pagal EBI bendruosius susitarimus. Tų susitarimų tarp nacionalinių institucijų, atsakingų už pasauliniu mastu veikiančių įmonių žlugimo valdymą, rengimas turėtų būti priemonė veiksmingam su tarptautinėmis grupėmis susijusios veiklos planavimui, sprendimų priėmimui ir koordinavimui užtikrinti. Apskritai turėtų būti užtikrintas tų susitarimų abipusiškumas. Nacionalinės institucijos, atlikdamos savo, kaip Europos pertvarkymo kolegijos narių, vaidmenį atitinkamais atvejais turėtų pripažinti trečiųjų valstybių pertvarkymo procedūras ir užtikrinti jų vykdymą šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis;
- (102) bendradarbiauti reikėtų tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių grupių patronuojamųjų įmonių, tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių įstaigų filialų. Trečiųjų valstybių grupių patronuojamosios įmonės yra įmonės, įsteigtos Sąjungoje, kurioms dėl to visapusiškai taikoma Sąjungos teisė, įskaitant šioje direktyvoje nustatytas pertvarkymo priemones. Vis dėlto būtina, kad valstybės narės išsaugotų teisę veikti įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialų atžvilgiu, kai filialui skirtų trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir taikymas sukeltų pavojų finansiniam stabilumui Sąjungoje arba kai Sąjungos indėlininkams nebūtų užtikrintas tokių pačių sąlygų kaip trečiosios valstybės indėlininkams taikymas. Tokiomis ir kitomis šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis valstybės narės, pasikonsultavusios su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis, turėtų turėti teisę atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, taikomas trečiųjų valstybių įstaigų Sąjungos filialams;
- (103) esama aplinkybių, kai taikomų pertvarkymo priemonių veiksmingumas gali priklausyti nuo to, ar yra įstaigos arba laikinos įstaigos trumpalaikio finansavimo galimybė, nuo garantijų suteikimo galimybės pirkėjams arba nuo kapitalo suteikimo laikinai įstaigai. Nepaisant centrinių bankų vaidmens užtikrinant likvidumą finansų sistemoje net nepalankiomis sąlygomis, svarbu, kad valstybės narės nustatytų finansavimo struktūras, kad tokiais tikslais reikalingos lėšos nebūtų teikiamos iš nacionalinių biudžetų. Finansų sistemos stabilizavimą turėtų finansuoti visas finansų sektorius;
- (104) paprastai valstybės narės turėtų įsteigti savo nacionalines finansavimo struktūras per pertvarkymo institucijų kontroliuojamus fondus, kurie būtų naudojami šioje direktyvoje nustatytais tikslais. Vis dėlto turėtų būti numatyta griežtai apibrėžta išimtis, kuri leistų valstybėms narėms savo nacionalines finansavimo struktūras įsteigti iš jų teritorijose leidimą veikti turinčių įstaigų renkant privalomus įnašus, kurie nėra saugomi jų pertvarkymo institucijų kontroliuojamuose fonduose, su sąlyga, kad įvykdomos tam tikros sąlygos;
- (105) apskritai įnašus reikėtų rinkti iš sektoriaus atstovų prieš bet kokią pertvarkymo atvejį ir nepriklausomai nuo jo. Kai išankstinio finansavimo nepakanka finansavimo struktūrų naudojimo nuostoliams ar sąnaudoms padengti, reikėtų rinkti papildomus įnašus papildomoms sąnaudoms ar nuostoliams padengti;
- (106) kad būtų pasiekta kritinė masė ir išvengta procikliško poveikio, kuris atsirastų, jei finansavimo struktūros per sistemine krizę turėtų remtis vien *ex - post* įnašais, būtina pasiekti bent tam tikrą minimalų tikslinį nacionalinių finansavimo struktūrų *ex - ante* lėšų lygį;

- (107) siekiant užtikrinti teisingą įnašų apskaičiavimą ir skatinti veikti pagal mažiau rizikingą modelį, įnašai nacionalinėms finansavimo struktūroms turėtų priklausyti nuo įstaigų patiriamos kredito, likvidumo ir rinkos rizikos laipsnio;
- (108) veiksmingo žlungančių Sąjungos įstaigų pertvarkymo užtikrinimas – esminis vidaus rinkos sukūrimo elementas. Tokių įstaigų žlugimas turi poveikio ne tik finansiniam rinkų, kuriose jos tiesiogiai veikia, stabilumui, bet ir visos Sąjungos finansų rinkai. Sukūrus finansinių paslaugų vidaus rinką stiprinama skirtingų nacionalinių finansų sistemų sąveika. Įstaigos vykdo veiklą už savo įsisteigimo valstybės narės ribų ir yra susijusios per tarpbankinių paslaugų ir kitas rinkas, kurios iš esmės aprėpia visą Europą. Veiksmingo tų įstaigų pertvarkymo finansavimo užtikrinimas visose valstybėse narėse visiškai atitinka ne tik valstybių narių, kuriose jos veikia, bet ir visų valstybių narių apskritai svarbiausius interesus ir yra priemonė vienodoms konkurencijos sąlygoms užtikrinti ir finansų vidaus rinkos veikimui gerinti. Sukūrus Europos finansavimo struktūrų sistemą turėtų būti užtikrinta, kad visoms Sąjungoje veikiančioms įstaigoms būtų taikomos vienodai veiksmingos pertvarkymo finansavimo struktūros ir jos prisidėtų prie vidaus rinkos stabilumo;
- (109) siekiant užtikrinti tos Europos finansavimo struktūrų sistemos atsparumą ir atsižvelgiant į tikslą, kad finansavimas pirmiausia būtų skiriamas iš pertvarkomos įstaigos akcininkų ir kreditorių, o vėliau iš paties sektoriaus, o ne viešųjų biudžetų lėšų, prireikus finansavimo struktūros gali teikti prašymą dėl skolinimosi iš kitų finansavimo struktūrų. Be to, jos turėtų turėti įgaliojimus teikti paskolas kitoms struktūroms, kurioms to reikia. Toks skolinimas turėtų būti griežtai savanoriškas. Sprendimą skolinti kitoms struktūroms turėtų priimti skolinanti finansavimo struktūra, bet dėl galimų fiskalinių padarinių valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad būtų konsultuojamasi su kompetentinga ministerija arba gautas kompetentingos ministerijos sutikimas;
- (110) nors finansavimo struktūros kuriamos nacionaliniu lygmeniu, pertvarkant grupes jų lėšos turėtų būti paskirstomos tarpusavyje, su sąlyga, kad nacionalinės institucijos susitaria dėl atitinkamos įstaigos pertvarkymo. Vykdam pertvarkymo procesą indėliais, garantuotais indėlių garantijų sistemomis, neturėtų būti padengiami jokie nuostoliai. Kai pertvarkymo veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, turėtų būti reikalaujama, kad indėlių garantijų sistemos, su kuriomis yra susijusi pertvarkoma įstaiga, sumokėtų įnašą, kuris būtų ne didesnis už nuostolių, kurių jos būtų patyrusios, jei įstaiga būtų likviduota iškelus įprastinę bankroto bylą, sumą;
- (111) nors pertvarkant įstaigą apdraustieji indėliai yra apsaugoti nuo nuostolių, kitus reikalavimus atitinkančius indėlius galima naudoti nuostoliams padengti. Siekiant užtikrinti tam tikrą fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių, turinčių apdraustųjų indėlių lygį viršijančių reikalavimus atitinkančių indėlių, apsaugos lygį, tokiems indėliams turėtų būti skiriamas didesnis prioritetas nei paprastų neapdraustų nepirmenybinių kreditorių reikalavimams pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę. Pagal tokią nacionalinę teisę indėlių garantijų sistemos reikalavimui turėtų būti teikiama dar didesnė pirmenybė nei minėtoms reikalavimus atitinkančių indėlių kategorijoms. Siekiant kuo labiau sumažinti valstybių narių pertvarkymo fondų riziką laikantis šioje direktyvoje numatyto principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, būtina suderinti bankrotą reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus toje srityje;
- (112) kai pertvarkant įstaigą indėliai perduodami kitai įstaigai, indėlininkai neturėtų būti draudžiami daugiau, nei numatyta Direktyvoje 2014/49/ES. Todėl pertvarkomoje įstaigoje likusių indėlių reikalavimai turėtų būti ribojami perduotų lėšų ir Direktyvoje 2014/49/ES numatyto draudimo lygio skirtumu. Kai perduoti indėliai yra didesni nei draudimo lygis, indėlininkas neturėtų teikti reikalavimų indėlių garantijų sistemai dėl pertvarkomoje įstaigoje likusių indėlių;
- (113) nustatant finansavimo struktūras, kuriomis įsteigiama šioje direktyvoje nustatyta Europos finansavimo struktūrų sistema, turėtų būti užtikrintas nacionaliniu mastu pertvarkymui turimų lėšų naudojimo koordinavimas;

- (114) Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį, patikslinti kriterijus apibrėžiant šios direktyvos tikslais „ypatingos svarbos funkcijas“ ir „pagrindines verslo linijas“; aplinkybes, kuriomis būtina netaikyti pareigos nurašymo arba konvertavimo reikalavimų šios direktyvos tikslais; klasių susitarimus, kuriems valstybės narės turėtų taikyti tinkamą dalinio perdavimo apsaugą; būdus, kuriais įstaigų įnašai į pertvarkymo finansavimo struktūras turėtų būti pritaikyti proporcingai atsižvelgiant į jos rizikos modelį; registravimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitos pareigas, kuriomis siekiama *ex-ante* užtikrinti faktinį įnašų sumokėjimą; ir aplinkybes, kuriomis ir sąlygos, kurias taikant įstaiga gali būti laikinai atleista nuo *ex-post* įnašų mokėjimo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (115) kai numatyta šioje direktyvoje, tikslinga, kad EBI skatintų nacionalinių institucijų praktikos konvergenciją teikdama gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį. EBI gali savo iniciatyva tose srityse, kuriose netaikomi techniniai reguliavimo arba įgyvendinimo standartai, priimti gaires ir rekomendacijas dėl Sąjungos teisės taikymo;
- (116) Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų;
- (117) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos užtikrinti nuoseklų derinimą ir pakankamą indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsaugą visoje Sąjungoje. Rengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai, šioje direktyvoje nustatytais atvejais būtų veiksminga ir tikslinga patikėti EBI, kuri yra itin specializuotų žinių turinti įstaiga;
- (118) šioje direktyvoje numatytais atvejais Komisija turėtų priimti EBI parengtus reguliavimo techninių standartų projektus priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais. Komisijai šioje direktyvoje nurodytais atvejais turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartų projektus ir tuo tikslu priimti įgyvendinimo aktus pagal SESV 2100 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio;
- (119) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/24/EB⁽¹⁾ numatytas su įstaigų, turinčių filialus kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, reorganizavimu ar likvidavimu susijusių sprendimų tarpusavio pripažinimas ir vykdymas visose valstybėse narėse. Ta direktyva užtikrinama, kad visam įstaigos turtui ir visiems išipareigojimams, kad ir kurioje valstybėje jie būtų, būtų taikomas vienas procesas buveinės valstybėje narėje ir kad kreditoriams priimančiose valstybėse narėse būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir kreditoriams buveinės valstybėje narėje. Siekiant veiksmingo pertvarkymo, Direktyva 2001/24/EB turėtų būti taikoma pertvarkymo priemonių naudojimui ir tuo atveju, kai tos priemonės taikomos įstaigoms, ir tuo atveju, kai jos taikomos kitiems subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas. Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2001/24/EB ir, dėl nuoseklumo, taikyti visoms investicinėms įmonėms;
- (120) Sąjungos bendrovių teisės direktyvose nustatytos privalomos į šių direktyvų taikymo sritį patenkančių įstaigų akcininkų ir kreditorių apsaugos taisyklės. Kai pertvarkymo institucijoms reikia veikti skubiai, tos taisyklės gali kliudyti pertvarkymo institucijoms veiksmingai veikti, taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis įgaliojimais, todėl į šią direktyvą reikėtų įtraukti tinkamų nukrypti leidžiančių nuostatų. Siekiant užtikrinti suinteresuotiesiems subjektams didžiausią teisinį tikrumą, nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti aiškiai ir konkrečiai apibrėžtos ir taikomos tik atsižvelgiant į viešąjį interesą ir kai yra įvykdytos pertvarkymo proceso pradžios sąlygos. Pertvarkymo priemonių naudojimas suponuoja, kad šioje direktyvoje nustatytos pertvarkymo tikslų ir pertvarkymo sąlygos įvykdytos;

(¹) 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001 5 5, p. 15).

- (121) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/30/ES ⁽¹⁾ įtvirtintos taisyklės dėl akcininkų teisės spręsti dėl kapitalo didinimo ir mažinimo, dėl jų teisės dalyvauti bet kokiaje naujoje akcijų emisijoje už mokėtų gryniaisiais pinigais, dėl kreditorių apsaugos kapitalo mažinimo atveju ir dėl akcininkų susirinkimo sušaukimo didelės kapitalo dalies praradimo atveju. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, ir joms reikia numatyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (122) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/35/ES ⁽²⁾ nustatytos taisyklės, be kita ko, dėl kiekvieno iš susijungiančių bendrovių visuotinio susirinkimo pritarimo susijungimui, dėl susijungimo sąlygų projekto, vadovybės ataskaitos ir ekspertų ataskaitos reikalavimų bei dėl kreditorių apsaugos. Tarybos direktyvoje 82/891/EEB ⁽³⁾ yra panašių taisyklių dėl akcinių bendrovių skaidymo. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/56/EB ⁽⁴⁾ numatytos atitinkamos taisyklės dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas. Kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis skubių veiksmų, reikėtų nustatyti tinkamas nuo tų direktyvų nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (123) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/25/EB ⁽⁵⁾ nustatyta pareiga pateikti privalomą įmonių perėmimo pasiūlymą dėl visų bendrovės akcijų teisinga kaina, kaip apibrėžta toje direktyvoje, kai akcininkas tiesiogiai ar netiesiogiai, vienas ar kartu su kitais įsigyja tam tikrą tos bendrovės akcijų procentinę dalį, kuri leidžia jam kontroliuoti tą bendrovę ir yra apibrėžta nacionalinės teisės aktuose. Privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės tikslas – apsaugoti smulkiuosius akcininkus, kai keičiasi bendrovės kontrolė. Tačiau tokios brangiai kainuojančios pareigos tikimybė gali atgrasyti galimus investuotojus į poveikį patiriančią įstaigą, todėl pertvarkymo institucijoms būtų sudėtinga pasinaudoti visais pertvarkymo įgaliojimais. Reikėtų numatyti tinkamas nuo privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės leidžiančias nukrypti nuostatas, kiek tai būtina pertvarkymo įgaliojimams vykdyti, o pasibaigus pertvarkymo laikotarpiui privalomo pasiūlymo teikimo taisyklė turėtų būti taikoma visiems akcininkams, kurie įgyja poveikį patiriančios įstaigos kontrolę;
- (124) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/36/EB ⁽⁶⁾ numatomos procedūrinės akcininkų teisės, susijusios su visuotiniais susirinkimais. Direktyvoje 2007/36/EB, *inter alia*, nustatytas trumpiausias pranešimo apie visuotinius susirinkimus platinimo laikotarpis ir pranešimo apie visuotinį susirinkimą turinys. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, todėl reikėtų numatyti tinkamas nuo direktyvos nukrypti leidžiančias nuostatas. Prieš pertvarkymo laikotarpį gali prireikti skubiai padidinti kapitalą, kai įstaiga neatitinka arba galėtų neatitikti Reglamento (ES) 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimų ir tikėtina, kad padidinus kapitalą bus atkurta finansinė būklė ir bus išvengta situacijos, kai būtų vykdomos pertvarkymo pradžios sąlygos. Tačiau akcininkai turėtų ir toliau turėti įgaliojimus priimti sprendimus dėl pranešimo apie visuotinio susirinkimo sušaukimą platinimo laikotarpio ilginimo ir trumpinimo. Tam mechanizmui nustatyti reikėtų numatyti tinkamas nuo Direktyvos 2007/36/EB nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (125) norint užtikrinti, kad pertvarkymo institucijoms būtų atstovaujama Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, įsteigtoje Reglamentu (ES) Nr. 1092/2010, Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽⁷⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES)

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 315, 2012 11 14, p. 74).

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, 2011 4 29, p. 1).

⁽³⁾ 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 82/891/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl akcinių bendrovių skaidymo (OL L 378, 1982 12 31, p. 47).

⁽⁴⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL L 310, 2005 11 25, p. 1).

⁽⁵⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

⁽⁶⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL L 184, 2007 7 14, p. 17).

⁽⁷⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, ir kad EBI turėtų specialiųjų žinių, būtinų šioje direktyvoje nustatytoms užduotims atlikti, reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, kad šioje direktyvoje apibrėžtos nacionalinės pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į tame reglamente nustatytą kompetentingų institucijų sąvoką. Toks pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 prilyginimas atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnį EBI priskirtas funkcijas prisidėti ir aktyviai dalyvauti rengiant bei derinant gaivinimo ir pertvarkymo planus ir siekti palengvinti žlungančių įstaigų, ypač tarpvalstybiniu mastu veikiančių grupių, pertvarkymą;

- (126) siekiant užtikrinti, kad įstaigos, subjektai, kurie faktiškai kontroliuoja jų verslą, ir jų valdymo įstaiga laikytųsi šios direktyvos pareigų ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų taikomos panašios sąlygos, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma sankcija arba kita administracinė priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant sankciją arba kitą administracinę priemonę, sankcijų arba kitų administracinių priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių baudų dydžių. EBI, laikydamosi griežtų profesinės paslapties reikalavimų, turėtų administruoti centrinę visų administracinių sankcijų ir informacijos apie apeliacijas, apie kurias jai pranešė kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos, duomenų bazę;
- (127) šioje direktyvoje nurodytos ir administracinės sankcijos, ir kitos administracinės priemonės, kad ją būtų galima taikyti visiems veiksams, kurių imamasi po to, kai padaromas pažeidimas, ir kuriais siekiama užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepaisant to, ar pagal nacionalinę teisę jie priskiriami prie sankcijų, ar prie kitų administracinių priemonių;
- (128) nors niekas netrukdo valstybėms narėms nustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir baudžiamųjų sankcijų už tuos pačius pažeidimus, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl administracinių sankcijų už šios direktyvos pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų valstybės narės neprivalo skirti ir administracinių, ir baudžiamųjų sankcijų už tą patį pažeidimą, tačiau jos tą gali daryti, jeigu tai leidžiama pagal jų nacionalinės teisės aktus. Vis dėlto taikant baudžiamąsias sankcijas vietoj administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių už šios direktyvos pažeidimus neturėtų sumažėti arba būti kitaip paveiktas pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų gebėjimas šios direktyvos tikslais laiku bendradarbiauti, susipažinti su informacija ar ja keistis su kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis ir kompetentingomis institucijomis, be kita ko, po to, kai kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl patraukimo atsakomybėn atitinkamų pažeidimų atvejais;
- (129) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾ valstybės narės išipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie direktyvos perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (130) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir teisių, laisvių ir principų, pripažįstamų visų pirma Chartijoje, visų pirma – teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą;
- (131) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. suderinti įstaigų pertvarkymo taisykles ir procesus, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl įstaigų žlugimo poveikio visoje Sąjungoje jo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (132) priimdamos sprendimus ar imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos turėtų visada tinkamai atsižvelgti į savo sprendimų ir veiksmų poveikį finansiniam stabilumui kitose valstybėse narėse ir ekonominei situacijai kitose valstybėse narėse, taip pat turėtų apsvarstyti konkrečių patronuojamųjų įmonių arba filialų svarbą valstybės narės, kurioje tokia patronuojamoji įmonė arba filialas yra įsteigti ar yra, finansų sektoriui ir ekonomikai ir tai atlikti net tokiais atvejais, kai atitinkama patronuojamoji įmonė arba filialas neturi didelės reikšmės konsoliduotai grupei;
- (133) Komisija atliks bendro šios direktyvos taikymo peržiūrą, pirmiausiai, atsižvelgdama į priemones, kurių imtasi pagal bet kurią Sąjungos teisės aktą, kuriuo įsteigiamas pertvarkymo mechanizmas, apimantis daugiau nei vieną valstybę narę, išnagrinėja, kaip EBI naudojasi savo įgaliojimais pagal šią direktyvą tarpininkaus tarp mechanizme dalyvaujančios valstybės narės pertvarkymo institucijos ir jame nedalyvaujančios valstybės narės pertvarkymo institucijos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR INSTITUCIJOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos toliau nurodytų subjektų gavavimo ir pertvarkymo taisyklės ir procedūros:
 - a) įstaigų, įsteigtų Sąjungoje;
 - b) finansų įstaigų, įsteigtų Sąjungoje, kai finansų įstaiga yra kredito įstaigos, investicinės įmonės arba c ar d punktuose nurodytos bendrovės patronuojamoji įmonė ir jai taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 6–17 straipsnius;
 - c) finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių kontroliuojančiųjų bendrovių, įsteigtų Sąjungoje;
 - d) patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;
 - e) įstaigų filialų, kurie yra įsteigti ne Sąjungoje, vadovaujantis konkrečiomis šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis.

Nustatydamos ir taikydamos reikalavimus pagal šią direktyvą ir pirmoje pastraipoje nurodyto subjekto atžvilgiu naudojamos savo turimas įvairias priemones, vadovaudamosi specialiomis nuostatomis, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į subjekto verslo pobūdį, akcijų paketo struktūrą, teisinę formą, rizikos modelį, dydį ir teisinį statusą, taip pat tarpusavio sąsajas su kitomis įstaigomis arba apskritai finansų sistema, subjekto veiklos apimtį ir sudėtingumą, narystę institucinėse užtikrinimo sistemose (IUS), atitinkančiose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalies reikalavimus, arba kitose kooperacinėse abipusio solidarumo sistemose, nurodytose to reglamento 113 straipsnio 6 dalyje, ir tai, ar ji teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą, apibrėžtą Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

2. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti taisykles, kurios griežtesnės nei nustatytos šioje direktyvoje ir jos pagrindu priimtuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, arba tas normas papildo, jei jos yra bendrojo taikymo taisyklės, neprieštaraujančios šiai direktyvai ir šios direktyvos pagrindu priimtiems deleguotiesiems ir įgyvendinimo aktams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šios direktyvos tikslais vartojamos šios terminų apibrėžtys:
 1. pertvarkymas – pertvarkymo priemonės arba 37 straipsnio 9 dalyje nurodytos priemonės taikymas siekiant vieno ar daugiau 31 straipsnio 2 dalyje nurodytų pertvarkymo tikslų;
 2. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, išskyrus Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalyje nurodytus subjektus;
 3. investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, kuriai taikomas Direktyvos 2013/36/ES 28 straipsnio 2 dalyje nustatytas pradinio kapitalo reikalavimas;
 4. finansų įstaiga – finansų įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte;
 5. patrunuojamoji įmonė – patrunuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 16 punkte;
 6. patrunuojančioji įmonė – patrunuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 15 punkto a papunktyje;
 7. konsoliduota būklė – parentas konsoliduota padėtimi, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 47 punkte;
 8. institucinė užtikrinimo sistema arba IUS – sistema, atitinkanti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus;
 9. finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte;
 10. mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
 11. mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
 12. patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
 13. Sąjungos patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 31 punkte;
 14. patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 32 punkte;
 15. Sąjungos patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 33 punkte;
 16. pertvarkymo tikslai – pertvarkymo tikslai, nurodyti 31 straipsnio 2 dalyje;
 17. filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte;

18. pertvarkymo institucija – institucija, kurią valstybė narė paskiria pagal 3 straipsnį;
19. pertvarkymo priemonė – pertvarkymo priemonė, nurodyta 37 straipsnio 3 dalyje;
20. pertvarkymo įgaliojimai – įgaliojimai, nurodyti 63–72 straipsniuose;
21. kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte, įskaitant Europos Centrinį Banką, kiek tai susiję su Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ jam pavestais specialiais uždaviniais;
22. kompetentingos ministerijos – valstybių narių finansų ministerijos arba kitos ministerijos, pagal nacionalinę kompetenciją atsakingos už ekonomikos, finansų ir biudžeto nacionalinio lygmens sprendimus, kurios buvo paskirtos pagal 3 straipsnio 5 dalį;
23. įstaiga – kredito įstaiga arba investicinė įmonė;
24. valdymo organas – valdymo organas, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 7 punkte;
25. vyresnioji vadovybė – vyresnioji vadovybė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 9 punkte;
26. grupė – patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės;
27. tarpvalstybinė grupė – grupė, kurios subjektai įsteigti daugiau nei vienoje valstybėje narėje;
28. nepaprastoji viešoji finansinė parama – valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, arba bet kokia kita viršvalstybinio lygmens viešoji finansinė parama, kuri jei būtų teikiama nacionaliniu lygmeniu, būtų laikoma valstybės pagalba, ir kuri teikiama įstaigos, 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto arba grupės, kuriai priklauso tokia įstaiga ar subjektas, gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti;
29. skubi parama likvidumui padidinti – centrinio banko lėšos arba kita parama, dėl kurios gali padidėti centrinio banko lėšų kiekis, kurias centrinis bankas teikia mokiai finansų įstaigai arba mokių finansų įstaigų grupei, kuri patiria laikinų likvidumo problemų, kai tokios operacijos nėra pinigų politikos dalis;
30. sisteminė krizė – finansų sistemos veikimo sutrikimas, dėl kurio vidaus rinka ir realioji ekonomika gali patirti didelių neigiamų pasekmių. Tam tikru mastu sistemai gali būti svarbūs visų rūšių finansiniai tarpininkai, rinkos ir infrastruktūra;
31. grupės subjektas – grupei priklausantis juridinis asmuo;
32. gaivinimo planas – pagal 5 straipsnį įstaigos parengtas ir prižiūrimas gaivinimo planas;
33. grupės gaivinimo planas – pagal 7 straipsnį parengtas ir prižiūrimas grupės gaivinimo planas;
34. svarbus filialas – filialas, kuris priimančiojoje valstybėje narėje būtų laikomas svarbiu pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

35. ypatingos svarbos funkcijos – veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos įstaigos arba grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos sutriktų itin svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą;
36. pagrindinės verslo linijos – verslo linijos ir susijusios paslaugos, kurios yra reikšmingi įstaigos arba grupės, kuriai ji priklauso, pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltiniai;
37. konsoliduotos priežiūros institucija – konsoliduotos priežiūros institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 41 punkte;
38. nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;
39. pertvarkymo sąlygos – sąlygos, nurodytos 32 straipsnio 1 dalyje;
40. pertvarkymo veiksmai – sprendimas pradėti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymą pagal 32 straipsnį ar 33 straipsnį arba pertvarkymo priemonės taikymas, arba naudojimas vienu ar daugiau pertvarkymo įgaliojimų;
41. pertvarkymo planas – pagal 10 straipsnį parengtas įstaigos pertvarkymo planas;
42. grupės pertvarkymas – viena iš šių priemonių:
 - a) pertvarkymo veiksmai patronuojančiosios įmonės arba įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, lygmeniu; arba
 - b) pertvarkymo priemonių taikymo grupės subjektams, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas, koordinavimas ir pertvarkymo institucijų pertvarkymo įgaliojimų taikymas tiems grupės subjektams;
43. grupės pertvarkymo planas – grupės pertvarkymo planas, parengtas pagal 12 ir 13 straipsnius;
44. grupės lygmens pertvarkymo institucija – pertvarkymo institucija valstybėje narėje, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija;
45. grupės pertvarkymo schema – grupės pertvarkymui skirtas planas, parengtas pagal 91 straipsnį;
46. pertvarkymo kolegija – pagal 88 straipsnį įsteigta kolegija 88 straipsnio 1 dalyje nurodytoms užduotims vykdyti;
47. įprastinė bankroto byla – kolektyvinė bankroto byla, pagal kurią perduodamas visas skolininko turtas arba jo dalis ir paskiriamas likvidatorius arba administratorius ir kuri paprastai pagal nacionalinę teisę keliamą įstaigoms tik toms įstaigoms taikoma tvarka arba apskritai visiems fiziniams ir juridiniams asmenims taikoma tvarka;
48. 63 straipsnio 1 dalies g ir j punktuose nurodytos skolos priemonės – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, priemonės, kuriomis sukuriama arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių;
49. patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 28 punkte;

50. Sąjungos patronuojančioji įstaiga – ES patronuojančioji įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 29 punkte;
51. nuosavų lėšų reikalavimas – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92–98 straipsniuose nustatyti reikalavimai;
52. priežiūros institucijų kolegija – pagal Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnį įsteigta priežiūros institucijų kolegija;
53. Sąjungos valstybės pagalbos sistema – sistema, nustatyta SESV 107, 108 bei 109 straipsniais ir reguliavimo teisės aktais, taip pat visais Sąjungos teisės aktais, įskaitant gaires, komunikatus ir pranešimus, priimtais pagal SESV 108 straipsnio 4 dalį arba 109 straipsnį;
54. likvidavimas – įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto pardavimas;
55. turto atskyrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 42 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar išipareigojimų perdavimą turto valdymo įmonei;
56. turto valdymo įmonė – juridinis asmuo, atitinkantis 42 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;
57. gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 43 straipsnį pertvarkymo institucija pasinaudotų pertvarkomos įstaigos išipareigojimų nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais;
58. verslo pardavimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 38 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įstaigos išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar išipareigojimų perdavimą pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga;
59. laikina įstaiga – juridinis asmuo, atitinkantis 40 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;
60. laikinos įstaigos sukūrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 40 straipsnį laikinai įstaigai būtų perduodamos pertvarkomos įstaigos išleistos akcijos arba kitos nuosavybės priemonės arba pertvarkomos įstaigos turtas, teisės ar išipareigojimai;
61. nuosavybės priemonės – akcijos, kitos priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybė, priemonės, kurias galima konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kurios suteikia teisę jų įsigyti, ir priemonės, sudarančios akcijų ar kitų nuosavybės priemonių paketą;
62. akcininkai – akcininkai arba kitų nuosavybės priemonių turėtojai;
63. perdavimo įgaliojimai – 63 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyti įgaliojimai pertvarkomos įstaigos akcijas, kitas nuosavybės priemones, skolos priemones, turtą, teises ar išipareigojimus ar bet kokį jų derinį perduoti gavėjui;
64. pagrindinė sandorio šalis arba PSS – pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;
65. išvestinė finansinė priemonė – išvestinė finansinė priemonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 5 punkte;
66. nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai – 59 straipsnio 2 dalyje ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodyti įgaliojimai;

67. užtikrintasis įsipareigojimas – įsipareigojimas, kai kreditoriaus teisė į mokėjimą arba kitų pareigų vykdymas užtikrinami suvaržymu, įkeitimu ar sulaikymo teise arba susitarimais dėl įkaito, įskaitant įsipareigojimus, atsirandančius dėl atpirkimo sandorių ir kitų susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė;
68. bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės – kapitalo priemonės, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 28 straipsnio 1–4 dalyse, 29 straipsnio 1–5 dalyse ar 31 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
69. papildomos 1 lygio priemonės – kapitalo priemonės, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
70. bendra suma – bendra suma, kuria, pertvarkymo institucijos vertinimu, tinkami įsipareigojimai turi būti nurašyti arba konvertuoti pagal 46 straipsnio 1 dalį;
71. tinkami įsipareigojimai – įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimai ir kapitalo priemonės, kurios nelaikomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis, papildomomis 1 lygio arba 2 lygio priemonėmis, kurioms netaikoma išimtis iš gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal 44 straipsnio 2 dalį;
72. indėlių garantijų sistema – indėlių garantijų sistema, valstybės narės įdiegta ir oficialiai pripažinta pagal Direktyvos 2014/49/ES 4 straipsnį;
73. 2 lygio priemonės – kapitalo priemonės arba subordinuotosios paskolos, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 63 straipsnyje nustatytas sąlygas;
74. atitinkamos kapitalo priemonės IV antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnio ir IV antraštinės dalies V skyriaus tikslais – papildomos 1 lygio priemonės ir 2 lygio priemonės;
75. konvertavimo kursas – koeficientas, pagal kurį nustatomas akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, į kurias bus konvertuojamas konkrečios klasės įsipareigojimas, skaičius nurodant arba vienintelę tos klasės priemonę, arba tam tikrą skolinio reikalavimo vertės vienetą;
76. poveikį patiriantis kreditorius – kreditorius, kurio reikalavimas susijęs su įsipareigojimu, kuris sumažintas arba konvertuotas į akcijas ar kitas nuosavybės priemones pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
77. poveikį patiriantis savininkas – nuosavybės priemonių turėtojas, kurio nuosavybės priemonės panaikintos pasinaudojant 63 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytais įgaliojimais;
78. tinkama institucija – pagal 61 straipsnį nurodyta valstybės narės institucija, pagal tos valstybės nacionalinę teisę atsakinga už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą;
79. atitinkama patronuojančioji įstaiga – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įmonė, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;
80. gavėjas – subjektas, kuriam iš pertvarkomos įstaigos perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės, skolos priemonės, turtas, teisės arba įsipareigojimai ar bet kokie tų elementų deriniai;
81. darbo diena – bet kuri diena, išskyrus šeštadienius, sekmadienius ir visas dienas, kurios yra nedarbo dienos atitinkamoje valstybėje narėje;

82. teisė nutraukti sutartį – teisė nutraukti sutartį, teisė paankstinti, užbaigti, įskaityti arba užskaityti įsipareigojimus arba visos panašios nuostatos, kuriomis sustabdomas, keičiamas arba panaikinamas sutarties šalies įsipareigojimas, arba nuostata, dėl kurios neatsiranda pareiga pagal sutartį, nors kitomis aplinkybėmis ji atsirastų;
83. pertvarkoma įstaiga – įstaiga, finansų įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, Sąjungos patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba Sąjungos patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikomi pertvarkymo veiksmai;
84. Sąjungos patrunuojamoji įmonė – įstaiga, kuri yra įsteigta valstybėje narėje ir kuri yra trečiosios valstybės įstaigos arba trečiosios valstybės patrunuojančiosios įmonės patrunuojamoji įmonė;
85. Sąjungos patrunuojančioji įmonė – Sąjungos patrunuojančioji įstaiga, Sąjungos patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba Sąjungos patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
86. trečiosios valstybės įstaiga – subjektas, kurio pagrindinė buveinė įsteigta trečiojoje valstybėje, kuriai, jei ji būtų įsteigta Sąjungoje, būtų taikoma „įstaigos“ apibrėžtis;
87. trečiosios valstybės patrunuojančioji įmonė – trečiojoje valstybėje įsteigta patrunuojančioji įstaiga, patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
88. trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros – veiksmai, kuriais pagal trečiosios valstybės teisės aktus valdomas trečiosios valstybės įstaigos ar trečiosios valstybės patrunuojančiosios įmonės žlugimas ir kurie pagal tikslus ir tikėtinus rezultatus prilygsta pertvarkymo veiksams pagal šią direktyvą;
89. Sąjungos filialas – trečiosios valstybės įstaigos filialas, esantis valstybėje narėje;
90. atitinkama trečiosios valstybės institucija – trečiosios valstybės institucija, atsakinga už funkcijų, prilygstančių pertvarkymo institucijų ar kompetentingų institucijų funkcijoms, pagal šią direktyvą, vykdymą;
91. grupės finansavimo struktūra – grupės lygmens pertvarkymo institucijos valstybės narės taikoma finansavimo struktūra (-os);
92. kompensacinis sandoris – sandoris, kurį sudaro du grupės subjektai, kad perduotų visą ar dalį rizikos, kylančios dėl kito sandorio, sudaryto vieno iš tų grupės subjektų ir trečiojo asmens;
93. grupės subjektų tarpusavio garantija – sutartis, pagal kurią vienas grupės subjektas garantuoja kito grupės subjekto įsipareigojimus trečiajam asmeniui;
94. apdraustieji indėliai – garantuoti indėliai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte;
95. reikalavimus atitinkantys indėliai – reikalavimus atitinkantys indėliai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte;
96. padengta obligacija – priemonė, nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽¹⁾ 52 straipsnio 4 dalyje;

(¹) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

97. susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė – susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
98. užskaitos susitarimas – susitarimas, pagal kurį keletas reikalavimų ar įsipareigojimų gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus priverstinio vykdymo įvykiui (nesvarbu, kaip ar kur apibrėžtam) šalių pareigos būtų paankstintos taip, kad būtų vykdytinos nedelsiant arba nutraukiamos, ir bet koku atveju konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu, įskaitant tarpusavio užskaitas suėjus terminui, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/47/EB 2 straipsnio 1 dalies n punkto i papunktyje, ir tarpuskaitą, kaip apibrėžta Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio k punkte;
99. įskaitymo susitarimas – susitarimas, pagal kurį du ar daugiau reikalavimų ar įsipareigojimų, kuriuos vienas kitam turi įvykdyti pertvarkoma įstaiga ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;
100. finansinės sutartys – šios sutartys ir susitarimai:
- a) vertybinių popierių sutartys, įskaitant:
- i) vertybinio popieriaus, vertybinių popierių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo arba skolinimo sutartis;
 - ii) vertybinio popieriaus arba vertybinių popierių grupės arba indekso pasirinkimo sandorius;
 - iii) tokio vertybinio popieriaus, grupės arba indekso atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandorius;
- b) biržos prekių sutartys, įskaitant:
- i) biržos prekės arba biržos prekių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo arba skolinimo sutartis, numatant prekę pateikti ateityje;
 - ii) biržos prekės arba prekių grupės arba indekso pasirinkimo sandorius;
 - iii) tokios biržos prekės, grupės arba indekso atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandorius;
- c) išankstiniai sandoriai ir ateities sandoriai, įskaitant sutartis (išskyrus biržos prekių sutartį) pirkti, parduoti arba perduoti prekę ar kito pobūdžio nuosavybę, paslaugą, teisę arba dalį už nustatytą kainą ateityje;
- d) apsikeitimo susitarimai, įskaitant:
- i) apsikeitimo ir pasirinkimo sandorius, susijusius su: palūkanų normomis; neatidėliotinais ar kitais užsienio valiutos susitarimais; valiuta; nuosavybės vertybinių popierių indeksu arba nuosavybės vertybiniais popieriais; skolos vertybinių popierių indeksu arba skolos vertybiniais popieriais; biržos prekių indeksais arba prekėmis; oro sąlygomis; išmetamaisiais teršalais arba infliacija;
 - ii) apsikeitimo gražomis, kredito maržų arba kredito apsikeitimo sandorius;
 - iii) i i arba ii papunktyje nurodytą susitarimą panašius susitarimus arba sandorius, kurie reguliariai sudaromi apsikeitimo sandorių arba išvestinių finansinių priemonių rinkose;
- e) tarpbankinio skolinimosi susitarimai, kai skolinimosi terminas yra trys mėnesiai ar mažiau;
- f) pagrindinius susitarimus, susijusius su a–e punktuose nurodytomis sutartimis arba susitarimais;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB, dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

101. krizių prevencijos priemonė – naudojimas išgaliojimais siekiant tiesiogiai pašalinti atsigavimui trukdančius trūkumus ar kliūtis pagal 6 straipsnio 6 dalį, naudojimas išgaliojimais siekiant įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis pagal 17 ar 18 straipsnį, ankstyvosios intervencijos priemonės taikymas pagal 27 straipsnį, laikinojo administratoriaus paskyrimas pagal 29 straipsnį arba naudojimas nurašymo arba konvertavimo išgaliojimais pagal 59 straipsnį;
 102. krizių valdymo priemonė – pertvarkymo veiksmai arba specialiojo valdytojo paskyrimas pagal 35 straipsnį arba asmens pagal 51 straipsnio 2 dalį arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskyrimas;
 103. gaivinimo pajėgumas – įstaigos pajėgumas atkurti savo finansinę būklę jai labai pablogėjus;
 104. indėlininkas – indėlininkas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 6 punkte;
 105. investuotojas – investuotojas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/9/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 4 punkte;
 106. paskirta nacionalinė makrolygio rizikos ribojimo institucija – institucija, kuriai patikėta vykdyti makrolygio rizikos ribojimo politiką, kaip nurodyta 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijos dėl nacionalinių institucijų išgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (ESRV/2011/3) Rekomendacijoje B1;
 107. labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės – labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB ⁽²⁾ priedo 2 straipsnio 1 punkte;
 108. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte.
2. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami išgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti kriterijus, pagal kuriuos nustatoma 35 punkto pirmoje pastraipoje minima veikla, paslaugos ir operacijos apibrėžties „ypatingos svarbos funkcijos“ atžvilgiu, ir kriterijus, pagal kuriuos nustatomos 36 punkte minimos verslo linijos ir susijusios paslaugos apibrėžties „pagrindinės verslo linijos“ atžvilgiu.

3 straipsnis

Už pertvarkymą atsakingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė skiria vieną ar išimties tvarka daugiau pertvarkymo institucijų, įgaliotų taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo išgaliojimais.
2. Pertvarkymo institucija yra viešojo administravimo institucija arba institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo išgaliojimai.
3. Pertvarkymo institucijos gali būti nacionaliniai centriniai bankai, kompetentingos ministerijos arba kitos viešojo administravimo institucijos, arba institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo išgaliojimai. Valstybės narės gali išimties tvarka numatyti, kad pertvarkymo institucija yra kompetentinga institucija, vykdanči priežiūrą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES tikslais. Turi būti įvestos tinkamos struktūrinės priemonės siekiant užtikrinti veiklos nepriklausomumą ir išvengti priežiūros funkcijų pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES arba kitų atitinkamos institucijos funkcijų ir pertvarkymo institucijų funkcijų pagal šią direktyvą interesų konfliktų, nedarant poveikio keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pareigai, kaip reikalaujama pagal 4 dalį. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad kompetentingose institucijose, nacionaliniuose centriniuose bankuose, kompetentingose ministerijose ar kitose institucijose pertvarkymo funkcija ir priežiūros ar kitos atitinkamos institucijos funkcijos veiklos atžvilgiu būtų atskirtos viena nuo kitos.

⁽¹⁾ 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

Pertvarkymo institucijos funkcijas pagal šią direktyvą atliekantis personalas struktūriškai atskiriamas nuo personalo, vykdančio užduotis pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES, arba nuo kitas atitinkamos institucijos funkcijas atliekančio personalo, jam taip pat taikomos kitos atskaitomybės gairės.

Šios dalies tikslais valstybė narė ar pertvarkymo institucija priima ir viešai paskelbia visas būtinas vidaus taisykles, įskaitant profesinės paslapties saugojimo ir keitimosi informacija, susijusia su skirtingomis funkcinėmis sritimis, taisykles.

4. Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros ir pertvarkymo funkcijas vykdančios institucijos ir asmenys, vykdantys tas funkcijas tų institucijų vardu, glaudžiai bendradarbiautų rengdami, planuodami ir taikydami pertvarkymo sprendimus tiek tuo atveju, kai pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija yra atskiri subjektai, tiek tuo atveju, kai tas funkcijas vykdo tas pats subjektas.

5. Kiekviena valstybė narė paskiria po vieną ministeriją, atsakingą už kompetentingos ministerijos funkcijų pagal šią direktyvą vykdymą.

6. Kai valstybės narės pertvarkymo institucija nėra kompetentinga ministerija, ji informuoja kompetentingą ministeriją apie pagal šią direktyvą priimtus sprendimus ir, jei nacionalinės teisės aktuose nenustatyta kitaip, gauna jos pritarimą prieš įgyvendindama sprendimus, kurie turi tiesioginį fiskalinį poveikį ar sukelia sisteminius padarinius.

7. Kompetentingų institucijų, pertvarkymo institucijų ir EBI pagal šią direktyvą priimtais sprendimais atsižvelgiama į galimą sprendimo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia įstaiga ar grupė, ir kiek įmanoma mažinamos neigiamos pasekmės finansiniam stabilumui ir ekonominei ir socialinei padėčiai tose valstybėse narėse. EBI sprendimams taikomas Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 38 straipsnis.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena pertvarkymo institucija turėtų specialiųjų žinių, išteklių ir praktinių pajėgumų taikyti pertvarkymo veiksmus ir galėtų vykdyti savo įgaliojimus sparčiai ir lanksčiai, kiek tai būtina pertvarkymo tikslams įgyvendinti.

9. EBI, bendradarbiaudama su kompetentingomis institucijomis ir pertvarkymo institucijomis, plėtoja reikiamus specialiųjų žinių, išteklių ir praktinės veiklos pajėgumus ir stebi 8 dalies nuostatų įgyvendinimą, be kita ko, vykdydama periodinius tarpusavio vertinimus.

10. Kai, remdamasi 1 dalies nuostatomis, valstybė narė paskiria daugiau nei vieną instituciją pertvarkymo priemonėms taikyti ir pertvarkymo įgaliojimams įgyvendinti, ji pateikia EBI ir Komisijai visapusiškai pagrįstą pranešimą apie šio sprendimo priežastis ir aiškiai paskirsto funkcijas ir atsakomybės sritis tarp tų institucijų, užtikrina pakankamą jų veiklos koordinavimą ir paskiria vieną instituciją kaip kontaktinę instituciją bendradarbiaujant ir koordinuojant veiklą su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis.

11. Valstybės narės praneša EBI apie paskirtą nacionalinę instituciją ar institucijas ir kontaktinę instituciją ir prireikus aprašo jų konkrečias funkcijas ir atsakomybės sritis. EBI skelbia šių pertvarkymo institucijų ir kontaktinių institucijų sąrašą.

12. Nedarant poveikio 85 straipsniui, valstybės narės gali apriboti pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir jų atitinkamų darbuotojų atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veiksmus ir neveikimą vykdančių jų funkcijas pagal šią direktyvą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PASIRENGIMAS

I SKYRIUS

Gaivinimo ir pertvarkymo planavimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

4 straipsnis

Supaprastintos pareigos tam tikroms įstaigoms

1. Atsižvelgdamos į galimą įstaigos žlugimo poveikį dėl jos verslo pobūdžio, akcijų paketo struktūros, teisinės formos, rizikos modelio, dydžio ir teisinio statuso, ryšių su kitomis įstaigomis arba finansų sistema apskritai, jos veiklos apimties ir sudėtingumo, narystės IUS arba kitose kooperacinėse abipusio solidarumo sistemose, nurodytose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje, ir jos teikiamų investicinių paslaugų arba vykdomos investicinės veiklos, apibrėžtos Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, ir tai, ar jos žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą turėtų didelių neigiamų pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms arba visai ekonomikai, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos ir pertvarkymo institucijos nustatytų:

- a) 5–12 straipsniuose numatytų gaivinimo ir pertvarkymo planų turinį ir detales;
- b) datą, iki kada turi būti parengti pirmieji gaivinimo ir pertvarkymo planai, gaivinimo ir pertvarkymo planų atnaujinimo dažnumą; šie planai gali būti atnaujinami rečiau nei numatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 5 dalyje, 10 straipsnio 6 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje;
- c) 5 straipsnio 5 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje numatytos informacijos, kurios reikalaujama iš institucijų, ir informacijos, nurodytos priedo A (skirsnyje) ir B (skirsnyje) skirsniuose, turinį ir išsamumą;
- d) 15 ir 16 straipsniuose ir priedo C skirsnyje nurodyto sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo išsamumo lygį.

2. Kompetentingos institucijos ir atitinkamais atvejais pertvarkymo institucijos 1 dalyje nurodytus vertinimus prireikus atlieka pasikonsultavusios su nacionaline makrolygio rizikos ribojimo institucija.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai taikomos supaprastintos pareigos, kompetentingos institucijos ir, kai tinkama, pertvarkymo institucijos galėtų bet kada nustatyti pilnos apimties nesupaprastintas pareigas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad supaprastintų pareigų taikymas, *per se*, neturėtų daryti poveikio kompetentingos institucijos ir, kai tinkama, pertvarkymo institucijos įgaliojimams imtis krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės.

5. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI skelbia gaires, kad patikslintų 1 dalyje nurodytus įstaigos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms ir finansavimo sąlygoms vertinimo pagal tą dalį kriterijus.

6. EBI, kai tinkama, atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 5 dalyje nurodytas gaires, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi 2 dalyje nurodyti įstaigos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms ir finansavimo sąlygoms vertinimo pagal tą dalį kriterijai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7. Kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos informuoja EBI, kaip jos pritaikė 1, 8, 9 ir 10 dalis jų jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms. EBI pateikia ataskaitą apie 1, 8, 9 ir 10 dalių įgyvendinimą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. Visų pirma toje ataskaitoje nurodomi 1, 8, 9 ir 10 dalių įgyvendinimo nacionaliniu mastu skirtumai.

8. Laikydamosi 9 ir 10 dalių nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir, kai taikoma, pertvarkymo institucijos galėtų netaikyti:

a) šio skyriaus 2 ir 3 skirsnių reikalavimų su centrine įstaiga susijusioms įstaigoms, kurioms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio;

b) 2 skirsnio reikalavimų institucijoms, kurios yra IUS narės.

9. Kai leidžiama netaikyti reikalavimų, kaip nurodyta 8 dalyje, valstybės narės:

a) šio skyriaus 2 ir 3 skirsnių reikalavimus konsoliduotai taiko centrinei įstaigai ir su ja susijusioms įstaigoms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje;

b) reikalauja, kad IUS įvykdytų 2 skirsnio reikalavimus bendradarbiaudama su visomis savo narėmis, kurioms netaikomi reikalavimai.

Tuo tikslu visos šio skyriaus 2 ir 3 skirsniuose pateikiamos nuorodos į grupę apima centrinę įstaigą bei su ja susijusias įstaigas, kaip apibrėžta Reglamento 575/2013/ES 10 straipsnyje, ir jų patronuojamąsias įmones, o visos nuorodos į patronuojančiąsias įmones ar įstaigas, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį, apima centrinę įstaigą.

10. Įstaigos, kurias pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalį tiesiogiai prižiūri Europos Centrinis Bankas ar kurios sudaro didelę dalį konkrečios valstybės narės finansų sistemos, parengia savo gaivinimo planus pagal šio skyriaus 2 skirsnio nuostatas, ir joms taikomi individualūs pertvarkymo planai pagal 3 skirsnio nuostatas.

Šios dalies tikslais laikoma, kad įstaigos veikla sudaro didelę dalį tos valstybės narės finansų sistemos, jei tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

a) bendra jos turto vertė viršija 30 000 000 000 EUR arba

b) jos viso turto santykis su dalyvaujančios valstybės narės, kurioje ji įsisteigusi, BVP yra didesnis nei 20 %, nebent visa jos turto vertė yra mažesnė nei 5 000 000 000 EUR.

11. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato vienodas formas, šablonus ir apibrėžtis, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos nustatytų ir perduotų informaciją EBI 7 dalies tikslais laikydamosi proporcingumo principo.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

2 skirsnis

Gaivinimo planavimas

5 straipsnis

Gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena įstaiga, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 ir 112 straipsnius, parengtų ir prižiūrėtų gaivinimo planą, kuriame būtų numatyta, kokių priemonių turi imtis įstaiga, kad atkurtų savo finansinę būklę, pastarajai labai pablogėjus. Gaivinimo planai laikomi valdymo priemone, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 74 straipsnyje.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų bent kartą per metus arba pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų dažniau.

3. Gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama ar ją gauti.

4. Gaivinimo planuose prireikus pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga gali teikti prašymą dėl centrinio banko priemonių naudojimo plane numatytais sąlygomis, ir nurodomas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas.

5. Nedarant poveikio 4 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad gaivinimo planuose būtų pateikta priedo A skirsnyje išvardyta informacija. Valstybės narės gali reikalauti, kad gaivinimo planuose būtų pateikta papildoma informacija.

Gaivinimo planuose taip pat nurodomos potencialios priemonės, kurių įstaiga galėtų imtis atvejais, kai įvykdomos 27 straipsnyje išvardytos ankstyvosios intervencijos sąlygos.

6. Valstybės narės reikalauja, kad į gaivinimo planus būtų įtrauktos atitinkamos sąlygos ir procedūros, skirtos užtikrinti, kad gaivinimo veiksmai būtų įgyvendinti laiku, taip pat kad būtų įtrauktos įvairios gaivinimo galimybės. Valstybės narės reikalauja, kad gaivinimo planuose būtų apsvarstyti įvairūs makroekonomiškai ir finansiškai nepalankiausių sąlygų scenarijai, aktualūs atsižvelgiant į konkrečias įstaigos sąlygas, įskaitant visai sistemai svarbius įvykius ir atskirų juridinių asmenų bei grupių patiriamas nepalankiausias sąlygas.

7. Aktyviai konsultuodamasi su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose išsamiau patikslina šio straipsnio 6 dalies tikslais naudojamus scenarijus.

8. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, jog įstaiga registruotų išsamius duomenis apie finansines sutartis, kurių šalimi yra atitinkama įstaiga.

9. 1 dalyje nurodytos įstaigos valdymo organas įvertina ir patvirtina gaivinimo planą prieš jį pateikdamas kompetentingai institucijai.

10. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose išsamiau, nedarant poveikio 4 straipsniui, nurodo informaciją, kurią pagal šio straipsnio 5 dalį reikia įtraukti į gaivinimo planą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

6 straipsnis

Gaivinimo planų vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, kurios pagal 5 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį privalo parengti gaivinimo planus, tuos gaivinimo planus pateiktų kompetentingai institucijai peržiūrėti. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos tinkamai įrodytų kompetentingoms institucijoms, kad tie planai atitinka 2 dalies kriterijus.

2. Kompetentinga institucija per šešis mėnesius nuo kiekvieno plano pateikimo dienos, pasikonsultavusi su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, kuriose yra įsteigti svarbūs filialai (tiek, kiek tai susiję su tuo filialu), peržiūri šiuos planus ir įvertina, kiek jie atitinka 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šiuos kriterijus:

- a) įgyvendinus plane siūlomas priemones, pagrįstai tikėtina, kad bus išlaikytas arba atkurtas įstaigos arba grupės gyvybingumas ir finansinė būklė, atsižvelgiant į parengiamąsias priemones, kurių įstaiga ėmėsi ar planavo imtis;
- b) pagrįstai tikėtina, kad planas ir pagal planą numatytos konkrečios galimybės bus greitai ir veiksmingai įgyvendinami finansiška nepalankiausiomis sąlygomis kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, taip pat taikant scenarijus, pagal kuriuos kitos įstaigos gaivinimo planus įgyvendintų tuo pačiu metu.

3. Vertindama gaivinimo planų tinkamumą, kompetentinga institucija apsvarsto įstaigos kapitalo ir finansavimo struktūros tinkamumą atsižvelgiant į įstaigos organizacinės struktūros sudėtingumo lygį ir rizikos modelį.

4. Kompetentinga institucija pateikia gaivinimo planą pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija gali išnagrinėti gaivinimo planą siekdama nustatyti, kokie jame numatyti veiksmai galėtų turėti neigiamo poveikio įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybei, ir pateikti rekomendacijų tais klausimais kompetentingai institucijai.

5. Kompetentingai institucijai įvertinus, kad gaivinimo plane yra esminių trūkumų ar esminių įgyvendinimo kliūčių, apie vertinimą ji praneša įstaigai arba grupės patronuojančiajai įmonei ir reikalauja, kad įstaiga per du mėnesius (institucijoms pritarus šis terminas gali būti pratęstas vienu mėnesiu) pateiktų patikslintą planą su paaiškinimais, kaip sprendžiami su tais trūkumais ar kliūtimis susiję klausimai.

Prieš reikalaujama, kad įstaiga iš naujo pateiktų gaivinimo planą, kompetentinga institucija suteikia galimybę įstaigai pareikšti nuomonę dėl to reikalavimo.

Kai kompetentinga institucija nelaiko, kad trūkumai ir kliūtys buvo tinkamai pašalinti patikslintu planu, ji gali nurodyti įstaigai, kokius konkrečius plano pakeitimus reikia atlikti.

6. Jei įstaiga nepateikia patikslinto gaivinimo plano arba jei kompetentinga institucija nustato, kad pirminio vertinimo metu nustatyti trūkumai ar galimos kliūtys nebuvo tinkamai pašalinti patikslintu gaivinimo planu, ir, jeigu davus nurodymą dėl konkrečių plano pakeitimų trūkumų ir kliūčių tinkamai pašalinti neįmanoma, kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaiga per pagrįstą laikotarpį nustatytų pakeitimus, kuriuos ji galėtų padaryti savo veikloje, kad pašalintų su gaivinimo plano įgyvendinimu susijusius trūkumus ar kliūtis.

Jeigu įstaiga per kompetentingos institucijos nustatytą laikotarpį nenustato pakeitimų arba jei kompetentinga institucija įvertina, kad įstaigos pasiūlytais veiksmais trūkumai ar kliūtys nebūtų tinkamai pašalinti, kompetentinga institucija gali nurodyti įstaigai imtis bet kokių priemonių, kurios, jos manymu, yra būtinos ir proporcingos, atsižvelgiant į trūkumų ir kliūčių rimtumą ir priemonių poveikį įstaigos veiklai.

Nedarant poveikio Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsniui, kompetentinga institucija gali įstaigai nurodyti:

- a) sumažinti įstaigos rizikos modelį, įskaitant su likvidumu susijusią riziką;
- b) leisti laiku įgyvendinti rekapitalizavimo priemones;
- c) peržiūrėti įstaigos strategiją ir struktūrą;
- d) pakeisti finansavimo strategiją siekiant padidinti pagrindinių verslo linijų ir ypatingos svarbos funkcijų atsparumą;
- e) pakeisti įstaigos valdymo struktūrą.

Šioje dalyje nurodytas priemonių sąrašas valstybėms narėms nedraudžia leisti kompetentingoms institucijoms imtis papildomų priemonių pagal nacionalinę teisę.

7. Kai kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaiga imtųsi priemonių pagal 6 dalį, jos sprendimas dėl priemonių turi būti pagrįstas ir proporcingas.

Apie sprendimą įstaigai pranešama raštu ir sprendimą galima apskųsti.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nustato minimalius kriterijus, kuriuos kompetentinga institucija turi įvertinti atlikdama vertinimą pagal šio straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 1 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7 straipsnis

Grupės gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad Sąjungos patronuojančiosios įmonės parengtų ir pateiktų konsoliduotos priežiūros institucijai grupės gaivinimo planą. Grupės gaivinimo planas – visos grupės, kuriai vadovauja Sąjungos patronuojančioji įmonė, gaivinimo planas. Grupės gaivinimo plane nustatomos priemonės, kurių gali būti reikalaujama įgyvendinti Sąjungos patronuojančiosios įmonės ir kiekvienos atskiros patronuojamosios įmonės lygiu.

2. Laikydamosi 8 straipsnio, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad patronuojamosios įmonės individualiai parengtų ir pateiktų gaivinimo planus.

3. Konsoliduotos priežiūros institucija, jei taikomi šioje direktyvoje nustatyti konfidencialumo reikalavimai, perduoda grupės gaivinimo planus:

- a) Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms;
- b) valstybių narių, kuriose yra įsteigti svarbūs filialai, kompetentingoms institucijoms (tiek, kiek tai susiję su tuo filialu);
- c) grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir
- d) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms.

4. Grupės gaivinimo plano tikslas – visos grupės ar bet kurios grupės įstaigos stabilizavimas, kai ji patiria nepalančiausias sąlygas, kad būtų svarstomos arba šalinamos sunkumų priežastys ir atkurta grupės ar konkrečios įstaigos finansinė būklė, tuo pačiu metu atsižvelgiant į kitų grupės subjektų finansinę būklę.

Grupės gaivinimo plane numatoma, kaip užtikrinti priemonių, kurių turi būti imamasi Sąjungos patronuojančiosios įmonės, 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytų subjektų lygiu, taip pat priemonių, kurių turi būti imamasi patronuojamųjų įmonių lygiu ir, tam tikrais atvejais, laikantis Direktyvos 2013/36/ES, svarbių filialų lygiu, koordinavimą ir nuoseklumą.

5. Grupės gaivinimo plane ir bet kokiame individualiai patronuojamajai įmonei parengtame plane pateikiami 5 straipsnyje numatyti elementai. Tuose planuose prirėkus nurodomos grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos priemonės, patvirtintos remiantis pagal III skyrių sudarytu susitarimu dėl grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos.

6. Grupės gaivinimo planuose pateikiamos įvairios gaivinimo galimybės ir nurodomi veiksmai, kurių reikėtų imtis pagal 5 straipsnio 6 dalyje numatytus scenarijus.

Pagal kiekvieną scenarijų grupės gaivinimo plane nurodoma, ar yra kliūčių grupėje ir į planą įtrauktų subjektų lygmeniu įgyvendinti gaivinimo priemonės ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavoms lėšoms nedelsiant perduoti arba išsipareigojimams ar turtui išpirkti grupėje.

7. Pagal 1 dalį gaivinimo planą rengiančio subjekto valdymo organas įvertina ir tvirtina grupės gaivinimo planą prieš jį teikiant konsoliduotos priežiūros institucijai.

8 straipsnis

Grupės gaivinimo planų vertinimas

1. Konsoliduotos priežiūros institucija kartu su patronuojamųjų įmonių kompetentingomis institucijomis, pasikonsultavusios su Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis ir su svarbių filialų (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu) kompetentingomis institucijomis, peržiūri grupės gaivinimo planą ir įvertina, kiek jis atitinka 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir kriterijus. Tas vertinimas atliekamas 6 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis šio straipsnio bei jį vykdant atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė.

2. Konsoliduotos priežiūros institucija ir patronuojamųjų įmonių kompetentingos institucijos stengiasi priimti bendrą sprendimą dėl:

a) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;

b) to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai grupei priklausančiai įstaigai, ir

c) 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytų priemonių taikymo.

Šalys stengiasi priimti bendrą sprendimą per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią konsoliduotos priežiūros institucija perduoda grupės gaivinimo planą pagal 7 straipsnio 3 dalį.

EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

3. Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nuo perdavimo dienos nesusitarus dėl bendro sprendimo dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl bet kokių priemonių, kurių turi imtis Sąjungos patronuojančioji įmonė pagal 6 straipsnio 5 ir 6 dalis, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl tų klausimų. Konsoliduotos priežiūros institucija savo sprendimą priima atsižvelgusi į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei išlygas, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie sprendimą Sąjungos patronuojančiajai įmonei ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

Jei, pasibaigus tam keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš 2 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų 7 dalyje minima klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturi mėnesiai laikomi taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas konsoliduotos priežiūros institucijos sprendimas.

4. Per keturis mėnesius nuo perdavimo dienos nesusitarus dėl bendro sprendimo dėl:

- a) to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai jų jurisdikcijai priklausančiai įstaigai, arba
- b) 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytų priemonių taikymo patronuojamosios įmonės lygiu,

kiekviena kompetentinga institucija priima tuo klausimu sprendimą.

Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš atitinkamų kompetentingų institucijų 7 dalyje minima klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, patronuojamosios įmonės kompetentinga institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, už patronuojamąją įmonę atsakingos institucijos sprendimas taikomas individualiai.

5. Kitos kompetentingos institucijos, kurios neprieštarauja pagal 4 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano, skirto jų jurisdikcijai priklausantiems grupės subjektams.

6. 2 arba 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir kompetentingų institucijų sprendimus, priimtus nesant 3 ir 4 dalyse nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

7. Kompetentingai institucijos prašymu pagal 3 arba 4 dalį, EBI gali tik padėti kompetentingoms institucijoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį priimti sprendimus, susijusius su gaivinimo planų vertinimu ir 6 straipsnio 6 dalies a, b ir d punktuose nurodytų priemonių įgyvendinimu.

9 straipsnis

Gaivinimo plano rodikliai

1. 5–8 straipsnių taikymo tikslais kompetentingos institucijos reikalauja, kad į kiekvieną gaivinimo planą būtų įtraukta įstaigos nustatytų rodiklių sistema, kurioje apibrėžiami lygiai, kuriuos pasiekus galima imtis plane nurodytų atitinkamų veiksmų. Dėl tokių rodiklių kompetentingos institucijos sutaria atlikdamos gaivinimo planų vertinimą pagal 6 ir 8 straipsnius. Rodikliai gali būti kokybiniai ar kiekybiniai, susiję su įstaigos finansine būkle, ir juos turi būti įmanoma nesunkiai stebėti. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos nustatytų atitinkamą reguliarios rodiklių stebėsenos tvarką.

Nepaisant pirmos pastraipos, įstaiga gali:

- a) imtis veiksmų pagal savo gaivinimo planą, kai atitinkamas rodiklis nebuvo įvykdytas, tačiau kai įstaigos valdymo organas mano, kad atsižvelgiant į aplinkybes tai yra tinkama, arba
- b) nesiimti tokių veiksmų, kai įstaigos valdymo organas mano, kad tokie veiksmai atsižvelgiant į padėties aplinkybes nebūtų tinkami.

Apie sprendimą imtis gaivinimo plane nurodytų veiksmų arba apie sprendimą tokių veiksmų nesiimti nedelsiant pranešama kompetentingai institucijai.

2. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekiant nustatyti minimalų 1 dalyje nurodytų kiekybinių ir kokybinių rodiklių sąrašą.

3 skirsnis

Pertvarkymo planavimas

10 straipsnis

Pertvarkymo planai

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir su valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), parengia kiekvienos įstaigos, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 ir 112 straipsnius, pertvarkymo planą. Pertvarkymo plane numatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucija gali imtis, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas. 7 dalies a punkte nurodyta informacija pateikiama atitinkamai įstaigai.
2. Rengdama pertvarkymo planą pertvarkymo institucija nustato visas esmines sėkmingo pertvarkymo kliūtis ir, jei reikia ir jei tai proporcinga, bendrais bruožais išdėsto atitinkamus veiksmus, kurių imantis būtų galima pašalinti tas kliūtis pagal šios antraštinės dalies II skyrių.
3. Pertvarkymo plane atsižvelgiama į atitinkamus scenarijus, įskaitant tai, kad žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių metu. Pertvarkymo plane nenumatomos galimybės pasinaudoti:
 - a) nepaprastąją viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - b) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti arba
 - c) centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.
4. Pertvarkymo plane pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga gali teikti prašymą dėl centrinio banko priemonių naudojimo plane numatytomis sąlygomis, ir nurodomas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas.
5. Pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos padėtų joms parengti ir atnaujinti planus.
6. Pertvarkymo planai peržiūrimi ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui, arba dėl kitų priežasčių atsiradus būtinybei peržiūrėti pertvarkymo planą.

Norėdamos atlikti pirmoje pastraipoje nurodytą pertvarkymo planų peržiūrą ar atnaujinimą, įstaigos ir kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša pertvarkymo institucijoms apie bet kokius pokyčius, dėl kurių būtina tokia peržiūra arba atnaujinimas.

7. Nedarant poveikio 4 straipsniui, pertvarkymo plane numatomos galimybės įstaigai taikyti IV antraštinėje dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus. Jame pateikiama (kai įmanoma, kiekybiniais duomenimis):

- a) svarbiausių plano elementų santrauka;
- b) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateiktos pertvarkymo informacijos santrauka;
- c) paaiškinimas, kaip būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti ypatingos svarbos funkcijas ir pagrindines verslo linijas, kiek tai būtina, nuo kitų funkcijų, kad būtų užtikrintas tęstinumas įstaigos žlugimo atveju;
- d) kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
- e) išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo pagal šio straipsnio 2 dalį ir 15 straipsnį aprašas;
- f) pagal 17 straipsnį reikalaujamų priemonių, kuriomis siekiama įveikti ar šalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, nustatytas atlikus vertinimą pagal 15 straipsnį, aprašas;
- g) įstaigos ypatingos svarbos funkcijų, pagrindinių verslo linijų ir turto vertės ir paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
- h) išsamus aprašas, kaip užtikrinama, kad pagal 11 straipsnį reikalaujama informacija būtų atnaujinta ir bet kada prieinama pertvarkymo institucijoms;
- i) pertvarkymo institucijos paaiškinimas, kaip būtų galima finansuoti pertvarkymo galimybes, nenumatant:
 - i) nepaprastosios viešosios finansinės paramos, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytais pagal 100 straipsnį;
 - ii) skubios centrinio banko pagalbos likvidumui padidinti arba
 - iii) centrinio banko pagalbos likvidumui padidinti, teikiamos nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis;
- j) išsamus įvairių pertvarkymo strategijų, kurias būtų galima taikyti pagal įvairius galimus scenarijus ir taikytinus tvarkaraščius, aprašas;
- k) ypatingos svarbos priklausomybės ryšių aprašas;
- l) galimybių išsaugoti galimybę teikti mokėjimo ir tarpuskaitos paslaugas ir naudotis kita infrastruktūra aprašas ir klientų pozicijų perkeliamumo įvertinimas;
- m) plano poveikio įstaigos darbuotojams analizė, įskaitant susijusių išlaidų įvertinimą, ir numatytų procedūrų, pagal kurias būtų konsultuojamasi su personalu vykdant pertvarkymą, jei reikia, atsižvelgiant į nacionalines sistemas dialogui su socialiniais partneriais įgyvendinti, aprašas;
- n) informacijos teikimo žiniasklaidai ir visuomenei planas;

- o) minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų išipareigojimų reikalavimas, kaip numatyta pagal 45 straipsnio 1 dalį, ir prireikus terminas, iki kurio turi būti pasiektas tas lygis;
- p) prireikus minimalus nuosavų lėšų ir sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių reikalavimas pagal 45 straipsnio 1 dalį ir prireikus terminas, iki kurio turi būti pasiektas tas lygis;
- q) pagrindinių operacijų ir sistemų, skirtų nuolatiniam įstaigos veiklos procesų veikimui užtikrinti, aprašas;
- r) bet kokia įstaigos pareikšta nuomonė dėl pertvarkymo plano, jei taikoma.

8. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų teisę reikalauti, kad įstaiga ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas registruotų išsamius duomenis apie finansines sutartis, kurių šalys jie yra. Pertvarkymo institucija gali nurodyti laikotarpį, per kurį įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi galėti tuos duomenis pateikti. Tas pats laikotarpis taikomas visoms jos jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms ir visiems jos jurisdikcijai priklausantiems 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti nustatyti skirtingus laikotarpius skirtingų finansinių sutarčių rūšių, nurodytų 2 straipsnio 100 punkte, atveju. Ši dalis neturi poveikio kompetentingos institucijos įgaliojimams rinkti informaciją.

9. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais išsamiau patikslinamas pertvarkymo plano turinys, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

11 straipsnis

Informacija pertvarkymo planams parengti ir institucijos bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad įstaigos:

- a) bendradarbiautų rengiant pertvarkymo planus tiek, kiek būtina;
- b) joms teiktų tiesiogiai arba per kompetentingą instituciją visą pertvarkymo planams parengti ir įgyvendinti būtiną informaciją.

Visų pirma pertvarkymo institucijos turi įgaliojimus kartu su kita informacija reikalauti priedo B skirsnyje nurodytos informacijos ir analizės.

2. Kompetentingos institucijos atitinkamose valstybėse narėse bendradarbiauja su pertvarkymo institucijomis, kad patikrintų, ar jau yra visa 1 dalyje minėta informacija arba jos dalis. Kai tokia informacija yra, kompetentingos institucijos ją teikia pertvarkymo institucijoms.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nurodo informacijos teikimo pagal šį straipsnį procedūras ir minimalų standartinių formų ir šablonų rinkinį.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

12 straipsnis

Grupių pertvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis ir pasikonsultavusios su svarbių filialų pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu) parengtų grupių pertvarkymo planus. Grupės pertvarkymo planai apima grupės, kuriai vadovauja Sąjungos patronuojančioji įmonė, pertvarkymo planą, kai pertvarkymas vykdomas Sąjungos patronuojančiosios įmonės lygmeniu arba išskaidant ir pertvarkant patronuojamąsias įmones. Grupės pertvarkymo plane nustatomos priemonės, kurias taikant galima pertvarkyti:

- a) Sąjungos patronuojančiąją įmonę;
 - b) Sąjungoje esančias ir grupei priklausančias patronuojamąsias įmones;
 - c) 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytus subjektus ir
 - d) ne Sąjungoje esančias ir grupei priklausančias patronuojamąsias įmones laikantis VI antraštinės dalies.
2. Grupės pertvarkymo planas rengiamas remiantis pagal 11 straipsnį teikiama informacija.
3. Grupės pertvarkymo plane:
- a) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pagal 10 straipsnio 3 dalyje numatytus scenarijus reikia imtis grupės subjektų atžvilgiu tiek taikant pertvarkymo veiksmus 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytiems subjektams, patronuojančiajai įmonei ir patronuojamosios įstaigoms, tiek koordinuotai taikant pertvarkymo veiksmus patronuojamosioms įstaigoms;
 - b) nagrinėjama, kiek pertvarkymo priemonės ir įgaliojimus būtų galima koordinuotai taikyti ir naudoti Sąjungoje įsisteigusių grupės subjektų atžvilgiu, įskaitant priemones, kuriomis lengvinamos sąlygos trečiajam asmeniui nupirkti visą grupę, atskiras kelių grupės subjektų valdomas verslo linijas ar veiklą arba tam tikrus grupės subjektus, ir nustatomos galimos koordinuoto pertvarkymo kliūtys;
 - c) kai grupei priklauso trečiojoje valstybėje įsisteigę subjektai, numatomos atitinkamos bendradarbiavimo ir koordinavimo priemonės dirbant su atitinkamomis tų trečiųjų valstybių institucijomis ir nustatomi pertvarkymo padariniai Sąjungoje;
 - d) numatomos priemonės (įskaitant tam tikrų funkcijų ar verslo linijų teisinį ir ekonominį atskyrimą), kurios yra būtinos grupės pertvarkymui palengvinti, jei vykdomos pertvarkymo sąlygos;
 - e) numatomi bet kokie papildomi šioje direktyvoje nenurodyti veiksmai, kurių grupės lygmens pertvarkymo institucija ketina imtis siekdama pertvarkyti grupę;
 - f) nurodoma, kaip būtų galima finansuoti grupės pertvarkymo veiksmus, ir, tais atvejais, kai reikalinga finansavimo struktūra, nustatomi atsakomybės už tokį finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Plane nenumatomos galimybės pasinaudoti:
 - i) nepaprastąją viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - ii) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti arba

iii) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Tie principai nustatomi remiantis teisingais ir subalansuotais kriterijais, ir jais visų pirma atsižvelgiama į 107 straipsnio 5 dalį ir poveikį finansiniam stabilumui visose atitinkamose valstybėse narėse.

4. Grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas pagal 16 straipsnį atliekamas tuo pačiu metu, kai rengiami ir atnaujinami grupių pertvarkymo planai pagal šį straipsnį. Į grupės pertvarkymo planą įtraukiamas išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo, atliekamo pagal 16 straipsnį, aprašas.

5. Grupės pertvarkymo planas neturi turėti neproporcingo poveikio nė vienai valstybei narei.

6. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose patikslinamas pertvarkymo plano turinys atsižvelgiant į vidaus rinkoje veikiančių grupių verslo modelių įvairovę, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

13 straipsnis

Grupių pertvarkymo planų reikalavimas ir tvarka

1. Sąjungos patronuojančiosios įmonės grupės lygmens pertvarkymo institucijai teikia informaciją, kurios gali būti reikalaujama pagal 11 straipsnį. Ta informacija yra susijusi su Sąjungos patronuojančiąja įmone ir tiek, kiek tai reikalinga, su kiekvienu grupės subjektu, įskaitant 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytus subjektus.

Grupės lygmens pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad nustatyti šioje direktyvoje nurodyti konfidencialumo reikalavimai, pagal šią dalį pateiktą informaciją perduoda:

- a) EBI;
- b) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms;
- c) valstybių, kuriose yra svarbūs filialai, pertvarkymo institucijoms tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu;
- d) Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir
- e) valstybių narių, kuriose įsteigti 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyti subjektai, pertvarkymo institucijoms.

Informacija, kurią grupės lygmens pertvarkymo institucija perduoda patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms, valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms ir atitinkamoms Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms kompetentingoms institucijoms, apima bent visą tą informaciją, kuri yra susijusi su patronuojamąja įmone arba svarbiu filialu. Informacija, kuri perduodama EBI, apima visą informaciją, susijusią su EBI vaidmeniu grupės pertvarkymo planuose. Tuo atveju, kai informacija yra susijusi su trečiosios valstybės patronuojamosiomis įmonėmis, grupės lygmens pertvarkymo institucija nėra įpareigota persiųsti tą informaciją be atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos sutikimo.

2. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos, veikdamos kartu su šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytomis pertvarkymo institucijomis pertvarkymo kolegijose ir pasikonsultavusios su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, įskaitant pertvarkymo institucijas valstybių narių jurisdikcijose, kuriose yra svarbių filialų, parengtų ir prižiūrėtų grupių pertvarkymo planus. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos į grupių pertvarkymo planų rengimą ir prižiūrą savo nuožiūra (jei jos atitinka šios direktyvos 98 straipsnyje nustatytus konfidencialumo reikalavimus) gali įtraukti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijas iš tų valstybių, kuriose grupė yra įsteigusi patrunuojamųjų įmonių, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba svarbių filialų, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnyje.

3. Valstybės narės užtikrina, kad grupės pertvarkymo planai būtų peržiūrėti ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus ir pasikeitus grupės, įskaitant bet kurią grupės subjektą, teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį planui arba dėl to gali prireikti jį keisti.

4. Grupės pertvarkymo planas priimamas kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patrunuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendras sprendimas.

Tos pertvarkymo institucijos bendrą sprendimą priima per keturis mėnesius nuo dienos, kurią grupės lygmens pertvarkymo institucija perdavė informaciją pagal 1 dalies antrą pastraipą.

EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

5. Pertvarkymo institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsizvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimą Sąjungos patrunuojančiajai įmonei pateikia grupės lygmens pertvarkymo institucija.

Atsizvelgiant į šio straipsnio 9 dalį, jeigu pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

6. Pertvarkymo institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, kiekviena už patrunojamąją įmonę atsakinga pertvarkymo institucija priima savo sprendimą, taip pat parengia ir prižiūri jos jurisdikcijai priklausančių subjektų pertvarkymo planą. Kiekvienas individualus sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti išdėstytos nepritarimo siūlomam grupės pertvarkymo planui priežastys ir atsizvelgta į kitų kompetentingų institucijų ir pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Kiekviena pertvarkymo institucija apie savo sprendimą praneša kitoms pertvarkymo kolegijos narėms.

Atsizvelgiant į šio straipsnio 9 dalį, jeigu pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, atitinkama pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas patrunojamosios įmonės pertvarkymo institucijos sprendimas.

7. Kitos pertvarkymo institucijos, kurios neprieštarauja pagal 6 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, apimančio jų jurisdikcijai priklausančius grupės subjektus.

8. 4 ir 7 dalyse nurodytus bendrus sprendimus ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 5 ir 6 dalyse nurodyto bendro sprendimo, kitos atitinkamos pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

9. Laikantis šio straipsnio 5 ir 6 dalių, pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai kurios nors atitinkamos pertvarkymo institucijos vertinimu dalykas, dėl kurio nesutariama, gali kuriuo nors būdu neigiamai paveikti valstybių narių fiskalinius įsipareigojimus.

10. Kai bendri sprendimai priimami pagal 4 ir 7 dalis ir kai pertvarkymo institucija pagal 9 dalį įvertina, kad su grupės pertvarkymo planais susijęs dalykas, dėl kurio nesutariama, neigiamai veikia jos valstybės narės fiskalinius įsipareigojimus, grupės lygmens pertvarkymo institucija inicijuoja pakartotinį grupės pertvarkymo plano, įskaitant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą, vertinimą.

14 straipsnis

Pertvarkymo planų perdavimas kompetentingoms institucijoms

1. Pertvarkymo institucija perduoda pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.
2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija perduoda grupės pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

II SKYRIUS

Sėkmingo pertvarkymo galimybė

15 straipsnis

Įstaigų sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), įvertintų, kiek sėkmingai grupei nepriklausanti įstaiga gali būti pertvarkyta nenumatant galimybių pasinaudoti:
 - a) nepaprastą viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - b) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti;
 - c) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Laikoma, kad įstaigą galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucija realiai ir patikimai gali arba ją likviduoti pagal įprastinę bankroto bylą, arba ją pertvarkyti įstaigai taikydama skirtingas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje įsisteigusi įstaiga, arba kitų valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemoms (taip pat ir platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių aplinkybėmis) bei siekdama užtikrinti įstaigos vykdomų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą. Pertvarkymo institucijos laiku informuoja EBI, jei mano, kad neįmanoma sėkmingai pertvarkyti įstaigos.

2. Siekdama įvertinti sėkmingo pertvarkymo galimybę pagal 1 dalį, pertvarkymo institucija išnagrinėja bent priedo C skirsnyje nurodytus dalykus.

3. Pertvarkymo institucija pagal šį straipsnį atlieka sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą tuo pačiu metu, kai pagal 10 straipsnį rengiamas ir atnaujinamas pertvarkymo planas, ir šio plano rengimo ir atnaujinimo tikslais.

4. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia projektus techninių reguliavimo standartų, kuriuose patikslinami šio straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnyje nurodyti sėkmingo įstaigų arba grupių pertvarkymo galimybės vertinimo dalykai ir kriterijai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

16 straipsnis

Grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su konsoliduotos priežiūros institucija, tokių patronuojamųjų įmonių kompetentingomis institucijomis ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), įvertintų, kiek sėkmingai grupei nepriklausanti įstaiga gali būti pertvarkyta nenumatant galimybių pasinaudoti:

- a) nepaprastą viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
- b) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti;
- c) centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Laikoma, kad grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucijos gali realiai ir patikimai arba likviduoti grupės subjektus pagal įprastinę bankroto bylą, arba juos pertvarkyti, grupei ar grupės subjektams taikydamos pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių valstybių narių, kuriose įsisteigę grupės subjektai, arba kitų valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemoms (taip pat ir platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių aplinkybėmis) bei siekdamas užtikrinti grupės subjektų vykdomų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, kai jas galima laiku lengvai atskirti, arba kitais būdais. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos laiku informuoja EBI, kai laikoma, kad sėkmingai pertvarkyti įstaigos ar grupės neįmanoma.

Grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą svarsto 88 straipsnyje nurodytos pertvarkymo kolegijos.

2. Siekdamas įvertinti grupės pertvarkymo galimybę, pertvarkymo institucijos išnagrinėja bent priedo C skirsnyje nurodytus dalykus.

3. Grupės pertvarkymo galimybės vertinimas pagal šį straipsnį atliekamas tuo pačiu metu, kai pagal 12 straipsnį rengiami ir atnaujinami grupių pertvarkymo planai, ir šių planų rengimo ir atnaujinimo tikslais. Vertinimas atliekamas vadovaujantis 13 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo procedūra.

17 straipsnis

Igaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pagal 15 ir 16 straipsnius įvertinus įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybę pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, nustato, kad yra esminių kliūčių sėkmingam tos įstaigos pertvarkymui, pertvarkymo institucija apie tai raštu praneša tai atitinkamai įstaigai, kompetentingai institucijai ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms.

2. 10 straipsnio 1 dalyje ir 13 straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo, kad pertvarkymo institucijos parengtų pertvarkymo planus ir kad atitinkamos pertvarkymo institucijos priimtų bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo planų, taikymas sustabdomas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo iki tol, kol pertvarkymo institucija pritaria sėkmingo esminių pertvarkymo kliūčių pašalinimo priemonėms pagal šio straipsnio 3 dalį arba priima sprendimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

3. Per keturis mėnesius nuo pranešimo gavimo pagal 1 dalį įstaiga pertvarkymo institucijai siūlo, kokiomis galimomis priemonėmis įveikti arba pašalinti pranešime nurodytas esmines kliūtis. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, įvertina, ar tomis priemonėmis galima veiksmingai įveikti ar pašalinti nurodytas esmines kliūtis.

4. Kai pertvarkymo institucija įvertina, kad įstaigos pagal 3 dalį pasiūlytomis priemonėmis konkrečios kliūtys veiksmingai nesumažinamos ar nepašalinamos, ji tiesiogiai ar netiesiogiai per kompetentingą instituciją pareikalauja, kad įstaiga imtųsi alternatyvių priemonių, kuriomis galima pasiekti tą tikslą, ir raštu praneša įstaigai apie tokias priemones, o pastaroji per vieną mėnesį pasiūlo jų taikymo planą.

Nustatydama alternatyvias priemones, pertvarkymo institucija turi parodyti, kad įstaigos pasiūlytomis priemonėmis nebūtų buvę galima pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūčių ir kad siūlomos alternatyvios priemonės yra proporcingos šalinant pertvarkymo kliūtis. Pertvarkymo institucija atsižvelgia į tų sėkmingo pertvarkymo kliūčių grėsmę finansiniam stabilumui ir į priemonių poveikį įstaigos veiklai, stabilumui ir gebėjimui prisidėti prie ekonomikos.

5. 4 dalies tikslais pertvarkymo institucijoms suteikiami igaliojimai imtis bet kurių iš toliau išvardytų priemonių:

a) reikalauti, kad įstaiga persvarstytų bet kokius grupės subjektų tarpusavio finansavimo susitarimus arba apsvarstytų, kodėl jų nėra, arba parengtų paslaugų susitarimus, tarp grupės subjektų arba su trečiaisiais asmenimis, dėl ypatingos svarbos funkcijų vykdymo;

b) reikalauti, kad įstaiga apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;

c) nustatyti konkrečius ar nuolatinius papildomus informacijos reikalavimus, susijusius su pertvarkymu;

d) reikalauti, kad įstaiga parduotų specifinį turtą;

e) reikalauti, kad įstaiga apribotų ar nutrauktų specifinę vykdomą ar planuojamą veiklą;

f) apriboti naujų verslo linijų kūrimą ar esamų verslo linijų plėtojimą arba naujų ar esamų produktų pardavimą arba to neleisti;

g) reikalauti, kad būtų pakeista įstaigos arba bet kurio grupės subjekto, kuris yra tiesiogiai arba netiesiogiai įstaigos kontroliuojamas, teisinė ar veiklos struktūra, kad ji taptų mažiau sudėtinga siekiant užtikrinti, kad ypatingos svarbos funkcijas būtų galima teisiškai ir veiklos požiūriu atskirti nuo kitų funkcijų taikant pertvarkymo priemones;

- h) reikalauti, kad įstaiga arba patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę;
- i) reikalauti, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas išleistų tinkamus įsipareigojimus, kad būtų patenkinti 45 straipsnyje numatyti reikalavimai;
- j) reikalauti, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas imtųsi kitų veiksmų siekdamas įvykdyti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą pagal 45 straipsnį ir, be kita ko, visų pirma mėgintų iš naujo derėtis dėl tinkamo įsipareigojimo, papildomos 1 ar 2 lygio priemonės, kurią yra išleidęs, siekiant užtikrinti, kad visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tą įsipareigojimą arba priemonę būtų vykdomi pagal tos, valstybės, kurios jurisdikcijoje buvo išleisti tie įsipareigojimai ar priemonė, teisės aktus, ir,
- k) kai įstaiga yra mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauti, kad mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė sukurtų atskirą finansų kontroliuojančiąją bendrovę įstaigai kontroliuoti, jei būtina siekiant palengvinti įstaigos pertvarkymą ir netaikyti IV antraštinėje dalyje nustatytų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų, turinčių neigiamą poveikį nefinansinei grupės daliai.

6. Pagal 1 arba 4 dalį priimtas sprendimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jame išdėstomos vertinimo ar nustatymo priežastys;
- b) jame nurodoma, kaip vertinimas ar nustatymas atitinka 4 dalyje nustatytą proporcingo taikymo reikalavimą, ir
- c) jį turi būti galima apskūsti.

7. Prieš nustatydamas bet kokią priemonę pagal 4 dalį, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir prireikus su paskirta nacionaline makrolygio rizikos ribojimo institucija, tinkamai apvarsto galimą tų priemonių poveikį konkrečiai institucijai, finansinių paslaugų vidaus rinkai, kitų valstybių narių ir visos Sąjungos finansiniam stabilumui.

8. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį siekiant patikslinti pagal 5 dalį numatytas priemones ir aplinkybes, kuriomis galima taikyti kiekvieną iš tų priemonių.

18 straipsnis

Įgaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo grupės pertvarkymo kliūtis

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su priežiūros institucijų kolegija ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), pertvarkymo kolegijoje apvarsto pagal 16 straipsnį reikalaujamą vertinimą ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad priimtų bendrą sprendimą dėl priemonių, nustatytų pagal 17 straipsnio 4 dalį, taikymo visoms grupėi priklausančioms įstaigoms.

2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su konsoliduotos priežiūros institucija ir EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 1 dalį, parengia ir pateikia ataskaitą Sąjungos patronuojančiajai įmonei, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms, kurios ją perduoda savo kontroliuojamoms patronuojamosioms įmonėms, ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms. Ataskaita rengiama pasikonsultavus su kompetentingomis institucijomis ir joje analizuojamos esminės kliūtys, trukdančios veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais grupės atžvilgiu. Ataskaitoje nagrinėjamas poveikis įstaigos verslo modeliui ir rekomenduojamos proporcingos ir tikslios priemonės, kurios, institucijos nuomone, yra būtinos ar tinkamos toms kliūtims pašalinti.

3. Per keturis mėnesius nuo ataskaitos gavimo dienos Sąjungos patronuojančioji įmonė grupės lygmens pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir siūlyti alternatyvias priemones ataskaitoje nustatytoms kliūtims pašalinti.

4. Grupės lygmens pertvarkymo institucija praneša apie Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones konsoliduotos priežiūros institucijai, EBI, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu). Grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su kompetentingomis institucijomis ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, deda visas pastangas, neviršydamos savo įgaliojimų, kad pertvarkymo kolegijoje būtų priimtas bendras sprendimas dėl esminių kliūčių nustatymo ir prireikus dėl Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytų priemonių bei dėl institucijų reikalaujamų priemonių kliūtims spręsti ar šalinti vertinimo, atsižvelgiant į galimą priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė.

5. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo Sąjungos patronuojančiosios įmonės pastabų pateikimo ar praėjus 3 dalyje nurodytam keturių mėnesių laikotarpiui, atsižvelgiant į tai, kuris įvyksta anksčiau. Jis turi būti pagrįstas ir išdėstytas dokumente, kurį grupės lygmens pertvarkymo institucija pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

6. Nepriėmus bendro sprendimo per 5 dalyje nurodytą laikotarpį, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl tinkamų priemonių, kurių pagal 17 straipsnio 4 dalį reikia imtis grupės lygmeniu.

Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimą Sąjungos patronuojančiajai įmonei pateikia grupės lygmens pertvarkymo institucija.

Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija šio straipsnio 9 dalyje minimą klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

7. Jei bendras sprendimas nepriimamas, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos priima savo sprendimus dėl tinkamų priemonių, kurių individualiai pagal 17 straipsnio 4 dalį turi imtis patronuojamosios įmonės. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimas pateikiamas atitinkamai patronuojamajai įmonei ir grupės lygmens pertvarkymo institucijai.

Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija šio straipsnio 9 dalyje minimą klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos sprendimas.

8. 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 6 dalyje nurodyto bendro sprendimo, kitos atitinkamos pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.
9. Nepriėmus bendro sprendimo dėl bet kurios iš 17 straipsnio 5 dalies g, h arba k punkte nurodytų priemonių taikymo, EBI, pertvarkymo institucijos prašymu pagal šio straipsnio 6 ar 7 dalį, gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.

III SKYRIUS

Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama

19 straipsnis

Grupės finansinės paramos susitarimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įmonė, arba 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodytas subjektas ir jos patronuojamosios įmonės kitose valstybėse narėse ar trečiojoje valstybėje, kurios yra įstaigos ar finansų įstaigos, kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra, galėtų sudaryti susitarimą dėl finansinės paramos teikimo bet kuriai kitai susitarimo šaliai, kuri atitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygas pagal 27 straipsnį, su sąlyga, kad įvykdomos šiame skyriuje nustatytos sąlygos.
2. Šis skyrius netaikomas grupės subjektų tarpusavio finansiniams susitarimams, įskaitant finansavimo struktūras ir centralizuoto finansavimo susitarimų veikimą, su sąlyga, kad nė viena iš tokių susitarimų šalių neatitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygų.
3. Grupės finansinės paramos susitarimas nelaikomas būtinu, siekiant:
 - a) teikti grupės finansinę paramą bet kuriam finansinių sunkumų patiriančiam grupės subjektui, jei įstaiga konkrečiu atveju nusprendžia tai daryti ir jei tai atitinka grupės politiką, bet nekyla pavojus visai grupei, arba
 - b) vykdyti veiklą valstybėje narėje.
4. Valstybės narės nacionalinėje teisėje pašalina visas grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos sandorių, vykdomų pagal šį skyrių, teisinę kliūtis, jei nė viena šio skyriaus nuostata nėra užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti apribojimus grupės subjektų tarpusavio sandoriams dėl nacionalinės teisės aktų, kuriais naudojamosi Reglamente (ES) Nr. 575/2013 numatytomis galimybėmis, kuriais perkeliama Direktyva 2013/36/ES arba pagal kuriuos būtina atskirti grupės dalis arba grupėje vykdomą veiklą dėl finansinio stabilumo priežasčių.
5. Grupės finansinės paramos susitarimas gali:
 - a) aprėpti vieną ar daugiau grupės patronuojamųjų įmonių ir gali numatyti patronuojančiosios įmonės finansinę paramą patronuojamosioms įmonėms, patronuojamųjų įmonių – patronuojančiajai įmonei, grupės patronuojamųjų įmonių, prisijungusių prie susitarimo, tarpusavyje arba bet kurio tų subjektų derinio;
 - b) numatyti finansinę paramą paskolos forma, garantijų suteikimą, turto, naudotino kaip įkaitas, suteikimą arba bet kurių šių formų finansinės paramos derinį viename arba daugiau sandorių, taip pat sudarytų tarp paramos gavėjo ir trečiojo asmens.
6. Kai pagal grupės finansinės paramos susitarimo sąlygas grupės subjektas sutinka teikti finansinę paramą kitam grupės subjektui, susitarime galima numatyti abipusį susitarimą, pagal kurį paramą gaunantis grupės subjektas teiktų finansinę paramą teikiančiam grupės subjektui.

7. Grupės finansinės paramos susitarime apibrėžiami atlygio už pagal jį vykdomus sandorius apskaičiavimo principai. Pagal tuos principus, be kita ko, reikalaujama, kad atlygis būtų nustatomas finansinės paramos teikimo metu. Susitarimas, įskaitant atlygio už finansinės paramos teikimą apskaičiavimo principus ir kitas susitarimo sąlygas, turi atitikti šiuos principus:

- a) kiekviena šalis turi laisva valia sudaryti susitarimą;
- b) sudarydama susitarimą ir nustatydama atlygį už finansinės paramos teikimą, kiekviena susitarimo šalis turi veikti atsižvelgdama į savo svarbiausius interesus, kurie gali būti susiję su bet kokia tiesiogine ar netiesiogine nauda, kurią susitarimo šalis gali gauti dėl finansinės paramos teikimo;
- c) kiekviena finansinę paramą teikianti susitarimo šalis privalo būti visapusiškai susipažinusi su atitinkama informacija, kurią pateikė finansinę paramą gaunanti susitarimo šalis, prieš nustatant atlygį už finansinės paramos teikimą ir prieš priimant sprendimą suteikti finansinę paramą;
- d) nustatant atlygį už finansinės paramos teikimą gali būti atsižvelgiama į informaciją, kurią turi finansinę paramą teikianti šalis, remiantis tuo, kad ji priklauso tai pačiai grupei kaip ir finansinę paramą gaunanti šalis, ir kurios nėra rinkoje, ir
- e) nustatant atlygio už finansinės paramos teikimą apskaičiavimo principus nebūtina atsižvelgti į numatomą laikiną poveikį rinkos kainoms, atsirandantį dėl išorinių įvykių, kurie nuo grupės nepriklauso.

8. Grupės finansinės paramos susitarimą galima sudaryti tik tuo atveju, jei, atitinkamų kompetentingų institucijų nuomone, siūlomo susitarimo rengimo metu nė viena iš susitarimo šalių neatitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygų.

9. Valstybės narės užtikrina, kad teises, reikalavimus ar veiksmus pagal grupės finansinės paramos susitarimą galėtų įgyvendinti tik susitarimo šalys, neįtraukiant trečiųjų asmenų.

20 straipsnis

Kompetentingų institucijų atliekama siūlomo susitarimo peržiūra ir tarpininkavimas

1. Sąjungos patronuojančioji įmonė teikia konsoliduotos priežiūros institucijai prašymą patvirtinti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą pagal 19 straipsnį. Prašyme pateikiamas siūlomo susitarimo tekstas ir nurodomi grupės subjektai, kurie ketina prisijungti prie susitarimo.

2. Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama perduoda prašymą kiekvienos patronuojamosios įmonės, ketinančios prisijungti prie susitarimo, kompetentingoms institucijoms, kad būtų pasiektas bendras sprendimas.

3. Laikydamosi šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos tvarkos konsoliduotos priežiūros institucija duoda leidimą siūlomam susitarimui, jei jo sąlygos atitinka 23 straipsnyje nustatytas finansinės paramos sąlygas.

4. Laikydamosi šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos tvarkos konsoliduotos priežiūros institucija gali drausti sudaryti siūlomą susitarimą, jei manoma, kad susitarimas neatitinka 23 straipsnyje nustatytų finansinės paramos sąlygų.

5. Kompetentingos institucijos deda visas pastangas, kad per keturis mėnesius po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija gavo prašymą, priimtų bendrą sprendimą, ar siūlomo susitarimo sąlygos atitinka 23 straipsnyje numatytas finansinės paramos sąlygas; bendrame sprendime atsižvelgiama į galimą susitarimo vykdymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia atitinkama grupė, ir į fiskalinius padarinius. Bendras sprendimas pateikiamas dokumente išdėstant išsamiai pagrįstą sprendimą, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia pareiškėjui.

Kompetentingos institucijos prašymu EBI gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį.

6. Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl prašymo. Sprendimas skelbiamas dokumente išdėstant išsamų pagrindą ir jame atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei išlygas, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie savo sprendimą pareiškėjui ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

7. Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

21 straipsnis

Akcininkų pritarimas siūlomam susitarimui

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingų institucijų patvirtintas siūlomas susitarimas būtų teikiamas tvirtinti kiekvieno grupės subjekto, kuris ketina prisijungti prie susitarimo, akcininkams. Tokiu atveju susitarimas galioja tik toms susitarimo šalims, kurių akcininkai patvirtino susitarimą pagal 2 dalį.

2. Grupės finansinės paramos susitarimas galioja grupės subjekto atžvilgiu tik tuo atveju, jei grupės akcininkai yra davę leidimą tam grupės subjekto valdymo organui priimti sprendimą, pagal kurį grupės subjektas teikia arba gauna finansinę paramą pagal susitarimo nuostatas ir šiame skyriuje nustatytas sąlygas, ir tas akcininkų suteiktas leidimas nebuvo atšauktas.

3. Kiekvieno subjekto, kuris prisijungia prie susitarimo, valdymo organas akcininkams kasmet atsiskaito apie susitarimo vykdymą ir bet kokio pagal susitarimą priimto sprendimo įgyvendinimą.

22 straipsnis

Grupės finansinės paramos susitarimų perdavimas pertvarkymo institucijoms

Kompetentingos institucijos perduoda savo patvirtintus grupės finansinės paramos susitarimus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms pertvarkymo institucijoms.

23 straipsnis

Grupės finansinės paramos sąlygos

1. Grupės subjektas gali teikti finansinę paramą pagal 19 straipsnį tik tuo atveju, jei yra įvykdytos visos šios sąlygos:

a) galima pagrįstai tikėtis, kad suteikus paramą bus didžiąja dalimi įveikti paramą gaunančio grupės subjekto finansiniai sunkumai;

b) finansinės paramos tikslas – išsaugoti ar atkurti visos grupės ar kurio nors grupės subjekto finansinį stabilumą, ir parama atitinka paramą teikiančio grupės subjekto interesus;

c) finansinė parama teikiama tam tikromis sąlygomis, taip pat už atlygį pagal 19 straipsnio 7 dalį;

- d) remiantis informacija, kurią finansinę paramą teikiančio grupės subjekto valdymo organas turi tuo metu, kai priimamas sprendimas suteikti finansinę paramą, galima pagrįstai tikėtis, kad paramą gaunantis grupės subjektas sumokės atlygį už paramą, o tuo atveju, jei parama suteikiama paskolos forma, grąžins paskolą. Jei parama suteikiama garantijos forma arba bet kuria užtikrinimo priemonės forma, ta pati sąlyga taikoma paramos gavėjui atsirandančiam išpareigojimui, jei garantija ar užtikrinimo priemonė yra įvykdomos;
- e) finansinės paramos teikimas nesukeltų grėsmės paramą teikiančio grupės subjekto likvidumui ar mokumui;
- f) finansinės paramos teikimas nesukeltų grėsmės finansiniam stabilumui, visų pirma paramą teikiančio grupės subjekto valstybėje narėje;
- g) paramą teikiantis grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi kapitalo arba likvidumo reikalavimų, nustatytų Direktyvoje 2013/36/ES, ir visų reikalavimų, nustatytų pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 2 dalį, o dėl finansinės paramos teikimo grupės subjektas nėra priverstas pažeisti tų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio subjekto individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija leidžia tą daryti;
- h) paramą teikiantis grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi didelių pozicijų reikalavimų, nustatytų Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES, įskaitant visus nacionalinės teisės aktus, naudodamasis juose numatytais galimybėmis, o dėl finansinės paramos teikimo grupės subjektas neturi būti priverstas pažeisti tų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija leidžia tą daryti;
- i) finansinės paramos teikimas nepakenktų paramą teikiančio grupės subjekto sėkmingam pertvarkymui.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 1 dalies a, c, e ir j punktuose nustatytas sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d., vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, skelbia gaires siekdama skatinti praktikos konvergenciją ir apibrėžti šio straipsnio 1 dalies b, d, f, g ir h punktuose nustatytas sąlygas.

24 straipsnis

Sprendimas suteikti finansinę paramą

Sprendimą suteikti grupės finansinę paramą pagal susitarimą priima finansinę paramą teikiančio grupės subjekto valdymo organas. Šis sprendimas turi būti pagrįstas ir jame nurodomas siūlomoms finansinės paramos tikslas. Visų pirma sprendime nurodoma, kaip finansinės paramos teikimas atitinka 23 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Sprendimą priimti grupės finansinę paramą pagal susitarimą priima finansinę paramą gaunančio grupės subjekto valdymo organas.

25 straipsnis

Kompetingų institucijų teisė prieštarauti

1. Prieš teikiant paramą pagal grupės finansinės paramos susitarimą, finansinę paramą ketinančio teikti grupės subjekto valdymo organas praneša apie tai:

- a) savo kompetentingai institucijai;

- b) prireikus, jei ši institucija nėra a ir c punktuose nurodyta institucija - konsoliduotos priežiūros institucijai;
- c) prireikus, jei ši institucija nėra a ir b punktuose nurodyta institucija - paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai, ir
- d) EBI.

Pranešime informuojama apie valdymo organo pagrįstą sprendimą pagal 24 straipsnį ir išsamiai apibūdinama siūloma finansinė parama, taip pat pateikiama grupės finansinės paramos susitarimo kopija.

2. Finansinę paramą teikiančio grupės subjekto kompetentinga institucija per penkias darbo dienas nuo išsamaus pranešimo gavimo dienos gali pritarti finansinės paramos teikimui arba uždrausti teikti finansinę paramą, arba ją apriboti, jeigu, jos vertinimu, 23 straipsnyje nustatytos grupės finansinės paramos sąlygos nebuvo įvykdytos. Kompetentingos institucijos sprendimas uždrausti ar apriboti finansinę paramą turi būti pagrįstas.

3. Kompetentingos institucijos sprendimas pritarti finansinei paramai, ją uždrausti ar apriboti nedelsiant pranešamas:

- a) konsoliduotos priežiūros institucijai;
- b) finansinę paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai; ir
- c) EBI.

Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos narius ir pertvarkymo kolegijos narius.

4. Kai konsoliduotos priežiūros institucija ar už paramą gaunančio grupės subjekto atsakinga kompetentinga institucija prieštarauja sprendimui uždrausti ar apriboti finansinę paramą, jos gali per dvi dienas perduoti klausimą svarstyti EBI ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį prašyti jos pagalbos.

5. Jei kompetentinga institucija nedraudžia ar neapriboja finansinės paramos per 2 dalyje nurodytą laikotarpį arba sutiko su ta parama dar nesibaigus nurodytam laikotarpiui, finansinė parama gali būti suteikta pagal kompetentingai institucijai pateiktas sąlygas.

6. Įstaigos valdymo organo sprendimas suteikti finansinę paramą pateikiamas:

- a) kompetentingai institucijai;
- b) prireikus, jei ši institucija nėra a ir c punktuose nurodyta institucija - konsoliduotos priežiūros institucijai;
- c) prireikus, jei ši institucija nėra a ir b punktuose nurodyta institucija - paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai; ir
- d) EBI.

Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos narius ir pertvarkymo kolegijos narius.

7. Jei kompetentinga institucija apriboja ar uždraudžia grupės finansinę paramą pagal šio straipsnio 2 dalį ir kai grupės gaivinimo plane pagal 7 straipsnio 5 dalį numatoma grupės subjektų tarpusavio finansinė parama, grupės subjekto, kuriam parama apribota ar uždrausta, kompetentinga institucija gali prašyti, kad konsoliduotos priežiūros institucija inicijuotų naują grupės gaivinimo plano vertinimą pagal 8 straipsnį arba kai šis planas rengimas kaip individualus gaivinimo planas - kad grupės subjektas pateiktų persvarstytą gaivinimo planą.

26 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės subjektai viešai paskelbtų, ar sudarė pagal 19 straipsnį grupės finansinės paramos susitarimą, ar jo nesudarė, ir paviešintų bet kokio tokio susitarimo bendrąsias sąlygas ir grupės subjektų, esančių šio susitarimo šalimi, pavadinimus ir bent kartą per metus tą informaciją atnaujintų.

Taikomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 431–434 straipsniai.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, siekiant nustatyti 1 dalyje nurodytos informacijos apibūdinimo formą ir turinį.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ANKSTYVOJI INTERVENCIJA

27 straipsnis

Ankstyvosios intervencijos priemonės

1. Kai įstaiga pažeidžia arba kai tikėtina, kad netolimoje ateityje pažeis Reglamento (ES) Nr. 575/2013, Direktyvos 2013/36/ES, Direktyvos 2014/65/ES II antraštinės dalies reikalavimus arba bet kurį iš Reglamento (ES) Nr. 600/2014 3–7, 14–17 bei 24, 25 ir 26 straipsnių, nes, *inter alia*, sparčiai blogėja finansinė būklė, įskaitant likvidumo padėtį, didėjantį svarto koeficientą ir neveiksnių paskolų kiekį arba pozicijų koncentraciją, kaip įvertinta remiantis rodiklių sąrašu, ir į kurį taip pat gali būti įtrauktas įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas plius 1,5 procentinio punkto valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, nedarant poveikio Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytoms priemonėms, kai taikoma, turėtų galimybę taikyti bent šias priemones:

- a) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas įgyvendintų vieną ar daugiau gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių arba pagal 5 straipsnio 2 dalį atnaujintų tokių gaivinimo planą, kai ankstyvąją intervenciją paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo pradiniam gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendintų vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per konkrečios trukmės laikotarpį, užtikrinant, kad nebūtų taikomos išanginėje dalyje nurodytos sąlygos;
- b) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas išnagrinėtų padėtį, nustatytų priemones nustatytoms problemoms spręsti ir parengtų veiksmų programą toms problemoms įveikti bei jos įgyvendinimo tvarkaraštį;
- c) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas sušauktų įstaigos akcininkų susirinkimą arba, jei valdymo organas neįvykdo reikalavimo, kad jis būtų sušauktas tiesiogiai, ir abiem atvejais nustatyti susirinkimo darbotvarkę bei reikalauti, kad akcininkai apsvaistytų būtinybę priimti tam tikrus sprendimus;
- d) reikalauti nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau valdymo organo ar vyresniosios vadovybės narių, jei nustatyta, kad tie asmenys nesugeba vykdyti savo pareigų pagal Direktyvos 2013/36/ES 13 straipsnį ar Direktyvos 2014/65/ES 9 straipsnį;
- e) reikalauti, kad atitinkamais atvejais įstaigos valdymo organas vadovaudamasis gaivinimo planu parengtų derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

- f) reikalauti pakeisti įstaigos verslo strategiją;
- g) reikalauti pakeisti įstaigos teisinę ar veiklos struktūrą ir
- h) gauti (įskaitant atliekant patikrinimus vietoje) ir pateikti pertvarkymo institucijai visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti ir pasirengti galimam įstaigos pertvarkymui ir įstaigos turto bei išsipareigojimų įvertinimui pagal 36 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nedelsdamos praneštų pertvarkymo institucijoms, jei nustatoma, kad įstaiga tenkina 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, jog įstaiga susisiektų su potencialiais pirkėjais, kad būtų pasirengta įstaigos pertvarkymui, taikant 39 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas ir 84 straipsnyje nustatytas konfidencialumo nuostatas.

3. Kompetentingos institucijos nustato tinkamą kiekvienos iš 1 dalyje nurodytų priemonių įvykdymo terminą ir suteikia kompetentingai institucijai galimybę įvertinti priemonės efektyvumą.

4. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d., vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, parengia gaires, siekiant paskatinti pradėti nuosekliai taikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones.

5. EBI, jei reikia atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 4 dalyje nurodytas gaires, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kad nurodytų minimalų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių taikymo rodiklių sąrašą.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

28 straipsnis

Vyresniosios vadovybės ir valdymo organo pašalinimas

Kai įstaigos finansinė būklė labai pablogėja arba kai esama rimtų įstatymų, kitų teisės aktų ar įstaigos įstatų pažeidimų ar rimtų administracinių pažeidimų, ir kitų priemonių, kurių imtasi pagal 27 straipsnį, nepakanka tai pablogėjusiais padėčiai ištaisyti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų pareikalauti pašalinti visą institucijos vyresniąją vadovybę arba valdymo organą ar atskirus jos ar jo narius. Nauja vyresnioji vadovybė arba valdymo organas skiriamas vadovaujantis nacionaliniais ir Sąjungos teisės aktais ir kompetentinga institucija turi ją arba jį patvirtinti ar jam arba jai pritarti.

29 straipsnis

Laikinasis administratorius

1. Lai kompetentinga institucija mano, kad vyresniosios vadovybės arba valdymo organo pakeitimas, kaip nurodyta 28 straipsnyje, nėra pakankama priemonė padėčiai ištaisyti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų paskirti vieną ar daugiau laikinųjų įstaigos administratorių. Atsižvelgdamos į tai, kas būtų proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis, kompetentingos institucijos gali paskirti laikinąjį administratorių, kuris arba laikinai pakeistų įstaigos valdymo organą, arba laikinai dirbtų kartu su įstaigos valdymo organu; savo sprendimą kompetentinga institucija patikslina paskyrimo metu. Jeigu kompetentinga institucija paskiria laikinąjį administratorių dirbti kartu su įstaigos valdymo organu, ji tokio paskyrimo metu apibrėžia laikinojo administratoriaus vaidmenį, pareigas ir įgaliojimus, taip pat reikalavimus, keliamus įstaigos valdymo organui prieš priimant konkrečius sprendimus ar imantis konkrečių veiksmų pasikonsultuoti su laikinuoju administratoriumi ar gauti jo pritarimą. Reikalaujama, kad kompetentinga institucija viešai praneštų apie laikinojo administratoriaus paskyrimą, išskyrus atvejus, kai laikinasis administratorius neturi įgaliojimų atstovauti įstaigai. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikinasis administratorius būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, reikalingų jo funkcijoms vykdyti, ir kad jo nesaistytų joks interesų konfliktas.

2. Kompetentinga institucija apibrėžia laikinojo administratoriaus įgaliojimus laikinojo administratoriaus paskyrimo metu, atsižvelgdama į tai, kas yra proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis. Tokie įgaliojimai gali apimti kai kuriuos arba visus įstaigos valdymo organo įgaliojimus pagal įstaigos įstatus ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant įgaliojimus vykdyti kai kurias arba visas įstaigos valdymo organo administracines funkcijas. Laikinojo administratoriaus įgaliojimai įstaigos atžvilgiu turi atitikti taikomą nacionalinę bendrovių teisę.

3. Kompetentinga institucija laikinojo administratoriaus paskyrimo metu apibrėžia jo vaidmenį ir funkcijas, kurie gali apimti įstaigos finansinės būklės užtikrinimą, įstaigos veiklos (arba jos dalies) administravimą, kad būtų išsaugota arba atkurta įstaigos finansinė būklė, ir priemonių taikymą patikimam ir riziką ribojančiam įstaigos veiklos valdymui atkurti. Laikinojo administratoriaus paskyrimo metu kompetentinga institucija nustato visus jo vaidmens ir funkcijų apribojimus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų išimtinę teisę skirti ir atleisti laikinąjį administratorių. Kompetentinga institucija gali atleisti laikinąjį administratorių bet kuriuo metu ir dėl bet kurios priežasties. Kompetentinga institucija gali keisti laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygas bet kuriuo metu, laikydamosi šio straipsnio.

5. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad tam tikriems laikinojo administratoriaus veiksams iš anksto pritarų kompetentinga institucija. Kompetentinga institucija gali apibrėžti tokius reikalavimus laikinojo administratoriaus paskyrimo metu arba kai keičiamos laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygos.

Be kuriuo atveju laikinasis administratorius gali pasinaudoti įgaliojimais sušaukti visuotinį įstaigos akcininkų susirinkimą ir nustatyti tokio susitikimo darbotvarkę tik gavęs išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą.

6. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad laikinasis administratorius kompetentingos institucijos nustatytais intervalais ir savo įgaliojimų termino pabaigoje parengtų įstaigos finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis atliko per savo paskyrimą, ataskaitas.

7. Laikinasis administratorius skiriamas ne ilgesniam nei vienerių metų laikotarpiui. Tą laikotarpį išimties tvarka galima pratęsti, jei vis dar vykdomos laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygos. Kompetentinga institucija turi nustatyti, ar, atsižvelgiant į sąlygas, reikia išlaikyti laikinąjį administratorių, ir turi pagrįsti tokį sprendimą akcininkams

8. Laikantis šio straipsnio, laikinojo administratoriaus paskyrimas neturi poveikio akcininkų teisėms pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę.

9. Valstybės narės gali apriboti bet kurio laikinojo administratoriaus atsakomybę pagal nacionalinę teisę dėl atsakomybės už veiksmus ir neveikimą vykdant laikinojo administratoriaus funkcijas pagal 3 dalį.

10. Pagal šį straipsnį paskirtas laikinasis administratorius neturi būti laikomas pagal nacionalinę teisę „šešėliniu“ direktoriumi arba *de facto* direktoriumi.

Ankstyvosios intervencijos priemonių koordinavimas ir laikinojo administratoriaus paskyrimas grupėms

1. Kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu tenkinamos reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį sąlygos, konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie tai EBI ir konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis priežiūros institucijų kolegijoje.

2. Pranešusi ir pasikonsultavusi konsoliduotos priežiūros institucija nusprendžia, ar atitinkamai Sąjungos patronuojančiai įmonei taikyti kurią nors iš 27 straipsnyje nustatytų priemonių, ar paskirti laikinąjį administratorių pagal 29 straipsnį, atsižvelgdama į tų priemonių poveikį grupės subjektams kitose valstybėse narėse. Konsoliduotos priežiūros institucija apie savo sprendimą praneša kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms ir EBI.

3. Tais atvejais, kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamosios įmonės atžvilgiu tenkinamos reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį sąlygos, už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija, ketinanti imtis priemonių pagal tuos straipsnius, apie tai praneša EBI ir konsultuojasi su konsoliduotos priežiūros institucija.

Gavusi tokį pranešimą konsoliduotos priežiūros institucija gali įvertinti tikėtiną reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį poveikį konkrečiai įstaigai, grupei ar subjektų grupėms kitose valstybėse narėse. To įvertinimo rezultatus ji pateikia kompetentingai institucijai per tris dienas.

Pranešusi ir pasikonsultavusi kompetentinga institucija nusprendžia, ar taikyti kurias nors iš 27 straipsnyje nustatytų priemonių, ar paskirti laikinąjį administratorių pagal 29 straipsnį. Priimdama sprendimą ji deramai atsižvelgia į visus konsoliduotos priežiūros institucijos atliktus vertinimus. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą praneša konsoliduotos priežiūros institucijai, kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms ir EBI.

4. Kai daugiau nei viena kompetentinga institucija ketina paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti kurią nors iš 27 straipsnyje minimų priemonių daugiau nei vienai tai pačiai grupei priklausančiai įstaigai, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos apsparsto, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį laikinąjį administratorių visiems susijusiems subjektams arba koordinuoti bet kurios iš 27 straipsnyje minimų priemonių taikymą daugiau nei vienai įstaigai, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus siekiant atkurti atitinkamos įstaigos finansinę būklę. Vertinimas atliekamas priimant konsoliduotos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų kompetentingų institucijų bendrą sprendimą. Bendras sprendimas priimamas per penkias dienas nuo 1 dalyje minėto pranešimo dienos. Bendras sprendimas turi būti pagrįstas ir išdėstytas dokumente, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia Sąjungos patronuojančiai įmonei.

EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį.

Per penkias dienas nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija ir patronuojamųjų įmonių kompetentingos institucijos gali priimti individualius sprendimus dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo įstaigoms, už kurias jos atsakingos, ir dėl kurios nors iš 27 straipsnyje minimų priemonių taikymo.

5. Jeigu atitinkama kompetentinga institucija nesutinka su sprendimu, apie kurį pranešta pagal 1 arba 3 dalis, arba nepriėmus bendro sprendimo pagal 4 dalį, ji gali perduoti klausimą svarstyti EBI pagal 6 dalį.

6. Bet kurios kompetentingai institucijos prašymu, EBI gali padėti kompetentingoms institucijoms, kurios priedo šios direktyvos A skirsnio 4, 10, 11 ir 19 punktų atžvilgiu ketina taikyti vieną ar daugiau šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalyje minimų priemonių ir kurios ketina taikyti šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies e punkte arba šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies g punkte minimas vieną ar daugiau priemonių, siekdamas susitarimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.

7. Kiekvienos kompetentingos institucijos sprendimas yra pagrindžiamas. Sprendime atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų nuomones ir išlygas, pareikštas per 1 arba 3 dalyje nurodytą konsultavimosi laikotarpį arba 4 dalyje nurodytą penkių dienų laikotarpį, taip pat į galimą sprendimo poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui. Sprendimus Sąjungos patrunuojančiai įmonei pateikia konsoliduotos priežiūros institucija, o patrunuojamosioms įmonėms – atitinkamos kompetentingos institucijos.

Šio straipsnio 6 dalyje nurodytais atvejais, jei prieš pasibaigiant šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytam konsultavimosi laikotarpiui arba pasibaigus šio straipsnio 4 dalyje nurodytam penkių dienų laikotarpiui kuri nors atitinkama kompetentinga institucija yra perdavusi klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimus vadovaudamasi EBI sprendimu. Penkių dienų laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI priima sprendimą per tris dienas. Pasibaigus penkių dienų laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

8. Jei EBI per tris dienas nepriima sprendimo, taikomi individualūs sprendimai, priimti pagal 1 arba 3 dalį, arba 4 dalies trečią pastraipą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PERTVARKYMAS

I SKYRIUS

Tikslai, sąlygos ir bendrieji principai

31 straipsnis

Pertvarkymo tikslai

1. Taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka priemones bei įgaliojimus, kuriais geriausiai pasiekiami konkrečiomis aplinkybėmis svarbūs tikslai.

2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:

- a) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;
- b) išvengti didelių neigiamų pasekmių finansinei sistemai, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, be kita ko, rinkos infrastruktūrose, ir palaikant rinkos drausmę;
- c) apsaugoti viešąsias lėšas kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę;
- d) apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma Direktyva 2014/49/ES, ir investuotojus, kuriems taikoma Direktyva 97/9/EB;
- e) apsaugoti klientų lėšas ir klientų turtą.

Siekdama pirmiau nurodytų tikslų pertvarkymo institucija stengiasi kiek įmanoma sumažinti pertvarkymo išlaidas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

3. Laikantis skirtingų šios direktyvos nuostatų, pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos, o pertvarkymo institucijos juos derina atsižvelgdamos į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.

32 straipsnis

Pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos įstaigos atžvilgiu imtųsi tik tuo atveju, jei pertvarkymo institucija laikosi nuomonės, kad įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, arba laikantis 2 dalyje nustatytų sąlygų, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, nustatė, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti;
- b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis įstaigai taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal 59 straipsnio 2 dalį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;
- c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.

2. Valstybės narės gali nurodyti, kad ne tik kompetentinga institucija, bet ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nustatyti, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti pagal 1 dalies a punktą, jei pertvarkymo institucijos pagal nacionalinę teisę turi tam nustatyti reikiamų priemonių, visų pirma, tinkamą prieigą prie susijusios informacijos. Kompetentinga institucija nedelsdama pateikia pertvarkymo institucijai pastarosios prašomą susijusią informaciją, kuria ji remsis atlikdama vertinimą;

3. Ankstesnis ankstyvosios intervencijos priemonės patvirtinimas pagal 27 straipsnį nėra sąlyga imtis pertvarkymo veiksmų.

4. 1 dalies a punkto tikslais įstaiga žlunga arba gali žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

- a) įstaiga pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis veiklos leidimui išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad kompetentinga institucija turėtų pagrindo panaikinti veiklos leidimą, įskaitant dėl to (tačiau tuo neapsiribojant), kad įstaiga patyrė arba tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies;
- b) įstaigos turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;
- c) įstaiga negali arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų;
- d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai siekiant išvengti didelio kurios nors valstybės narės ekonomikos sutrikimo ar jį pašalinti ir išsaugoti finansinį stabilumą, nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama kuria nors iš šių formų:

- i) valstybės garantija centrinių bankų teikiamoms likvidumo priemonėms paremti laikantis centrinių bankų sąlygų;

- ii) naujai išleistiems įsipareigojimams teikiama valstybės garantija; arba
- iii) nuosavų lėšų injekcija arba kapitalo priemonių pirkimas tokiomis kainomis ir sąlygomis, dėl kurių įstaiga neįgyja pranašumo, jei viešosios paramos teikimo metu nesusidaro nei šios dalies a, b ar c punkte nustatytos aplinkybės, nei 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkybės.

Kiekvienu iš pirmos pastraipos d punkte nurodytų atvejų tuose papunkčiuose nurodytos garantijų arba lygiavertės priemonės yra taikomos tik mokioms įstaigoms ir tik tuo atveju, jei yra galutinai patvirtintos pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą. Tos priemonės yra atsargumo ir laikinos priemonės, kurios turi būti proporcingos siekui pašalinti didelio valstybės narės ekonomikos sutrikimo pasekmes ir kurios neturi būti taikomos siekiant kompensuoti nuostolius, kurių įstaiga patyrė arba, tikėtina, patirs artimiausiu metu.

Paramos priemonės pagal pirmos pastraipos d punkto iii papunktį yra tik injekcijos, būtinos siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus nacionalinio, Sąjungos ar BPM lygmens testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba Europos centrinio banko, EBI ar nacionalinių institucijų atliktus lygiaverčius veiksmus ir, jei taikoma, patvirtintą kompetentingos institucijos.

Ne vėliau kaip 2015 m. sausio 3 d. EBI skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl nurodytų testų, patikrinimų arba veiksmų, kuriuos atlikus gali būti teikiama tokia parama, rūšių.

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija patikrina, ar yra nuolatinis poreikis leisti taikyti priemones pagal d punkto iii papunktį, peržiūri sąlygas, kurias būtina atitikti tęstinumo atveju, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą. Prireikus prie tos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 31 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų, ir yra proporcingi tiems tikslams, o įstaigą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tų pertvarkymo tikslų būtų pasiekta ne tokiu pačiu mastu.

6. Siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimu, konvergenciją, EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

33 straipsnis

Finansų įstaigų ir kontroliuojančiųjų bendrovių pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos finansų įstaigos atžvilgiu, kai tiek finansų įstaiga, tiek patronuojančioji įmonė, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, kai ir 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas subjektas ir viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas arba, jei patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi ne Sąjungoje, trečiosios valstybės institucija yra nustačiusi, kad ji atitinka pertvarkymo reikalavimus pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kai mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamąsias įstaigas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė, grupės pertvarkymo veiksmai būtų taikomi tarpinei finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir grupės pertvarkymo veiksmai nebūtų taikomi mišrią veiklą vykdančiai kontroliuojančiajai bendrovei.

4. Laikantis šio straipsnio 3 dalies, nepaisant to, kad 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas subjektas neatitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, pertvarkymo institucijos gali imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, kai viena ar daugiau patrunuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1, 4 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas ir jų turtas ar išipareigojimai yra tokie, kad jų žlugimas kelia grėsmę įstaigai ar visai grupei, arba valstybės narės bankroto teisės aktuose reikalaujama imtis veiksmų visos grupės atžvilgiu ir imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu yra būtina, kad būtų pertvarkytos tokios patrunuojamosios įmonės, kurios yra įstaigos, arba būtų pertvarkoma visa grupė.

2 dalies ir šios dalies pirmos pastraipos tikslais vertinant, ar viena ar daugiau patrunuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, įstaigos pertvarkymo institucija ir 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucija gali bendru sutarimu nepaisyti grupės subjektų kapitalo ar nuostolių tarpusavio perdavimo, įskaitant naudojimąsi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.

34 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos imtųsi visų priemonių, tinkamų užtikrinti, kad imantis pertvarkymo veiksmų būtų laikomasi šių principų:

- a) pertvarkomos įstaigos akcininkams tenka pirmieji nuostoliai;
- b) nuostoliai pertvarkomos įstaigos kreditoriams paskirstomi po akcininkų pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą, jeigu tai įprastinė bankroto byla, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje aiškiai nustatyta kitaip;
- c) pertvarkomos įstaigos valdymo organas ir vyresnioji vadovybė pakeičiami, išskyrus tuos atvejus, kai laikoma, kad išlaikyti visą valdymo organą ir vyresniąją vadovybę arba jų dalį (atitinkamai pagal aplinkybes) yra būtina siekiant pertvarkymo tikslų;
- d) pertvarkomos įstaigos valdymo organas ir vyresnioji vadovybė teikia visą reikiamą pagalbą siekiant pertvarkymo tikslų;
- e) fiziniams ar juridiniams asmenims, vadovaujantis valstybės narės teise, tenka atsakomybė pagal civilinę arba baudžiamąją teisę už įstaigos žlugimą;
- f) jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, tos pačios klasės kreditoriams taikomas vienodas požiūris;
- g) nė vienas kreditorius neturi patirti nuostolių, viršijančių nuostolius, kurie būtų patirti, jei įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas būtų buvę likviduoti iškeliant įprastinę bankroto bylą taikant 73–75 straipsniuose numatytas apsaugos priemones;
- h) užtikrinama visapusiška apdraustųjų indėlių apsauga; ir
- i) pertvarkymo veiksmų imamasi taikant šioje direktyvoje numatytas apsaugos priemones.

2. Kai įstaiga yra grupės subjektas, pertvarkymo institucijos, nedarant poveikio 31 straipsniui, taiko pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimais naudojasi taip, kad kiek įmanoma sumažintų poveikį kitiems grupės subjektams ir visai grupei ir kiek įmanoma sumažintų neigiamas pasekmes Sąjungos ir jos valstybių narių, visų pirma valstybių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui.

3. Taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, valstybės narės užtikrina, kad jie atitiktų Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, kai taikoma.
4. Tais atvejais, kai įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytam subjektui taikoma verslo pardavimo priemonė, laikinos įstaigos sukūrimo priemonė arba turto atskyrimo priemonė, laikoma, kad įstaigai arba subjektui Tarybos direktyvos 2001/23/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies tikslais taikomos bankroto arba kitos panašios nemo-kumo procedūros.
5. Pertvarkymo institucijos, taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, prirėikus, informuoja darbuotojų atstovus ir su jais konsultuojasi.
6. Pertvarkymo institucijoms taikant pertvarkymo priemonės ir naudojantis pertvarkymo įgaliojimais nedaroma poveikio nacionalinės teisės ar praktikos nuostatų dėl darbuotojų atstovavimo valdymo organuose taikymui.

II SKYRIUS

Specialiojo valdytojo veikla

35 straipsnis

Specialiojo valdytojo veikla

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų paskirti specialųjį valdytoją, kuris pakeistų pertvar-komos įstaigos valdymo organą. Pertvarkymo institucijos viešai praneša apie specialiojo valdytojo paskyrimą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad specialusis valdytojas būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, būtinų jo funkcijoms vykdyti.
2. Specialusis valdytojas turi visus įstaigos akcininkų ir valdymo organo įgaliojimus. Tačiau specialusis valdytojas tokiomis įgaliojimais gali naudotis tik kontroliuojant pertvarkymo institucijai.
3. Specialusis valdytojas turi teisės aktais nustatytą pareigą imtis visų būtinų priemonių 31 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams įgyvendinti ir įgyvendinti pertvarkymo veiksmus, pagrįstus pertvarkymo institucijos sprendimais. Kai būtina, ši pareiga yra viršesnė už bet kokias kitas vadovybės pareigas pagal įstaigos įstatus ar nacionalinę teisę, jei ji joms prieštarauja. Tos priemonės gali aprėpti kapitalo didinimą, įstaigos nuosavybės struktūros reorganizavimą ar kont-rolinio akcijų paketo išsigijimą, kurį vykdo finansiniu ir organizaciniu požiūriu patikimos įstaigos, remiantis IV skyriuje nurodytomis pertvarkymo priemonėmis.
4. Pertvarkymo institucijos gali riboti specialiojo valdytojo veiklą ar reikalauti, kad tam tikriems specialiojo valdytojo veiksams iš anksto pritarų pertvarkymo institucija. Pertvarkymo institucijos specialųjį valdytoją gali bet kada nušalinti.
5. Valstybės narės reikalauja, kad specialusis valdytojas reguliariai, kaip nustato kompetentinga institucija, ir pradėjęs (-jus) bei baigęs eiti pareigas rengtų jį (ją) paskyrusiai pertvarkymo institucijai įstaigos ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis (ji) vykdo atlikdamas (-a) savo pareigas, ataskaitas.
6. Specialusis valdytojas skiriamas ne ilgesniam nei vienu metų laikotarpiui. Šį laikotarpį išimties tvarka galima pratęsti, jei pertvarkymo institucija nustato, kad vis dar tenkinamos specialiojo valdytojo paskyrimo sąlygos.
7. Kai daugiau nei viena pertvarkymo institucija ketina paskirti specialųjį valdytoją grupei priklausančiam subjektui, institucijos apsvaisto, ar tikslingiau paskirti tą patį specialųjį valdytoją visiems susijusiems subjektams, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus susijusio subjekto finansiniam patikimumui atkurti.

⁽¹⁾ 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių pardavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

8. Nemokumo atveju, kai pagal nacionalinę teisę numatytas bankroto administratoriaus paskyrimas, jo veikla gal būti laikoma šiame straipsnyje nurodyta specialiojo valdytojo veikla.

III SKYRIUS

Vertinimas

36 straipsnis

Vertinimas pertvarkymo tikslais

1. Prieš imdamosi pertvarkymo veiksmų arba naudodamasi įgaliojimais nurašyti ar konvertuoti atitinkamas kapitalo priemonės, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad teisingą, apdairų ir tikrovišką įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išsipareigojimų vertinimą atliktų nepriklausomas nuo viešųjų institucijų, įskaitant pertvarkymo instituciją, ir nuo įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto asmuo. Atsižvelgiant į šio straipsnio 13 dalį ir į 85 straipsnį, jei laikomasi visų šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, vertinimas laikomas galutiniu.

2. Kai galimybės atlikti nepriklausomą vertinimą pagal 1 dalį nėra, pertvarkymo institucijos gali atlikti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išsipareigojimų preliminarų vertinimą pagal šio straipsnio 9 dalį.

3. Vertinimu siekiama įvertinti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, kuris atitinka 32 ir 33 straipsniuose tenkina pertvarkymo sąlygas, turto ir išsipareigojimų vertę.

4. Vertinimo tikslai:

- a) padėti nuspręsti, ar yra tenkinamos pertvarkymo sąlygos arba kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo sąlygos;
- b) jeigu pertvarkymo sąlygos tenkinamos, padėti nuspręsti dėl tinkamų pertvarkymo veiksmų, kurių reikia imtis įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu;
- c) kai naudojamos kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai, padėti nuspręsti dėl nuosavybės priemonių anuliavimo arba pelno, tenkančio vienai akcijai ar nuosavybės priemonei, sumažinimo masto ir dėl atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo masto;
- d) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, padėti nuspręsti dėl tinkamų išsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo masto;
- e) kai taikoma laikinos įstaigos sukūrimo priemonė arba turto atskyrimo priemonė, padėti nuspręsti dėl perduotino turto, teisių, išsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir nuspręsti dėl atlygio, sumokėtino pertvarkomai įstaigai arba, prireikus, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių savininkams, sumos;
- f) kai taikoma verslo pardavimo priemonė, padėti nuspręsti dėl perduotino turto, teisių, išsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir padėti pertvarkymo institucijai suprasti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis 38 straipsnio tikslais;
- g) visais atvejais užtikrinti, kad bet kokie įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažįstami pertvarkymo priemonių taikymo arba naudojimosi kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais metu.

5. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikytina, vertinimas grindžiamas atsargiomis prielaidomis, įskaitant prielaidas dėl įsipareigojimų neįvykdymo rodiklių ir nuostolių masto. Atliekant vertinimą nedaroma prielaida, kad įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui ateityje galėtų būti teikiama nepaprastoji viešoji finansinė parama arba centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, arba centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis, nuo tada, kai būtų imtasi pertvarkymo veiksmų arba pradėta naudotis kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais. Be to, vertinant atsižvelgiama į tai, kad tuo atveju, jei būtų taikoma kokia nors pertvarkymo priemonė:

- a) pertvarkymo institucija ir bet kuri pagal 101 straipsnį veikianti finansavimo struktūra galėtų iš partvarkomos įstaigos susigrąžinti visas faktiškai patirtas pagrįstas išlaidas pagal 37 straipsnio 7 dalį;
- b) pagal 101 straipsnį pertvarkymo finansavimo struktūra galėtų apmokestinti palūkanas arba imti mokesčių už paskolas ar garantijas, suteiktas pertvarkomai įstaigai.

6. Vertinimą papildo toliau nurodyta informacija, užfiksuota įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto apskaitos dokumentuose ir įrašuose:

- a) atnaujintas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto balansas ir finansinės būklės ataskaita;
- b) turto apskaitinės vertės analizė ir įvertis;
- c) neįvykdytų balansinių ir nebalansinių įsipareigojimų, nurodytų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto dokumentuose ir įrašuose, sąrašas nurodant atitinkamus kreditus ir eiliškumą pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus;

7. Atitinkamais atvejais, priimant 4 dalies e ir f punktuose nurodytus sprendimus, 6 dalies b punkte nurodytą informaciją galima papildyti įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų rinkos vertės analize ir įverčiu.

8. Vertinime nurodomas kreditorių suskirstymas į klases pagal jų eiliškumą vadovaujantis taikytina nemokumo teise ir apibrėžiamos sąlygos, kurių kiekviena akcininkų arba kreditorių klasė galėtų tikėtis, jei įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami keliant įprastinę bankroto bylą.

Tas vertinimas nedaro poveikio principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, taikymui pagal 74 straipsnį.

9. Kai dėl tam tikromis aplinkybėmis būtinos skubos neįmanoma laikytis 6 ir 8 dalyse nustatytų reikalavimų arba kai taikoma 2 dalis, atliekamas preliminarus vertinimas. Preliminarus vertinimas atitinka 3 dalyje nustatytus reikalavimus ir, kiek pagrįstai įmanoma konkrečiomis aplinkybėmis, 1, 6 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus.

Esant tinkamam pagrindimui, atliekant šioje dalyje nurodytą preliminarų vertinimą, vertinamas ir papildomų nuostolių rezervas.

10. Vertinimas, kuris neatitinka visų šiame straipsnyje išdėstytų reikalavimų, laikomas preliminariu iki tol, kol nepriklausomas asmuo atlieka vertinimą, visiškai atitinkantį visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus. Šis galutinis *ex post* vertinimas atliekamas kiek galima skubiau. Jis gali būti atliktas arba atskirai nuo 74 straipsnyje nurodyto vertinimo, arba kartu su tuo įvertinimu ir to paties nepriklausomo asmens, tačiau jie turi būti atskiri.

Galutinio *ex post* vertinimo tikslai:

- a) užtikrinti, kad visi įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažįstami įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto apskaitos dokumentuose;
- b) padėti priimti sprendimą atstatyti kreditorių reikalavimus arba padidinti sumokėto atlygio sumą pagal 11 dalį.

11. Jei atliekant *ex post* galutinį vertinimą nustatytas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gryniosios turto vertės įvertis yra didesnis už preliminarų vertinimo metu nustatytą įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gryniosios turto vertės įvertį, pertvarkymo institucija gali:

- a) pasinaudoti įgaliojimais padidinti nurašytų kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų vertę taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
- b) duoti nurodymą laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei sumokėti dar vieną atlygį turto, teisių, išsipareigojimų atžvilgiu pertvarkomai įstaigai arba, prireikus, akcijų ar nuosavybės priemonių atžvilgiu akcijų ar kitų nuosavybės priemonių savininkams.

12. Neatsižvelgiant į 1 dalį, pagal 9 ir 10 dalis atliktas preliminarus vertinimas yra tinkamas pagrindas pertvarkymo institucijoms imtis pertvarkymo veiksmų, įskaitant žlungančios įstaigos ar subjekto, nurodyto 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose, kontrolės perėmimą, arba pasinaudoti kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

13. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo taikyti pertvarkymo priemonę ar pasinaudoti pertvarkymo įgaliojimais arba sprendimo pasinaudoti kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais dalis. Pats vertinimas negali būti atskiros teisės apskūsti objektas, tačiau gali būti apskūstas kartu atliekant su sprendimu pagal 85 straipsnį.

14. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina, kokiomis aplinkybėmis asmuo yra nepriklausomas nuo pertvarkymo institucijos ir nuo įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto šio straipsnio 1 dalies ir 74 straipsnio tikslais.

15. EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslina toliau nurodytus kriterijus šio straipsnio 1, 3 ir 9 dalių ir 74 straipsnio tikslais:

- a) įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išsipareigojimų vertės vertinimo metodiką;
- b) vertinimų pagal 36 ir 74 straipsnius atskyrimą;
- c) papildomų nuostolių rezervo apskaičiavimo ir įtraukimo į preliminarų vertinimą metodiką.

16. EBI 14 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 14 ir 15 dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 14–14 straipsnius.

IV SKYRIUS

Pertvarkymo priemonės

1 skirsnis

Bendrieji principai

37 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo priemonių principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones įstaigoms ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams, atitinkantiems taikomas pertvarkymo sąlygas.
2. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija nusprendžia taikyti įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui pertvarkymo priemonę ir kai dėl to pertvarkymo veiksmo nuostolius padengtų kreditoriai arba jų reikalavimai būtų konvertuoti, pertvarkymo institucija naudojasi kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal 59 straipsnį iškart prieš taikydama pertvarkymo priemonę arba kartu taikydama šią priemonę.
3. 1 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:
 - a) verslo pardavimo;
 - b) laikinos įstaigos sukūrimo;
 - c) turto atskyrimo;
 - d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.
4. Laikydamosi 5 dalies, pertvarkymo institucijos pertvarkymo priemones gali taikyti arba individualiai, arba bet kokių jų derinį.
5. Turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos gali taikyti tik kartu su kita pertvarkymo priemone.
6. Kai naudojamos tik šio straipsnio 3 dalies a arba b punkte nurodytos pertvarkymo priemonės ir jos naudojamos daliai pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoti, likusi įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas, iš kurių perduotas turtas, teisės arba įsipareigojimai, likviduojami iškeliant įprastinę bankroto bylą. Toks likvidavimas įvykdomas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, ar ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi teikti paslaugas arba paramą pagal 65 straipsnį, kad gavėjas galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas, ir į bet kokią kitą priežastį, dėl kurios būtina tęsti likusios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklą, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai arba būtų laikomasi 34 straipsnyje nurodytų principų.
7. Pertvarkymo institucija ir bet kuri pagal 101 straipsnį veikianti finansavimo struktūra gali susigrąžinti visas pagrįstas išlaidas, faktiškai patirtas naudojant pertvarkymo priemones arba naudojantis įgaliojimais arba Vyriausybės finansinio stabilizavimo priemones vienu ar daugiau šių būdų:
 - a) kaip atskaitymą iš atlygio, gavėjo sumokėto pertvarkymo įstaigai arba, prireikus, akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams;

- b) iš pertvarkomos įstaigos kaip privilegijuotasis kreditorius arba
- c) iš pajamų, gautų nutraukus laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės veiklą, kaip privilegijuotasis kreditorius.

8. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinių nemokumą reglamentuojančių teisės aktų taisyklės, susijusios su kreditoriams žalingu teisės aktų panaikinimu ar nevykdymu, nebūtų taikomos pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui kitam subjektui, taikant pertvarkymo priemonę arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais arba naudojantis Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonėmis.

9. Valstybės narės gali pavesti pertvarkymo institucijoms papildomų priemonių ir įgaliojimų, kuriais būtų naudojamosi tais atvejais, kai įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, jei:

- a) tie papildomi įgaliojimai, juos taikant tarpvalstybinės grupės atžvilgiu, nesudaro kliūčių veiksmingai pertvarkyti grupės, ir
- b) jie atitinka pertvarkymo tikslus ir 31 bei 34 straipsniuose nurodytus bendruosius pertvarkymo principus.

10. Susidarius labai ypatingai sisteminės krizės padėčiai, pertvarkymo institucija gali siekti gauti finansavimą iš alternatyvių finansavimo šaltinių naudojant 56–58 straipsniuose numatytas Vyriausybės lygmens stabilizavimo priemones, kai tenkinamos šios sąlygos:

- a) įnašą, skirtą nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, kurio suma sudaro ne mažiau nei 8 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotą pertvarkymo priemonių taikymo metu laikantis 36 straipsnyje numatyto vertinimo, sumokėjo akcininkai ir kitų nuosavybės priemonių turėtojai, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitais būdais;
- b) tai daroma gavus išankstinį ir galutinį patvirtinimą pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

2 skirsnis

Verslo pardavimo priemonė

38 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga, perduoti:
 - a) pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;
 - b) visą arba kurį nors pertvarkomos įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus.

Taikant šio straipsnio 8 ir 9 dalis ir 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas atliekamas neprašant pertvarkomos įstaigos akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus pirkėją) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų, išskyrus 39 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

2. Perdavimas pagal 1 dalį vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes pertvarkymo institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų, kad perdavimas vyktų komercinėmis sąlygomis, atitinkančiomis pagal 36 straipsnį atliktą vertinimą.

4. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks pirkėjo sumokėtas atlygis skiriamas:

a) akcijų arba nuosavybės priemonių savininkams, kai verslo pardavimas įvykdytas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba nuosavybės priemones perduodant iš tų akcijų arba priemonių turėtojų pirkėjui;

b) pertvarkomai įstaigai, kai verslo pardavimas įvykdytas kurį nors arba visą pertvarkomos įmonės turtą ar išipareigojimus perduodant pirkėjui.

5. Taikydama verslo pardavimo priemonę pertvarkymo institucija perdavimo įgaliojimais gali pasinaudoti daugiau nei vieną kartą, kad papildomai perduotų pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba atitinkamais atvejais pertvarkomos įstaigos turtą, teises arba išipareigojimus.

6. Pritaikius verslo pardavimo priemonę, pirkėjui sutikus, pertvarkymo institucijos gali pasinaudoti perdavimo įgaliojimais pirkėjui perduoto turto, teisių ar išipareigojimų atžvilgiu, kad turtas, teisės ar išipareigojimai būtų grąžinti pertvarkomai įstaigai, arba akcijos ar kitos nuosavybės priemonės būtų grąžintos jų pirminiams savininkams, o pertvarkoma įstaiga arba pirminiai savininkai privalo priimti tokį turtą, teises ar išipareigojimus arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones.

7. Pirkėjas turi turėti tinkamą veiklos leidimą, kad galėtų vykdyti verslą, kurį jis įgyja kai atliekamas perdavimas pagal 1 dalį. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad paraiška veiklos leidimui gauti kartu su perdavimu būtų svarstoma laiku.

8. Nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22–25 straipsnių, nuo Direktyvos 2013/36/ES 26 straipsnio reikalavimo informuoti kompetentingas institucijas, nuo Direktyvos 2014/65/ES 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 1 ir 2 dalių, 12 ir 13 straipsnio bei nuo reikalavimo pateikti pranešimą, nustatyto tos direktyvos 11 straipsnio 3 dalyje, kai perdavus akcijas ar kitas nuosavybės priemones pritaikius verslo pardavimo priemonę kvalifikuotoji įstaigos akcijų paketo dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 1 dalyje ar Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 1 dalyje, tos įstaigos kompetentinga institucija turi laiku atlikti pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą, kad nebūtų vėluojama taikyti verslo pardavimo priemonės ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad pertvarkymo veiksmais būtų pasiekta atitinkamų pertvarkymo tikslų.

9. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei tos įstaigos kompetentinga institucija nebus užbaigusi 8 dalyje nurodyto vertinimo, nuo akcijų arba kitų nuosavybės priemonių perdavimo, pertvarkymo institucijai taikant verslo pardavimo priemonę, dienos, taikomos šios nuostatos:

a) toks akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimas įsigyjančiam asmeniui turi nedelstiną teisinį poveikį;

b) vertinimo laikotarpiu ir f punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu įsigyjančio asmens su tokiomis akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės sustabdomos, ir šios teisės suteikiamos tik pertvarkymo institucijai, kuri neprivalo naudotis tokiomis balsavimo teisėmis ir kuri neprivalo atsakyti už tai, kad naudojasi tokiomis balsavimo teisėmis ar jomis nesinaudoja;

- c) vertinimo laikotarpiu ir f punkte nustatyto turto pardavimo laikotarpiu Direktyvos 2013/36/ES 66, 67 ir 68 straipsniuose numatytos sankcijos ir kitos priemonės už kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus netaikomos tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui;
- d) užbaigusi vertinimą kompetentinga institucija nedelsdama raštu praneša pertvarkymo institucijai ir įsigyjančiam asmeniui, ar patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiam asmeniui, ar pagal Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 5 dalį prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiam asmeniui;
- e) jei kompetentinga institucija patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiam asmeniui, su tokiais akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės įsigyjančiam asmeniui visiškai suteikiamos iš karto po to, kai pertvarkymo institucija ir įsigyjantis asmuo gauna kompetentingos institucijos pranešimą dėl patvirtinimo;
- f) jei kompetentinga institucija prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiam asmeniui:
- i) su tokiais akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės, kaip numatyta b punkte, galioja toliau;
 - ii) pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įsigyjantis asmuo parduotų tokias akcijas arba kitas nuosavybės priemones per pertvarkymo institucijos nustatytą pardavimo laikotarpį atsižvelgiant į vyraujančias rinkos sąlygas, ir
 - iii) jei įsigyjantis asmuo neužbaigia tokio pardavimo per pertvarkymo institucijos nustatytą pardavimo laikotarpį, kompetentinga institucija, gavusi pertvarkymo institucijos sutikimą, gali taikyti Direktyvos 2013/36/ES 66, 67 ir 68 straipsniuose numatytas sankcijas ir kitas priemones įsigyjančiam asmeniui už kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus.

10. Pagal verslo pardavimo priemonę atliktam perdavimui taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nustatytos apsaugos priemonės.

11. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, pirkėjas laikomas pertvarkomos įstaigos teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis tokiais teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

12. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas pirkėjas galėtų ir toliau naudotis teisėmis dalyvauti pertvarkomos įstaigos mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, investuotojų kompensavimo sistemose ir indėlių garantijų sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, su sąlyga, kad tai atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose kriterijus.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad:

- a) nebūtų atsakyta suteikti galimybę dėl to, kad pirkėjas neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, jog būtų suteikta galimybė naudotis pirmoje pastraipoje nurodytomis sistemomis;
- b) tais atvejais, kai pirkėjas neatitinka narystės ar dalyvavimo atitinkamoje mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistemoje, vertybinių popierių biržoje, investuotojų kompensavimo sistemoje ar indėlių garantijų sistemoje kriterijų, pirmoje pastraipoje nurodytomis teisėmis naudojamosi tokį laikotarpį, kurį gali nurodyti pertvarkymo institucija, kuris neviršija 24 mėnesių ir kurį galima atnaujinti pirkėjui pateikus prašymą pertvarkymo institucijai.

13. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

39 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė. Procedūriniai reikalavimai

1. Atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalį, įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytam subjektui taikydama verslo pardavimo priemonę, pertvarkymo institucija pateikia rinkai tos įstaigos turtą, teises, įsipareigojimus, akcijas ar kitas nuosavybės priemones, kuriuos institucija ketina parduoti, arba imasi priemonių dėl jų pardavimo. Galima parduoti atskiras teisių, turto ir įsipareigojimų grupes.

2. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikoma, 1 dalyje nurodytas pardavimas vykdomas laikantis šių kriterijų:

- a) jis turi būti kuo skaidresnis ir iš esmės neiškreipti tos įstaigos turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, kuriuos institucija ketina perduoti, atsižvelgiant į aplinkybes ir visų pirma į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą;
- b) jį vykdant netinkamai nesuteikiama pirmenybės atskiriems potencialiems pirkėjams ir jie nediskriminuojami;
- c) jį vykdant nekyla interesų konfliktas;
- d) jį vykdant nesuteikiama nesąžiningo pranašumo potencialiam pirkėjui;
- e) jį vykdant atsižvelgiama į poreikį greitai įgyvendinti pertvarkymo veiksmus;
- f) juo siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, šioje dalyje nurodytais principais nedraudžiama pertvarkymo institucijai kreiptis į konkrečius potencialius pirkėjus.

Viešas skelbimas apie įstaigos ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pateikimą rinkai, kurio kitais atvejais būtų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį, gali būti uždelstas pagal to reglamento 17 straipsnio 4 ar 5 dalis.

3. Pertvarkymo institucija gali taikyti verslo pardavimo priemonę nesilaikydama 1 dalyje nustatyto pardavimo reikalavimo, kai nustato, kad tikėtina, jog laikantis tų reikalavimų nebūtų visiškai pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, ir, visų pirma, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) jos nuomone, dėl pertvarkomos įstaigos žlugimo ar galimo žlugimo kyla arba didėja reali grėsmė finansiniam stabilumui, ir
- b) jos nuomone, tų reikalavimų laikymasis galėtų neigiamai atsiliepti verslo pardavimo priemonės veiksmingumui šalinant tą grėsmę arba siekiant 31 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto pertvarkymo tikslo.

4. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose patikslina faktines aplinkybes, kuriomis kyla didelė grėsmė, ir elementus, susijusius su 3 dalies a ir b punktuose nurodytu verslo pardavimo priemonės veiksmingumu.

3 skirsnis

Laikinos įstaigos sukūrimo priemonė

40 straipsnis

Laikinos įstaigos sukūrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti laikinos įstaigos sukūrimo priemonę ir atsižvelgiant į poreikį išlaikyti ypatingos svarbos funkcijas laikinoje įstaigoje, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus perduoti laikinai įstaigai:

- a) vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;
- b) visą arba tam tikrą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus.

Atsižvelgiant į 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas gali būti atliekamas neprašant pertvarkomų įstaigų akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus laikiną įstaigą) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų.

2. Laikina įstaiga yra juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

- a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija arba pertvarkymo finansavimo struktūra, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucijos;
- b) ji sukurta tam, kad gautų ir turėtų kai kurias arba visas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kai kurių arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus, siekiant išlaikyti prieigą prie ypatingos svarbos funkcijų ir perduoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas 43 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu nekliudo pertvarkymo institucijos gebėjimui kontroliuoti laikiną įstaigą.

3. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija užtikrina, kad laikinai įstaigai perduotų įsipareigojimų bendra vertė neviršytų iš pertvarkomos įstaigos perduotų ar iš kitų šaltinių suteiktų teisių ir turto bendros vertės.

4. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks laikinos įstaigos sumokėtas atlygis skiriamas:

- a) akcijų arba nuosavybės priemonių savininkams, kai perdavimas laikinai įstaigai įvykdytas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba nuosavybės priemones perduodant iš tų akcijų arba priemonių turėtojų laikinai įstaigai;
- b) pertvarkomai įstaigai, kai perdavimas laikinai įstaigai įvykdytas kurių nors arba visą pertvarkomos įmonės turtą ar įsipareigojimus perduodant laikinai įstaigai.

5. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija perdavimo įgaliojimais gali pasinaudoti daugiau nei vieną kartą, kad papildomai perduotų pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba atitinkamais atvejais pertvarkomos įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus.

6. Pritaikiusi laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija gali:

a) teises, turtą ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos grąžinti pertvarkomai įstaigai arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones grąžinti jų pirminiams savininkams, o pertvarkoma įstaiga arba pirminiai savininkai įpareigojami priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones, su sąlyga, kad įvykdomos 7 dalyje nustatytos sąlygos;

b) akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba turtą, teises ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos perduoti trečiajam asmeniui.

7. Pertvarkymo institucijos gali akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba turtą, teises ar įsipareigojimus perduoti iš laikinos įstaigos esant kurioms nors iš šių aplinkybių:

a) galimybė grąžinti konkrečias akcijas ar kitas nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;

b) konkrečios akcijos ar kitos nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

Toks perdavimas gali būti atliekamas per bet kurį laikotarpį ir turi atitikti bet kurias kitas atitinkamu tikslu toje priemonėje nurodytas sąlygas.

8. Perdavimams tarp pertvarkomos įstaigos arba akcijų ar kitų nuosavybės priemonių pirminių savininkų ir laikinos įstaigos taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nurodytos apsaugos priemonės.

9. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, laikina įstaiga laikoma pertvarkomos įstaigos teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis tokiomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

Kitais tikslais pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad laikina įstaiga būtų laikoma pertvarkomos įstaigos teisių perėmėja ir galėtų toliau naudotis teise, kuria perduoto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu naudojosi pertvarkoma įstaiga.

10. Valstybės narės užtikrina, kad laikina įstaiga galėtų ir toliau naudotis teisėmis dalyvauti pertvarkomos įstaigos mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, investuotojų kompensavimo sistemose ir indėlių garantijų sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, su sąlyga, kad tai atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose kriterijus.

Nepaisant pirmos pastraipos valstybės narės užtikrina, kad:

a) nebūtų atsisakyta suteikti galimybės dėl to, kad laikina įstaiga neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, jog būtų suteikta galimybė naudotis pirmoje pastraipoje nurodytomis sistemomis;

b) tais atvejais, kai laikina įstaiga neatitinka narystės ar dalyvavimo atitinkamoje mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistemoje, vertybinių popierių biržoje, investuotojų kompensavimo sistemoje ar indėlių garantijų sistemoje kriterijų, pirmoje pastraipoje nurodytomis teisėmis naudojamosi tokį laikotarpį, kurį gali nurodyti pertvarkymo institucija, kuris neviršija 24 mėnesių ir kuris gali būti atnaujintas laikinai įstaigai pateikus prašymą pertvarkymo institucijai.

11. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami laikinai įstaigai, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į laikinai įstaigai, jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

12. Laikinos įstaigos tikslai neapima jokių pertvarkomos įstaigos akcininkų pareigų ar atsakomybės, o valdymo organui ar vyresniajai vadovybei netaikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu, susijusi su veiksmis, kurių imtasi arba nesiimta vykdant savo pareigas, nebent tie veiksmai ar neveikimas yra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tokių akcininkų ar kreditorių teisėms.

Valstybės narės taip pat gali apriboti laikinos įstaigos ir jos valdymo organo ar vyresniosios vadovybės atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veikimą ir neveikimą vykdant savo pareigas.

41 straipsnis

Laikinos įstaigos veikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad veikiant laikinai įstaigai būtų laikomasi šių reikalavimų:

a) laikinos įstaigos steigimo dokumentų turinį tvirtina pertvarkymo institucija;

b) priklausomai nuo laikinos įstaigos nuosavybės struktūros pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina laikinos įstaigos valdymo organą;

c) pertvarkymo institucija patvirtina valdymo organo narių atlyginimą ir nustato atitinkamas jų pareigas;

d) pertvarkymo institucija tvirtina laikinos įstaigos strategiją ir rizikos modelį;

e) laikinai įstaigai išduodamas veiklos leidimas pagal atitinkamai Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES ir ji turi pagal taikomą nacionalinę teisę būtina leidimą vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, kurias ji įgyja atlikus perdavimą pagal šios direktyvos 63 straipsnį;

f) laikina įstaiga laikosi atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir direktyvų 2013/36/ES ir 2014/65/ES reikalavimų ir jai taikoma priežiūra pagal šiuos teisės aktus;

g) laikina įstaiga veikia pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, o pertvarkymo institucija gali atitinkamai apibrėžti jos veiklos apribojimus.

Nepaisant pirmos pastraipos e ir f punktuose nurodytų nuostatų ir kai būtina siekiant pertvarkymo tikslų, laikina įstaiga gali būti įsteigta ir jai gali būti suteiktas veiklos leidimas trumpam laikotarpiui jos veiklos pradžioje nereikalaujant, kad ji atitiktų Direktyvos 2013/36/ES arba Direktyvos 2014/65/ES reikalavimus. Tuo tikslu pertvarkymo institucija kompetentingai institucijai pateikia prašymą šiuo klausimu. Jei kompetentinga institucija nusprendžia suteikti tokį veiklos leidimą, ji nurodo laikotarpį, kuriuo laikina įstaiga neprivalo laikytis tų direktyvų reikalavimų.

2. Atsižvelgdama į apribojimus, nustatytus pagal Sąjungos ar nacionalines konkurencijos taisykles, laikinos įstaigos vadovybė laikiną įstaigą valdo siekdama išlaikyti ypatingos svarbos funkcijų vykdymą ir tinkamomis sąlygomis ir per šio straipsnio 4 dalyje arba, kai taikytina, šio straipsnio 6 dalyje nustatytą laikotarpį įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, jos turtą, teises ar įsipareigojimus parduoti vienam ar daugiau privačiojo sektoriaus pirkėjų.

3. Pertvarkymo institucija priima sprendimą, kad laikina įstaiga nebelaikoma laikina įstaiga pagal 40 straipsnio 2 dalį bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, atsižvelgiant į tai, kas įvyksta pirmiau:

- a) laikina įstaiga susijungia su kitu subjektu;
- b) laikina įstaiga nebeatitinka 40 straipsnio 2 dalies reikalavimų;
- c) trečiajam asmeniui parduodamas visas arba beveik visas laikinos įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai;
- d) baigiasi 5 dalyje arba, kai taikoma, 6 dalyje nustatytas laikotarpis;
- e) visas laikinos įstaigos turtas yra likviduojamas ir visi jos įsipareigojimai yra įvykdyti.

4. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija siekia parduoti laikiną įstaigą arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, valstybės narės užtikrina, kad laikina įstaiga arba atitinkamas turtas ar įsipareigojimai būtų parduodami atvirai ir skaidriai ir kad jie nebūtų iš esmės iškraipomi ir nebūtų nederamai suteikiama pirmenybė potencialiems pirkėjams ir jie nebūtų diskriminuojami.

Toks pardavimas vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

5. Jei neįvyksta nė viena iš 3 dalies a, b, c ir e punktuose nurodytų situacijų, pertvarkymo institucija laikinos įstaigos veiklą nutraukia kiek įmanoma greičiau ir bet kuriuo atveju praėjus dvejimėms metams po tos dienos, kurią paskutinį kartą atliktas pardavimas iš pertvarkomos įstaigos pagal laikinos įstaigos sukūrimo priemonę.

6. Pertvarkymo institucija 5 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti vienam ar daugiau papildomų vienerių metų laikotarpių, kai toks pratęsimas:

- a) padeda pasiekti vieną iš 3 dalies a, b, c arba e punkte nurodytų situacijų arba
- b) būtinas siekiant užtikrinti esminių bankininkystės ar finansinių paslaugų tęstinumą.

7. Bet koks pertvarkymo institucijos sprendimas pratęsti 5 dalyje nurodytą laikotarpį turi būti motyvuotas ir jame pateiktas išsamus padėties vertinimas, įskaitant rinkos sąlygų ir perspektyvų vertinimą, kuriuo pagrįdžiamas pratęsimas.

8. Kai laikinos įstaigos veikla nutraukiama 3 dalies c arba d punkte nurodytomis aplinkybėmis, laikina įstaiga likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą.

Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, nutraukiant laikinos įstaigos veiklą gautos pajamos skiriamos laikinos įstaigos akcininkams.

9. Kai laikina įstaiga naudojama daugiau nei vienos pertvarkomos įstaigos turtui ir išsipareigojimams perduoti, 8 dalyje nustatyta pareiga taikoma turtui ir išsipareigojimams, kurie perduoti iš kiekvienos pertvarkomos įstaigos, o ne pačiai laikinai įstaigai.

4 skirsnis

Turto atskyrimo priemonė

42 straipsnis

Turto atskyrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti turto atskyrimo priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos turtą, teises ar išsipareigojimus perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių.

Atsižvelgiant į 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas gali būti atliekamas neprašant pertvarkomų įstaigų akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus laikiną įstaigą) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų.

2. Taikant turto atskyrimo priemonę turto valdymo įmonė turi būti juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

- a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija arba pertvarkymo finansavimo struktūra, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucijos;
- b) ji sukurta tam, kad gautų tam tikrą arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų arba laikinos įstaigos turtą, teises ir išsipareigojimus.

3. Turto valdymo įmonė valdo jai perduotą turtą, kad būtų kiek įmanoma padidinta jo vertė jį vėliau parduodant arba tvarkingai likviduojant.

4. Valstybės narės užtikrina, kad turto valdymo įmonė veiktų laikydamasi šių nuostatų:

- a) turto valdymo įmonės steigimo dokumentų turinį tvirtina pertvarkymo institucija;
- b) priklausomai nuo valdymo įmonės nuosavybės struktūros pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina valdymo įmonės valdymo organą;
- c) pertvarkymo institucija patvirtina valdymo organo narių atlyginimą ir nustato atitinkamas jų pareigas;
- d) pertvarkymo institucija patvirtina turto valdymo įmonės strategiją ir rizikos modelį.

5. Pertvarkymo institucijos gali naudotis 1 dalyje nurodytais įgaliojimais perduoti turtą, teises ar išsipareigojimus tik jeigu:

- a) padėtis konkrečioje to turto rinkoje yra tokia, kad to turto likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų;
- b) toks perdavimas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos veikimą; arba
- c) toks perdavimas yra būtinas siekiant gauti kuo didesnes likvidavimo pajamas.

6. Taikydamos turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos pagal 36 straipsnyje nustatytus principus ir Sąjungos valstybės pagalbos sistemą nustato atlygį, už kurį turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami turto valdymo įmonei. Šia dalimi nedraudžiama atlygiui turėti nominaliąją arba neigiamą vertę.

7. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks turto valdymo įmonės sumokėtas atlygis tiesiogiai iš pertvarkomos įstaigos įgyto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu skiriamas pertvarkomai įstaigai. Atlygis gali būti sumokėtas turto valdymo įmonės išleistos skolos priemonės forma.

8. Kai taikoma laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, turto valdymo įmonė po to, kai buvo pritaikyta laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, gali įsigyti turtą, teises ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos.

9. Pertvarkymo institucijos gali turtą, teises ar įsipareigojimus iš pertvarkomos įstaigos perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių daugiau kaip vieną kartą ir turtą, teises ar įsipareigojimus iš vienos ar daugiau turto valdymo įmonių grąžinti pertvarkomai įstaigai, jei laikomasi 10 dalyje nurodytų sąlygų.

Pertvarkoma įstaiga privalo priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus.

10. Pertvarkymo institucijos teises, turtą ar įsipareigojimus iš turto valdymo įmonės gali grąžinti pertvarkomai įstaigai tik tuomet, jei galioja viena iš šių aplinkybių:

- a) galimybė grąžinti konkrečias teises, turtą ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;
- b) konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

Bet kuriuo iš a ir b punktuose nurodytų atvejų grąžinimas gali būti atliekamas per bet kurį laikotarpį ir atitinka bet kurias kitas atitinkamu tikslu toje priemonėje nurodytas sąlygas.

11. Perdavimams tarp pertvarkomos įstaigos ir turto valdymo įmonės taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nurodytos dalinio nuosavybės perdavimo apsaugos priemonės.

12. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami turto valdymo įmonei, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į turto valdymo įmonei arba jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

13. Turto valdymo įmonės tikslai neapima jokių pertvarkomos įstaigos akcininkų ar kreditorių pareigų ar atsakomybės, o valdymo organui ar vyresniajai vadovybei netaikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu, susijusi su veiksmis, kurių imtasi arba nesiimta vykdant savo pareigas, nebent tie veiksmi ar neveikimas yra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tų akcininkų ar kreditorių teisėms.

Valstybės narės taip pat gali apriboti turto valdymo įmonės ir jos valdymo organo ar vyresniosios vadovybės atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veikimą ir neveikimą vykdant savo pareigas.

14. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su nustatymu, kada pagal šio straipsnio 5 dalį turto arba įsipareigojimų realizavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų, konvergenciją.

5 skirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1 poskirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės tikslas ir taikymo sritis

43 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų 63 straipsnio 1 dalyje nurodytus pertvarkymo įgaliojimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kuria siekiama 31 straipsnyje nustatytų pertvarkymo tikslų, vadovaudamosi 34 straipsnyje nustatytais pertvarkymo principais galėtų taikyti siekiant bet kurio iš šių tikslų:

a) siekiant rekapitalizuoti įstaigą arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas, pakankamu mastu, kad būtų atkurtas jų gebėjimas laikytis veiklos leidimo sąlygų (tiek, kiek tos sąlygos taikomos subjektui) ir toliau vykdyti veiklą, kurią vykdyti išduotas leidimas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, kai subjektui veiklos leidimas išduotas pagal tas direktyvas, ir išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą įstaiga arba subjektu;

b) siekiant reikalavimus arba skolos priemones konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius arba sumažinti jų pagrindinę sumą, kai reikalavimai arba skolos priemonės perduoti:

i) laikinai įstaigai siekiant tai laikinai įstaigai suteikti kapitalo arba

ii) taikant verslo pardavimo priemonę arba turto atskyrimo priemonę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytu tikslu galėtų taikyti tik tuomet, jei yra pagrįstų galimybių, kad taikant tą priemonę ir kartu taikant kitas atitinkamas priemones, įskaitant priemones, įgyvendinamas pagal verslo reorganizavimo planą, kurio reikalaujama pagal 52 straipsnį, bus ne tik pasiekti atitinkami pertvarkymo tikslai, bet ir atkurtas konkrečios įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansinis patikimumas ir ilgalaikis gyvybingumas.

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti bet kurią iš 37 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytų pertvarkymo priemonių ir šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kai nėra įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę visiems įstaigoms arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams kiekvienu atveju atsižvelgdamos į susijusios įstaigos ar subjekto juridinį statusą arba galėtų keisti juridinį statusą.

44 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo sritis

1. Valstybės narės užtikrina, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę būtų galima taikyti visiems įstaigoms arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimams, kurie nėra išbraukti iš tos priemonės taikymo srities pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Pertvarkymo institucijos nesinaudoja nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais šių pagal valstybės narės arba trečiosios valstybės teisę reglamentuojamų išpareigojimų atžvilgiu:

- a) apdraustųjų indėlių;
- b) užtikrintųjų išpareigojimų, įskaitant padengtas obligacijas ir išpareigojimus, kurie yra finansinių priemonių, naudojamų apsidraudimo tikslais, kurios sudaro neatskiriamą užstato fondo dalį ir kurios pagal nacionalinę teisę yra užtikrintos panašiu būdu, kaip ir padengtos obligacijos, formos;
- c) bet kokių išpareigojimų, atsirandančių įstaigai arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui laikant klientų turtą arba klientų pinigus, įskaitant klientų turtą ar klientų pinigus, laikomus KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/ES 1 straipsnio 2 dalyje, arba AIF, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, su sąlyga, kad tokie klientai yra apsaugoti pagal taikomą bankroto teisę;
- d) bet kokių išpareigojimų, atsirandančių dėl patikėjimo santykių tarp įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo), su sąlyga, kad tos naudos gavėjas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto arba civilinę teisę;
- e) išpareigojimų įstaigoms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis galiojimo pabaigos terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- f) Direktyvos 98/26/EB tikslais paskirtoms sistemoms ar sistemų valdytojams arba tų sistemų dalyviams turimų arba dėl dalyvavimo tokioje sistemoje atsiradusių išpareigojimų, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- g) išpareigojimo bet kuriai iš šių šalių:
 - i) darbuotojui, kiek tai susiję su sukauptu atlyginimu, pensijos išmokomis ar kitu fiksuoto dydžio darbo užmokesčiu, išskyrus kintamąjį atlygio komponentą, nereglamentuojamą kolektyvine sutartimi;
 - ii) komerciniam arba prekybos kreditoriui, atsirandančiam dėl įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui teikiamų prekių ar paslaugų, kurios yra ypatingos svarbos paslaugos kasdienei jų veiklai, įskaitant IT paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą ir priežiūrą;
 - iii) mokesčių ir socialinės apsaugos institucijoms, su sąlyga, kad tokiems išpareigojimams teikiama pirmenybė pagal taikomą teisę;
 - iv) indėlių garantijų sistemų, atsirandančių dėl privalomų įnašų pagal Direktyvą 2014/49/ES.

Pirmos pastraipos g punkto i papunktis netaikomas didelę riziką prisiimančių darbuotojų kintamajai atlygio daliai, nustatyta Direktyvos 2013/36/ES 92 straipsnio 2 dalyje.

Valstybės narės užtikrina, kad visas užtikrintas turtas, susijęs su padengtų obligacijų bendrų užstato fondu, būtų nepaliestas bei atskirtas ir kad jam pakaktų finansavimo. Nei tuo reikalavimu, nei pirmos pastraipos b punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kurios užtikrintojo išpareigojimo arba išpareigojimo, kuris garantuojamas įkeistu įkaitu, dalies, kuri viršija turto, įkaito, sulaikymo teisės ar įkaito, kuriais jis užtikrinamas, vertę, atžvilgiu.

⁽¹⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

Pirmos pastraipos a punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kokios indėlio dalies, kuri viršija Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, atžvilgiu.

Nedarant poveikio Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytoms didelių pozicijų taisyklėms, valstybės narės užtikrina, kad, siekdamas užtikrinti įstaigų ir grupių pertvarkymo galimybes, pertvarkymo institucijos, vadovaudamosi šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies b punktu, apriboja apimtį, kuria kitos įstaigos turi įsipareigojimus, atitinkančius reikalavimus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėms taikyti, išskyrus įsipareigojimus, kuriuos turi įstaigos, esančios tos pačios grupės dalimi.

3. Išimtinėmis aplinkybėmis, kai yra taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, pertvarkymo institucija nurašymo ar konvertavimo įgaliojimų gali netaikyti arba iš dalies netaikyti tam tikriems įsipareigojimams, kai:

- a) per pagrįstą laiką būtų neįmanoma tam įsipareigojimui taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės nepaisant pertvarkymo institucijos gera valia dedamų pastangų;
- b) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą taip, kad būtų išlaikytas pertvarkomos įstaigos gebėjimas tęsti pagrindinę veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;
- c) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užkirsti kelią plačiam problemos išplitimui, visų pirma fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių atžvilgiu, jei šis išplitimas labai sutrikdytų finansų rinkų, įskaitant finansų rinkų infrastruktūrą, veikimą taip, kad tai galėtų labai sutrikdyti valstybės narės arba Sąjungos ekonomiką, arba
- d) taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę tiems įsipareigojimams jų vertė būtų prarasta, jog nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jeigu tiems įsipareigojimams nebūtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė.

Kai pertvarkymo institucija nusprendžia tinkamam įsipareigojimui arba tinkamų įsipareigojimų klasei visiškai arba iš dalies netaikyti šioje dalyje numatytų įgaliojimų, kitiems tinkamiems įsipareigojimams taikomo nurašymo arba konvertavimo lygis, siekiant atsižvelgti į tokį netaikymą, gali būti padidintas, su sąlyga, kad kitiems tinkamiems įsipareigojimams taikomas nurašymo ir konvertavimo lygis atitinka 34 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą principą.

4. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia tinkamam įsipareigojimui arba tinkamų įsipareigojimų klasei visiškai arba iš dalies netaikyti šiame straipsnyje numatytų įgaliojimų ir kai nuostoliai, kurių būtų patirta dėl tų įsipareigojimų, nėra visiškai perkelti kitiems kreditoriams, pertvarkymo finansavimo struktūra gali sumokėti įnašą pertvarkomai įstaigai, kad būtų galima atlikti vieną arba abu toliau išvardytų tikslų:

- a) padengti visus nuostolius, kurie nebuvo padengti tinkamais įsipareigojimais, ir atkurti pertvarkomos įstaigos grynąją turto vertę iki nulio pagal 46 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) įsigyti pertvarkomos įstaigos akcijų arba kitų nuosavybės ar kapitalo priemonių siekiant rekapitalizuoti įstaigą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą.

5. Pertvarkymo finansavimo struktūra 4 dalyje nurodytą įnašą sumoka tik kai:

- a) akcininkai ir kitų nuosavybės priemonių, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai, atlikę nurašymą, konvertavimą ar kitais būdais, nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti sumokėjo įnašą, kurio suma sudaro ne mažiau kaip 8 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų pertvarkymo veiksmų metu atlikus 36 straipsnyje numatytą vertinimą; ir

b) pertvarkymo finansavimo struktūros įnašas neviršija 5 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų pertvarkymo priemonių taikymo metu laikantis 36 straipsnyje numatyto vertinimo.

6. 4 dalyje nurodytos pertvarkymo finansavimo struktūros įnašas gali būti finansuojamas iš:

a) pertvarkymo finansavimo struktūros turimos sumos, kuri buvo sukaupta renkant įstaigų ir Sąjungos filialų įnašus pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį;

b) sumos, kuri gali būti sukaupta per trejų metų laikotarpį renkant *ex-post* įnašus pagal 104 straipsnį, ir

c) kai šios dalies a ir b punktuose nurodytų sumų nepakanka – sumų, sukauptų iš alternatyvių finansavimo šaltinių pagal 105 straipsnį.

7. Ypatingomis aplinkybėmis pertvarkymo institucija gali kreiptis dėl papildomo finansavimo iš alternatyvių finansavimo šaltinių po to, kai:

a) pasiekiami 5 dalies b punkte nurodyta 5 % riba ir

b) buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti visi neužtikrintieji nepirmenybiniai įsipareigojimai, išskyrus reikalavimus atitinkančius indėlius.

Kai įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, alternatyviai arba papildomai pertvarkymo finansavimo struktūra gali mokėti įnašą iš išteklių, kurie buvo sukaupti renkant *ex-ante* įnašus pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį ir dar nebuvo panaudoti.

8. Nukrypdamą nuo 5 dalies a punkto pertvarkymo finansavimo struktūra taip pat gali mokėti 4 dalyje nurodytą įnašą, su sąlyga, kad:

a) 5 dalies a punkte nurodyto įnašo, skirto nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, suma sudaro ne mažiau nei 20 % atitinkamos įstaigos pagal riziką įvertinto turto;

b) atitinkamos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūra turi renkant *ex-ante* įnašus (išskyrus įnašus į indėlių garantijų sistemą) pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį sukaupę sumą, kuri sudaro bent 3 % visų tos valstybės narės teritorijoje leidimą veikti turinčių kredito įstaigų apdraustųjų indėlių, ir

c) atitinkamos įstaigos turimo turto konsoliduota vertė yra mažesnė kaip 900 mlrd. EUR.

9. Naudodamosi teise spręsti savo nuožiūra pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos tinkamai atsižvelgia į:

a) principą, kad nuostolius visų pirma turėtų padengti pertvarkomos įstaigos akcininkai, o po to, paprastai, kreditoriai nustatyta pirmumo tvarka;

b) pertvarkomos įstaigos galimybes padengti nuostolius, jei įsipareigojimui arba įsipareigojimų klasei nebūtų taikomi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai, ir

c) poreikį išlaikyti pakankamai išteklių pertvarkymui finansuoti.

10. Pagal 3 dalį nurašymo įgaliojimų įsipareigojimui galima visiškai netaikyti arba apriboti jam taikomo nurašymo mastą.

11. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant papildomai patikslinti aplinkybes, kuriomis įgaliojimų netaikymas yra būtinas šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti.

12. Prieš pasinaudodama 3 dalyje nurodyta teise savo nuožiūra netaikyti įsipareigojimui, pertvarkymo institucija apie tai praneša Komisijai. Kai dėl įgaliojimų netaikymo prireiktų pertvarkymo finansavimo struktūros arba alternatyvaus finansavimo šaltinio įnašo pagal 4–8 dalis, Komisija per 24 valandas nuo tokio pranešimo gavimo dienos arba per ilgesnį laikotarpį, dėl kurio susitariama su pertvarkymo institucija, gali uždrausti arba reikalauti pakeisti siūlomą įgaliojimų netaikymą įsipareigojimui, kad būtų apsaugotas vidaus rinkos vientisumas, jei nevykdomi šio straipsnio ir deleguotųjų aktų reikalavimai. Tai nedaro poveikio Komisijos teisei taikyti Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

2 poskirsnis

Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas

45 straipsnis

Minimalaus reikalavimo taikymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos visuomet tenkintų minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą. Minimalus reikalavimas apskaičiuojamas kaip nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų suma, išreikšta visų įstaigos įsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi.

Taikant pirmą pastraipą įsipareigojimai dėl išvestinių finansinių priemonių įtraukiami į bendrus įsipareigojimus remiantis tuo, kad sandorio šalies užskaitos teisės yra visapusiškai pripažintos.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose papildomai patikslina 6 dalies a–f punktuose nurodytus vertinimo kriterijus, kuriais remiantis kiekvienai įstaigai turi būti nustatytas minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų, įskaitant subordinuotąją skolą bei pirmąjį neužtikrintą skolą, iki kurios išmokėjimo termino yra likę bent 12 mėnesių, kuriems taikomi įgaliojimai panaudoti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir kurie gali būti laikomi nuosavomis, reikalavimas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

Valstybės narės gali nustatyti papildomus kriterijus, kuriais remiantis nustatomas minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas.

3. Nepaisant 1 dalies, pertvarkymo institucijos atleidžia padengtomis obligacijomis finansuojamas hipotekos kredito įstaigas, kurios pagal nacionalinę teisę negali priimti indėlių, nuo pareigos visuomet tenkinti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą, nes:

- a) tos įstaigos bus likviduojamos taikant nacionalines bankroto procedūras arba kitas toms įstaigoms numatytas procedūras, taikomas pagal šios direktyvos 38, 40 arba 42 straipsnį, ir
- b) taikant tokias nacionalines bankroto procedūras ar kitas procedūras bus užtikrinta, kad tų įstaigų kreditoriai, įskaitant padengtų obligacijų turėtojus, prireikus, padengs nuostolius taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai.

4. Tinkami išsipareigojimai įtraukiami į 1 dalyje nurodytą nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų sumą tik tuomet, jei jie atitinka šias sąlygas:

- a) priemonė yra išleista ir visiškai apmokėta;
- b) tai nėra išsipareigojimas pačiai įstaigai, jis nėra jos užtikrintas ar garantuotas;
- c) įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai nefinansavo priemonės pirkimo;
- d) likęs išsipareigojimo terminas yra ne trumpesnis kaip vieneri metai;
- e) išsipareigojimas atsiranda ne dėl išvestinės finansinės priemonės;
- f) išsipareigojimas atsiranda ne dėl indėlio, kuriam teikiama pirmenybė pagal nacionalinį eiliškumą nemokumo atveju pagal 108 straipsnį.

d punkto tikslais, kai išsipareigojimu jo turėtoji suteikiama teisė į atlyginimą nesuėjus terminui, to išsipareigojimo terminas yra pirma tokios teisės atsiradimo diena.

5. Kai išsipareigojimą reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucijos gali pareikalauti, kad įstaiga įrodytų, jog visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tą išsipareigojimą būtų vykdytini pagal tos trečiosios valstybės teisę, atsižvelgiant į išsipareigojimą reglamentuojančios sutarties sąlygas, tarptautinius susitarimus dėl pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir kitus atitinkamus aspektus. Jei pertvarkymo institucija neįsitikina, kad visi sprendimai bus vykdytini pagal tos trečiosios valstybės teisę, apskaičiuojant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą į tą išsipareigojimą neatsižvelgiama.

6. Kiekvienos įstaigos minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą pagal 1 dalį nustato pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir remdamasi bent šiais kriterijais:

- a) poreikiu užtikrinti, kad taikant pertvarkymo priemones, prireikus, įskaitant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, įstaigą būtų galima pertvarkyti taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai;
- b) poreikiu atitinkamai atvejais užtikrinti, kad įstaiga turėtų pakankamai tinkamų išsipareigojimų, kad galėtų užtikrinti, jog, jei būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nuostoliai galėtų būti padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas galėtų būti atkurtas iki lygio, kuris būtinas, kad ji toliau laikytųsi veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdytų veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES ar Direktyvą 2014/65/ES, ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas įstaiga arba subjektu;
- c) poreikiu užtikrinti, kad, jei pertvarkymo plane numatyta, jog gelbėjimas privačiomis lėšomis gali neapimti tam tikrų tinkamų išsipareigojimų klasių pagal 44 straipsnio 3 dalį arba, kad atliekant dalinį perdavimą gavėjui gali būti perduodami visi tam tikrų klasių tinkami išsipareigojimai, įstaiga turėtų pakankamai kitų tinkamų išsipareigojimų, kad galėtų užtikrinti, jog nuostoliai galėtų būti padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas galėtų būti atkurtas iki lygio, kuris būtinas, kad ji toliau laikytųsi veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdytų veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES;
- d) įstaigos dydžiu, verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu;
- e) koku mastu indėlių garantijų sistema galėtų prisidėti prie pertvarkymo finansavimo pagal 109 straipsnį;

f) kokių mastu įstaigos žlugimas neigiamai paveiktų finansinį stabilumą, įskaitant problemų išplitimo į kitas įstaigas dėl jos ryšių su kitomis įstaigomis arba likusia finansų sistemos dalimi, neigiamas pasekmes.

7. Įstaigos šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą įvykdo individualiai.

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nuspręsti taikyti šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui.

8. Sąjungos patronuojančiosios įmonės ne tik laikosi 7 dalies, bet ir konsoliduotai įvykdo šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą.

Minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išpareigojimų reikalavimą, taikytiną Sąjungos patronuojančiosios įmonės konsoliduotu lygmeniu, nustato grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su konsoliduotos priežiūros institucija, vadovaudamasi 9 dalimi ir remdamasi bent 6 dalyje nustatytais kriterijais bei tuo, ar grupės trečiosios valstybės patronuojamosios įmonės turi būti pertvarkomos atskirai pagal pertvarkymo planą.

9. Grupės lygmens pertvarkymo institucija ir individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos daro viską pagal savo įgaliojimus, kad pasiektų bendrą sprendimą dėl konsoliduotai taikomo minimalaus reikalavimo lygio.

Bendras sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir grupės lygmens pertvarkymo institucija jį pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

Jei toks bendras sprendimas nepriimamas per keturis mėnesius, grupės lygmens pertvarkymo institucija, tinkamai atsižvelgusi į atitinkamų pertvarkymo institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių vertinimą, priima sprendimą dėl konsoliduoto minimalaus reikalavimo. Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš atitinkamų pertvarkymo institucijų klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

Bendras sprendimas ir, jo nesant, grupės lygmens pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijoms yra privalomas.

Bendras sprendimas ir bet kuris sprendimas, priimtas nesant bendro sprendimo, reguliariai peržiūrimas ir atitinkamais atvejais atnaujinamas.

10. Pertvarkymo institucijos nustato minimalų reikalavimą, kuris turi būti individualiai taikomas grupės patronuojamosioms įmonėms. Tas minimalus reikalavimas nustatomas patronuojamajai įmonei tinkamu lygiu atsižvelgiant į:

a) 6 dalyje išvardytus kriterijus, visų pirma į patronuojamosios įmonės dydį, verslo modelį ir rizikos pobūdį, įskaitant jos nuosavas lėšas, ir

b) konsoliduotą reikalavimą, kuris grupei nustatytas pagal 9 dalį.

Grupės lygmens pertvarkymo institucija ir individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos daro viską pagal savo įgaliojimus, kad pasiektų bendrą sprendimą dėl minimalaus reikalavimo lygio, kuris turi būti individualiai taikomas kiekvienai atitinkamai patronuojamajai įmonei.

Bendras sprendimas yra visapusiškai pagrindžiamas ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucija ir grupės lygmens pertvarkymo institucija jį pateikia atitinkamai patronuojamosioms įmonėms ir Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

Pertvarkymo institucijoms nepriėmus tokio bendro sprendimo per keturių mėnesių laikotarpį, sprendimą priima atitinkamos patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, tinkamai apsvarsčiusios grupės lygmens pertvarkymo institucijos pareikštas nuomones ir išlygas.

Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, grupės lygmens pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos atideda savo sprendimų priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimus vadovaudamosi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos nustatytas lygis yra ne daugiau kaip vienas procentinis punktas pagal šio straipsnio 9 dalį nustatyto konsoliduoto lygio, grupės lygmens pertvarkymo institucija neperduoda klausimo spręsti EBI, kuri vykdytų privalomą tarpininkavimą.

Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomi patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų sprendimai.

Bendras sprendimas ir, jo nesant, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų priimti sprendimai atitinkamoms pertvarkymo institucijoms yra privalomi.

Bendras sprendimas ir bet kurie sprendimai, priimti nesant bendro sprendimo, reguliariai peržiūrimi ir atitinkamais atvejais atnaujinami.

11. Grupės lygmens pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti Sąjungos patronuojančiąją įmonę nuo individualaus minimalaus reikalavimo taikymo, kai:

- a) Sąjungos patronuojančioji įmonė konsoliduotai įvykdo pagal 8 dalį nustatytą minimalų reikalavimą ir
- b) Sąjungos patronuojančiosios įmonės kompetentinga institucija visiškai atleido įstaigą nuo individualaus kapitalo reikalavimo taikymo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalį.

12. Patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti tą patronuojamąją įmonę nuo 7 dalies taikymo, kai:

- a) tiek patronuojamajai įmonei, tiek jos patronuojančiajai įmonei leidimus išduoda ir jų priežiūrą vykdo ta pati valstybė narė;
- b) patronuojamajai įmonei taikoma įstaigos, kuri yra patronuojančioji įmonė, konsoliduota priežiūra;
- c) aukščiausio lygmens grupės įstaiga patronuojamosios įmonės valstybėje narėje, kai ji nėra Sąjungos patronuojančioji įmonė, konsoliduotai įvykdo pagal 7 dalį nustatytą minimalų reikalavimą;

- d) šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių jos patronuojančiajai įmonei greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti išsipareigojimus patronuojamajai įmonei;
- e) patronuojančioji įmonė įtikina kompetentingą instituciją, kad riziką ribojantis patronuojamosios įmonės valdymas yra tinkamas ir, kompetentingos institucijos sutikimu, yra pareiškusi, kad užtikrina patronuojamosios įmonės išsipareigojimų įvykdymą, arba patronuojamosios įmonės rizika nėra svarbi;
- f) patronuojamoji įmonė yra įtraukta į patronuojančiosios įmonės rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras;
- g) patronuojančiajai įmonei priklauso daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, kurias suteikia turimos patronuojamosios įmonės kapitalo akcijos, arba patronuojančioji įmonė turi teisę skirti arba nušalinti daugumą patronuojamosios įmonės valdymo organo narių, ir
- h) patronuojamosios įmonės kompetentinga institucija visiškai atleido tą patronuojamąją įmonę nuo individualaus kapitalo poreikio taikymo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 1 dalį.

13. Pagal šį straipsnį priimtais sprendimais gali būti nustatyta, kad minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas būtų iš dalies konsoliduotai arba individualiai užtikrintas sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis.

14. Kad priemonė būtų laikoma sutartine gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone pagal 13 dalį, pertvarkymo institucija įsitikina, kad:

- a) priemone nustatyta sutartinė sąlyga, numatanti, kad jei pertvarkymo įstaiga nuspręstų tai įstaigai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, ta priemonė būtų nurašoma arba konvertuojama tiek, kiek reikalaujama iki kitų tinkamų išsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo; ir
- b) priemonei taikomas privalomas susitarimas, išsipareigojimas ar nuostata dėl eiliškumo, pagal kurią įprastinės bankroto bylos atveju ji užimtų vietą po kitų tinkamų išsipareigojimų ir už ją nebūtų galima atlyginti tol, kol tuo metu neatsiskaityta už kitus neapmokėtus tinkamus išsipareigojimus.

15. Pertvarkymo institucijos, derindamos savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, reikalauja ir tikrina, kad įstaigos vykdytų 1 dalyje nustatytą minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą ir atitinkamais atvejais 13 dalyje nustatytą reikalavimą, ir priima sprendimus vadovaudamasi šiuo straipsniu tuo pačiu metu rengdamos ir administruodamos pertvarkymo planus.

16. Pertvarkymo institucijos, derindamos savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, informuoja EBI apie minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą ir atitinkamais atvejais apie 13 dalyje nustatytą reikalavimą, nustatytą kiekvienai jų jurisdikcijai priklausančiai įstaigai.

17. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato vienodus formatus, šablonus ir apibrėžtis, skirtus pertvarkymo institucijoms, joms derinant savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, nustatyti ir perduoti informaciją EBI 16 dalies tikslais.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

18. Remdamasi 19 dalyje nurodytos ataskaitos rezultatais, Komisija, prireikus, ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl suderinto minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimo taikymo. Tuo pasiūlymu prireikus siūloma nustatyti tinkamą minimalaus reikalavimo minimalių lygių skaičių atsižvelgiant į įvairius įstaigų ir grupių verslo modelius. Pasiūlymu nustatoma, kaip tinkamai koreguoti minimalaus reikalavimo parametrus, ir prireikus padaromi atitinkami minimalaus reikalavimo taikymo grupėms pakeitimai.

19. Ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą bent:

- a) dėl to, kaip minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas buvo įgyvendinamas nacionaliniu lygiu, visų pirma, ar buvo valstybių narių panašioms įstaigoms nustatytų lygių skirtumų;
- b) dėl to, kaip įgaliojimai reikalauti laikytis minimalaus reikalavimo taikant sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikomas valstybėse narėse ir ar buvo tų požiūrių skirtumų;
- c) dėl verslo modelių, kurie atspindi įstaigos bendrus rizikos pobūdžius, identifikavimo;
- d) dėl tinkamo kiekvieno iš pagal c punktą nustatytų verslo modelių minimalaus reikalavimo lygio;
- e) dėl to, ar reikėtų nustatyti kiekvieno verslo modelio minimalaus reikalavimo apimtį;
- f) dėl tinkamo pereinamojo laikotarpio, per kurį įstaigos privalo pradėti laikytis nurodytų suderintų minimalių lygių;
- g) dėl to, ar 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų pakanka siekiant užtikrinti, kad kiekviena įstaiga turėtų pakankamai nuostolių padengimo galimybių, o jei ne, ką dar reikėtų pagerinti, kad tas tikslas būtų pasiektas;
- h) dėl to, ar šiame straipsnyje numatyta apskaičiavimo metodiką reikia keisti siekiant užtikrinti, kad minimalų reikalavimą būtų galima naudoti kaip tinkamą įstaigos nuostolių padengimo galimybių rodiklį;
- i) dėl to, ar tikslinga reikalavimą pagrįsti visais išsipareigojimais ir nuosavomis lėšomis, ir ypač ar įstaigos pagal riziką įvertintą turtą būtų tikslingiau naudoti kaip reikalavimo vardiklį;
- j) dėl to, ar šiame straipsnyje taikomas požiūris į minimalaus reikalavimo taikymą grupėms yra tinkamas, ir visų pirma, ar šiuo požiūriu tinkamai užtikrinama, kad grupės nuostolių padengimo galimybių turėtų tie subjektai, kuriuose nuostolių gali atsirasti, arba šios galimybės būtų jiems prieinamos;
- k) dėl to, ar minimalaus reikalavimo netaikymo sąlygos yra tinkamos, ir visų pirma, ar tokio netaikymo galimybė turėtų būti suteikta patronuojamosioms įmonėms tarpvalstybiniu pagrindu;
- l) dėl to, ar tikslinga, kad pertvarkymo institucijos galėtų reikalauti, jog minimalus reikalavimas būtų užtikrintas taikant sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones, ir ar tikslinga dar labiau suderinti požiūrį į sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones;
- m) dėl to, ar 14 dalyje nustatyti sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių termino reikalavimai yra tinkami; ir
- n) dėl to, ar tikslinga reikalauti, kad įstaigos ir grupės atskleistų savo minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą arba savo nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų lygį, o jei taip, kokią dažnumu ir formatu jos tą turėtų daryti.

20. 19 dalyje nurodyta ataskaita apima ne trumpesnę laikotarpį kaip nuo 2014 m. liepos 2 d. iki 2016 m. birželio 30 d. ir joje atsižvelgiama bent į:

- a) minimalaus reikalavimo ir visų pasiūlytų suderintų minimalaus reikalavimo lygių poveikį:
 - i) apskritai finansų rinkoms, visų pirma neužtikrintų skolų ir išvestinių finansinių priemonių rinkoms;
 - ii) įstaigų verslo modeliams ir balansų struktūroms, visų pirma įstaigų finansavimo pobūdžiui ir finansavimo strategijai, taip pat grupių teisei ir veiklos struktūrai;
 - iii) įstaigų pelningumui, visų pirma jų finansavimo sąnaudoms;
 - iv) subjektų, kuriems netaikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, pozicijų migracijai;
 - v) finansinėms inovacijoms;
 - vi) sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių paplitimui ir tokių priemonių pobūdžiui bei jų paklausumui;
 - vii) įstaigų veiksams prisiimant riziką;
 - viii) įstaigų turto suvaržymų lygiui;
 - ix) įstaigų veiksams siekiant laikytis minimalaus reikalavimo, visų pirma minimalaus reikalavimo laikymosi mažinant išskolinimą turtu, teikiant ilgalaikes skolas ir pritraukiant kapitalą mastui, ir
 - x) kredito įstaigų skolinimo lygiui, ypač daug dėmesio skiriant skolinimui labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms, vietos ir regioninėms institucijoms ir viešojo sektoriaus subjektams, taip pat prekybos finansavimui, įskaitant skolinimą pagal oficialias eksporto kredito draudimo sistemas;
- b) minimalaus reikalavimo sąveiką su nuosavų išteklių reikalavimu, sveto koeficientu ir likvidumo reikalavimais, nustatytais Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES;
- c) įstaigų pajėgumą savarankiškai pritraukti kapitalą arba finansavimą iš rinkų siekiant tenkinti pasiūlytą suderintą minimalų reikalavimą;
- d) suderinamumą su minimaliais reikalavimais, susijusiais su tarptautinės bendrijos parengtais tarptautiniais standartais.

3 poskirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įgyvendinimas

46 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis sumos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos, remdamosi pagal 36 straipsnį atliktu vertinimu, įvertintų bendrą sumą, kurią sudaro:

- a) atitinkamais atvejais suma, kuria turi būti nurašomi tinkami išpareigojimai siekiant užtikrinti, kad pertvarkomos įstaigos grynoji turto vertė būtų lygi nuliui; ir

b) atitinkamais atvejais suma, kuria tinkami įsipareigojimai turi būti konvertuojami į akcijas ar kitų rūšių kapitalo priemones siekiant atkurti kurios nors iš toliau nurodytų įstaigų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą:

i) pertvarkomos įstaigos; arba

ii) laikinos įstaigos.

2. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma suma, kuria reikia nurašyti ar konvertuoti tinkamus įsipareigojimus, kad būtų atkurtas pertvarkomos įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas arba atitinkamais atvejais nustatytas laikinos įstaigos koeficientas atsižvelgiant į pertvarkymo finansavimo struktūros vadovaujantis šios direktyvos 101 straipsnio 1 dalies d punktu suteiktą kapitalą, išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas pertvarkoma įstaiga arba laikina įstaiga ir sudarytos sąlygos jai toliau bent vienu metų laikotarpiu laikytis veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdyti veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/EB.

Kai pertvarkymo institucijos ketina panaudoti 42 straipsnyje nurodytą turto atskyrimo priemonę, nustatydamos sumą, kuria reikia sumažinti tinkamus įsipareigojimus, jos atitinkamai atsižvelgia į atsargų turto valdymo įmonės kapitalo poreikių vertinimą.

3. Kai pagal 59–62 straipsnius buvo nurašytas kapitalas ir pagal 43 straipsnio 2 dalį taikyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nustačius, kad pagal preliminarų vertinimą pagal 36 straipsnį nurašomo turto vertė viršija reikalavimus, palyginti su galutiniu vertinimu pagal 36 straipsnio 10 dalį, gali būti taikomas kapitalo atkūrimo (angl. *write-up*) mechanizmas, kad reikiamu mastu būtų kompensuota visų pirma kreditoriams, o po to akcininkams.

4. Pertvarkymo institucijos nustato ir administruoja priemones, skirtas užtikrinti, kad abiejų rūšių vertinimai būtų grindžiami, kiek pagrįstai įmanoma, naujausia ir išsamia informacija apie pertvarkomos įstaigos turtą ir įsipareigojimus.

47 straipsnis

Sąlygos, taikomos akcininkams gelbėjimo privačiomis lėšomis, kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal 43 straipsnio 2 dalį arba nurašydamos ar konvertuodamos kapitalo priemones pagal 59 straipsnį pertvarkymo institucijos akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų atžvilgiu imtųsi vieno arba abiejų iš toliau nurodytų veiksmų:

a) panaikintų esamas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba perduotų jas kreditoriams, kuriems taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

b) su sąlyga, kad pagal 36 straipsnį atliktą vertinimą pertvarkomos įstaigos grynoji vertė yra teigiama, sumažintų esamų akcijų ir kitų nuosavybės priemonių pelną, tenkantį vienai akcijai ar kitai nuosavybės priemonei, konvertuojant į akcijas ir kitas nuosavybės priemones:

i) atitinkamas įstaigos išleistas kapitalo priemones vadovaujantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais arba

ii) pertvarkomos įstaigos tinkamus įsipareigojimus vadovaujantis 63 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.

Pirmos pastraipos b punkto atžvilgiu konvertuojama tokiu konvertavimo kursu, kad labai sumažėtų esamų nuosavybės priemonių pelnas, tenkantis vienai nuosavybės priemonei.

2. 1 dalyje nurodytų veiksmų taip pat imamasi akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų atžvilgiu, kai atitinkamos akcijos ar kitos nuosavybės priemonės buvo išleistos arba suteiktos šiomis aplinkybėmis:

- a) skolos priemonės į akcijas ar kitas nuosavybės priemones konvertavus pradinių skolos priemonių sutartinėmis sąlygomis dėl įvykio, kuris įvyko anksčiau, negu pertvarkymo institucija įvertino, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, arba tuo pačiu metu, kai vyko tas vertinimas;
- b) atitinkamas kapitalo priemones konvertavus į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal 60 straipsnį.

3. Svarstydamos, kokių veiksmų imtis pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į:

- a) vertinimą, atliktą pagal 36 straipsnį;
- b) sumą, kuria pertvarkymo institucija įvertino, kad bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės turi būti sumažintos ir atitinkamos kapitalo priemonės nurašytos ar konvertuotos vadovaujantis 60 straipsnio 1 dalimi, ir
- c) pertvarkymo institucijos vadovaujantis 46 straipsniu įvertintas bendras sumas.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22–25 straipsnių, Direktyvos 2013/36/ES 26 straipsnyje nustatyto reikalavimo pateikti pranešimą, Direktyvos 2014/65/ES 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 1 ir 2 dalių, 12 ir 13 straipsnių bei reikalavimo pateikti pranešimą, nustatyto Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 3 dalyje, kai pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba konvertavus kapitalo priemones kvalifikuotoji įstaigos akcijų paketo dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 1 dalyje ar Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 1 dalyje, kompetentingos institucijos turi laiku atlikti pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą, kad nebūtų vėluojama taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės arba konvertuoti kapitalo priemonių ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad pertvarkymo veiksmais būtų pasiekti atitinkami pertvarkymo tikslai.

5. Jei gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių konvertavimo dieną tos įstaigos kompetentinga institucija nėra užbaigusi pagal 4 dalį reikalaujamo vertinimo, įsigyjančio asmens kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimui arba padidinimui pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba konvertavus kapitalo priemones taikoma 38 straipsnio 9 dalis.

6. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. skelbia gaires dėl aplinkybių, kuriomis kiekvienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų būtų tinkamas atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksnius.

48 straipsnis

Nurašymo ir konvertavimo seka

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos naudotųsi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais, taikant išimtis pagal 44 straipsnio 2 ir 3 dalis, vykdydamos šiuos reikalavimus:

- a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai mažinami pagal 60 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) jei ir tik tuomet, jei bendras sumažinimas pagal a punktą yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos tiek, kiek reikalaujama, ir pagal savo galimybių apimtį sumažina papildomų 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinę sumą;

- c) jei ir tik tuomet, jei bendras sumažinimas pagal a ir b punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos tiek, kiek reikalaujama, ir pagal savo galimybių apimtį sumažina papildomą 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinę sumą;
- d) jei ir tik tuomet, jei bendras akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir atitinkamų kapitalo priemonių sumažinimas pagal a, b ir c punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą įprastinės bankroto bylos atveju tiek, kiek reikalaujama, sumažina subordinuotosios skolos, kuri nėra papildomas 1 lygio arba 2 lygio kapitalas, pagrindinę sumą, kartu atlikdamos nurašymą pagal a, b ir c punktus, kad būtų pasiekta 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma;
- e) jei ir tik tuomet, jei bendras akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų išpareigojimų sumažinimas pagal šios dalies a - d punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir d punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą įprastinės bankroto bylos atveju, įskaitant 108 straipsnyje numatytą indėlių grąžinimo eiliškumą, tiek, kiek reikalaujama, sumažina likusių pagal 44 straipsnį tinkamų išpareigojimų pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą, kartu atlikdamos nurašymą pagal šios dalies a, b, c ir d punktus, kad būtų pasiekta 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma.

2. Taikydamos nurašymo ar konvertavimo įgaliojimus pertvarkymo institucijos nuostolius, išreikštus 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma, po lygiai paskirsto to paties rango akcijoms ar kitoms nuosavybės priemonėms ir tinkamiems išpareigojimams, sumažindamos tų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir tinkamų išpareigojimų pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą tokiu pačiu dydžiu proporcingai jų vertei, nebent esant 44 straipsnio 3 nurodytoms aplinkybėms būtų leidžiamas skirtingas nuostolių priskyrimas to paties eiliškumo išpareigojimams.

Šia dalimi neužkertamas kelias tam, kad išpareigojimai, kuriems netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė pagal 44 straipsnio 2 dalį ir 3 dalį, būtų įvertinti palankiau nei tinkami išpareigojimai, kurie yra to paties rango įprastinės bankroto bylos atveju.

3. Prieš taikydamos 1 dalies e punkte nurodytą nurašymą ar konvertavimą pertvarkymo institucijos konvertuoja arba sumažina 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų priemonių pagrindinę sumą, kai tos priemonės apima šias sąlygas ir jei tokios priemonės dar nebuvo konvertuotos:

a) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės pagrindinę sumą sumažinti dėl bet kokio įvykio, susijusio su įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansine būkle, mokumu arba nuosavų lėšų dydžiu;

b) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemonės dėl bet kokio tokio įvykio.

4. Kai priemonės pagrindinė suma sumažinama, bet ne iki nulio, laikantis 3 dalies a punkte nurodytos rūšies sąlygų prieš taikant gelbėjimą privačiomis lėšomis arba pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus taiko likusiai tos pagrindinės sumos daliai pagal 1 dalį.

5. Spręsdamos, ar išpareigojimai turi būti nurašyti ar konvertuoti į nuosavą kapitalą, pertvarkymo institucijos nekonvertuoja vienos klasės išpareigojimų, kai tai klasei subordinuotos klasės išpareigojimai didele dalimi nekonvertuojami į nuosavo kapitalo vertybinius popierius ar nenurašomi, nebent pagal 44 straipsnio 2 ir 3 dalis būtų leidžiama kitaip.

6. Šio straipsnio tikslais EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl visų interpretacijų, susijusių su sąsajomis tarp šios direktyvos nuostatų ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 bei Direktyvos 2013/36/ES nuostatų.

49 straipsnis

Išvestinės finansinės priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi šio straipsnio, pertvarkymo institucijoms taikant nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus išpareigojimams, atsirandantiems dėl išvestinių finansinių priemonių.

2. Pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais išpareigojimo, atsirandančio dėl išvestinės finansinės priemonės, atžvilgiu naudojasi tik užbaigiant finansinių išvestinių priemonių sutartis arba jas užbaigus. Pradėdamos pertvarkymą, pertvarkymo institucijos yra įgaliojamos tuo tikslu nutraukti ir užbaigti bet kurią išvestinių finansinių priemonių sutartį.

Kai išpareigojimui dėl išvestinės finansinės priemonės netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė pagal 44 straipsnio 3 dalį, pertvarkymo institucijos neprivalo nutraukti arba užbaigti finansinių išvestinių priemonių sutartis.

3. Kai išvestinių finansinių priemonių sandoriams taikomas užskaitos susitarimas, pertvarkymo institucija arba nepriklausomas vertintojas vertinimo pagal 36 straipsnį metu nustato, koks grynas išpareigojimas atsiranda dėl tų sandorių susitarime nustatytais sąlygomis.

4. Pertvarkymo institucijos išpareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertę nustato laikydamosi:

- a) tinkamos išvestinių finansinių priemonių klasių, įskaitant sandorius, kuriems taikomi užskaitos susitarimai, vertės nustatymo metodikos;
- b) atitinkamo momento, kada reikėtų nustatyti išvestinės finansinės priemonės pozicijos vertę, nustatymo principų; ir
- c) tinkamos metodikos, skirtos prarastai vertei, kuri būtų prarasta dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių užbaigimo ir jų gelbėjimo privačiomis lėšomis, ir nuostolių sumos, kuri būtų susidariusi dėl išvestinių finansinių priemonių gelbėjimo privačiomis lėšomis, palyginti.

5. EBI, pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), įsteigta Reglamentu (ES) Nr. 1095/2010, parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 4 dalies a, b ir c punktuose nurodytą metodiką ir principus, susijusius su išpareigojimais, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertinimu.

Išvestinių finansinių priemonių sandorių, kuriems taikomas užskaitos susitarimas, atveju EBI atsižvelgia į užskaitos susitarime nustatytą sandorių užbaigimo metodiką.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

*50 straipsnis***Skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas**

1. Valstybės narės užtikrina, kad, pertvarkymo institucijoms naudojantis 59 straipsnio 3 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais, jos galėtų taikyti skirtingą konvertavimo kursą skirtingų klasių kapitalo priemonėms ir išipareigojimams pagal vieną arba abu šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus principus.
2. Konvertavimo kursas atitinka tinkamą kompensaciją poveikį patiriančiam kreditoriui už visus nuostolius, patirtus dėl naudojimosi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.
3. Kai pagal 1 dalį taikomi skirtingi konvertavimo kursai, išipareigojimams, kurie pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus laikomi pirmieji, taikomas didesnis konvertavimo kursas už subordinuotiesiems išipareigojimams taikomą konvertavimo kursą.
4. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl konvertavimo kursų nustatymo.

Tose gairėse visų pirma nurodoma, kaip poveikį patiriantiems kreditoriams būtų galima suteikti tinkamą kompensaciją taikant konvertavimo kursą ir kokie santykiniai konvertavimo kursai būtų tinkami siekiant atsizvelgti į pirmųjų išipareigojimų pirmenybę pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

*51 straipsnis***Gaivinimo ir reorganizavimo priemonės, susijusios su gelbėjimu privačiomis lėšomis**

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę siekdamas rekapitalizuoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą, būtų patvirtintos priemonės, skirtos užtikrinti, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto verslo reorganizavimo planas pagal 52 straipsnį.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės gali apimti pertvarkymo institucijos vykdomą asmens arba asmenų paskyrimą pagal 72 straipsnio 1 dalį, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas pagal 52 straipsnį reikalaujamas verslo reorganizavimo planas.

*52 straipsnis***Verslo reorganizavimo planas**

1. Valstybės narės reikalauja, kad per vieną mėnesį nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą pradžios valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo arba asmenys parengtų ir pertvarkymo institucijai pateiktų verslo reorganizavimo planą, kuris atitiktų šio straipsnio 4 ir 5 dalių reikalavimus. Kai taikoma Sąjungos valstybės pagalbos sistema, valstybės narės užtikrina, kad toks planas derėtų su restruktūrizavimo planu, kurį pagal tą sistemą įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi pateikti Komisijai.
2. Kai 43 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma dviem ar daugiau grupės subjektams, verslo reorganizavimo planą 7 ir 8 straipsniuose nustatyta tvarka parengia Sąjungos patronuojančioji įmonė ir jis apima visą grupės įstaigas bei yra perduodamas grupės lygmens pertvarkymo institucijai. Grupės lygmens pertvarkymo institucija planą perduoda kitoms atitinkamoms pertvarkymo institucijoms ir EBI.
3. Išimtinėmis aplinkybėmis ir kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti, pertvarkymo institucija 1 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti daugiausiai dviem mėnesiais nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo.

Kai apie verslo reorganizavimo planą reikia pateikti taikant Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, pertvarkymo institucija gali 1 dalyje nurodytą laikotarpį pratęsti daugiausiai dviem mėnesiais nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis taikymo arba iki Sąjungos valstybės pagalbos sistema nustatyto termino, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

4. Verslo reorganizavimo plane nustatomos priemonės, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, arba jų verslo dalių gyvybingumą per pagrįstą laikotarpį. Tos priemonės grindžiamos tikroviškais ekonomikos ir finansų rinkos sąlygų, kuriomis įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas veiks, prielaidomis.

Verslo reorganizavimo plane atsižvelgiama į, *inter alia*, finansų rinkų dabartinę būklę ir būsimas perspektyvas remiantis tiek optimistiškiausiomis, tiek pesimistiškiausiomis prielaidomis, įskaitant įvykių, leidžiančių nustatyti pagrindinius įstaigos pažeidžiamumo veiksnius, derinį. Prielaidos lyginamos su tinkamais visam sektoriui taikomais lyginamaisiais dydžiais.

5. Į verslo reorganizavimo planą įtraukiami bent šie elementai:

- a) išsamus veiksnių ir problemų, dėl kurių įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pat jų sunkumus lėmusių aplinkybių apibūdinimas;
- b) priemonių, skirtų ilgalaikiam įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumui atkurti, kurios turi būti patvirtintos, aprašas;
- c) tų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis.

6. Priemonės, skirtos ilgalaikiam įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumui atkurti, gali būti:

- a) įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklos reorganizavimas;
- b) įstaigos operacinių sistemų ir infrastruktūros keitimas;
- c) nuostolingos veiklos nutraukimas;
- d) esamos veiklos, kuri gali tapti konkurencinga, restruktūrizavimas;
- e) turto arba verslo linijų pardavimas.

7. Per vieną mėnesį nuo verslo reorganizavimo plano pateikimo dienos atitinkama pertvarkymo institucija įvertina tikimybę, kad įgyvendinus planą bus atkurtas ilgalaikis įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumas. Vertinimas užbaigiamas sutarus su atitinkama kompetentinga institucija.

Jei, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos nuomone, įgyvendinus planą tas tikslas būtų pasiektas, pertvarkymo institucija patvirtina planą.

8. Jei, pertvarkymo institucijos nuomone, įgyvendinus planą 7 dalyje nurodyto tikslo nebūtų pasiekta, savo pastabas pertvarkymo institucija, sutarusi su kompetentinga institucija, praneša valdymo organui arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtam asmeniui ar asmenims ir reikalauja, kad jie iš dalies pakeistų planą, atsižvelgdami į tas pastabas.

9. Per dvi savaites nuo 8 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys pertvarkymo institucijai tvirtinti pateikia iš dalies pakeistą planą. Pertvarkymo institucija įvertina iš dalies pakeistą planą ir per savaitę valdymo organui arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtam asmeniui ar asmenims praneša, ar, jos nuomone, iš dalies pakeistame plane atsižvelgta į pateiktas pastabas, ar reikia papildomų pakeitimų.

10. Valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys įgyvendina reorganizavimo planą, kuriam pritarė pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija, ir bent kas šešis mėnesius pertvarkymo institucijai pateikia ataskaitą apie plano įgyvendinimo pažangą.

11. Valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys patikslina planą, jei, pertvarkymo institucijos nuomone, kuriai pritaria kompetentinga institucija, tai būtina norint pasiekti 4 dalyje nurodytą tikslą, ir visus tokius patikslinimus pateikia pertvarkymo institucijai patvirtinti.

12. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose papildomai patikslina:

a) būtiniausius elementus, kuriuos reikėtų įtraukti į verslo reorganizavimo planą pagal 5 dalį, ir

b) būtiniausią pagal 10 dalį teikiamų pranešimų turinį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

13. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekiant nustatyti papildomus minimalius kriterijus, kuriuos turi atitikti verslo reorganizavimo planas, kad jį pertvarkymo institucija patvirtintų pagal 7 dalį.

14. EBI, jei reikia atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 13 dalyje nurodytas gaires, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kad papildomai nurodytų minimalius kriterijus, kuriuos turi atitikti verslo reorganizavimo planas, kad jį pertvarkymo institucija patvirtintų pagal 7 dalį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius tvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

4 poskirsnis

Papildomos nuostatos dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės

53 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis įsigaliojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, pertvarkymo institucijai naudojantis 59 straipsnio 2 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodytais įgaliojimais, pagrindinės sumos arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas ar panaikinimas įsigalioję ir nedelsiant būtų privalomas pertvarkomai įstaigai ir poveikį patiriantiems kreditoriams bei akcininkams.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucija turėtų įgaliojimus užbaigti visas administracines ir procedūrinės užduotis, būtinas, kad būtų galima veiksmingai naudotis 59 straipsnio 2 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodytais įgaliojimais, arba reikalauti, kad jos būtų užbaigtos, įskaitant:

- a) visų svarbių registrų pakeitimą;
- b) akcijų, kitų nuosavybės priemonių arba skolos priemonių išbraukimą iš biržos sąrašų arba pašalinimą iš prekybos;
- c) naujų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių įtraukimą į biržos sąrašus arba leidimą jomis prekiauti;
- d) skolos priemonių, kurios yra nurašytos, pakartotinį įtraukimą į biržos sąrašus arba pakartotinį leidimą jomis prekiauti, nereikalaujant išleisti prospekto vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB ⁽¹⁾.

3. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytais įgaliojimais, išipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iki nulio, tas išipareigojimas ir visos su juo susijusios pareigos ar reikalavimai, kurie nėra sukaupti naudojimosi įgaliojimais metu, laikomi visomis prasmėmis įvykdytais ir jų negalima įrodyti jokioje vėlesnėje procedūroje, susijusioje su vėlesniu pertvarkomos įstaigos arba tos įstaigos teises perėmusio subjekto likvidavimu.

4. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytais įgaliojimais, išipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iš dalies, bet ne visą:

- a) išipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi;
- b) atitinkama priemonė arba susitarimas, kuriais sukurtas pradinis išipareigojimas, toliau taikomi likusiai išipareigojimo pagrindinei sumai arba negrąžintai mokėtinai sumai, atsižvelgiant į visus mokėtinų palūkanų sumos pakeitimus, kad būtų atsižvelgta į pagrindinės sumos sumažinimą, ir visus tolesnius sąlygų pakeitimus, kuriuos pertvarkymo institucija galėtų padaryti pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytais įgaliojimais.

54 straipsnis

Procedūrinių gelbėjimo privačiomis lėšomis kliūčių pašalinimas

1. Nedarant poveikio 63 straipsnio 1 dalies i punktui, valstybės narės, kai taikoma, reikalauja, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai bet kuriuo metu turėtų pakankamą įstatinio akcinio kapitalo arba kitų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą, kad, pertvarkymo institucijai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto ar bet kurių jų patronuojamųjų įmonių atžvilgiu pasinaudojus 63 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose nurodytais įgaliojimais, įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui nebūtų užkertamas kelias išleisti pakankamai naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių siekiant užtikrinti, jog būtų galima išipareigojimus veiksmingai konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones.

2. Rengdamos ir prižiūrdamos konkrečios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo planą ir visų pirma atsižvelgdamos į tame plane aptartus pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo institucijos įvertina, ar tikslinga 1 dalyje nustatytą reikalavimą taikyti tai įstaigai ar grupei. Jei pertvarkymo plane numatytas galimas gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas, institucijos patikrina, kad įstatinis akcinis kapitalas ar kitos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės būtų pakankami 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumai padengti.

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūdomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal įstaigų steigimo dokumentus ar įstatus nebūtų procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą kapitalo didinimo atveju.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis šios direktyvos X antraštinėje dalyje nustatytiems direktyvų 82/891/EEB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES ir Direktyvos 2012/30/ES pakeitimams.

55 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis pripažinimas sutartyse

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai įtrauktų sutartinę nuostatą, pagal kurią kreditorius arba susitarimo, kuriuo sukuriamas įsipareigojimas, šalis pripažįsta, kad įsipareigojimui gali būti taikomi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai, ir sutinka, jog jam būtų privalomai taikomas pagrindinės sumos arba negražintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas arba panaikinimas, kai naudodamasi tais įgaliojimais šiuos veiksmus atlieka pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad tokie įsipareigojimai yra tokie:

- a) kuriems netaikoma išimtis pagal 44 straipsnio 2 dalį;
- b) kurie nėra 108 straipsnio a punkte nurodytas indėlis;
- c) kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė ir
- d) kurie yra išduoti arba prisiimti tą dieną kurią valstybė narė taiko šio skyriaus nuostatų perkėlimui į nacionalinę teisę priimtas nuostatas.

Pirma pastraipa netaikoma, kai valstybės narės pertvarkymo institucija nustato, kad pirmoje pastraipoje nurodytiems įsipareigojimams arba priemonėms pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, gali būti taikomi valstybės narės pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai.

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai pateiktų institucijoms teisinę nuomonę, susijusią su tokios sąlygos teisiniu vykdytinumu ir veiksmingumu.

2. Jei į sutartines nuostatas, taikomas atitinkamam įsipareigojimui, įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytas subjektas neįtraukia pagal 1 dalį reikalaujamos sąlygos, dėl to pertvarkymo institucijai nėra užkertamas kelias to įsipareigojimo atžvilgiu pasinaudoti nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.

3. Atsižvelgdama į įvairius bankų verslo modelius, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kad toliau patikslintų įsipareigojimų, kuriems taikoma išimtis pagal 1 dalį, sąrašą ir toje dalyje nurodytas sutartinių nuostatų sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius tvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

56 straipsnis

Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės

1. Valstybės narės gali teikti nepaprastąją viešąją finansinę paramą taikydama papildomas finansinio stabilizavimo priemones pagal šio straipsnio 3 dalį, 37 straipsnio 10 dalį ir Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, siekdamos dalyvauti pertvarkant įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą subjektą, taip pat tiesiogiai įsikišti, kad būtų išvengta jos ar jo likvidavimo, ir siekdama įgyvendinti 31 straipsnio 2 dalyje nurodytus pertvarkymo tikslus toje valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje. Tokie veiksmai atliekami vadovaujant kompetentingai ministerijai ar Vyriausybei, glaudžiai bendradarbiaujančiai su pertvarkymo institucija.

2. Siekdamos pradėti taikyti Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemones, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos ministerijos ar Vyriausybės turėtų 63–72 straipsniuose nurodytus atitinkamus pertvarkymo įgaliojimus, ir užtikrina, kad būtų taikomi 66, 68, 83 ir 117 straipsniai.

3. Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės naudojamos kaip kraštutinė priemonė, įvertinus visas kitų pertvarkymo priemonių panaudojimo galimybes ir kuo labiau jas išnaudojus, kiek tai įmanoma praktiškai, kartu išsaugant finansinį stabilumą, o dėl to sprendimą pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija priima kompetentinga ministerija ar Vyriausybė.

4. Taikydamos Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemones, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos ministerijos ar Vyriausybės ir pertvarkymo institucija taikytų priemones tik tuo atveju, jei laikomasi visų sąlygų, nurodytų 32 straipsnio 1 dalyje, ir jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) kompetentinga ministerija ar Vyriausybė ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusios su centriniu banku ir kompetentinga institucija, nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant išvengti didelių neigiamų pasekmių finansinei sistemai;
- b) kompetentinga ministerija ar Vyriausybė ir pertvarkymo institucija nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant apsaugoti viešąjį interesą, kai įstaigai jau buvo suteikta nepaprastoji centrinio banko pagalba likvidumui padidinti;
- c) taikant laikino perėmimo valstybės nuosavybėn priemonę, kompetentinga ministerija ar Vyriausybė, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija, nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant apsaugoti viešąjį interesą, kai įstaigai jau buvo suteikta vieša parama nuosavam kapitalui padidinti taikant paramos nuosavam kapitalui padidinti priemonę.

5. Finansinio stabilizavimo priemonės apima:

- a) valstybės paramos priemonę nuosavam kapitalui padidinti, nurodytą 57 straipsnyje;
- b) laikiną perėmimo valstybės nuosavybėn priemonę, nurodytą 58 straipsnyje.

57 straipsnis

Valstybės paramos priemonė nuosavam kapitalui padidinti

1. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinės bendrovių teisės akto, gali dalyvauti rekapitalizuojant įstaigą ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą subjektą, teikdamos pastarajam kapitalą mainais už toliau nurodytas priemones, kurioms taikomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimai:

- a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės;
- b) papildomas 1 lygio priemonės ar 2 lygio priemonės.

2. Kiek tai leidžia valstybės narės turima įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto akcinio kapitalo dalis, valstybės narės užtikrina, kad tokios įstaigos arba subjektai, kuriems pagal šį straipsnį taikoma valstybės paramos priemonė nuosavam kapitalui padidinti, būtų valdomos komerciniu ir profesiniu pagrindu.

3. Kai valstybė narė pagal šį straipsnį teikia valstybės paramos priemonę nuosavam kapitalui padidinti, ji užtikrina, kad jos turima įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto kapitalo dalis vėl būtų perduota privačiam sektoriui, kai tik tą padaryti leidžia komercinės ir finansinės aplinkybės.

58 straipsnis

Laikino perėmimo valstybės nuosavybėn priemonė

1. Valstybės narės gali laikinai perimti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą valstybės nuosavybėn.

2. Tuo tikslu valstybė narė gali padaryti vieną ar daugiau pavedimų dėl akcijų pervedimo jų perėmėjui, kuris gali būti:

a) valstybės narės paskirtasis asmuo arba

b) visiškai valstybės narės nuosavybei priklausanti įmonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyti subjektai, kuriems pagal šį straipsnį taikoma laikino perėmimo valstybės nuosavybėn priemonė, būtų valdomi komerciniu ir profesiniu pagrindu ir kad jie vėl būtų perduoti privačiam sektoriui, kai tik tą padaryti leidžia komercinės ir finansinės sąlygos.

V SKYRIUS

Kapitalo priemonių nurašymas

59 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo reikalavimas

1. Atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais gali būti naudojamosi:

a) nepriklausomai nuo pertvarkymo veiksmo arba

b) kartu su pertvarkymo veiksmu, kai įvykdomos 32 ir 33 straipsniuose nustatytų pertvarkymo sąlygų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus nurašyti atitinkamas kapitalo priemones arba jas konvertuoti į akcijas ar kitas įstaigų ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų subjektų nuosavybės priemones.

3. Valstybės narės reikalauja, kad pertvarkymo institucijos pagal 60 straipsnį nedelsdamos pasinaudotų nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu, kai egzistuoja viena arba daugiau šių aplinkybių:

a) kai buvo nustatyta, kad prieš imantis bet kokio pertvarkymo veiksmo buvo įvykdytos 32 ir 33 straipsniuose nustatytų pertvarkymo sąlygos;

b) tinkama institucija nustato, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas nebebus gyvybingi, nebent atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu bus pasinaudota tais įgaliojimais;

- c) patronuojamosios įmonės išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atveju ir kai tos kapitalo priemonės yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija ir patronuojamosios įmonės valstybės narės tinkama institucija kartu nusprendžia, priimdamos bendrą sprendimą pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis, kad grupė nebebus gyvybinga, nebent tų priemonių atžvilgiu bus pasinaudota nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- d) patronuojančiosios įmonės lygiu išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atveju ir kai tos kapitalo priemonės yra pripažįstamos siekiant laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų individualiai patronuojančiosios įmonės lygiu arba konsoliduotai, konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija nustato, kad grupė nebebus gyvybinga, nebent tų priemonių atžvilgiu bus pasinaudota nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- e) įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui yra reikalinga nenumatytais atvejais teikiama viešoji finansinė parama, išskyrus bet kurios iš 32 straipsnio 4 dalies d punkto iii papunktyje nurodytų aplinkybių atveju.

4. 3 dalies tikslais įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba grupė nebėra gyvybingi tik tuo atveju, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

- a) įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba yra žlungančios arba galinčios žlugti;
- b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors veiksmais, įskaitant alternatyvius privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmus (įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones), išskyrus kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą nepriklausomai arba kartu su pertvarkymo veiksmu, per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto arba grupės finansiniams sunkumams.

5. Šio straipsnio 4 dalies a punkto tikslais įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, kai susidaro viena ar daugiau iš 32 straipsnio 4 dalyje nurodytų aplinkybių.

6. 4 dalies a punkto tikslais grupė žlunga arba gali žlugti, kai grupė pažeidžia arba yra objektyvių veiksmų, kuriais remiantis daroma prielaida, kad ji artimiausioje ateityje pažeis konsoliduotai taikomus rizikos ribojimo reikalavimus taip, jog kompetentinga institucija turėtų pagrindo imtis veiksmų, įskaitant, bet nepasiribojant, dėl to, kad grupė patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies.

7. Patronuojamosios įmonės išleistos atitinkamos kapitalo priemonės nenurašomos daugiau arba nekonvertuojamos blogesnėmis sąlygomis nei remiantis 3 dalies c punktu buvo nurašytos ar konvertuotos lygiaverčio eiliškumo kapitalo priemonės patronuojančiosios įmonės lygiu.

8. Kai tinkama institucija nustato šio straipsnio 3 dalyje nurodytą aplinkybę, apie tai ji nedelsdama praneša pertvarkymo institucijai, atsakingai už konkrečią įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, jei tai yra skirtinga institucija.

9. Prieš nustatydamas šio straipsnio 3 dalies c punkte nurodytą aplinkybę patronuojamosios įmonės, išleidžiančios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, atžvilgiu, tinkama institucija vykdo 62 straipsnyje nustatytus pranešimo ir konsultavimosi reikalavimus.

10. Prieš naudodamosi įgaliojimais nurašyti ar konvertuoti kapitalo priemones, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimas būtų atliktas pagal 36 straipsnį. Tuo vertinimu remiamasi apskaičiuojant atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytiną nurašymą siekiant padengti nuostolius ir atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytiną konvertavimo kursą siekiant rekapitalizuoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

60 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą reglamentuojančios nuostatos

1. Laikydamosi 59 straipsnyje nustatyto reikalavimo, pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais naudojasi pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą laikantis įprastinės bankroto procedūros taip, kad pasiektų šių rezultatų:

- a) pirmiausia proporcingai nuostoliams ir iki jų maksimalios ribos sumažinami jų bendro 1 lygio nuosavo +kapitalo straipsniai. Pertvarkymo institucija imasi 47 straipsnio 1 dalyje nurodyto vieno ar abiejų veiksmų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių turėtojų atžvilgiu;
- b) papildomų 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 31 straipsnyje nustatytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė;
- c) 2 lygio priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 31 straipsnyje nustatytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė.

2. Kai atitinkamų kapitalo priemonių pagrindinė suma nurašoma:

- a) tos pagrindinės sumos sumažinimas yra nuolatinis, taikant kapitalo atkūrimą pagal 46 straipsnio 3 dalies kompensavimo mechanizmą;
- b) atitinkamos kapitalo priemonės savininkui nebelieka jokių įsipareigojimų tos nurašytos priemonės sumos atžvilgiu arba susijusių su ja, išskyrus visus jau sukauptus įsipareigojimus ir visą galimą atsakomybę už žalą apskundus pasinaudojimo nurašymo įgaliojimų teisėtumą.
- c) atitinkamų kapitalo priemonių savininkams neišmokama jokia kita kompensacija, išskyrus kompensaciją pagal 3 dalį.

Tačiau b punktu netrukdoma bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikti atitinkamų kapitalo priemonių savininkui pagal 3 dalį.

3. Siekiant atlikti atitinkamų kapitalo priemonių konvertavimą pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio b, c ir d punktuose nurodyti subjektai atitinkamų kapitalo priemonių turėtojams išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones. Atitinkamos kapitalo priemonės gali būti konvertuotos tik tais atvejais, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) tas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones išleidžia įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytas subjektas arba įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyto subjekto patronuojančioji įmonė, gavusi įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodyto subjekto pertvarkymo institucijos arba, atitinkamai atvejais, patronuojančiosios įmonės pertvarkymo institucijos sutikimą;

- b) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra išleistos prieš tai įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui išleidžiant akcijas ar nuosavybės priemones, kad valstybė arba valstybės subjektas galėtų suteikti nuosavų lėšų;
- c) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės suteiktos ir perduotos iškart po pasinaudojimo konvertavimo įgaliojimais;
- d) konvertavimo kursas, kuriuo nustatoma, kiek bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikiama kiekvienos atitinkamos kapitalo priemonės atžvilgiu, atitinka 50 straipsnyje nustatytus principus ir pagal 50 straipsnio 4 dalį EBI parengtas gaires.
4. Siekiant užtikrinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikimą pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai visuomet turėtų išankstinę veiklos leidimą, būtiną atitinkamam bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių skaičiui išleisti.

5. Kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, o pertvarkymo institucija nusprendžia tai įstaigai taikyti pertvarkymo priemonę, pertvarkymo institucija prieš taikydama pertvarkymo priemonę turi įvykdyti 59 straipsnio 3 dalyje nustatytą reikalavimą.

61 straipsnis

Už faktų nustatymą atsakingos institucijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakytų institucijos, nurodytos šiame straipsnyje.
2. Kiekviena valstybė narė nacionalinėje teisėje paskiria tinkamą instituciją, kuri yra atsakinga už aplinkybių nustatymą pagal 59 straipsnį. Tinkama institucija pagal 32 straipsnį gali būti kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija.
3. Kai atitinkamos kapitalo priemonės pripažįstamos siekiant individualiai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui išduotas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija.
4. Kai atitinkamos kapitalo priemonės yra išleistos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, kuri yra patronuojamoji įmonė, ir yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra ši:
 - a) už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje tas priemonės išleidusi įstaiga ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas yra įsteigtas pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija;

- b) už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytų aplinkybių nustatymą kartu, priimant bendrą sprendimą, atsakinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija ir valstybės narės, kurioje tas priemonės išleidusi įstaiga ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas yra įsteigti pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija.

62 straipsnis

Konsoliduotas taikymas. Aplinkybių nustatymo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad prieš nustatydamą 59 straipsnio 3 dalies b, c, d arba e punkte nurodytą aplinkybę patronuojamosios įmonės, išleidusios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduoti laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, atžvilgiu, tinkama institucija laikytųsi šių reikalavimų:

- a) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies b, c, d arba e punktą, apie tai nedelsdama praneša konsoliduotos priežiūros institucijai ir valstybės narės, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija, tinkamai institucijai, jei tai kita institucija;
- b) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą, apie tai nedelsdama praneša kompetentingai institucijai, atsakingai už kiekvieną įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, išleidusius atitinkamas kapitalo priemones, kurių atžvilgiu būtina pasinaudoti nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, jei tas faktas būtų nustatytas, ir valstybės narės, kurioje yra šios kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucija, tinkamai institucijai, jei tai kita institucija.

2. Kai tam tikros įstaigos ar tarpvalstybinę veiklą vykdančios grupės atveju nustatomi 59 straipsnio 3 dalies c, d arba e punkte nurodytos aplinkybės, atitinkamos institucijos atsižvelgia į galimą pertvarkymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose įstaiga ar grupė vykdo veiklą.

3. Tinkama institucija prie pranešimo pagal 1 dalį prideda paaiškinimą, kodėl ji svarsto galimybę nustatyti konkretų faktą.

4. Jei pateiktas pranešimas pagal 1 dalį, tinkama institucija pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, įvertina:

- a) ar yra naudojimuisi nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais alternatyvi priemonė pagal 59 straipsnio 3 dalį;
- b) jei tokia alternatyvi priemonė egzistuoja, ar įmanoma ją taikyti;
- c) jei būtų įmanoma tokią alternatyvią priemonę taikyti, ar tikroviškai galima tikėtis, kad per pakankamą laiką ja būtų pakeistos aplinkybės, pagal kurias kitais atvejais reikėtų nustatyti 59 straipsnio 3 dalyje nurodytą aplinkybę.

5. Šio straipsnio 4 dalies tikslais alternatyvios priemonės reiškia šios direktyvos 27 straipsnyje nurodytas ankstyvosios intervencijos priemones, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones arba lėšų ar kapitalo perdavimą iš patronuojančiosios įmonės.

6. Kai, taikydama 4 dalį, tinkama institucija, pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, nustato, kad egzistuoja viena ar daugiau alternatyvių priemonių, jog jas būtų įmanoma taikyti ir kad jomis būtų pasiektas tos dalies c punkte nurodytas rezultatas, ji užtikrina, kad tos priemonės būtų taikomos.

7. Kai, 1 dalies a punkte nurodytu atveju ir taikydama šio straipsnio 4 dalį, tinkama institucija, pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, nustato, kad nėra alternatyvių priemonių, kuriomis būtų pasiektas 4 dalies c punkte nurodytas rezultatas, ji nusprendžia, ar tikslinga nustatyti svarstomą aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalį.

8. Kai tinkama institucija nusprendžia nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą, ji nedelsdama praneša valstybių narių, kuriose yra poveikį patiriančios patronuojamosios įmonės, tinkamoms institucijoms, o aplinkybė nustatoma priimant bendrą sprendimą, kaip nurodyta 92 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Nepriėmus bendro sprendimo, jokios aplinkybės pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą nenustatomos.

9. Valstybių narių, kuriose yra visos poveikį patiriančios patronuojamosios įmonės, pertvarkymo institucijos nedelsdama įgyvendina pagal šį straipsnį priimtą sprendimą nurašyti arba konvertuoti kapitalo priemones, tinkamai atsižvelgdama į skubą konkrečiomis aplinkybėmis.

VI SKYRIUS

Pertvarkymo įgaliojimai

63 straipsnis

Bendrieji įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones įstaigoms ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytiems subjektams, atitinkantiems taikytinas pertvarkymo sąlygas. Visų pirma pertvarkymo institucijos turi šiuos pertvarkymo įgaliojimus, kuriuos gali naudoti individualiai arba bet kurį jų derinį:

- a) įgaliojimus reikalauti, kad bet kuris asmuo pateiktų informaciją, reikalingą, kad pertvarkymo institucijos galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmo ir jį parengti, įskaitant pertvarkymo planuose pateiktos informacijos atnaujinimą ir papildymą, be kita ko, prašyti, kad informacija būtų pateikta atliekant patikrinimus vietoje;
- b) įgaliojimus perimti pertvarkomos įstaigos kontrolę ir naudotis visomis teisėmis ir įgaliojimais, suteiktais pertvarkomos įstaigos akcininkams, kitiems savininkams ir valdymo organui;
- c) įgaliojimus perduoti pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas ir kitas nuosavybės priemones;
- d) įgaliojimus kitam subjektui jo sutikimu perduoti pertvarkomos įstaigos teises, turtą ar įsipareigojimus;
- e) įgaliojimus sumažinti (taip pat sumažinti iki nulio) tinkamų pertvarkomos įstaigos įsipareigojimų pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą;
- f) įgaliojimus tinkamus pertvarkomos įstaigos įsipareigojimus konvertuoti į tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atitinkamos patronuojančiosios įstaigos arba laikinos įstaigos, kuriai perduodamas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai, paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- g) įgaliojimus panaikinti pertvarkomos įstaigos išleistas skolos priemones, išskyrus užtikrintuosius įsipareigojimus, vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalimi;
- h) įgaliojimus sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomos įstaigos akcijų arba kitų nuosavybės priemonių nominaliąją vertę ir panaikinti tokias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- i) įgaliojimus reikalauti, kad pertvarkoma įstaiga arba atitinkama patronuojančioji įstaiga išleistų naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių, įskaitant privilegijuotąsias akcijas ir neapibrėžtąsias konvertuojamas priemones;

- j) įgaliojimus koreguoti ar keisti pertvarkomos įstaigos išleistų skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų terminą arba koreguoti tokių priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų mokėtinų palūkanų sumą arba datą, kurią pradedamos mokėti palūkanos, be kita ko, laikinai sustabdant mokėjimą, išskyrus užtikrintuosius įsipareigojimus, vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalimi;
- k) įgaliojimus užbaigti ir nutraukti finansines sutartis arba sutartis dėl išvestinių finansinių priemonių 49 straipsnio taikymo tikslais;
- l) įgaliojimus nušalinti arba pakeisti valdymo organą ir vyresniąją pertvarkomos įstaigos vadovybę;
- m) įgaliojimus prašyti, kad kompetentinga institucija laiku, nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnyje ir Direktyvos 2014/65/ES 12 straipsnyje nustatytų laikotarpių, įvertintų kvalifikuotosios akcijų paketo dalies pirkėją.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad taikančioms pertvarkymo priemonėms ir besinaudojančioms pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijoms nebūtų taikomi jokie toliau nurodyti reikalavimai, kurie kitais atvejais pagal būtų taikomi nacionalinę teisę, sutartį ar kitaip:

- a) vadovaujantis 3 straipsnio 6 dalimi ir 85 straipsnio 1 dalimi, reikalavimai gauti kokio nors viešo ar privataus asmens, įskaitant pertvarkomos įstaigos akcininkus arba kreditorius, patvirtinimą arba sutikimą;
- b) procedūriniai reikalavimai prieš pasinaudojant įgaliojimais pranešti kokiam nors asmeniui, įskaitant bet koki reikalavimą paskelbti pranešimą ar prospektą arba kuriai nors kitai institucijai pateikti dokumentą arba jį joje užregistruoti.

Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų naudotis įgaliojimais pagal šį straipsnį, nepaisydamos apribojimų arba reikalavimų gauti sutikimą, kurie susiję su konkrečių finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimu ir kurie būtų taikomi kitais atvejais.

Pirmos pastraipos b punktu nedaromas poveikis 81 ir 83 straipsniuose nustatytiems reikalavimams ir pranešimo reikalavimams pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu nė vienas iš šio straipsnio 1 dalyje išvardytų įgaliojimų netaikomi į subjektui, kuriam dėl jo specifinės teisinės formos, taikoma šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalis, pertvarkymo institucijos turėtų kuo panašesnius įgaliojimus, įskaitant jų poveikį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijoms naudojantis įgaliojimais pagal 3 dalį asmenims, patiriančiams poveikį, įskaitant akcininkus, kreditorius ir sandorio šalis, būtų taikomos šioje direktyvoje numatytos apsaugos priemonės arba tą patį poveikį turinčios priemonės.

64 straipsnis

Papildomi įgaliojimai

- 1. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus:
 - a) pagal 78 straipsnį numatyti įvykdyti perdavimą, perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų atžvilgiu netaikant jokių įsipareigojimų ar suvaržymų; tuo tikslu jokia teisė gauti kompensaciją pagal šią direktyvą neturi būti laikoma įsipareigojimu ar suvaržymu;

- b) panaikinti teises įsigyti papildomų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių;
- c) prašyti, kad tinkama institucija nebeleistų arba laikinai neleistų prekiauti finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje arba nutraukti oficialių finansinių priemonių įtraukimą į biržos sąrašus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/34/EB ⁽¹⁾;
- d) numatyti, kad visų pertvarkomos įstaigos teisių ar pareigų arba veiksmų, kurių ji ėmėsi, atžvilgiu, įskaitant, vadovaujantis 38 ir 40 straipsniais, bet kokias teises ar pareigas, atsirandančias dėl dalyvavimo rinkų infrastruktūroje, gavėjas būtų vertinamas kaip pertvarkoma įstaiga;
- e) įpareigoti pertvarkomą įstaigą arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą ir
- f) panaikinti arba keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas arba pakeisti gavėją kaip sutarties šalį.

2. Pertvarkymo institucijos naudojami įgaliojimais, nurodytais 1 dalyje, kai, jų nuomone, tai būtų tikslinga siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą arba įgyvendinti vieną ar daugiau pertvarkymo tikslų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus numatyti tęstinumo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą ir, prireikus, galimybę gavėjui valdyti jam perduotą verslą. Tokias tęstinumo priemones visų pirma sudaro:

- a) pertvarkomos įstaigos sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų pertvarkomos įstaigos teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir tiesiogiai arba netiesiogiai nurodant pakeistų pertvarkomą įstaigą visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose;
- b) pertvarkomos įstaigos pakeitimas gavėju visuose teisiniuose procesuose, susijusiuose su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.

4. Įgaliojimai, rodyti 1 dalies d punkte ir 3 dalies b punkte, nedaro poveikio šioms teisėms:

- a) pertvarkomos įstaigos darbuotojo teisei nutraukti darbo sutartį;
- b) atsižvelgiant į 69, 70 ir 71 straipsnius, sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytais teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomos įstaigos veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo perdavimo arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo perdavimo.

65 straipsnis

Įgaliojimai reikalauti teikti paslaugas ir infrastruktūrą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus įpareigoti pertvarkomą įstaigą arba bet kurią iš jos grupės subjektų teikti visas būtinas paslaugas ar infrastruktūrą, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą.

Pirmoji pastraipa taikoma taip pat tais atvejais, kai pertvarkomai įstaigai arba atitinkamam grupės subjektui iškelta įprastinė bankroto byla.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL L 184, 2001 7 6, p. 1).

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus užtikrinti, kad pagal 1 dalį nustatytas pareigas vykdytų grupės subjektai, jų teritorijoje įsteigti kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų.
3. 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra yra tik veiklos paslaugos ir infrastruktūra ir neapima jokios finansinės paramos.
4. 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra teikiamos šiomis sąlygomis:
 - a) kai paslaugos ir infrastruktūra pagal sutartį buvo teikiamos pertvarkomai įstaigai prieš pat imantis pertvarkymo veiksmų, tos sutarties laikotarpiu tokiais pačiomis sąlygomis;
 - b) pagrįstomis sąlygomis, kai nėra susitarimo arba kai susitarimo galiojimas yra pasibaigęs.
5. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį ir jose patikslina minimalių paslaugų ar infrastruktūros, kurios yra būtinos, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą, sąrašą.

66 straipsnis

Įgaliojimai užtikrinti kitų valstybių narių krizių valdymo priemonių arba krizių prevencijos priemonių vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apimtų turtą, esantį kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, arba teisės ar įsipareigojimus pagal kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus, perdavimas būtų vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.
2. Valstybės narės teikia pertvarkymo institucijai, kuri atliko arba ketina atlikti perdavimą, visą pagrįstą pagalbą, kad užtikrintų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui, laikantis visų taikomų nacionalinės teisės aktų reikalavimų.
3. Valstybės narės užtikrina, kad akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys, kuriems turi poveikį 1 dalyje nurodytas akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas, neįgytų teisės neleisti perdavimo, jį ginčyti ar atidėti pagal kurią nors valstybės narės, kurioje yra turtas, teisės aktų nuostatą arba teisės aktų, taikomų akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms ar įsipareigojimams, nuostatą.
4. Kai valstybės narės (A valstybės narės) pertvarkymo institucija pasinaudoja nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, įskaitant atvejus, susijusius su kapitalo priemonėmis pagal 59 straipsnį, ir pertvarkomos įstaigos tinkami įsipareigojimai arba atitinkamos kapitalo priemonės apima:
 - a) priemonės ar įsipareigojimus, kuriems taikomi kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais (B valstybės narės) teisės aktai;
 - b) įsipareigojimus kreditoriams, esantiems B valstybėje narėje,

B valstybė narė užtikrina, kad tų įsipareigojimų arba priemonių pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad įsipareigojimai ar priemonės būtų konvertuoti, A valstybės narės pertvarkymo institucijai pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kreditoriai, kuriems turi poveikį 4 dalyje nurodytas nurašymo arba konvertavimo įgaliojimų panaudojimas, neįgytų teisės ginčyti galimo priemonės ar išipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo pagal jokią B valstybės narės teisės aktų nuostatą.

6. Visos valstybės narės užtikrina, kad pagal valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus būtų nustatyta:

- a) akcininkų, kreditorių ir trečiųjų asmenų teisė pagal 85 straipsnį apskūsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar išipareigojimų perdavimą;
- b) kreditorių teisė pagal 85 straipsnį apskūsti priemonės arba išipareigojimo, nurodytų šio straipsnio 4 dalies a arba b punkte, pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą;
- c) VII skyriuje nurodytos turto, teisių ar išipareigojimų, kurie nurodyti 1 dalyje, dalinio perdavimo apsaugos priemonės.

67 straipsnis

Įgaliojimai turto, teisių, išipareigojimų, akcijų ir kitų nuosavybės priemonių, esančių trečiojoje valstybėje, atžvilgiu

1. Valstybės narės nustato, kad tais atvejais, kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus turtui, esančiam trečiojoje valstybėje, arba akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms arba išipareigojimams, kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad:

- a) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, ir gavėjas imtųsi visų veiksmų, būtinų perdavimui, nurašymui, konvertavimui ar veiksams įvykdyti;
- b) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, būtų įpareigotas turėti akcijas, kitas nuosavybės priemones, turtą ar teises arba vykdyti išipareigojimus gavėjo vardu tol, kol įvykdomi perdavimas, nurašymas, konvertavimas ar veiksmai;
- c) pagrįstos gavėjo išlaidos, faktiškai patirtos vykdant visus veiksmus, privalomus pagal šios dalies a ir b punktus, būtų apmokamos bet kuriuo iš 37 straipsnio 7 dalyje nurodytų būdų.

2. Kai pertvarkymo institucija nustato, kad, nepaisant visų būtinų veiksmų, kurių pagal 1 dalies a punktą ėmėsi administratorius, gavėjas ar kitas asmuo, yra labai maža tikimybė, kad perdavimas, konvertavimas ar veiksmas tam tikros nuosavybės, esančios trečiojoje valstybėje, arba tam tikrų akcijų, kitų nuosavybės priemonių, teisių ar išipareigojimų pagal trečiosios valstybės teisę, atžvilgiu bus veiksmingas, pertvarkymo institucija nevykdo perdavimo, nurašymo, konvertavimo ar veiksmo. Jei institucija jau nurodė vykdyti perdavimą, nurašymą, konvertavimą ar veiksmą, tas nurodymas negalioja susijusio turto, akcijų, nuosavybės priemonių, teisių ar išipareigojimų atžvilgiu.

68 straipsnis

Tam tikrų sutartinių nuostatų pašalinimas ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo atvejais

1. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė, kurios pagal šią direktyvą imtasi subjekto atžvilgiu, įskaitant bet koki įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, pagal subjekto sudarytą sutartį *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/47/EB, ar nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas, ir įkaito pateikimą.

Be to, krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu arba bankroto byla pagal sutartį, kurią sudaro:

- a) patrunuojamoji įmonė, o ta sutartis apima pareigas, kurias užtikrina arba kitaip palaiko patrunuojančioji įmonė arba grupės subjektas, arba
- b) bet kuris grupės subjektas, o ta sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas.

2. Kai trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros pripažįstamos pagal 94 straipsnį arba kai taip nusprendžia pertvarkymo institucija, šio straipsnio tikslais tokios procedūros laikomos krizių valdymo priemone.

3. Su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas, ir pateikiamas įkaitas, taikant krizių prevencijos priemonę arba krizių valdymo priemonę, įskaitant bet kurį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, *per se* neleidžiama:

- a) pasinaudoti nutraukimo, sustabdymo, pakeitimo, užskaitos arba įskaitymo teisėmis, įskaitant pagal sutartį, kurią sudaro:

- i) patrunuojamoji įmonė, kurios pareigas užtikrina arba kitaip palaiko grupės subjektas;

- ii) grupės subjektas, kai sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas;

- b) užvaldyti, imti kontroliuoti kurią nors atitinkamos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuosavybę arba užtikrinti jos apsaugą arba bet kurio grupės subjekto sutartį, apimančią priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas;

- c) daryti įtaką įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įstaigos sutartinėms teisėms arba bet kurio grupės subjekto sutarčiai, apimančiai priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis asmens teisei imtis 3 dalyje nurodytų veiksmų, kai ta teisė atsiranda dėl įvykio, kuris nėra krizių prevencijos priemonė, krizių valdymo priemonė arba bet kuris įvykis, tiesiogiai susijęs su tokios priemonės taikymu.

5. Sustabdymas arba apribojimas pagal 69, 70 arba 71 straipsnį nelaikomas sutartinės pareigos nevykdymu šio straipsnio 1 ir 2 dalių tikslais.

6. Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos laikomos viršesnėmis privalomomis nuostatomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 ⁽¹⁾ 9 straipsnyje.

69 straipsnis

Įgaliojimai sustabdyti tam tikrų įsipareigojimų vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti visas mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimus pagal visas sutartis, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga, nuo pranešimo apie sustabdymą pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija.

⁽¹⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

2. Tais atvejais, kai mokėjimo ar pateikimo pareigų įvykdymo terminas būtų suėjęs sustabdymo laikotarpiu, to mokėjimo ar pateikimo išpareigojimų įvykdymo terminas sueina pasibaigus sustabdymo laikotarpiui.
3. Jei pertvarkomos įstaigos mokėjimo ar pateikimo išpareigojimai pagal sutartį sustabdomi pagal 1 dalį, pertvarkomos įstaigos sandorio šalių mokėjimo ar pateikimo išpareigojimai pagal tą sutartį sustabdomi tam pačiam laikotarpiui.
4. Sustabdymas pagal 1 dalį netaikomas:
 - a) reikalavimus atitinkantiems indėliams;
 - b) mokėjimo ir pateikimo išpareigojimams, kurių turima Direktyvos 98/26/EB tikslais paskirtoms sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ir centriniais bankams;
 - c) reikalavimus atitinkantiems reikalavimams Direktyvos 97/9/EB tikslais.
5. Naudodamasi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokį poveikį naudojimasis tais įgaliojimais galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

70 straipsnis

Įgaliojimai apriboti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus apriboti pertvarkomos įstaigos užtikrinimo priemones turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su tos pertvarkomos įstaigos turtu, nuo pranešimo apie apribojimą pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija.
2. Pertvarkymo institucijos 1 dalyje nurodytų įgaliojimų netaiko sistemų arba sistemų valdytojų, paskirtų Direktyvoje 98/26/EB tikslais, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų teisėms į užtikrinimo priemones, susijusioms su turtu, kuris pertvarkomos įstaigos įkeistas kaip garantinė įmoka arba įkaitas.
3. Kai taikomas 80 straipsnis, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad apribojimai, nustatyti naudojantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytais įgaliojimais, būtų nuosekliai taikomi visiems grupės subjektams, kurių atžvilgiu vykdomi pertvarkymo veiksmai.
4. Naudodamasi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokį poveikį naudojimasis tuo įgaliojimu galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

71 straipsnis

Įgaliojimai laikinai sustabdyti teises nutraukti sutartį

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti su pertvarkoma įstaiga sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį nuo pranešimo pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad ir toliau vykdomi mokėjimo ir pateikimo išpareigojimai ir teikiamas įkaitas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti su pertvarkomos įstaigos patronuojamąja įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį, kai:
 - a) pareigas pagal tą sutartį užtikrina arba kitaip palaiko ta pertvarkoma įstaiga;

- b) teisės nutraukti sutartį pagal tą sutartį grindžiamos vien pertvarkomos įstaigos nemokumu arba finansine būkle ir
- c) tuo atveju, kai perdavimo įgaliojimais, kuriais buvo arba gali būti pasinaudota pertvarkomos įstaigos atžvilgiu:
 - i) visas patronuojamosios įmonės turtas ir įsipareigojimai, susiję su ta sutartimi, yra arba gali būti perduoti gavėjui ir yra arba gali būti jo priimti, arba
 - ii) pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių pareigų apsaugą.

Sustabdymas įsigalioja nuo pranešimo pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje įsteigta pertvarkomos įstaigos patronuojamoji įmonė.

3. Sistemoms ar sistemų valdytojams, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, pagrindinėms sutarties šalims ar centriniam bankams netaikomi jokie sustabdymai pagal 1 arba 2 dalį.

4. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti sutartį nepasibaigus 1 arba 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu tas asmuo gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad iš sutarties kylančios teisės ir įsipareigojimai:

- a) neperduodami kitam subjektui arba
- b) negali būti nurašyti arba konvertuoti pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą.

5. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytais įgaliojimais sustabdyti teises nutraukti sutartį ir kai nėra paskelbta pranešimo pagal šio straipsnio 4 dalį, remiantis 68 straipsniu, tomis teisėmis galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:

- a) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui, viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytais sąlygomis tik besitęsiančio arba paskesnio priverstinio vykdymo įvykio atveju gavėjo atžvilgiu;
- b) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomai įstaigai, o pertvarkymo institucija tai sutarčiai netaikė gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą, pasibaigus sustabdymo terminui pagal 1 dalį viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytais sąlygomis.

6. Naudodamosi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokį poveikį naudojimas šiais įgaliojimais galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

7. Kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytas subjektas ar įstaiga turėtų išsamius finansinių sutarčių registrus.

Kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos prašymu sandorių duomenų saugykla kompetentingoms institucijoms arba pertvarkymo institucijoms leidžia naudotis būtina informacija, kad jos galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnį.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina šiuos 7 daliai taikyti reikalingus elementus:

- a) būtiniausių finansinių sutarčių informaciją, kuri turėtų būti išsamiuose dokumentuose, ir
- b) aplinkybes, kuriomis turėtų būti taikomas reikalavimas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

72 straipsnis

Naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais

1. Valstybės narės užtikrina, kad, norėdamos imtis pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucijos galėtų kontroliuoti pertvarkomą įstaigą, jog galėtų:

- a) valdyti pertvarkomą įstaigą ir vykdyti pertvarkomos įstaigos veiklą bei teikti paslaugas, naudodamosi visais pertvarkomos įstaigos akcininkų ir valdymo organo įgaliojimais, ir
- b) valdyti ir perduoti pertvarkomos įstaigos turtą ir nuosavybę.

Pirmoje pastraipoje nurodytą kontrolę tiesiogiai gali vykdyti pertvarkymo institucija arba netiesiogiai – pertvarkymo institucijos paskirtas asmuo arba asmenys. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo laikotarpiu nebūtų galima naudotis pertvarkomos įstaigos akcijomis ar kitais nuosavybės dokumentais suteiktomis balsavimo teisėmis.

2. Pagal 85 straipsnio 1 dalį valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų galėtų imtis pagal nacionalinę administracinę kompetenciją ir procedūras išdavusios vykdomąjį potvarkį ir nekontroliuodamos pertvarkomos įstaigos.

3. Pertvarkymo institucijos kiekvienu atskiru atveju sprendžia, ar tikslinga pertvarkymo veiksmų imtis 1 arba 2 dalyje nurodytais būdais, atsižvelgdamos į pertvarkymo tikslus ir bendruosius pertvarkymo principus, konkrečias tos pertvarkomos įstaigos aplinkybes ir poreikį lengvinti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo sąlygas.

4. Pertvarkymo institucijos pagal nacionalinės teisės aktus neturi būti laikomos „šešėliniais“ direktoriais ar de facto direktoriais.

VII SKYRIUS

Apsaugos priemonės

73 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių vertinimas atliekant dalinį perdavimą ir taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę

Valstybės narės užtikrina, kad po to, kai imtasi vienos ar daugiau pertvarkymo priemonių, ir visų pirma 75 straipsnio tikslais:

- a) išskyrus atvejus, kai taikomas b punktas, tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos perduoda tik dalį pertvarkomos įstaigos teisių, turto ir įsipareigojimų, už akcininkų ir tų kreditorių, kurių reikalavimai neperduoti, reikalavimus būtų kompensuota bent tokia suma, kurią jie būtų gavę, jei pertvarkoma įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

- b) kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai nenurašyti ar nekonvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, nepatirtų didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jie būtų patyrę, jei pertvarkoma įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas.

74 straipsnis

Skirtingų vertinimo įvertinimas

1. Siekdamas įvertinti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų taikytas geresnis vertinimas, jei pertvarkomai įstaigai būtų iškelta įprastinė bankroto byla, įskaitant 73 straipsnio tikslais, bet tuo neapsiribojant, valstybės narės užtikrina, jog atlikus pertvarkymo veiksmą arba veiksmus nepriklausomas asmuo kuo greičiau atliktų vertinimą. Tas vertinimas turi būti atskirtas nuo vertinimo, atliekamo pagal 36 straipsnį.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma:

a) vertinimas, kuris būtų taikomas akcininkams ir kreditoriams, arba atitinkamoms indėlių garantijų schemoms, jei pertvarkomai įstaigai, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

b) faktinis vertinimas, kuris buvo taikomas akcininkams ir kreditoriams pertvarkant pertvarkomą įstaigą, ir

c) ar yra skirtumas tarp vertinimo pagal a punktą ir vertinimo pagal b punktą.

3. Atliekant įvertinimą:

a) daroma prielaida, kad pertvarkomai įstaigai, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

b) daroma prielaida, kad pertvarkymo veiksmas ar veiksmai nebuvo įvykdyti;

c) neatsižvelgiama į pertvarkomai įstaigai skirtą nepaprastąją viešąją finansinę paramą.

4. EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslinti šiame straipsnyje nurodyto vertinimo atlikimo metodiką, visų pirma akcininkų ir kreditorių vertinimo, kuris jiems būtų taikomas, jei pertvarkomai įstaigai būtų iškelta bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas, vertinimo metodiką.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

75 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių apsaugos priemonė

Valstybės narės užtikrina, kad jei atlikus įvertinimą pagal 74 straipsnį nustatyta, kad 73 straipsnyje nurodyti kurie nors akcininkai arba kreditoriai arba indėlių garantijų sistema pagal 109 straipsnio 1 dalį patyrė didesnių nuostolių nei jie būtų patyrę įstaigą likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą, jie turi teisę į skirtumo išmokėjimą iš pertvarkymo finansavimo struktūrų.

76 straipsnis

Sandorio šalių apsaugos priemonė atliekant dalinį perdavimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyta apsauga būtų taikoma šiomis aplinkybėmis:
 - a) pertvarkymo institucija dalį (bet ne visą) pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui arba, taikant pertvarkymo priemonę, iš laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės – kitam asmeniui;
 - b) pertvarkymo institucija naudojami 64 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.
 2. Valstybės narės užtikrina tinkamą toliau nurodytų susitarimų ir toliau nurodytų susitarimų sandorio šalių apsaugą:
 - a) užtikrinimo susitarimų, pagal kuriuos asmuo kaip užtikrinimo priemonę turi faktinę arba sąlyginę perduodamo turto arba teisių dalį, nepaisant to, ar ta dalis užtikrinta konkrečiu turtu arba teisėmis, ar kintamo dydžio turto įkeitimu arba panašiu susitarimu;
 - b) susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė, pagal kuriuos įkaito davėjas įkaitą, skirtą konkrečių pareigų įvykdymui užtikrinti arba padengti, pateikia perduodamas visą turto nuosavybę įkaito gavėjui, sąlygose numatant, kad įkaito gavėjas perduoda turtą, jei tos konkrečios pareigos įvykdomos;
 - c) įskaitymo susitarimų, pagal kuriuos du ar daugiau reikalavimų ar pareigų, kuriuos viena kitai turi įvykdyti pertvarkoma įstaiga ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;
 - d) užskaitos susitarimų;
 - e) padengtų obligacijų;
 - f) struktūrizuoto finansavimo susitarimų, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir priemones, naudojamas apsidraudimo tikslais, kurios sudaro neatskiriamą užstato fondo dalį ir kurios pagal nacionalinę teisę yra užtikrintos panašiu būdu, kaip ir padengtos obligacijos, pagal kuriuos užtikrinimo priemonę pateikia ir laiko susitarimo šalis arba patikėtinis, agentas ar paskirtasis asmuo.
- Tinkamos formos apsauga, taikoma šios dalies a–f punktuose nurodytų klasių susitarimams, yra papildomai patikslinta 77–80 straipsniuose ir jai taikomi 68–71 straipsniuose nustatyti apribojimai.
3. Reikalavimas pagal 2 dalį taikomas nepaisant susitarimų šalių skaičiaus ir to, ar susitarimai:
 - a) sukurti sutartimi, patikos sandoriais ar kitais būdais arba atsiranda automatiškai taikant teisės aktus;
 - b) atsiranda pagal kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisę arba visiškai ar iš dalies jiems taikoma kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisė.
 4. Komisija priima deleguotuosius teisės aktus pagal 115 straipsnį, kuriais toliau patikslinama, kokių klasių susitarimams taikomi šio straipsnio 2 dalies a–f punktai.

77 straipsnis

Finansinio įkaito, įskaitymo ir užskaitos susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė ir įskaitymo ir užskaitos susitarimai taip, kad būtų neleidžiama perduoti kai kurių, bet ne visų teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą tarp pertvarkomos įstaigos ir kito asmens, ir pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal tokį susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą.

Pirmos pastraipos tikslais teises ir įsipareigojimus reikia laikyti saugomais pagal tokį susitarimą, jei susitarimo šalys turi teisę įskaityti arba užskaityti tas teises ir įsipareigojimus.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:
- a) perduoti apdraustuosius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir
 - b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

78 straipsnis

Užtikrinimo susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti įsipareigojimai, užtikrinti užtikrinimo susitarimu, jog nebūtų leidžiama:

- a) perduoti turto, kuriuo užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu perduodamas tas įsipareigojimas ir užtikrinimo priemonės nauda;
- b) perduoti užtikrinto įsipareigojimo, nebent kartu perduodama užtikrinimo priemonės nauda;
- c) perduoti užtikrinimo priemonės naudos, nebent kartu perduodamas užtikrintas įsipareigojimas arba
- d) pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti užtikrinimo susitarimo, jei dėl to pakeitimo arba nutraukimo tas įsipareigojimas lieka nebeužtikrintas.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:
- a) perduoti apdraustuosius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir
 - b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

79 straipsnis

Struktūrizuoto finansavimo susitarimų ir padengtų obligacijų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti struktūrizuoto finansavimo susitarimai, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kad nebūtų leidžiamas nė vienas iš šių veiksmų:

- a) perduoti tam tikrą, bet ne visą turtą, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga;

b) pasinaudojant papildomais įgaliojimais nutraukti arba pakeisti turta, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:

a) perduoti apdraustuosius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir

b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

80 straipsnis

Dalinis perdavimas. Prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo priemonės taikymas neturėtų poveikio sistemų ir sistemų taisyklių, kurioms taikoma Direktyva 98/26/EB, veikimui, kai pertvarkymo institucija:

a) dalį (bet ne visą) pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui arba

b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 64 straipsnį panaikinti arba iš dalies keisti sutartis, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas arba pakeisti sutartyje gavėją kaip sutarties šalį.

2. Visų pirma perdavimu, panaikinimu arba pakeitimu, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, neatšaukiamas pervedimo pavedimas pažeidžiant Direktyvos 98/26/EB 5 straipsnį; ir nekeičiamas arba nepaneigiamas pervedimo pavedimų ir užskaitos vykdymo, kaip reikalaujama tos direktyvos 3 ir 5 straipsniais, lėšų, vertybinių popierių ar kredito priemonių naudojimo, kaip reikalaujama jos 4 straipsnyje, arba įkaito apsaugos, kaip reikalaujama jos 9 straipsnyje.

VIII SKYRIUS

Procedūrinės pareigos

81 straipsnis

Pranešimo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organas praneštų kompetentingai institucijai, jei, jo vertinimu, ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, kaip apibrėžta 32 straipsnio 4 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas pertvarkymo institucijas apie visus pagal šio straipsnio 1 dalį gautus pranešimus ir apie visas krizių prevencijos priemones arba visus Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytus veiksmus, kurių jos reikalauja imtis įstaigą ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

3. Kai kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka 32 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas sąlygas, ji nedelsdama praneša apie tai šioms institucijoms, jei jos yra skirtingos institucijos:

a) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucijai;

b) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto kompetentingai institucijai;

- c) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo kompetentingai institucijai;
- d) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo pertvarkymo institucijai;
- e) centriniam bankui;
- f) indėlių garantijų sistemai, su kuria kredito įstaiga yra susijusi, kai būtina sudaryti sąlygas, kad būtų vykdomos tos indėlių garantijų sistemos funkcijos;
- g) įstaigai, atsakingai už pertvarkymo finansavimo struktūras, kai būtina sudaryti sąlygas, kad būtų vykdomos tos pertvarkymo finansavimo struktūros funkcijos;
- h) kai taikoma, grupės lygmens pertvarkymo institucijai;
- i) kompetentingai ministerijai;
- j) konsoliduotos priežiūros institucijai, kai įstaigai ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 skyrių, ir
- k) ESRV ir paskirtai nacionalinei makrolygio rizikos ribojimo institucijai.

4. Kai atliekant 3 dalies f ir g punktuose nurodytą informacijos perdavimą neužtikrinamas tinkamas konfidencialumo lygis, kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija nustato alternatyvias komunikacijos procedūras, kuriomis pasiekiamas tas pats tikslas užtikrinant tinkamą konfidencialumo lygį.

82 straipsnis

Pertvarkymo institucijos sprendimas

1. Gavusi kompetentingos institucijos pranešimą pagal 81 straipsnio 3 dalį arba savo iniciatyva pertvarkymo institucija pagal 32 straipsnio 1 dalį ir 33 straipsnį nustato, ar konkreči įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka toje dalyje nustatytas sąlygas.
2. Sprendime, ar imtis pertvarkymo veiksmų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, ar jų nesiimti, pateikiama ši informacija:
 - a) to sprendimo priežastys, įskaitant nustatymą, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas arba jų neatitinka;
 - b) veiksmas, kurio pertvarkymo institucija ketina imtis, įskaitant, prireikus, pasirengimą taikyti likvidavimą, administratoriaus paskyrimą arba bet kurias kitas priemones pagal įprastinės bankroto bylos taisykles arba pagal nacionalinę teisę, jei taikoma 37 straipsnio 9 dalis.
3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais patikslinamos procedūros ir turinys, susiję su šiais reikalavimais:
 - a) 81 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytais pranešimais;

b) pranešimu apie sustabdymą, nurodytą 83 straipsnyje.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

83 straipsnis

Pertvarkymo institucijų procedūrinės pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos kuo skubiau po pertvarkymo veiksmų pradžios įvykdytų 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Pertvarkymo institucija informuoja pertvarkomą įstaigą ir toliau nurodytas institucijas, jei tai ne ta pati institucija:

a) pertvarkomos įstaigos kompetentingą instituciją;

b) pertvarkomos įstaigos bet kurio filialo kompetentingą instituciją;

c) centrinį banką;

d) indėlių garantijų sistemą, su kuria pertvarkoma įstaiga susijusi;

e) įstaigą, atsakingą už pertvarkymo finansavimo struktūras;

f) kai taikoma, grupės lygmens pertvarkymo instituciją;

g) kompetentingą ministeriją;

h) konsoliduotos priežiūros instituciją, kai pertvarkomai įstaigai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 skyrių;

i) paskirtą nacionalinę makrolygio rizikos ribojimo instituciją ir ESRV;

j) Komisiją, Europos Centrinį Banką, EVPRI, Europos priežiūros instituciją (Europos vertybinių popierių ir rinkų priežiūros institucija) (EIOPA), įsteigtą Reglamentu (ES) Nr. 1094/2010, ir EBI;

k) kai pertvarkoma įstaiga yra įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio b punkte, sistemų, kuriose ji dalyvauja, operatorius.

3. Su 2 dalyje nurodytu pranešimu pateikiama potvarkio arba priemonės dėl atitinkamų įgaliojimų panaudojimo kopija ir nurodoma data, nuo kurios taikomas pertvarkymo veiksmas arba veiksmai.

4. Pertvarkymo institucija paskelbia potvarkio arba priemonės, kuriais nurodoma imtis pertvarkymo veiksmų, kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, ypač poveikis mažmeniniams vartotojams, ir, jei taikoma, 69, 70 ir 71 straipsniuose nurodyto sustabdymo ar apribojimo sąlygas ir laikotarpį, arba užtikrina jų paskelbimą tokiomis priemonėmis:

a) savo oficialioje interneto svetainėje;

- b) kompetentingos institucijos (jei tai nėra pati pertvarkymo institucija) interneto svetainėje ir EBI interneto svetainėje;
- c) pertvarkomos įstaigos interneto svetainėje;
- d) kai pertvarkomos įstaigos akcijomis, kitomis nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, – priemonėmis, naudojamomis reglamentuojamai informacijai apie pertvarkomą įstaigą skelbti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB ⁽¹⁾ 21 straipsnio 1 dalį.

5. Jei akcijomis, nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis neleista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, pertvarkymo institucija užtikrina, kad dokumentai, kuriuose pateikiami 4 dalyje nurodytų priemonių įrodymai, būtų nusiųsti pertvarkomos įstaigos akcininkams ir kreditoriams, kurie žinomi pasinaudojus pertvarkomos įstaigos registrais arba duomenų bazėmis, prie kurių turi prieigą pertvarkymo institucija.

84 straipsnis

Konfidencialumas

1. Laikytis profesinės paslapties reikalavimų įpareigoti šie subjektai:
 - a) pertvarkymo institucijos;
 - b) kompetentingos institucijos ir EBI;
 - c) kompetentingos ministerijos;
 - d) pagal šią direktyvą paskirti specialieji valdytojai arba laikinieji administratoriai;
 - e) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais kompetentingos institucijos susisiečia arba kuriems pertvarkymo institucijos teikia pasiūlymą pirkti, nepaisant to, ar susisiekiama arba tas pasiūlymas teikiamas rengiantis panaudoti verslo pardavimo priemonę ir ar dėl to pasiūlymo įvyko įsigijimas;
 - f) auditoriai, buhalteriai, juridiniai ir specializuoti konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai, tiesiogiai ar netiesiogiai samdomi pertvarkymo institucijų, kompetentingų institucijų, kompetentingų ministerijų arba potencialių įsigyjančiųjų asmenų, nurodytų e punkte;
 - g) įstaigos, kurios administruoja indėlių garantijų sistemas;
 - h) įstaigos, kurios administruoja investuotojų kompensavimo sistemas;
 - i) įstaigos, kurios administruoja pertvarkymo finansavimo susitarimus;
 - j) centriniai bankai ir kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;
 - k) laikinoji įstaiga arba turto valdymo įmonė;
 - l) kiti asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai, nuolat ar retkarčiais teikiantys ar anksčiau teikę paslaugas a–k punktuose nurodytiems subjektams;

⁽¹⁾ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

m) vyresnioji vadovybė, valdymo organo nariai ir a–k punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojai prieš jų paskyrimą, jo metu ir po jo.

2. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 1 ir 3 dalyse nustatytų konfidencialumo reikalavimų, 1 dalies a, b, c, g, h, j ir k punktuose nurodyti asmenys užtikrina, kad būtų nustatytos vidaus taisyklės, taip pat taisyklės, pagal kurias su slapta informacija gali susipažinti tiesiogiai pertvarkymo procese dalyvaujantys asmenys.

3. Nedarant poveikio 1 dalies reikalavimų bendroms normoms, toje dalyje nurodytiems asmenims draudžiama asmenims ar institucijoms atskleisti konfidencialią informaciją, gautą vykdant savo profesinę veiklą arba suteiktą kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos, vykdančios savo funkcijas pagal šią direktyvą, išskyrus vykdant funkcijas pagal šią direktyvą suteiktą informaciją arba apibendrinta ar kolektyvine forma, kai neįmanoma išskirti atskirų įstaigų arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytų subjektų, arba tuos atvejus, kai gaunamas aiškus išankstinis institucijos arba informaciją pateikusių įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto sutikimas.

Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyti asmenys neatskleistų konfidencialios informacijos ir kad būtų įvertintas poveikis, kurį informacijos atskleidimas galėtų turėti su finansine, pinigų ar ekonomikos politika susijusiam viešajam interesui, fizinių ir juridinių asmenų komerciniams interesams, tikrinimų tikslui, tyrimams ir auditui.

Informacijos atskleidimo pasekmių vertinimo procedūra apima konkretus atkūrimo ir pertvarkymo plano turinio ir detalių, kaip nurodyta 5, 7, 10, 11 ir 12 straipsniuose, ir bet kurio pagal 6, 8 ir 15 straipsnius atlikto vertinimo rezultatų atskleidimo poveikio įvertinimą.

1 dalyje nurodytam asmeniui ar subjektui šio straipsnio pažeidimo atveju taikoma civilinė atsakomybė pagal nacionalinę teisę.

4. Šis straipsnis neužkerta kelio:

a) 1 dalies a–j punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojams ir ekspertams tarpusavyje keistis informacija tos įstaigos ar subjekto viduje arba

b) pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms, įskaitant jų darbuotojus ir ekspertus, pertvarkymo veiksmų planavimo arba vykdymo tikslais keistis informacija tarpusavyje ir su kitomis Sąjungos pertvarkymo institucijomis, kitomis Sąjungos kompetentingomis institucijomis, kompetentingomis ministerijomis, centriniais bankais, indėlių garantijų sistemomis, investuotojų kompensavimo sistemomis, institucijomis, atsakingomis už įprastines bankroto bylas, institucijomis, atsakingomis už finansų sistemų stabilumą valstybėse narėse naudojant makrolygio rizikos ribojimo taisykles, asmenimis, atsakingais už įstatyme numatyto sąskaitų audito atlikimą, EBI arba trečiųjų valstybių institucijomis pagal 98 straipsnį, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas, arba, taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – potencialiais įsigyjančiais asmenimis.

5. Nepaisant bet kurios kitos šio straipsnio nuostatos, valstybės narės gali leisti keistis informacija bet kuriems iš toliau išvardytų subjektų:

a) taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – bet kuriems kitiems asmenims, kai tai būtina pervarkymo veiksmų planavimo ar vykdymo tikslais;

b) parlamentinio tyrimo komitetams savo valstybėse narėse, audito rūmams savo valstybėse narėse ir kitiems subjektams, atsakingiems už tyrimų atlikimą savo valstybėse narėse tinkamomis sąlygomis, ir

c) nacionalinėms institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą; institucijoms, atsakingoms už įprastines bankroto bylas, institucijoms, kurioms pavesta kitų finansų sektoriaus subjektų viešosios priežiūros pareiga, institucijoms, atsakingoms už finansų rinkų ir draudimo įmonių bei jų vardu veikiančių inspektorių priežiūrą, valstybių narių institucijoms, atsakingoms už finansų sistemų stabilumo palaikymą valstybėse narėse naudojantis makrolygio rizikos taisyklėmis, institucijoms, atsakingoms už finansų sistemos stabilumo apsaugą ir asmenims, kuriems pavesta vykdyti įstatymuose numatytus auditus.

6. Šis straipsnis nedaro poveikio nacionalinės teisės aktams dėl informacijos atskleidimo baudžiamosiose arba civilinėse bylose.

7. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. EBI, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, skelbia gaires, siekdama konkrečiai nurodyti, kaip 3 dalies tikslais turėtų būti teikiama informacija apibendrinta ar kolektyvine forma.

IX SKYRIUS

Teisė pateikti skundą ir teisės imtis kitų veiksmų panaikinimas

85 straipsnis

Ex-ante teismo patvirtinimas ir teisė ginčyti sprendimus

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad sprendimui dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba krizių valdymo priemonės taikymo būtų taikomas *ex-ante* teismo patvirtinimas, su sąlyga, kad sprendimo dėl krizių valdymo priemonės taikymo atžvilgiu, vadovaujantis nacionaline teise, prašymas dėl patvirtinimo pateikiamas ir teismas tą prašymą išnagrinėja skubos tvarka.

2. Valstybės narės pagal šią direktyvą nacionalinėje teisėje numato teisę apskusti sprendimą dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba sprendimo dėl pasinaudojimo kuriuo nors įgaliojimu, kuris nėra krizių valdymo priemonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kuriems turi poveikį sprendimas taikyti krizių valdymo priemonę, turėtų teisę apskusti tą sprendimą. Valstybės narės užtikrina, kad kontrolė būtų vykdoma skubos tvarka ir kad nacionaliniai teismai savo vertinimą paremtų kompleksiniu ekonominiu faktų vertinimu, kurį atliko pertvarkymo institucija.

4. 3 dalyje nurodytai teisei apskusti taikomos šios nuostatos:

a) dėl pateikto skundo sprendimo vykdymas automatiškai nesustabdomas;

b) pertvarkymo institucijos sprendimas yra vykdytinas nedelsiant ir jam taikoma nuginčijama prezumpcija, kad jo vykdymo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui.

Kai tai būtina siekiant apsaugoti trečiųjų asmenų, kurie, pertvarkymo institucijai taikant pertvarkymo priemones arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, sąžiningai įsigijo pertvarkomos įstaigos akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių arba išpareigojimų, interesus, pertvarkymo institucijos sprendimo panaikinimu nedaroma poveikio jokiems paskesniems administraciniais aktams ar sandoriams, kuriuos sudarė atitinkama pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami panaikintu sprendimu. Tokiu atveju teisių gynimo priemonės dėl neteisingo pertvarkymo institucijos sprendimo arba veiksmų yra tik kompensacija už pareiškėjo patirtus nuostolius dėl šio sprendimo ar veiksmų.

86 straipsnis

Kitų procesų apribojimai

1. Nedarant poveikio 82 straipsnio 2 dalies b punktui, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkomos įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto ar įstaigos, kurie, kaip nustatyta, atitinka pertvarkymo sąlygas, atžvilgiu nebūtų iškelta įprastinė bankroto byla, išskyrus bylą pertvarkymo institucijos iniciatyva, ir kad sprendimas, kuriuo įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui iškeliami įprastinė bankroto byla, būtų priimamas tik pertvarkymo institucijai davus sutikimą.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad:
- a) kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos nedelsiant būtų informuotos apie visus prašymus iškelti įprastinę bankroto bylą įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui, nepaisant to, ar ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas pertvarkomi, ar paskelbtas sprendimas pagal 83 straipsnio 4 ir 5 dalis;
 - b) prašymas nesvarstomas, išskyrus atvejus, kai buvo pateikti a punkte nurodyti pranešimai, ir tenkinama viena iš šių sąlygų:
 - i) pertvarkymo institucija pranešė institucijoms, atsakingoms už įprastinę bankroto bylą, kad ji neketina imtis pertvarkymo veiksmų tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu;
 - ii) nuo a punkte nurodytų pranešimų pateikimo dienos praėjo septynios dienos.
3. Nedarant poveikio jokiems teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimams, taikomiems pagal 70 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad prireikus veiksmingam pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymui užtikrinti pertvarkymo institucijos galėtų teismo paprašyti laikotarpiui, pakankamam atsižvelgiant į siekiamą tikslą, sustabdyti visas teismo bylas ar procesus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga ar kurių šalimi ji taptų.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

TARPVALSTYBINĖS GRUPĖS PERTVARKYMAS

87 straipsnis

Bendrieji sprendimo priėmimo, kai yra daugiau nei viena susijusi valstybė narė, principai

Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos sprendimus arba imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą, kurie gali turėti poveikio vienoje ar daugiau kitų valstybių narių, jų institucijos vadovautųsi šiais bendraisiais principais:

- a) sprendimų priėmimo veiksmingumo ir kuo mažesnių pertvarkymo išlaidų būtinumo imantis pertvarkymo veiksmų;
- b) kad priimtų sprendimus ir imtųsi veiksmų laiku ir, prireikus, derama skuba;
- c) kad pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kitos institucijos bendradarbiautų vienos su kitomis siekdamos užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami ir veiksmų būtų imamasi koordinuotai ir veiksmingai;
- d) kad būtų apibrėžti kiekvienos valstybės narės atitinkamų institucijų vaidmuo ir atsakomybė;
- e) kad būtų tinkamai atsižvelgta į valstybių narių, kuriose yra įsteigtos Sąjungos patronuojančiosios įmonės, interesus ir visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai;
- f) kad būtų tinkamai atsižvelgta į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra įsteigta patronuojamoji įmonė, interesus ir visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai;
- g) kad būtų tinkamai atsižvelgta į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra svarbių filialų, interesus, visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui;

- h) kad būtų tinkamai atsižvelgta į tikslus derinti įvairių dalyvaujančių valstybių narių interesus ir vengiama nesąžiningai kenkti konkrečių valstybių narių interesams arba nesąžiningai ginti konkrečių valstybių narių interesus, įskaitant vengti nesąžiningo naštos paskirstymo tarp valstybių narių;
- i) kad pareiga pagal šią direktyvą prieš priimant bet kokią sprendimą ar imantis kurio nors veiksmo pasikonsultuoti su institucija, reiškia bent tokią pareigą pasikonsultuoti su ta institucija dėl tų siūlomo sprendimo arba veiksmo elementų, kurie daro arba gali daryti:
 - i) poveikį Sąjungos patronuojančiajai įmonei, patronuojamajai įmonei arba filialui, ir
 - ii) poveikį valstybės narės, kurioje yra įsteigta arba yra Sąjungos patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba filialas, stabilumui;
- j) kad imdamosi pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į pertvarkymo planus ir jais remtųsi, kaip nurodyta 13 straipsnyje, nebent pertvarkymo institucijos manytų, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;
- k) kad taikytų reikalavimą užtikrinti skaidrumą visais atvejais, kai siūlomas sprendimas arba veiksmas gali daryti poveikį bet kurios atitinkamos valstybės narės finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai, ir
- l) pripažinimu, kad koordinavimu ir bendradarbiavimu galima geriausiai pasiekti rezultatą, kuris sumažina bendras pertvarkymo išlaidas.

88 straipsnis

Pertvarkymo kolegijos

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos įsteigia pertvarkymo kolegijas, kad jos vykdytų 12, 13, 16, 18, 45, 91 ir 92 straipsniuose nurodytas užduotis ir prireikus užtikrintų bendradarbiavimą ir koordinavimą su trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijomis.

Visų pirma pertvarkymo kolegijos yra sistema, kurioje grupės lygmens pertvarkymo institucija, kitos pertvarkymo institucijos ir, prireikus kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucijos vykdytų šias užduotis:

- a) keistųsi informacija, kuri svarbi norint parengti grupių pertvarkymo planus, grupėms taikyti parengiamuosius ir prevencinius įgaliojimus ir pertvarkyti grupes;
- b) rengtų grupių pertvarkymo planus pagal 12 ir 13 straipsnius;
- c) vertintų sėkmingo grupių pertvarkymo galimybę pagal 16 straipsnį;
- d) naudotųsi įgaliojimais mažinti arba šalinti sėkmingo grupių pertvarkymo kliūtis pagal 18 straipsnį;
- e) spręstų, ar reikia nustatyti grupės pertvarkymo schemą, kaip nurodyta 91 arba 92 straipsnyje;
- f) pasiektų susitarimą dėl grupių pertvarkymo schemos, siūlomos pagal 83 arba 92 straipsnį;
- g) koordinuotų grupių pertvarkymo strategijų ir schemų skelbimą visuomenei;
- h) koordinuotų finansavimo struktūrų, nustatytų pagal VII antraštinę dalį, naudojimą;

i) pagal 45 straipsnį nustatytų minimalius reikalavimus grupėms konsoliduotu ir patronuojamosios įmonės lygiu.

Be to, pertvarkymo kolegijas galima pasitelkti kaip forumą diskusijoms dėl klausimų, susijusių su tarpvalstybinių grupių pertvarkymu.

2. Pertvarkymo kolegijos nariai yra:

- a) grupės lygmens pertvarkymo institucija;
- b) kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pertvarkymo institucijos;
- c) valstybių narių, kuriose įsteigta vienos ar daugiau grupės įstaigų patronuojančioji įmonė, kuri yra 1 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas subjektas, pertvarkymo institucijos;
- d) valstybių narių, kuriose yra svarbūs filialai, pertvarkymo institucijos;
- e) valstybių narių, kuriose pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė, konsoliduotos priežiūros ir kompetentingos institucijos. Kai valstybės narės kompetentinga institucija nėra tos valstybės narės centrinis bankas, kompetentinga institucija gali nuspręsti pakviesti dalyvauti tos valstybės narės centrinio banko atstovą;
- f) kompetentingos ministerijos, kai pertvarkymo institucijos, kurios yra pertvarkymo kolegijos narės, nėra kompetentingos ministerijos;
- g) institucija, kuri yra atsakinga už valstybės narės indėlių garantijų sistemą, kai tos valstybės narės pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė;
- h) EBI pagal 4 dalį.

3. Trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos, kai patronuojančiosios įmonės arba Sąjungoje įsteigtos įstaigos turi patronuojamąją įstaigą arba filialą, kuris galėtų būti laikomas svarbiu jei jis būtų Sąjungoje, gali jų prašymu būti pakviestos dalyvauti pertvarkymo kolegijoje stebėtojų teisėmis, su sąlyga, kad jiems taikomi konfidencialumo reikalavimai, grupės lygmens pertvarkymo institucijos nuomone, prilygstantys 98 straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

4. EBI prisideda prie veiksmingo, rezultatyvaus ir nuoseklaus pertvarkymo kolegijų veikimo skatinimo ir stebėsenos atsižvelgdama į tarptautinius standartus. Tuo tikslu EBI kviečiama dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose. EBI neturi jokių balsavimo teisių tais atvejais, kai balsuojama pertvarkymo kolegijose.

5. Grupės lygmens pertvarkymo institucija pirmininkauja pertvarkymo kolegijai. Naudodamasi tais įgaliojimais, ji:

- a) pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, raštu nustato pertvarkymo kolegijos veikimo tvarką ir procedūras;
- b) koordinuoja visą pertvarkymo kolegijos veiklą;
- c) sušaukia ir pirmininkauja visiems jos posėdžiams bei nuolat iš anksto išsamiai informuoja visus pertvarkymo kolegijos narius apie pertvarkymo kolegijos posėdžių organizavimą, pagrindinius nagrinėtinus klausimus ir svarstytinus punktus;
- d) pertvarkymo kolegijos nariams praneša apie visus planuojamus posėdžius, kad jie galėtų prašyti sudaryti galimybę dalyvauti;

- e) atsižvelgdama į konkrečius poreikius sprendžia, kuriuos narius ir stebėtojus kviesti dalyvauti konkrečiuose pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, atsižvelgdama į nagrinėtino klausimo svarbą tiems nariams ir stebėtojams, visų pirma į galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui;
- f) nuolat laiku informuoja visus kolegijos narius apie sprendimus ir tų posėdžių rezultatus.

Pertvarkymo kolegijoje dalyvaujantys nariai glaudžiai bendradarbiauja.

Nepaisant e punkto, pertvarkymo institucijos turi teisę dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, kai į darbotvarkę įtraukti klausimai, dėl kurių turi būti sprendžiama priimant bendrą sprendimą, arba klausimai, susiję su jų valstybėje narėje esančiu grupės subjektu.

6. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos neprivalo steigti pertvarkymo kolegijos, jei kitos grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas šiame straipsnyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, įskaitant sąlygas ir procedūras dėl narystės ir dalyvavimo pertvarkymo kolegijose, nustatytas šiame straipsnyje ir 90 straipsnyje. Tokiu atveju visos nuorodos šioje direktyvoje į pertvarkymo kolegijas suprantamos ir kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.

7. Atsižvelgdama į tarptautinius standartus EBI parengia reguliavimo standartų, kuriuose nustato pertvarkymo kolegijų veiklos funkcijas, vykdam 1 dalyje nurodytas užduotis, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus reguliavimo standartus.

89 straipsnis

Europos pertvarkymo kolegijos

1. Kai trečiosios valstybės įstaiga arba trečiosios valstybės patronuojančioji įmonė turi dviejose ar daugiau valstybių narių įsteigtą Sąjungos patronuojamųjų įmonių arba du ar daugiau Sąjungos filialų, kuriuos dvi ar daugiau valstybių narių laiko svarbiais, valstybių narių, kuriose įsteigtos tos Sąjungos patronuojamosios įstaigos arba kuriose yra tų svarbių filialų, pertvarkymo institucijos įsteigia Europos pertvarkymo kolegiją.

2. Europos pertvarkymo kolegija 88 straipsnyje nurodytas funkcijas ir užduotis vykdo patronuojamųjų įstaigų ir filialų atžvilgiu, tiek kiek jų atveju tos užduotys yra svarbios.

3. Kai Sąjungos patronuojamąsias įmones valdo ar svarbius filialus yra įsteigusi finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta Sąjungoje pagal Direktyvos 2013/36/ES 127 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, Europos pertvarkymo kolegijai pirmininkauja valstybės narės, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija, vykdanči konsoliduotą priežiūrą pagal tą direktyvą, pertvarkymo institucija.

Kai pirma pastraipa netaikoma, Europos pertvarkymo kolegijos pirmininką skiria ir tvirtina jos nariai.

4. Visų atitinkamų šalių tarpusavio sutarimu valstybės narės gali netaikyti reikalavimo įsteigti Europos pertvarkymo kolegiją, jei kitos grupės ar kolegijos, įskaitant pagal 88 straipsnį įsteigtą pertvarkymo kolegiją, atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas šiame straipsnyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, įskaitant sąlygas ir procedūras dėl narystės ir dalyvavimo Europos pertvarkymo kolegijose, nustatytas šiame straipsnyje ir 90 straipsnyje. Tokiu atveju visos šioje direktyvoje pateiktos nuorodos į Europos pertvarkymo kolegijas suprantamos ir kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.

5. Laikydamosi šio straipsnio 3 ir 4 dalių, kitais atžvilgiais Europos pertvarkymo kolegija veikia pagal 88 straipsnį.

90 straipsnis

Informacijos mainai

1. Laikydamosi 84 straipsnio, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos paprašius teikia viena kitai visą informaciją, kuri yra svarbi pagal šią direktyvą kitų institucijų vykdomoms užduotims atlikti.

2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija koordinuoja visos svarbios informacijos srautą tarp pertvarkymo institucijų. Visų pirma grupės lygmens pertvarkymo institucija kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms laiku teikia visą svarbią informaciją, kad būtų lengviau vykdyti 88 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b–i punktuose nurodytas užduotis.

3. Paprašius informacijos, kurią yra suteikusi trečiosios valstybės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija siekia trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimo, kad tokia informacija būtų perduodama toliau, išskyrus kai trečiosios valstybės pertvarkymo institucija jau yra davusi sutikimą dėl tolesnio tos informacijos perdavimo.

Pertvarkymo institucijos gavusios prašymą neprivalo perduoti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos pateiktos informacijos, jei trečiosios valstybės pertvarkymo institucija nedavė sutikimo jos tolimesniam perdavimui.

4. Pertvarkymo institucijos dalijasi informacija su kompetentinga ministerija, jei tokia informacija susijusi su sprendimu arba klausimu, apie kurį reikia pranešti kompetentingai ministerijai, su ja konsultuotis arba gauti jos sutikimą, arba kuris gali turėti poveikio viešosioms lėšoms.

91 straipsnis

Grupės pertvarkymas, susijęs su grupės patronuojamąja įmone

1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad bet koks 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba įstaiga, kuri yra grupės patronuojamoji įmonė, atitinka 32 arba 33 straipsniuose nurodytas sąlygas, ta institucija grupės lygmens pertvarkymo institucijai (jei tai ne ta pati institucija), konsoliduotos priežiūros institucijai ir tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams nedelsdama praneša informaciją apie:

a) sprendimą, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka 32 arba 33 straipsniuose nurodytas sąlygas;

b) pertvarkymo veiksmus ar nemokumo priemones, kuriuos pertvarkymo institucija laiko tinkamais tai įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui.

2. Gavusi pranešimą pagal 1 dalį, grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais atitinkamos pertvarkymo kolegijos nariais, įvertina pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, tikėtiną poveikį grupei ir grupės subjektams kitose valstybėse narėse ir visų pirma tai, ar ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks pertvarkymo sąlygas.

3. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, netaptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 32 arba 33 straipsniuose nustatytas sąlygas, už tą įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą atsakinga pertvarkymo institucija gali imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal 1 dalies b punktą.

4. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusis pertvarkymo veikslių ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 32 arba 33 straipsniuose nustatytas sąlygas, grupės lygmens pertvarkymo institucija ne vėliau kaip per 24 valandas nuo pranešimo pagal 1 dalį gavimo pasiūlo grupės pertvarkymo schemą ir ją pateikia pertvarkymo kolegijai. Tas 24 valandų laikotarpis gali būti pratęstas, jei pertvarkymo institucija, kuri pateikė šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, sutinka.

5. Jei per 24 valandas arba per ilgesnį laikotarpį, dėl kurio buvo sutarta, grupės lygmens pertvarkymo institucija neatlieka vertinimo, pertvarkymo institucija, gavusi pranešimą pagal 1 dalį, gali imtis pertvarkymo veikslių ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal tos dalies b punktą.

6. Pagal 4 dalį reikalaujamoje grupės pertvarkymo schemeje:

- a) atsižvelgiama į pertvarkymo planus ir jais remiamasi, kaip nurodyta 13 straipsnyje, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veikslių pertvarkymo tikslai bus pasiekti veiksmingiau;
- b) apibrėžiami pertvarkymo veiksmai, kurių Sąjungos patronuojančiosios įmonės ar tam tikrų grupės subjektų atžvilgiu turėtų imtis atitinkamos pertvarkymo institucijos, siekdamos įgyvendinti 31 ir 34 straipsniuose nurodytus pertvarkymo tikslus ir principus;
- c) nurodoma, kaip tie pertvarkymo veiksmai turėtų būti koordinuojami;
- d) nustatomas finansavimo planas, kuriame atsižvelgiama į grupės pertvarkymo planą, atsakomybės pasidalijimo principus, nustatytus pagal 12 straipsnio 3 dalies f punktą, ir 107 straipsnyje nurodytą pasidalijimą tarpusavyje.

7. Vadovaujantis 8 dalimi, grupės pertvarkymo schema priimama kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

Pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

8. Jei kuri nors pertvarkymo institucija nepritaria grupės pertvarkymo schemai, pasiūlytai grupės lygmens pertvarkymo institucijos, arba jos nesilaiko, arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veikslių ar priemonių, kurie skirtųsi nuo siūlomųjų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo schemeje, ji išdėsto išsamias nepritarimo grupės pertvarkymo schemai ar jos nesilaikymo priežastis, apie tas priežastis praneša grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, ir informuoja jas apie veiksmus arba priemones, kurių imsis. Išdėstydamą savo nepritarimo priežastis ta pertvarkymo institucija apsarsto pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, taip pat galimą tų veikslių arba priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

9. Pertvarkymo institucijos, nepareiškusios nepritarimo pagal 8 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios s grupės subjektus jų valstybėje narėje.

10. 7 arba 9 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 8 dalyje nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijos prapažįsta galutiniais ir juos taiko.

11. Visus šiame straipsnyje nurodytus veiksmus institucijos atlieka nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į padėties skubumą.

12. Bet kokių atveju, kai neįgyvendinama grupės pertvarkymo schema ir pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, tos pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, siekdamos sukurti darnią pertvarkymo strategiją, taikomą visiems grupės subjektams, kurie žlunga arba gali žlugti.

13. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi kokių nors pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

92 straipsnis

Grupės pertvarkymas

1. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucija nusprendžia, kad Sąjungos patronuojančioji įmonė, už kurią ji atsakinga, atitinka 32 arba 33 straipsnyje nurodytas sąlygas, ji nedelsdama praneša 91 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją konsoliduotos priežiūros institucijai (jei tai ne ta pati institucija) ir kitiems atitinkamos grupės pertvarkymo kolegijos nariams.

91 straipsnio 1 dalies b punkto tikslais pertvarkymo veiksmai arba nemokumo priemonės gali apimti pagal 91 straipsnio 6 dalį parengtos grupės pertvarkymo schemos įgyvendinimą bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių:

- a) kai ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių patronuojančiosios įmonės lygmeniu, apie kuriuos pranešta pagal 91 straipsnio 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje įvykdys 32 arba 33 straipsnyje nustatytas sąlygas;
- b) kai pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių tik patronuojančiosios įmonės lygmeniu nepakanka, kad padėtis būtų stabilizuota, arba nėra tikėtina, kad jais bus pasiektas optimalus rezultatas;
- c) kai viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių atitinka 32 arba 33 straipsnyje nurodytas sąlygas pagal už tas patronuojamąsias įmones atsakingų pertvarkymo institucijų nustatytas aplinkybes arba
- d) kai pertvarkymo veiksmai ar kitos priemonės grupės lygmeniu bus naudingos grupės patronuojamosioms įmonėms ir bus tikslinga taikyti grupės pertvarkymo schemą.

2. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucijos pasiūlyti veiksmai pagal 1 dalį neapima grupės pertvarkymo schemos, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą pasikonsultavusi su pertvarkymo kolegijos nariais.

Grupės lygmens pertvarkymo institucijai priimant sprendimą atsižvelgiama į:

- a) pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, ir jais remiamasi nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai bus pasiekti veiksmingiau;
- b) atitinkamų valstybių narių finansinį stabilumą.

3. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucijos pasiūlyti veiksmai pagal 1 dalį apima grupės pertvarkymo schemą, ši schema priimama kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

Pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

4. Jei kuri nors pertvarkymo institucija nepritaria grupės pertvarkymo schemai, pasiūlytai grupės lygmens pertvarkymo institucijos, arba jos nesilaiko, arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo tam tikros įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, pertvarkymo schemoje siūlomų priemonių, ji išdėsto išsamias nepritarimo grupės pertvarkymo schemai ar šios schemos nesilaikymo priežastis, apie tas priežastis praneša grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, ir informuoja jas apie veiksmus arba priemones, kurių ketina imtis. Išdėstydamą savo nepritarimo priežastis ta pertvarkymo institucija apsvarsto pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, taip pat galimą tų veiksmų arba priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

5. Pertvarkymo institucijos, kurios neprieštarauja grupės pertvarkymo schemai pagal 4 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios grupės subjektus jų valstybėje narėje.

6. 3 arba 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 4 dalyje nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

7. Visus šiame straipsnyje nurodytus veiksmus institucijos atlieka nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į būtinybę skubiai keisti padėtį.

Bet koku atveju, kai grupės pertvarkymo schema neįgyvendinama ir pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, tos pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, siekdamas sukurti darnią pertvarkymo strategiją, taikomą visiems poveikį patiriančios grupės subjektams.

Pertvarkymo institucijos, kurios imasi pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

93 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis valstybėmis

1. Pagal SESV 218 straipsnį Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena arba daugiau trečiųjų valstybių dėl pertvarkymo institucijų ir atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų bendradarbiavimo priemonių, *inter alia*, siekiant keisti informacija apie gaivinimo ir pertvarkymo planavimą, susijusį su įstaigomis, finansų įstaigomis, patronuojančiosiomis įmonėmis ir trečiųjų valstybių įstaigomis šiomis situacijomis:

- a) tais atvejais, kai trečiosios valstybės patronuojančioji įmonė turi patronuojamųjų įstaigų arba filialų, kurie laikomi svarbiais, dviejose ar daugiau valstybių narių;
- b) tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė, įsteigta valstybėje narėje ir turinti patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą bent vienoje kitoje valstybėje narėje, turi vieną ar daugiau trečiųjų valstybių patronuojamųjų įstaigų;
- c) tais atvejais, kai įstaiga, įsteigta valstybėje narėje ir turinti patronuojančiąją įmonę, patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą bent vienoje kitoje valstybėje narėje, turi vieną ar daugiau filialų vienoje ar daugiau trečiųjų valstybių.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad būtų nustatytos procedūros ir tvarka, kuriomis vadovaudamasi pertvarkymo institucijos ir atitinkamos trečiųjų valstybių institucijos bendradarbiautų, vykdydamos kai kurias ar visas savo užduotis ir naudodamosi kai kuriais ar visais savo įgaliojimais, nurodytais 97 straipsnyje.

3. 1 dalyje nurodytais susitarimais nenustatomos nuostatos dėl atskirų įstaigų, finansų įstaigų, patronuojančiųjų įmonių ar trečiųjų valstybių įstaigų.

4. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius susitarimus su trečiosiomis valstybėmis dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų klausimų iki 1 dalyje nurodyto susitarimo su atitinkama trečiaja valstybe įsigaliojimo, tiek, kiek tokie dvišaliai susitarimai neprieštarauja šiai antraštinei daliai.

94 straipsnis

Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas

1. Šis straipsnis taikomas trečiosios valstybės pertvarkymo procedūroms nebent yra įsigaliojęs su atitinkama trečiaja valstybe sudarytas 93 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas ir tik iki to laiko, kai toks susitarimas įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiaja valstybe sudarytam 93 straipsnio 1 dalyje nurodytam tarptautiniam susitarimui, tiek, kiek trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas nėra reglamentuojami tuo susitarimu.

2. Kai pagal 89 straipsnį įsteigta Europos pertvarkymo kolegija, ji priima bendrą sprendimą dėl to, ar pripažinti, išskyrus 95 straipsnyje numatytus atvejus, trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, taikomas trečiosios valstybės įstaigai arba patronuojančiajai įmonei, kuri:

- a) turi Sąjungos patronuojamąsias įmones, įsteigtas dviejose ar daugiau valstybių narių, arba Sąjungos filialus, esančius ir dviejose ar daugiau valstybių narių ir jų laikomus svarbiais, ar
- b) turi turto, teisių ar įsipareigojimų, esančių dviejose ar daugiau valstybių narių arba reglamentuojamų tų valstybių narių teisės aktais.

Kai priimamas bendras sprendimas dėl trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimo, atitinkamos nacionalinės pertvarkymo institucijos siekia užtikrinti, kad pripažintos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros būtų vykdomos pagal nacionalinės teisės aktus.

3. Jei Europos pertvarkymo kolegijoje dalyvaujančios pertvarkymo institucijos nepriėmė bendro sprendimo arba jei nėra Europos pertvarkymo kolegijos, kiekviena atitinkama pertvarkymo institucija pati priima sprendimą, ar pripažinti ir vykdyti, išskyrus 95 straipsnyje numatytus atvejus, trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, susijusias su trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančiaja įmone.

Priimdama sprendimą ji tinkamai atsižvelgia į kiekvienos konkrečios valstybės narės, kurioje trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančioji įmonė vykdo savo veiklą, interesus ir ypač į galimą trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir vykdymo poveikį kitoms grupei priklausančioms įmonėms ir tų valstybių narių finansiniam stabilumui.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgaliotos atlikti bent šiuos veiksmus:

a) naudotis pertvarkymo įgaliojimais:

- i) trečiosios valstybės įstaigos ar patronuojančiosios įmonės turto, kuris yra pertvarkymo institucijų valstybėje narėje arba kuriam taikomi jų valstybės narės teisės aktai, atžvilgiu;

- ii) trečiosios valstybės įstaigos teisių ar įsipareigojimų, kurie įtraukti į pertvarkymo institucijų valstybės narės Sąjungos filialo apskaitą, kuriems taikomi jų valstybės narės teisės aktai arba kurie yra jų valstybėje narėje vykdytino reikalavimo objektas, atžvilgiu;
- b) įvykdyti (įskaitant kito asmens įpareigojimą įvykdyti) Sąjungos patronuojamosios įmonės, įsteigtos paskiriančiojoje valstybėje narėje, akcijų arba nuosavybės priemonių perdavimą;
- c) naudotis 69, 70 arba 71 straipsnyje nurodytais įgaliojimais bet kurios su šio straipsnio 2 dalyje nurodytu subjektu sudarytos sutarties šalies teisių atžvilgiu, kai tokie įgaliojimai būtini siekiant vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, ir
- d) paskelbti nevykdytinomis visas sutartines teises nutraukti, likviduoti arba paankstinti 2 dalyje nurodytų subjektų ir kitų grupės subjektų sutartis arba daryti įtaką 2 dalyje nurodytų subjektų ir kitų grupės subjektų sutartinėms teisėms, kai tokios teisės atsiranda ėmusis pertvarkymo veiksmy, taikomų trečiosios valstybės įstaigai, tokių subjektų patronuojančiai įmonei arba kitiems grupės subjektams, kurių ėmėsi pati trečiosios valstybės pertvarkymo institucija arba kurių buvo imtasi pagal tos valstybės pertvarkymo struktūros teisinius ar reguliavimo reikalavimus, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir tiekimo pareigas, ir pateikiamą įkaitą.

5. Kai tai būtina dėl viešojo intereso pertvarkymo institucijos gali imtis patronuojančiosios įmonės pertvarkymo veiksmų, kai atitinkama trečiosios valstybės institucija nustato, kad toje trečiojoje valstybėje įsteigta įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgalios naudotis visais pertvarkymo įgaliojimais tos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu, taip pat kad būtų taikomas 68 straipsnis.

6. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimu ir vykdymu pagal šią direktyvą nedaroma poveikio įprastinėms bankroto byloms pagal taikytiną nacionalinę teisę, kai taikytina.

95 straipsnis

Teisė atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitomis pertvarkymo institucijomis, kai Europos pertvarkymo kolegija yra įsteigta pagal 89 straipsnį, gali atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras pagal 94 straipsnio 2 dalį, jeigu, ji mano:

- a) tos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros turėtų neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, finansiniam stabilumui, arba, kad procedūros turėtų neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje;
- b) siekiant vieno ar daugiau pertvarkymo tikslų Sąjungos filialo atžvilgiu būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal 96 straipsnį;
- c) kreditoriams, įskaitant visų pirma indėlininkus, esančius valstybėje narėje arba joje turintiems atgauti pinigus, dėl trečiosios valstybės vidaus pertvarkymo procedūrų nebūtų užtikrintos tokios pačios sąlygos, kaip ir trečiosios valstybės kreditoriams ir indėlininkams, turintiems panašias juridines teises;
- d) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas arba vykdymas turėtų esminių fiskalinių pasekmių valstybei narei arba
- e) tokio pripažinimo arba vykdymo poveikis prieštarautų nacionalinei teisei.

96 straipsnis

Sąjungos filialų pertvarkymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus imtis veiksmų Sąjungos filialo, kuriam netaikomos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba kuriam taikomos trečiosios valstybės procedūros ir taikoma viena iš 95 straipsnyje nurodytų sąlygų, atžvilgiu.

Valstybės narės užtikrina, kad naudojimuisi tokiais įgaliojimais būtų taikomas 68 straipsnis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį privalomais įgaliojimais pertvarkymo institucijos galėtų naudotis tais atvejais, kai, pertvarkymo institucijos manymu, būtina imtis veiksmų dėl viešojo intereso ir kai įvykdoma viena ar daugiau iš šių sąlygų:

- a) Sąjungos filialas nebeatitinka (arba tikėtina, kad nebeatitiks) pagal nacionalinę teisę jam taikomų veiklos leidimo ir veikimo toje valstybėje narėje sąlygų, ir nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors privačiojo sektoriaus, priežiūros arba atitinkamos trečiosios valstybės veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų sudarytos sąlygos filialui vėl įvykdyti tas sąlygas arba būtų išvengta filialo finansinių sunkumų;
- b) trečiosios valstybės įstaiga, pertvarkymo institucijos nuomone, yra nepajėgi arba nelinkusi, arba tikėtina, kad bus nepajėgi įvykdyti savo įsipareigojimų Sąjungos kreditoriams arba filiale atsiradusių ar apskaitomų įsipareigojimų, suėjus šių įsipareigojimų terminui, o pertvarkymo institucija įsitikina, kad per pagrįstą laikotarpį tos trečiosios valstybės įstaigos atžvilgiu nebuvo ir nebus pradėtos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba bankroto bylos;
- c) atitinkama trečiosios valstybės institucija pradėjo trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras trečiosios valstybės įstaigos atžvilgiu arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras.

3. Kai pertvarkymo institucija imasi nepriklausomų veiksmų Sąjungos filialo atžvilgiu, ji atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir vykdo veiksmus, laikydamausi toliau nurodytų principų ir reikalavimų tiek, kiek jie susiję su:

- a) 34 straipsnyje nustatytais principais;
- b) reikalavimais, susijusiais su IV antraštinės dalies III skyriuje nustatytų pertvarkymo priemonių naudojimu.

97 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis

1. Šis straipsnis taikomas bendradarbiavimui su trečiaja valstybe, nebent būtų įsigaliojęs su atitinkama trečiaja valstybe sudarytas 93 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas, ir iki to laiko, kol jis įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiaja valstybe sudarytam 93 straipsnio 1 dalyje numatytam tarptautiniam susitarimui, jei tas susitarimas nereglamentuoja šio straipsnio dalyko.

2. EBI gali sudaryti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su šiomis atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis:

- a) kai Sąjungos patronuojamoji įmonė įsteigta dviejose ar daugiau valstybių narių – su atitinkamomis trečiosios valstybės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta bendrovė, institucijomis;
- b) kai trečiosios valstybės įstaiga valdo Sąjungos filialus, esančių dviejose ar daugiau valstybių narių – su atitinkama trečiosios valstybės, kurioje ta įstaiga įsteigta, institucija;

- c) kai valstybėje narėje įsteigta patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta bendrovė, turinti patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą kitoje valstybėje narėje, taip pat turi vieną ar daugiau trečiųjų valstybių patronuojamųjų įstaigų – su atitinkamomis trečiųjų valstybių, kuriose įsteigtos tos patronuojamosios įstaigos, institucijomis;
- d) kai patronuojamąją įstaigą arba svarbų filialą kitoje valstybėje narėje turinti įstaiga yra įsteigusi vieną ar daugiau filialų vienoje ar daugiau trečiųjų valstybių – su atitinkamomis trečiųjų valstybių, kuriose yra tie filialai, institucijomis.

Į šioje dalyje nurodytus susitarimus neįtraukiamos nuostatos dėl konkrečių įstaigų. Juose nenustatomos teisinės pareigos valstybėms narėms.

3. Pagal 2 dalį sudarytais bendraisiais bendradarbiavimo susitarimais nustatomi dalyvaujančių institucijų procesai ir susitarimai dėl dalijimosi bendradarbiavimui būtina informacija ir bendradarbiavimo vykdant kai kurias arba visas toliau nurodytas užduotis ir naudojantis kai kuriais arba visais toliau nurodytais įgaliojimais 2 dalies a–d punktuose nurodytų įstaigų arba tokių įstaigų grupių atžvilgiu:

- a) pertvarkymo planų rengimas pagal 10–13 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;
- b) tokių įstaigų ir jų grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės įvertinimas pagal 15 ir 16 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;
- c) įgaliojimų pagal 17 ir 18 straipsnius, kuriais siekiama įveikti arba pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, ir kitų panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;
- d) ankstyvosios intervencijos priemonių pagal 27 straipsnį ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;
- e) pertvarkymo priemonių taikymas ir naudojimas pertvarkymo įgaliojimais bei panašiais atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų įgaliojimais.

4. Prireikus kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos pagal bendruosius EBI susitarimus sudaro nepivalomus bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis 2 dalyje nurodytomis trečiųjų valstybių institucijomis.

Šiuo straipsniu valstybėms narėms ir jų kompetentingoms institucijoms nekliudoma sudaryti dvišalių arba daugiašalių susitarimų su trečiosiomis valstybėmis pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.

5. Į pagal šį straipsnį valstybių narių ir trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų sudarytus bendradarbiavimo susitarimus gali būti įtrauktos nuostatos, susijusios su šiais klausimais:

- a) keitimusi informacija, reikalinga pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti;
- b) konsultacijomis ir bendradarbiavimu, rengiant pertvarkymo planus, įskaitant įgaliojimų pagal 94 ir 96 straipsnius ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus naudojimo principus;
- c) keitimusi informacija, būtina pertvarkymo priemonėms taikyti ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais ir panašiais įgaliojimais pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;

- d) bendradarbiavimo susitarimo šalių ankstyvam įspėjimu arba konsultacijomis su jomis, prieš imantis pagal šią direktyvą arba atitinkamos trečiosios valstybės teisės aktus svarbių veiksmų, turinčių poveikį įstaigai arba įstaigų grupei, su kuria susijęs susitarimas;
 - e) visuomenės informavimo koordinavimu bendrų pertvarkymo veiksmų atveju;
 - f) procedūroms ir susitarimams dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pagal a–e punktus, be kita ko, kai tinka, įsteigiant ir valdant krizių valdymo grupes.
6. Valstybės narės praneša EBI apie visus bendradarbiavimo susitarimus, kuriuos pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos sudarė pagal šį straipsnį.

98 straipsnis

Keitimasis konfidencialia informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kompetentingos ministerijos keistųsi konfidencialia informacija, įskaitant gaivinimo planus, su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis tik tada, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) toms trečiųjų valstybių institucijoms taikomi profesinės paslapties saugojimo reikalavimai ir standartai, kuriuos visos atitinkamos institucijos laiko bent prilygstančiais nustatytiems 84 straipsnyje.

Tiek, kiek keičiantis informacija perduodami asmeniniai duomenys, tokie asmeniniai duomenys tvarkomi ir perduodami trečiųjų valstybių institucijoms vadovaujantis taikytiniais Sąjungos ir nacionaliniais duomenų apsaugos teisės aktais;

- b) informacija būtina tam, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijos pagal nacionalinės teisės aktus galėtų atlikti pertvarkymo funkcijas, panašias į pagal šią direktyvą nustatytas funkcijas, ir, laikantis šios dalies a punkto, nėra naudojama jokiems kitiems tikslams.

2. Kai konfidencialią informaciją teikia kita valstybė narė, pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kompetentingos ministerijos neatskleidžia tos informacijos atitinkamoms trečiosios valstybės institucijoms, išskyrus atvejus, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) atitinkama tos valstybės narės institucija, kuri teikia tą informaciją (toliau – informaciją teikianti institucija), sutinka ją atskleisti;
- b) informacija atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems leidimą duoda informaciją teikianti institucija.

3. Šio straipsnio tikslais konfidencialia laikoma tokia informacija, kuriai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi konfidencialumo reikalavimai.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSAVIMO STRUKTŪROS

99 straipsnis

Europos finansavimo struktūrų sistema

Įsteigiama Europos finansavimo struktūrų sistema ir ją sudaro:

- a) nacionalinės finansavimo struktūros, nustatytos pagal 100 straipsnį;
- b) nacionalinių finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis, nurodytas 106 straipsnyje;

- c) nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju, kaip nurodyta 107 straipsnyje.

100 straipsnis

Reikalavimas nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūras

1. Valstybės narės nustato vieną ar daugiau finansavimo struktūrų, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų pertvarkymo priemones ir įgaliojimus.

Valstybės narės užtikrina, kad finansavimo struktūras galėtų pradėti naudoti paskirta viešojo institucija ar institucija, kuriai suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.

Finansavimo struktūros naudojamos tik pagal pertvarkymo tikslus bei principus, nustatytus 31 ir 34 straipsniuose.

2. Valstybės narės finansavimo struktūros administracinę struktūrą gali naudoti ir indėlių garantijų sistemos tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad finansavimo struktūroms būtų skiriama pakankamai lėšų.

4. 3 dalies tikslu finansavimo struktūroms visų pirma suteikiami įgaliojimai:

- a) rinkti 103 straipsnyje nurodytus *ex-ante* įnašus, siekiant pasiekti 102 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį;

- b) rinkti 104 straipsnyje nurodytus papildomus *ex-post* įnašus, jei a punkte nurodyti įnašai nepakankami;

- c) sudaryti sutartis dėl skolinimosi ir kitų formų paramos, kaip nurodyta 105 straipsnyje.

5. Išskyrus atvejus, kai tai leidžiama pagal 6 dalį, kiekviena valstybė narė įsteigia nacionalines finansavimo struktūras sukaupdama fondą, kurį pradėti naudoti 101 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais gali jos pertvarkymo institucija.

6. Nepaisant šio straipsnio 5 dalies valstybė narė, siekdama įvykdyti savo pareigas pagal šio straipsnio 1 dalį, gali įsteigti nacionalines finansavimo struktūras rinkdama privalomus įnašus iš jos teritorijoje leidimą veikti turinčių įstaigų, kurių įnašai grindžiami 103 straipsnio 7 dalyje nurodytais kriterijais ir nėra saugomi fonde, kurį kontroliuoja jos pertvarkymo institucija, jei įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) suma, sukaupta renkant įnašus, yra bent lygi sumai, kurią reikalaujama sukaupti pagal 102 straipsnį;

- b) valstybės narės pertvarkymo institucija turi teisę gauti sumą, lygią tokių įnašų sumai, kurią pertvarkymo institucijos prašymu valstybė narė nedelsiant skiria tai institucijai naudoti išimtinai 101 straipsnyje nustatytais tikslais;

- c) valstybė narė praneša Komisijai apie savo sprendimą pasinaudoti teise savo nuožiūra pagal šią dalį nustatyti savo finansavimo struktūros sandarą;

- d) valstybė narė praneša Komisijai apie b punkte nurodytą sumą bent kartą per metus ir

- e) išskyrus atvejus, kai tai nustatyta šioje dalyje, finansavimo struktūros turi atitikti 99–102 straipsnius, 103 straipsnio 1–4 ir 6 dalis ir 104–109 straipsnius.

Šios dalies tikslais turimos finansinės lėšos, į kurias turi būti atsižvelgta, kad būtų pasiektas 102 straipsnyje nustatytas tikslinis lygis, gali apimti privalomus įnašus iš bet kurios privalomų įnašų, kuriuos sumokėjo įstaigos jos teritorijoje siekiant padengti išlaidas, susijusias su įstaigų sisteminė rizika, išsipareigojimų nevykdymu ir jų pertvarkymu, sistemos, kurią valstybė narė įsteigė bet kuriuo metu nuo 2010 m. birželio 17 d. iki 2014 m. liepos 2 d. Įnašai į indėlių garantijų sistemas į 102 straipsnyje nurodytą pertvarkymo finansavimo struktūrų tikslinį lygį neįskaičiuojami.

101 straipsnis

Pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojimas

1. Pertvarkymo institucija gali naudoti pagal 100 straipsnį nustatytas finansavimo struktūras tik tiek, kiek tai būtina veiksmingam pertvarkymo priemonių taikymui užtikrinti, kai reikia:

- a) garantuoti pertvarkomos įstaigos, jos patronuojamųjų įmonių, laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės turtą arba išsipareigojimus;
- b) suteikti paskolų pertvarkomai įstaigai, jos patronuojamosioms įmonėms, laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei;
- c) pirkti pertvarkomos įstaigos turtą;
- d) daryti įnašus į laikiną įstaigą ir turto valdymo įmonę;
- e) mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams pagal 75 straipsnį;
- f) mokėti įnašą pertvarkomai įstaigai vietoj tam tikrų kreditorių išsipareigojimų nurašymo ar konvertavimo, kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir pertvarkymo institucija nusprendžia į gelbėjimo privačiomis lėšomis proceso taikymo sritį neįtraukti tam tikrų kreditorių pagal 44 straipsnio 3–8 dalis;
- g) savanoriškai pagal 106 straipsnį teikti paskolas kitoms finansavimo struktūroms;
- h) imtis bet kurių a–g punktuose nurodytų veiksmų kartu.

Finansavimo struktūras galima naudoti imantis pirmoje pastraipoje nurodytų veiksmų ir pirkėjo atžvilgiu, kai taikoma verslo pardavimo priemonė.

2. Pertvarkymo finansavimo struktūra nenaudojama tiesiogiai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuostoliams padengti arba tai įstaigai ar subjektui rekapitalizuoti. Tuo atveju, kai dėl pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimo šio straipsnio 1 dalies tikslais dalis įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuostolių netiesiogiai perduodama pertvarkymo finansavimo struktūrai, taikomi 44 straipsnyje nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimą reglamentuojantys principai.

102 straipsnis

Tikslinis lygis

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. jų finansavimo struktūrų finansavimo lėšų suma pasiektų bent 1 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių. Valstybės narės gali nustatyti už tą sumą didesnius tikslinius lygius.

2. Per 1 dalyje nurodytą pradinį laikotarpį įnašai, skirti finansavimo struktūroms ir renkami pagal 103 straipsnį, yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki to laiko, kol bus pasiektas tikslinis lygis, vis dėlto tinkamai atsižvelgiant į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei.

Valstybės narės gali pratęsti pradinį laikotarpį ne ilgiau kaip ketveriais metais, jeigu finansavimo struktūrų iš viso išmokėta suma viršija 0,5 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių, apsaugotų pagal Direktyvą 2014/49/ES.

3. Jeigu pasibaigus 1 dalyje nurodytam pradiniam laikotarpiui turima finansavimo lėšų suma sumažėja ir nebesiekia toje dalyje nustatyto tikslinio lygio, reguliarių įnašų rinkimas pagal 103 straipsnį atnaujinamas ir vyksta tol, kol bus pasiektas tikslinis lygis. Jei po to, kai pirmą kartą pasiektas tikslinis lygis ir kai turimi finansiniai ištekliai sumažėja iki mažiau nei du trečdaliai tikslinio lygio, tie įnašai nustatomi tokio dydžio, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Nustatant reguliarius įnašus tinkamai atsižvelgiama į verslo ciklo etapą ir poveikį, kurį procikliniai įnašai galėtų turėti nustatant metinius įnašus pagal šią dalį.

4. Ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą su rekomendacijomis dėl tinkamo atskaitos taško pertvarkymo finansavimo struktūrų tiksliniam lygiui nustatyti, ypač dėl to, ar visi įsipareigojimai yra tinkamesnis pagrindas nei apdraustieji indėliai.

5. Remdamasi 4 dalyje nurodytos atskaitos rezultatais, Komisija prirėikus ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl pertvarkymo finansavimo struktūros tikslinio lygio pagrindo.

103 straipsnis

Ex-ante įnašai

1. Siekdamas pasiekti 102 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį, valstybės narės užtikrina, kad iš turinčių leidimą veikti jų teritorijoje įstaigų, įskaitant Sąjungos filialus, įnašai būtų renkami bent kas metus.

2. Kiekvienos įstaigos įnašas proporcingas jos įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus apdraustuosius indėlius, sumos ir bendrų įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus visų įstaigų, turinčių leidimą veikti tos valstybės narės teritorijoje, apdraustuosius indėlius, santykiui.

Tie įnašai koreguojami pagal įstaigų rizikos pobūdį, taikant pagal 7 dalį priimtus kriterijus.

3. Siekiant 102 straipsnyje nustatyto tikslinio lygio, į reikalingą finansavimo lėšų sumą galima įtraukti neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus, visiškai užtikrintus trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto įkaitu, laisvai prieinamus ir skirtus išimtinai pertvarkymo institucijoms naudoti 101 straipsnio 1 dalyje numatytais tiksliais. Neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalis neviršija 30 % visos pagal šį straipsnį surinktų įnašų sumos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įsipareigojimo mokėti šiame straipsnyje nustatytus įnašus vykdymas būtų užtikrintas pagal nacionalinės teisės aktus ir kad privalomi sumokėti įnašai būtų visiškai sumokėti.

Valstybės narės nustato tinkamas reguliavimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitas pareigas, kuriomis būtų užtikrintas visiškas privalomų sumokėti įnašų sumokėjimas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų patvirtintos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašai teisingai sumokėti. Valstybės narės užtikrina, kad būtų priimtos su įnašų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemonės.

5. Pagal šį straipsnį surinktos sumos naudojamos tik 101 straipsnio 1 dalies tikslais.
6. Vadovaujantis 37, 38, 40, 41 ir 42 straipsniais, iš pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos gautos sumos, palūkanos ir kitos investicijų arba kitokios pajamos gali būti skiriamos finansavimo struktūroms.
7. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų šios straipsnio 2 dalyje nurodytą įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį sampratą, atsižvelgdama į visas šias aplinkybes:
 - a) įstaigos rizikos poziciją, įskaitant jos prekybos veiklos svarbą, nebalansines pozicijas ir finansinio sverto dydį;
 - b) įmonės finansavimo šaltinių stabilumą ir įvairovę ir nesuvaržytą labai likvidų turtą;
 - c) finansinę įstaigos būklę;
 - d) tikimybę, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas;
 - e) tai, kiek įstaiga anksčiau yra pasinaudojusi nepaprastąja viešąja finansine parama;
 - f) įstaigos struktūros sudėtingumą ir sėkmingo jos pertvarkymo galimybę;
 - g) įstaigos svarbą vienos ar daugiau valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai;
 - h) tai, kad įstaiga yra IUS dalis.
8. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinama:
 - a) 4 dalyje nurodytos registravimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitos pareigos, kuriomis siekiama užtikrinti faktinį įnašų sumokėjimą;
 - b) 4 dalyje nurodytos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašai teisingai sumokėti.

104 straipsnis

Papildomi ex-post įnašai

1. Kai turimų finansavimo lėšų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, valstybės narės užtikrina, kad iš įstaigų, turinčių veiklos leidimą tų valstybių narių teritorijoje, būtų renkami papildomi *ex-post* įnašai, skirti papildomoms sumoms padengti. Tie papildomi *ex-post* įnašai paskirstomi įstaigoms laikantis 103 straipsnio 2 dalyje nustatytų taisyklių.

Papildomi *ex-post* įnašai neviršija daugiau nei tris kartus metinių įnašų sumos, nustatomos pagal 103 straipsnį.

2. Pagal šį straipsnį surinktiems įnašams taikomos 103 straipsnio 4–8 dalys.
3. Pertvarkymo institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti įstaigos papildomų *ex-post* įnašų mokėjimą į pertvarkymo finansavimo struktūrą, jei tų įnašų mokėjimas keltų pavojų įstaigos likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, bet įstaigos prašymu gali būti pratęstas. Pagal šią dalį atidėtas įnašas sumokamas, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus įstaigos likvidumui ar mokumui.
4. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos aplinkybės ir sąlygos, kuriomis įstaigos įnašo mokėjimas gali būti atidėtas pagal šio straipsnio 3 dalį.

105 straipsnis

Alternatyvios finansavimo lėšos

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamoms finansavimo struktūroms būtų suteikta teisė su įstaigomis, finansų įstaigomis ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinimosi ar kitų formų paramos, kai pagal 103 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, o galimybės nedelsiant pasinaudoti 104 straipsnyje numatytais papildomais *ex-post* įnašais nėra arba tokių įnašų nepakanka.

106 straipsnis

Finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamos finansavimo struktūros galėtų teikti prašymą dėl skolinimosi iš visų kitų finansavimo struktūrų Sąjungoje, kai:
 - a) pagal 103 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti;
 - b) nėra galimybės nedelsiant pasinaudoti 104 straipsnyje numatytais papildomais *ex-post* įnašais;
 - c) nėra galimybės priimtinomis sąlygomis nedelsiant pasinaudoti 105 straipsnyje numatytais alternatyvaus finansavimo lėšomis.
2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytomis sąlygomis jų jurisdikcijai priskiriamos finansavimo struktūros būtų įgalios skolinti kitoms Sąjungos finansavimo struktūroms.
3. Gavusi pagal 1 dalį pateiktą prašymą kiekviena kita finansavimo struktūra Sąjungoje sprendžia, ar skolinti finansavimo struktūrai, kuri pateikė prašymą. Valstybės narės gali reikalauti, kad tas sprendimas būtų priimamas pasikonsultavus su kompetentinga ministerija ar Vyriausybe arba gavus jos sutikimą. Sprendimas priimamas nepagrįstai nedelsiant.
4. Skolinančioji finansavimo struktūra ir kitos finansavimo struktūros, kurios nusprendė dalyvauti, susitaria dėl palūkanų normos, grąžinimo laikotarpio ir kitų paskolų sąlygų. Kiekvienos dalyvaujančios finansavimo struktūros paskoloms taikoma ta pati palūkanų norma, grąžinimo laikotarpis ir kitos sąlygos, išskyrus atvejus, kai visos dalyvaujančios finansavimo struktūros susitaria kitaip.

5. Kiekvienos dalyvaujančios pertvarkymo finansavimo struktūros paskolinta suma yra proporcinga konkrečios pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje apdraustųjų indėlių sumos ir dalyvaujančių pertvarkymo finansavimo struktūrų valstybėse narėse apdraustųjų indėlių bendros sumos santykiui. Tos įnašų normos gali skirtis visų dalyvaujančių finansavimo struktūrų susitarimu.

6. Kitos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūrai negražinta paskola pagal šį straipsnį laikoma pertvarkymo finansavimo struktūros, kuri suteikė paskolą, turtu ir gali būti įskaičiuojama į tos finansavimo struktūros tikslinį lygį.

107 straipsnis

Nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad 91 ar 92 straipsnyje nurodyto grupės pertvarkymo atveju, visų įstaigų, kurios yra grupės narės, nacionalinės finansavimo struktūros prisidėtų prie grupės pertvarkymo finansavimo pagal šį straipsnį.

2. 1 dalies tikslais grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su įstaigų, kurios yra tos grupės narės, pertvarkymo institucijomis, prireikus prieš imdamasi kokių nors pertvarkymo veiksmų pasiūlo finansavimo planą, kaip 91 ir 92 straipsniuose numatytos grupės pertvarkymo schemos dalį.

Dėl finansavimo plano susitariama laikantis 91 ir 92 straipsniuose nurodytos sprendimų priėmimo procedūros.

3. Finansavimo planą sudaro:

- a) poveikį patiriančios grupės subjektų vertinimas pagal 36 straipsnį;
- b) nuostoliai, kuriuos turi pripažinti kiekvienas poveikį patiriančios grupės subjektas pertvarkymo priemonių taikymo metu;
- c) kiekvieno poveikį patiriančios grupės subjekto atveju – nuostoliai, kurių patirtų kiekviena akcininkų ir kreditorių klasė;
- d) visi įnašai, kuriuos turėtų sumokėti indėlių garantijų sistemos pagal 109 straipsnio 1 dalį;
- e) pertvarkymo finansavimo struktūrų bendras įnašas ir įnašo tikslas bei forma;
- f) sumos, kurią turi sumokėti kiekviena tų valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, nacionalinė finansavimo struktūra, kad prisidėtų prie grupės pertvarkymo finansavimo ir būtų patenkintas e punkte nurodytas įnašas, apskaičiavimo pagrindas;
- g) suma, kurią turi sumokėti kiekviena iš poveikį patiriančios grupės subjektų nacionalinių finansavimo struktūrų, siekdama prisidėti prie grupės pertvarkymo finansavimo, ir tų įnašų forma;
- h) pasiskolintina suma, dėl kurios valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, finansavimo struktūros sudarys sutartis su įstaigomis, finansų įstaigomis ir kitais trečiaisiais asmenimis pagal 105 straipsnį;
- i) prireikus turėtų būti galima pratęsti naudojimosi valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, finansavimo struktūromis laikotarpį.

4. 3 dalies f punkte nurodyto įnašo paskirstymo pagrindas atitinka šio straipsnio 5 dalį ir visus pagal 12 straipsnio 3 dalies f punktą grupės pertvarkymo plane nustatytus principus, išskyrus atvejus, kai finansiniame plane būtų susitarta kitaip.

5. Išskyrus atvejus, kai finansavimo plane būtų susitarta kitaip, nustatant kiekvienos nacionalinės finansavimo struktūros įnašo apskaičiavimo pagrindą visų pirma atsižvelgiama į:

- a) 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytuose subjektuose ir įstaigose turimo pagal riziką įvertinto grupės turto dalį, nustatytą tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje;
- b) 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytuose subjektuose ir įstaigose turimo grupės turto dalį, nustatytą tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje;
- c) nuostolių, dėl kurių atsirado poreikis pertvarkyti grupę ir kurių patyrė kompetentingų institucijų prižiūrimi grupės subjektai tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje, dalį;
- d) grupės finansavimo struktūrų išteklių, kurie pagal finansavimo planą turėtų būti tiesiogiai naudojami grupės subjektams, įsteigtiems tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje, dalį.

6. Nedarant poveikio 2 daliai valstybės narės iš anksto nustato taisykles ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad visos nacionalinės finansavimo struktūros galėtų nedelsdamos sumokėti grupės pertvarkymo finansavimui skirtą įnašą.

7. Šio straipsnio tikslais valstybės narės užtikrina, kad grupės finansavimo struktūroms būtų leidžiama, laikantis 105 straipsnyje nustatytų sąlygų, su įstaigomis, finansų įstaigomis ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinosi arba kitų formų paramos.

8. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamos nacionalinės finansavimo struktūros galėtų teikti garantiją bet kokiai sumai, pasiskolintai grupės finansavimo struktūrų pagal 7 dalį sudarius sutartį.

9. Valstybės narės užtikrina, kad visos pajamos ar nauda, gautos naudojant grupės finansavimo struktūras, būtų skiriamos nacionalinėms finansavimo struktūroms pagal jų įnašus į pertvarkymo finansavimą, kaip nustatyta 2 dalyje.

108 straipsnis

Indėlių eiliškumas nemokumo atveju

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas:

- a) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei paprastų neapdraustų nepirmenybinių kreditorių reikalavimų prioritetas:
 - i) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, kuri viršija draudimo sumą, numatytą Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje;
 - ii) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei nebūtų laikomi Sąjungoje įsisteigusių įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;

b) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei a punkte nustatytas prioritetas:

i) apdraustiesiems indėliams;

ii) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas bankroto atveju.

109 straipsnis

Indėlių garantijų sistemų naudojimas vykdant pertvarkymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų ir šiais veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, indėlių garantijų sistema, su kuria yra susijusi įstaiga, atsako už:

- a) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – suma, kuri būtų buvusi nurašyta iš apdraustųjų indėlių siekiant padengti įstaigos nuostolius pagal 46 straipsnio 1 dalies a punktą, jei apdraustieji indėliai būtų buvę įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis proceso taikymo sritį ir būtų buvę nurašyti tokiu pačiu mastu kaip ir kreditorių skolos, laikantis tokio paties eiliškumo pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus; arba
- b) kai taikoma viena ar daugiau pertvarkymo priemonių, išskyrus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę – nuostolį, kurių apdraustieji indėlininkai būtų patyrę, suma, jei apdraustieji indėlininkai būtų patyrę nuostolį, proporcingų kreditorių patirtiems nuostoliams, laikantis tokio paties eiliškumo pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemos atsakomybė negali būti didesnė už nuostolį, kuriuos ji būtų turėjusi padengti, jei įstaiga būtų buvusi likviduota pagal įprastinę bankroto procedūrą, suma.

Kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nereikalaujama, kad indėlių garantijų sistema mokėtų įnašus įstaigos ar laikinos įstaigos rekapitalizavimo išlaidoms padengti pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą.

Kai atlikus vertinimą pagal 74 straipsnį, nustatoma, kad iš indėlių garantijų sistemos pertvarkymui skirtas įnašas buvo didesnis už grynuosius nuostolius, kurių ji būtų patyrusi jei įstaiga būtų buvusi likviduota pagal įprastinę bankroto procedūrą atveju, indėlių garantijų sistema turi teisę reikalauti, kad iš pertvarkymo finansavimo struktūros būtų sumokėtas skirtumas pagal 75 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sumos, už kurią pagal šio straipsnio 1 dalį atsakinga indėlių garantijų sistema, nustatymas atitiktų 36 straipsnyje nurodytas sąlygas.

3. Taikant 1 dalį indėlių garantijų sistemos išmokos išmokamos grynaisiais pinigais.

4. Kai reikalavimus atitinkantys indėliai, laikyti pertvarkomoje įstaigoje, perduoti kitam subjektui pagal verslo pardavimo priemonę arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, indėlininkai nebetenka teisės teikti reikalavimų indėlių garantijų sistemai pagal Direktyvą 2014/49/ES dėl neperkeltos savo indėlių, laikomų pertvarkomoje įstaigoje, dalies, jeigu perkelta lėšų suma lygi bendram garantijos lygiui, numatytam Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje, arba jį viršijia.

5. Nepaisant 1–4 dalių, jei turimi finansiniai indėlių garantijų sistemos ištekliai naudojami pagal nurodytas dalis ir po to sumažėjo iki mažiau nei dviejų trečdalių indėlių garantijų sistemos tikslinio lygio, nustatomi tokio dydžio reguliarūs indėlių garantijų sistemos įnašai, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemų atsakomybė nėra didesnė už sumą, lygią 50 % jos tikslinio indėlių garantijų sistemų lygio pagal Direktyvos 2014/49/ES 10 straipsnį. Valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinio bankų sektoriaus ypatumus, gali nustatyti didesnę nei 50 % lygį.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemos dalis pagal šią direktyvą nėra didesnė už nuostolius, kuriuos ji patirtų likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

SANKCIJOS

110 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas ir jas taikyti, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikytinų tais atvejais, kai nesilaikoma nacionalinių nuostatų perkeltiant šią direktyvą ir imasi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Kai valstybės narės nusprendžia nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų už pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, jos pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas. Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pažeidžiamos įstaigoms, finansų įstaigoms ir Sąjungos patronuojančiosioms įmonėms nustatytos 1 dalyje nurodytos pareigos, administracines sankcijas būtų galima skirti valdymo organo nariams ir kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems fiziniams asmenims, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų.

3. Įgaliojimai paskirti šioje direktyvoje numatytas administracines sankcijas priskiriami pertvarkymo institucijoms ar (jei tai ne ta pati institucija) kompetentingoms institucijoms, atsižvelgiant į pažeidimo rūšį. Pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, jog administracinėmis sankcijomis ar kitomis administracinėmis priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus sprendamos tarpvalstybinius klausimus.

4. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos naudojasi savo administraciniais įgaliojimais taikyti sankcijas pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę bet kuriuo iš šių būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos funkcijas tokioms institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

111 straipsnis

Konkrečios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos sankcijos ir kitos administracinės priemonės, taikomos bent šiais atvejais:

- a) kai neparengiami, neprižiūrimi ir neatnaujinami gaivinimo planai ir grupės gaivinimo planai, taip pažeidžiant 5 arba 7 straipsnį;

- b) kai kompetentingai institucijai nepranešama apie ketinimą teikti grupės finansinę paramą, taip pažeidžiant 25 straipsnį;
- c) kai nepateikiama visa informacija, būtina pertvarkymo planams parengti, taip pažeidžiant 11 straipsnį;
- d) kai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organas nepraneša kompetentingai institucijai, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pažeisdamas 81 straipsnio 1 dalį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir administracines priemones:

- a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas už pažeidimą atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų įstaiga, Sąjungos patronuojančioji įmonė arba kitas juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- b) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;
- c) laikiną draudimą bet kurios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organo ar vyresniosios vadovybės nariui, arba bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti pareigas įstaigose ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytuose subjektuose;
- d) juridinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 10 % to juridinio asmens bendros metinės grynosios apyvartos praėjusiais veiklos metais. Jei juridinis asmuo yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama apyvarta laikoma apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotuosiose finansinėse ataskaitose;
- e) fizinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba atitinkamą sumą nacionaline 2014 m. liepos 2 d. tose valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro;
- f) administracines baudas, kurių suma būtų ne daugiau nei du kartus didesnė nei naudos, gautos padarius pažeidimą, suma, jei tokią naudą galima nustatyti;

112 straipsnis

Administracinių sankcijų skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbtų administracines sankcijas, kurias jos skyrė už nacionalinių nuostatų, priimtų siekiant perkelti šią direktyvą, pažeidimus, kai tokios sankcijos nebuvo apskųstos arba kai buvo išnaudotos apskundimo galimybės. Taip skelbiama nepagrįstai nedelsiant po to, kai fizinis arba juridinis asmuo, kuriam skirta sankcija, informuojamas apie tą sankciją, įskaitant informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir fizinio arba juridinio asmens, kuriam skirta sankcija, tapatybę.

Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia skelbti apskundžiamas sankcijas, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialioje interneto svetainėje skelbia informaciją apie to skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.

2. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių informaciją apie skirtas sankcijas skelbia anonimiškai ir laikydamosi nacionalinės teisės:

- a) kai sankcija skiriama fiziniam asmeniui ir kai atlikus privalomą išankstinį asmens duomenų paskelbimo proporcingumo vertinimą nustatoma, kad toks paskelbimas būtų neproporcingas;

- b) jei dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;
- c) jei dėl paskelbimo būtų padaryta, kai tai galima nustatyti, neproporcinga žala įstaigoms ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams arba susijusiems fiziniams asmenims.

Tokiais atvejais atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, jog per tą laikotarpį nebeliks priežasčių, dėl kurių reikėtų skelbti anonimiškai.

3. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje būtų saugoma bent penkerius metus. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys pertvarkymo institucijos arba kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje saugomi tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis galiojančiomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

4. EBI ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. Komisijai pateikia ataskaitą dėl valstybių narių anonimiškai paskelbtos informacijos apie sankcijas, kaip numatyta 2 dalyje, visų pirma nurodydama, ar tarp valstybių narių pastebėta didelių skirtumų šiuo klausimu. Toje ataskaitoje taip pat aptariami dideli skirtumai, susiję su sankcijų paskelbimo trukme pagal sankcijų skelbimą reglamentuojančią valstybių narių nacionalinę teisę.

113 straipsnis

EBI vykdomas centrinės duomenų bazės administravimas

1. Laikydamosi 84 straipsnyje nurodytų griežtų profesinės paslapties saugojimo reikalavimų pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos informuoja EBI apie visas pagal 111 straipsnį skirtas administracines sankcijas ir apie skundų nagrinėjimo eigą ir rezultatus. EBI administruoja centrinę sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai pertvarkymo institucijų keitimosi informacija tikslais; šia duomenų baze gali naudotis tik pertvarkymo institucijos, o ji atnaujinama remiantis pertvarkymo institucijų pateikta informacija. EBI administruoja centrinę sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai kompetentingų institucijų keitimosi informacija tikslais; šia duomenų baze gali naudotis tik kompetentingos institucijos, o ji atnaujinama remiantis kompetentingų institucijų pateikta informacija.

2. EBI administruoja tinklalapį, kuriame pateikiamos nuorodos į kiekvienos pertvarkymo institucijos paskelbtas sankcijas bei kiekvienos kompetentingos institucijos paskelbtas sankcijas pagal 112 straipsnį ir nurodomas laikotarpis, kurį kiekviena valstybė narė skelbia sankcijas.

114 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų bei pertvarkymo institucijų naudojimas įgaliojimais taikyti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių baudų dydį kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, prireikus įskaitant:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, pavyzdžiui, nustatomą pagal atsakingo juridinio asmens bendrą apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas;
- d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;

- e) trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija aktyvumą;
- g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens įvykdytus pažeidimus;
- h) visas galimas sisteminės pažeidimo pasekmes.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

VYKDYMO ĮGALIOJIMAI

115 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 2 straipsnio antroje pastraipoje, 44 straipsnio 11 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 103 straipsnio 7 ir 8 dalyse ir 104 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio antroje pastraipoje, 44 straipsnio 11 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 103 straipsnio 7 ir 8 dalyse ir 104 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 2 straipsnio antrą pastraipą, 44 straipsnio 11 dalį, 76 straipsnio 4 dalį, 103 straipsnio 7 ir 8 dalis ir 104 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.
6. Komisija nepriima deleguotųjų aktų, jei Europos Parlamentui skirtas nagrinėjimo laikas dėl darbo pertraukos sutrumpėja iki mažiau kaip penkių mėnesių, įskaitant galimą pratęsimą.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

DIREKTYVŲ 82/891/EEB, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES IR 2013/36/ES IR REGLAMENTŲ (ES) nr. 1093/2010 IR (ES) nr. 648/2012 DALINIAI PAKEITIMAI

116 straipsnis

Direktyvos 82/891/EEB dalinis pakeitimas

Direktyvos 82/891/EEB 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

- „4. Taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/35/ES (*) 1 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys.

(*) 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, 2011 4 29, p. 1).“

117 straipsnis

Direktyvos 2001/24/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/24/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„3. Ši direktyva taip pat taikoma investicinėms įmonėms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (*) 4 straipsnio 1 dalies 2 unkte, ir jų filialams, esantiems kitose valstybėse narėse nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės.

4. Taikant pertvarkymo priemones ir vykdant pertvarkymo įgaliojimus, numatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES (**), ši direktyva taip pat taikoma finansų įstaigoms, įmonėms ir patronuojančiosioms įmonėms, kurioms taikoma Direktyva 2014/59/ES.

5. Šios direktyvos 4 ir 7 straipsniai netaikomi, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 83 straipsnis.

6. Šios direktyvos 33 straipsnis netaikomas, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnis.

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudenčių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

(**) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“;

2. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šios direktyvos tikslais:

- buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte,
- priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte,
- filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte,
- kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte arba pertvarkymo institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte, kiek tai susiję su reorganizavimo priemonėmis, kurių imamasi pagal tą direktyvą,

- administratorius – asmuo ar įstaiga, kuri (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti reorganizavimo priemones,
- administracinės arba teisminės institucijos – valstybių narių administracinės arba teisminės institucijos, kurioms suteikta su reorganizavimo priemonėmis arba likvidavimo procedūromis susijusi kompetencija,
- reorganizavimo priemonės – priemonės, skirtos kredito įstaigos ar investavimo firmos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, finansinei būklei išsaugoti arba atkurti, ir galinčios daryti poveikį trečiųjų šalių pirmiau turėtoms teisėms, įskaitant priemones, susijusias su galimybe sustabdyti mokėjimus, vykdymo užtikrinimo priemones arba sumažinti reikalavimus; tos priemonės apima pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais, numatytais Direktyvoje 2014/59/ES,
- likvidatorius – asmuo ar įstaiga, kuri (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti likvidavimo procedūras,
- likvidavimo procedūros – valstybės narės administracinių arba teisminių institucijų pradėtos ir prižiūrimos kolektyvinės procedūros, skirtos turtui realizuoti, prižiūrint minėtoms institucijoms, įskaitant tuos atvejus, kai tokios procedūros nutraukiamos pagal kompromisinį susitarimą su kreditoriais ar kitą panašią priemonę,
- reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos/2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte, (*)
- priemonės – finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje;

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).“;

3. 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Užskaitos sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams, užskaitos sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.“;

4. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Atpirkimo sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams ir šios direktyvos 24 straipsniui, atpirkimo sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.“

118 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB dalinis pakeitimas

Direktyva 2002/47/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Šios direktyvos 4–7 straipsniai netaikomi apribojimams, taikomiems susitarimų dėl finansinio įkaito vykdymui, susitarimų dėl finansinio įkaito, kaip pareigos įvykdymo užtikrinimo, baigiamosios užskaitos ar įskaitymo nuostatų galiojimo apribojimams, taikomiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies IV arba V skyrių, arba tokiems apribojimams, kurie dėl panašios galios nustatomi valstybės narės teisėje, kad būtų palengvintas tvarkingas 2 dalies c punkto iv papunktyje ir d punkte nurodytų subjektų pertvarkymas, kuriam taikomos apsaugos priemonės, bent lygiavertės nustatytoms Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies VI skyriuje; (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“;

2. 9a straipsnis pakeičiamas taip:

„9a straipsnis

Direktyvos 2008/48/EB ir 2014/59/ES

Šia direktyva nedaromas poveikis direktyvoms 2008/48/EB ir 2014/59/ES.“

119 straipsnis

Direktyvos 2004/25/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2004/25/EB 4 straipsnio 5 dalyje įterpiama ši pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalis nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

120 straipsnis

Direktyvos 2005/56/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2005/56/EB 3 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje (*).

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

121 straipsnis

Direktyvos 2007/36/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2007/36/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

2. 5 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad, Direktyvos 2014/59/ES tikslais visuotinis susirinkimas dviejų trečdalių galiojančių balsų dauguma gali nuspręsti (arba iš dalies pakeisti statutą į jį įtraukiant nuostatą, pagal kurią tai numatoma), kad pranešimas apie visuotinio susirinkimo sušaukimą dėl kapitalo didinimo platinamas trumpesnę laikotarpį, nei nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, jei tas susirinkimas neįvyksta per dešimt kalendorinių dienų po pranešimo išplatavimo ir jei yra įgyvendintos Direktyvos 2014/59/ES 27 arba 29 straipsnio sąlygos ir kapitalą būtina padidinti siekiant išvengti tos direktyvos 32 ir 33 straipsniuose numatytų pertvarkymo sąlygų.

6. 5 dalies tikslais netaikoma 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta kiekvienos valstybės narės pareiga nustatyti vieną terminą, 6 straipsnio 4 dalyje nurodyta pareiga užtikrinti, kad būtų sudaryta galimybė laiku gauti patikslintą darbotvarkę, ir 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta kiekvienos valstybės narės pareiga nustatyti bendrą apskaitos dieną.“

122 straipsnis

Direktyvos 2011/35/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2011/35/ES 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES (*) IV antraštinėje dalyje.

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES, ir 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

123 straipsnis

Direktyvos 2012/30/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2012/30/ES 45 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 10 straipsnis, 19 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 2 ir 3 dalys, 31 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, 33–36, 40, 41 ir 42 straipsniai nebūtų taikomi tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

124 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES dalinis pakeitimas

Išbraukiama Direktyvos 2013/36/ES 74 straipsnio 4 dalis.

125 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 dalinis pakeitimas

Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnio 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. kompetentinga institucija:

- i) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte bei kaip nurodyta direktyvose 2007/64/EB ir 2009/110/EB;
- ii) taikant direktyvas 2002/65/EB ir 2005/60/EB – institucijos, kompetentingos užtikrinti, kad kredito ir finansų įstaigos laikytųsi tų direktyvų reikalavimų;
- iii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES atžvilgiu paskirta įstaiga, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte (*);
- iv) atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES – pertvarkymo įstaiga, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte (**).

(*) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

(**) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

2. 40 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kad būtų galima veikti taikant Direktyvą 2014/59/ES, 1 dalies b punkte nurodytą Stebėtojų tarybos narį, jei tinkama, gali lydėti kiekvienos valstybės narės pertvarkymo institucijos atstovas, neturintis balso teisės.“

126 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„k) pertvarkymo institucijoms, paskirtoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 3 straipsnį. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

127 straipsnis

EBI pertvarkymo komitetas

Kad galėtų rengti EBI sprendimus, priimamus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 44 straipsnį, įskaitant sprendimus dėl techninių reguliavimo standartų projektų ir techninių įgyvendinimo standartų projektų, susijusių su šioje direktyvoje numatytomis pertvarkymo institucijoms pavestomis užduotimis, EBI pagal to reglamento 41 straipsnį įsteigia nuolatinį vidaus komitetą. Visų pirma, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 38 straipsnio 1 dalį EBI užtikrina, kad joks tame straipsnyje nurodytas sprendimas niekaip nepažeistų valstybių narių fiskalinės atsakomybės. Tą vidaus komitetą sudaro šios direktyvos 3 straipsnyje nurodytos pertvarkymo institucijos.

Šios direktyvos tikslais EBI bendradarbiauja su EDPPi ir EVPRI Europos priežiūros institucijų jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 54 straipsnį, Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.

Šios direktyvos tikslais EBI užtikrina struktūrinį pertvarkymo komiteto ir kitų Reglamente (ES) Nr. 1093/2010 nurodytų funkcijų atskyrimą. Pertvarkymo komitetas skatina pertvarkymo planų rengimą ir derinimą, taip pat kuria žlungančių finansų įstaigų pertvarkymo metodus.

128 straipsnis

Bendradarbiavimas su EBI

Šios direktyvos tikslais kompetentingos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiauja su EBI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentingos ir pertvarkymo institucijos nedelsdamos suteikia EBI visą informaciją, būtiną jos pareigoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį vykdyti.

*129 straipsnis***Peržiūra**

Ne vėliau kaip 2018 m. birželio 1 d. Komisija peržiūri šios direktyvos įgyvendinimą ir pateikia įgyvendinimo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Visų pirma ji įvertina šiuos aspektus:

- a) remdamasi 4 straipsnio 7 dalyje nurodyta EBI ataskaita – poreikį daryti dalinius pakeitimus siekiant kuo labiau sumažinti skirtumus nacionaliniu lygiu;
- b) remdamasi 45 straipsnio 19 dalyje nurodyta EBI ataskaita – poreikį daryti dalinius pakeitimus siekiant kuo labiau sumažinti skirtumus nacionaliniu lygiu;
- c) pagal šią direktyvą EBI pavestų pareigų, įskaitant tarpininkavimo vaidmenį, atlikimą ir veiksmingumą.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

Nepaisant pirmoje pastraipoje numatytos peržiūros ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d. Komisija peržiūri konkrečiai 13, 18 ir 45 straipsnių nuostatų, susijusių su EBI įgaliojimais vykdyti privalomą tarpininkavimą, taikymą, kad būtų atsižvelgta į būsimus finansines paslaugas reglamentuojančios teisės pokyčius. Ta ataskaita ir prireikus visi prie jos pridedami pasiūlymai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai.

*130 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo 2015 m. sausio 1 d.

Tačiau valstybės narės taiko nuostatas, priimtas laikantis IV antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnio nuostatų, vėliausiai nuo 2016 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

*131 straipsnis***Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

124 straipsnis įsigalioja 2015 m. sausio 1 d.

132 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

PRIEDAS

A SKIRSNIS

I gaivinimo planus įtrauktina informacija

Gaivinimo plane pateikiama ši informacija:

1. svarbiausių plano elementų santrauka ir bendro gaivinimo masto santrauka;
2. reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateikto gaivinimo plano santrauka;
3. informacijos teikimo ir atskleidimo planas, kuriame apibūdinama, kaip įmonė ketina valdyti galimas neigiamas rinkos reakcijas;
4. įvairūs kapitalo ir likvidumo veiksmai, reikalingi įstaigos gyvybingumui ir finansinei būklei išlaikyti ar atkurti;
5. kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
6. išsamus reikšmingų veiksmingo plano įgyvendinimo laiku kliūčių aprašas, įskaitant poveikio likusiems grupės subjektams, klientams ir sandorių šalims vertinimą;
7. ypatingos svarbos funkcijų nustatymas;
8. išsamus įstaigos pagrindinių verslo linijų, operacijų ir turto vertės bei paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
9. išsamus aprašas, kaip gaivinimo planavimas įtraukiamas į įstaigos valdymo struktūrą, gaivinimo plano tvirtinimo ir už plano rengimą ir vykdymą atsakingų organizacijos darbuotojų nustatymo politika ir tvarka;
10. tvarka ir priemonės įstaigos nuosavoms lėšoms išsaugoti ar atkurti;
11. tvarka ir priemonės, kuriomis būtų užtikrinama, kad įstaiga turėtų pakankamai galimybių naudotis nepaprastosios padėties finansavimo šaltiniais, įskaitant galimus likvidumo šaltinius, turimo įkaito vertinimą ir galimybės perduoti likvidumą tarp grupės subjektų ir verslo linijų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad įstaiga galėtų toliau vykdyti savo veiklą ir įgyvendinti savo įsipareigojimus suėjus terminui;
12. tvarka ir priemonės rizikai ir finansiniam svertui mažinti;
13. tvarka ir priemonės įsipareigojimams restruktūrizuoti;
14. tvarka ir priemonės verslo linijoms restruktūrizuoti;
15. tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant galimybę nuolat naudotis finansų rinkų infrastruktūromis;
16. tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant nepertraukiamą įstaigos veiklos procesų veikimą, įskaitant infrastruktūrą ir IT paslaugas;
17. parengiamosios priemonės, kurių tikslas – padėti parduoti turtą ar verslo linijas per finansiniam patikimumui atkurti tinkamą laikotarpį;
18. kiti vadovybės veiksmai ar strategijos finansiniam patikimumui atkurti ir tikėtinas finansinis tų veiksmų ar strategijų poveikis;

19. parengiamosios priemonės, kurių įstaiga ėmėsi ar planuoja imtis, kad būtų lengviau įgyvendinti gaivinimo planą, įskaitant priemones, būtinas siekiant laiku rekapitalizuoti įstaigą;
20. rodiklių sistema, kurioje apibrėžiami lygiai, kuriuos pasiekus galima imtis plane nurodytų atitinkamų veiksmų.

B SKIRSNIS

Informacija, kurios pertvarkymo institucijos gali reikalauti iš įstaigų pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti

Pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti būtų pateikiama bent ši informacija:

1. išsamus įstaigos organizacinės struktūros aprašas, įskaitant visų juridinių asmenų sąrašą;
2. tiesioginio vertybinių popierių savininkų tapatybė ir kiekvieno juridinio asmens balsavimo teisių ir balsavimo teisės nesuteikiančių teisių dalis;
3. kiekvieno juridinio asmens vieta, įsisteigimo jurisdikcija, licencijavimas ir aukščiausia vadovybė;
4. įstaigos ypatingos svarbos veiklos ir pagrindinių verslo linijų schema, įtraukiant reikšmingą turtą ir įsipareigojimus, susijusius su tokia veikla ir verslo linijomis, nurodant konkrečius juridinius asmenis;
5. išsamus įstaigos sudedamųjų dalių ir visų jos juridinių asmenų įsipareigojimų aprašas, išskiriant bent trumpalaikių ir ilgalaikių skolų, užtikrintųjų, neužtikrintųjų ir subordinuotųjų įsipareigojimų rūšis ir sumas;
6. išsamus įstaigos tinkamų įsipareigojimų aprašas;
7. procesai, būtini siekiant nustatyti, kam įstaiga įkeitė įkaitą, įkaitą turintis asmuo ir jurisdikcija, kurioje yra įkaitas;
8. įstaigos ir jos juridinių asmenų nebalansinių pozicijų aprašas, susiejant su ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
9. reikšmingos įstaigos apsidraudimo pozicijos, susiejant su atskirais juridiniais asmenimis;
10. didžiausios ar svarbiausios įstaigos sandorio šalys, taip pat didžiausių sandorio šalių žlugimo poveikio įstaigos finansinei būklei analizė;
11. visos sistemos, kuriose įstaiga vykdo daug ar didelės vertės prekybos sandorių, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
12. kiekviena mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistema, kurioje įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
13. išsamus pagrindinių valdymo informacinių sistemų sąrašas ir aprašas, įtraukiant rizikos valdymo, apskaitos, finansų ir reguliavimo ataskaitų teikimo sistemas, kuriomis naudojasi įstaiga, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
14. 13 punkte nurodytų sistemų savininkų tapatybė, su tomis sistemomis susiję susitarimai dėl paslaugų lygio, programinė įranga ir sistemos ar licencijos, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;

15. juridinių subjektų nurodymas ir schema, parodant įvairių juridinių asmenų tarpusavio sąsajas ir priklausomumą, kaip antai:
- bendras arba pasidalijamasis personalas, įrenginiai ir sistemos,
 - kapitalo, finansavimo ar likvidumo tvarka,
 - esamos ar nepaprastosios padėties kredito pozicijos,
 - susitarimai dėl priešpriešinių garantijų, priešpriešinių įkaitų tvarka, priešpriešinių išsipareigojimų neįvykdymo nuostatos ir susijusių įmonių užskaitos tvarka,
 - rizikos perdavimas ir kompensacinės prekybos susitarimai; susitarimai dėl paslaugų lygio;
16. kiekvieno juridinio asmens kompetentinga ir pertvarkymo institucija;
17. valdymo organo narys, atsakingas už informacijos, būtinos įstaigos pertvarkymo planui parengti, teikimą, ir asmenys, atsakingi už skirtingus juridinius asmenis, ypatingos svarbos veiklą ir pagrindines verslo linijas (jei tai ne tas pats asmuo);
18. įstaigoje įdiegtos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad pertvarkymo atveju pertvarkymo institucija turėtų visą būtiną informaciją, nustatytą pačios pertvarkymo institucijos, kad ji galėtų įgyvendinti pertvarkymo priemones ir įgaliojimus;
19. visi susitarimai, kuriuos įstaiga ir jos juridiniai asmenys yra sudarę su trečiaisiais asmenimis ir kurie gali būti nutraukti institucijoms priėmus sprendimą taikyti pertvarkymo priemonę, ir tai, ar nutraukimo pasekmės gali turėti įtakos pertvarkymo priemonės taikymui;
20. likvidumo šaltinių, kurie gali būti panaudoti pertvarkymui remti, aprašas;
21. informacija apie turto suvaržymus, likvidų turtą, nebalansinę veiklą, apsidraudimo strategijas ir registravimo praktiką.

C SKIRSNIS

Dalykai, į kuriuos pertvarkymo institucija privalo atsižvelgti vertindama sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo galimybę

Vertindama sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo galimybę, pertvarkymo institucija įvertina šiuos dalykus:

Kai vertinama sėkmingo grupės pertvarkymo galimybė, nuorodos į įstaigą apima bet kurį 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodytą subjektą arba įstaigą, priklausančią grupei, atsižvelgiant į tai:

1. kokių mastu įstaiga gali pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą susieti su juridiniais asmenimis;
2. kokių mastu teisinės ir įmonės struktūros suderintos su pagrindinėmis verslo linijomis ir ypatingos svarbos veikla;
3. kokių mastu yra sukurtos struktūros, kuriomis užtikrinami pakankami personalo, infrastruktūros, finansavimo, likvidumo ir kapitalo išteklių pagrindinėms verslo linijoms bei ypatingos svarbos veiklai remti ir vykdyti;
4. kokių mastu įstaigos sudaryti paslaugų susitarimai yra įgyvendintini įstaigos pertvarkymo atveju;
5. kokių mastu įstaigos valdymo struktūra yra pakankama siekiant valdyti įstaigos vidaus politiką, susijusią su susitarimais dėl paslaugų lygio, ir užtikrinti jos laikymąsi;

6. koku mastu įstaiga yra įdiegusi pagal susitarimą dėl paslaugų lygio numatytų paslaugų perleidimo tretiesiems asmenims procesą ypatingos svarbos funkcijų ar pagrindinių verslo linijų atskyrimo atveju;
7. koku mastu įdiegti nenumatytų atvejų planai ir priemonės, kuriais būtų užtikrinama nuolatinė galimybė naudotis mokėjimo ir atsiskaitymo sistemomis;
8. koks yra valdymo informacinių sistemų pakankamumas užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos galėtų rinkti tikslią ir išsamią informaciją apie pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą, kad būtų galima sparčiau priimti sprendimus;
9. koks yra valdymo informacinių sistemų gebėjimas bet kuriuo metu, net sparčiai besikeičiančiomis sąlygomis, teikti informaciją, būtiną veiksmingam įstaigos pertvarkymui užtikrinti;
10. koku mastu įstaiga yra testavusi savo valdymo informacines sistemas taikydama pertvarkymo institucijos apibrėžtus nepalankiausių sąlygų scenarijus;
11. koku mastu įstaiga gali užtikrinti savo valdymo informacinių sistemų veikimo tęstinumą poveikį patiriančios įstaigos ir naujos įstaigos atžvilgiu tais atvejais, kai ypatingos svarbos veikla ir pagrindinės verslo linijos yra atskirtos nuo kitos veiklos ir verslo linijų;
12. koku mastu įstaiga yra įdiegusi tinkamus procesus, siekdama užtikrinti, kad teiktų pertvarkymo institucijoms informaciją, būtiną indėlininkų tapatybei ir pagal indėlių garantijų sistemas apdraustųjų indėlių sumoms nustatyti;
13. kai grupėje yra naudojamos grupės subjektų tarpusavio garantijos, koku mastu tos garantijos yra suteikiamos rinkos sąlygomis ir kiek atsparios su jomis susijusios rizikos valdymo sistemos;
14. kai grupė yra kompensacinių sandorių dalyvė, koku mastu tie sandoriai vykdomi rinkos sąlygomis ir koku mastu atsparios su ta sandorių praktika susijusios rizikos valdymo sistemos;
15. koku mastu dėl grupės subjektų tarpusavio garantijų naudojimo ar kompensacinių registravimo sandorių didėja poveikio plitimas grupėje;
16. koku mastu grupės teisinė struktūra kliudo taikyti pertvarkymo priemones dėl juridinių asmenų skaičiaus, grupės struktūros sudėtingumo ar sunkumų verslo linijas priskiriant grupės subjektams;
17. įstaigos tinkamų išipareigojimų suma ir rūšis;
18. kai vertinimas susijęs su mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove, koku mastu grupės subjektų, kurie yra įstaigos ar finansų įstaigos, pertvarkymas gali turėti neigiamų pasekmių nefinansinei grupės daliai;
19. ar yra sudarytų susitarimų dėl paslaugų lygio ir ar jie patikimi;
20. ar trečiųjų valstybių institucijos turi pertvarkymo priemonių, būtinų Sąjungos pertvarkymo institucijų vykdomiems pertvarkymo veiksams remti, ir koks yra Sąjungos ir trečiųjų valstybių institucijų koordinuojamų veiksmų mastas;
21. kokia galimybė naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į turimas priemones ir įstaigos struktūrą;
22. koku mastu grupės struktūra leidžia pertvarkymo institucijai pertvarkyti visą grupę arba vieną ar daugiau grupės subjektų, nesukeliant didelių tiesioginių ar netiesioginių neigiamų pasekmių finansų sistemai, pasitikėjimui rinka ar ekonomikai ir siekiant kuo labiau pakelti visos grupės vertę;

23. grupių, turinčių pagal kitą jurisdikciją įsteigtų patronuojamųjų įmonių, atveju – kokios procedūros ir priemonės galėtų palengvinti pertvarkymą;
 24. ar įmanoma naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į galimą poveikį kreditoriams, sandorio šalims, klientams ir darbuotojams bei veiksnius, kurių gali imtis trečiųjų valstybių institucijos;
 25. koku mastu galima adekvačiai įvertinti įstaigos pertvarkymo poveikį finansų sistemai ir pasitikėjimui finansų rinkai;
 26. koku mastu įstaigos pertvarkymas galėtų turėti didelių tiesioginių ar netiesioginių neigiamų pasekmių finansų sistemai, pasitikėjimui rinkai ar ekonomikai;
 27. koku mastu būtų galima užkirsti kelią problemos plitimui į kitas įstaigas ar finansų rinkas taikant pertvarkymo priemones ir naudojantis įgaliojimais;
 28. koku mastu įstaigos pertvarkymas galėtų daryti reikšmingą poveikį mokėjimo ar atsiskaitymo sistemų veikimui.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/65/ES**2014 m. gegužės 15 d.****dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES****(nauja redakcija)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB ⁽⁴⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁵⁾. Kadangi ją reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) Tarybos direktyva 93/22/EEB ⁽⁶⁾ siekiama nustatyti sąlygas, kuriomis leidžiama veiklos leidimą turintiems investicinėms įmonėms ir bankams, kuriems jų buveinės valstybėse buvo suteiktas veiklos leidimas ir kurie ten prižiūrimi, gali teikti nurodytas paslaugas ar steigti filialus kitose valstybėse narėse. Tuo tikslu ta direktyva siekta suderinti investicinėms įmonėms taikomus pirminio veiklos leidimo suteikimo ir veiklos reikalavimus, įskaitant verslo etikos taisykles. Joje taip pat buvo numatytas kai kurių reguliuojamų rinkų veiklos sąlygų derinimas;
- (3) pastaraisiais metais vis daugiau investuotojų tampa aktyvesni finansų rinkose ir jiems yra siūlomas sudėtingesnis ir platesnis paslaugų ir priemonių spektras. Atsižvelgiant į tuos pokyčius, Sąjungos teisinė sistema turėtų apimti visas investuotojams skirtas veiklos rūšis. Tuo tikslu būtina užtikrinti tokio masto derinimą, kokio reikia norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą ir leisti investicinėms įmonėms, jų buveinės valstybėms vykdant priežiūrą, teikti paslaugas visoje Sąjungoje, sudarančioje vidaus rinką. Todėl Direktyva 93/22/EEB buvo pakeista Direktyva 2004/39/EB;
- (4) finansų krizė atskleidė finansų rinkų veikimo ir skaidrumo trūkumų. Finansų rinkų raida atskleidė, kad būtina stiprinti finansinių priemonių rinkų reguliavimo sistemą, taip pat ir tais atvejais, kai tokiose rinkose vykdoma nebiržinė prekyba, siekiant padidinti skaidrumą, geriau apsaugoti investuotojus, stiprinti pasitikėjimą, spręsti nereguliuojamų sričių klausimą ir užtikrinti, kad priežiūros institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų savo užduotims atlikti;

⁽¹⁾ OL C 161, 2012 6 7, p. 3.

⁽²⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 80.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁾ Žiūrėti III priedo A dalį.

⁽⁶⁾ 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27).

- (5) tarptautinės reguliavimo institucijos sutaria, kad vienas iš finansų krizės veiksmių buvo su įmonių valdymu susiję trūkumai daugelyje finansų įstaigų, įskaitant tai, kad nebuvo veiksmingos stabdžių ir atsvarų sistemos. Dėl pernelyg didelės ir nepagrįstos rizikos kai kurios pavienės finansų įstaigos gali žlugti, o valstybėse narėse ir visame pasaulyje gali kilti sisteminių problemų. Dėl netinkamos įmonių, teikiančių paslaugas klientams, veiklos gali būti padaryta žalos investuotojams ir prarastas jų pasitikėjimas. Siekiant pašalinti potencialiai žalingą tų įmonių valdymo tvarkos trūkumų poveikį, Direktyvą 2004/39/EB reikėtų papildyti išsamesniais principais ir būtiniausiais standartais. Tie principai ir standartai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į investicinių įmonių pobūdį, mastą ir sudėtingumą;
- (6) ES Finansinės priežiūros aukšto lygio darbo grupė paragino Sąjungą parengti darnesnę finansų reguliavimo dokumentų rinkinį. Tariantis dėl būsimos Europos priežiūros sistemos, 2009 m. birželio 18–19 d. Europos Vadovų Taryba taip pat pabrėžė poreikį parengti bendrą Europos taisyklių sąvadą, taikytiną visoms vidaus rinkos finansų įstaigoms;
- (7) todėl dalis Direktyvos 2004/39/EB turėtų būti išdėstyta nauja redakcija kaip ši direktyva, o dalis pakeičiama Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 600/2014 ⁽¹⁾. Abu teisiniai dokumentai kartu turėtų sudaryti teisinę sistemą, pagal kurią būtų reglamentuojami investicinėms įmonėms, reguliuojamoms rinkoms, duomenų teikimo paslaugų teikėjams ir trečiųjų valstybių įmonėms, teikiančioms investicines paslaugas arba vykdančioms investicinę veiklą Sąjungoje, taikytini reikalavimai. Todėl ši direktyva turėtų būti skaitoma kartu su tuo reglamentu. Šioje direktyvoje turėtų būti išdėstytos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas veiklos leidimų išdavimas, kontrolinio akcijų paketo įsigijimas, naudojimasis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, investicinių įmonių veiklos sąlygos siekiant užtikrinti investuotojų apsaugą, buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų įgaliojimai ir sankcijų nustatymo tvarka. Kadangi pagrindinis šios direktyvos tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines minėtų sričių nuostatas, ji turėtų būti pagrįsta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 53 straipsnio 1 dalimi. Direktyva yra tinkamos formos dokumentas siekiant sudaryti sąlygas, kai būtina, šia direktyva reglamentuojamų sričių įgyvendinimo nuostatas pritaikyti prie visų esamų kiekvienos valstybės narės konkrečios rinkos ir teisinės sistemos ypatumų;
- (8) į finansinių priemonių sąrašą tikslinga įtraukti biržos prekių išvestines finansines priemones ir kitas priemones, kurių sudarymo ir prekybos būdams turėtų būti taikomos tos pačios tradicinės finansines priemones reglamentuojančios nuostatos;
- (9) į finansinių priemonių taikymo sritį taip pat bus įtrauktos energetikos sutartys, už kurias atsiskaitoma fiziškai ir kuriomis prekiaujama organizuotos prekybos sistemose (toliau – OPS), išskyrus sutartis, kurios jau reglamentuojamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1227/2011 ⁽²⁾. Kai kurių priemonių buvo imtasi siekiant sumažinti dėl tokių įtrauktų nuostatų atsirandantį poveikį įmonėms, prekiaujančioms tais produktais. Toms įmonėms šiuo metu netaikomi nuosavų lėšų reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ⁽³⁾, ta išimtis bus peržiūreta pagal to reglamento 493 straipsnio 1 dalį prieš jai nustojant galioti ir ne vėliau kaip 2017 m. pabaigoje. Kadangi tos sutartys yra finansinės priemonės, joms nuo pat pradžios būtų taikomi finansų rinkų srities teisės reikalavimai, todėl pozicijų ribojimas, pranešimo apie sandorius ir piktnaudžiavimo rinka reikalavimai būtų taikomi nuo šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 taikymo pradžios dienos. Vis dėlto Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 684/2012 ⁽⁴⁾ nustatytų tarpuskaitos pareigų ir garantinės įmokos taikymui numatytas 42 mėnesių laikotarpis;
- (10) reikėtų riboti biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama OPS ir už kurias atsiskaitoma fiziškai, taikymo srities siaurinimą siekiant išvengti spragos, kuri gali lemti reguliacinį arbitražą. Todėl būtina numatyti deleguotąjį aktą, kuriuo patikslinama frazės „privaloma atsiskaityti fiziškai“ reikšmė, atsižvelgiant bent į tai, kad reikia sukurti įvykdomą ir privalomą pareigą atsiskaityti fiziškai, kurios nebūtų galima išvengti ir dėl kurios nebūtų suteikiama teisė atsiskaityti grynaisiais arba per užskaitos sandorius, išskyrus *force majeure* atvejus, įsipareigojimų nevykdymą ar kitus *bona fide* atvejus, kai neįmanoma įvykdyti įsipareigojimų;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 84).

⁽²⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (OL L 326, 2011 12 8, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudenčių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

- (11) neatidėliotinių sandorių antrinėse rinkose, kuriose prekiaujama apyvartiniais taršos leidimais, pasitaikė nemažai nesąžiningos veiklos atvejų, dėl kurių gali sumažėti pasitikėjimas apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, sukurta pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ⁽¹⁾, todėl imamasi priemonių apyvartinių taršos leidimų registrų sistemai sustiprinti ir prekybai apyvartiniais taršos leidimais skirtos sąskaitos atidarymo sąlygoms sugriežtinti. Siekiant padidinti tų rinkų vientisumą ir užtikrinti veiksmingą jų veikimą, įskaitant visapusišką prekybos veiklos priežiūrą, tikslinga papildyti priemones, kurių imamasi pagal Direktyvą 2003/87/EB, visiškai įtraukiant apyvartinius taršos leidimus į šios direktyvos ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 ⁽²⁾ taikymo sritį priskiriant juos finansinėms priemonėms;
- (12) šios direktyvos tikslas – reglamentuoti įmones, kurios vykdo įprastą profesinę arba verslo veiklą, t. y. teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą profesiniu pagrindu. Todėl į taikymo sritį nereikėtų įtraukti asmenų, vykdančių kitą profesinę veiklą;
- (13) būtina nustatyti išsamią reguliavimo tvarką, kuria reglamentuojamas finansinių priemonių sandorių vykdymas neatsižvelgiant į tiems sandoriams sudaryti naudojamus prekybos būdus, siekiant užtikrinti aukštą investuotojų sandorių vykdymo kokybę bei išlaikyti finansų sistemos vientisumą ir bendrą efektyvumą. Turėtų būti numatyta nuosekli sistema, kurioje atsižvelgiama į rizikos veiksnius ir reglamentuojamos pagrindinės pavedimų vykdymo sistemų rūšys, šiuo metu naudojamos Europos finansų rinkose. Būtina pripažinti, kad greta reguliuojamų rinkų atsirado naujos kartos organizuotos prekybos sistemos, kurioms turėtų būti taikomi reikalavimai užtikrinti efektyvų ir organizuotą finansų rinkų veikimą, taip pat užtikrinti, kad tokios reguliavimo spragos nebūtų naudingos tokioms organizuotos prekybos sistemoms;
- (14) visos prekybos vietos, t. y. reguliuojamos rinkos, daugiašalės prekybos sistemos (toliau – DPS) ir OPS, turėtų nustatyti skaidrias ir nediskriminacines taisykles, kuriomis būtų reglamentuojama teisė naudotis sistema. Vis dėlto nors reguliuojamoms rinkoms ir DPS turėtų ir toliau būti taikomi panašūs reikalavimai dėl to, kas gali tapti jų nariais ar dalyviais, OPS turėtų turėti galimybę nustatyti ir apriboti teisę naudotis sistema remdamasi, *inter alia*, jų vaidmeniu ir išpareigojimais klientų atžvilgiu. Tuo atžvilgiu prekybos vietos turėtų turėti galimybę apibrėžti kriterijus, pagal kuriuos reglamentuojama sistema, kaip antai kuo mažesnės delsos sistema, su sąlyga, kad tai daroma atvirai ir skaidriai, o platformos operatorius nesiima diskriminacinių veiksmų;
- (15) pagrindinė sandorio šalis (toliau – PSS) – Reglamente (ES) Nr. 648/2012 apibrėžta kaip juridinis asmuo, kuris tarpininkauja sandorio šalims sandoriuose, kurie sudaromi vienoje ar daugiau finansų rinkų, tapdamas pirkėju kiekvieno pardavėjo atžvilgiu ir pardavėju kiekvieno pirkėjo atžvilgiu. PSS neįtrauktos į OPS sąvoką, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;
- (16) asmenys, turintys teisę dalyvauti reguliuojamose rinkose arba DPS, vadinami nariais arba dalyviais. Tie terminai gali būti vartojami kaip sinonimai. Tais terminais nevadinami naudotojai, kurie prie prekybos vietų prisijungia tik per tiesioginę elektroninę prieigą;
- (17) sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus reikėtų apibrėžti kaip investicines įmones, kurios dažnai, organizuotai, sistemingai ir didele apimtimi prekiauja savo sąskaita vykdydamos klientų pavedimus ne reguliuojamoje rinkoje, DPS arba OPS. Siekiant užtikrinti, kad ta termino apibrėžtis investicinėms įmonėms būtų taikoma objektyviai ir veiksmingai, bet kuri dvišalė prekyba su klientais turėtų būti tinkama, o siekiant nustatyti investicines įmones, iš kurių reikalaujama įsiregistruoti sistemingai sandorius savo viduje sudarančiais tarpininkais, reikėtų parengti kriterijus. Nors prekybos vietos yra sistemos, kuriose sąveikauja daug trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesų, sistemingai sandorius savo viduje sudarančiam tarpininkui neturėtų būti leidžiama sujungti trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesų funkciniu požiūriu tokiu pačiu būdu, kaip ir prekybos vietoje;
- (18) šios direktyvos taikymo sritis neturėtų apimti asmenų, valdančių nuosavą turtą ir įmones, kurie neteikia investicinių paslaugų arba neužsiima investicine veikla, išskyrus savo sąskaita vykdomą prekybą finansinėmis priemonėmis, kurios nėra biržos prekių išvestinės finansinės priemonės, apyvartiniai taršos leidimai ar jų išvestinės finansinės priemonės, nebent jie yra rinkos formuotojai, reguliuojamos rinkos ar DPS nariai arba dalyviai, arba turi tiesioginę elektroninę prieigą prie prekybos vietos, taiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodą arba prekiauja savo sąskaita vykdydami klientų pavedimus;

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- (19) 2011 m. balandžio 15 d. G20 finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų komunikate nurodoma, kad biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkų dalyviai turėtų būti tinkamai reglamentuojami ir prižiūrimi, todėl reikia pakeisti tam tikras Direktyvoje 2004/39/EB numatytas išimtis;
- (20) asmenų, kurie savo sąskaita vykdo prekybą, įskaitant rinkos formuotojus, užsiimančius veikla, susijusia su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, išskyrus asmenis, kurie užsiima prekyba savo sąskaita vykdydami klientų pavedimus, arba kurie savo pagrindinio verslo klientams arba tiekėjams teikia investicines paslaugas, susijusias su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, apyvartiniais taršos leidimais arba jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, nereikėtų įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį, su sąlyga, kad ta veikla yra papildoma pagrindinės veiklos atžvilgiu grupės lygmeniu ir kad ta pagrindinė veikla nėra investicinių paslaugų teikimas, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, nei banko veikla, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES⁽¹⁾, arba biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkos formavimas, o tie asmenys netaiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodo. Techniniai kriterijai, taikomi siekiant nustatyti, ar veikla yra papildoma tokios pagrindinės veiklos atžvilgiu, turėtų būti paaiškinti techniniuose reguliavimo standartuose, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus kriterijus;
- Tais kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad į šios direktyvos taikymo sritį būtų įtrauktos nefinansinės įmonės, kurių prekybos finansinėmis priemonėmis mastas yra neproporcingas, palyginus su investicijų į pagrindinę veiklą mastu. Todėl tais kriterijais reikėtų atsižvelgti bent į būtinybę užsiimti papildoma veikla, kuri grupės lygmeniu sudaro mažąją veiklos dalį, ir į prekybos veiklos apimtį, palyginus su bendra rinkos prekybos veikla toje turto kategorijoje. Kai reguliavimo institucijos pagal Sąjungos arba nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba kai prekybos vietos reikalauja vykdyti pareigą užtikrinti likvidumą prekybos vietoje, vertinant, ar veikla yra papildoma, derėtų neatsižvelgti į tokias pareigas įvykdyti sudarytus sandorius;
- (21) šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014, kuriais abiem reglamentuojamos ne biržos ir biržinės išvestinės finansinės priemonės Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais, veikla, kurią, manoma, galima objektyviai įvertinti ir nustatyti, kad ji mažina riziką, tiesiogiai susijusi su komercine veikla ar išdo finansavimo veikla, ar grupės viduje vykdomais sandoriais, turėtų būti laikoma atitinkančia Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;
- (22) asmenys, prekiaujantys biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, apyvartiniais taršos leidimais ir jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, taip pat gali prekiauti kitomis finansinėmis priemonėmis vykdydami komercinę bendrovės turto rizikos valdymo veiklą, kuria siekiama apsaugoti nuo rizikos, kaip antai valiutos kurso rizikos. Todėl svarbu paaiškinti, kad išimtis taikomos kumuliatyviai. Pavyzdžiui, 2 straipsnio 1 dalies j punkte numatyta išimtimi gali būti naudojamas kartu su 2 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta išimtimi;
- (23) vis dėlto siekiant išvengti bet kokio galimo piktnaudžiavimo išimtimis, į šios direktyvos taikymo sritį turėtų būti įtraukti finansinių priemonių rinkos formuotojai, kurie nėra biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, apyvartinių taršos leidimų ar jų išvestinių finansinių priemonių rinkos formuotojai, su sąlyga, kad jų rinkos formavimo veikla laikoma papildoma jų pagrindinės veiklos atžvilgiu grupės lygmeniu ir su sąlyga, kad jie netaiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodo, ir jie neturėtų galėti naudotis išimtimis. Asmenys, prekiaujantys savo sąskaita vykdam klientų pavedimus arba taikantys didelio dažnio algoritminės prekybos metodą taip pat turėtų būti įtraukti į šios direktyvos taikymo sritį ir neturėtų galėti naudotis išimtimis;
- (24) prekyba savo sąskaita vykdam klientų pavedimus turėtų apimti įmones, kurios vykdo įvairių klientų pavedimus juos suderindamos pagal tarpininko atliekamo suderinimo principą (kompensacinė prekyba), jos turėtų būti laikomos tarpininkais ir joms turėtų būti taikomos šios direktyvos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas ir pavedimų vykdymas klientų vardu, ir prekyba savo sąskaita;
- (25) pavedimų, susijusių su finansinėmis priemonėmis, vykdymas kaip papildoma veikla, vykdoma dviejų asmenų, kurių pagrindinė veikla grupės lygmeniu nėra nei investicinių paslaugų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, nei banko veiklos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2013/36/ES, teikimas, neturėtų būti laikomas prekyba savo sąskaita vykdam klientų pavedimus;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (26) tekste pateiktos nuorodos į asmenis turėtų būti suprantamos kaip nuorodos tiek į fizinius, tiek į juridinius asmenis;
- (27) šios direktyvos taikymo sritis neturėtų apimti draudimo įmonių, kurių veikla yra tinkamai stebima kompetentingų rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros institucijų ir kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB⁽¹⁾, kai jos vykdo minėtoje direktyvoje nurodytą veiklą;
- (28) asmenims, neteikiantiems paslaugų trečiosioms šalims, bet kurių veikla yra investicinių paslaugų teikimas tik juos patronuojančiosioms įmonėms, savo patronuojamosioms įmonėms ar kitoms juos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms, neturėtų būti taikoma ši direktyva;
- (29) kai kurios vietinės energijos tiekimo įmonės ir pramonės įrenginių, kuriems taikoma ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, operatoriai, siekdami apsidrausti nuo komercinės rizikos, susieja kelių rūšių prekybos veiklą ir rangos pagrindu paveda ją vykdyti nekonsoliduotoms patronuojamosioms įmonėms. Tos bendrosios įmonės neteikia jokių kitų paslaugų ir atlieka tą pačią funkciją, kaip ir 28 konstatuojamojoje dalyje nurodyti asmenys. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, taip pat turėtų būti galima netaikyti šios direktyvos bendrosioms įmonėms, kurias bendrosios nuosavybės teise valdo vietinės energijos tiekimo įmonės ar operatoriai, nurodyti Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio f punkte, ir kurios neteikia jokių kitų paslaugų, tik investicines paslaugas vietinėms energijos tiekimo įmonėms ar operatoriams, nurodytiems Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio f punkte, su sąlyga, kad toms vietinėms energijos tiekimo įmonėms ar tiems operatoriams taikoma išimtis pagal 2 straipsnio 1 dalies j punktą, jeigu jie patys teiktų tas investicines paslaugas. Vis dėlto siekiant užtikrinti, kad būtų sukurtos tinkamos apsaugos priemonės ir užtikrinta tinkama investuotojų apsauga, valstybės narės, nusprendusios taikyti išimtį tokioms bendrosioms įmonėms, turėtų joms taikyti reikalavimus, kurie būtų bent analogiški šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams, visų pirma veiklos leidimo išdavimo etapu, vertinant jų reputaciją bei patirtį ir visų akcininkų tinkamumą, persvarstant pradinio veiklos leidimo išdavimo ir vykdomos priežiūros sąlygas, taip pat verslo etikos pareigas;
- (30) asmenys, kurie vykdydami profesinę veiklą investicines paslaugas teikia tik pavieniais atvejais, neturėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį su sąlyga, kad ta veikla yra reglamentuota ir atitinkamos taisyklės nedraudžia pavieniais atvejais teikti investicinių paslaugų;
- (31) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, susijusias išimtinai su darbuotojų dalyvavimo valdant akcinį kapitalą programų administravimu, ir dėl to neteikiantiems investicinių paslaugų trečiosioms šalims, neturėtų būti taikoma ši direktyva;
- (32) būtina nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka centriniai bankai ir kitos įstaigos, vykdančios panašias funkcijas, taip pat valstybės įstaigos, kurioms pavesta valdyti valstybės skolą ar dalyvauti ją valdant (ši koncepcija apima ir investavimą, susijusį su ja), išskyrus tas įstaigas, kurios yra iš dalies ar visiškai valdomos valstybės, tačiau kurių vaidmuo yra komercinis ar susijęs su akcijų įsigijimu;
- (33) siekiant aiškiau nustatyti Europos centrinių bankų sistemai (toliau – ECBS), kitoms nacionalinėms įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas, ir valdant valstybės skolą dalyvaujančioms institucijoms taikomą išimčių tvarką, tikslinga tokias išimtis taikyti tik institucijoms ir įstaigoms, kurios atlieka savo funkcijas laikydamosi vienos valstybės narės teisės arba Sąjungos teisės aktų, taip pat tarptautinėms institucijoms, kurių narės yra dvi ar daugiau valstybių narių ir kurių paskirtis – mobilizuoti lėšas ir teikti finansinę pagalbą savo narėms, kurios patiria ar gali patirti didelių finansavimo sunkumų, kaip antai Europos stabilumo mechanizmui;
- (34) būtina nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka kolektyvinio investavimo įmonės ir pensijų fondai, neatsižvelgiant į tai, ar jų veikla koordinuojama Sąjungos lygmeniu, bei depozitoriumai ar tokių įmonių valdytojai, nes jie turi laikytis konkrečių taisyklių, tiesiogiai pritaikytų jų veiklai;

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

- (35) būtina nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatenka perdavimo sistemos operatoriai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 4 punkte arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/73/EB ⁽²⁾ 2 straipsnio 4 punkte arba vykdančios savo užduotis pagal tas direktyvas, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 714/2009 ⁽³⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 715/2009 ⁽⁴⁾ arba pagal tuos teisėkūros procedūra priimamus teisės aktus priimtus tinklo kodeksus arba gaires. Pagal tuos pagal teisėkūros procedūrą priimamus teisės aktus perdavimo sistemos operatoriai turi konkrečias pareigas ir atsakomybę, jiems taikoma konkreti sertifikavimo tvarka ir juos prižiūri konkrečių sektorių kompetentingos institucijos. Perdavimo sistemos operatoriams taip pat reikėtų taikyti išimtį, kai siekiami vykdyti savo užduotis pagal tuos pagal teisėkūros procedūrą priimamus teisės aktus arba pagal tuos reglamentus priimtus tinklo kodeksus ar gaires jie pasitelkia kitus asmenis, kurie veikia kaip paslaugų teikėjai jų vardu. Perdavimo sistemos operatoriams tokia išimtis neturėtų būti taikoma, kai jie teikia investicines paslaugas ar vykdo investicinę veiklą finansinių priemonių srityje, įskaitant, kai jie valdo antrinės prekybos finansinėmis perdavimo teisėmis platformą;
- (36) norėdamas pasinaudoti šioje direktyvoje nustatytais išimtimis, atitinkamas asmuo turėtų nuolat laikytis tokioms išimtimis nustatytų sąlygų. Visų pirma, jei asmuo teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą ir jam taikomos šios direktyvos išimtys, nes grupės lygmeniu tokios paslaugos ar veikla yra papildomos to asmens pagrindinės veiklos atžvilgiu, tam asmeniui nebeturėtų būti taikoma išimtis, susijusi su papildomomis paslaugomis, kai tokių paslaugų teikimas ar veikla nustoja būti papildoma veikla to asmens pagrindinės veiklos atžvilgiu;
- (37) asmenys, teikiantys investicines paslaugas ir (arba) vykdančios investicinę veiklą, reglamentuojamą šioje direktyvoje, turėtų gauti buveinės valstybių narių kompetentingų institucijų išduodamus veiklos leidimus, kuriais užtikrinama investuotojų apsauga ir finansų sistemos stabilumas;
- (38) kredito įstaigoms, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2013/36/ES, neturėtų prireikti kito leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų teikti investicines paslaugas arba vykdyti investicinę veiklą. Kredito įstaigai nusprendus pradėti teikti investicines paslaugas arba vykdyti investicinę veiklą, kompetentingos institucijos, prieš suteikdamos veiklos leidimą pagal Direktyvą 2013/36/ES, turėtų patikrinti, ar ji laikosi atitinkamų šios direktyvos nuostatų;
- (39) struktūrizuoti indėliai atsirado kaip investicinių produktų forma, tačiau Sąjungos lygmeniu jiems netaikomi jokie teisėkūros procedūra priimti aktai dėl investuotojų apsaugos, o kitoms struktūrizuotoms investicijoms tokie teisėkūros procedūra priimti aktai taikomi. Todėl tikslinga sustiprinti investuotojų pasitikėjimą ir labiau suvienodinti reguliavimą, susijusį su skirtingų mažmeninių investicinių produktų paketų platinimu, siekiant užtikrinti pakankamą investuotojų apsaugos lygį visoje Sąjungoje. Dėl tos priežasties į šios direktyvos taikymo sritį tikslinga įtraukti struktūrizuotus indėlius. Šiuo klausimu būtina paaiškinti, kad struktūrizuoti indėliai yra investicinių produktų forma, jie neapima indėlių, susietų vien su palūkanų normomis, kaip antai *Euribor* arba *Libor*, nepriklausomai nuo to, ar palūkanų normos nustatytos iš anksto, ar yra fiksuotos arba kintamos. Todėl tokie indėliai neturėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį;
- (40) šios direktyvos taikymas investicinėms įmonėms, parduodančioms klientams su struktūrizuotais indėliais susijusius paslaugas (produktus) arba juos konsultuojančioms dėl struktūrizuotų indėlių, turėtų būti suprantamas kaip direktyvos taikymas tais atvejais, kai jos veikia kaip tų produktų, kurių emitentais yra kredito įstaigos, galinčios priimti indėlius pagal Direktyvą 2013/36/ES, tarpininkai;
- (41) centriniai vertybinių popierių depozitoriumai (toliau – CVPD) – finansų rinkoms sisteminiu požiūriu svarbios įstaigos, užtikrinančios pirminį vertybinių popierių registravimą, ankstesnių emisijų vertybinių popierių sąskaitų tvarkymą ir atsiskaitymą beveik pagal visus vertybinių popierių sandorius. CVPD atskirai reglamentuoja Sąjungos teisė, pagal kurią jiems visų pirma taikomos veiklos leidimų suteikimo ir tam tikros veiklos sąlygos. Vis dėlto CVPD galėtų kartu su pagrindinėmis paslaugomis, kurios nurodytos kitoje Sąjungos teisėje, teikti investicines paslaugas ir vykdyti investicinę veiklą, kurios reglamentuojamos šioje direktyvoje;

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 94).

⁽³⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009 8 14, p. 15).

⁽⁴⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL L 211, 2009 8 14, p. 36).

Siekiant užtikrinti, kad visiems subjektams, teikiantiems investicines paslaugas arba vykdančioms investicinę veiklą, būtų taikoma ta pati reguliavimo sistema, tinkama užtikrinti, kad tokiems CVPD nebūtų taikomi šios direktyvos reikalavimai, susiję su veiklos leidimų išdavimu ir tam tikromis veiklos sąlygomis, o Sąjungos teisės aktai, reglamentuojantys CVPD, turėtų užtikrinti, kad jiems būtų taikomos šios direktyvos nuostatos, kai jie teikia investicines paslaugas arba užsiima investicine veikla papildomai prie paslaugų, nurodytų tuose Sąjungos teisės aktuose;

- (42) siekiant Sąjungoje padidinti investuotojų apsaugą, tikslinga apriboti sąlygas, kuriomis valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos asmenims, teikiantiems investicines paslaugas klientams, kuriems dėl to nėra užtikrinama apsauga pagal šią direktyvą. Visų pirma tikslinga reikalauti iš valstybių narių tiems asmenims taikyti reikalavimus, kurie būtų bent analogiški šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams, visų pirma veiklos leidimo išdavimo etapu, vertinant jų reputaciją ir patirtį bei visų akcininkų tinkamumą, persvarstant pradinio veiklos leidimų išdavimo ir vykdomos priežiūros sąlygas, taip pat verslo etikos pareigas;

Be to, asmenims, kuriems ši direktyva netaikoma, turėtų būti taikoma investuotojų kompensavimo sistema, pripažįstama pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/9/EB ⁽¹⁾, arba profesinės civilinės atsakomybės draudimas, kuriuo atvejais, kuriais taikoma ta Direktyva, užtikrinama lygiavertė apsauga jų klientams;

- (43) kai investicinė įmonė nereguliariai teikia vieną ar daugiau veiklos leidime nenurodytų investicinių paslaugų arba vykdo veiklos leidime nenumatytą investicinę veiklą, neturėtų būti reikalaujama, kad ji gautų papildomą leidimą pagal šią direktyvą;
- (44) šios direktyvos tikslais pavidimų priėmimo ir perdavimo veikla taip pat turėtų apimti dviejų arba daugiau investuotojų suvedimą, siekiant, kad tie investuotojai sudarytų sandorį;
- (45) investicinėms įmonėms ir kredito įstaigoms, platinančioms savo pačių išleidžiamas finansines priemones, ši direktyva turėtų būti taikoma tais atvejais, kai jos konsultuoja savo klientus dėl investicijų. Siekiant panaikinti neuztikrintumą ir padidinti investuotojų apsaugą, tikslinga numatyti, kad ši direktyva būtų taikoma tais atvejais, kai investicinės įmonės ir kredito įstaigos pirminėje rinkoje platina savo pačių išleidžiamas finansines priemones neteikdamos jokių konsultacijų. Tuo tikslu reikėtų išplėsti pavidimų vykdymo klientų vardu paslaugos apibrėžtį;
- (46) pagal tarpusavio pripažinimo ir buveinės valstybės narės priežiūros principus valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų suteikti veiklos leidimų arba turėtų juos atšaukti, kai tokie veiksniai, kaip antai veiklos programų turinys, geografinis pasiskirstymas arba faktiškai atlikta veikla, aiškiai rodo, kad investicinė įmonė pasirinko vienos kurios nors valstybės narės teisinę sistemą, siekdama išvengti kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje ji ketina vykdyti arba vykdo didesnę savo veiklos dalį, galiojančių griežtesnių normų. Investicinė įmonė, turinti juridinio asmens statusą, turėtų gauti veiklos leidimą toje valstybėje narėje, kurioje yra registruota jos būstinė. Investicinė įmonė, neturinti juridinio asmens statuso, turėtų gauti veiklos leidimą toje valstybėje narėje, kurioje yra jos pagrindinė buveinė. Be to, valstybės narės turėtų reikalauti, kad pagrindinė investicinės įmonės buveinė visuomet būtų buveinės valstybėje narėje ir kad ji joje vykdytų faktinę veiklą;
- (47) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/44/EB ⁽²⁾ nustatyti išsamūs kriterijai, taikytini investicinių įmonių siūlomo įsigijimo rizikos ribojimu pagrįstam vertinimui, ir jų taikymo tvarka. Siekiant užtikrinti vertinimo proceso, taip pat jo rezultatų teisinį tikrumą, aiškumą ir nuspėjamumą, tikslinga patvirtinti toje direktyvoje nustatytus rizikos ribojimu pagrįstus vertinimo kriterijus ir procedūrą;

⁽¹⁾ 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

⁽²⁾ 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).

Visų pirma kompetentingos institucijos turėtų įvertinti siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą, taikydamos visus šiuos kriterijus: siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją, bet kokio asmens, kuris vadovaus investicinės įmonės verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį, siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, tai, ar investicinė įmonė galės laikytis rizikos ribojimu pagrįstų reikalavimų pagal šią direktyvą arba kitas direktyvas, visų pirma, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/87/EB ⁽¹⁾ ir Direktyvą 2013/36/ES, tai, ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad vykdomi ar įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veiksmai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB ⁽²⁾ 1 straipsnyje, arba buvo bandyta įvykdyti tokius veiksmus, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų riziką;

- (48) buveinės valstybėje narėje veiklos leidimą gavusiai investicinei įmonei turėtų būti suteikta teisė teikti investicines paslaugas ar vykdyti investicinę veiklą visoje Sąjungoje, nereikalaujant kreiptis į kompetentingą instituciją dėl atskiro veiklos leidimo toje valstybėje narėje, kurioje ji pageidauja teikti tokias paslaugas ar vykdyti tokią veiklą;
- (49) atsižvelgiant į tai, kad tam tikros investicinės įmonės yra atleistos nuo tam tikrų pareigų, nustatytų Direktyvoje 2013/36/ES, jos turėtų būti įpareigos turėti arba minimalaus dydžio kapitalą, arba profesinės civilinės atsakomybės draudimą, arba juos abu. To draudimo sumos turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į patikslinimus, padarytus vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB ⁽³⁾. Ta kapitalo pakankamumui taikoma specialia tvarka neturėtų būti daromas poveikis sprendimams dėl atitinkamo tų įmonių traktavimo pagal būsimus Sąjungos teisės aktų, kuriais reglamentuojamas kapitalo pakankamumas, pakeitimus;
- (50) atsižvelgiant į tai, kad rizikos ribojimu pagrįsto reguliavimo sritis turėtų apimti tik subjektus, kurie, profesionaliai tvarkydami prekybos knyga, gali kelti sandorio šalies riziką kitiems rinkos dalyviams, subjektams, savo sąskaita užsiimantiems prekyba finansinėmis priemonėmis kurios nėra išvestinės finansinės priemonės, apyvartiniai taršos leidimai ar jų išvestinės finansinės priemonės, ši direktyva neturėtų būti taikoma, su sąlyga, kad jie nėra rinkos formuotojai, neprekiauja savo sąskaita vykdydami klientų pavedimus, nėra reguliuojamos rinkos ar DPS nariai ar dalyviai, neturi tiesioginės elektroninės prieigos prie prekybos vietos ir netaiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodą;
- (51) siekiant apsaugoti investuotojo teises į nuosavybę ir kitas panašias teises į vertybinius popierius ir investuotojo teises įmonei patikėtų lėšų atžvilgiu, tos teisės turėtų būti atskirtos nuo įmonės teisių. Vis dėlto šis principas neturėtų drausti įmonei užsiimti verslu savo vardu, tačiau investuotojo naudai, pavyzdžiui, vertybinių popierių skolinimu, kai tai būtina dėl sandorio pobūdžio ir investuotojas tam pritaria;
- (52) reikalavimai dėl klientų turto apsaugos yra itin svarbi priemonė, skirta klientams apsaugoti teikiant paslaugas ir vykdamą veiklą. Tų reikalavimų galima netaikyti, kai visos lėšų ir finansinių priemonių nuosavybės teisės perleidžiamos investicinei įmonei siekiant vykdyti visus esamus ar būsimus, faktinius, nenumatytus ar numatomus įsipareigojimus. Dėl tos plataus taikymo galimybės gali susidaryti neapibrėžtumas ir kilti pavojus su klientų turto apsauga susijusių reikalavimų veiksmingumui. Taigi, bent jau mažmeninių klientų turto atžvilgiu tikslinga apriboti investicinių įmonių galimybę sudaryti susitarimus dėl finansinio įkaito pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/47/EB ⁽⁴⁾, siekiant užsitikrinti įsipareigojimų įvykdymą arba kitaip juos įvykdyti;
- (53) būtina stiprinti investicinių įmonių, reguliuojamų rinkų ir duomenų teikimo paslaugų teikėjų valdymo organų vaidmenį užtikrinant patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą įmonių valdymą, rinkos vientisumo skatinimą ir investuotojų interesų rėmimą. Investicinės įmonės, reguliuojamos rinkos ir duomenų teikimo paslaugų teikėjų valdymo organas turėtų visuomet skirti pakankamai laiko ir turėti pakankamą bendrų žinių, įgūdžių ir patirties, kad suprastų įmonės veiklą, įskaitant pagrindines rizikos rūšis. Kad būtų išvengta grupinio mąstymo ir būtų lengviau susidaryti nešališką nuomonę bei kritiškai vertinti sprendimus, valdymo organų sudėtis turėtų būti pakankamai įvairi amžiaus, lyties, geografinės kilmės, išsilavinimo ir profesiniu požiūriu, kad būtų galima remtis įvairiais požiūriais

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

⁽⁴⁾ 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

ir patirtimi. Tinkamu būdu didinti įvairovę taip pat būtų galima laikyti atstovavimą darbuotojams valdymo organuose, kuris įtrauktų į jų veiklą svarbią perspektyvą ir praturtintų juos tikromis žiniomis apie įmonių vidaus veiklą. Todėl įvairovė turėtų būti vienas iš kriterijų, kuriais remiantis nustatoma valdymo organų sudėtis. Klausimas dėl įvairovės taip pat turėtų būti visapusiškiau aptariamas įmonės įdarbinimo politikoje. Ta politika turėtų, pavyzdžiui, skatinti įmones atrinkti abiejų lyčių kandidatus iš galutinių sąrašų. Siekiant laikytis nuoseklaus požiūrio į įmonių valdymą reiktų kuo labiau suderinti investicinėms įmonėms keliamus reikalavimus su Direktyvoje 2013/36/ES nustatytais reikalavimais;

- (54) siekiant, kad valdymo organas galėtų veiksmingai prižiūrėti ir kontroliuoti investicinės įmonės, reguliuojamų rinkų ir duomenų teikimo paslaugų teikėjų veiklą, jis turėtų būti atsakingas ir atskaitingas už visą įmonės strategiją, atsižvelgdamas į įmonės veiklos ir rizikos pobūdį. Valdymo organas visame įmonės verslo cikle turėtų prisiimti aiškią atsakomybę dėl įmonės strateginių tikslų, rizikos strategijos ir vidaus valdymo nustatymo ir apibrėžimo, jos vidaus struktūros patvirtinimo, įskaitant personalo atrankos ir mokymo kriterijus, veiksmingos aukščiausiosios vadovybės priežiūros, bendros politikos, pagal kurią reglamentuojamas paslaugų teikimas ir veiklos vykdymas, įskaitant pardavimo srities darbuotojų atlyginimą ir naujų produktų, skirtų platinti klientams, patvirtinimą, nustatymo. Atliekant įmonių strateginių tikslų, jų vidaus struktūros, jų paslaugų teikimo ir veiklos vykdymo politikos periodinę stebėseną ir vertinimą turėtų būti užtikrinta galimybė joms nuolat vykdyti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą valdymą siekiant rinkos vientisumo ir investuotojų apsaugos. Didelis užimamų vadovaujančio pobūdžio pareigų skaičius trukdytų valdymo organo nariui skirti pakankamai laiko tos priežiūros funkcijos atlikimui;

Todėl būtina apriboti užimamų vadovaujančio pobūdžio pareigų, kurias tuo pačiu metu gali eiti institucijos valdymo organo narys skirtinguose subjektuose, skaičių. Vis dėlto taikant tokį apribojimą nereiktų atsižvelgti į vadovaujančio pobūdžio pareigas, užimamas organizacijose, kurios nesiekia daugiausia tik komercinių tikslų, kaip antai ne pelno arba labdaros organizacijos;

- (55) skirtingose valstybėse narėse nustatytos skirtingos valdymo struktūros. Dažniausia naudojamos monistinė arba dualistinė valdymo struktūros. Šioje direktyvoje pateiktomis terminų apibrėžtimis siekiama apimti visas esamas struktūras nė vienai jų neteikiant pirmenybės. Terminų apibrėžtys pateikiamos vien funkciniais sumetimais, siekiant nustatyti taisykles, kuriomis siekiama konkretaus rezultato, nepriklausomai nuo įstaigai kiekvienoje valstybėje narėje taikytinos nacionalinės bendrovių teisės. Todėl apibrėžtys neturėtų daryti poveikio bendram kompetencijų paskirstymui pagal nacionalinę bendrovių teisę;
- (56) dėl didėjančios daugelio investicinių įmonių vienu metu vykdomos veiklos rūšių įvairovės padidėja konflikto galimybė tarp tų tarpusavyje besiskiriančių veiklos rūšių ir klientų interesų. Dėl to būtina numatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrinama, kad tokie konfliktai negalėtų neigiamai paveikti jų klientų interesų. Įmonės privalo imtis efektyvių veiksmų, kad nustatytų ir suvaldytų interesų konfliktus, užkirstų jiems kelią ir kuo labiau sumažintų galimą tos rizikos poveikį. Tais atvejais, kai vis dėlto yra tam tikros likutinės rizikos, kad gali būti padaryta žala kliento interesams, prieš imantis veiklos kliento vardu, klientas turėtų būti aiškiai informuotas apie bendrą interesų konfliktų pobūdį ir (arba) priežastis, taip pat veiksmus, kurių imtasi tai rizikai sušvelninti;
- (57) pagal Komisijos direktyvą 2006/73/EB⁽¹⁾ valstybėms narėms leidžiama, atsižvelgiant į investicinėms įmonėms taikomus organizacinius reikalavimus, reikalauti įrašyti telefono pokalbius arba elektroninius pranešimus, susijusius su klientų pavedimais. Telefono pokalbių arba elektroninių pranešimų, susijusių su klientų pavedimais, įrašymas yra suderinamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (toliau – chartija) ir pateisinamas siekiant padidinti investuotojų apsaugą, gerinti rinkos priežiūrą ir didinti teisinį tikrumą investicinių įmonių ir jų klientų labui. Tokių įrašų svarba taip pat nurodyta 2010 m. liepos 29 d. Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komiteto paskelbtose techninėse konsultacijose Komisijai. Tokiais įrašais turėtų būti užtikrinama, kad būtų įrodymų, patvirtinančių klientų visų pateiktų pavedimų sąlygas ir jų atitiktį investicinių įmonių atliktiems sandoriams, taip pat siekiant nustatyti elgesį, kuris gali būti susijęs su piktnaudžiavimu rinka, įskaitant tais atvejais, kai įmonės prekiauja savo sąskaita;

⁽¹⁾ 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyva 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai (OL L 241, 2006 9 2, p. 26).

Tuo tikslu turi būti daromi visų įmonės atstovų, prekiaujančių arba ketinančių prekiauti savo sąskaita, visų pokalbių įrašai. Kai klientai pavedimus pateikia kitais kanalais, o ne telefonu, tokie pranešimai turėtų būti pateikiami patvariojoje laikmenoje, kaip antai laiškais, faksogramomis, elektroniniais laiškais, per susitikimus parengtais klientų pavedimų dokumentais. Pavyzdžiui, atitinkamų pokalbių per susitikimus su klientu turinys gali būti įrašomas protokoluose arba užrašuose. Tokie pavedimai turėtų būti laikomi lygiaverčiais telefonu gautiems pavedimams. Kai asmeniniai pokalbiai per susitikimus su klientais fiksuojami protokoluose, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų įvestos tinkamos apsaugos priemonės, siekiant užtikrinti, kad klientas dėl netikslaus šalių komunikacijos akto įrašo protokole nepatirtų nesėkmės. Tokios apsaugos priemonės neturėtų reikšti jokios kliento atsakomybės prielaidos;

Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą dėl įpareigojimo apimties, tikslinga jį taikyti visai investicinės įmonės teikiama įrangai arba įrangai, kurią ta įmonė leidžia naudoti, ir reikalauti, kad investicinės įmonės imtųsi pagrįstų veiksmų siekdamas užtikrinti, kad su sandoriais susijusiais atvejais nebūtų naudojama privačia įranga. Kompetentingos institucijos turėtų galėti susipažinti su tais įrašais, kad galėtų vykdyti savo priežiūros funkcijas ir imtis vykdymo užtikrinimo veiksmų pagal šią direktyvą, Reglamentą (ES) Nr. 600/2014, Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/57/ES ⁽¹⁾, siekiant padėti kompetentingoms institucijoms nustatyti atvejus, kada veikla neatitinka investicinių įmonių veiklą reglamentuojančios teisinės sistemos nuostatų. Investicinės įmonės ir klientai taip pat turėtų galėti susipažinti su tais įrašais, įrodančiais jų santykių raidą klientams perduodant pavedimus ir įmonėms vykdančioms sandorius. Dėl tų priežasčių tikslinga šioje direktyvoje numatyti telefono pokalbių ar elektroninių pranešimų, susijusių su klientų pavedimais, įrašymo bendrosios tvarkos principus;

- (58) vadovaudamasi 2009 m. birželio mėn. paskelbtomis Tarybos išvadomis dėl Europos finansų priežiūros stiprinimo ir siekdama prisidėti prie bendro Sąjungos finansų rinkų taisyklių sąvado kūrimo, padėti toliau plėtoti vienodas sąlygas valstybėms narėms ir rinkos dalyviams, didinti investuotojų apsaugą ir gerinti priežiūrą bei vykdymo užtikrinimą, Sąjunga yra įsipareigojusi, kai tikslinga, sumažinti valstybių narių turimą veiksmų laisvę, suteikiamą pagal Sąjungos finansinių paslaugų teisę. Be to, kad šia direktyva nustatyta telefono pokalbių arba elektroninių pranešimų, susijusių su klientų pavedimais, įrašymo bendra tvarka, tikslinga sumažinti galimybę kompetentingoms institucijoms tam tikrais atvejais pavesti priežiūros užduotis, sumažinti veiksmų laisvę, numatytą priklausomiems agentams taikytinuose reikalavimuose ir reikalavimuose dėl filialų teikiamos informacijos;
- (59) prekybos technologijų naudojimas pastarąjį dešimtmetį labai didėjo, ir dabar rinkos dalyviai jas plačiai naudoja. Daugelis rinkos dalyvių dabar naudoja algoritminę prekybą, kai kompiuteriniu algoritmu automatiškai nustatomi pavedimo aspektai ir kai žmogiškoji veikla ribota arba jos visai nėra. Reikėtų reglamentuoti dėl algoritminės prekybos kylančią riziką. Vis dėlto algoritmų naudojimas įvykdytiems sandoriams po prekybos apdoroti nėra algoritminė prekyba. Investicinė įmonė, kuri užsiima algoritmine prekyba siekdama įgyvendinti rinkos formavimo strategiją, turėtų nepertraukiamai vykdyti tą rinkos formavimą konkrečiai nurodytą prekybos vietos prekybos valandų dalį. Techniniuose reguliavimo standartuose reikėtų paaiškinti, kas sudaro konkrečiai nurodytą prekybos vietos prekybos valandų dalį užtikrinant, kad tokia konkrečiai nurodyta dalis sudaro didelę dalį palyginti su visu prekybos laiku, atsižvelgiant į konkrečios rinkos likvidumą, apimtį ir pobūdį, taip pat į finansinės priemonės, kuria prekiaujama, ypatybes;
- (60) investicinės įmonės, kurios užsiima algoritmine prekyba siekdamas rinkos formavimo strategijos turėtų turėti tinkamas tokiai veiklai taikomas sistemas ir kontrolės priemones. Tokia veikla turėtų būti suprantama atsižvelgiant į jos konkretų kontekstą ir tikslą. Todėl tokios veiklos termino apibrėžtis nepriklauso nuo apibrėžčių, kaip antai „rinkos formavimo veikla“, esančių Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 236/2012 ⁽²⁾;
- (61) specialus algoritminės prekybos porūšis yra didelio dažnio algoritminė prekyba (angl. *high frequency trading*), kurią vykdančios prekybos sistemos dideliu greičiu analizuoja iš rinkos gautus duomenis arba signalus ir per labai trumpą laiką, atsižvelgdama į tą analizę, siunčia arba atnaujina didelį pavedimų skaičių. Visų pirma, didelio dažnio algoritminė prekyba gali apimti tokius elementus, kaip antai pavedimų inicijavimą, generavimą, nukreipimą ar vykdymo operacijas, kurias sistema nustato žmogui nesikišant į atskirus prekybos aktus ar pavedimus, trumpas laikotarpis pozicijoms nustatyti ir likviduoti, didelė dienos portfelio apyvarta, didelis pavedimų ir prekybos sandorių santykis per vieną dieną ir prekybos dienos užbaigimas visiškai kompensuota arba beveik kompensuota pozicija. Didelio dažnio algoritminei prekybai būdingas, *inter alia*, didelis per dieną gaunamų pranešimų srautas, kurį sudaro pavedimai, kotiruotės arba panaikinimai. Nustatant, kas yra didelis per dieną gaunamų pranešimų srautas, reikėtų atkreipti dėmesį į faktinio kliento tapatybę, stebėjimo laikotarpio trukmę, palyginimą su bendra veikla rinkoje per

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už prekybą vertybiniais popieriais naudojantis viešai neatskleista informacija, neteisėtą viešai neatskleistos informacijos atskleidimą ir už manipuliavimą rinka (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 179).

⁽²⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 236/2012 dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir tam tikrų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsigkeitimo sandorių aspektų (OL L 86, 2012 3 24, p. 1).

tą laikotarpį ir santykinę atitinkamos veiklos koncentraciją ar suskaidymą. Didelio dažnio algoritminę prekybą prekiautojai paprastai vykdo prekybai naudodami nuosavas lėšas, tai nėra atskira strategija, bet tokioje prekyboje paprastai naudojamos modernios technologijos siekiant įgyvendinti įprastesnes prekybos strategijas, kaip antai rinkos formavimo arba arbitražo;

- (62) techninė pažanga suteikė galimybių vykdyti didelio dažnio prekybą ir išplėtoti verslo modelius. Didelio dažnio prekybą palengvina rinkos dalyvių įrenginių kolokacija, t. y., kai įrenginiai yra fiziškai arti prekybos vietos derinimo sistemos. Siekiant užtikrinti tinkamas ir sąžiningas prekybos sąlygas, būtina reikalauti, kad prekybos vietos nediskriminaciniu pagrindu, sąžiningai ir skaidriai rinkos dalyviams teiktų kolokacijos paslaugas. Naudojant prekybos technologijas padidėjo investuotojų vykdomos prekybos sparta, pajėgumas ir sudėtingumas. Dėl jų rinkos dalyviai taip pat galėjo sudaryti palankesnes sąlygas savo klientams gauti tiesioginę elektroninę prieigą prie rinkų naudojantis jų prekybos sistemomis, tiesiogine prieiga prie rinkos arba suteiktąją prieigą. Prekybos technologijos apskritai rinkai ir rinkos dalyviams buvo naudingos – rinkose dalyvauja daugiau dalyvių, padidėjo likvidumas, sumažėjo pajamingumo skirtumai, sumažėjo trumpalaikis kintamumas ir atsirado priemonių klientų pavedimams geriau įvykdyti. Tačiau dėl tų prekybos technologijų taip pat atsiranda nemažai galimos rizikos, kaip antai padidėjusi rizika, kad prekybos vietų sistemos bus pernelyg apkrautos dėl didelio pavedimų skaičiaus, rizika, kad naudojant algoritminę prekybą bus sukurta besidubliuojančių arba klaidingų pavedimų arba kitaip sutriks jos funkcijos, kad rinkoje gali kilti sąmyšis;

Be to, kyla rizika, kad algoritminės prekybos sistemos pernelyg jautriai reaguos į rinkos įvykius, dėl to gali padidėti kintamumas, jeigu rinkoje jau prieš tai buvo kokia nors problema. Galiausiai, algoritminė prekyba arba didelio dažnio algoritminės prekybos metodas, kaip ir bet kokios kitos formos prekyba, gali remtis tam tikros formos elgesiu, kuris uždraustas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014. Didelio dažnio prekyba dėl to, kad ja užsiimantys prekiautojai turi pranašumą informacijos požiūriu, gali paskatinti investuotojus vykdyti prekybą vietose, kuriose jie gali išvengti sąveikos su didelio dažnio prekyba užsiimančiais prekiautojais. Tikslinga vykdyti atskirą didelio dažnio algoritminės prekybos modelių, kurie grindžiami tam tikromis specifinėmis ypatybėmis, reguliavimo kontrolę. Kadangi tai daugiausia modeliai, grindžiami prekyba savo sąskaita, tokia kontrolė turėtų būti taikoma ir tuomet, kai modelio įgyvendinimo struktūra yra tokia, kad būtų išvengta vykdymo savo sąskaita;

- (63) tą riziką, galinčią kilti dėl didesnio technologijų naudojimo masto, geriausia sumažinti taikant priemonių ir specialių rizikos kontrolės būdų derinį, skirtą įmonėms, užsiimančioms algoritmine prekyba arba taikančioms didelio dažnio algoritminės prekybos metodą, kuris suteikia tiesioginę elektroninę prieigą, ir kitas priemones, skirtas tokioms įmonėms prieinamų prekybos vietų operatoriams. Siekiant sustiprinti rinkų atsparumą atsižvelgiant į technologijų pokytį, tos priemonės turėtų atspindėti 2012 m. vasario mėn. Europos priežiūros institucijos (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos) (toliau – EVPRI), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾ paskelbtas technines gaires dėl prekybos platformų, investicinių įmonių ir kompetentingų institucijų automatizuotoje prekybos aplinkoje taikytinų sistemų ir kontrolės priemonių (EVPRI/2012/122) ir jomis remtis. Pageidautina užtikrinti, kad visoms didelio dažnio algoritmine prekyba užsiimančioms įmonėms būtų išduodamas veiklos leidimas. Tokiu veiklos leidimu turėtų būti užtikrinta, kad toms įmonėms būtų taikomi šioje direktyvoje nustatyti organizaciniai reikalavimai ir jos būtų tinkamai prižiūrimos. Vis dėlto neturėtų būti reikalaujama, kad subjektai, kuriems veiklos leidimas suteikiamas ir jie prižiūrimi remiantis finansų sektorių reglamentuojančia Sąjungos teisės aktais, ir kuriems ši direktyva netaikoma, bet kurie užsiima algoritmine prekyba ar didelio dažnio algoritmine prekyba, neprivalėtų gauti veiklos leidimo pagal šią direktyvą, ir jiems turėtų būti taikomos tik tos priemonės ir kontrolė, kuriomis siekiama spręsti konkrečios rizikos, kylančios dėl tos rūšies prekybos, problemą. Tuo atžvilgiu siekiant užtikrinti sklandų rinkos veikimą Sąjungos lygmeniu, EVPRI turėtų atlikti svarbų koordinavimo vaidmenį nustatant tinkamą kainos pokyčio dydį;
- (64) ir investicinės įmonės, ir prekybos vietos turėtų užtikrinti, kad būtų įvestos patikimos priemonės, skirtos užtikrinti, kad vykdant algoritminę prekybą arba taikant didelio dažnio algoritminės prekybos metodą rinkoje nekiltų sąmyšis ir kad jų nebūtų galima naudoti piktnaudžiavimo tikslais. Prekybos vietos taip pat turėtų užtikrinti, kad jų prekybos sistemos būtų atsparios ir tinkamai išbandytos, jog galėtų atlaikyti didesnius pavedimų srautus arba įtampą rinkoje, ir kad prekybos vietose būtų taikomi sistemos išjungikliai, skirti prekybai laikinai sustabdyti arba suvaržyti, jeigu būtų staigių ir netikėtų kainų svyravimų;
- (65) taip pat būtina užtikrinti, kad prekybos vietose taikomos mokesčių sistemos būtų skaidrios, nediskriminuojančios ir sąžiningos, ir kad jos nebūtų sukurtos taip, jog skatintų atsirasti tvarką pažeidžiančias rinkos sąlygas. Todėl tinkama leisti prekybos vietoms patikslinti mokesčius už atšauktus pavedimus atsižvelgiant į laikotarpį, kurį

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

pavedimas buvo sistemoje, ir nustatyti mokesčius pagal konkrečią finansinę priemonę, už kurią jie taikomi. Valstybės narės taip pat turėtų galėti leisti prekybos vietoms nustatyti didesnius mokesčius už pateiktus, bet vėliau atšauktus pavedimus, arba didesnius mokesčius dalyviams, kurių atšauktų pavedimų santykis yra didelis, taip pat tiems subjektams, kurie veiklą vykdo taikydami didelio dažnio algoritminės prekybos metodą, kad šie mokesčiai atspindėti papildomą našta sistemos pajėgumui, nesudarant palankesnių sąlygų kitiems rinkos dalyviams;

- (66) be priemonių, susijusių su algoritmine prekyba ir didelio dažnio algoritminės prekybos metodais, tikslinga uždrausti investicinėms įmonėms klientams teikti tiesioginę elektroninę prieigą prie rinkų, kai tokia prieiga neteikiama per tinkamas sistemas ir jai netaikomos tinkamos kontrolės priemonės. Nepriklausomai nuo suteikiamos tiesioginės elektroninės prieigos formos tokią prieigą teikiančios įmonės turėtų užtikrinti, kad naudojantis ta paslauga būtų taikomos rizikos kontrolės priemonės ir kad tos įmonės liktų atsakingos už prekybą, pateikiamą jų klientų naudojantis firmų sistemomis arba taikant jų prekybos kodus. Tikslinga išsamius organizacinius reikalavimus, susijusius su tų naujų formų prekyba, išsamiau nustatyti techniniuose reguliavimo standartuose. Taip turėtų būti užtikrinta, kad, kai būtina, reikalavimus būtų galima iš dalies pakeisti siekiant atsižvelgti į būsimas tos srities inovacijas ir pokyčius;
- (67) siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir įgalinti kompetentingas institucijas laiku imtis atitinkamų priemonių prieš netinkamą arba piktybinę algoritminę strategiją, būtina žymomis pažymėti visus algoritmine prekyba generuotus pavedimus. Taikant žymėjimą kompetentingoms institucijoms turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti ir atskirti pavedimus, generuojamus naudojant skirtingus algoritmus, ir veiksmingai atkurti bei įvertinti algoritminių prekiautojų naudojamas strategijas. Taip turėtų būti sumažinta rizika, kad pavedimai nebus aiškiai priskirti algoritminei strategijai ir prekiautojui. Žymėjimas suteikia galimybę kompetentingoms institucijoms efektyviai ir veiksmingai reaguoti į algoritminės prekybos strategijų naudojimą, kai yra piktnaudžiavimo arba kyla rizika tvarkingam rinkos veikimui;
- (68) siekiant užtikrinti rinkos vientisumą finansų rinkose vykstančių technologinių pokyčių metu EVPRI turėtų reguliariai raginti, kad nacionaliniai ekspertai prisidėtų prie pokyčių, susijusių su prekybos technologijomis, įskaitant didelio dažnio prekybą ir naują praktiką, kurią būtų galima laikyti piktnaudžiavimu rinka, taip siekiant nustatyti ir skatinti veiksmingas tokio piktnaudžiavimo prevencijos ir šalinimo strategijas;
- (69) šiuo metu Sąjungoje veikia daug prekybos vietų, tarp kurių yra nemažai tokių, kurios prekiauja tapačiomis finansinėmis priemonėmis. Siekiant sumažinti galimą riziką investuotojų interesams, būtina įforminti ir labiau koordinuoti procesus, lemiančius pasekmes kitose prekybos vietose vykdomai prekybai, jeigu investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantys prekybos vietą, nusprendžia sustabdyti prekybą finansine priemone arba pašalinti ją iš prekybos. Siekiant teisinio tikrumo ir tinkamai spręsti interesų konfliktus, kai priimami sprendimai sustabdyti prekybą finansine priemone arba pašalinti ją iš prekybos, turėtų būti užtikrinta, kad, jeigu viena investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantys prekybos vietą, sustabdo prekybą dėl to, kad nesilaikoma jų taisyklių, kiti subjektai taip pat vykdo tą sprendimą, jei jį priima jų kompetentingos institucijos, išskyrus atvejus, kai tolesnis prekybos vykdymas gali būti pateisinamas dėl išimtinių aplinkybių. Be to, būtina įforminti ir patobulinti kompetentingų institucijų keitimąsi informacija ir bendradarbiavimą, kai tai susiję su finansinės priemonės pašalinimu iš prekybos arba prekybos ja sustabdymu prekybos vietoje. Ta tvarka turėtų būti taikoma taip, kaip būtų galima užkirsti kelią prekybos vietoms naudoti informaciją, kuri perduodama komerciniais tikslais, kai prekyba finansine priemone sustabdoma ar priemonė pašalinama iš prekybos;
- (70) finansų rinkose veikla užsiima daugiau investuotojų ir jiems teikiamos sudėtingesnės platus asortimento paslaugos ir priemonės ir, atsižvelgiant į tuos pokyčius, būtina numatyti tam tikrą derinimą siekiant visoje Sąjungoje investuotojams užtikrinti aukšto lygio apsaugą. Kai buvo priimta Direktyva 2004/39/EB, dėl didėjančios investuotojų priklausomybės nuo asmeninių rekomendacijų reikėjo įtraukti konsultacijų dėl investicijų teikimą į investicines paslaugas, kurioms taikomos veiklos leidimo suteikimo ir konkrečios verslo etikos pareigos. Siekiant sustiprinti investuotojų apsaugą, klientams ir toliau svarbios asmeninės rekomendacijos, o dėl didėjančio paslaugų ir priemonių sudėtingumo laipsnio reikia griežtinti verslo etikos pareigas;
- (71) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad investicinės įmonės veiktų savo klientų labui ir galėtų vykdyti šia direktyva nustatytas pareigas. Investicinės įmonės atitinkamai turėtų suvokti siūlomų arba rekomenduojamų finansinių priemonių savybes ir nustatyti bei peržiūrėti veiksmingą politiką ir tvarką, skirtas klientų, kuriems būtų galima tiekti produktus ir teikti paslaugas, kategorijoms nustatyti. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad investicinės įmonės, kurios kuria finansines priemones, užtikrintų, jog tie produktai būtų kuriami siekiant patenkinti

atitinkamos klientų kategorijos nustatytos tikslinės galutinių klientų rinkos poreikius, imtūsi pagrįstų veiksmų, kuriais būtų užtikrinama, jog finansinės priemonės būtų platinamos nustatytoje tikslinėje rinkoje, ir periodiškai peržiūrėtų tikslinės rinkos nustatymo rezultatus ir siūlomų produktų naudojimo rezultatus. Investicinės įmonės, klientams siūlančios arba rekomenduojančios finansines priemones, kurių pačios nekuria, taip pat turėtų turėti tinkamas priemones, kuriomis naudojantis būtų gaunama ir suvokiama atitinkama informacija dėl produkto patvirtinimo proceso, įskaitant nustatytą tikslinę rinką ir siūlomo arba rekomenduojamo produkto ypatybes. Ta pareiga turėtų būti taikoma nedarant poveikio jokiam tinkamumo ir priimtino vertinimui, kurį vėliau atlieka investicinė įmonė teikdama investicines paslaugas tam pačiam klientui, atsižvelgdama į jo asmeninius poreikius, ypatybes ir tikslus;

Siekiant užtikrinti, kad finansinės priemonės būtų siūlomos arba rekomenduojamos tik tuomet, kai jos atitinka kliento poreikius, investicinės įmonės, kurios siūlo arba rekomenduoja produktą, kurį sukūrė įmonės, kurioms netaikomi šia direktyva nustatyti produkto valdymo reikalavimai, arba trečiųjų valstybių įmonės, taip pat turėtų turėti tinkamas priemones, kuriomis naudojantis būtų galima gauti pakankamai informacijos apie finansines priemones;

- (72) siekiant suteikti investuotojams visą svarbią informaciją, tikslinga reikalauti, kad investicinės įmonės, teikdamos konsultacijas dėl investicijų, atskleistų informaciją apie savo konsultacijų kainą, paaiškinant teikiamų konsultacijų pagrindą, visų pirma, produktų asortimentą, į kurį jos atsižvelgia teikdamos klientams asmenines rekomendacijas, paaiškinant, ar jos konsultacijas dėl investicijų teikia nepriklausomai, ir ar siūlo klientams periodinį jiems rekomenduojamų finansinių priemonių tinkamumo vertinimą. Taip pat tikslinga reikalauti, kad investicinės įmonės savo klientams paaiškinant jiems teikiamų rekomendacijų priežastis;
- (73) siekiant toliau nustatyti konsultacijų dėl investicijų teikimo reguliavimo sistemą kartu paliekant investicinėms įmonėms ir klientams galimybę rinktis, tikslinga nustatyti tos paslaugos teikimo sąlygas, kai įmonės klientus informuoja, kad ta paslauga teikiama nepriklausomai. Kai paslaugos teikiamos nepriklausomai, prieš pateikiant asmeninę rekomendaciją turėtų būti įvertinamas pakankamas įvairių produktų teikėjų produktų asortimentas. Konsultacijos teikėjui nebūtina vertinti visų produktų teikėjų ar emitentų rinkoje siūlomų investicinių produktų, tačiau finansinių priemonių asortimentas neturėtų apimti vien finansinių priemonių, kurių emitentai yra arba kurias teikia subjektai, palaikantys tokius glaudžius ryšius su investicinėmis įmonėmis arba palaikantys bet kokio kito pobūdžio teisinius ar ekonominius ryšius, kaip antai ryšius sutartiniu pagrindu, kurie yra tokie glaudūs, kad gali kelti riziką teikiamų konsultacijų nepriklausomumui;
- (74) siekiant padidinti investuotojų apsaugą ir aiškumą klientams dėl jų gaunamos paslaugos, taip pat tikslinga dar labiau apriboti galimybę įmonėms, teikiančioms nepriklausomų konsultacijų dėl investicijų paslaugą ir portfelio valdymo paslaugą, priimti ir laikyti mokesčius, komisinių atlyginimą arba bet kokią piniginę ar nepiniginę naudą iš trečiųjų šalių, visų pirma iš emitentų arba produktų teikėjų. Tai reiškia, kad visus mokesčius, komisinių atlyginimą ir bet kokią piniginių atlygį, kuriuos sumoka arba teikia trečioji šalis, įmonė turi grąžinti klientui kuo skubiau po tų mokėjimų gavimo, ir įmonei neturėtų būti leidžiama įskaityti bet kokių trečiųjų šalių mokėjimų iš mokesčių, kuriuos klientas turi sumokėti įmonei. Klientas turėtų būti tiksliai ir, kai reikia, periodiškai informuojamas apie visus mokesčius, komisinius atlyginimus ir atlygius, kuriuos įmonė gavo ir pervedė klientui dėl jam teikiamos investicinės paslaugos. Įmonės, teikiančios nepriklausomas konsultacijas arba portfelio valdymo paslaugas, taip pat turėtų nustatyti politiką, įtrauktą į jų organizacinius reikalavimus, kad užtikrintų, jog gauti trečiosios šalies mokėjimai būtų perskirstomi ir pervedami klientams. Turėtų būti leidžiama gauti tik nedidelę nepiniginę naudą, su sąlyga, kad klientas apie tai aiškiai informuojamas, jei ta nepiniginė nauda gali padidinti teikiamos paslaugos kokybę ir jei nelaukoma mažinančia investicinių įmonių galimybes veikti kuo labiau atsižvelgiant į savo klientų interesus;
- (75) teikiant nepriklausomų konsultacijų dėl investicijų paslaugą ir portfelio valdymo paslaugą, turėtų būti leidžiama, kad mokesčius, komisinių atlyginimą arba nepiniginį atlygį mokėtų arba teiktų asmuo kliento vardu tik tuomet, jei asmuo žino, kad to asmens vardu buvo atlikti tokie mokėjimai, o klientas ir investicinė įmonė susitarė dėl bet kokio mokėjimo sumos ir dažnumo, ir to neveikia trečioji šalis. Atvejais, kuriais patenkinamas tas reikalavimas, taip pat laikoma padėtis, kai klientas tiesiogiai apmoka įmonės sąskaitą arba ją apmoka nepriklausoma trečioji šalis, nesusijusi su investicine įmone, dėl investicinės paslaugos, suteiktos klientui, ir veikia tik pagal kliento instrukcijas, taip pat atvejai, kai klientas derasi dėl mokesčio už investicinės įmonės teikiamą paslaugą, ir sumoka tą mokesį. Šie atvejai iš esmės apima atvejus, kai buhalteriai arba teisininkai veikia pagal aiškų kliento mokėjimo nurodymą arba kai asmuo veikia tik kaip mokėjimo tarpininkas;

- (76) šioje direktyvoje numatomos sąlygos ir procedūros, kurių valstybės narės turi laikytis planuodamos nustatyti papildomus reikalavimus. Tokie reikalavimai gali būti, be kita ko, draudimas ar griežtesnis apribojimas už klientams teikiamą paslaugą siūlyti ar priimti mokesčius, komisinius atlyginimus arba koki nors piniginį ar nepiniginį atlygį, kurį moka arba teikia trečioji šalis arba trečiosios šalies vardu veikiantis asmuo;
- (77) siekiant dar labiau apsaugoti vartotojus, tikslinga užtikrinti, kad tos investicinės įmonės savo darbuotojams atlyginimų nemokėtų ir jų darbinės veiklos nevertintų tokiu būdu, kuris prieštarautų įmonių pareigai veikti siekiant atsižvelgti į geriausias klientų interesus, pavyzdžiui, pasitelkiant atlygį, pardavimų tikslus arba kitaip, kuris skatintų rekomenduoti arba parduoti tam tikrą finansinę priemonę, nors kliento poreikius geriau atitiktų kitas produktas;
- (78) kai dėl finansinės priemonės suteikiama pakankamai informacijos apie išlaidas ir susijusius mokesčius arba apie riziką laikantis kitų Sąjungos teisės aktų, tą informaciją reikėtų laikyti tinkama informacija siekiant teikti informaciją klientams pagal šią direktyvą. Vis dėlto investicinės įmonės ar kredito įstaigos, platinančios tą finansinę priemonę, turėtų papildomai informuoti savo klientus apie visas kitas išlaidas ir susijusius mokesčius teikiant jiems investicines paslaugas, susijusias su ta finansine priemone;
- (79) atsižvelgiant į investicinių produktų sudėtingumą ir nuolatines jų struktūros naujoves, taip pat svarbu užtikrinti, kad darbuotojai, konsultuojantys dėl investicinių produktų ar juos parduodantys mažmeniniams klientams, turėtų tinkamo lygio žinių ir būtų kompetentingi siūlomų produktų srityje. Investicinės įmonės turėtų suteikti savo darbuotojams pakankamai laiko ir išteklių, kad jie galėtų įgyti tų žinių ir kompetencijos ir naudotis jomis, kai teikia paslaugas klientams;
- (80) investicinėms įmonėms leidžiama teikti investicines paslaugas, kurias sudaro tik kliento pavedimų vykdymas ir (arba) priėmimas ir perdavimas, ir joms nebūtina gauti informacijos apie kliento žinias ir patirtį siekiant įvertinti klientui teikiamos paslaugos arba finansinės priemonės tinkamumą. Kadangi dėl tų paslaugų labai sumažėja klientų apsauga, tikslinga tobulinti jų teikimo sąlygas. Visų pirma, tikslinga panaikinti galimybę teikti tas paslaugas kartu su papildoma paslauga, kurią sudaro kreditų arba paskolų teikimas investuotojams, siekiant sudaryti jiems sąlygas vykdyti sandorį, į kurį įtraukta investicinė įmonė, nes dėl to sandoriai tampa sudėtingesni ir sunkiau suprasti su tuo susijusią riziką. Taip pat tikslinga geriau apibrėžti finansinių priemonių, su kuriomis tos paslaugos turėtų būti siejamos, atrankos kriterijus, siekiant neįtraukti tam tikrų finansinių priemonių, įskaitant tas priemones, į kurias įtraukta išvestinė finansinė priemonė arba struktūra, dėl kurios klientui sunku suprasti su tuo susijusią riziką, ne kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS) (ne KIPVPS kolektyvinio investavimo subjektai) ir struktūrizuotų KIPVPS akcijas, kaip nurodyta Komisijos reglamento (ES) Nr. 583/2010 ⁽¹⁾ 36 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje. Tam tikrų KIPVPS laikymas sudėtingais produktais neturėtų daryti poveikio būsimiems Sąjungos teisės aktams, kuriais nustatoma tokių produktų taikymo sritis ir taikytinos taisyklės;
- (81) kryžminės prekybos praktika yra įprasta mažmeninių finansinių paslaugų teikėjų strategija visoje Sąjungoje. Ja mažmeniniams klientams gali būti naudinga, tačiau tam tikrais atvejais klientų interesų gali būti paisoma nepakankamai. Pavyzdžiui, tam tikros kryžminės prekybos praktikos formos, visų pirma susietasis pardavimas, kai dvi ar daugiau finansinių paslaugų parduodamos kartu viename pakete ir bent vienos iš tų paslaugų atskirai įsigyti neįmanoma, gali iškraipyti konkurenciją ir neigiamai paveikti klientų judumą bei jų galimybes priimti informacija pagrįstus sprendimus. Susietojo pardavimo pavyzdys – būtinybė atidaryti einamąjį sąskaitą teikiant investicines paslaugas mažmeniniam klientui. Nors paketų kūrimo praktika, kai dvi ar daugiau finansinių paslaugų parduodamos kartu viename pakete, tačiau kiekvieną jų taip pat galima įsigyti atskirai, taip pat gali iškreipti konkurenciją ir neigiamai paveikti klientų judumą bei galimybes priimti informacija pagrįstus sprendimus, klientas bent turi galimybę pasirinkti, todėl kyla mažesnė rizika, kad investicinės įmonės nesilaikys savo įpareigojimų pagal šią direktyvą. Tokios praktikos naudojimas turėtų būti atidžiai įvertinamas siekiant skatinti konkurenciją ir didinti vartotojų galimybes pasirinkti;
- (82) teikdama konsultacijas dėl investicijų, investicinė įmonė rašytiniame pareiškime dėl tinkamumo turėtų nurodyti, kaip teikiamos konsultacijos atitinka mažmeninio kliento preferencijas, poreikius ir kitas ypatybes. Pareiškimas turėtų būti pateikiamas patvarioje laikmenoje, įskaitant elektroninę formą. Atsakomybė atlikti tinkamumo vertinimą ir klientui pateikti tikslią tinkamumo ataskaitą tenka investicinei įmonei, taip pat reikėtų nustatyti tinkamas

⁽¹⁾ 2010 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 583/2010, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB nuostatos dėl pagrindinės informacijos investuotojams ir dėl sąlygų, kurių reikia laikytis teikiant pagrindinę informaciją investuotojams ar prospektą patvariojoje laikmenoje, išskyrus popierių, arba svetainėje (OL L 176, 2010 7 10, p. 1).

apsaugos priemonės, kuriomis būtų užtikrinama, kad klientas dėl ataskaitoje pateiktų netikslių ir nesąžiningų asmeninių rekomendacijų, įskaitant tai, kodėl rekomenduojamas produktas tinkamas klientui ir rekomenduojamų veiksmų trūkumus, nepatirtų nuostolių;

- (83) nustatydamą, ką reiškia nuostata laiku pateikti informaciją iki šioje direktyvoje nurodyto termino, investicinė įmonė, atsižvelgdama į konkrečios situacijos skubą, turėtų įvertinti kliento poreikį turėti pakankamai laiko ją perskaityti ir suprasti prieš priimant investicinį sprendimą. Klientui gali prireikti daugiau laiko, kad galėtų apsvairstyti pateiktą informaciją apie sudėtingą ar nežinomą produktą ar paslaugą, arba produktą ar paslaugą, dėl kurių jis neturi jokios patirties, nei tuomet, kai klientas priima sprendimą dėl paprastesnio ar geriau žinomo produkto ar paslaugos, arba tuomet, kai klientas turi atitinkamos ankstesnės patirties;
- (84) jokia šios direktyvos nuostata neturėtų įpareigoti investicinių įmonių nedelsiant ir vienu metu pateikti visos reikiamos informacijos apie investicinę įmonę, finansines priemones, išlaidas ir susijusius mokesčius, ar informaciją dėl kliento finansinių priemonių ar lėšų apsaugos, su sąlyga, kad jos laikosi bendros pareigos laiku pateikti svarbią informaciją iki šioje direktyvoje nustatyto termino. Jeigu informacija laiku pateikiama klientui prieš suteikiant paslaugą, jokia šios direktyvos nuostata neįpareigoja įmonių teikti tą informaciją atskirai arba įtraukiant ją į susitarimą su klientu;
- (85) paslauga turėtų būti laikoma suteikta kliento iniciatyva, išskyrus atvejus, kai klientas jos pareikalautų reaguodamas į tam klientui pačios įmonės arba jos vardu skirtą pranešimą, kuriame pateiktas pasiūlymas arba kuriuo siekiama paveikti klientą dėl konkrečios finansinės priemonės ar konkretaus sandorio. Paslauga gali būti laikoma suteikta kliento iniciatyva, nepaisant to, kad klientas jos pareikalauja remdamasis bet kokiomis priemonėmis pateiktu bendro pobūdžio pranešimu, kuriuo reklamuojamos ar siūlomos finansinės priemonės ir kuris skirtas visuomenei ar didesnei esamų ar potencialių klientų grupei arba kategorijai;
- (86) vienas iš šios direktyvos uždavinių yra investuotojų apsauga. Investuotojų apsaugos priemonės turėtų būti pritaikytos prie kiekvienos investuotojų (mažmenininkų, profesionalių investuotojų ir sandorio šalių) kategorijos ypatybių. Vis dėlto, siekiant patobulinti paslaugų teikimo visų atitinkamų kategorijų klientams reguliavimo sistemą, tinkama aiškiai nustatyti, kad principas veikti sąžiningai, garbingai ir profesionaliai bei pareiga teikti teisingą, aiškia ir neklaidinančią informaciją būtų taikomi ryšiams su visais klientais;
- (87) investicijos, į kurias įtrauktos draudimo sutartys, dažnai siūlomos klientams kaip galimos finansinių priemonių, kurioms taikoma ši direktyva, alternatyvos arba pakaitalai. Siekiant užtikrinti mažmeninių klientų apsaugą ir vienodas sąlygas panašioms produktams, svarbu draudimu grindžiamiems investiciniams produktams taikyti tinkamus reikalavimus. Kadangi šioje direktyvoje nustatytus investuotojų apsaugos reikalavimus reikėtų vienodai taikyti toms investicijoms, kurios įtraukiamos į paslaugų paketus pagal draudimo sutartis, skirtinga jų rinkos struktūra ir produkto ypatybės yra tinkamesnė priemonė už išsamius reikalavimus, nustatomus dabar atliekant Direktyvos 2002/92/EB peržiūrą, todėl jų nereikia nustatyti šia direktyva. Būsimais draudimo tarpininkų ir draudimo įmonių veiklą reglamentuojančia Sąjungos teisės aktais derėtų užtikrinti nuoseklų reguliavimo metodą dėl įvairių finansinių produktų, patenkinančių panašius investuotojų poreikius ir dėl to keliančių atitinkamų investuotojų apsaugos sunkumų, platinimo. Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (toliau – EIOPA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, ir EVPRI turėtų bendradarbiauti siekdamas nustatyti kuo nuoseklesnius tiems investiciniams produktams taikomus verslo etikos standartus. Tuos naujus draudimu grindžiamų investicinių produktų reikalavimus reikėtų nustatyti Direktyvoje 2002/92/EB;
- (88) siekiant suderinti interesų konfliktams, bendriesiems principams ir dėl klientams teikiamos informacijos taikomas taisykles ir sudaryti sąlygas valstybėms narėms nustatyti apribojimus dėl atlygio draudimo tarpininkams, atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvą 2002/92/EB;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

- (89) į šios direktyvos taikymo sritį neturėtų patekti draudimu grindžiami investiciniai produktai, nesuteikiantys investavimo galimybių, ir indėliai, susieti tik su palūkanų normomis. Atsižvelgus į individualių ir profesinių pensijų produktų ypatumus ir tikslus į šios direktyvos taikymo sritį šie produktai taip pat neturėtų patekti, nes jų pirminė paskirtis – užtikrinti investuotojui pajamas išėjus į pensiją;
- (90) nukrypstant nuo principo, pagal kurį buveinės valstybės narės išduoda veiklos leidimus, prižiūri ir užtikrina su filialų veikla susijusių pareigų vykdymą, tikslinga, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija prisiimtų atsakomybę už šioje direktyvoje nurodytų tam tikrų su verslu susijusių pareigų, vykdomų per filialą to filialo buvimo teritorijoje, vykdymo užtikrinimą, nes ta institucija yra arčiausiai to filialo ir jos buvimo vieta geriau leidžia nustatyti taisyklių, reglamentuojančių filialo veiklą, pažeidimus, ir užkirsti jiems kelią;
- (91) būtina nustatyti „optimalaus įvykdymo“ reikalavimą, siekiant užtikrinti, kad investicinės įmonės klientų pavedimus įvykdytų klientui palankiausiomis sąlygomis. Ta pareiga turėtų būti taikomi, kai įmonė, turi sutartinius ar tarpininkavimo išpareigojimus klientui;
- (92) kadangi Sąjungoje yra įvairių vykdymo vietų, tinkama pagerinti mažmeniniams investuotojams skirtą optimalaus įvykdymo sistemą. Taikant optimalaus įvykdymo sistemą reikėtų atsižvelgti į optimalaus įvykdymo stebėsenos technologijų pažangą pagal 27 straipsnio 1 dalies antrą ir trečią pastraipus;
- (93) siekiant nustatyti optimalų įvykdymą vykdant mažmeninio kliento pavedimus, į su vykdymu susijusias išlaidas tam tikrais atvejais reikėtų įtraukti investicinės įmonės komisinį atlyginimą arba iš kliento imamus mokesčius, kai įmonės vykdymo politikoje yra nurodyta daugiau kaip viena įvykdymo vieta, galinti įvykdyti konkretų pavedimą. Tokiais atvejais, siekiant įvertinti ir palyginti kliento rezultatus, kurie būtų pasiekti vykdant pavedimą kiekvienoje iš tokių vietų, reikėtų atsižvelgti į įmonės komisinį atlyginimą ir pavedimo vykdymo išlaidas visose reikalavimus atitinkančiose vykdymo vietose. Vis dėlto nesiekama įpareigoti įmonės palyginti kliento rezultatus, kurie būtų pasiekti remiantis jos pačios vykdymo politika ir atsižvelgiant į jos komisinį atlyginimą bei mokesčius, su to paties kliento rezultatais, kuriuos galbūt pasiektų kita investicinė įmonė atsižvelgiant į skirtingą vykdymo politiką arba skirtingą komisinio atlyginimo arba mokesčių politiką. Taip pat nesiekama įpareigoti įmonės palyginti savo komisinių atlyginimų skirtumus, kurie priklauso nuo skirtingo įmonės klientams teikiamų paslaugų pobūdžio;
- (94) šios direktyvos nuostatos, kuriose numatyta, kad į su vykdymu susijusias išlaidas reikėtų įtraukti investicinės įmonės komisinį atlyginimą arba iš kliento už investicinės paslaugos teikimą imamus mokesčius, neturėtų būti taikomos nustatant, kurios vykdymo vietos turėtų būti įtrauktos į įmonės vykdymo politiką šios direktyvos 27 straipsnio 5 dalies tikslais;
- (95) laikytina, kad investicinė įmonė nustato savo komisinių atlyginimų struktūrą arba juos renka taip, kad nesąžiningai diskriminuojamos vykdymo vietos, jeigu ji nustato klientams skirtingą komisinį atlyginimą arba pirkimo ir pardavimo kainų skirtumą už sandorių vykdymą skirtingose vykdymo vietose, o tas skirtumas neatspindi faktinių įmonės patiriamų išlaidų, susijusių su sandorių vykdymu tose vietose, skirtumų;
- (96) siekiant pagerinti sąlygas, kuriomis investicinės įmonės laikosi šioje direktyvoje joms nustatytos pareigos vykdyti pavedimus palankiausiomis savo klientams sąlygomis, tikslinga reikalauti, kad kiekviena prekybos vieta ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas dėl finansinių priemonių, kurioms nustatyta prekybos pareiga Reglamento (ES) Nr. 600/2014 23 ir 28 straipsniuose, ir kiekviena vykdymo vieta dėl kitų finansinių priemonių visuomenei pateiktų susipažinti kiekvienos vietos duomenis, susijusius su sandorių vykdymo kokybe;
- (97) su vykdymo politika susijusi informacija, kurią investicinės įmonės teikia savo klientams, dažnai yra bendro pobūdžio ir standartinė, todėl klientai negali suprasti, kaip bus vykdomas pavedimas, ir patikrinti, ar įmonė laikosi savo pareigos vykdyti pavedimus palankiausiomis savo klientams sąlygomis. Siekiant sustiprinti investuotojų apsaugą, tikslinga nurodyti principus, pagal kuriuos investicinės įmonės turėtų teikti savo klientams informaciją apie vykdymo politiką, ir reikalauti, kad jos kasmet skelbtų kiekvienos kategorijos finansinių priemonių penkias geriausias vykdymo vietas, kuriose praėjusiais metais įvykdė klientų pavedimus, ir atsižvelgtų į tą informaciją ir vykdymo vietų paskelbtą informaciją apie vykdymo kokybę optimalų įvykdymą reglamentuojančioje savo politikoje;

- (98) pradėdama verslo santykius su klientu, investicinė įmonė gali paprašyti esamo arba potencialaus kliento kartu pritarti ir vykdymo politikai, ir tam, kad to asmens pavedimai galėtų būti įvykdyti ne prekybos vietoje;
- (99) asmenys, teikiantys investicines paslaugas daugiau nei vienos investicinės įmonės vardu, turėtų būti laikomi ne priklausomais agentais, o investicinėmis įmonėmis, kai jie patenka į šioje direktyvoje pateikto termino apibrėžtį, išskyrus kai kuriuos asmenis, kuriems gali būti taikomos išimtys;
- (100) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis priklausomų agentų teisei užsiimti veikla, kuriai taikomos kitos direktyvos, ir susijusia veikla, susijusia su finansinėmis paslaugomis ar produktais, kuriems netaikoma ši direktyva, įskaitant veiklą, vykdomą tos pačios finansinės grupės dalies vardu;
- (101) šia direktyva nereikėtų reglamentuoti už investicinės įmonės patalpų vykdomos veiklos (išnešiojamoji prekyba) sąlygų;
- (102) valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų registruoti arba turėtų atšaukti registraciją, kai faktiškai atlikta veikla aiškiai parodo, kad priklausomas agentas pasirinko vienos kurios nors valstybės narės teisinę sistemą, siekdamas išvengti kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje jis ketina vykdyti arba vykdo didesnę savo veiklos dalį, galiojančių griežtesnių normų;
- (103) šios direktyvos tikslais tinkamos sandorio šalys laikytinos klientais;
- (104) finansų krizė parodė, kad nemažmeninių klientų galimybės įvertinti savo investicijų riziką yra ribotos. Nors turėtų būti patvirtinta, kad verslo etikos taisyklės būtų taikomos tiems investuotojams, kuriems tokia apsauga reikalingiausia, tikslinga geriau nustatyti įvairių kategorijų klientams taikomus reikalavimus. Tuo atžvilgiu kai kuriuos informacijos ir ataskaitų teikimo reikalavimus tikslinga taikyti ir santykių su tinkamomis sandorio šalimis srityje. Visų pirma atitinkami reikalavimai turėtų būti susiję su klientų finansinių priemonių ir lėšų apsauga, taip pat su informacijos ir ataskaitų teikimo reikalavimais, taikytiniais sudėtingesnėms finansinėms priemonėms ir sandoriams. Siekiant geriau apibrėžti, kaip klasifikuojamos savivaldybės ir vietos valdžios institucijos, tikslinga aiškiai išbraukti jas iš sąrašo, į kurį įtrauktos tinkamos sandorio šalys ir klientai, kurie laikomi profesionaliais, paliekant tiems klientams galimybę prašyti laikyti juos profesionaliais klientais;
- (105) vykdant tarp tinkamų sandorio šalių sudarytus sandorius, pareiga atskleisti informaciją apie ribotus kliento pavedimus turėtų būti taikoma tik tuomet, kai kita sandorio šalis investicinei įmonei siunčia vykdyti ribotą pavedimą;
- (106) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad paisoma teisės į asmens duomenų apsaugą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB ⁽²⁾, kuriomis reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas, kuris vykdomas taikant šią direktyvą. Taikant šią direktyvą, EVPRI atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 45/2001 ⁽³⁾;
- (107) investicinėms įmonėms turėtų būti suteiktos tos pačios galimybės prisijungti prie reguliuojamų rinkų ar patekti į jas visoje Sąjungoje. Nesvarbu, kaip sandoriai šiuo metu sudaromi valstybėse narėse, būtina panaikinti techninius ar teisinius apribojimus patekti į reguliuojamas rinkas;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmens apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- (108) siekiant supaprastinti tarpvalstybinių sandorių įvykdymą, tinkama numatyti investicinių įmonių teisę prisijungti prie Sąjungos tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų, neatsižvelgiant į tai, ar sandoriai buvo sudaryti atitinkamos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje. Investicinės įmonės, pageidaujantys tiesiogiai dalyvauti kitos valstybės narės atsiskaitymo sistemoje, turėtų atitikti atitinkamus veiklos ir komercinius reikalavimus, keliamus tai narystei, ir taikyti rizikos ribojimu pagrįstas priemones, skirtas sklandžiam ir tinkamam finansų rinkų veikimui užtikrinti;
- (109) trečiųjų valstybių įmonėms teikiant paslaugas Sąjungoje taikytini nacionalinė tvarka ir reikalavimai. Pagal juos veiklos leidimus gavusios įmonės negali naudotis teise teikti paslaugas ir naudotis įsisteigimo laisve kitose valstybėse narėse, nei yra įsisteigusios. Kai valstybė narė mano, kad jos mažmeniniams klientams arba mažmeniniams klientams, paprašiusiems juos laikyti profesionaliais klientais, tinkamą apsaugos lygį galima užtikrinti trečiosios valstybės įmonei įsteigiant filialą, tinkama nustatyti Sąjungos lygmens bendrą minimalią reguliavimo sistemą, kartu laikantis tiems filialams taikomų reikalavimų ir atsižvelgiant į principą, kad trečiosios valstybės įmonių atžvilgiu nereikėtų taikyti palankesnio požiūrio, nei Sąjungos įmonių atžvilgiu taikomas požiūris;
- (110) įgyvendindamos šios direktyvos nuostatas valstybės narės turėtų tinkamai atsižvelgti į Finansinių veiksmų darbo grupės (toliau – FATF) rekomendacijas valstybėms, kuriose yra strateginių trūkumų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje ir kurioms taikomos kovos priemonės, arba valstybėms, kuriose yra strateginių trūkumų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje, tačiau kurios nepadarė pakankamos pažangos šalindamos šiuos trūkumus arba neįsipareigojo parengti šiems trūkumams šalinti skirto veiksmų plano, rengiamo kartu su FATF;
- (111) šios direktyvos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas trečiųjų valstybių įmonių investicinių paslaugų teikimas arba investicinės veiklos vykdymas Sąjungoje, neturėtų turėti įtakos Sąjungoje įsisteigusių asmenų galimybei savo išimtinė iniciatyva gauti investicines paslaugas iš trečiųjų valstybių įmonių. Kai trečiosios valstybės įmonė teikia paslaugas Sąjungoje įsisteigusiam asmeniui jo išimtinė iniciatyva, paslaugos neturėtų būti laikomos teikiamomis Sąjungos teritorijoje. Kai trečiosios valstybės įmonė Sąjungoje, siekdama surasti klientų arba potencialių klientų, siūlo arba reklamuoja Sąjungoje teikiamas investicines paslaugas ar vykdomą veiklą kartu su papildomomis paslaugomis, tokie veiksmai neturėtų būti laikomi išimtinė kliento iniciatyva teikiama paslauga;
- (112) veiklos leidimas valdyti reguliuojamą rinką turėtų apimti bet kokią veiklą, tiesiogiai susijusią su pavedimų atskleidimu, apdorojimu, vykdymu, patvirtinimu ir pranešimu apie juos nuo tokių pavedimų gavimo reguliuojamoje rinkoje iki jų perdavimo įvykdymui, bei veiklą, susijusią su leidimo prekiauti finansinėmis priemonėmis išdavimu. Tai taip pat turėtų apimti tam tikrų reguliuojamoje rinkoje paskirtų rinkos formuotojų sudarytus sandorius, vykdomus jos sistemose ir laikantis šias sistemas reguliuojančių taisyklių. Ne visi reguliuojamos rinkos, DPS ar OPS narių ar dalyvių sudaryti sandoriai turėtų būti laikomi sudarytais reguliuojamos rinkos, DPS ar OPS. Sandoriai, kurios nariai ar dalyviai sudaro dvišaliu pagrindu ir kurie neatitinka visų pagal šią direktyvą reguliuojamai rinkai, DPS ar OPS nustatytų reikalavimų, turėtų būti laikomi sandoriais, sudarytais ne reguliuojamoje rinkoje, DPS ar OPS, siekiant nustatyti sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko termino apibrėžti. Tokiu atveju, patenkinus šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 600/2014 nustatytas sąlygas, investicinėms įmonėms turėtų būti nustatyta pareiga viešai skelbti tvirtąsias kotiruotes;
- (113) kadangi likvidumo užtikrinimas yra svarbus tinkamam ir veiksmingam rinkų veikimui, investicinės įmonės, kurios užsiima algoritmine prekyba siekdamas įgyvendinti rinkos formavimo strategiją, turėtų turėti rašytinius susitarimus su prekybos vietomis, kuriuose būtų paaiškintos jų pareigos užtikrinti likvidumą rinkai;
- (114) jokia šios direktyvos nuostata neturėtų būti reikalaujama kompetentingoms institucijoms patvirtinti ar nagrinėti raštu sudaryto reguliuojamos rinkos ir investicinės įmonės susitarimo, susijusio su dalyvavimu rinkos formavimo sistemoje, turinio. Tačiau jokia šios direktyvos nuostata netrukdo joms to daryti tiek, kiek toks patvirtinimas ar nagrinėjimas grindžiamas tik reguliuojamų rinkų pareigų pagal 48 straipsnį vykdymu;

- (115) siekiant užtikrinti būtiną kokybės lygį reikėtų nustatyti, kad turi būti gaunami veiklos leidimai teikti pagrindinių rinkų duomenų paslaugas, kurios yra labai svarbios, kad naudotojai galėtų gauti norimą prekybinės veiklos visose Sąjungos finansų rinkose apžvalgą, o kompetentingos institucijos gautų tikslią ir išsamią informaciją apie atitinkamus sandorius, o tokių paslaugų teikimas turėtų būti reglamentuojamas;
- (116) patvirtinta informacijos skelbimo sistema (toliau – PSS) turėtų pagerinti OPS skelbiamos informacijos apie prekybos skaidrumą kokybę ir reikšmingai prisidėti prie siekio užtikrinti, kad šie duomenys būtų skelbiami taip, kad juos būtų galima lengviau sujungti su prekybos vietose skelbiamais duomenimis;
- (117) dabar, kai dėl sukurtos rinkos struktūros daugelis prekybos vietų gali konkuruoti, itin svarbu kuo greičiau pradėti naudoti veiksmingą ir išsamią konsoliduotą informacinę juostą. Įvedus komercinį sprendimą dėl nuosavybės finansinėms priemonėms ir panašioms finansinėms priemonėms skirtos konsoliduotos informacinės juostos, turėtų būti paprasčiau sukurti labiau integruotą Europos rinką ir sudaryti rinkos dalyviams palankesnes sąlygas gauti apibendrintą informaciją apie prekybos skaidrumą. Siekiant įgyvendinti techniškai labai sudėtingus ir novatoriškus sprendimus, kurie rinkai būtų kuo naudingesni ir kuriais būtų užtikrinamas nuoseklių ir tikslių rinkos duomenų teikimas, numatytas sprendimas yra pagrįstas veiklos leidimais, kurie suteikiami paslaugų teikėjams, veikiantiems pagal iš anksto nustatytus ir prižiūrimus kriterijus ir konkuruojantiems tarpusavyje. Reikalaujant, kad visi konsoliduotos informacinės juostos tiekėjai (toliau – KIJT) konsoliduotų iš visų PSS ir prekybos vietų gautus duomenis, būtų užtikrinama konkurencija klientams teikiamų paslaugų kokybės, o ne duomenų apimtys lygmeniu. Vis dėlto jau šiuo metu tinkama numatyti konsoliduotos informacinės juostos sprendimą, kuri būtų teikiama per viešųjų pirkimų procedūrą, jei numatyta priemonė nepadedą laiku įdiegti nuosavybės finansinėms priemonėms ir panašioms finansinėms priemonėms skirtos veiksmingos ir išsamios konsoliduotos informacinės juostos;
- (118) laikoma, kad sukurti konsoliduotą ne nuosavo kapitalo finansinių priemonių informacinę juostą yra sunkiau negu konsoliduotą nuosavo kapitalo finansinių priemonių informacinę juostą, ir potencialiems teikėjams reikėtų leisti įgyti tokios juostos kūrimo patirties prieš ją kuriant. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tinkamai sukurti konsoliduotą ne nuosavo kapitalo priemonių informacinę juostą tinkama nustatyti vėlesnę nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama atitinkama nuostata, taikymo datą. Tačiau jau šiuo metu derėtų numatyti konsoliduotos informacinės juostos sprendimą, kuri būtų teikiama per viešųjų pirkimų procedūrą, jei numatyta priemonė nepadedą laiku įdiegti ne nuosavybės finansinėms priemonėms skirtos veiksmingos ir išsamios konsoliduotos informacinės juostos;
- (119) kiek tai susiję su ne nuosavo kapitalo finansinėmis priemonėmis, nustatant prekybos vietas ir PSS, kuriuos reikia įtraukti į po prekybos teikiamą informaciją, kurią platina KIJT, EVPRI turėtų užtikrinti, kad būtų pasiektas tikslas įsteigti toms finansinėms priemonėms integruotą Sąjungos rinką ir turėtų užtikrinti, kad PSS ir prekybos vietos būtų vertinamos nediskriminuojant;
- (120) Sąjungos teisėje dėl nuosavų fondų reikalavimų turėtų būti nustatyti minimalūs kapitalo reikalavimai, kurių turėtų laikytis reguliuojamos rinkos, kad gautų veiklos leidimą, ir tai darant reikėtų atsižvelgti į specifinį su tokiomis rinkomis susijusių rizikos veiksnių pobūdį;
- (121) reguliuojamos rinkos operatoriai taip pat turėtų sugebėti valdyti DPS ir OPS, laikydamiesi atitinkamų šios direktyvos nuostatų;
- (122) šios direktyvos nuostatos dėl leidimo prekiauti finansinėmis priemonėmis pagal reguliuojamoje rinkoje taikomas taisykles neturėtų daryti poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/34/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB ⁽²⁾ taikymui. Reguluojamai rinkai neturėtų būti kliudoma finansinių priemonių, dėl kurių ji svarsto suteikti leidimą prekiauti, emitentams taikyti griežtesnių reikalavimų, nei nustatyti šia direktyva;

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL L 184, 2001 7 6, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

- (123) valstybės narės turėtų galėti paskirti įvairias kompetentingas institucijas, atsakingas už įvairių šioje direktyvoje nustatytų pareigų laikymąsi. Tokios institucijos turėtų būti viešos, nepriklausančios nuo ekonominių subjektų ir vengiančios interesų konfliktų. Laikydamosi nacionalinės teisės, valstybės narės turėtų užtikrinti tinkamą kompetentingos institucijos finansavimą. Skiriant valdžios institucijas, kompetentingai institucijai neturėtų būti draudžiama deleguoti savo įgaliojimų;
- (124) siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos veiksmingai ir laiku keistųsi informacija apie sustabdymo, pašalinimo, prekybos sutrukdyimo atvejus, netinkamas prekybos sąlygas ir aplinkybes, kurios gali rodyti, kad piktnaudžiaujama rinka, būtinas veiksmingas nacionalinių kompetentingų institucijų komunikavimo ir koordinavimo procesas, kuris bus užtikrintas EVPRI parengtomis priemonėmis;
- (125) 2009 m. rugsėjo 25 d. G20 aukščiausiojo lygio susitikime Pitsburge buvo susitarta pagerinti finansų ir biržos prekių rinkų reguliavimą, veikimą ir skaidrumą siekiant spręsti pernelyg didelio biržos prekių kainų svyravimo problemą. 2009 m. spalio 28 d. Komisijos komunikate „Veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“ ir 2011 m. vasario 2 d. Komisijos komunikate „Dėl uždavinių, susijusių su biržos prekių rinkomis ir žaliavomis, sprendimo“ išdėstytos priemonės, į kurias reikia atsižvelgti peržiūrint Direktyvą 2004/39/EB. 2011 m. rugsėjo mėn. Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija paskelbė biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkų reguliavimo ir priežiūros principus. Tie principai buvo patvirtinti 2011 m. lapkričio 4 d. G20 aukščiausiojo lygio susitikime Kanuose, kuriame buvo raginama suteikti rinkos formuotojams oficialiai nustatytus pozicijų valdymo įgaliojimus, įskaitant įgaliojimus *ex-ante* nustatyti pozicijų apribojimus, jei tai tikslinga;
- (126) kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimai turėtų būti papildyti aiškiais įgaliojimais iš bet kurio asmens gauti informaciją apie pozicijos dydį ir paskirtį išvestinių finansinių priemonių sandoriuose, susijusiose su biržos prekėmis, ir prašyti jo imtis priemonių pozicijos dydžiui išvestinių finansinių priemonių sandoriuose sumažinti;
- (127) reikia nustatyti suderintą pozicijų apribojimų tvarką, kad būtų galima užtikrinti geresnį koordinavimą ir nuoseklumą taikant G20 susitarimą, ypač sandorių, kuriais prekiaujama visoje Sąjungoje, atveju. Todėl kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti aiškūs įgaliojimai, vadovaujantis EVPRI nustatytais metodais, nustatyti išvestinių finansinių priemonių sandorio, susijusio su biržos preke, pozicijų skaičiaus, kurias bet kuriuo metu gali turėti bet koks asmuo bendru grupės lygmeniu, apribojimus siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui rinka, įskaitant rinkos supirkimą, ir palaikyti tinkamas kainų nustatymo ir atsiskaitymo sąlygas bei išvengti rinką iškraipiančių pozicijų. Tokie apribojimai turėtų skatinti užtikrinti išvestinių finansinių priemonių ir pagrindinių biržos prekių rinkos vientisumą nedarant poveikio kainų susiformavimui pagrindinių biržos prekių rinkoje ir neturėtų būti taikomi pozicijoms, kurios objektyviai mažina riziką, kuri tiesiogiai susijusi su komercine veikla, susijusia su šia biržos preke. Taip pat reikėtų paaiškinti skirtumą tarp neatidėliotinų biržos prekių sandorių ir biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandorių. Siekiant suderintos tvarkos EVPRI turėtų stebėti, kaip taikomi pozicijų apribojimai, o kompetentingos institucijos turėtų parengti bendradarbiavimo susitarimus, įskaitant keitimąsi svarbiais duomenimis tarpusavyje, taip pat reikėtų sudaryti sąlygas vykdyti stebėjimą ir taikymo užtikrinimą apribojimų srityje;
- (128) visose vietose, kuriose siūloma prekiauti biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, turėtų būti nustatytos atitinkamos pozicijų valdymo kontrolės priemonės, suteikiant reikalingus įgaliojimus bent stebėti ir susipažinti su informacija apie biržos prekių išvestinės finansinės priemonės pozicijas, reikalauti sumažinti arba uždaryti tokias pozicijas, taip pat reikalauti, kad rinkoje būtų užtikrinamas likvidumas siekiant sumažinti didelės arba dominuojančios pozicijos poveikį. EVPRI turėtų palikti galioti ir paskelbti visų pozicijų apribojimų ir pozicijų valdymo kontrolės priemonių santraukų sąrašą. Tie apribojimai ir priemonės turėtų būti taikomi nuosekliai ir atsižvelgiant į konkrečios rinkos ypatybes. Turėtų būti aiškiai nustatyti jų taikymo būdai ir atitinkamos kiekybinės viršutinės ribos, kurie taikytini kaip apribojimai arba kaip ribos ir kurie gali nulemti kitas pareigas;
- (129) prekybos vietose kas savaitę turėtų būti skelbiama suvestinė informacija apie įvairių asmenų, susijusių su įvairiomis biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandoriais, apyvartiniais taršos leidimais ir jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama tokių vietų platformose, pozicijų pasiskirstymą, kategorijas. Bent kartą per dieną kompetentinga institucija turėtų galėti susipažinti su išsamia informacija apie visų asmenų turimų pozicijų pasiskirstymą. Reikėtų atsižvelgti į šia direktyva nustatytą informacijos teikimo tvarką ir, kai taikoma, informacijos teikimo reikalavimus, jau nustatytus Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 8 straipsnyje;

- (130) nors dėl pozicijų apribojimams apskaičiuoti naudojamų metodų neturėtų kilti kliūčių kurti naujas biržos prekių išvestines finansines priemones, nustatydamas apskaičiavimo metodus EVPRI turėtų, nustatydamas apskaičiavimo metodus, užtikrinti, kad naujų biržos prekių išvestinių finansinių priemonių nebūtų galima panaudoti siekiant išvengti pozicijų apribojimų tvarkos;
- (131) reikėtų nustatyti kiekvienai atskirai biržos prekių išvestinės finansinės priemonės sandoriui taikomus pozicijų apribojimus. Siekiant užkirsti kelią tam, kad būtų išvengiama pozicijų apribojimų tvarkos rengiant naujus biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandorius, EVPRI turėtų užtikrinti, kad apskaičiavimo metodais būtų užkertamas kelias bet kokiems išvengimo atvejams, atsižvelgiant į bendrą kitų biržos prekių išvestinių finansinių priemonių su ta pačia pagrindine biržos preke atvirų pozicijų sumą;
- (132) pageidautina sudaryti palankesnes sąlygas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ) gauti kapitalo, ir sudaryti palankesnes sąlygas tolesnei specialistų rinkų, kurios siekia patenkinti mažesnių ir vidutinių emitentų poreikius, plėtrai. Tos rinkos, pagal šią direktyvą paprastai veikiančios kaip DPS, paprastai vadinamos MVĮ augimo rinkomis, augimo rinkomis arba jaunesniosiomis rinkomis. DPS kategorijoje nustačius naują MVĮ augimo rinkos pakategorę ir registruojant tas rinkas turėtų padidėti jų matomumas ir prestižas ir turėtų būti lengviau kurti bendrus tų rinkų reguliavimo standartus Sąjungoje. Reikėtų dėmesį skirti klausimui, kaip būsimu reguliavimu būtų galima toliau didinti tos rinkos naudojimo mastą ir skatinti naudotis ta rinka, kad ji taptų patraukli investuotojams, taip pat sumažinti administracinę našą ir suteikti naujų paskatų MVĮ patekti į kapitalo rinkas pasitelkiant MVĮ augimo rinkas;
- (133) tos naujos kategorijos rinkoms taikomi reikalavimai turi būti pakankamai lankstūs, kad būtų galima atsižvelgti į dabartinius sėkmingus rinkos modelius, kurių yra visoje Europoje. Jais taip pat reikia būti rastas tinkama pusiausvyra, kad būtų galima išlaikyti aukštą investuotojų apsaugos lygį, kuris yra būtinas siekiant skatinti investuotojų pasitikėjimą tų rinkų emitentais, ir kartu sumažinti nereikalingą šių rinkų emitentams tenkančią administracinę našą. Siūloma deleguotuose aktuose arba techniniuose standartuose toliau teikti daugiau informacijos apie MVĮ augimo rinkų reikalavimus, kaip antai susijusius su leidimo prekiauti tokioje rinkoje kriterijais;
- (134) atsižvelgiant į tai, kaip svarbu nedaryti neigiamos įtakos sėkmingai veikiančioms rinkoms, mažesniems ir vidutiniams emitentams skirtų rinkų operatoriai turėtų galėti pasirinkti toliau valdyti tokią rinką pagal šios direktyvos reikalavimus, nesiekdami jos užregistruoti kaip MVĮ augimo rinkos. Emitentas, kuris yra MVĮ, neturėtų privalėti teikti paraiškos, kad būtų leidžiama prekiauti jo finansinėmis priemonėmis MVĮ augimo rinkoje;
- (135) kad ta nauja rinkų kategorija būtų naudinga MVĮ, MVĮ turėtų sudaryti bent 50 % emitentų, kurių finansinėmis priemonėmis yra prekiaujama MVĮ augimo rinkoje. Tą vertinimą reikėtų atlikti kasmet. Tas 50 % kriterijus turėtų būti įgyvendinamas lanksčiai. Jeigu laikinai nesilaikoma to kriterijaus, tai nereiškia, kad prekybos vieta bus nedelsiant pašalinta iš registro arba bus atsisakyta ją registruoti kaip MVĮ augimo rinką, jeigu esama pagrįstos tikimybės, kad nuo kitų metų 50 % kriterijus bus įvykdytas. Siekiant nustatyti, ar emitentas yra MVĮ, reikėtų vadovautis rinkos kapitalizacijos per pastaruosius trejus kalendorinius metus kriterijumi. Tai turėtų užtikrinti sklandesnę tų emitentų perėjimą iš tų specialistų rinkų į pagrindines rinkas;
- (136) bet kokia konfidenciali informacija, gauta vienos valstybės narės šaltinio iš kitos valstybės narės šaltinio, neturėtų būti laikoma išimtinai vietinio pobūdžio;
- (137) būtina stiprinti kompetentingų institucijų įgaliojimų konvergenciją, siekiant užtikrinti vienodo intensyvumo vykdymo užtikrinimą visoje integruotoje finansų rinkoje. Bendrais minimaliais įgaliojimais bei atitinkamais ištekliais turėtų būti užtikrinamas priežiūros efektyvumas. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti nustatyti būtiniausi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, kuriuos reikėtų suteikti valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal nacionalinę teisę. Kai to reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus, tie įgaliojimai turėtų būti naudojami pateikiant prašymą kompetentingoms teisminėms institucijoms. Kompetentingos institucijos, naudodamosi savo įgaliojimais pagal šią direktyvą, turėtų veikti objektyviai ir nešališkai ir priimti sprendimus nepriklausomai;
- (138) nors šioje direktyvoje nurodomi būtiniausi įgaliojimai, kurie turėtų būti suteikti kompetentingoms institucijoms, tais įgaliojimais turi būti naudojama laikantis išsamios nacionalinės teisės sistemos reikalavimų, užtikrinančių pagarbą pagrindinėms teisėms, įskaitant teisę į privatumą. Užtikrinamos, kad būtų galima naudotis tais įgaliojimais, kuriais gali būti rimtai pažeidžiama teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, būstą ir susižinojimą, valstybės narės

turėtų nustatyti pakankamas ir veiksmingas nepiktinaudžiavimo garantijas, pavyzdžiui, naudojamas tais atvejais, kai prireikia atitinkamo valstybės narės teisminių institucijų išankstinio leidimo. Valstybės narės turėtų sudaryti galimybę kompetentingoms institucijoms tokius invazinio pobūdžio įgaliojimus naudoti tiek, kiek tai būtina tinkamam sunkių atvejų tyrimui, kai nėra lygiaverčių priemonių, kuriomis būtų galima pasiekti to paties rezultato;

- (139) jokiais kompetentingos institucijos arba EVPRI veiksmais vykdant savo pareigas neturėtų būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama nė viena valstybė narė ar valstybių narių grupė kaip investicinių paslaugų teikimo ir vykdomos veiklos bet kuria valiuta vieta;
- (140) atsižvelgiant į didelę įvairių DPS daromą įtaką ir joms tenkančią rinkos dalį, tikslinga užtikrinti, kad kompetentingos DPS ir jurisdikcijos, kurioje DPS teikia paslaugas, institucijos sudarytų atitinkamus bendradarbiavimo susitarimus. Siekiant numatyti visus panašius pokyčius, tai turėtų būti taikoma ir OPS;
- (141) siekiant užtikrinti, kad investicinės įmonės, rinkos operatoriai, kuriems suteiktas leidimas vykdyti veiklą DPS ar OPS, reguliuojamos rinkos, PSS, KIJT arba patvirtinti ataskaitų teikimo mechanizmai (toliau – PATM), taip pat jų veiklą veiksmingai kontroliuojantys subjektai ir investicinių įmonių bei reguliuojamų rinkų valdymo organų nariai laikytųsi šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 600/2014 nustatytų pareigų ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų sudarytos panašios sąlygos, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų sankcijas ir priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant sankciją ar priemonę, skelbimo, pagrindinių sankcijų taikymo įgaliojimų ir administracinių baudų dydžių;
- (142) visų pirma kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai taikyti baudas, kurios būtų pakankamai didelės, kad nusvertų tikėtiną naudą ir turėtų atgrasantį poveikį net didesnėms įstaigoms ir jų vadovams;
- (143) taip pat būtina, kad kompetentingos institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės ir Chartijos, turėtų teisę patekti į fizinių ir juridinių asmenų patalpas. Teisė patekti į tokias patalpas yra būtina, kai yra pagrindo įtarti, kad yra dokumentų ir kitų duomenų, susijusių su tyrimo dalyku, ir jie gali būti svarbūs siekiant įrodyti, kad buvo pažeistos šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatos. Be to, galimybė patekti į tokias patalpas būtina tais atvejais, kai asmuo, kuriam jau pateiktas prašymas suteikti informaciją, to prašymo nevykdo, arba kai yra pagrįstų priežasčių manyti, kad, jei toks prašymas būtų pateiktas, jis nebūtų vykdomas, ar kad dokumentai ar informacija, su kuriais susijęs prašymas suteikti informaciją, būtų pašalinti, sugadinti ar sunaikinti. Jei pagal nacionalinę teisę reikia išankstinio atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos leidimo, tokiu įgaliojimu patekti į patalpas turėtų būti naudojamosi gavus tokį išankstinį teisminės institucijos leidimą;
- (144) turimi telefoninių pokalbių įrašai ir duomenų srauto įrašai iš investicinių įmonių, vykdančių sandorius ir dokumentuose užfiksuojančių tokių sandorių vykdymą, taip pat turimi telefoniniai pokalbiai ir duomenų srauto įrašai iš telekomunikacijų operatorių yra esminiai ir kartais vieninteliai įrodymai, iš kurių galima nustatyti ir įrodyti piktinaudžiavimo rinka atvejus, taip pat patikrinti, ar įmonės laikosi investuotojų apsaugos ir kitų reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ar Reglamente (ES) Nr. 600/2014. Todėl kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti pateikti investicinės įmonės ar kredito įstaigos turimus telefoninių pokalbių įrašus, elektroninius pranešimus ir duomenų srautų įrašus. Teisė susipažinti su duomenimis ir telefoniniais pokalbiais būtina siekiant nustatyti piktinaudžiavimo rinka ir šia direktyva ar Reglamentu (ES) Nr. 600/2014 nustatytų reikalavimų pažeidimo atvejus ir už juos taikyti sankcijas.

Siekiant Sąjungoje nustatyti vienodas sąlygas dėl teisės gauti telefoninių pokalbių ir turimų duomenų srauto įrašus, kuriuos turi telekomunikacijų operatorius, arba turimus telefoninių pokalbių ir duomenų srauto įrašus, kuriuos turi investicinė įmonė, kompetentingos institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, turėtų galėti reikalauti pateikti turimus telefoninių pokalbių ir duomenų srauto įrašus, kuriuos turi investicinė įmonė, tais atvejais, kai kyla pagrįstas įtarimas, kad tokie su patikros arba tyrimo objektu susiję įrašai gali padėti įrodyti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 arba pažeidžiančius šia direktyva ar Reglamentu (ES) Nr. 600/2014 nustatytus reikalavimus. Teisė susipažinti su telekomunikacijų operatoriaus turimais telefoninių pokalbių ir duomenų srauto įrašais neturėtų apimti telefonu perduodamų pranešimų balsu turinio;

- (145) siekiant užtikrinti, kad sankcijos visoje Sąjungoje būtų taikomos nuosekliai, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės, nustatydamos administracinių sankcijų arba priemonių rūšį ir administracinių baudų dydį, užtikrintų, jog kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes;
- (146) siekiant užtikrinti, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai turėtų atgrasantį poveikį plačiajai visuomenei, jie paprastai turėtų būti skelbiami. Sprendimų skelbimas taip pat yra svarbi kompetentingų institucijų priemonė, skirta informuoti rinkos dalyvius apie tai, koks elgesys laikomas pažeidžiančiu šios direktyvos nuostatas, taip pat siekiant skatinti visuotinesnį tinkamą elgesį tarp rinkos dalyvių. Jei dėl tokio skelbimo dalyvaujantiems asmenims padaroma neproporcinga žala, kenkiama finansų rinkų stabilumui arba atliekamam tyrimui, kompetentinga institucija turėtų paskelbti apie anonimiškai taikomas sankcijas ir priemones tokiu būdu, kuris atitiktų nacionalinės teisės nuostatas, arba atidėti paskelbimą.

Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę neskelbti sankcijų tais atvejais, kai manoma, kad paskelbus anonimišką informaciją arba atidėjus paskelbimą bus nepakankamai užtikrinama, jog nebus kenkiama finansų rinkų stabilumui. Neturėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos skelbtų informaciją apie priemones, kurios, kaip manoma, yra nesvarbaus pobūdžio, kai paskelbimas būtų neproporcinga priemonė. Tinkama nustatyti pranešimo apie neskelbiamas sankcijas EVPRI mechanizmą, kad kompetentingos institucijos galėtų į jas atsižvelgti vykdydamos priežiūrą. Pagal šią direktyvą nereikalaujama, tačiau nereikėtų užkirsti kelio tam, kad būtų skelbiama informacija apie baudžiamąsias sankcijas, taikomas už šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimus;

- (147) kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti potencialius pažeidimus, joms turėtų būti suteikti būtini tyrimo įgaliojimai, ir jos turėtų sukurti veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais skatintų pranešti apie potencialius arba padarytus pažeidimus, įskaitant darbuotojų, pranešančių apie pažeidimus savo pačių įstaigoje, apsaugą. Tais mechanizmais neturėtų būti daromas poveikis atitinkamoms kaltinamųjų apsaugos priemonėms. Turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros siekiant užtikrinti tinkamą kaltinamojo apsaugą, visų pirma susijusių su teise į to asmens asmeninių duomenų apsaugą, taip pat procedūros, kuriomis užtikrinamos kaltinamojo teisės į gynybą ir būti išklaustam prieš priimant sprendimą dėl jo, taip pat teisės pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone teisme apskundžiant dėl jo priimtą sprendimą;
- (148) šioje direktyvoje turėtų būti nurodytos sankcijos ir priemonės, kad ją būtų galima taikyti visiems veiksams, kurių imamasi po pažeidimo ir kuriais siekiama užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepaisant to, ar dėl jų požymių pagal nacionalinę teisę jie būtų laikomi sankcijomis ar priemonėmis;
- (149) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokioms valstybių narių teisės nuostatoms, susijusioms su baudžiamosiomis sankcijomis;
- (150) nors niekas nekliaudo valstybėms narėms nustatyti taisyklių dėl administracinių ir baudžiamųjų sankcijų, taikomų už tuos pačius pažeidimus, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl administracinių sankcijų už šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimus, už kuriuos taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Pagal nacionalinę teisę valstybės narės neprivalo taikyti administracinių ir baudžiamųjų sankcijų už tą pačią nusikalstamą veiką, tačiau jos turėtų galėti tai padaryti, jei tai yra leidžiama pagal jų nacionalinę teisę. Vis dėlto galimybė vietoj administracinių sankcijų palikti galioti baudžiamąsias sankcijas už šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatų pažeidimus neturėtų sumažinti arba kitaip paveikti kompetentingų institucijų galimybės bendradarbiauti, laiku susipažinti su informacija ir ja keistis su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais, taip pat ir po to, kai kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl baudžiamąjo persekiojimo atitinkamų pažeidimų atvejais;
- (151) siekiant apsaugoti klientus ir nedarant poveikio jų teisei kreiptis į teismus, tikslinga, kad valstybės narės, siekdamos išspręsti ginčus neteisimine tvarka, užtikrintų, jog būtų įsteigtos valstybinės ar privačios įstaigos, kurios bendradarbiautų sprendžiant tarpvalstybinius ginčus, vadovaujantis Komisijos rekomendacija 98/257/EB⁽¹⁾ ir Komisijos rekomendacija 2001/310/EB⁽²⁾. Taikydamos nuostatas dėl skundų pateikimo ir žalos atlyginimo procedūrų sprendžiant ginčus neteisimine tvarka, valstybės narės turėtų būti raginamos taikyti esamus tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmus, visų pirma Skundų dėl finansinių paslaugų tinklą FIN-Net;

(1) 1998 m. kovo 30 d. Komisijos rekomendacija 98/257/EB dėl institucijoms, atsakingoms už vartotojų ginčų sprendimą ne teismo tvarka, taikomų principų (OL L 115, 1998 4 17, p. 31).

(2) 2001 m. balandžio 4 d. Komisijos rekomendacija 2001/310/EB dėl neteisminėms institucijoms, vartotojų ginčus sprendžiančioms bendro sutarimo būdu, taikomų principų (OL L 109, 2001 4 19, p. 56).

- (152) bet koks pasikeitimas informacija tarp kompetentingų institucijų, kitų įstaigų, organizacijų ar asmenų arba jos perdavimas turėtų būti vykdomas laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų taisyklių dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims. Keisdamasi asmens duomenimis su trečiosiomis šalimis arba juos perduodama trečiosioms šalims EVPRI turėtų laikytis Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytų asmens duomenų perdavimo taisyklių;
- (153) būtina sugriežtinti nuostatas dėl keitimosi informacija tarp nacionalinių kompetentingų institucijų, taip pat jų tarpusavio pareigas teikti pagalbą bei bendradarbiauti. Dėl didėjančios tarpvalstybinės veiklos apimties kompetentingos institucijos viena kitai turėtų teikti svarbią informaciją, kad galėtų vykdyti savo funkcijas, taip pat užtikrinti veiksmingą šios direktyvos įgyvendinimą, taip pat ir tais atvejais, kai pažeidimai arba tariami pažeidimai gali būti svarbūs vienos ar daugiau valstybių narių institucijoms. Keičiantis informacija ir siekiant užtikrinti sklandų informacijos perdavimą bei atitinkamų teisių apsaugą, būtina laikytis profesinės paslapties;
- (154) kai prekybos vietos, kuriai priimančiojoje valstybėje narėje yra nustatyta veikimo tvarka, veikla įgyja esminės reikšmės vertybinių popierių rinkų veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje, nustatytinos atitinkamos bendradarbiavimo priemonės turėtų būti vykdomos pasirenkant tinkamą bendradarbiavimo tarp buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų institucijų formą, atitinkančią tarpvalstybinio bendradarbiavimo vykdamą priežiūrą poreikius, visų pirma kylančius dėl poveikio vertybinių popierių rinkoms ir investuotojų apsaugai pobūdžio ir masto priimančiojoje valstybėje narėje, kaip antai *ad hoc* arba periodinį dalijimąsi informacija, konsultacijas ir pagalbą;
- (155) siekiant šioje direktyvoje nustatytų tikslų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriuose būtų pateikta išsami informacija, susijusi su išimtimis, terminų apibrėžčių paaiškinimu, siūlomo investicinės įmonės įsigijimo vertinimo kriterijais, investicinių įmonių organizaciniais reikalavimais, PSS ir KIJT, interesų konfliktų valdymu, verslo etikos pareigų teikiant investicines paslaugas vykdymu, pavedimų vykdymu palankiausiomis klientui sąlygomis, klientų pavedimų tvarkymu, sandorių sudarymu su tinkamomis sandorio šalimis, aplinkybėmis, kuriomis reikalaujama, kad investicinės įmonės ar rinkos operatoriai, valdantys DPS arba OPS, ir reguliuojamos rinkos operatoriai nedelsiant pateiktų informaciją, aplinkybėmis, kuriomis sukeliama didelė žala investuotojų interesams ir tvarkingam rinkos veikimui siekiant sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone ar ją pašalinti iš prekybos DPS, OPS arba reguliuojamoje rinkoje, MVĮ augimo rinkomis ir ribomis, kurias viršijus taikomos pareigos pranešti apie poziciją bei kriterijais, pagal kuriuos veikla priimančiosios valstybės narės prekybos vietoje gali būti laikoma ypač reikšminga vertybinių popierių rinkų veikimui ir investuotojų apsaugai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (156) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti užtikrinamas nuoseklus jų suderinimas ir tinkama investuotojų, įskaitant tuos subjektus, kurie investuoja į struktūrizuotus indėlius, ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Kadangi EVPRI turi itin specializuotų žinių, būtų veiksminga ir tinkama jai patikėti rengti su politikos pasirinkimais nesusijusių reguliavimo ir techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikti juos Komisijai. Siekiant užtikrinti nuoseklią investuotojų ir vartotojų apsaugą visuose finansinių paslaugų sektoriuose, EVPRI turėtų vykdyti savo užduotis kuo glaudžiau bendradarbiaudama su Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ ir su EIOPA;
- (157) Komisija turėtų priimti tokius EVPRI parengtus techninius reguliavimo standartų projektus: dėl išimčių, susijusių su veikla, kuri laikoma papildoma pagrindinės veiklos atžvilgiu, dėl teiktinos informacijos ir tam tikrų reikalavimų, vykdamą investicinių įmonių veiklos leidimų išdavimo ir atsisakymo juos išduoti tvarką, dėl kontrolinio akcijų paketo įsigijimo, dėl algoritminės prekybos dėl pareigos vykdyti pavedimus palankiausiomis klientui sąlygomis, dėl prekybos finansinėmis priemonėmis sustabdymo ar pašalinimo reguliuojamoje rinkoje, DPS arba OPS, dėl laisvės teikti investicines paslaugas ir vykdyti investicinę veiklą, dėl filialo įsteigimo, dėl sistemų atsparumo, sistemos išjungiklių ir elektroninės prekybos, dėl kainos pokyčio dydžio, dėl verslo laikrodžių sinchronizavimo, dėl leidimo prekiauti finansinėmis priemonėmis, dėl pozicijų apribojimų ir biržos prekių išvestinių finansinių priemonių pozicijų valdymo kontrolės priemonių, dėl duomenų teikimo paslaugų teikėjų veiklos leidimų išdavimo ir

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

atsisakymo juos išduoti tvarkos, dėl PSS, KIJT ir PPTS taikomų organizacinių reikalavimų ir dėl kompetentingų institucijų bendradarbiavimo. Tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisija turėtų priimti priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais;

- (158) Komisijai pagal SESV 291 straipsnį ir vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu turėtų būti suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktais priimti techninius įgyvendinimo standartus. EVPRI turėtų būti patikėta parengti ir Komisijai pateikti tokius techninių įgyvendinimo standartų projektus: dėl investicinių įmonių veiklos leidimų išdavimo ir atsisakymo juos išduoti tvarkos, dėl kontrolinio akcijų paketo įsigijimo, dėl prekybos proceso ir sandorių užbaigimo DPS ir OPS, dėl finansinių priemonių sustabdymo ir jų pašalinimo iš prekybos, dėl laisvės teikti investicines paslaugas ir vykdyti investicinę veiklą, dėl filialo įsteigimo, dėl ataskaitų apie pozicijas pateikimo pagal pozicijų turėtojų kategorijas, dėl veiklos leidimų išdavimo ir atsisakymo juos išduoti tvarkos, dėl informacijos, susijusios su sprendimų skelbimu, pateikimo procedūrų ir formų, dėl pareigos bendradarbiauti, dėl kompetentingų institucijų bendradarbiavimo, dėl keitimosi informacija ir dėl konsultavimosi prieš investicinei įmonei išduodant veiklos leidimą;
- (159) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertintų, kaip veikia OPS, kaip veikia MVI augimo rinkoms taikoma tvarka, koks yra reikalavimų automatizuoti didelio dažnio prekybą poveikis, kokia mechanizmas, kuriais siekiama uždrausti tam tikrus produktus, arba praktikos taikymo patirtis ir koks taikomų priemonių poveikis biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkoms;
- (160) ne vėliau kaip 2018 m. sausio 1 d. Komisija turėtų parengti ataskaitą, kurioje įvertintų potencialų poveikį energijos kainoms ir energijos rinkos veikimui pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, nustatytam dėl tarpuskaitos pareigos ir garantinių įmokų reikalavimų taikymo, numatytam Reglamentu (ES) Nr. 648/2012. Prireikus, Komisija turėtų pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo parengtų arba iš dalies pakeistų atitinkamą teisę, įskaitant konkrečioms sektoriams taikomus teisės aktus, kaip antai Reglamentą (ES) Nr. 1227/2011;
- (161) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES ⁽¹⁾ valstybėms narėms leidžiama leisti alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (toliau – AIFV) teikti tam tikras investicines paslaugas papildomai prie alternatyvaus investavimo fondų (toliau – AIF) kolektyvinio valdymo paslaugų, įskaitant investicinių portfelių valdymo paslaugas, konsultacijas investicijų klausimais, kolektyvinio investavimo subjektų investicinių vienetų ar akcijų saugojimo ir administravimo paslaugas, taip pat pavedimų, susijusių su finansinėmis priemonėmis, priėmimo ir perdavimo paslaugas. Kadangi tų paslaugų teikimą reglamentuojantys reikalavimai yra suderinti visoje Sąjungoje, AIFV, kuriems tokias paslaugas teikti leido buveinės kompetentingos institucijos, nereikėtų gauti jokių papildomų leidimų priimančiose valstybėse narėse ar taikyti priemonių, turinčių tą patį poveikį;
- (162) pagal dabartinę teisinę sistemą alternatyvaus investavimo fondų valdytojai, kuriems išduotas veiklos leidimas teikti tas investicines paslaugas ir kurie ketina jas teikti kitoje valstybėje narėje, nei jų buveinės valstybė narė, privalo laikytis papildomų nacionalinių reikalavimų, taip pat dėl atskiro juridinio subjekto įsteigimo. Siekiant pašalinti kliūtis tarpvalstybiniu mastu teikiant suderintas investicines paslaugas ir užtikrinti vienodas sąlygas subjektams, teikiantiems tas pačias investicines paslaugas pagal tuos pačius teisinius reikalavimus, alternatyvaus investavimo fondų valdytojai, turintys veiklos leidimą teikti tas paslaugas, turėtų galėti teikti jas tarpvalstybiniu mastu, laikydamiesi atitinkamų reikalavimų dėl pranešimo, pagal veiklos leidimą, išduotą jų buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų;
- (163) todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2011/61/ES;
- (164) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. sukurti integruotą finansų rinką, kurioje būtų užtikrinta veiksminga investuotojų apsauga ir bendros rinkos veiksmingumas ir vientisumas, įgyvendinti reikia nustatyti bendrus reguliavimo reikalavimus, susijusius su investicinėmis įmonėmis, turinčiomis veiklos leidimus Sąjungoje, ir reglamentuojančius reguliuojamų rinkų ir kitų prekybos sistemų veikimą, siekiant išvengti atvejų, kai neaiškumas arba sutrikimai vienoje rinkoje kenkia veiksmingam visos Sąjungos finansų sistemos veikimui, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl

⁽¹⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

šios direktyvos masto ir poveikio to tikslo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal minėtame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina siekiant nurodyto tikslo;

- (165) atsižvelgiant į tai, kad šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 600/2014 EVPRI pavesta daugiau užduočių, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų jai užtikrinti pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių;
- (166) šioje direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje, visų pirma teisės į asmens duomenų apsaugą, laisvės užsiimti verslu, teisės į vartotojų apsaugą, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės nebūti antrą kartą teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką, ir ji turi būti įgyvendinama laikantis tų teisių ir principų;
- (167) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2012 m. vasario 10 d. ⁽¹⁾;
- (168) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išpareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemonių pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (169) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtas direktyvas;
- (170) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų III priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma investicinėms įmonėms, rinkos operatoriams, duomenų teikimo paslaugų teikėjams ir trečiųjų šalių įmonėms, teikiančioms investicines paslaugas ar vykdančioms investicinę veiklą įsteigus filialą Sąjungoje.
2. Šia direktyva nustatomi reikalavimai, susiję su:
 - a) investicinių įmonių veiklos leidimu ir veiklos sąlygomis;
 - b) trečiųjų šalių įmonių teikiamomis investicinėmis paslaugomis ar vykdoma investicine veikla įsteigus filialą;

⁽¹⁾ OL C 147, 2012 5 25, p. 1.

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- c) leidimu organizuoti reguliuojamas rinkas ir tų rinkų veikimu;
- d) duomenų teikimo paslaugų teikėjams išduodamais veiklos leidimais ir tokių teikėjų veikla; ir
- e) kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra, jų bendradarbiavimu ir vykdymo užtikrinimu.

3. Kredito įstaigoms, kurioms veiklos leidimas suteiktas pagal Direktyvą 2013/36/ES, kai jos teikia vieną ar daugiau investicinių paslaugų ir (ar) vykdo investicinę veiklą, taip pat taikomos šios nuostatos:

- a) 2 straipsnio 2 dalis, 9 straipsnio 3 dalis, 14 ir 16–20 straipsniai;
- b) II antraštinės dalies II skyrius, išskyrus 29 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą;
- c) II antraštinės dalies III skyrius, išskyrus 34 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 35 straipsnio 2–6 ir 9 dalis;
- d) 69–75 ir 80, 85 ir 86 straipsniai.

4. Toliau išvardytos nuostatos taip pat taikomos investicinėms įmonėms ir kredito įstaigoms, kurioms veiklos leidimas suteiktas pagal Direktyvą 2013/36/ES, kai jos parduoda klientams su struktūrizuotais indėliais susijusias paslaugas (produktus) arba juos konsultuojančioms dėl struktūrizuotų indėlių:

- a) 9 straipsnio 3 dalis, 14 straipsnis ir 16 straipsnio 2, 3 ir 6 dalys;
- b) 23–26, 28 straipsniai ir 29 straipsnis, išskyrus jo 2 dalies antrą pastraipą, ir 30 straipsnis; ir
- c) 67–75 straipsniai.

5. 17 straipsnio 1–6 dalys taip pat taikomos reguliuojamų rinkų nariams ar dalyviams ir DPS, kuriems pagal 2 straipsnio 1 dalies a, e, i ir j punktus nereikia gauti veiklos leidimo pagal šią direktyvą.

6. 57 ir 58 straipsniai taip pat taikomi asmenims, kuriems pagal 2 straipsnį taikoma išimtis.

7. Visos daugiašalės prekybos finansinėmis priemonėmis sistemos DPS arba OPS atveju veiklą vykdo pagal II antraštinės dalies nuostatas, arba reguliuojamų rinkų atveju – pagal III antraštinės dalies nuostatas.

Bet kokia investicinė įmonė, kuri organizuotai, dažnai, sistemingai ir didele apimtimi savo sąskaita užsiima prekyba vykdydama klientų pavedimus ne reguliuojamoje rinkoje, DPS arba OPS veiklą vykdo pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 III antraštinę dalį.

Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 600/2014 23 ir 28 straipsniams, visi finansinių priemonių sandoriai, kaip nurodyta pirmoje ir antroje pastraipose, kurie nėra sudaromi daugiašalėse sistemose arba per sistemingai sandorius savo viduje sudarančius tarpininkus, turi atitikti atitinkamas Reglamento (ES) Nr. 600/2014 III antraštinės dalies nuostatas.

2 straipsnis

Išimtys

1. Ši direktyva netaikoma:

- a) draudimo įmonėms arba įmonėms, vykdančioms Direktyvoje 2009/138/EB nurodytą perdraudimo ir pakartotinio perdraudimo (retrocesijos) veiklą, kai jos vykdo toje Direktyvoje nurodytą veiklą;
- b) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas tik juos patronuojančiosioms įmonėms, savo patronuojamosioms įmonėms ar kitoms juos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms;
- c) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, kai tokios paslaugos vykdančios profesinę veiklą teikiamos pavieniais atvejais, o tų įmonių veiklą reguliuoja įstatymų ar norminių aktų nuostatos, arba šios profesijos veiklą reglamentuoja etikos kodeksas, nedraudžiantys teikti tokių paslaugų;
- d) asmenims, savo sąskaita užsiimantiems prekyba finansinėmis priemonėmis, kurios nėra biržos prekių išvestinės finansinės priemonės, apyvartiniai taršos leidimai ar jų išvestinės finansinės priemonės, ir neteikiantiems jokių kitų investicinių paslaugų arba nevykdantiems jokios kitos investicinės veiklos, susijusios su finansinėmis priemonėmis, kurios nėra biržos prekių išvestinės finansinės priemonės ar apyvartiniai taršos leidimai ar jų išvestinės finansinės priemonės, nebent tokie asmenys:

i) yra rinkos formuotojai;

ii) yra reguliuojamos rinkos arba DPS nariai arba dalyviai, arba turi tiesioginę elektroninę prieigą prie prekybos vietos;

iii) taiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodą; arba

iv) užsiima prekyba savo sąskaita vykdydami klientų pavedimus;

Asmenys, kuriems taikoma išimtis pagal a, i ar j punktus, neprivalo atitikti šiame punkte nustatytų sąlygų, kad jiems būtų taikoma išimtis;

- e) operatoriams, kurie vykdo pareigas pagal Direktyvą 2003/87/EB ir, kurie vykdydami prekybą apyvartiniais taršos leidimais, nevykdo klientų pavedimų ir neteikia jokių kitų investicinių paslaugų ar nevykdo jokios kitos investicinės veiklos, išskyrus prekybą savo sąskaita, jei tie asmenys netaiko didelio dažnio algoritminės prekybos metodo;
- f) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, susijusias tik su darbuotojų dalyvavimo valdant kapitalą programų tvarkymu;
- g) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, susijusias tik su darbuotojų dalyvavimo valdant kapitalą programų tvarkymu ir investicinių paslaugų teikimu tik juos patronuojančiosioms įmonėms, savo patronuojamosioms įmonėms ar kitoms juos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms;
- h) ECBS nariams ir kitoms nacionalinėms įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas Sąjungoje, kitoms valstybės įstaigoms, atsakingoms už valstybės skolos valdymą ar dalyvaujančioms ją valdant Sąjungoje, ir tarptautinėms finansų įstaigoms, įsteigtoms dviejų ar daugiau valstybių narių, kurių tikslas – mobilizuoti finansavimą ir teikti finansinę pagalbą savo narėms, kurioms iškyla didelių finansinių sunkumų arba gali iškilti tokių sunkumų;

- i) kolektyvinio investavimo subjektams ir pensijų fondams, neatsižvelgiant į tai, ar jų veikla koordinuojama Sąjungos mastu, ar ne, ir depozitoriumams bei tokių subjektų vadovams;
- j) asmenims:
- i) savo sąskaita, įskaitant rinkos formuotojus, užsiimantiems prekyba biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ar apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, išskyrus asmenis, kurie užsiima prekyba savo sąskaita vykdydami klientų pavedimus; arba
- ii) savo pagrindinio verslo klientams ar tiekėjams ne savo sąskaita teikiantiems investicines paslaugas, susijusias su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis;
- su sąlyga,
- kad kiekvienu iš tų atvejų atskirai ir bendrai tokia veikla yra papildoma pagrindinės veiklos atžvilgiu grupės lygmeniu, ir kad pagrindinė veikla nėra investicinių paslaugų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, teikimas arba banko veiklą pagal Direktyvą 2013/36/ES arba rinkų formuotojų veikla, susijusi su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis;
- tie asmenys netaiko aukšto dažnio algoritminės prekybos metodo; ir
- tie asmenys kasmet informuoja atitinkamas kompetentingas institucijas, kad jie pasinaudojo šia išimtimi, o prašymo pagrindu teikia ataskaitą kompetentingai institucijai nurodydami, koku pagrindu remdamiesi jie savo veiklą pagal i ir ii punktus laiko papildoma pagrindinės veiklos atžvilgiu;
- k) asmenims, kurie, užsiimdami kita profesine veikla, kuriai netaikoma ši direktyva, teikia konsultacijas dėl investicijų, jei už tokias konsultacijas nenustatytas atskiras mokestis;
- l) Danijos ir Suomijos pensijų fondų įsteigtoms asociacijoms, kurių vienintelis tikslas – valdyti pensijų fondų, kurie yra tų asociacijų nariai, turtą;
- m) „agenti di cambio“, kurių veikla ir funkcijos reglamentuojamos 1998 m. vasario 24 d. Italijos įstatymo Nr. 58 201 straipsniu;
- n) perdavimo sistemos operatoriams, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/72/EB 2 straipsnio 4 dalyje arba Direktyvos 2009/73/EB 2 straipsnio 4 dalyje, vykdančioms savo užduotis pagal tas direktyvas, pagal Reglamentą (EB) Nr. 714/2009, pagal Reglamentą (EB) Nr. 715/2009 arba pagal tuos reglamentus priimtus tinklo kodeksus arba gaires, visiems asmenims, kurie jų vardu veikia kaip paslaugų teikėjai, vykdydami jų užduotis pagal tuos pagal teisėkūros procedūrą priimamus aktus arba pagal tuos reglamentus priimtus tinklo kodeksus arba gaires, ir visiems energijos subalansavimo mechanizmų, vamzdinių tinklų ar sistemų, skirtų energijos tiekimo ir vartojimo pusiausvyrai išlaikyti, operatoriams ir administratoriams, kai jie vykdo tokias užduotis.

Ta išimtis taikoma asmenims, vykdančioms šiame punkte nustatytą veiklą, kai jie vykdo investicinę veiklą arba siekdami vykdyti tą veiklą teikia investicines paslaugas, susijusias su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis. Ta išimtis netaikoma atvejais, susijusiems su antrinės rinkos veikimu, įskaitant antrinės prekybos finansinėmis perdavimo teisėmis platformos veikimą;

- o) CVPD, reglamentuojamiems Sąjungos teisės ta apimtimi, kiek jie reglamentuojami tos Sąjungos teisės.

2. Šia direktyva suteiktos teisės neapima sandorio šalies paslaugų teikimo sandoriuose, kuriuos vykdo viešosios įstaigos, valdyamos valstybės skolą, ar ECBS nariai, vykdančios savo funkcijas, numatytas SESV ir Protokole Nr. 4 dėl Europos Centrinų Bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto, arba atliekančios panašias funkcijas pagal nacionalines nuostatas.

3. Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus siekiant paaiškinti, kada veikla laikoma vykdoma pavieniais atvejais 1 dalies c punkto tikslais.

4. EVPRI rengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus 1 dalies j punkto tikslais nustatyti kriterijus, kuriais remiantis nustatoma, kada veikla laikoma papildoma pagrindinės veiklos atžvilgiu grupės lygmeniu.

Tuose kriterijuose atsižvelgiama bent į šiuos aspektus:

- a) būtinybę, kad papildoma veikla sudarytų mažąją veiklos grupės lygmeniu dalį;
- b) jų prekybos veiklos mastą, palyginti su bendra prekybos rinkoje veikla pagal atitinkamą turto kategoriją.

Nustatydama papildomos veiklos, sudarančios mažąją veiklos grupės lygmeniu dalį, mastą EVPRI gali nustatyti, kad turi būti atsižvelgiama į kapitalo, naudojamo pagalbinei veiklai vykdyti, ir kapitalo, naudojamo pagrindinei veiklai vykdyti, santykį. Vis dėlto to veiksnio jokia būdu nepakanka siekiant parodyti, kad veikla yra pagalbinė grupės pagrindinės veiklos atžvilgiu.

Šioje dalyje nurodyta veikla vertinama grupės lygmeniu.

Antroje ir trečioje pastraipose nurodyti elementai neapima:

- a) grupės vidaus sandorių, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 3 straipsnyje, kurie sudaromi siekiant likvidumo visoje grupėje ar rizikos valdymo sumetimais;
- b) išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurie yra objektyviai įvertinami, kad jais sumažinama su komercine veikla ar išdo finansavimo veikla tiesiogiai susijusi rizika;
- c) biržos prekių išvestinių finansinių priemonių ir apyvartinių taršos leidimų sandorių, sudarytų siekiant vykdyti pareigas užtikrinti likvidumą prekybos vietoje, kai tokias pareigas vykdyti reikalauja reguliavimo institucijos pagal Sąjungos teisę arba nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba prekybos vietos.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

3 straipsnis

Neprivalomosios išimtys

1. Valstybės narės gali pasirinkti netaikyti šios direktyvos asmenims, kurių atžvilgiu jos yra buveinės valstybės narės, jeigu tų asmenų veiklai išduotas leidimas ir ta veikla yra reguliuojama nacionaliniu lygmeniu, ir tie asmenys:

- a) neturi teisės saugoti klientų lėšų ar vertybinių popierių ir kurie dėl tos priežasties niekada negali atsidurti debetinėje pozicijoje savo klientų atžvilgiu;

- b) negali teikti jokių investicinių paslaugų, išskyrus pavedimų, susijusių su perleidžiamais vertybiniais popieriais ir (arba) kolektyvinio investavimo subjektų investiciniais vienetais, priėmimą bei perdavimą ir (arba) su tokiomis finansinėmis priemonėmis susijusių konsultacijų dėl investicijų teikimą; ir
- c) teikdami tas paslaugas, gali perduoti pavedimus tik:
- i) investicinėms įmonėms, turinčioms leidimą vykdyti veiklą laikantis šios direktyvos;
 - ii) kredito įstaigoms, turinčioms teisę veikti laikantis Direktyvos 2013/36/ES;
 - iii) tų investicinių įmonių ar kredito įstaigų, kurioms suteiktas leidimas trečiojoje valstybėje ir kurios turi laikytis ir laikosi rizikos ribojimo taisyklių, kompetentingų institucijų laikomų bent tokiomis pat griežtomis kaip ir nustatytos šioje direktyvoje, Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ar Direktyvoje 2013/36/ES, filialams;
 - iv) kolektyvinio investavimo subjektams, kuriems leidžiama pagal valstybės narės teisę pardavinėti investicinius vienetus viešai, ir tokių subjektų vadovams; arba
 - v) investicinėms bendrovėms su nekintamu kapitalu, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/30/ES ⁽¹⁾ 17 straipsnio 7 dalyje, kurių vertybiniai popieriai yra biržiniai ar platinami valstybės narės reguliuojamoje rinkoje; ar
- d) kurie teikia investicines paslaugas, susijusias išimtinai su biržos prekėmis, apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, turėdami vienintelį tikslą – apdrausti savo klientų komercinę riziką, kai tie klientai yra išimtinai vietinės elektros energijos įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/72/EB 2 straipsnio 35 punkte, ir (arba) gamtinių dujų įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/73/EB 2 straipsnio 1 punkte, ir su sąlyga, kad tiems klientams drauge priklauso 100 % tų asmenų kapitalo arba balsavimo teisių, jie bendrai kontroliuoja asmenį ir jiems taikoma išimtis pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies j punktą, jei jie tas investicines paslaugas teikia patys; arba
- e) kurie teikia investicines paslaugas, susijusias išimtinai tik su apyvartiniais taršos leidimais ir (arba) jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, turėdami vienintelį tikslą – apdrausti savo klientų komercinę riziką, kai tie klientai yra išimtinai operatoriai, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio f punkte, ir su sąlyga, kad tiems klientams drauge priklauso 100 % tų asmenų kapitalo arba balsavimo teisių, jie bendrai kontroliuoja tą asmenį ir jiems taikoma išimtis pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies j punktą, jeigu jie tas investicines paslaugas teikia patys.
2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytiems asmenims taiko reikalavimus, bent analogiškus tokiems šios direktyvos reikalavimams:
- a) leidimo išdavimo ir nuolatinės priežiūros sąlygoms ir tvarkai, nustatytoms 5 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 7–10, 21, 22 ir 23 straipsniuose bei atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, kuriuos Komisija priima pagal 89 straipsnį;
 - b) verslo etikos pareigoms, nustatytoms 24 straipsnio 1, 3, 4, 5, 7 ir 10 dalyse, 25 straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse, o tuo atveju, jeigu pagal nacionalinę tvarką tiems asmenims leidžiama paskirti priklausomus agentus – nustatytoms 29 straipsnyje, ir atitinkamose įgyvendinimo priemonėse;

⁽¹⁾ 2012 m spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 315, 2012 11 14, p. 74).

- c) organizaciniam reikalavimams, nustatytiems 16 straipsnio 3 dalies pirmoje, šeštoje ir septintoje pastraipose ir 16 straipsnio 6 ir 7 dalyse ir atitinkamuose deleguotuosiuose aktuose, kuriuos Komisija priima pagal 89 straipsnį.

Valstybės narės reikalauja, kad asmenys, kuriems ši direktyva netaikoma pagal šio straipsnio 1 dalį, priklausytų investuotojų kompensavimo sistemai, pripažintai pagal Direktyvą 97/9/EB. Valstybės narės gali leisti investicinėms įmonėms nepriklausyti tokiai sistemai, su sąlyga, kad jos turi profesinės civilinės atsakomybės draudimą, kuriuo, atsižvelgiant į asmenų, kuriems nuostatos netaikomos pagal šio straipsnio 1 dalį, dydį, rizikos profilį ir teisinį pobūdį, užtikrinama lygiavertė jos klientų apsauga.

Nukrypdomos nuo šios dalies antros pastraipos, valstybės narės, jau taikančios esamus tokius įstatymus ar kitus teisės aktus anksčiau nei 2014 m. liepos 2 d., iki 2019 m. liepos 3 d. gali reikalauti, kad tais atvejais, kai asmenys, kuriems ši direktyva netaikoma pagal šio straipsnio 1 dalį, teikia investicines pavedimų priėmimo ir perdavimo paslaugas ir (arba) konsultacijas dėl investicijų, susijusių su kolektyvinio investavimo subjektų vienetais, ir veikia kaip valdymo įmonės, apibrėžtos Direktyvoje 2009/65/EB, tarpininkai, tie asmenys būtų su valdymo įmone solidariai atsakingi už kliento patirtą žalą, susijusią su tomis paslaugomis.

3. Asmenys, kuriems ši direktyva netaikoma pagal 1 dalį, negali naudotis laisve teikti paslaugas arba vykdyti veiklos arba steigti filialų, kaip numatyta atitinkamai 34 ir 35 straipsniuose.

4. Valstybės narės praneša Komisijai ir EVPRI apie tai, ar jos naudojasi šiame straipsnyje numatyta galimybe, ir užtikrina, kad kiekviename pagal 1 dalį išduotame leidime būtų nurodyta, jog jis išduotas pagal šį straipsnį.

5. Valstybės narės EVPRI perduoda nacionalinės teisės aktų nuostatas, kurios yra analogiškos 2 dalyje išvardytiems šios direktyvos reikalavimams.

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šios direktyvos tikslais vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- 1) investicinė įmonė – bet kuris juridinis asmuo, kurio nuolatinis darbas ar veikla yra profesionalus vienos ar daugiau investicinių paslaugų teikimas trečiosioms šalims ir (arba) vienos ar daugiau investicinių veiklų atlikimas.

Valstybės narės į investicinių įmonių termino apibrėžtį gali įtraukti įmones, kurios nėra juridiniai asmenys, su sąlyga, kad:

- a) jų juridinis statusas garantuoja tokį patį trečiųjų šalių interesų apsaugos lygį, kokį suteikia juridiniai asmenys; ir
- b) joms taikoma lygiavertė veiklos riziką ribojanti priežiūra, atitinkanti jų teisinį statusą.

Vis dėlto tais atvejais, kai fizinis asmuo teikia paslaugas, susijusias su trečiosios šalies lėšų ar perleidžiamų vertybinių popierių saugojimu, tas asmuo šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais gali būti laikomas investicine įmone tik, jeigu, nepažeidžiant kitų reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje, Reglamente (ES) Nr. 600/2014 ir Direktyvoje 2013/36/ES, tas asmuo atitinka šias sąlygas:

- a) trečiųjų šalių nuosavybės teisės į priemones ir lėšas turi būti apsaugotos ypač įmonės ar jos savininkų nemokumo atveju, visų pirma konfiskavimo, priešpriešinių reikalavimų įskaitymo ar kitų veiksmų, kurių ėmėsi įmonės kreditoriai ar jos savininkai, atvejais;

- b) įmonei turi būti taikomos įmonės ar jos savininkų mokumo kontrolės taisyklės;
 - c) investicinės įmonės metinės finansinės atskaitomybės auditą turi atlikti vienas ar daugiau asmenų, turinčių įgaliojimus pagal nacionalinę teisę atlikti atskaitų auditą;
 - d) kai įmonės savininkas yra tik vienas asmuo, tas asmuo turi užtikrinti investuotojų apsaugą įmonės veiklos nutraukimo savininko mirties, savininko neveiksnumo ar kitais tokiais atvejais;
- 2) investicinės paslaugos ir veikla – I priedo A skirsnyje išvardytos paslaugos ar veikla, susijusios su bet kuriomis I priedo C skirsnyje išvardytomis priemonėmis.

Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriuose išsamiai nustato:

- a) I priedo C skirsnio 6 dalyje nurodytus išvestinių finansinių priemonių sutartis, pasižyminčias didmeninių energetikos produktų, kurių atveju privalomas fizinis atsiskaitymas, ypatybėmis ir C.6 energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartis;
 - b) I priedo C skirsnio 7 dalyje nurodytas išvestinių finansinių priemonių sutartis, pasižyminčias kitų išvestinių finansinių priemonių ypatybėmis,
 - c) I priedo C skirsnio 10 dalyje nurodytas išvestinių finansinių priemonių sutartis, pasižyminčias kitų išvestinių finansinių priemonių ypatybėmis, atsižvelgiant į tai, ar jomis, be kita ko, prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, DPS arba OPS;
- 3) papildomos paslaugos – paslaugos, įtrauktos į sąrašą I priedo B skirsnyje;
- 4) konsultacijos dėl investicijų – asmeninių rekomendacijų teikimas klientui jo prašymu arba investicinės įmonės iniciatyva dėl vieno ar daugiau sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis;
- 5) pavedimų vykdymas kliento vardu – veiksmai, siekiant kliento vardu sudaryti sutartis dėl vienos ar daugiau finansinių priemonių pirkimo arba pardavimo ir apima sutarčių dėl investicinės įmonės arba kredito įstaigos išleidžiamų finansinių priemonių pardavimo sudarymą jų išleidimo metu;
- 6) prekyba savo sąskaita – prekyba už nuosavas lėšas, sudarant sandorius dėl vienos ar daugiau finansinių priemonių;
- 7) rinkos formuotojas – asmuo, pastoviai išsilaikantis finansų rinkose, savo sąskaita ir už savo nuosavas lėšas pirkdamas ir parduodamas to asmens finansines priemones to asmens nustatytais kainomis;
- 8) portfelio valdymas – portfelio valdymas pagal klientų suteiktus įgaliojimus, gautus iš kiekvieno kliento atskirai, kai į tokius portfelius įeina viena ar daugiau finansinių priemonių;
- 9) klientas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam investicinė įmonė teikia investicines ar papildomas paslaugas;
- 10) profesionalus klientas – klientas, atitinkantis II priede nustatytus kriterijus;
- 11) mažmeninis klientas – klientas, kuri nėra profesionalus klientas;

- 12) MVĮ augimo rinka – DPS, kuri pagal 33 straipsnį įregistruota kaip MVĮ augimo rinka;
- 13) mažosios ir vidutinės įmonės šios direktyvos tikslais – bendrovės, kurių vidutinė rinkos kapitalizacija, remiantis paskutinių trejų kalendorinių metų kotiravimo verte metų pabaigoje, yra mažesnė nei 200 000 000 EUR;
- 14) ribotas pavedimas – pavedimas pirkti ar parduoti finansinę priemonę jame nurodyta ar geresne kaina ir jame nurodytą kiekį;
- 15) finansinė priemonė – I priedo C skirsnyje nurodytos priemonės;
- 16) C.6 energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartis – su anglimi ar nafta susijęs pasirinkimo sandoris, ateities sandoris, apsikeitimo sandoris ar bet kokia kita I priedo C skirsnio 6 dalyje nurodyta išvestinių finansinių priemonių sutartis, kuri sudaroma prekiaujant OPS ir kurios atveju privalomas fizinis atsiskaitymas;
- 17) pinigų rinkos priemonės – tam tikrų klasių priemonės, kuriomis paprastai prekiaujama pinigų rinkoje, pavyzdžiui, išdo vekseliai, indėlių sertifikatai ir komerciniai vertybiniai popieriai, išskyrus mokėjimo priemones;
- 18) rinkos operatorius – asmuo ar asmenys, valdantys ir (arba) užsiimantys reguliuojamos rinkos veikla ir kuris pats gali būti reguliuojama rinka;
- 19) daugiašalė sistema – sistema ar priemonė, kurioje kaip sistemoje sąveikauja daugiašaliai trečiųjų šalių pirkimo ir pardavimo interesai;
- 20) sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas – investicinė įmonė, kuri organizuotai, dažnai, sistemingai ir didele apimtimi savo sąskaita vykdo klientų pavedimus, nesikreipdama į reguliuojamą rinką, DPS ar OPS, nevykdant daugiašalės sistemos veiklos.

Dažnumas ir sistemingumas įvertinami pagal nebiržinės prekybos finansine priemone sandorių, kuriuos sudaro investicinė įmonė savo sąskaita vykdydama klientų pavedimus, skaičių. Didelė apimtis įvertinama arba pagal investicinės įmonės vykdomos nebiržinės prekybos apimtį, palyginti su visa investicinės įmonės vykdoma prekyba tam tikra finansine priemone, arba pagal investicinės įmonės vykdomos nebiržinės prekybos apimtį, palyginti su visa Sąjungoje vykdoma prekyba tam tikra finansine priemone. Kad būtų taikoma sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko apibrėžtis, turėtų būti viršytos abi nustatytos ribos – dažnumo bei sistemingumo riba ir didelės apimties riba, arba investicinė įmonė turėtų nuspręsti veikti pagal sistemingai sandorius savo viduje sudarantiems tarpininkams taikomą tvarką;

- 21) reguliuojama rinka – rinkos operatoriaus valdoma ir (ar) administruojama daugiašalė sistema, apjungianti arba sudaranti lengvesnes sąlygas sistemingai ir taikant neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles jungti daugiašalius trečiųjų šalių interesus pirkti ir parduoti finansines priemones, sudarant sandorį dėl finansinių priemonių, kuriomis leista prekiauti taikant šios sistemos taisykles ir (arba) pačioje sistemoje, gavusi leidimą veiklai ir pastoviai veikianti laikantis šios direktyvos III antraštinės dalies;
- 22) daugiašalė prekybos sistema arba DPS – investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus valdoma daugiašalė sistema, apjungianti arba sudaranti lengvesnes sąlygas sistemingai ir taikant neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles jungti daugiašalius trečiųjų šalių interesus pirkti ir parduoti finansines priemones, sudarant sandorį laikantis šios direktyvos II antraštinės dalies;
- 23) organizuotos prekybos sistema arba OPS – daugiašalė sistema, kuri nėra reguliuojama rinka ar DPS ir kurioje daugiašaliai trečiųjų šalių interesai pirkti bei parduoti obligacijas, struktūrizuotus finansinius produktus, apyvartinius taršos leidimus ir išvestines finansines priemones sistemingai gali sąveikauti taip, kad būtų sudarytas sandoris pagal šios direktyvos II antraštinę dalį;

- 24) prekybos vieta – prekybos bet kuri reguliuojama rinka, DPS ar OTS;
- 25) likvidi rinka – finansinės priemonės ar finansinių priemonių klasės rinka, kurioje nuolat yra pasirengusių ir norinčių sudaryti sandorį pirkėjų ir pardavėjų; ši rinka vertinama remiantis toliau nurodytais kriterijais ir atsižvelgiant į specifines tam tikros finansinės priemonės arba tam tikros finansinių priemonių klasės rinkos struktūras:
 - a) vidutiniu sandorių dažniu ir dydžiu įvairiomis rinkos sąlygomis, atsižvelgiant į tam tikros finansinės priemonės klasės produktų pobūdį ir gyvavimo ciklą;
 - b) rinkos dalyvių skaičiumi ir tipu, įskaitant konkretaus produkto rinkos dalyvių ir finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, santykį;
 - c) vidutiniu siūlomos ir prašomos kainos skirtumų dydžiu, kai žinoma;
- 26) kompetentinga institucija – institucija, kurią kiekviena valstybė narė paskiria laikydamosi 67 straipsnio, nebent šioje direktyvoje būtų nurodyta kitaip;
- 27) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- 28) KIPVPS valdymo įmonė – valdymo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte ⁽¹⁾;
- 29) priklausomas agentas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris, veikdamas vienos investicinės įmonės vardu, tik jos vienos visiškai ir besąlyginai atsakomybe siūlo esamiems ir būsimiems klientams investicines ir (ar) papildomas paslaugas, priima iš kliento ir perduoda instrukcijas ar pavedimus dėl investicinių paslaugų ar finansinių priemonių, teikia finansines priemones ar konsultuoja esamus ir būsimus klientus dėl tų finansinių priemonių ar paslaugų;
- 30) filialas – pagrindine buveine nesanti kita nei verslo vieta, kuri sudaro investicinės įmonės dalį, bet neturi teisinio subjektiškumo, pagal investicinei įmonei išduotą leidimą teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, taip pat gali teikti papildomas paslaugas; visos verslo vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė investicinė įmonė, turinti pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;
- 31) kontrolinis akcijų paketas – tiesioginė ar netiesioginė kapitalo dalis investicinėje įmonėje, sudaranti 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB ⁽²⁾ 9 ir 10 straipsniuose, atsižvelgiant į tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytas akcijų sujungimo sąlygas, arba suteikianti galimybių daryti esminę įtaką investicinės įmonės, kurioje turimas tas akcijų paketas, valdymui;
- 32) patronuojančioji įmonė – patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽³⁾ 2 straipsnio 9 punkte ir 22 straipsnyje;

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽²⁾ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

⁽³⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- 33) patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 2 straipsnio 10 punkte ir 22 straipsnyje, įskaitant tokios galutinės patronuojančiosios įmonės patronuojamosios įmonės patronuojamąją įmonę;
- 34) grupė – grupė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 2 straipsnio 11 punkte;
- 35) glaudūs ryšiai – situacija, kai du arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra susiję:
- a) kaip asmenys, dalyvaujantys nuosavybės teise tiesiogiai ar kontrolės būdu 20 % ar daugiau balsavimo teisių arba įmonės kapitalo;
 - b) kontrole, t. y. susiję patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės ryšiais visais Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, arba kai panašiais ryšiais yra susiję bet kurie fiziniai ar juridiniai asmenys ir įmonė; visos patronuojamųjų įmonių patronuojamosios įmonės taip pat laikomos patronuojančiosios įmonės, esančios šių įmonių hierarchijos viršūnėje, patronuojamosios įmonėmis;
 - c) kai jie abu ar visi yra nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu kontrolės ryšiais;
- 36) valdymo organas – investicinės įmonės, rinkos operatoriaus ar duomenų teikimo paslaugų teikėjo pagal nacionalinę teisę įsteigtas valdymo organas arba organai, kurie turi įgaliojimus nustatyti subjekto strategiją, tikslus bei visą veiklos valdymą, kurie prižiūri ir stebi valdymo sprendimų priėmimą ir kuriuos sudaro asmenys, veiksmingai vadovaujantys subjekto veiklai.
- Kai šioje direktyvoje daromos nuorodos į valdymo organą, o pagal nacionalinę teisę valdymo organo valdymo ir priežiūros funkcijos yra pavestos skirtingiems organams arba skirtingiems vieno organo nariams, valstybės narės nurodo atsakingus organus arba valdymo organo narius pagal savo nacionalinę teisę, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje nustatyta kitaip;
- 37) vyresnioji vadovybė – fiziniai asmenys, kurie investicinėje įmonėje, rinkos operatoriui ar duomenų teikimo paslaugų teikėjui atlieka vykdomąsias funkcijas ir kurie yra atsakingi ir atskaitingi valdymo organui už kasdienį subjekto valdymą, įskaitant politikos, susijusios su įmonės ir jos darbuotojų atliekamu paslaugų ir produktų platinimu klientams, įgyvendinimą;
- 38) tarpininko suderintas sandoris – sandoris, kai tarpininkas dalyvauja pirkėjo ir pardavėjo sandoryje taip, kad jam niekada nekyla rinkos rizika vykdant sandorį ir abiejų šalių pavedimai vykdomi vienu metu, ir kai sandoris sudaromas tokia kaina, iš kurios tarpininkas negauna pelno ir nepatiria nuostolių, išskyrus iš anksto atskleistą komisinį atlyginimą ar sandorio mokestį;
- 39) algoritminė prekyba – prekyba finansinėmis priemonėmis, kai kompiuteriniu algoritmu automatiškai nustatomi atskiri pavedimų parametrai, kaip antai ar inicijuoti pavedimą, pavedimo laikas, kaina arba mastas, kaip vykdyti gautą pavedimą, o žmogaus įsikišimas ribotas arba jo visai nėra ir neapima jokios sistemos, kuri naudojama tik pavedimams nukreipti į vieną ar daugiau prekybos vietų, pavedimams apdoroti, kai nenustatomi jokie prekybos parametrai, pavedimams patvirtinti ar įvykdytiems sandoriams apdoroti po prekybos;
- 40) didelio dažnio algoritminės prekybos metodas – algoritminės prekybos metodas, kuriam būdinga:
- a) infrastruktūra, skirta kuo mažesnei tinklo ir kitų rūšių delsai užtikrinti, įskaitant bet vieną iš šių priemonių algoritminės prekybos pavedimui įvesti: kolokaciją (angl. *co-location*), artiveikos prieglobą (angl. *proximity hosting*) ar sparčiąją tiesioginę elektroninę prieigą;

- b) tai, kad sistema nustato pavedimų inicijavimo, generavimo, nukreipimo ar vykdymo operacijas, žmogui nesikišant į atskirus sandorius ar pavedimus; ir
- c) didelis per dieną gaunamų pranešimų srautas, kurių sudaro pavedimai, kotiruotės ar panaikinimai;
- 41) tiesioginė elektroninė prieiga – susitarimas, kai prekybos vietos narys, dalyvis ar klientas leidžia asmeniui pasinaudoti savo prekybos kodu, kad asmuo galėtų elektroniniu būdu perduoti su finansine priemone susijusius pavedimus tiesiogiai į prekybos vietą ir apima susitarimus, pagal kuriuos asmuo naudojami nario, dalyvio ar kliento infrastruktūra arba kokia nors kita nario, dalyvio ar kliento prisijungimo sistema pavedimams perduoti (tiesioginė rinkos prieiga), ir susitarimus, pagal kuriuos asmuo nesinaudoja tokia infrastruktūra (suteiktoji prieiga);
- 42) kryžminio pardavimo praktika – siūlymas pirkti investicinę paslaugą kartu su kita paslauga ar produktu kaip to paties paketo dalį arba kaip to paties susitarimo sudarymo ar paketo įsigijimo sąlygą;
- 43) struktūrizuotas indėlis – indėlis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris suėjus terminui grąžintinas visas, laikantis sąlygų, pagal kurias palūkanos ar išmokos bus išmokamos (arba joms gresia rizika) pagal formulę, į kurią įtraukiami tam tikri veiksniai, kaip antai:
- a) indeksai arba jų kombinacijos, išskyrus kintamų palūkanų indėlius, kurių grąža yra tiesiogiai susieta su palūkanų normos indeksu, kaip antai *Euribor* ar *Libor*;
- b) FPRD finansinės priemonės ar finansinių priemonių kombinacijos;
- c) biržos prekės ar jų kombinacijos arba kitas fizinis ar nefizinis nepakeičiamas turtas; arba
- d) užsienio valiutų keitimo kursai ar jų kombinacijos;
- 44) perleidžiami vertybiniai popieriai – tokios kapitalo rinkoje apyvarčių vertybinių popierių klasės, išskyrus mokėjimo priemonės:
- a) bendrovių akcijos ir kiti vertybiniai popieriai, lygiaverčiai bendrovių, ūkinių bendrijų ar kitų subjektų akcijoms bei indėlių pakvitavimai, susiję su akcijomis;
- b) obligacijos ir kitos formos skolos vertybiniai popieriai, įskaitant indėlių pakvitavimus, susijusius su tokiais vertybiniais popieriais;
- c) bet kokie kiti vertybiniai popieriai, kuriais suteikiama teisė įsigyti ar parduoti tokius perleidžiamus vertybinius popierius arba kurie sudaro sąlygas piniginiam atsiskaitymui, darant nuorodą į perleidžiamus vertybinius popierius, valiutas, palūkanų normas ar pelną, biržos prekes arba kitus indeksus ar priemones;
- 45) depozitoriumo pakvitavimai – kapitalo rinkoje cirkuliuojantys vertybiniai popieriai, kurių turėtojui priklauso kitoje valstybėje įsisteigusio emitento vertybinių popierių nuosavybės teisės ir kuriais galima prekiauti reguliuojamoje rinkoje ir prekiaujama neatsižvelgiant į kitoje valstybėje įsisteigusio emitento vertybinius popierius;

⁽¹⁾ 2014 m. m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 149).

- 46) biržinis fondas – fondas, kurio bent vienos klasės vienetais ar akcijomis prekiaujama visą dieną bent vienoje prekybos vietoje, kurioje yra bent vienas rinkos formuotojas, kuris imasi veiksmų, kad užtikrintų, jog fondo vienetų ar akcijų kaina prekybos vietoje reikšmingai nesiskirtų nuo jos grynosios turto vertės ir atitinkamais atvejais nuo jos orientacinės grynosios turto vertės;
- 47) sertifikatai – sertifikatai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalies 27 punkte;
- 48) struktūrizuoti finansiniai produktai – struktūrizuoti finansiniai produktai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalies 28 punkte;
- 49) išvestinės finansinės priemonės – išvestinės finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalies 29 punkte;
- 50) biržos prekių išvestinės finansinės priemonės – biržos prekių išvestinės finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
- 51) PSŠ – PSS, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;
- 52) patvirtintas skelbimo subjektas arba PSS – asmuo, kuris pagal šią direktyvą įgaliotas teikti pranešimų apie sandorius skelbimo investicinių įmonių vardu paslaugą pagal šio Reglamento (ES) Nr. 600/2014 20 ir 21 straipsnius;
- 53) konsoliduotos informacinės juostos teikėjas arba KIJT – subjektas, kuris pagal šią direktyvą įgaliotas teikti pranešimų apie Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6, 7, 10, 12, 13, 20 ir 21 straipsniuose išvardytų finansinių priemonių sandorius surinkimo iš reguliuojamų rinkų, DPS, OPS ir PSS ir pranešimų sujungimo į nepertraukiamą elektroninį tiesioginį duomenų srautą, kuriuo pateikiami kiekvienos finansinės priemonės kainos ir apimtys duomenys, paslaugą;
- 54) patvirtintas pranešimų teikimo subjektas arba PPTS – asmuo, kuris pagal šią direktyvą įgaliotas teikti sandorių duomenų teikimo kompetentingoms institucijoms arba EVPRI investicinių įmonių vardu paslaugą;
- 55) buveinės valstybė narė:
 - a) investicinės įmonės atveju:
 - i) jei investicinė įmonė yra fizinis asmuo – valstybė narė, kurioje yra tos įmonės pagrindinė buveinė;
 - ii) jei investicinė įmonė yra juridinis asmuo – valstybė narė, kurioje yra tos įmonės registruota buveinė;
 - iii) jeigu pagal nacionalinę teisę investicinė įmonė neturi registruotos buveinės, tai – valstybė narė, kurioje yra tos įmonės pagrindinė buveinė;
 - b) reguliuojamos rinkos atveju – valstybė narė, kurioje yra įregistruota reguliuojama rinka, arba, jeigu pagal tos valstybės narės teisę toks subjektas neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra tos reguliuojamos rinkos pagrindinė buveinė;
 - c) PSS, KIJT arba PPTS atveju:
 - i) jei PSS, KIJT arba PPTS yra fizinis asmuo, tai – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;

- ii) jei PSS, KIJT arba PPTS yra juridinis asmuo, tai – valstybė narė, kurioje yra jo registruota buveinė;
- iii) jeigu pagal nacionalinę teisę PSS, KIJT arba PPTS neturi registruotos buveinės, tai – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
- 56) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje investicinė įmonė turi filialą ar teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, arba valstybė narė, kurioje reguliuojama rinka suteikia atitinkamų galimybių, kad būtų sudarytos sąlygos nuotolinių narių arba toje pačioje valstybėje narėje įsisteigusių dalyvių prieigai prie prekybos jos sistemoje;
- (57) trečiosios valstybės įmonė – įmonė, kuri būtų investicines paslaugas teikianti ar investicinę veiklą vykdanči kredito įstaiga, investicinė įmonė, jei jos pagrindinė buveinė arba registruota buveinė būtų Sąjungos teritorijoje;
- 58) didmeninis energetikos produktas – didmeniniai energetikos produktai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1227/2011 2 straipsnio 4 punkte;
- 59) žemės ūkio biržos prekių išvestinės finansinės priemonės – išvestinių finansinių priemonių sandoriai, susiję su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 1 straipsnyje ir I priedo I–XX dalyse bei XXIV/1 dalyje išvardytais produktais;
- 60) valstybės skolos vertybinių popierių emitentas – bet kuris iš toliau nurodytų skolos vertybinius popierius išleidžiančių subjektų:
- i) Sąjunga;
- ii) valstybė narė, įskaitant vyriausybinių įstaigą, agentūrą ar valstybės narės specialiosios paskirties įmonę;
- iii) federacinės valstybės narės atveju – federacijos narė;
- iv) kelių valstybių narių specialiosios paskirties subjektas;
- v) dviejų arba daugiau valstybių narių įsteigta tarptautinė finansų įstaiga, kurios paskirtis – mobilizuoti lėšas ir teikti finansinę paramą savo nariams, kurie patiria ar gali patirti didelių finansinių problemų; arba
- vi) Europos investicijų bankas;
- 61) valstybės skolos vertybinis popierius – skolos finansinė priemonė, kurią išleido valstybės skolos vertybinių popierių emitentas;
- 62) patvarioji laikmena – priemonė, kuri:
- a) suteikia galimybę klientui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad ji būtų vėliau prieinama ir tokią galimybę klientas turėtų tokį laikotarpį, kuris atitinka tos informacijos paskirtį; ir
- b) suteikia galimybę saugomą informaciją atgaminti nepakitusią.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

63) duomenų teikimo paslaugų teikėjas – PSS, KIJT arba PPTS.

2. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiau apibūdinami kai kurie 1 dalyje nustatytų apibrėžčių techniniai aspektai siekiant juos suderinti su rinkos pokyčiais, technologijų pokyčiais ir su patirtimi, įgyta iš elgesio, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKLOS LEIDIMAS IR INVESTICINIŲ ĮMONIŲ VEIKLOS SĄLYGOS

I SKYRIUS

Veiklos leidimo išdavimo sąlygos ir tvarka

5 straipsnis

Veiklos leidimo reikalavimas

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad reguliariai ar profesionaliai teikti investicines paslaugas ir (arba) vykdyti investicinę veiklą būtų leidžiama tik iš anksto gavus leidimą, išduotą laikantis šio skyriaus. Tokį leidimą išduoda buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, paskirta vadovaujantis 67 straipsniu.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės suteikia leidimą bet kuriam rinkos operatoriui vykdyti DPS arba OPS veiklą, iš anksto patikrinusios, ar jis atitinka šį skyrių.
3. Valstybės narės registruoja visas investicines įmones. Registas prieinamas viešai, ir jame pateikiama informacija apie investicinės įmonės paslaugas ar veiklą, kurioms išduotas leidimas. Jis reguliariai atnaujinamas. Apie kiekvieną leidimą pranešama EVPRI.

EVPRI sudaro visų Sąjungos investicinių įmonių sąrašą. Tame sąrašė pateikiama informacija apie paslaugas ar veiklą, kurią vykdyti kiekvienai investicinei įmonei išduotas leidimas, ir jis nuolat atnaujinamas. EVPRI skelbia tą sąrašą interneto svetainėje ir nuolat jį atnaujina.

Jei kompetentinga institucija panaikina veiklos leidimą pagal 8 straipsnio b, c ir d punktus, informacija apie tokį panaikinimą sąrašė skelbiama penkerius metus.

4. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad:
 - a) kiekviena juridinio asmens statusą turinti investicinė įmonė turėtų savo pagrindinę buveinę toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė;
 - b) kiekviena juridinio asmens statuso neturinti investicinė įmonė arba kiekviena investicinė įmonė, turinti juridinio asmens statusą, tačiau neturinti registruotos buveinės, turėtų savo pagrindinę buveinę toje valstybėje narėje, kurioje ji faktiškai vykdo savo veiklą.

6 straipsnis

Veiklos leidimo taikymo sritis

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad leidime būtų nurodytos tos investicinės paslaugos ar veikla, kurias investicinei įmonei leista teikti ar vykdyti. Leidimas gali apimti vieną ar daugiau papildomų paslaugų, nustatytų I priedo B skirsnyje. Leidimo negalima suteikti vien papildomoms paslaugoms teikti.
2. Siekdama praplėsti savo veiklą ir teikti papildomas investicines paslaugas ar užsiimti tokia veikla arba teikti papildomas paslaugas, nenumatytas pradiniam leidime, investicinė įmonė pateikia prašymą praplėsti jai išduoto leidimo taikymo sritį.

3. Veiklos leidimas galioja visoje Sąjungoje ir leidžia investicinei įmonei Sąjungoje teikti paslaugas ar vykdyti veiklą, kurias jai buvo leista teikti ar vykdyti, pasinaudojant įsisteigimo teise, įskaitant teisę steigti filialą, arba teise laisvai teikti paslaugas.

7 straipsnis

Veiklos leidimų išdavimo ir atsisakymo juos išduoti tvarka

1. Kompetentinga institucija neišduoda leidimo tol, kol visiškai neįsitikina, kad pareiškėjas atitinka visus pagal šią direktyvą priimtose nuostatose nustatytus reikalavimus.

2. Investicinė įmonė pateikia visą informaciją, įskaitant veiklos programą, kurioje, *inter alia*, nustatomos numatytos veiklos rūšys ir organizacinė struktūra, leidžianti kompetentingai institucijai įsitikinti, kad investicinė įmonė pradinio leidimo išdavimo metu ėmėsi visų būtinų priemonių, siekdama įvykdyti pagal šį skyrių nustatytas pareigas.

3. Pareiškėjui per šešis mėnesius nuo išsamios paraiškos pateikimo dienos pranešama, ar leidimas išduodamas, ar ne.

4. EVPRI parengia techninius reguliavimo standartus, kuriuose nustatoma:

- a) pagal šio straipsnio 2 dalį kompetentingoms institucijoms privaloma teikti informaciją, įskaitant veiklos programą;
- b) reikalavimai, taikomi investicinių įmonių valdymui pagal 9 straipsnio 6 dalį, ir informacija, kuri turi būti įtraukiama į pranešimus pagal 9 straipsnio 5 dalį;
- c) reikalavimai, taikomi kontrolinių akcijų paketą turintiems akcininkams ir nariams, taip pat kliūtys, kurios gali trukdyti kompetentingai institucijai veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas pagal 10 straipsnio 1 ir 2 dalis.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

5. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi rengiant šio straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 5 dalyje numatytus pranešimus ar teikiant informaciją, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

8 straipsnis

Veiklos leidimų panaikinimas

Investicinei įmonei išduotą veiklos leidimą kompetentinga institucija gali panaikinti tada, kai tokia investicinė įmonė:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius neteikia jokių investicinių paslaugų arba nevykdo jokios investicinės veiklos, nebent susijusi valstybė narė būtų numachiusi, kad tokiu atveju leidimas netenka galios;

- b) veiklos leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka sąlygų, pagal kurias buvo gautas leidimas, kaip antai neatitinka Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytų sąlygų;
- d) rimtai ir sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą ar Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 priimtas nuostatas, reglamentuojančias investicinių įmonių veiklos sąlygas;
- e) patenka į nacionalinėje teisėje numatyto veiklos leidimo panaikinimo taikymo sritį tais atvejais, kurie nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.

Apie kiekvieną veiklos leidimo panaikinimo atvejį pranešama EVPRI.

9 straipsnis

Valdymo organas

1. Veiklos leidimą pagal 5 straipsnį išduodančios kompetentingos institucijos užtikrina, kad investicinės įmonės ir jų valdymo organai atitiktų Direktyvos 2013/36/ES 88 ir 91 straipsnius.

EVPRI ir Europos priežiūros institucija EBI kartu priima gaires dėl Direktyvos 2013/36/ES 91 straipsnio 12 dalyje išvardytų elementų.

2. Išduodamos leidimą pagal 5 straipsnį, kompetentingos institucijos gali valdymo organo nariams suteikti leidimą eiti vienomis papildomomis nevykdomojo direktoriaus pareigomis daugiau, nei leidžiama pagal Direktyvos 2013/36/ES 91 straipsnio 3 dalį. Kompetentingos institucijos reguliariai informuoja EVPRI apie tokius leidimus.

EBI ir EVPRI koordinuoja tai, kaip renkama su investicinėmis įmonėmis susijusi informacija, teikiama pagal šios dalies pirmą pastraipą ir Direktyvos 2013/36/ES 91 straipsnio 6 dalį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės valdymo organas taip, kad būtų skatinamas rinkos vientisumas ir paisoma klientų interesų, apibrėžtų valdymo priemonės, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas ir rizikos ribojimu pagrįstas investicinės įmonės valdymas, įskaitant pareigų atskyrimą investicinėje įmonėje ir interesų konfliktų prevenciją, prižiūrėtų tų priemonių įgyvendinimą ir būtų už tai atskaitingas.

Nedarant poveikio Direktyvos 2013/36/ES 88 straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams, tos priemonės taip pat užtikrina, kad valdymo organas apibrėžtų, tvirtintų ir prižiūrėtų:

- a) įmonės investicinių paslaugų teikimo, veiklos ir papildomų paslaugų teikimo organizavimą, įskaitant gebėjimus, žinias ir kompetenciją, kurių reikalaujama iš darbuotojų, išteklius, paslaugų teikimo ir veiklos vykdymo procedūras bei tvarką, atsižvelgdamas į įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą bei į visus reikalavimus, kuriuos įmonė turi atitikti;
- b) politiką, susijusią su įmonės siūlomomis ar teikiamomis paslaugomis, produktais ir vykdoma veikla, atsižvelgiant į įmonei priimtinos rizikos lygį ir į įmonės klientų, kuriems šios paslaugos ar produktai bus siūlomi ar teikiami, ypatybes ir poreikius, įskaitant prareikusias atitinkamų testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūrų vykdymą;
- c) paslaugas klientams teikiančių darbuotojų atlyginimo politiką, kuria siekiama skatinti atsakingą verslą, sąžiningą elgesį su klientais ir vengti interesų konflikto santykiuose su klientais.

Valdymo organas stebi ir periodiškai vertina investicinės įmonės investicinių paslaugų ir veiklos bei papildomų paslaugų teikimo strateginių tikslų tinkamumą ir įgyvendinimą, investicinės įmonės valdymo priemonių veiksmingumą ir politikos, susijusios su paslaugų teikimu klientams, tinkamumą, ir imasi tinkamų veiksmų trūkumams šalinti.

Valdymo organo nariai turi turėti tinkamą prieigą prie informacijos ir dokumentų, kurių reikia valdymo sprendimų priėmimui prižiūrėti ir stebėti.

4. Kompetentinga institucija nesuteikia veiklos leidimo, jeigu neįsitikina, kad investicinės įmonės valdymo organo nariai turi pakankamai gerą reputaciją, pakankamai žinių, gebėjimų ir patirties ir gali skirti pakankamai laiko savo funkcijoms investicinėje įmonėje atlikti, arba jeigu yra objektyvių ir pagrįstų priežasčių manyti, kad įmonės valdymo organas gali kelti pavojų veiksmingam, patikimam ir rizikos ribojimu pagrįstam įmonės valdymui, neskiriant dėmesio klientų interesams ir kelti pavojų rinkos vientisumui.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė praneštų kompetentingai institucijai apie visus savo valdymo organo narius ir apie bet kokius valdymo organo narių pasikeitimus ir kartu pateiktų visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti, ar įmonė atitinka 1, 2 ir 3 dalių nuostatas.

6. Valstybės narės reikalauja, kad paraišką teikiančios investicinės įmonės verslui veiksmingai vadovauti bent du asmenys, atitinkantys 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės gali suteikti leidimą investicinėms įmonėms, kurios yra fiziniai asmenys, arba investicinėms įmonėms, kurios yra vieno fizinio asmens valdomi juridiniai asmenys, laikantis jų steigimo taisyklių ir nacionalinės teisės. Nepaisant to, valstybės narės reikalauja, kad:

- a) būtų imtasi alternatyvių priemonių, kuriomis būtų užtikrintas tokių investicinių firmų patikimas ir rizikos ribojimu pagrįstas valdymas, deramas dėmesys klientų interesams ir rinkos vientisumas;
- b) atitinkami fiziniai asmenys būtų pakankamai geros reputacijos, turėtų pakankamai žinių, gebėjimų ir patirties ir skirtų pakankamai laiko atlikti savo pareigoms.

10 straipsnis

Kontrolinį akcijų paketą turintys akcininkai ir nariai

1. Kompetentingos institucijos neišduoda investicinei įmonei leidimo teikti investicinių paslaugų ar vykdyti investicinės veiklos iki tol, kol negauna informacijos apie akcininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai ar juridiniai asmenys ir kurie tiesiogiai arba netiesiogiai turi kontrolinius akcijų paketus, tapatybę ir apie tų paketų dydžius.

Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgdamos į poreikį užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą investicinės įmonės valdymą, jos neįsitikina, kad kontrolinį akcijų paketą turintys akcininkai ar nariai atitinka reikalavimus.

Kai investicinė įmonė ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys susiję glaudžiais ryšiais, kompetentinga institucija išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai jai netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

2. Kompetentinga institucija neišduoda leidimo, jeigu trečiosios valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenis, su kuriais įmonė susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys juos įgyvendinant, jai trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

3. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga institucija imtųsi atitinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei tikėtina, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys darys neigiamą įtaką patikimam ir rizikos ribojimu pagrįstam investicinės įmonės valdymui.

Tokios priemonės gali apimti prašymus dėl teismo nutarčių arba sankcijų taikymo direktoriams ir už valdymą atsakingiems asmenims arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia konkrečių akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą.

11 straipsnis

Pranešimas apie siūlomus įsigijimus

1. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti kontrolinį investicinės įmonės akcijų paketą arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tokį kontrolinį investicinės įmonės akcijų paketą tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų ar viršytų 20, 30 ar 50 %, arba tiek, kad investicinė įmonė taptų jų patronuojamąja įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), visų pirma raštu apie tai praneštų investicinei įmonei, kurios kontrolinį akcijų paketą jie ketina įsigyti ar padidinti, prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, nurodydami planuojamo akcijų paketo dydį ir pateikdami 13 straipsnio 4 dalyje nurodytą svarbią informaciją.

Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, nusprendęs tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti kontrolinį investicinės įmonės akcijų paketą, pirmiausia apie tai raštu praneštų kompetentingoms institucijoms, nuroydamas planuojamo perleisti akcijų paketo dydį. Toks asmuo taip pat informuoja kompetentingas institucijas, jeigu jis nusprendė sumažinti savo kontrolinį akcijų paketą tiek, kad jo turima balsavimo teisių ar kapitalo dalis sudarytų mažiau kaip 20, 30 ar 50 %, arba tiek, kad investicinė įmonė nustotų buvusi jo patronuojamąja įmone.

Valstybėms narėms nereikia taikyti 30 % ribinės vertės, kai pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdaliao ribinę vertę.

Nustatydamos, ar tenkinami 10 straipsnyje ir šiame straipsnyje nurodyti kontroliniam akcijų paketui taikomi kriterijai, valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises ar akcijas, kurias investicinės įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po to, kai prisiimamas įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) po finansinių priemonių išplatavimo tvirtai įsipareigojus pirkti, kaip numatyta šios direktyvos I priedo A skirsnio 6 punkte, su sąlyga, kad tomis teisėmis, pirma, nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir, antra, jos perleidžiamos per vienerius metus nuo įsigijimo dienos.

2. Atitinkamos kompetentingos institucijos visapusiškai konsultuojasi tarpusavyje atlikdamos 13 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas), jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

- a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūlomas įsigijimas, leidimą vykdyti veiklą gavusi kredito įstaiga, gyvybės draudimo įmonė, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė arba KIPVPS valdymo įmonė;
- b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūlomas įsigijimas, leidimą vykdyti veiklą gavusios kredito įstaigos, gyvybės draudimo įmonės, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojančioji įmonė; arba
- c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūlomas įsigijimas, leidimą vykdyti veiklą gavusią kredito įstaigą, gyvybės draudimo įmonę, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

Kompetentingos institucijos, nepagrįstai nedelsdamos, teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra būtina ar svarbi vertinimui atlikti. Tuo klausimu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva suteikia visą būtiną informaciją. Kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą investicinei įmonei, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

3. Valstybės narės reikalauja, kad jei investicinė įmonė, sužinojusi apie kiekvieną savo kapitalo akcijų įsigijimą ar pardavimą, po kurio turimų akcijų kiekis viršija 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas ribas arba jų nebepasiekia, apie tai nedelsdama praneštų kompetentingai institucijai.

Bent kartą per metus investicinės įmonės kompetentingą instituciją informuoja apie kontrolinį akcijų paketų turinčių akcininkus ir nurodo narių pavardes ir tokių akcijų paketų dydžius, remdamosi informacija, gaunama, pavyzdžiui per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant reikalavimus, taikomus bendrovėms, kurių perleidžiamais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje.

4. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos asmenims, nesilaikantiems pareigos iš anksto pateikti informaciją apie kontrolinio akcijų paketo įsigijimą arba padidėjimą, taikytų priemones, panašias į nurodytąsias 10 straipsnio 3 dalyje. Jeigu akcijų įsigijama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgiant į visas kitas taikytinas sankcijas, numato naudotimosi atitinkamomis balsavimo teisėmis sustabdymą, balsų pripažinimą negaliojančiais arba galimybę juos panaikinti.

12 straipsnis

Vertinimo laikotarpis

1. Kompetentingos institucijos, gavusios pagal 11 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą reikalaujamą pranešimą, taip pat jei vėliau gauna šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas siūlomam įsigyjančiam asmeniui patvirtina raštu jų gavimą.

Kompetentingos institucijos atlieka vertinimą per ne ilgesnį kaip šešiasdešimties darbo dienų laikotarpį nuo pranešimo ir visų dokumentų, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu remiantis 13 straipsnio 4 dalyje nurodytu sąrašu, gavimo rašytinio patvirtinimo (toliau – vertinimo laikotarpis).

Patvirtindamos pranešimo gavimą, kompetentingos institucijos praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

2. Vertinimo laikotarpiu kompetentingos institucijos prirėkus, bet ne vėliau kaip 50-ą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti pateikti papildomos, vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas laikotarpiui nuo tos dienos, kurią kompetentingos institucijos pateikia prašymą pateikti informaciją, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali papildomai prašyti pateikti išsamesnės informacijos ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis nebegali būti stabdomas.

3. Kompetentingos institucijos gali pratęsti 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį iki ne daugiau kaip 30 darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

a) fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra įsisteigęs arba kurio veikla yra reglamentuojama ne Sąjungoje;

b) fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą arba direktyvas 2009/65/EB, 2009/138/EB ar 2013/36/ES.

4. Jei užbaigusios vertinimą kompetentingos institucijos nusprendžia prieštarauti siūlomam įsigijimui, jos per dvi darbo dienas ir neviršydamos vertinimo laikotarpio raštu apie tai praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos to sprendimo motyvus. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, siūlomo įsigyjančio asmens prašymu atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti. Tai nedraudžia valstybei narei leisti kompetentingai institucijai atskleisti tokią informaciją nesant siūlomo įsigyjančio asmens prašymo.

5. Jei kompetentingos institucijos per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, siūlomas įsigijimas laikomas patvirtintu.

6. Kompetentingos institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įvykdyti ir prireikus jį pratęsti.

7. Valstybės narės negali taikyti griežtesnių, nei šioje direktyvoje nustatyti, reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginį arba netiesioginį balsavimo teisių arba kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

8. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 daliai, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatomas 13 straipsnio 4 dalyje nurodytas išsamus informacijos, kurią siūlomi įsigyjantys asmenys turi pateikti pranešime, sąrašas, projektus.

EVPRI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

9. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi tvarkos standartinės formos, šablonai ir procedūros, projektus.

EVPRI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

13 straipsnis

Vertinimas

1. Vertindamos 11 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ir 12 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą investicinės įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdamos į tikėtiną siūlomo įsigyjančio asmens įtaką investicinei įmonei, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją;

b) bet kokio asmens, kuris vadovaus investicinės įmonės verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;

c) siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač investicinėje įmonėje, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšies atžvilgiu;

- d) tai, ar investicinė įmonė galės nuolat laikytis rizikos ribojimo reikalavimų, grindžiamų šia direktyva ir atitinkamais atvejais kitomis direktyvomis, visų pirma direktyvomis 2002/87/EB ir 2013/36/ES, ypač tai, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas vykdyti veiksmingą priežiūrą, kompetentingoms institucijoms veiksmingai keistis informacija ir nustatyti, kaip paskirstomos kompetentingų institucijų pareigos;
- e) tai, ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad su siūlomu įsigijimu susijęs vykdomas ar įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnyje, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokią riziką.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinami šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti kriterijai.

2. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik jeigu tam yra pagrįstų priežasčių remiantis 1 dalyje nustatytais kriterijais arba jei siūlomo įsigyjiančio asmens pateikta informacija yra neišsami.
3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių požiūriu.
4. Valstybės narės viešai paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, būtiną vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms institucijoms teikiant 11 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir atitikti siūlomo įsigyjiančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra svarbi rizikos ribojimu pagrįstam vertinimui atlikti.
5. Neatsižvelgiant į 12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, kai kompetentingai institucijai pranešama apie du ar daugiau pasiūlymų įsigyti ar padidinti kontrolinius akcijų paketus toje pačioje investicinėje įmonėje, kompetentinga institucija užtikrina, kad siūlomi įsigyjantys asmenys nebūtų diskriminuojami.

14 straipsnis

Priklausymas patvirtintai investuotojų kompensavimo sistemai

Išduodama veiklos leidimą, kompetentinga institucija patikrina, kad subjektas, siekiantis gauti investicinės įmonės veiklos leidimą, vykdo pareigas pagal Direktyvą 97/9/EB.

Pirmoje pastraipoje nustatyta pareiga įvykdoma struktūrizuotų indėlių atveju, kai juos teikia kredito įstaiga, priklausanti indėlių garantijų sistemai, pripažįstamai pagal Direktyvą 2014/49/ES.

15 straipsnis

Pradinis kapitalas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos neišduotų veiklos leidimo tol, kol investicinė įmonė neturės pakankamo dydžio pradinio kapitalo, laikantis Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytų reikalavimų ir atsižvelgiant į aptariamą investicinės paslaugos ar veiklos pobūdį.

16 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad investicinė įmonė atitiktų šio straipsnio 2–10 dalyse ir 17 straipsnyje nustatytus organizacinius reikalavimus.

2. Investicinė įmonė nustato tinkamą politiką ir procedūras, kurių pakanka užtikrinti, jog įmonė, įskaitant jos vadovus, darbuotojus ir priklausomus agentus, vykdytų savo pareigas pagal šią direktyvą ir atitinkamų taisyklių, reglamentuojančių tokių asmenų sudaromus asmeninius sandorius.

3. Investicinė įmonė naudoja ir efektyviai vykdo organizacines ir administracines priemones, siekdama imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų išvengti interesų konfliktų, kaip apibrėžta 23 straipsnyje, turinčių neigiamą poveikį klientų interesams.

Investicinė įmonė, kurianti finansines priemones, kurios bus parduodamos klientams, palieka galioti, taiko ir peržiūri kiekvienos finansinės priemonės ir svarbių esamos finansinės priemonės korekcijų patvirtinimo procesą prieš ją prekiaujant ar ją platinant klientams.

Taikant produkto patvirtinimo procesą nurodoma nustatyta iš atitinkamos kiekvienos finansinės priemonės klientų kategorijos išskirta galutinių klientų tikslinė rinka ir užtikrinama, kad būtų įvertinta visų rūšių rizika, būdinga tokiai nustatyta tikslinei rinkai, ir kad numatyta platinimo strategija atitiktų nustatytą tikslinę rinką.

Investicinė įmonė taip pat reguliariai peržiūri jos siūlomas ar parduodamas finansines priemones, atsižvelgdama į visus įvykius, kurie gali iš esmės paveikti galimą riziką nustatyta tikslinei rinkai, kad įvertintų bent tai, ar finansinė priemonė vis dar atitinka nustatytos tikslinės rinkos poreikius ir ar numatyta platinimo strategija tebėra tinkama.

Finansines priemones kurianti investicinė įmonė visiems platintojams suteikia visą atitinkamą informaciją apie finansinę priemonę ir produkto patvirtinimo procesą, įskaitant nustatytą tikslinę finansinės priemonės rinką.

Kai investicinė įmonė siūlo ar rekomenduoja finansinę priemonę, kurios nesukūrė, ji taiko tinkamas priemones, kad gautų penktoje pastraipoje nurodytą informaciją ir suprastų kiekvienos finansinės priemonės ypatybes ir numatytą tikslinę rinką.

Šioje dalyje nurodyta politika, procesais ir priemonėmis nedaromas poveikis jokiems kitiems reikalavimams pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014, įskaitant reikalavimus, susijusius su informacijos atskleidimu, tinkamumu ar priimtumu, interesų konfliktų nustatymu ir valdymu bei paskatomis.

4. Investicinė įmonė imasi visų pagrįstų priemonių, siekdama užtikrinti investicinių paslaugų ir veiklos tęstinumą bei reguliarumą. Tuo tikslu investicinė įmonė naudoja atitinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.

5. Patikėdama trečiajai šaliai atlikti veiklos funkcijas, ypač svarbias teikiant klientams nuolatinę ir tinkamą kokybės paslaugas ar vykdant nuolatinę ir tinkamą kokybės investicinę veiklą, investicinė įmonė turi užtikrinti, kad trečioji šalis imtųsi pagrįstų veiksmų, siekdama išvengti papildomos veiklos rizikos. Svarbių veiklos funkcijų patikėjimas trečiajai šaliai negali būti vykdomas taip, kad iš esmės pakenktų vidaus kontrolės kokybei ir priešišios funkciją vykdančio subjekto galimybėms prižiūrėti, kaip įmonė vykdo visas savo pareigas.

Investicinė įmonė taiko patikimas administracines ir apskaitos procedūras, vidaus kontrolės mechanizmus, efektyvias rizikos įvertinimo procedūras ir efektyvias informacijos tvarkymo sistemų kontrolės ir apsaugos priemones.

Nedarant poveikio kompetentingų institucijų galimybei reikalauti prieigos prie perduodamos informacijos pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 investicinė įmonė taiko esamus patikimus apsaugos mechanizmus, kad užtikrintų informacijos perdavimo priemonių saugumą ir atpažinti, kuo labiau sumažintų duomenų iškraipymo ir neteisėtos prieigos riziką ir išvengtų informacijos nutekėjimo, visuomet išlaikant duomenų konfidencialumą.

6. Investicinė įmonė imasi priemonių, kad išsaugotų įrašus apie visas savo teiktas paslaugas, vykdytą veiklą ir jos sudarytus sandorius, suteikdama kompetentingai institucijai pakankamai galimybių vykdyti savo priežiūros užduotis ir imtis vykdymo užtikrinimo veiksmų pagal šią direktyvą, Reglamentą (ES) Nr. 600/2014, Direktyvą 2014/57/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, visų pirma įsitikinti, kad investicinė įmonė įvykdė visas pareigas, įskaitant pareigas esamiems arba potencialiems klientams ir pareigas, susijusias su rinkos vientisumu.

7. Įrašai apima įrašytus telefoninius pokalbius arba elektroninius pranešimus, susijusius bent su sandoriais, sudarytais vykdamas veiklą savo sąskaita, ir teikiamomis klientų pavedimų paslaugomis, susijusiomis su klientų pavedimų priėmimu, perdavimu ir vykdymu.

Tokie telefoniniai pokalbiai ir elektroniniai pranešimai taip pat apima telefoninius pokalbius ir elektroninius pranešimus, kuriais siekiama, kad būtų sudaryti sandoriai, vykdomi vykdamas veiklą savo sąskaita, ar būtų suteiktos klientų pavedimų paslaugos, susijusios su klientų pavedimų priėmimu, perdavimu ir vykdymu, net jei po tų pokalbių ar pranešimų tokie sandoriai nesudaromi ar nesuteikiamos klientų pavedimų paslaugos.

Tais tikslais investicinė įmonė imasi visų pagrįstų veiksmų, kad būtų saugomi atitinkamų telefoninių pokalbių ir elektroninių pranešimų, įrašytų, išsiųstų arba gautų naudojantis įranga, kurią investicinė įmonė suteikė darbuotojui ar sandorio šaliai arba kurią investicinė įmonė darbuotoją ar sandorio šalį priėmė arba leido naudoti, įrašai.

Investicinės įmonės naujiems ir esamiems klientams praneša, kad bus įrašomi investicinių įmonių ir jų klientų telefoniniai pokalbiai ar elektroniniai pranešimai, dėl kurių sudaromi arba gali būti sudaromi sandoriai.

Toks pranešimas gali būti pateiktas vieną kartą, prieš pradėdamas teikti investicines paslaugas naujiems ir esamiems klientams.

Investicinė įmonė neteikia investicinių paslaugų telefonu tiems klientams, kuriems iš anksto nebuvo pranešta apie jų telefoninių pokalbių ar elektroninių pranešimų įrašymą, ir telefonu nevykdo investicinės veiklos, kai tokios investicinės paslaugos ir veikla yra susijusios su klientų pavedimų priėmimu, perdavimu ir vykdymu.

Klientai pavedimus gali pateikti kitais kanalais, tačiau tokie pranešimai turi būti pateikiami patvariojoje laikmenoje, kaip antai laiškais, faksogramomis ar elektroniniais laiškais, per susitikimus parengtais klientų pavedimų dokumentais. Visų pirma atitinkamų pokalbių per susitikimus su klientu turinys gali būti įrašomas protokoluose arba užrašuose. Tokie pavedimai laikomi lygiaverčiais telefonu gautiems pavedimams.

Investicinė įmonė imasi visų pagrįstų veiksmų, kad darbuotojas ar sandorio šalis, naudodami privačią įrangą, neįrašinėtu, nesiųstų ar negautų atitinkamų telefono pokalbių ir elektroninių pranešimų, kurių investicinė įmonė negalėtų įrašyti ar kopijuoti.

Pagal šią dalį įrašai pateikiami atitinkamiems klientams paprašius ir saugomi penkerius metus, o jei taip paprašo kompetentinga institucija – iki septynerių metų.

8. Saugodama klientams priklausančias finansines priemones, investicinė įmonė imasi atitinkamų priemonių, kad apsaugotų klientų nuosavybės teises, ypač investicinės įmonės nemokumo atveju, ir neleistų naudoti kliento finansinių priemonių, kai ji veikia savo sąskaita, nebent klientas tam aiškiai pritarė.

9. Saugodama klientams priklausančias lėšas, investicinė įmonė imasi atitinkamų priemonių, kad apsaugotų klientų teises ir, išskyrus kredito įstaigas, neleidžia naudoti klientų lėšų, kai ji veikia savo sąskaita.

10. Investicinė įmonė nesudaro su mažmeniniais klientais susitarimų dėl finansinio įkaito, kuriais perleidžiama nuosavybės teisė, kurių tikslas – apdrausti ar kitaip užtikrinti esamus ar būsimus, faktinius arba galimus ar numatomus kliento įsipareigojimus.

11. Investicinių įmonių filialų sandoriams valstybės narės, kurioje yra filialas, kompetentinga institucija vykdo 6 ir 7 dalyse nustatytas pareigas, nedarydama poveikio investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos galimybei tiesiogiai priėti prie tų įrašų.

Be 8, 9 ir 10 dalių ir atitinkamų 12 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų nuostatų, išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės gali nustatyti investicinėms įmonėms papildomus reikalavimus, susijusius su klientų turto apsauga. Tokie reikalavimai turi būti objektyviai pagrįsti ir proporcingi, kad investicinėms įmonėms apsaugant klientų turtą ir klientų lėšas būtų atsižvelgiama į specifinę riziką, susijusią su investuotojų apsauga ar rinkos vientisumu, kuri yra ypatingai svarbi tos valstybės narės rinkos struktūros aplinkybėmis.

Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos Komisijai praneša apie visus reikalavimus, kuriuos jos ketina nustatyti vadovaudamosi šia dalimi ir likus mažiausiai dviem mėnesiams iki numatytos tų reikalavimų įsigaliojimo dienos. Pranešime pateikiamas tokių reikalavimų pagrindimas. Jokie tokie papildomi reikalavimai neturi riboti investicinių įmonių teisių pagal 34 ir 35 straipsnius ir daryti kitokio poveikio toms teisėms.

Per du mėnesius nuo trečioje pastraipoje nurodyto pranešimo dienos Komisija pateikia nuomonę apie papildomų reikalavimų proporcingumą ir pagrįstumą.

Valstybės narės gali toliau taikyti papildomus reikalavimus su sąlyga, kad apie juos yra pranešusios Komisijai pagal Direktyvos 2006/73/EB 4 straipsnį prieš 2014 m. liepos 2 d. ir jeigu įvykdytos tame straipsnyje nustatytos sąlygos.

Komisija valstybėms narėms praneša apie papildomus reikalavimus, nustatytus vadovaujantis šia dalimi, ir juos viešai paskelbia interneto svetainėje.

12. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nustatomi konkretūs šio straipsnio 2–10 dalyse nurodyti organizaciniai reikalavimai, taikomi investicinėms įmonėms ir trečiųjų valstybių įmonių filialams, kuriems išduoti leidimai pagal 41 straipsnį ir kurie teikia įvairias investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, teikia papildomas paslaugas arba įvairiai derina šias veiklas.

17 straipsnis

Algoritminė prekyba

1. Algoritmine prekyba užsiimanti investicinė įmonė taiko veiksmingas sistemas ir rizikos kontrolės priemones, kurios yra tinkamos jos vykdomos veiklos atžvilgiu, siekdama užtikrinti, kad jos prekybos sistemos būtų atsparios ir pakankamai pajėgios, kad joms būtų taikomi atitinkami prekybos apribojimai ir jog būtų išvengta klaidingų pavedimų siuntimo ar kitokių sistemos klaidų, galinčių rinkoje sukelti arba padidinti sąmyšį. Be to, tokia įmonė taiko veiksmingas sistemas ir rizikos kontrolės priemones, siekdama užtikrinti, kad prekybos sistemos nebūtų naudojamos tokiems tikslams, kurie prieštarauja Reglamento (ES) Nr. 596/2014 nuostatomis arba prekybos vietas, su kuria ji yra susijusi, taisyklėms. Investicinė įmonė taiko veiksmingas verslo tęstinumo priemones, kad būtų šalinami visi jos prekybos sistemų trikdžiai, ir užtikrina, kad jos sistemos būtų visapusiškai išbandytos ir tinkamai prižiūrimos, kad atitiktų šioje dalyje nustatytus reikalavimus.

2. Algoritmine prekyba valstybėje narėje užsiimanti investicinė įmonė apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir apie prekybos vietą, kurioje investicinė įmonė užsiima algoritmine prekyba kaip prekybos vietos narė ar dalyvė.

Investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali reikalauti, kad investicinė įmonė reguliariai ar *ad hoc* tvarka pateiktų taikomų algoritminės prekybos strategijų pobūdžio aprašą, informaciją apie sistemai taikomus prekybos kriterijus ar apribojimus, pagrindinius reikalavimus, kurių laikomasi, ir taikomas rizikos kontrolės priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti 1 dalyje nustatytų sąlygų laikymąsi, taip pat informaciją apie atliktus jos sistemų bandymus. Investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali bet kuriuo metu paprašyti investicinės įmonės suteikti papildomos informacijos apie jos algoritminę prekybą ir tos prekybos sistemas.

Gavusi prekybos vietos, kurioje investicinė įmonė kaip prekybos vietos narė ar dalyvė užsiima algoritmine prekyba, kompetentingos institucijos prašymą, investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, nepagrįstai nedelsdama, perduoda antroje pastraipoje nurodytą informaciją, gautą iš investicinės įmonės kaip prekybos vietos narės ar dalyvės, užsiimančios algoritmine prekyba.

Investicinė įmonė imasi priemonių, kad išsaugotų su šioje dalyje nurodytais klausimais susijusius įrašus, ir užtikrina, kad tie įrašai būtų pakankami, jog kompetentinga institucija galėtų prižiūrėti, kaip laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

Didelio dažnio algoritminės prekybos metodą naudojanti investicinė įmonė saugo visų savo pateiktų pavedimų tikslus, laiko sekos formato įrašus patvirtinta forma, įskaitant panaikintus pavedimus, įvykdytus pavedimus ir kotiruotes prekybos vietose, ir pateikia juos kompetentingai institucijai, jai to paprašius.

3. Laikydamosi rinkos formavimo strategijos, algoritmine prekyba užsiimanti investicinė įmonė, atsižvelgiant į konkrečios rinkos likvidumą, mastą ir pobūdį bei priemones, kuria prekiaujama, ypatybes:

- a) nepertraukiamai šį rinkos formavimą vykdo konkrečiai nurodytą prekybos vietos prekybos valandų dalį, išskyrus išimtines aplinkybes, kad prekybos vietai būtų reguliariai ir nuspėjamai užtikrinamas likvidumas,
- b) sudaro privalomą rašytinį susitarimą su prekybos vieta, kuriuo nustatomos bent tos investicinės įmonės pareigos, kurios susijusios su pareigomis pagal a punktą; ir
- c) taiko veiksmingas sistemas ir kontrolę, siekdama užtikrinti, kad bet kuriuo metu galėtų įvykdyti pareigas pagal b punkte nurodytą susitarimą.

4. Šio straipsnį ir šios direktyvos 48 straipsnio tikslais, algoritmine prekyba užsiimanti investicinė įmonė laikoma vykdančia rinkos formavimo strategiją, kai jai būnant vienos ar daugiau prekybos vietų nare ar dalyve, jos strategija, veikiant savo sąskaita, apima sinchronišką pastovių palyginamo dydžio pasiūlos ir paklausos kursų konkurencingomis kainomis, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių vienoje ar įvairiose prekybos vietose, skelbimą, tokiu būdu reguliariai ir dažnai užtikrinant visos rinkos likvidumą.

5. Investicinė įmonė, teikianti tiesioginę elektroninę prieigą prie prekybos vietos, taiko veiksmingą sistemą ir kontrolę, kuriomis užtikrina, kad šia paslauga besinaudojančių klientų tinkamumas būtų tinkamai įvertintas ir prižiūrimas, kad klientai negalėtų pažeisti iš anksto nustatytų atitinkamų prekybos ir kredito apribojimų, kad šia paslauga besinaudojančių klientų vykdoma prekyba būtų tinkamai stebima ir kad tinkama kontrole būtų užkirstas kelias prekybai, kuri gali kelti riziką pačiai investicinei įmonei, rinkoje sukelti ar padidinti sąmyšį arba gali pažeisti Reglamento (ES) Nr. 596/2014 nuostatas ar prekybos vietos taisykles. Tiesioginė elektroninė prieiga be tokios kontrolės yra draudžiama.

Investicinė įmonė, teikianti tiesioginę elektroninę prieigą, atsako už tai, kad šia paslauga besinaudojantys klientai laikytųsi šios direktyvos reikalavimų ir prekybos vietos taisyklių. Investicinė įmonė stebi sandorius, siekdama nustatyti tų taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas ar elgesį, kurie gali būti susiję su piktnaudžiavimu rinka ir apie kuriuos turi būti pranešama kompetentingai institucijai. Investicinė įmonė užtikrina, kad būtų sudarytas privalomas investicinės įmonės ir šia paslauga besinaudojančio kliento rašytinis susitarimas, kuriuo nustatomos pagrindinės teisės ir pareigos, susijusios su paslaugos teikimu, ir kad pagal tą susitarimą investicinė įmonė išliktų atsakinga, kaip nustatyta šioje direktyvoje.

Investicinė įmonė, teikianti tiesioginę elektroninę prieigą prie prekybos vietos, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės ir prekybos vietos, kurioje investicinė įmonė atitinkamai teikia tiesioginę elektroninę prieigą, kompetentingoms institucijoms.

Investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali reikalauti, kad investicinė įmonė reguliariai ar *ad hoc* tvarka pateiktų pirmoje pastraipoje nurodytų sistemų ir kontrolės aprašą ir įrodymų, kad jos buvo taikomos.

Prekybos vietos, kurios atžvilgiu ta investicinė įmonė teikia tiesioginę elektroninę prieigą, kompetentingos institucijos prašymą, investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, nepagrįstai nedelsdama perduoda ketvirtoje pastraipoje nurodytą informaciją, gautą iš investicinės įmonės.

Investicinė įmonė imasi priemonių, kad išsaugotų su šioje dalyje nurodytais klausimais susijusius įrašus, ir užtikrina, kad tie įrašai būtų pakankami, jog kompetentinga institucija galėtų prižiūrėti, kaip laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

6. Investicinė įmonė, veikianti kaip kitiems asmenims paslaugas teikianti bendrosios tarpuskaitos narė, taiko veiksmingas sistemas ir kontrolę, kuriomis užtikrina, kad tarpuskaitos paslaugos būtų teikiamos tik tiems asmenims, kurie yra tinkami ir atitinka aiškius kriterijus, ir kad jiems būtų taikomi atitinkami reikalavimai siekiant sumažinti riziką investicinei įmonei ir rinkai. Investicinė įmonė užtikrina, kad būtų sudarytas privalomas investicinės įmonės ir asmens rašytinis susitarimas, kuriuo nustatomos pagrindinės teisės ir pareigos, susijusios su tos paslaugos teikimu.

7. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

- a) išsamią 1–6 dalyse nustatytų organizacinių reikalavimų, taikomų investicinėms įmonėms, teikiančioms įvairias investicines paslaugas ir (arba) vykdančioms investicinę veiklą, teikiančioms papildomas paslaugas arba įvairiai derinančioms šias veiklas, tvarką, pagal kurią 5 dalyje nustatytų organizacinių reikalavimų specifikacijose nustatomi konkretūs tiesioginės rinkos prieigos ir suteiktosios prieigos reikalavimai taip, kad būtų užtikrinta, jog suteiktajai prieigai taikoma kontrolė būtų bent lygiavertė kontrolei, taikomai tiesioginei rinkos prieigai;
- b) aplinkybes, kuriomis investicinė įmonė privalėtų sudaryti 3 dalies b punkte nurodytą rinkos formavimo susitarimą, ir tokių susitarimų turinį, įskaitant 3 dalyje nurodytą prekybos vietos prekybos valandų dalį;
- c) kokios situacijos laikomos 3 dalyje nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis, įskaitant itin didelio kintamumo aplinkybes, politines ir makroekonominės problemas, su sistema ir veikla susijusius klausimus, taip pat aplinkybes, kurios kliudo investicinės įmonės gebėjimui toliau taikyti patikimo rizikos valdymo praktiką, kaip nustatyta 1 dalyje;
- d) 2 dalies penktoje pastraipoje nurodytos patvirtintos formos turinį ir formatą, taip pat laikotarpį, kurį investicinė įmonė privalo saugoti tokius įrašus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

18 straipsnis

Prekybos procesas ir sandorių užbaigimas DPS ir OPS

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, vykdančios DPS arba OPS veiklą, ne tik laikytųsi 16 straipsnyje nustatytų organizacinių reikalavimų, bet ir nustatytų skaidrias sąžiningos ir tvarkingos prekybos taisykles ir procedūras bei objektyvius efektyvaus pavedimų vykdymo kriterijus. Jie nustato patikimas tos sistemos techninio valdymo priemones, įskaitant veiksmingas priemones nenumatytiems atvejams, kad būtų pašalinta sistemų trikdžių rizika.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, vykdančios DPS arba OPS veiklą, nustatytų skaidrias taisykles, reglamentuojančias finansinių priemonių, kuriomis galima prekiauti šiose sistemose, nustatymo kriterijus.

Valstybės narės reikalauja, kad kai taikoma, investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, vykdančios DPS arba OPS veiklą, pateiktų viešai prieinamą informaciją ar įrodytų, kad ji prieinama, kuri suteiktų sistemos naudotojams pakankamai galimybių priimti investicinius sprendimus, atsižvelgiant tiek į naudotojų tipus, tiek į parduodamų priemonių rūšis.

3. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, vykdančios DPS arba OPS veiklą, nustatytų, paskelbtų, paliktų galioti ir įgyvendintų objektyviais kriterijais paremtas skaidrias ir nediskriminacines taisykles, reglamentuojančias teisę pasinaudoti jų sistemomis.

4. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, vykdančios DPS arba OPS veiklą, nustatytų priemones, kuriomis galėtų aiškiai nustatyti ir valdyti galimus neigiamus padarinius DPS arba OPS veikimui, nariams ar dalyviams ir naudotojams, kuriuos gali turėti bet koks DPS, OPS, jų savininkų ar investicinių įmonių ar rinkos operatorių, vykdančių DPS arba OPS veiklą, ir patikimo DPS ar OPS veikimo interesų konfliktas.

5. Valstybės narės reikalauja, kad DPS arba OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai laikytųsi 48 ir 49 straipsnių ir taikytų visas tam būtinas veiksmingas sistemas, procedūras ir priemones.

6. Valstybės narės reikalauja, kad DPS ir OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ar rinkos operatoriai aiškiai informuotų sistemos narius ar dalyvius apie jų atsakomybę už atsiskaitymą pagal toje sistemoje įvykdytus sandorius. Valstybės narės reikalauja, kad DPS ir OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ar rinkos operatoriai taikytų būtinas priemones, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingai įvykdyti atsiskaitymą pagal toje DPS ar OPS sudarytus sandorius.

7. Valstybės narės reikalauja, kad DPS ir OPS turėtų bent tris iš esmės aktyvius narius arba naudotojus ir kiekvienas jų turėtų galimybę sąveikauti su visais kitais kainos formavimo srityje.

8. Kai be emitento sutikimo DPS arba OPS taip pat prekiaujama perleidžiamais vertybiniais popieriais, kuriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentui netaikomas reikalavimas dėl pirminio, nuolatinio ar *ad hoc* finansinės informacijos, susijusios su ta DPS ar OPS, atskleidimo.

9. Valstybės narės reikalauja, kad DPS ir OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ar rinkos operatoriai nedelsdami vykdytų kiekvieną kompetentingos institucijos nurodymą pagal 69 straipsnio 2 dalį sustabdyti ar pašalinti finansinę priemonę iš prekybos.

10. Valstybės narės reikalauja, kad DPS arba OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai pateiktų kompetentingai institucijai išsamų DPS arba OPS veikimo aprašą, įskaitant visus ryšius su reguliuojama rinka, DPS, OPS arba sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku, kurie priklauso tai pačiai investicinei įmonei ar rinkos operatoriui, arba jų dalyvavimą tose sistemose, ir jų narių, dalyvių ir (arba) naudotojų sąrašą, nedarant poveikio 20 straipsnio 1, 4 ir 5 dalių taikymui. EVPRI paprašius, kompetentingos institucijos jai pateikia tą informaciją. Apie kiekvieną investicinei įmonei arba rinkos operatoriui išduotą leidimą vykdyti DPS arba OPS veiklą pranešama EVPRI. EVPRI sudaro visų Sąjungoje veikiančių DPS ir OPS sąrašą. Į šį sąrašą pagal šios direktyvos 23 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6, 10 ir 26 straipsnius įtraukiama informacija apie DPS arba OPS teikiamas paslaugas ir nurodomas atskiras pranešimuose naudojamas DPS ir OPS identifikacinis kodas. Šis sąrašas reguliariai atnaujinamas. EVPRI skelbia šį sąrašą interneto svetainėje ir nuolat jį atnaujina.

11. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodomas 10 dalyje nurodyto aprašo ir pranešimo turinys ir formatas.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

19 straipsnis

Konkretūs DPS keliami reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad DPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai ne tik laikytųsi 16 ir 18 straipsniuose nustatytų reikalavimų, bet ir nustatytų ir įgyvendintų veikti savo nuožiūra neleidžiančias taisykles, taikomas vykdant pavedimus sistemoje.

2. Valstybės narės reikalauja, kad 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos taisyklės, kuriomis reglamentuojama DPS prieiga, atitiktų 53 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas.

3. Valstybės narės reikalauja, kad DPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai nustatytų šias priemones:

a) turėtų tinkamų sistemai kylančios rizikos valdymo priemonių, įgyvendintų tinkamas priemones ir sistemas, kurias taikant galima nustatyti didelės rizikos veiksnius, susijusius su jos veikimu, ir taikytų veiksmingas priemones tų rizikos veiksnių poveikiui mažinti;

b) turėtų veiksmingų priemonių, kuriomis galima užtikrinti veiksmingą ir savalaikį sandorių įvykdymą šiose sistemose; ir

c) leidimo išdavimo metu ir po to nuolat turėtų pakankamai finansinių išteklių, kurie sudarytų sąlygas sklandžiam sistemos veikimui, atsižvelgiant į rinkoje sudaromų sandorių pobūdį ir dydį bei jai kylančios rizikos apimtį ir laipsnį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad 24, 25 straipsniai, 27 straipsnio 1, 2 ir 4–10 dalys ir 28 straipsnis nebūtų taikomi sandoriams tarp DPS narių ar dalyvių arba tarp DPS ir jos narių ar dalyvių dėl DPS naudojimo, sudarytiems vadovaujantis taisyklėmis, kuriomis reglamentuojama DPS. Tačiau DPS nariai ar dalyviai vykdo 24, 25, 27 ir 28 straipsniuose numatytas pareigų savo klientams, kai, veikdami klientų naudai, vykdo jų pavedimus pasinaudodami DPS.

5. Valstybės narės neleidžia DPS veiklą vykdančioms investicinėms įmonėms ar rinkos operatoriams vykdyti klientų pavedimų už savo nuosavas lėšas arba sudaryti jų kaip tarpininkų suderinamų sandorių (angl. *matched principal trading*).

20 straipsnis

Konkretūs OPS keliami reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė ir rinkos operatorius nustatytų priemones, kurios neleistų vykdyti klientų pavedimų OPS už OPS veiklą vykdančios investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus arba bet kokio subjekto, kuris priklauso tai pačiai grupei ar juridiniam asmeniui, kaip ir ta investicinė įmonė ar rinkos operatorius, nuosavas lėšas.

2. Valstybės narės OPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei ar rinkos operatoriumi leidžia sudaryti jų kaip tarpininkų suderintus sandorius dėl obligacijų, struktūrizuotų finansinių produktų, apyvartinių taršos leidimų ir tam tikrų išvestinių finansinių priemonių, tik tais atvejais, kai klientas yra davęs sutikimą.

OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė arba rinkos operatorius nesudaro jų kaip tarpininkų suderintų sandorių, kai vykdo klientų pavedimus OPS dėl išvestinių finansinių priemonių, priskiriamų prie tam tikros išvestinių priemonių klasės, kuriai, kaip paskelbta, pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 5 straipsnį taikoma tarpuskaityto pareiga.

OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė arba rinkos operatorius nustato priemones, kuriomis užtikrina, kad būtų laikomasi tarpininko suderinto sandorio apibrėžties, pateiktos 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte.

3. Valstybės narės OPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei ar rinkos operatoriui leidžia sudaryti sandorius savo sąskaita, kurie nėra tarpininko suderinti sandoriai, tik dėl valstybės skolos priemonių, kurių rinka nėra likvidi.

4. Valstybės narės neleidžia, kad tas pats juridinis asmuo vykdytų ir OPS, ir sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko veiklą. OPS neturi tokių sąsajų su sistemingai sandorius savo viduje sudarančiu tarpininku, kurios sudarytų sąlygas pavedimams OPS sąveikauti su sistemingai sandorius savo viduje sudarančio tarpininko pavedimais ar kotiruotėmis. OPS neturi tokių sąsajų su kita OPS, kurios sudarytų sąlygas sąveikauti pavedimams skirtingose OPS.

5. Valstybės narės OPS veiklą vykdančiai investicinei įmonei ar rinkos operatoriui nedraudžia pasamdyti kitos investicinės įmonės, kuri nepriklausomai vykdytų rinkos formavimą dėl tos OPS.

Šio straipsnio tikslais nelaikoma, kad investicinė įmonė nepriklausomai vykdo rinkos formavimą dėl OPS, jei ji yra glaudžiais ryšiais susijusi su atitinkama tos OPS veiklą vykdančia investicine įmone ar rinkos operatoriumi.

6. Valstybės narės reikalauja, kad pavedimai OPS būtų vykdomi savo nuožiūra.

OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė ar rinkos operatorius veikia savo nuožiūra tik vienu ar abiem šiais atvejais:

- a) kai nusprendžia, ar pateikti pavedimą savo OPS, ar jį iš sistemos pašalinti;
- b) kai nusprendžia nederinti konkretaus kliento pavedimo su kitais tuo metu sistemose esančiais pavedimais, jeigu tai atitinka konkrečias iš kliento gautas instrukcijas ir 27 straipsnyje nustatytas pareigas.

Sistemos, kurioje kryžminami klientų pavedimai, OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė ar rinkos operatorius gali nuspręsti, ar, kada ir kiek iš dviejų arba daugiau pavedimų jis nori suderinti sistemoje. Pagal 1, 2, 4 ir 5 dalis ir nedarant poveikio 3 dalies taikymui, sistemos, kurioje organizuojami pavedimai, susiję su ne nuosavo kapitalo vertybiniais popieriais, atžvilgiu investicinė įmonė ar OPS veiklą vykdanči rinkos operatorius gali sudaryti palankesnes sąlygas klientų deryboms, kad du arba daugiau potencialiai suderinamų prekybinių interesų būtų sujungti viename sandoryje.

Ta pareiga nedaromas poveikis 18 ir 27 straipsniams.

7. Kompetentinga institucija gali reikalauti investicinei įmonei arba rinkos operatoriui paprašius leidimo vykdyti OPS veiklą arba *ad hoc* tvarka pateikti išsamų paaiškinimą, kodėl sistema negali veikti kaip reguliuojama rinka, DPS ar sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas neatitinka jų kriterijų, ir išsamų paaiškinimą, kaip bus veikama savo nuožiūra, visų pirma kokiais atvejais pavedimas iš OPS gali būti pašalintas, taip pat kokiais atvejais ir kaip bus suderinami dviejų ar daugiau klientų pavedimai OPS. Be to, OPS veiklą vykdanči investicinė įmonė ar rinkos operatorius kompetentingai institucijai pateikia informaciją, paaiškinančią, kaip joje sudaromi tarpininko suderinti sandoriai. Kompetentinga institucija stebi investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus vykdomus jų kaip tarpininkų suderintus sandorius, siekdama užtikrinti, kad jie ir toliau atitiktų tokio tarpininkavimo apibrėžtį ir kad dėl tarpininko suderinamų sandorių veiklos nekiltų investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus ir jų klientų interesų konfliktų.

8. Valstybės narės užtikrina, kad OPS sudaromiems sandoriams būtų taikomi 24, 25, 27 ir 28 straipsniai.

II SKYRIUS

Investicinių įmonių veiklos sąlygos

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

21 straipsnis

Reguliari pirminio leidimo sąlygų peržiūra

1. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijoje leidimą gavusi investicinė įmonė nuolat laikytųsi I skyriuje nustatytų pirminio leidimo sąlygų.
2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos nustatytų atitinkamus metodus, taikomus prižiūrėti, kaip investicinės įmonės vykdo pareigą pagal 1 dalį. Jos reikalauja, kad investicinės įmonės praneštų kompetentingoms institucijoms apie bet kokius esminius pirminio leidimo sąlygų pokyčius.

EVPRI gali parengti šioje dalyje nurodytos priežiūros metodų gaires.

22 straipsnis

Bendroji nuolatinės priežiūros pareiga

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos prižiūrėtų investicinių įmonių veiklą, siekdamos įvertinti, ar laikomasi šioje direktyvoje numatytų veiklos sąlygų. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos atitinkamos priemonės, leidžiančios kompetentingoms institucijoms gauti informaciją, būtiną norint įvertinti, kaip investicinės įmonės vykdo tas pareigas.

23 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės imtųsi visų atitinkamų veiksmų, siekdamos nustatyti interesų konfliktus, jų išvengti arba valdyti interesų konfliktus jose pačiose, įskaitant jų vadovus, darbuotojus ir priklausomus agentus, arba tiesiogiai ar netiesiogiai su jomis kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir klientų, arba tarp vieno kliento ir kito kliento, kurie gali kilti teikiant investicines ir papildomas paslaugas ar įvairiai derinant abi šias veiklas, įskaitant konfliktus, kurie atsiranda dėl iš trečiųjų šalių priimtų paskatų arba pačios investicinės įmonės atlyginimų ir kitų paskatų struktūrų.
2. Kai pagal 16 straipsnio 3 dalį investicinės įmonės klientų interesams neigiamą poveikį turinčių interesų konfliktų prevencijos organizacinės ar administracinės priemonės yra nepakankamos, siekiant patikimai išvengti pavojaus, jog kils žala kliento interesams, prieš imdamasi kliento vardu vykdomos veiklos, investicinė įmonė aiškiai atskleidžia klientui informaciją apie bendrą interesų konfliktų pobūdį ir (arba) priežastis, taip pat apie veiksmus, kurių imtasi tokių rizikos veiksnių poveikiui sumažinti.
3. 2 dalyje nurodytas informacijos atskleidimas:
 - a) pateikiamas patvariojoje laikmenoje; ir
 - b) turi būti pakankamai išsamus, atsižvelgiant į kliento pobūdį, kad tas klientas galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl paslaugos, kurią teikiant gali kilti interesų konfliktas.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi:
- a) veiksmai, kurių, kaip tikėtina, investicinė įmonė turėtų pagrįstai imtis, siekiant nustatyti interesų konfliktus, jų išvengti, juos valdyti ir atskleisti informaciją, kai ji teikia įvairias investicines ir papildomas paslaugas ar įvairiai derina abi šias veiklas;
 - b) atitinkami tokių rūšių interesų konfliktų, kurie gali pažeisti esamų ar potencialių investicinės įmonės klientų interesus, nustatymo kriterijai.

2 skirsnis

Nuostatos, kuriomis užtikrinama investuotojų apsauga

24 straipsnis

Bendrieji principai ir klientų informavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad, teikdama klientams investicines arba tam tikrais atvejais papildomas paslaugas, investicinė įmonė veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, atsižvelgdama į geriausius savo klientų interesus, ir visų pirma laikytųsi šiame straipsnyje ir 25 straipsnyje nustatytų principų.

2. Investicinė įmonė, kurianti finansines priemones, kurios bus parduodamos klientams, užtikrina, kad tos finansinės priemonės būtų sukurtos taip, jog atitiktų nustatytos iš atitinkamos klientų kategorijos išskirtų galutinių klientų tikslinės rinkos poreikius, kad finansinių priemonių platinimo strategija būtų suderinama su nustatyta tiksline rinka ir būtų imtasi pagrįstų veiksmų siekiant užtikrinti, kad finansinė priemonė būtų platinama nustatytoje tikslinėje rinkoje.

Investicinė įmonė turi gerai išmanyti apie savo siūlomą ar rekomenduojamą finansinę priemonę, įvertinti finansinės priemonės atitikimą kliento, kuriam įmonė teikia investicines paslaugas, poreikiams, taip pat atsižvelgti į nustatytą galutinių klientų tikslinę rinką, kaip nurodyta 16 straipsnio 3 dalyje, ir užtikrinti, kad finansinės priemonės būtų siūlomos ir rekomenduojamos tik tada, kai tai atitinka kliento interesus.

3. Visa investicinės įmonės informacija, įskaitant rinkodaros pranešimus, skirta esamiems ar potencialiems klientams, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Rinkodaros pranešimai turi būti aiškiai atskiriami.

4. Esamiems arba potencialiems klientams laiku pateikiama tinkama informacija apie investicinę įmonę ir jos paslaugas, finansines priemones ir siūlomas investavimo strategijas, vykdymo vietas ir visus susijusius išlaidas ir mokesčius. Ta informacija apima:

a) kai teikiamos konsultacijos dėl investicijų, investicinė įmonė turi laiku, prieš teikdama konsultacijas dėl investicijų, informuoti klientą apie tai:

i) ar konsultacijos teikiamos nepriklausomai ar ne;

ii) ar konsultacijos grindžiamos plačia ar apribota įvairių rūšių finansinių priemonių analize ir visų pirma, ar konsultuojama tik dėl finansinių priemonių, kurias išleidžia ar teikia subjektai, su investicine įmone susiję glaudžiais ryšiais ar kitais teisiniais arba ekonominiais santykiais, kaip antai sutartiniais santykiais, taip, kad tai galėtų kelti riziką, jog teikiama konsultacija nebus nepriklausoma;

iii) ar investicinė įmonė klientui periodiškai teiks tam klientui rekomenduojamų finansinių priemonių tinkamumo vertinimą;

- b) informaciją apie finansines priemones ir siūlomas investavimo strategijas, kuri turi apimti tinkamas gaires ir įspėjimus apie riziką, susijusią su investicijomis į tas priemones arba su konkrečiomis investavimo strategijomis, taip pat informaciją apie tai, ar finansinė priemonė skirta mažmeniniams ar profesionaliems klientams, atsižvelgiant į numatytą tikslinę rinką pagal 2 dalį;
- c) informaciją apie visas išlaidas ir susijusius mokesčius, kuri turi apimti informaciją, susijusią tiek su investicija, tiek su papildomomis paslaugomis; įskaitant konsultacijos kainą, jei taikoma, klientui rekomenduojamos ar parduodamos finansinės priemonės kainą ir informaciją, kaip klientas gali už ją sumokėti, taip pat įskaitant bet kokius mokėjimus trečiosioms šalims.

Informacija apie visas išlaidas ir mokesčius, įskaitant su investicine paslauga ir finansine priemone susijusias išlaidas ir mokesčius, kurie neatsirado dėl pasireiškusių susijusios rinkos rizikos, susumuojama, kad klientas galėtų suprasti, kokia yra bendra kaina, taip pat pateikiama informacija apie kumuliacinį investicijos grąžos efektą ir, kai klientas to paprašo, išskirstoma papunkčiui. Kai taikytina, tokia informacija klientui teikiama reguliariai, bent kartą per metus, per visą investicijos laikotarpį.

5. 4 ir 9 dalyse nurodyta informacija pateikiama išsamiai ir taip, kad klientai arba potencialūs klientai galėtų tinkamai suvokti siūlomų investicinių paslaugų ir konkrečios rūšies finansinės priemonės pobūdį ir susijusią riziką bei priimti informacija pagrįstus investicinius sprendimus. Valstybės narės leidžia tą informaciją pateikti standartizuota forma.

6. Kai investicinė paslauga siūloma kaip finansinio produkto dalis, kuriam jau taikomos kitos kredito įstaigas ir vartojimo kreditų reglamentuojančių Sąjungos teisės aktų nuostatos, susijusios su informacijos reikalavimais, tai paslaugai papildomai netaikomi 3, 4 ir 5 dalyse nustatyti reikalavimai.

7. Kai investicinė įmonė klientą informuoja, kad konsultacijos dėl investicijų teikiamos nepriklausomai, ta investicinė įmonė:

a) įvertina pakankamai daug įvairių rinkoje parduodamų finansinių priemonių, kurios turi būti pakankamai įvairios atsižvelgiant į jų rūšį ir emitentus arba produktų tiekėjus, siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai siekiama kliento investavimo tikslų, ir jos neturi būti tik tos, kurias išleidžia arba teikia:

i) pati investicinė įmonė ar su investicine įmone glaudžiais ryšiais susiję subjektai; arba

ii) kiti subjektai, su kuriais investicinė įmonė susijusi glaudžiais teisiniais ar ekonominiais ryšiais, tokiais kaip antai sutartiniai santykiai, taip, kad tai galėtų kelti riziką, jog teikiama konsultacija nebus nepriklausoma;

b) už klientams teikiamą paslaugą nepriima ir neišskaičiuoja mokesčių, komisinio atlyginimo arba bet kokios piniginės ar nepiniginės naudos, kurią moka arba teikia trečioji šalis arba trečiosios šalies vardu veikiantis asmuo už paslaugų teikimą klientams. Turi būti aiškiai nurodoma nedidelė nepiniginė nauda, kuri gali padėti pagerinti klientui teikiamos paslaugos kokybę ir kuri yra tokios apimties ir pobūdžio, kad jos nebūtų galima laikyti trukdančia vykdyti investicinės įmonės pareigą veikti kuo labiau atsižvelgiant į kliento interesus – tokiai naudai šis punktas netaikomas.

8. Kai investicinė įmonė klientams teikia portfelio valdymo paslaugą, ji už ją nepriima ir neišskaičiuoja mokesčių, komisinio atlyginimo arba bet kokios piniginės ar nepiniginės naudos, kurią moka arba teikia trečioji šalis arba trečiosios šalies vardu veikiantis asmuo už paslaugų teikimą klientams. Turi būti aiškiai nurodoma nedidelė nepiniginė nauda, kuri gali padėti pagerinti klientui teikiamos paslaugos kokybę ir kuri yra tokios apimties ir pobūdžio, kad jos nebūtų galima laikyti trukdančia vykdyti investicinės įmonės pareigą veikti kuo labiau atsižvelgiant į kliento interesus – tokiai naudai šis dalis netaikoma.

9. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės būtų laikomos neįvykdžiusiomis 23 straipsnyje arba šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytų pareigų, kai už investicinės paslaugos ar papildomos paslaugos teikimą jos bet kokiai šaliai, kuri nėra klientas ar kliento vardu veikiantis asmuo, moka mokesťį ar komisinį atlyginimą arba teikia nepiniginę naudą arba bet kokia šalis, kuri nėra klientas ar kliento vardu veikiantis asmuo, joms moka mokesťį ar komisinį atlyginimą arba teikia nepiniginę naudą, išskyrus atvejus, kai mokėjimas ar nauda:

- a) skirti atitinkamos klientui teikiamos paslaugos kokybei padidinti; ir
- b) netrukdo vykdyti investicinės įmonės pareigas veikti sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgiant į klientų interesus.

Klientui turi būti išsamiai, tiksliai ir suprantamai pateikiama aiški informacija apie pirmoje pastraipoje nurodytą mokėjimą ar naudą, jų pobūdį ir sumą arba, kai negalima nustatyti tos sumos, jos apskaičiavimo metodą, prieš suteikiant atitinkamą investicinę arba papildomą paslaugą. Kai taikytina, investicinė įmonė taip pat informuoja klientą apie mokesčio, komisinio atlyginimo, piniginės ar nepiniginės naudos, gaunamų už investicinės ar papildomos paslaugos teikimą, perkėlimo klientui priemones.

Mokesčiui arba naudai, kurie leidžia teikti arba yra būtini norint teikti investicines paslaugas, kaip antai paslaugos išlaidoms, atsiskaitymo ir valiutos keitimo mokesčiams, su reguliavimu susijusioms rinkliavoms arba teisinėms išlaidoms, ir dėl kurių pobūdžio negali atsirasti prieštaravimo investicinės įmonės pareigai veikti sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgiant į savo klientų interesus, netaikomi pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.

10. Investicines paslaugas klientams teikianti investicinė įmonė užtikrina, kad savo darbuotojams atlygintų ir jų darbo rezultatus vertintų tik tokiu būdu, kuris netrukdo jos pareigai veikti kuo labiau atsižvelgiant į savo klientų interesus. Visų pirma, ji netaiko jokios atlyginimo, pardavimo uždavinių ar kitos tvarkos, pagal kurią jos darbuotojai galėtų būti skatinami mažmeniniam klientui rekomenduoti konkrečią finansinę priemonę, kai investicinė įmonė galėtų pasiūlyti kitą, geriau kliento poreikius atitinkančią finansinę priemonę.

11. Kai investicinė paslauga siūloma kartu su kita paslauga ar produktu kaip paketo dalis arba kaip to paties susitarimo ar paketo sudarymo sąlyga, investicinė įmonė informuoja klientą apie tai, ar atskiras paketo sudedamasis dalis galima įsigyti atskirai, ir atskirai pagrindžia kiekvienos sudedamosios dalies įkainius ir mokesčius.

Kai dėl tokio mažmeniniam klientui siūlomo susitarimo ar paketo kylanti rizika gali būti kitokia nei su atskiromis sudedamosiomis dalimis susijusi rizika, investicinė įmonė pateikia tinkamą įvairių susitarimo ar paketo sudedamųjų dalių ir to, kaip jų sąveika pakeičia riziką, aprašymą.

Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. EVPRI, bendradarbiaudama su EBI ir EIOPA, parengia ir periodiškai atnaujina kryžminio pardavimo vertinimo ir priežiūros gaires, kuriose visų pirma nurodomi atvejai, kai kryžminio pardavimo metodai neatitinka 1 dalyje nustatytų pareigų.

12. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali investicinėms įmonėms nustatyti papildomus reikalavimus, susijusius su šiuo straipsniu reglamentuojamais klausimais. Tokie reikalavimai turi būti objektyviai pagrįsti ir proporcingi, kad būtų atsižvelgiama į specifinę riziką, susijusią su investuotojų apsauga ar rinkos vientisumu, kuri yra ypatingai svarbi atsižvelgiant į tos valstybės narės rinkos struktūros ypatybes.

Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos praneša Komisijai apie visus reikalavimus, kuriuos jos ketina nustatyti vadovaudamosi šia dalimi ir likus bent dviem mėnesiams iki numatytos to reikalavimo įsigaliojimo dienos. Pranešime pateikiamas to reikalavimo pagrindimas. Tokie papildomi reikalavimai neriboja investicinių įmonių teisių pagal šios direktyvos 34 ir 35 straipsnius ir nedaro toms teisėms jokio kitokio poveikio.

Per du mėnesius nuo antroje pastraipoje nurodyto pranešimo dienos Komisija pateikia nuomonę apie papildomų reikalavimų proporcingumą ir pagrįstumą.

Komisija valstybėms narėms praneša apie papildomus reikalavimus, nustatytus vadovaujantis šia dalimi, ir juos viešai paskelbia interneto svetainėje.

Valstybės narės gali toliau palikti galioti papildomus reikalavimus, apie kuriuos jos yra pranešusios pagal Direktyvos 2006/73/EB 4 straipsnį 2014 m. liepos 2 d., jeigu laikomasi tame straipsnyje nustatytų sąlygų.

13. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais užtikrinama, kad investicinės įmonės, teikdamos investicines ar papildomas paslaugas savo klientams, laikytųsi šiame straipsnyje nustatytų principų, įskaitant:

- a) sąlygas, kurias turi atitikti informacija, kad ji būtų sąžininga, aiški ir neklaidinanti;
- b) duomenis apie klientams teikiamos informacijos apie klientų priskyrimą prie tam tikros kategorijos, investicines įmones ir jų paslaugas, finansines priemones, išlaidas ir mokesčius turinį ir formatą;
- c) įvairių rinkoje parduodamų finansinių priemonių vertinimo kriterijus;
- d) vertinimo, ar paskatas gaunančios įmonės laikosi savo pareigos veikti sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, kuo labiau atsižvelgiant į kliento interesus, kriterijus.

Rengiant informacijos apie finansines priemones reikalavimus pagal 4 dalies b punktą, įtraukiama informacija apie produkto struktūrą, jei taikytina, atsižvelgiant į visus atitinkamus standartizuotos informacijos reikalavimus, nustatytus Sąjungos teisės aktuose.

14. 13 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į:

- a) esamam ar potencialiam klientui siūlomos ar teikiamos paslaugos (-ų) pobūdį, sandorių rūšį, dalyką, dydį ir dažnumą;
- b) siūlomų ar aptariamų produktų, įskaitant skirtingų rūšių finansines priemones, pobūdį ir įvairovę;
- c) tai, ar esamas arba potencialus klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas, arba į jų priskyrimą prie tinkamų sandorio šalių, kai taikomos 4 ir 5 dalys.

25 straipsnis

Tinkamumo ir priimtumo vertinimas ir atsiskaitymas klientams

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės užtikrintų ir kompetentingoms institucijoms paprašius įrodytų, jog fiziniai asmenys, teikiantys konsultacijas dėl investicijų arba informaciją apie finansines priemones, investicines paslaugas arba papildomas paslaugas klientams investicinės įmonės vardu, turėtų reikiamų žinių ir kompetencijos savo pareigoms vykdyti pagal 24 straipsnį ir šį straipsnį. Valstybės narės paskelbia kriterijus, kuriais remiantis vertinamos tokios žinios ir kompetencija.

2. Teikdama konsultaciją dėl investicijų arba valdydama portfelį, investicinė įmonė gauna visą būtiną informaciją apie esamo ar potencialaus kliento žinias ir patirtį konkretaus produkto ar paslaugos investicijų srityje, to asmens finansinę padėtį, įskaitant jo galimybes patirti nuostolių, ir investicinius tikslus, įskaitant priimtinos rizikos lygį, kad investicinė įmonė galėtų rekomenduoti esamam ar potencialiam klientui investicines paslaugas ir finansines priemones, kurios jam tinka ir visų pirma atitinka jam priimtinos rizikos lygį ir jo galimybes patirti nuostolių.

Valstybės narės užtikrina, kad investicinei įmonei teikiant konsultacijas dėl investicijų ir rekomenduojant paslaugų arba produktų paketą pagal 24 straipsnio 11 dalį, būtų tinkamas visas paketas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad teikdama kitas nei numatytąsias 2 dalyje investicines paslaugas, investicinė įmonė paprašytų esamo ar potencialaus kliento pateikti informaciją apie to asmens žinias ir patirtį konkretaus siūlomo ar prašomo produkto ar paslaugos investicijų srityje, jog investicinė įmonė galėtų įvertinti, ar klientui yra tinkama investicinė paslauga ar numatytas teikti produktas. Kai numatoma teikti paslaugų arba produktų paketą pagal 24 straipsnio 11 dalį, vertinant atsižvelgiama į tai, ar visas paketas yra tinkamas.

Kai remdamasi pagal pirmą pastraipą gauta informacija, investicinė įmonė mano, kad produktas ar paslauga netinka esamam ar potencialiam klientui, investicinė įmonė įspėja esamą ar potencialų klientą. To įspėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota.

Kai esami ar potencialūs klientai apsisprendžia nepateikti pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos arba jei jie pateikia nepakankamą informaciją apie savo žinias ir patirtį, investicinė įmonė juos įspėja, kad ji negali įvertinti, ar numatoma teikti paslauga arba produktas jiems tinka. To įspėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota.

4. Valstybės narės leidžia, kad investicinės įmonės, teikdamos investicines paslaugas, kurias sudaro tik kliento pavedimų vykdymas ar priėmimas ir perdavimas, teikiant ar neteikiant papildomų paslaugų, išskyrus kreditų arba paskolų teikimą, kaip nurodyta 1 priedo B skirsnio 1 punkte, kuris neapima klientų esamų paskolų kredito limitų, einamųjų sąskaitų ir galimybės pereikvoti sąskaitos lėšas, tas investicines paslaugas klientams teiktų nereikalaudamos pateikti 3 dalyje numatytos informacijos arba neatlikdamos 3 dalyje numatyto įvertinimo, kai įvykdomos šios sąlygos:

a) paslaugos yra susijusios su bet kuriomis iš šių finansinių priemonių:

i) akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar lygiavertėje trečiosios valstybės rinkoje arba DPS, kai tos akcijos yra bendrovių akcijos, išskyrus ne KIPVPS kolektyvinio investavimo subjektų akcijas ir akcijas, kurios apima išvestinę finansinę priemonę;

ii) obligacijomis ar kitos formos skolos vertybiniais popieriais, kuriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar lygiavertėje trečiosios valstybės rinkoje arba DPS, išskyrus tuos, kurie apima išvestinę finansinę priemonę arba struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti su tuo susijusią riziką;

iii) pinigų rinkos priemonėmis, išskyrus tas, kurios apima išvestines finansines priemones arba struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti su tuo susijusią riziką;

iv) KIPVPS akcijomis arba vienetais, išskyrus struktūrizuotuosius KIPVPS, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 583/2010 36 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;

v) struktūrizuotais indėliais, išskyrus tuos, kurie apima struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti su grąža arba su produkto sutarties nutraukimo anksčiau laiko išlaidomis susijusią riziką;

vi) kitomis nekompleksinėmis finansinėmis priemonėmis šios dalies tikslais.

Šio punkto tikslais, jei laikomasi pagal Direktyvos 2003/71/EB 4 straipsnio 1 dalies trečią ir ketvirtą pastraipą nustatytų reikalavimų ir tvarkos, trečiosios valstybės rinka laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai;

b) paslauga teikiama esamo ar potencialaus kliento iniciatyva;

c) esamas ar potencialus klientas buvo aiškiai informuotas, kad teikdama tą paslaugą investicinė įmonė neprivalo įvertinti teikiamos ar siūlomos finansinės priemonės ar paslaugos tinkamumo, ir dėl to jis negali pasinaudoti teise į apsaugą pagal atitinkamas verslo etikos taisykles. Tokio įspėjimo pateikimo forma gali būti standartizuota;

d) investicinė įmonė laikosi 23 straipsnyje nustatytų pareigų.

5. Investicinė įmonė saugo įrašus, į kuriuos įeina dokumentas ar dokumentai, nustatantys šalių teises ir pareigas, dėl kurių susitarė investicinė įmonė ir klientas, bei kitos sąlygos, pagal kurias investicinė įmonė teiks paslaugas klientui. Sutarties šalių teisės ir pareigos gali būti įtrauktos pateikiant nuorodą į kitus dokumentus ar teisės aktus.

6. Investicinė įmonė patvariojoje laikmenoje pateikia klientui atitinkamas ataskaitas apie suteiktą paslaugą. Tose ataskaitose pateikiami periodiški pranešimai klientams, atsižvelgiant į susijusių finansinių priemonių rūšį ir sudėtingumą ir klientui teikiamos paslaugos pobūdį, taip pat, kai taikoma, nurodomos išlaidos, susijusios su kliento vardu sudarytais sandoriais ir suteiktomis paslaugomis.

Teikdama konsultacijas dėl investicijų investicinė įmonė, prieš sudarant sandorį, klientui patvariojoje laikmenoje pateikia pareiškimą dėl tinkamumo, kuriame nurodoma suteikta konsultacija ir kaip ta konsultacija atitinka mažmeninio kliento prioritetus, tikslus ir kitas jo ypatybes.

Tuo atveju, kai susitarimas dėl finansinės priemonės pirkimo ar pardavimo sudaromas naudojantis nuotolinio ryšio priemonėmis ir dėl to pareiškimas dėl tinkamumo iš anksto nepateikiamas, investicinė įmonė gali pateikti patvariojoje laikmenoje rašytinį pareiškimą dėl tinkamumo iš karto po to, kai klientas sudaro sutartį, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) klientas yra davęs sutikimą gauti pareiškimą dėl tinkamumo, kuris pateikiamas nepagrįstai nedelsiant, po sandorio sudarymo; ir

b) investicinė įmonė yra suteikusi klientui galimybę atidėti sandorį, kad jis galėtų gauti pranešimą dėl tinkamumo iš anksto.

Kai investicinė įmonė teikia portfelio valdymo paslaugą arba praneša klientui, kad ji periodiškai vertins tinkamumą, į periodinę ataskaitą įtraukiamas atnaujintas pranešimas apie tai, kaip investicijos atitinka kliento prioritetus, tikslus ir kitas mažmeninio kliento ypatybes.

7. Jeigu su gyvenamosios paskirties nekilnojamu turtu susijusioje kredito sutartyje, kuriai taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES ⁽¹⁾ nuostatos dėl vartotojų kreditingumo vertinimo, yra privaloma sąlyga pateikti tam pačiam investicinę paslaugą gaunančiam vartotojui hipotekos laktus, specialiai išleistus kredito sutarties dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamu turtu finansavimui užtikrinti ir kuriems taikomos tokios pačios sąlygos, kokios nustatytos toje kredito sutartyje, kad paskola būtų mokėtina, refinansuotina ar išperkama, tai paslaugai netaikomi šiame straipsnyje nustatytos pareigos.

8. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais užtikrinama, kad investicinės įmonės, teikdamos investicines ar papildomas paslaugas savo klientams, laikytųsi šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytų principų, įskaitant principus, susijusius su informacija, kurią reikia gauti vertinant paslaugų ir finansinių priemonių tinkamumą ir priimtinumą savo klientams, kriterijais, taikomais vertinant nekompleksines finansines priemones, kai taikomas šio straipsnio 4 dalies a punkto vi papunktis, įrašų ir susitarimų dėl paslaugų teikimo klientams bei periodinių ataskaitų klientams už suteiktas paslaugas turiniu ir forma. Tuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į:

- a) esamam ar potencialiam klientui siūlomos ar teikiamos paslaugos (-ų) pobūdį, atsižvelgiant į sandorių rūšį, dalyką, dydį ir dažnumą;
- b) siūlomų ar aptariamų produktų, įskaitant skirtingų rūšių finansines priemones, pobūdį;
- c) tai, ar esamas arba potencialus klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas, arba į jų priskyrimą prie tinkamų sandorio šalių, kai taikomos 6 dalies nuostatos.

9. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. EVPRI priima gaires, kuriose nurodo pagal 1 dalį reikalaujamo žinių ir kompetencijos vertinimo kriterijus.

10. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. EVPRI parengia ir periodiškai atnaujina gaires, kaip vertinti:

- a) finansines priemones, apimančias struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti susijusią riziką, kaip numatyta 4 dalies a punkto ii ir iii papunkčiuose;
- b) struktūrizuotus indėlius, kurie apima struktūrą, dėl kurios klientui sunku suprasti su grąža arba su produkto sutarties nutraukimo anksčiau laiko išlaidomis susijusią riziką, kaip numatyta 4 dalies a punkto v papunktyje.

11. EVPRI gali parengti ir periodiškai atnaujinti gaires, kaip vertinti finansines priemones, kurios priskiriamos prie nekompleksinių, kai taikomas 4 dalies a punkto vi papunktis, atsižvelgdama į pagal 8 dalį priimtus deleguotuosius aktus.

26 straipsnis

Paslaugų teikimas per kitą investicinę įmonę

Valstybės narės leidžia investicinei įmonei, gavusiai nurodymą teikti investicines ar papildomas paslaugas kliento vardu per kitą investicinę įmonę, pasitikėti pastarosios investicinės įmonės perduota kliento informacija. Instrukcijas perduodanti investicinė įmonė atsako už perduotos informacijos išsamumą ir tikslumą.

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

Investicinei įmonei, gavusiai tokį nurodymą kliento vardu teikti paslaugas, taip pat suteikiama galimybė pasiremti kitos investicinės įmonės klientui suteikta bet kokia rekomendacija dėl paslaugos ar sandorio. Instrukcijas perduodanti investicinė įmonė atsako už klientui suteiktos rekomendacijos ar konsultacijos tinkamumą.

Investicinė įmonė, gaunanti kliento instrukcijas ar pavedimus per kitą investicinę įmonę, atsako už suteiktą paslaugą arba sandorio sudarymą, remdamasi bet kokia tokia suteikta informacija ar rekomendacijomis ir vadovaudamasi atitinkamomis šios antraštinės dalies nuostatomis.

27 straipsnis

Pareiga vykdyti pavedimus palankiausiomis klientui sąlygomis

1. Valstybės narės reikalauja, kad, vykdydamos pavedimus, investicinės įmonės imtųsi visų pakankamų veiksmų, klientų naudai siekdamas kuo geresnių rezultatų atsižvelgiant į kainą, išlaidas, greitumą, įvykdymo ir atsiskaitymo tikimybes, dydį, pobūdį ar bet kokį kitą veiksni, susijusį su pavedimo įvykdymu. Nepaisant to, gavusi konkretų kliento nurodymą, investicinė įmonė vykdo pavedimą taip, kaip konkrečiai nurodyta.

Kai investicinė įmonė vykdo pavedimą mažmeninio kliento vardu, geriausias įmanomas rezultatas nustatomas atsižvelgiant į bendrą sumą, kurią sudaro finansinės priemonės kaina ir su pavedimo vykdymu susijusios išlaidos, į kurias įeina visos kliento patirtos išlaidos, tiesiogiai susijusios su pavedimo vykdymu, įskaitant įvykdymo vietų mokesčius, tarpuskaitos ir atsiskaitymo mokesčius ir bet kuriuos kitus mokesčius, mokamus trečiosioms šalims, kurios dalyvavo vykdamas pavedimą.

Siekiant geriausio įmanomo rezultato pagal pirmą pastraipą, kai finansinės priemonės pavedimą galima įvykdyti daugiau kaip vienoje konkuruojančioje vietoje, norint įvertinti ir palyginti kliento rezultatus, kurie būtų gaunami įvykdant pavedimą kiekvienoje iš investicinės įmonės pavedimų vykdymo politikoje išvardytų vietų, kuriose tokį pavedimą galima įvykdyti, tokiaime įvertinime reikia atsižvelgti į pačios investicinės įmonės komisinių atlyginimų ir kiekvienos iš pavedimui įvykdyti tinkančių vietų pavedimo įvykdymo išlaidas.

2. Investicinė įmonė negauna jokio atlygio, nuolaidos ar nepiniginės naudos už tai, kad nukreipia kliento pavedimus į konkrečią prekybos vietą ar pavedimų įvykdymo vietą, jeigu tai pažeistų šio straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnio 3 dalyje, ir 23 bei 24 straipsniuose nustatytus reikalavimus, susijusius su interesų konfliktais ar paskatomis.

3. Valstybės narės reikalauja, kad finansinių priemonių, kurioms taikomas Reglamento (ES) Nr. 600/2014 23 ir 28 straipsniuose nustatytas prekybos reikalavimas, atveju – kiekviena prekybos vieta ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantis tarpininkas, o visų kitų finansinių priemonių atveju – kiekviena vykdymo vieta, nemokamai bent kartą per metus viešai skelbtų duomenis, susijusius su sandorių vykdymo toje vietoje kokybe, ir kad įvykdžius sandorį kliento vardu investicinė įmonė informuotų klientą apie tai, kur pavedimas buvo įvykdytas. Periodinėse ataskaitose pateikiama informacija apie individualių finansinių priemonių sandorių įvykdymo kainą, išlaidas, greitį ir tikimybę.

4. Valstybės narės reikalauja, kad, siekdamas įvykdyti 1 dalies reikalavimus, investicinės įmonės patvirtintų ir įgyvendintų veiksmingas priemones. Visų pirma valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės nustatytų ir įgyvendintų pavedimų vykdymo politiką, kad įmonės galėtų, laikydamosi 1 dalies reikalavimų, pasiekti geriausių rezultatų, kai vykdo klientų pavedimus.

5. Pavedimų vykdymo politika apima su kiekviena finansinių priemonių klase susijusią informaciją apie įvairias vietas, kuriose investicinė įmonė vykdo savo klientų pavedimus, ir veiksnius, darančius įtaką vykdymo vietų pasirinkimui. Ji apima bent tas vietas, kurios investicinei įmonei suteikia galimybių nuolat pasiekti geriausių rezultatų, kai ji vykdo klientų pavedimus.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės savo klientams suteiktų atitinkamą informaciją apie savo pavedimų vykdymo politiką. Toje informacijoje aiškiai, pakankamai išsamiai ir taip, kad klientai lengvai suprastų, paaiškinama, kaip investicinė įmonė vykdytų kliento pavedimus. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės iš savo klientų gautų išankstinį pritarimą pavedimų vykdymo politikai.

Valstybės narės reikalauja, kad kai pavedimų vykdymo politikoje numatyta galimybė įvykdyti klientų pavedimus nesikreipiant į prekybos vietą, investicinė įmonė visų pirma praneštų savo klientams apie tą galimybę. Valstybės narės reikalauja, kad prieš vykdydamos savo klientų pavedimus, dėl kurių nesikreipia į prekybos vietą, investicinės įmonės gautų aiškų išankstinį jų sutikimą. Tokį sutikimą investicinės įmonės gali gauti kaip bendrąjį susitarimą arba kaip susitarimą dėl konkretaus sandorio.

6. Valstybės narės reikalauja, kad klientų pavedimus vykdančios investicinės įmonės kasmet paskelbtų apibendrintą informaciją apie penkias pagrindines vykdymo vietas kiekvienai finansinių priemonių klasei, kuriose jos vykdė klientų pavedimus praėjusiais metais, ir informaciją apie įvykdymo kokybę.

7. Valstybės narės reikalauja, kad klientų pavedimus vykdančios investicinės įmonės atliktų savo pavedimų vykdymo sistemos ir vykdymo politikos veiksmingumo priežiūrą, siekdamos nustatyti ir atitinkamai ištaisyti trūkumus. Visų pirma, jos reguliariai vertina, ar vykdymo vietas, įtrauktos į jų pavedimų vykdymo politiką, suteikia galimybę kliento naudai pasiekti geriausių rezultatų ir ar reikalingi vykdymo sistemos pakeitimai, atsižvelgiant į, be kita ko, pagal 3 ir 6 dalis skelbiamą informaciją. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės praneštų klientams, su kuriais jos palaiko paslaugos teikėjo ir kliento santykius, apie kiekvieną esminį pavedimų vykdymo sistemos ar vykdymo politikos pokytį.

8. Valstybės narės reikalauja, kad, klientams prašant, investicinės įmonės galėtų įrodyti, jog jos įvykdė jų pavedimus, vadovaudamosi investicinės įmonės vykdymo politika, ir, kompetentingai institucijai prašant, įrodyti, kad laikosi šio straipsnio nuostatų.

9. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) įvairių veiksnių sąlyginės svarbos nustatymo kriterijų, į kuriuos, vadovaujantis 1 dalimi, gali būti atsižvelgta siekiant nustatyti geriausius galimus rezultatus pagal pavedimo dydį ir rūšį ir pagal tai, ar klientas yra mažmeninis klientas ar profesionalus klientas;
- b) veiksnių, į kuriuos investicinė įmonė gali atsižvelgti peržiūredama savo vykdymo sistemą ir aplinkybes, kurioms esant būtų tikslinga atlikti tokios sistemos pakeitimus, visų pirma, veiksnių, padedančių nustatyti vietas, kurios sudarytų investicinei įmonei sąlygas nuolat pasiekti geriausių galimų rezultatų, kai ji vykdo klientų pavedimus;
- c) klientams teiktinos informacijos apie jų vykdymo politikos pobūdį ir mastą, remiantis 5 dalimi.

10. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) su vykdymo kokybe susijusių duomenų, kurie turi būti skelbiami pagal 3 dalį, konkretus turinys, forma ir skelbimo periodiškumas, atsižvelgiant į vykdymo vietas rūšį ir į susijusios finansinės priemonės rūšį;
- b) informacijos, kurią turi skelbti investicinės įmonės pagal 6 dali, turinys ir forma.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

28 straipsnis

Klientų pavedimų tvarkymo taisyklės

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, įgaliotos vykdyti pavedimus kliento vardu, įgyvendintų procedūras ir priemones, kuriose būtų numatyta neatidėliojant, sąžiningai ir operatyviai atlikti klientų pavedimus, palyginti su kitais klientų pavedimais ar investicinės įmonės prekybiniais interesais.

Tose procedūrose ar priemonėse numatyta kitais atžvilgiais palyginamus klientų pavedimus atlikti pagal jų gavimo laiką investicinėje įmonėje.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, vykdydamos klientų ribotus pavedimus, susijusius su akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ar kuriomis prekiaujama prekybos vietoje, investicinės įmonės privalo imtis priemonių, kuriomis būtų sudarytos sąlygos kuo greičiau įvykdyti tą pavedimą nedelsiant viešai paskelbiant tą kliento ribotą pavedimą kitiems rinkos dalyviams lengvai prieinamu būdu, nebent klientas būtų aiškiai nurodęs to neskelbti. Valstybės narės gali nuspręsti, kad investicinės įmonės tą reikalavimą įvykdytų kliento ribotus pavedimus perduodamos prekybos vietai. Valstybės narės nustato, kad kompetentingos institucijos gali atšaukti reikalavimą viešai paskelbti ribotą pavedimą, kurio apimtis, lyginant su įprasto dydžio sandoriais toje rinkoje, yra didelė, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 4 straipsnyje.

3. Komisija suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais apibrėžiama:

- a) procedūrų ir priemonių, leidžiančių neatidėliojant, sąžiningai ir operatyviai įvykdyti klientų pavedimus, sąlygos ir pobūdis bei situacijos arba sandorių rūšys, kurių atveju investicinės įmonės gali pagrįstai nukrypti nuo neatidėliotino vykdymo, siekdamos palankesnių sąlygų klientui;
- b) įvairūs metodai, kuriais galima nustatyti, kad investicinė įmonė laikėsi reikalavimo atskleisti rinkai kliento ribotus pavedimus, kurių neįmanoma nedelsiant įvykdyti.

29 straipsnis

Investicinių įmonių pareigos skiriant priklausomus agentus

1. Valstybės narės investicinėms įmonėms leidžia paskirti priklausomus agentus, siekiant reklamuoti investicinės įmonės paslaugas, prekiauti per tarpininkus ar priimti ir perduoti esamų ar potencialių klientų pavedimus, parduodant finansines priemones ir teikiant konsultacijas dėl tokių investicinės įmonės siūlomų finansinių priemonių ir paslaugų.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinei įmonei nutarus paskirti priklausomą agentą, ji liktų visiškai ir besąlygiškai atsakinga už kiekvieną priklausomo agento veiksmą ar neveikimą, šiam veikiant įmonės vardu. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė užtikrintų, kad priklausomas agentas praneštų apie savo pareigas ir investicinę įmonę, kuriai atstovauja, prieš susisiekdamas su esamu ar potencialu klientu arba sudarinėdamas su juo sandorį.

Laikantis 16 straipsnio 6, 8 ir 9 dalių, valstybės narės gali leisti jų teritorijoje įregistruotiems priklausomiems agentams investicinių įmonių, kurių interesais jie veikia, vardu ir atsakomybe laikyti klientų pinigus ir (ar) finansines priemones savo teritorijoje ar valstybės narės, leidžiančios priklausomam agentui laikyti kliento pinigus, teritorijoje, jei tai – tarpvalstybinė operacija.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės vykdytų savo priklausomų agentų veiklos priežiūrą, siekdamos užtikrinti, kad, veikdamos per priklausomus agentus, jos laikytųsi šios direktyvos.

3. Priklausomi agentai registruojami valstybės narės, kurioje jie įsisteigė, viešame registre. EVPRI savo interneto svetainėje skelbia nuorodas arba interneto svetainių adresus į pagal šį straipsnį įsteigtus valstybių narių, nusprendusių leisti investicinėms įmonėms paskirti priklausomus agentus, viešus registrus.

Valstybės narės užtikrina, kad priklausomus agentus būtų galima įtraukti į viešą registrą tik nustačius, kad jie turi pakankamai gerą reputaciją ir tinkamų bendro, komercinio ar profesinio pobūdžio žinių ir kompetencijos, leidžiančių jiems teikti investicinę paslaugą ar papildomą paslaugą ir esamam ar potencialiam klientui tinkamai perduoti informaciją apie siūlomą paslaugą.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad, taikant atitinkamas kontrolės priemones, investicinės įmonės gali patikrinti, ar jų paskirti priklausomi agentai turi pakankamai gerą reputaciją, žinias ir kompetenciją, kaip nurodyta antroje pastraipoje.

Registras reguliariai atnaujinamas. Juo galima naudotis viešai, siekiant gauti informacijos.

4. Valstybės narės reikalauja, kad priklausomus agentus skiriančios investicinės įmonės imtųsi atitinkamų priemonių, siekdamos išvengti priklausomų agentų veiklos, nepatenkančios į šios direktyvos taikymo sritį, neigiamo poveikio investicinės įmonės vardu veikiančio priklausomo agento veiklai.

Valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms bendradarbiauti su investicinėmis įmonėmis ir kredito įstaigomis, jų asociacijomis ir kitais subjektais, vykdamas priklausomų agentų registraciją ir prižiūrint, kaip priklausomi agentai laikosi 3 dalies reikalavimų. Visų pirma, priklausomus agentus gali įregistruoti investicinės įmonės, kredito įstaigos, jų asociacijos ir kiti subjektai, prižiūrint kompetentingai institucijai.

5. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės skirtų tik tuos priklausomus agentus, kurie įtraukti į 3 dalyje nurodytus valstybės registrus.

6. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti nuostatas, kurios yra griežtesnės nei nustatytosios šiame straipsnyje arba nustatyti papildomus reikalavimus priklausomiems agentams, registruotiems jų jurisdikcijoje.

30 straipsnis

Sandoriai, sudaryti su tinkamomis sandorio šalimis

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės, įgaliotos klientų vardu vykdyti pavedimus ir (ar) vykdyti sandorius savo sąskaita, ir (ar) priimti ir perduoti pavedimus, galėti paskatinti tinkamas sandorio šalis, kad šios sudarytų sandorius, arba galėti sudaryti sandorius su jomis, nesilaikydamos 24 straipsnyje, išskyrus 4 ir 5 dalyse, 25 straipsnyje, išskyrus 6 dalį, 27 straipsnyje ir 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, taikomų tiems sandoriams ar bet kuriai papildomai paslaugai, tiesiogiai susijusiai su tais sandoriais.

Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės su savo tinkamomis sandorio šalimis būtų garbingos, sąžiningos ir profesionalios, ir bendrautų su jomis teisingai, aiškiai ir neklaidindamos, atsižvelgdamos į tinkamos sandorio šalies ir jos verslo pobūdį.

2. Šio straipsnio tikslais tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės pripažįsta investicines įmones, kredito įstaigas, draudimo bendroves, KIPVPS ir jų valdymo įmones, pensijų fondus ir jų valdymo įmones, kitas finansų įstaigas, gavusias veiklos leidimą ar reglamentuojamas pagal kitus Sąjungos teisę ar valstybės narės nacionalinę teisę, nacionalines vyriausybes ir atitinkamas jų įstaigas, įskaitant valstybės skolą nacionaliniu lygmeniu valdančias valstybės įstaigas, centrinius bankus ir viršvalstybines organizacijas.

Skirstymas į tinkamas sandorio šalis pagal pirmą pastraipą nedaro poveikio tokių subjektų teisei reikalauti, kad apskritai arba konkrečiame sandoryje jie būtų laikomi klientais, kurių ir investicinės įmonės bendrai veiklai būtų taikomi 24, 25, 27 ir 28 straipsniai.

3. Tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti kitas įmones, atitinkančias iš anksto nustatytus proporcingus reikalavimus, įskaitant kiekybinius apribojimus. Jeigu galimos sandorio šalys yra skirtingose jurisdikcijose, investicinė įmonė pripažįsta tokį kitos įmonės statusą, koks pripažįstamas valstybės narės, kurioje ši įmonė įsisteigusi, įstatymais ir kitomis nuostatomis.

Valstybės narės užtikrina, kad investicinė įmonė, sudaranti sandorius su tokiomis įmonėmis laikydamosi 1 dalies, iš būsimos sandorio šalies gautų aiškų patvirtinimą, kad ši sutinka būti laikoma tinkama sandorio šalimi. Valstybės narės leidžia, kad tą sutikimą investicinės įmonės gautų arba kaip bendrąjį susitarimą, arba kaip susitarimą dėl konkretaus sandorio.

4. Tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti trečiųjų šalių subjektus, lygiaverčius 2 dalyje nurodytų subjektų rūšims.

Be to, tinkamomis sandorio šalimis valstybės narės gali pripažinti tokias trečiųjų šalių įmones, kurios nurodytos 3 dalyje, jeigu laikomasi tokių pačių sąlygų ir reikalavimų, kurie nustatyti 3 dalyje.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais reglamentuojama:

- a) procedūra dėl prašymo pripažinti klientais pagal 2 dalį;
- b) procedūra dėl aiškaus būsimos sandorio šalies pritarimo gavimo pagal 3 dalį;
- c) iš anksto nustatyti proporcingi reikalavimai, įskaitant kiekybinius apribojimus, leidžiančius įmonę laikyti tinkama sandorio šalimi pagal 3 dalį.

3 skirsnis

Rinkos skaidrumas ir vientisumas

31 straipsnis

DPS arba OPS taikomų taisyklių ir kitų teisinių pareigų laikymosi priežiūra

1. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, valdantys DPS arba OPS, patvirtintų ir paliktų galioti su DPS arba OPS tiesiogiai susijusias veiksmingas priemones ir procedūras, leidžiančias nuolat prižiūrėti, kaip jos nariai, dalyviai ar naudotojai laikosi jos taisyklių. Investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, valdantys DPS arba OPS, atlieka jų narių, dalyvių ar naudotojų išsiųstų pavedimus, įskaitant panaikintus pavedimus, ir savo valdomose sistemose sudarytų sandorių stebėseną, siekdamas nustatyti tų taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančių prekybos sąlygų, elgesio, galinčio reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, arba su finansine priemone susijusių sistemos trikdžių atvejus, taip pat skiria būtinus išteklius tokios stebėsenos veiksmingumui užtikrinti.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, valdantys DPS arba OPS, nedelsiant praneštų jų kompetentingai institucijai apie rimtus jos taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas ar elgesį, galintį reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, arba su finansine priemone susijusių sistemos trikdžių atvejus.

Investicinių įmonių ir rinkos operatorių, valdančių DPS ar OPS, kompetentingos institucijos informuoja EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

Elgesio, galinčio reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, atžvilgiu kompetentinga institucija, prieš pranešdama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir EVPRI, turi būti įsitikinusi, kad toks elgesys vyksta ar vyko.

3. Be to, valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės ir rinkos operatoriai, valdantys DPS arba OPS, 2 dalyje nurodytą informaciją taip pat nepagrįstai nedelsdamos pateiktų kompetentingai institucijai, atsakingai už piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą, ir suteiktų jai visą būtiną pagalbą atliekant šiose sistemose pasitaikiusių piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodomos aplinkybės, kuriomis reikalaujama pateikti informaciją, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

32 straipsnis

Prekybos finansinėmis priemonėmis sustabdymas ir jų pašalinimas iš prekybos DPS arba OPS

1. Nedarant poveikio kompetentingos institucijos teisei pagal 69 straipsnio 2 dalį reikalauti laikinai sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone ar ją pašalinti iš prekybos, investicinė įmonė ar rinkos operatorius, valdantis DPS arba OPS, gali sustabdyti prekybą finansine priemone arba ją pašalinti iš prekybos, jei ta finansinė priemonė nebeatitinka DPS ar OPS taisyklių, išskyrus atvejus, kai toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelės žalos investuotojų interesams ar tvarkingam rinkos veikimui.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė ar rinkos operatorius, valdantis DPS arba OPS, kuris laikinai sustabdo prekybą finansine priemone arba ją pašalina iš prekybos, taip pat laikinai sustabdytų prekybą I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, arba jas pašalintų iš prekybos, jei tai būtina prekybos pagrindine finansine priemone laikino sustabdymo arba jos pašalinimo iš prekybos tikslais. DPS ar OPS valdančios investicinės įmonės ir rinkos operatoriai viešai paskelbia savo sprendimą laikinai sustabdyti prekybą finansine priemone arba bet kokia susijusia išvestine finansine priemone arba sprendimą ją pašalinti iš prekybos, apie atitinkamus savo sprendimus jie privalo pranešti kompetentingai institucijai.

Kompetentinga institucija, kurios jurisdikcijoje buvo priimtas sprendimas laikinai sustabdyti prekybą arba pašalinti iš prekybos tam tikrą finansinę priemonę, reikalauja, kad reguliuojamos rinkos, kitos DPS, OPS ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys finansiniai tarpininkai, priklausantys jos jurisdikcijai ir prekiaujantys ta pačia finansine priemone ar šios direktyvos I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, taip pat laikinai sustabdytų prekybą ta finansine priemone ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba pašalintų jas iš prekybos, kai prekyba laikinai sustabdoma ar iš prekybos pašalinama dėl įtariamo piktnaudžiavimo rinka, perėmimo pasiūlymo arba viešai neatskleistos informacijos apie emitentą ar finansinę priemonę nepaskelbimo pažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 596/2014 7 ir 17 straipsnius, išskyrus atvejus, kai toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelę žalą investuotojų interesams arba tvarkingam rinkos veikimui.

Kompetentinga institucija nedelsdama viešai paskelbia tokį sprendimą ir apie jį praneša EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Kompetentingos kitų valstybių narių institucijos reikalauja, kad reguliuojamos rinkos, kitos DPS, kitos OPS ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys finansiniai tarpininkai, priklausantys jų jurisdikcijai ir prekiaujantys ta pačia finansine priemone ar I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, taip pat laikinai sustabdytų prekybą ta finansine priemone ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba pašalintų jas iš prekybos, kai prekyba laikinai sustabdoma ar iš prekybos pašalinama dėl įtariamo piktnaudžiavimo rinka, perėmimo pasiūlymo arba viešai neatskleistos informacijos apie emitentą ar finansinę priemonę nepaskelbimo pažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 596/2014 7 ir 17 straipsnius, išskyrus atvejus, kai toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelę žalą investuotojų interesams arba tvarkingam rinkos veikimui.

Kiekviena kompetentinga institucija, kuriai buvo pranešta, savo sprendimą perduoda EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms, taip pat pateikdama paaiškinimą, jei priimtas sprendimas nestabdyti prekybos finansine priemone ar I dalies C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, arba nešalinti jų iš prekybos.

Ši dalis taip pat taikoma, kai prekybos finansine priemone ar I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, sustabdymas yra panaikinamas.

Šioje dalyje nurodyta pranešimo procedūra taip pat taikoma tuo atveju, kai kompetentinga institucija, vadovaudamasi 69 straipsnio 2 dalies m ir n punktais, priima sprendimą laikinai sustabdyti prekybą finansine priemone ar I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba iš jos išvestos, arba pašalinti jas iš prekybos.

Siekiant užtikrinti proporcingą pareigų sustabdyti prekybą tokiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba jas pašalinti iš prekybos vykdymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibūdinami I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodyti atvejai, kai dėl išvestinės finansinės priemonės ryšio su susijusia finansine priemone arba su finansine priemone, iš kurios ji išvesta, kuri buvo pašalinta iš prekybos arba prekyba ja buvo laikinai sustabdyta, taip pat laikinai sustabdoma prekybą ta išvestine finansine priemone arba ji pašalinama iš prekybos siekiant laikinai sustabdyti prekybą pagrindine finansine priemone arba pašalinti ją iš prekybos.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

3. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustatomas 2 dalyje nurodytų pranešimų ir skelbimo formatas bei laikas.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose ji nustato, kokiais atvejais daroma šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta didelė žala investuotojų interesams ir tvarkingam rinkos veikimui.

4 skirsnis

MVĮ augimo rinkos

33 straipsnis

MVĮ augimo rinkos

1. Valstybės narės nustato, jog DPS operatorius gali kreiptis į savo buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, kad DPS būtų įregistruojama kaip MVĮ augimo rinka.

2. Valstybės narės nustato, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali įregistruoti DPS kaip MVĮ augimo rinką, jei kompetentinga institucija gauna 1 dalyje nurodytą prašymą ir yra įsitikinusi, kad laikomasi 3 dalyje nustatytų reikalavimų, susijusių su DPS.

3. Valstybės narės užtikrina, kad DPS būtų taikomos veiksmingos taisyklės, sistemos ir procedūros, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi šių reikalavimų:

a) bent 50 % emitentų, kurių finansinėmis priemonėmis leista prekiauti DPS tuo metu, kai DPS įregistruojama kaip MVĮ augimo rinka, ir bet kuriais paskesniais kalendoriniais metais, yra MVĮ;

- b) nustatyti atitinkami kriterijai, kuriais remiantis suteikiami pirminiai ir vėlesni leidimai prekiauti emitentų finansinėmis priemonėmis rinkoje;
- c) pirmą kartą leidus finansinėmis priemonėmis prekiauti rinkoje apie tas priemones skelbiama pakankamai informacijos, kad investuotojai galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą, ar investuoti į finansines priemones; skelbiamas atitinkamas leidimo prekiauti dokumentas arba prospektas, jei taikomi Direktyvoje 2003/71/EB nustatyti reikalavimai, keliami viešajam siūlymui kartu pirmą kartą leidus finansine priemone prekiauti DPS;
- d) emitentas periodiškai vykdo arba jo vardu vykdoma tinkama rinkos finansų kontrolė, pavyzdžiui, rengiamos audituotos metinės ataskaitos;
- e) rinkoje veikiantys emitentai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 21 punkte, asmenys, emitento organizacijoje einantys vadovaujančias pareigas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 25 punkte, ir asmenys, artimai susiję su šiais asmenimis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 596/2014 3 straipsnio 1 dalies 26 punkte, laikosi atitinkamų reikalavimų, kurie jiems taikomi pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014;
- f) reguliavimo informacija apie rinkoje veikiančius emitentus yra saugojama ir viešai platinama;
- g) taikomos veiksmingos sistemos ir kontrolės priemonės, kuriomis siekiama nustatyti piktnaudžiavimo rinka atvejus ir užkirsti jiems kelią toje rinkoje, kaip reikalaujama Reglamente (ES) Nr. 596/2014.

4. 3 dalyje išdėstytais kriterijais nedaroma poveikio investicinei įmonei ar rinkos operatoriui, valdančiam DPS, keliamam reikalavimui laikytis kitų šioje direktyvoje nustatytų pareigų, susijusių su DPS veikimu. Jie taip pat netrukdo investicinei įmonei ar rinkos operatoriui, administruojančiam DPS, nustatyti papildomų reikalavimų, neskaitant toje dalyje nurodytųjų.

5. Valstybės narės nustato, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali išregistruoti DPS iš MVĮ augimo rinkų sąrašo bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) investicinė įmonė ar rinkos operatorius, valdantys MVĮ augimo rinką, kreipiasi dėl jos išregistravimo;
- b) DPS nebeatitinka 3 dalyje nustatytų reikalavimų.

6. Valstybės narės reikalauja, kad jei buveinės valstybės narės kompetentinga institucija šiame straipsnyje nustatyta tvarka įregistruoja DPS kaip MVĮ augimo rinką arba ją išregistruoja, apie šią registraciją arba išregistravimą ji kuo greičiau praneštų EVPRI. EVPRI savo interneto svetainėje skelbia MVĮ augimo rinkų sąrašą ir nuolat jį atnaujina.

7. Valstybės narės reikalauja, kad kai emitento finansine priemone leidžiama prekiauti vienoje MVĮ augimo rinkoje, šia finansine priemone būtų galima prekiauti ir kitoje MVĮ augimo rinkoje tik tuomet, jei informavus emitentą jis nepareiškė prieštaravimų. Vis dėlto tokiu atveju emitentui netaikomos jokios pareigos, susijusios su įmonių valdymu arba su pirminiu, vėlesniu ar *ad hoc* informacijos apie pastarąją MVĮ augimo rinką atskleidimu.

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose išsamiau išdėstomi šio straipsnio 3 dalyje nustatyti reikalavimai. Šiomis priemonėmis atsižvelgiama į poreikį nustatant reikalavimus išlaikyti aukštą investuotojų apsaugos lygį, siekiant skatinti investuotojų pasitikėjimą tomis rinkomis ir kartu mažinant administracinę našta, tenkančią rinkoje veikiantiems emitentams, ir siekį, kad nebūtų išregistruojama ar atsiskomama įregistruoti tik dėl to, kad laikinai nesilaikoma šio straipsnio 3 dalies a punkte nustatytų sąlygų.

III SKYRIUS

Investicinių įmonių teisės

34 straipsnis

Laisvė teikti investicines paslaugas ir vykdyti veiklą

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena investicinė įmonė, gavusi veiklos leidimą ir prižiūrima kitos valstybės narės kompetentingų institucijų, laikydamosi šios direktyvos, o kredito įstaigos, laikydamosi Direktyvos 2013/36/ES, galėtų savo teritorijose laisvai teikti investicines paslaugas ir (ar) vykdyti investicinę veiklą, taip pat teikti papildomas paslaugas su sąlyga, kad tokias paslaugas ir veiklą apimtų jų veiklos leidimas. Papildomos paslaugos gali būti teikiamos tik kartu su investicinėmis paslaugomis ir (ar) veikla.

Valstybės narės netaiko tokiai investicinei įmonei ar kredito įstaigai jokių papildomų reikalavimų dėl klausimų, kuriuos reglamentuoja ši direktyva.

2. Kiekviena investicinė įmonė, norinti pirmą kartą pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir pradėti savo veiklą kitos valstybės narės teritorijoje ar pakeisti taip teikiamų paslaugų ar veiklos mastą, buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša informaciją apie:

a) valstybę narę, kurioje ji ketina užsiimti savo veikla;

b) veiklos programą, kurioje visų pirma būtų nurodytos paslaugos ir (arba) veiklos rūšys, taip pat papildomos paslaugos, kurias ji ketina teikti tos valstybės narės teritorijoje, ir tai, ar ji ketina tą daryti naudodamasi priklausomais agentais, įsisteigusiais jos buveinės valstybėje narėje. Kai investicinė įmonė ketina paskirti priklausomus agentus, investicinė įmonė savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia informaciją apie tų priklausomų agentų tapatybes.

Kai investicinė įmonė valstybių narių, kuriose ji planuoja teikti paslaugas, teritorijoje ketina naudoti priklausomus agentus, įsisteigusius jos buveinės valstybėje narėje, investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu pagal 79 straipsnio 1 dalį, praneša apie priklausomų agentų, kuriais investicinė įmonė ketina naudotis teikdama investicines paslaugas ir vykdydama investicinę veiklą toje valstybėje narėje, tapatybę. Priimančioji valstybė narė paskelbia tokią informaciją. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnyje nustatytą procedūrą ir sąlygas EVPRI gali prašyti suteikti galimybę susipažinti su ta informacija.

3. Per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija persiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu laikantis 79 straipsnio 1 dalies. Investicinė įmonė gali tuomet pradėti teikti konkrečią investicinę paslaugą ir vykdyti investicinę veiklą priimančiojoje valstybėje narėje.

4. Pasikeitus informacijai, perduotai laikantis 2 dalies, investicinė įmonė apie tai praneša raštu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, likus bent mėnesiui iki tokio pakeitimo įgyvendinimo. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija informuoja apie tą pakeitimą priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

5. Kiekviena kredito įstaiga, norinti teikti investicines paslaugas ar vykdyti veiklą, taip pat teikti papildomas paslaugas per priklausomus agentus pagal 1 dalį, savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai praneša apie tų priklausomų agentų tapatybę.

Kai kredito įstaiga valstybių narių, kuriose ji planuoja teikti paslaugas, teritorijoje ketina naudoti priklausomus agentus, įsisteigusius jos buveinės valstybėje narėje, kredito įstaigos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu pagal 79 straipsnio 1 dalį, praneša apie priklausomų agentų, kuriais kredito įstaiga ketina naudotis teikdama paslaugas toje valstybėje narėje, tapatybę. Priimančioji valstybė narė paskelbia tokią informaciją.

6. Netaikydamos kitų teisinių ar administracinių reikalavimų, valstybės narės leidžia kitų valstybių narių investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams, valdantiems DPS ir OPS, imtis savo teritorijose atitinkamų priemonių, skirtų pagerinti jų teritorijose įsisteigusių nuotolinių naudotojų, narių ar dalyvių galimybes patekti į tas rinkas ir jose prekiauti.

7. Savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai investicinė įmonė ar rinkos operatorius, valdantys DPS ar OPS, praneša, kurioje valstybėje narėje jie ketina imtis tokių priemonių. Per vieną mėnesį buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša tą informaciją tos valstybės narės, kurioje DPS ar OPS ketina imtis tokių priemonių, kompetentingai institucijai.

DPS priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu DPS buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama praneša apie toje valstybėje narėje įsisteigusios DPS nuotolinių narių ar dalyvių tapatybes.

8. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nurodoma informacija, kurią reikia pranešti pagal 2, 4, 5 ir 7 dalis, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

9. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi informacijos perdavimui pagal 3, 4, 5 ir 7 dalis, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

35 straipsnis

Filialo steigimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės paslaugos ir (arba) investicinė veikla bei papildomos paslaugos galėtų būti teikiamos ir (arba) vykdomos jų teritorijose, laikantis šios direktyvos ir Direktyvos 2013/36/ES, naudojantis steigimosi teise steigiant filialą ar naudojant valstybėje narėje, kuri nėra buveinės valstybės narė, įsisteigusį priklausomą agentą, su sąlyga, kad šios paslaugos ir veikla būtų nurodytos buveinės valstybėje narėje investicinei įmonei ar kredito įstaigai išduotame veiklos leidime. Papildomos paslaugos gali būti teikiamos tik kartu su investicinėmis paslaugomis ir (ar) veikla.

Valstybės narės netaiko jokių papildomų reikalavimų šioje direktyvoje reglamentuojamam filialo įsteigimui ir jo veiklai, išskyrus 8 dalyje nustatytus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinė įmonė, norinti kitos valstybės narės teritorijoje įsteigti filialą arba naudoti priklausomus agentus, įsisteigusius kitoje valstybėje narėje, kurioje ji neturi filialo, pirmiausia praneštų buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie:

a) valstybę narę, kurios teritorijoje ji ketina įsteigti filialą, arba valstybę narę, kurioje ji neturi įsteigusi filialo, tačiau planuoja naudoti ten įsisteigusius priklausomus agentus;

- b) veiklos programą, kurioje, *inter alia*, būtų nustatytos investicinės paslaugos ir (arba) veiklos rūšys, taip pat planuojamos papildomos paslaugos; ir
- c) kai įsteigti filialai – filialo organizacinę struktūrą bei nurodyti, ar filiale ketinama naudoti priklausomus agentus ir informaciją apie tų agentų tapatybę;
- d) kai ketinama naudoti priklausomus agentus valstybėje narėje, kurioje investicinė įmonė neturi įsteigto filialo, – priklausomo (-ų) agento (-ų) numatomo naudojimo aprašymą ir organizacinę struktūrą, įskaitant atskaitomybės ryšius, nurodant, kokia vieta investicinės įmonės struktūroje tenka agentui (-ams);
- e) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kuriuo galima gauti dokumentus;
- f) už filialo arba priklausomo agento valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes.

Kai investicinė įmonė naudoja ne buveinės valstybėje narėje įsisteigusį priklausomą agentą, toks priklausomas agentas prilygsta filialui, kai toks yra įsteigtas, ir bet kuriuo atveju jam taikomos šios direktyvos nuostatos, kuriomis reglamentuojama filialų veikla.

3. Per tris mėnesius nuo visos informacijos gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija persiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu pagal 79 straipsnio 1 dalį, ir atitinkamai informuoja suinteresuotą investicinę įmonę, nebent buveinės valstybės narės kompetentinga institucija pagrįstai abejoja investicinės įmonės administracine struktūra ar finansine būkle, atsižvelgdama į planuojamą veiklą.

4. Kartu su 2 dalyje nurodyta informacija buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda informaciją apie akredituotą kompensavimo programą, kurioje investicinė įmonė dalyvauja, laikydamosi Direktyvos 97/9/EB. Pasikeitus kokiai nors informacijai, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atitinkamai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

5. Kai buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako perduoti informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, per tris mėnesius nuo tos informacijos gavimo dienos apie tokio atsisakymo priežastis ji informuoja investicinę įmonę.

6. Filialas gali būti įsteigtas ir pradėti savo veiklą, gavus iš priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gaunamas atitinkamą pranešimą arba tokio pranešimo iš pastarosios negavus ilgiau kaip du mėnesius nuo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo perdavimo dienos.

7. Kiekviena kredito įstaiga, norinti teikti investicines paslaugas ir (arba) vykdyti veiklą, taip pat teikti papildomas paslaugas per ne buveinės valstybėje narėje įsisteigusį priklausomą agentą, pagal šią direktyvą praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir pateikia jai 2 dalyje nurodytą informaciją.

Per tris mėnesius nuo visos informacijos gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija persiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, paskirtai kontaktiniu punktu pagal 79 straipsnio 1 dalį, ir atitinkamai informuoja suinteresuotą kredito įstaigą, nebent buveinės valstybės narės kompetentinga institucija pagrįstai abejoja dėl kredito įstaigos administracinės struktūros ar finansinės būklės.

Kai buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako perduoti informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, per tris mėnesius nuo tos informacijos gavimo dienos ji nurodo tokio atsisakymo priežastis ji kredito įstaigai.

Priklausomas agentas gali pradėti savo veiklą, jei iš priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos yra gavęs atitinkamą pranešimą arba jei tokio pranešimas iš jos nėra gavęs ilgiau kaip du mėnesius nuo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo perdavimo dienos. Tokiam priklausomam agentui taikomos šios direktyvos nuostatos, kuriomis reglamentuojama filialų veikla.

8. Valstybės narės, kurioje įsisteigęs filialas, kompetentinga institucija turi užtikrinti, kad paslaugos, kurias jos teritorijoje teikia filialas, įvykdytų šios direktyvos 24, 25, 27, 28, straipsniuose ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 14–26 straipsniuose ir, jei leidžiama pagal 24 straipsnio 12 dalį, pagal šiuos straipsnius priimančiosios valstybės narės patvirtintose priemonėse nustatytas pareigas.

Valstybės narės, kurioje yra filialas, kompetentinga institucija turi teisę tikrinti filialo priemones ir reikalauti atlikti tokius pakeitimus, kurie yra būtinais reikalingi, kad kompetentinga institucija galėtų užtikrinti pareigų pagal šios direktyvos 24, 25, 27, 28 straipsnius ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 14–26 straipsnius bei priemones, priimtas pagal tuos straipsnius ir taikomų tos valstybės teritorijoje filialo teikiamoms paslaugoms ir (ar) vykdomai veiklai, vykdymą.

9. Kiekviena valstybė narė numato, kad, kitoje valstybėje narėje leidimą gavusiai investicinei įmonei įsteigus filialą jos valstybės teritorijoje, investicinės įmonės buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama savo pareigas ir pranešusi apie tai priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, gali tame filiale atlikti patikras vietoje.

10. Pasikeitus kokiai nors informacijai, perduotai pagal 2 dalį, ir likus mažiausiai mėnesiui iki tokio pakeitimo įgyvendinimo, investicinė įmonė raštu praneša apie tai buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija informuoja apie tuos pakeitimus priimančiosios valstybės narės kompetentingą instituciją.

11. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nurodoma informacija, kurią reikia pranešti pagal 2, 4, 7 ir 10 dalis, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

12. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi informacijos perdavimui pagal 3, 4, 7 ir 10 dalis, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

36 straipsnis

Pateikimas į reguliuojamas rinkas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kitų valstybių narių investicinės įmonės, turinčios leidimą vykdyti klientų pavedimus arba veikti savo sąskaita, turėtų teisę tapti jų šalies teritorijoje įsteigtos reguliuojamos rinkos narėmis arba dalyvėmis:

a) tiesiogiai, įsteigdamos filialus priimančiojoje valstybėje narėje;

b) tapdamos nuotolinėmis reguliuojamos rinkos narėmis arba įgydamos teisę patekti į tokią rinką, neprivalėdamos įsisteigti reguliuojamos rinkos buveinės valstybėje narėje, kai pagal aptariamą rinkos prekybos procedūras ir sistemas nebūtina dalyvauti fiziškai, norint sudaryti sandorius rinkoje.

2. 1 dalyje numatytais teisėmis besinaudojančiai investicinei įmonei valstybės narės netaiko papildomų reguliavimo ar administracinių dėl dalykų, kuriems taikoma ši direktyva.

37 straipsnis

Kreipimasis į PSŠ, tarpuskaitos ir atsiskaitymo priemonės ir teisė nustatyti atsiskaitymo sistemą

1. Nedarydamos poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 III, IV ir V antraštinių dalių taikymui, valstybės narės reikalauja, kad, galutinai parengdamos sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, arba pasirengdamos jų įforminimui, kitų valstybių narių investicinės įmonės jų teritorijose turėtų teisę tiesiogiai ir netiesiogiai kreiptis į PSŠ bei pasinaudoti tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemomis.

Valstybės narės reikalauja, kad investicinių įmonių teisei tiesiogiai ir netiesiogiai naudotis tokiais priemonėmis būtų taikomi tie patys nediskriminaciniai, skaidrūs ir objektyvūs reikalavimai, kurie taikomi vietos nariams ar dalyviams. Valstybės narės neapriboja teisės naudotis tomis sistemomis vien tik jų teritorijoje esančioje prekybos vietoje įvykdytų sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis, tarpuskaitos ir atsiskaitymo už juos atlikimu.

2. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijose esančios reguliuojamos rinkos suteiktų visiems nariams ir dalyviams teisę nustatyti atsiskaitymo už toje reguliuojamoje rinkoje vykdomus sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, sistemą, laikantis šių sąlygų:

- a) tarp šios nustatytos atsiskaitymo sistemos ir kitų sistemų ar priemonių būtų tokie ryšiai ir sąsajos, kurių reikia veiksmingam ir ekonomiškam atsiskaitymui už aptariamą sandorį garantuoti;
- b) būtų gautas už reguliuojamos rinkos priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos sutikimas, kad atsiskaitymo už sandorius, sudarytus naudojant kitas sistemas, o ne šios reguliuojamos rinkos nustatytą sistemą, techninės sąlygos leidžia finansų rinkoms veiksmingai ir sklandžiai veikti.

Tas kompetentingos institucijos reguliuojamos rinkos vertinimas nedaro poveikio nacionalinių centrinių bankų, atliekančių atsiskaitymo sistemų priežiūrą, ar kitų priežiūros institucijų, kurių įgaliojimai susiję su tokiais sistemomis, kompetencijai. Kompetentinga institucija atsižvelgia į tų institucijų priežiūros rezultatus, siekdama išvengti nereikalingo kontrolės dubliavimosi.

38 straipsnis

Nuostatos, reglamentuojančios susitarimus su PSŠ bei tarpuskaitos ir atsiskaitymo susitarimus, kiek tai susiję su DPS

1. Valstybės narės neužkerta kelio investicinėms įmonėms ir rinkos operatoriams, valdantiems DPS, sudaryti atitinkamų susitarimų su kitos valstybės narės PSŠ ar tarpuskaitos namais ir atsiskaitymo sistema, kuriais siekiama užtikrinti, kad, užsiimdami prekyba tose sistemose, nariai ar dalyviai galėtų pasinaudoti tarpuskaitos ir (ar) atsiskaitymo paslaugomis.

2. Investicinių įmonių ir rinkos operatorių, valdančių DPS, kompetentingos institucijos negali prieštarauti kreipimuisi į PSŠ bei tarpuskaitos ir (ar) atsiskaitymo sistemų naudojimui kitoje valstybėje narėje, išskyrus tuomet, kai tai akivaizdžiai būtina, siekiant išlaikyti sklandų DPS veikimą ir atsižvelgiant į 37 straipsnio 2 dalyje nustatytas ir atsiskaitymo sistemoms taikomas sąlygas.

Siekdama išvengti kontrolės dubliavimosi, kompetentinga institucija atsižvelgia į tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą, kurią jau atlieka centriniai bankai, kaip tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūros institucijos, arba kitos priežiūros institucijos, atsakingos už tokias sistemas.

IV SKYRIUS

Trečiųjų šalių investicinių įmonių teikiamos paslaugos ir veikla

1 skirsnis

Investicinių paslaugų teikimas arba investicinės veiklos vykdymas įsteigiant filialą

39 straipsnis

Filialo steigimas

1. Valstybė narė gali reikalauti, kad trečiųjų šalių įmonė, ketinanti jos teritorijoje teikti investicines paslaugas ar vykdyti investicinę veiklą ir teikti bet kokias papildomas paslaugas mažmeniniams klientams arba profesionaliems klientams pagal II priedo II skirsnį arba jų neteikti, toje valstybėje narėje įsteigtą filialą.

2. Kai valstybė narė reikalauja, kad trečiosios šalies įmonė, ketinanti jos teritorijoje teikti investicines paslaugas ar vykdyti investicinę veiklą ir teikti bet kokias papildomas paslaugas arba jų neteikti, įsteigtą filialą, filialas turi iš anksto gauti tos valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą, išduotą laikantis šių sąlygų:

- a) trečiojoje šalyje, kurioje įsteigta įmonė, norinti teikti paslaugas, kurias trečiosios šalies įmonė prašo leidimo teikti, reikalingas veiklos leidimas ir atliekama jų priežiūra, ir prašančiai įmonei yra suteiktas tinkamas veiklos leidimas, kompetentingai institucijai tinkamai atsižvelgus į bet kokias FATF rekomendacijas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje;
- b) valstybės narės, kurioje numatoma steigti filialą, kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigta įmonė, kompetentingos priežiūros institucijos yra sudariusios bendradarbiavimo susitarimus, kuriuose įtraukiamos nuostatos, pagal kurias rinkos vientisumo išsaugojimo ir investuotojų apsaugos tikslais reguliuojamas keitimasis informacija;
- c) filialas turi pakankamą pradinį kapitalą, kuriuo laisvai disponuoja;
- d) vienas ar daugiau asmenų paskiriami atsakingais už filialo valdymą, ir visi jie atitinka 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;
- e) trečioji šalis, kurioje įsteigta trečiosios šalies įmonė, su valstybe nare, kurioje numatoma įsteigti filialą, yra pasirašiusi susitarimą, kuris visiškai atitinka OECD pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, taip pat apie daugiašalius mokesčių susitarimus, jeigu tokių yra;
- f) įmonė priklauso investuotojų kompensavimo sistemai, kuriai suteiktas veiklos leidimas arba kuri pripažįstama pagal Direktyvą 97/9/EB.

3. 1 dalyje nurodyta trečiosios šalies įmonė pateikia paraišką valstybės narės, kurioje ji ketina steigti filialą, kompetentingai institucijai.

40 straipsnis

Pareiga teikti informaciją

Trečiosios šalies įmonė, ketinanti gauti leidimą valstybės narės teritorijoje per filialą teikti investicines paslaugas arba vykdyti investicinę veiklą ir teikti papildomas paslaugas ar jų neteikti, tos valstybės narės kompetentingai institucijai turi pateikti šiuos duomenis:

- a) institucijos, atsakingos už jos priežiūrą atitinkamoje trečiojoje šalyje, pavadinimą. Kai už priežiūrą atsakinga daugiau nei viena institucija, pateikiami išsamūs duomenys apie atitinkamas kompetencijos sritis;

- b) visus reikiamus įmonės duomenis (pavadinimą, teisinę formą, registruotą buveinę ir adresą, valdymo organo narius, susijusius akcininkus) ir veiklos programą, kurioje nurodomos investicinės paslaugos ir (arba) investicinė veikla, taip pat papildomos paslaugos, kurias ketinama teikti, ir filialo organizacinė struktūra, įskaitant visų atvejų, kai esminės veiklos funkcijos patikimos trečiosioms šalims, apibūdinimą;
- c) už filialo valdymą atsakingų asmenų pavardes bei susijusius dokumentus, kuriais įrodoma, kad laikomasi 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų;
- d) informaciją apie pradinį kapitalą, kuriuo filialas laisvai disponuoja.

41 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimas

1. Valstybės narės, kurioje trečiosios šalies įmonė įsteigė arba ketina įsteigti filialą, kompetentinga institucija suteikia veiklos leidimą, įsitikinusi, kad:

- a) įvykdytos 39 straipsnyje nustatytos sąlygos;
- b) trečiosios šalies įmonės filialas galės laikytis 2 dalyje nustatytų nuostatų.

Kompetentinga institucija per šešis mėnesius nuo išsamios paraiškos pateikimo praneša trečiosios šalies įmonei, ar leidimas suteikiamas, ar ne.

2. Trečiosios šalies įmonės filialas, kuriam išduotas leidimas pagal 1 dalį, vykdo pareigas, nustatytas šios direktyvos 16–20, 23, 24, 25 ir 27 straipsniuose, 28 straipsnio 1 dalyje ir 30, 31 ir 32 straipsniuose bei Reglamento ES Nr. 600/2014 3–26 straipsniuose, ir taiko pagal juos patvirtintas priemones, taip pat toje valstybėje narėje, kurioje jai suteiktas leidimas, jos priežiūrą atlieka kompetentinga institucija.

Valstybės narės netaiko jokių papildomų reikalavimų filialo organizavimo ir valdymo klausimais, kuriems taikoma ši direktyva, ir neturi taikyti jokiems trečiųjų valstybių įmonių filialams palankesnių sąlygų nei tos, kurios taikomos Sąjungos įmonėms.

42 straipsnis

Paslaugų teikimas išimtinė kliento iniciatyva

Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai Sąjungoje įsisteigęs ar esantis mažmeninis klientas ar profesionalus klientas, kaip apibrėžta II priedo II skirsnyje, savo išimtinė iniciatyva inicijuoja, kad trečiosios valstybės įmonė teiktų investicines paslaugas ar vykdytų investicinę veiklą, 39 straipsnyje nustatytas reikalavimas turėti veiklos leidimą netaikomas toms trečiosios valstybės įmonės šiam asmeniui teikiamoms paslaugoms ar vykdomai veiklai, įskaitant santykius, konkrečiai susijusius su tų paslaugų teikimu ar veiklos vykdymu. Tokių klientų iniciatyva nesuteikia trečiosios valstybės įmonei teisės kitaip nei per filialą, jei to reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus, siūlyti naujų investicinių produktų ar paslaugų kategorijų tam klientui.

2 skirsnis

Veiklos leidimų panaikinimas

43 straipsnis

Veiklos leidimų panaikinimas

Veiklos leidimą pagal 41 straipsnį išdavusi kompetentinga institucija veiklos leidimą, išduotą trečiosios šalies įmonei, gali panaikinti tada, kai tokia įmonė:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius neteikė jokių investicinių paslaugų arba nevykdė jokios investicinės veiklos, nebent atitinkama valstybė narė būtų numačiusi, kad tokiais atvejais leidimas netenka galios;
- b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka tų sąlygų, kuriomis buvo suteiktas leidimas;
- d) rimtai ir sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą priimtas nuostatas, reglamentuojančias investicinių įmonių veiklos sąlygas ir taikytinas trečiosios šalies įmonėms;
- e) taikomas vienas iš nacionalinėje teisėje numatytų veiklos leidimo panaikinimo atvejų, nepatenkantis į šios direktyvos taikymo sritį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

REGULIUOJAMOS RINKOS

44 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimas ir taikytina teisė

1. Valstybės narės pasilieka teisę reguliuojamomis rinkomis pripažinti tas sistemas, kurios atitinka šią antraštinę dalį.

Leidimas reguliuojamos rinkos veiklai suteikiamas tik tada, kai kompetentinga institucija įsitikina, kad tiek rinkos operatorius, tiek reguliuojamos rinkos sistemos atitinka bent šioje antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus.

Jeigu reguliuojama rinka yra juridinis asmuo ir ją valdo ar administruoja ne pati reguliuojama rinka, o rinkos operatorius, valstybės narės nustato, kaip padalyti tarp reguliuojamos rinkos ir rinkos operatoriaus pagal šią direktyvą rinkos operatoriumi nustatytas įvairias pareigas.

Rinkos operatorius pateikia visą informaciją, įskaitant veiklos programą, kurioje nustatomos, *inter alia*, planuojamos veiklos rūšys ir organizacinė struktūra, būtina kompetentingai institucijai leisti įsitikinti, kad pirminio veiklos leidimo suteikimo metu reguliuojama rinka nustatė visas priemones, leidžiančias jam įvykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, prižiūrint kompetentingai institucijai, rinkos operatorius atliktų užduotis, susijusias su reguliuojamos rinkos organizavimu ir veikimu. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos reguliariai prižiūrėtų, kad reguliuojamose rinkose būtų laikomasi šios antraštinės dalies. Jos taip pat užtikrina, kad kompetentingos institucijos stebėtų, jog reguliuojamose rinkose būtų nuolat laikomasi pirminio veiklos leidimo sąlygų, nustatytų pagal šią antraštinę dalį.

3. Valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius užtikrintų, jog jo valdoma reguliuojama rinka atitinka reikalavimus pagal šią antraštinę dalį.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad rinkos operatoriumi būtų suteiktos teisės, kurias pagal šią direktyvą turi reguliuojama rinka.

4. Nedarant poveikio atitinkamoms Reglamento (ES) Nr. 596/2014 ar Direktyvos 2014/57/ES nuostatoms, turi būti taikoma reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narės viešoji teisė, reguliuojanti sandorius, vykdomus per reguliuojamos rinkos sistemas.

5. Kompetentinga institucija gali atšaukti reguliuojamai rinkai išduotą veiklos leidimą, kai ji:
 - a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nesuteikė jokių investicinių paslaugų, arba nesivertė jokia investicine veikla, nebent atitinkama valstybė narė būtų numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;
 - b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - c) nebeatitinka tų sąlygų, kuriomis buvo suteiktas leidimas;
 - d) rimtai ir sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą ar Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 priimtas nuostatas;
 - e) taikomas nacionalinėje teisėje numatytas vienas iš veiklos leidimo panaikinimo atvejų.
6. Apie kiekvieną leidimo panaikinimo atvejį pranešama EVPRI.

45 straipsnis

Reikalavimai rinkos operatoriaus valdymo organui

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi bet kurio rinkos operatoriaus valdymo organo nariai visada būtų pakankamai geros reputacijos, turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo užduotims vykdyti. Bendra valdymo organo sudėtis taip pat turi atspindėti pakankamą patirtį įvairiose srityse.
2. Valdymo organo nariai visų pirma turi atitikti šiuos reikalavimus:
 - a) visi valdymo organo nariai turi skirti pakankamai laiko savo funkcijoms rinkos operatoriuje vykdyti. Bet kurio juridinio asmens direktoriaus pareigų, kurias vienu metu gali vykdyti valdymo organo narys, skaičius nustatomas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir rinkos operatoriaus veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą.

Rinkos operatorių, kurie yra svarbūs dėl savo dydžio, vidaus organizacijos ir veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo, valdymo organo nariai vienu metu neina pareigų, kurios apima daugiau kaip vieną iš toliau nurodytų pareigų derinį, išskyrus atvejus, kai jie atstovauja valstybei narei:

- i) vieno vykdomojo direktoriaus ir dviejų nevykdomųjų direktorių pareigas;
- ii) keturių nevykdomųjų direktorių pareigas.

Vykdomojo arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, kurios einamos toje pačioje grupėje arba įmonėse, kuriose rinkos operatoriui priklauso kontrolinė akcijų paketo dalis, laikomos vienomis direktoriaus pareigomis.

Kompetingos valdžios institucijos gali leisti valdymo organo nariams papildomai eiti vienas nevykdomojo direktoriaus pareigas. Kompetingos institucijos reguliariai informuoja EVPRI apie tokius leidimus.

Direktoriaus pareigų, kurias vienu metu gali eiti valdymo organo narys, skaičiaus apribojimas netaikomas direktoriaus pareigoms organizacijose, nesiekiančiose iš esmės tik komercinių tikslų;

- b) valdymo organo nariai turi turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kad gebėtų suprasti rinkos operatoriaus veiklą, įskaitant pagrindinius pavojus;
- c) kiekvienas valdymo organo narys turi veikti sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai įvertintų ir užginčytų vyresniosios vadovybės sprendimus bei veiksmingai prižiūrėtų bei stebėtų sprendimų priėmimą.

3. Rinkos operatoriai turi skirti pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių pradiniam ir vėlesniam mokymui.

4. Valstybės narės užtikrina, kad rinkos operatoriai, kurie yra svarbūs dėl savo dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, aprėpties bei sudėtingumo, įsteigtų skyrimo komitetą, kurį sudarytų valdymo organo nariai, kurie atitinkamame rinkos operatoriuje nevykdytų jokių vykdomųjų funkcijų.

Skyrimo komitetas atlieka šias funkcijas:

- a) nustato kandidatus į laisvas valdymo organo pareigybes ir rekomenduoja valdymo organui arba visuotiniam susirinkimui juos tvirtinti. Tai darydamas, skyrimo komitetas įvertina valdymo organo žinias, įgūdžius, įvairovę ir patirtį. Be to, komitetas parengia konkrečiam paskyrimui taikomų pareigų ir gebėjimų aprašymą ir įvertina, kiek šiam darbui turėtų būti skiriama laiko. Skyrimo komitetas taip pat nusprendžia, koks turi būti valdymo organe nepakankamai atstovaujamos lyties atstovų siektinas skaičius, ir parengia politiką, kaip padidinti nepakankamai atstovaujamos lyties atstovų skaičių valdymo organe, kad tas tikslas būtų įgyvendintas;
- b) periodiškai ir ne rečiau kaip kasmet vertina valdymo organo struktūrą, dydį, sudėtį bei darbo rezultatus ir teikia valdymo organui rekomendacijas dėl pakeitimų;
- c) periodiškai ir ne rečiau kaip kasmet vertina pavienių valdymo organo narių ir viso valdymo organo žinias, įgūdžius bei patirtį ir atitinkamai informuoja valdymo organą;
- d) periodiškai peržiūri valdymo organo vyresniosios vadovybės narių atrankos ir skyrimo politiką ir teikia valdymo organui rekomendacijas.

Vykdydamas savo pareigas skyrimo komitetas kuo labiau ir nuolat atsižvelgia į poreikį užtikrinti, kad valdymo organui priimant sprendimus nedominuotų atskiras narys ar maža narių grupė taip, jog tai pakenktų viso rinkos operatoriaus interesams.

Vykdydamas savo pareigas, skyrimo komitetas gali naudoti visų formų išteklius, kuriuos jis laiko tinkamais, įskaitant išorės konsultacijas.

Ši dalis netaikoma, kai pagal nacionalinę teisę valdymo organo kompetencija neapima nė vieno iš jo narių atrankos ir skyrimo proceso.

5. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad rinkos operatoriai ir atitinkami jų skyrimo komitetai, įtraukdami narius į valdymo organą, naudotų platų savybių ir gebėjimų spektrą ir tuo tikslu įgyvendintų politiką, kuria būtų skatinama valdymo organo narių įvairovė.

6. Valstybės narės užtikrina, kad rinkos operatoriaus valdymo organas nustatytų valdymo priemones, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas ir rizikos ribojimu pagrįstas organizacijos valdymas, įskaitant pareigų atskyrimą organizacijoje ir interesų konfliktų prevenciją, ir prižiūrėtų jų įgyvendinimą tokiu būdu, jog būtų skatinamas rinkos patikimumas.

Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas vykdytų rinkos operatoriaus valdymo priemonių veiksmingumo stebėseną ir jas periodiškai vertintų, taip pat imtųsi tinkamų priemonių trūkumams šalinti.

Valdymo organo nariams suteikiama tinkama prieiga prie informacijos ir jie gali susipažinti su dokumentais, kurių reikia valdymo sprendimų priėmimui prižiūrėti ir stebėti.

7. Kompetentinga institucija nesuteikia veiklos leidimo, jeigu neįsitikina, kad rinkos operatoriaus valdymo organo nariai turi pakankamai gerą reputaciją, pakankamai žinių, gebėjimų ir patirties ir skiria pakankamai laiko savo funkcijoms atlikti, arba jeigu yra objektyvių ir akivaizdžių priešasčių manyti, kad rinkos operatoriaus valdymo organas gali kelti pavojų veiksmingam, patikimam riziką ribojančiam įmonės valdymui bei neskirti deramo dėmesio rinkos vientisumui.

Valstybės narės užtikrina, kad suteikiant reguliuojamai rinkai veiklos leidimą asmuo ar asmenys, veiksmingai vadovaujantys veiklos leidimą pagal šią direktyvą jau gavusios reguliuojamos rinkos veiklai ir administravimui, būtų laikomi atitinkančiais 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

8. Valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius praneštų kompetentingai institucijai apie visų savo valdymo organo narių tapatybę ir bet kokius jos narių pasikeitimus, taip pat pateiktų visą informaciją, reikalingą vertinant, ar rinkos operatorius atitinka 1–5 dalis.

9. EVPRI parengia gaires dėl:

- a) valdymo organo nario pakankamos trukmės įsipareigojimo vykdyti to nario funkcijas, atsižvelgiant į individualias aplinkybes ir rinkos operatoriaus veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, sąvokos;
- b) valdymo organo pakankamo bendrų žinių, įgūdžių ir patirties turėjimo, kaip nurodyta 2 dalies b punkte, sąvokos;
- c) valdymo organo nario sąžiningumo, dorumo ir savarankiškumo, kaip nurodyta 2 dalies c punkte, sąvokos;
- d) pakankamų žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių pradiniam ir vėlesniam mokymui, kaip nurodyta 3 dalyje, sąvokos;
- e) įvairovės, į kurią turi būti atsižvelgiama atliekant valdymo organo narių atranką, kaip nurodyta 5 dalyje, sąvokos.

EVPRI parengia tas gaires ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

46 straipsnis

Asmenims, turintiems didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad asmenys, galintys daryti tiesioginę ar netiesioginę didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, atitiktų keliamus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos operatorius:
 - a) kompetentingai institucijai pateiktų ir viešai paskelbtų informaciją apie nuosavybės teisę į reguliuojamą rinką ir (arba) rinkos operatorių, visų pirma kiekvienos šalies, galinčios daryti didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, tapatybę ir interesus;
 - b) kompetentingai institucijai praneštų ir viešai paskelbtų apie bet kokią nuosavybės teisės perleidimą, dėl kurio pasikeičia asmenų, galinčių daryti didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, tapatybę.
3. Kompetentinga institucija atsisako patvirtinti reguliuojamos rinkos siūlomas reguliuojamos rinkos kontroliuojamas palūkanas ir (arba) rinkos operatoriaus pakeitimus, kai yra objektyvus ir akivaizdus pagrindas manyti, kad pasiūlyti įmonės valdymo pakeitimai keltų pavojų patikimam ir riziką ribojančiam įmonės valdymui.

47 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos:
 - a) turėtų priemones aiškiai identifikuoti ir valdyti galimus bet kokio reguliuojamosios rinkos, jos savininkų arba jos rinkos operatoriaus ir gero reguliuojamos rinkos veikimo interesų konflikto neigiamus padarinius reguliuojamos rinkos veikimui arba jos nariams ar dalyviams, visų pirma tais atvejais, kai toks interesų konfliktas gali trukdyti reguliuojamai rinkai vykdyti kompetentingos institucijos deleguotas funkcijas;
 - b) turėtų tinkamas jai kylančios rizikos valdymo priemones, nustatytų tinkamas priemones ir sistemas, kurias taikant galima nustatyti didelę riziką, susijusią su jos veikimu, ir įgyvendinti priemones, kuriomis galima veiksmingai sumažinti tos rizikos poveikį;
 - c) sukurtų geras sistemos techninio valdymo priemones, įskaitant veiksmingas priemones nenumatytiems atvejams, kuriomis būtų galima kovoti su sistemų trikdžių rizika;
 - d) patvirtintų skaidrias ir neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles ir procedūras, kuriomis numatoma sąžininga ir sklandi prekyba, bei nustatytų objektyvius veiksmingo pavedimų vykdymo kriterijus;
 - e) sukurtų veiksmingas priemones, kuriomis galima užtikrinti veiksmingą ir savalaikį sandorių įvykdymą pagal šias sistemas;
 - f) veiklos leidimo suteikimo metu ir vėliau bet kuriuo metu turėtų pakankamai finansinių išteklių, leidžiančių supaprastinti sklandų rinkos veikimą, atsižvelgiant į rinkoje sudarytų sandorių pobūdį ir dydį bei susijusios rizikos dydį ir laipsnį.
2. Valstybės narės neleidžia rinkos operatoriams vykdyti klientų pavedimų vykdant prekybą už nuosavas lėšas arba sudaryti tarpininko suderintus sandorius jokiaje reguliuojamoje rinkoje, kurią jie valdo.

48 straipsnis

Sistemų atsparumas, sistemos išjungikliai ir elektroninė prekyba

1. Valstybės narės reikalauja reguliuojamoje rinkoje taikyti veiksmingas sistemas, procedūras ir priemones, kuriomis užtikrinama, kad jos prekybos sistemos būtų atsparios, pakankamai pajėgios susidoroti su didžiausiais pavedimų ir pranešimų kiekiais, galėtų užtikrinti tvarkingą prekybą esant itin dideliame rinkos spaudime, būtų visapusiškai patikrintos siekiant užtikrinti tokių sąlygų laikymąsi ir jose būtų taikomos veiksmingos veiklos tęstinumo priemonės siekiant užtikrinti jos paslaugų tęstinumą, jei įvyktų bet koks jos prekybos sistemų gedimas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka turėtų:
 - a) rašytinius susitarimus su visomis investicinėmis įmonėmis, vykdančiomis rinkos formavimo strategiją reguliuojamoje rinkoje;
 - b) schemas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad pakankamai investicinių įmonių dalyvautų tokiuose susitarimuose, pagal kurias reikalaujama, kad jos pateiktų tvirtus pasiūlymus konkurencingomis kainomis, o dėl to būtų reguliariai ir nuspėjamai užtikrinamas rinkos likvidumas, kai toks reikalavimas toje reguliuojamoje rinkoje yra tinkamas dėl prekybos pobūdžio ir masto.

3. 2 dalyje nurodytame rašytiniame susitarime turi būti nurodytos bent:

- a) investicinės įmonės pareigos, susijusios su likvidumo užtikrinimu, ir, jei taikoma, bet kokios kitos pareigos, kylančios dėl dalyvavimo 2 dalies b punkte nurodytoje schemoje;
- b) bet kokios nuolaidos ar kitos formos paskatos, kurias reguliuojamos rinkos siūlo investicinei įmonei, siekiant užtikrinti rinkos likvidumą reguliariu ir nuspėjamu pagrindu, ir, jei taikoma, bet kokios kitos investicinės įmonės dėl dalyvavimo 2 dalies b punkte nurodytoje schemoje įgytos teisės.

Reguluojama rinka prižiūri, kad investicinės įmonės atitiktų tokių privalomų rašytinių susitarimų reikalavimus, ir užtikrina jų vykdymą. Reguluojama rinka informuoja kompetentingą instituciją apie privalomo rašytinio susitarimo turinį, kompetentingai institucijai paprašius, pateikia jai visą papildomą informaciją, būtina, kad kompetentinga institucija galėtų įsitikinti, jog reguliuojama rinka atitinka šią dalį.

4. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka taikytų veiksmingas sistemas, procedūras ir priemones, kuriomis naudojantis atmetami pavedimai, kurie viršija iš anksto nustatytą apimtį ir kainų ribas arba yra akivaizdžiai klaidingi.

5. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka galėtų laikinai sustabdyti arba apriboti prekybą, jei toje ar susijusioje rinkoje per trumpą laikotarpį pastebimas didelis finansinės priemonės kainos svyravimas, o išimtiniais atvejais – galėtų atšaukti, pakeisti ar pataisyti bet koki sandorį. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka užtikrintų, jog prekybos sustabdymo parametrai būtų nustatyti taip, kad būtų atsižvelgiama į skirtingų turto klasių ir poklasių likvidumą, rinkos modelio pobūdį bei naudotojų tipus ir kad jų pakaktų siekiant išvengti didelių prekybos tvarkos sutrikimų.

Valstybės narės užtikrina, kad reguliuojama rinka nuosekliai ir palyginamai praneštų prekybos sustabdymo parametrus ir bet kokius reikšmingus šių parametru pokyčius kompetentingai institucijai, kuri juos savo ruožtu praneša EVPRI. Valstybės narės reikalauja, kad, kai reguliuojama rinka ypač svarbi tos finansinės priemonės likvidumo požiūriu, laikinai sustabdytų prekybą bet kurioje valstybėje narėje, toje prekybos vietoje būtų įdiegtos būtinos sistemos ir procedūros, siekiant užtikrinti, kad ji praneštų kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų derinti atsakomuosius veiksmus visoje rinkoje ir nustatyti, ar derėtų laikinai sustabdyti prekybą kitose prekybos vietose, kurioje prekiaujama finansine priemone, tol, kol prekyba bus atnaujinta pradinėje rinkoje.

6. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka taikytų veiksmingas sistemas, procedūras ir priemones, įskaitant reikalaujant, jog nariai arba dalyviai atliktų tinkamus algoritmų bandymus, ir suteikiant tokiems bandymams palankią aplinką, kuriomis užtikrinama, kad algoritminės prekybos sistemos negalėtų sukurti arba paskatinti susidaryti tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas rinkoje, ir valdomos tokių algoritminės prekybos sistemų iš tiesų sukeltos tvarką pažeidžiančios prekybos sąlygos rinkoje, įskaitant sistemas, skirtas sumažinti neįvykdytų pavedimų ir sandorių, kuriuos į sistemą gali įvesti narys arba dalyvis, santykį, turimos galimybės sulėtinti pavedimų srautą, jei kyla pavojus, kad bus viršytas jos sistemos pajėgumas, ir nustatomas minimalus kainos pokyčio dydis, kuris rinkoje gali būti naudojamas vykdant pavedimus, ir užtikrinamas šio minimalaus dydžio taikymas.

7. Valstybės narės reikalauja reguliuojamoje rinkoje, kurioje leidžiama naudotis tiesiogine elektronine prieiga, taikyti veiksmingas sistemas, procedūras ir priemones, kuriomis užtikrinama, kad nariams ar dalyviams būtų leidžiama tokias paslaugas teikti tik tuo atveju, jeigu jie yra pagal šią direktyvą veiklos leidimą gavusios investicinės įmonės arba kredito įstaigos, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Direktyvą 2013/36/ES, kad būtų nustatyti ir taikomi tinkami kriterijai

dėl asmenų, kuriems gali būti suteikta tokia prieiga, tinkamumo, taip pat, kad narys ar dalyvis išliktų atsakingas už pavedimus ir prekybos sandorius, įvykdytus naudojantis ta paslauga, kiek tai susiję su šios direktyvos reikalavimais.

Valstybės narės taip pat reikalauja, kad reguliuojamoje rinkoje būtų nustatyti tinkami su rizikos kontrole susiję standartai ir naudojantis tokia prieiga vykdomos prekybos ribos, taip pat, kad joje būtų galima išskirti ir, prireikus, sustabdyti tiesiogine elektronine prieiga besinaudojančio asmens pavedimus ir prekybos veiklą, atskiriant juos nuo kitų nario ar dalyvio pavedimų arba vykdomos prekybos veiklos.

Reguliuojama rinka turi turėti priemones laikinai sustabdyti arba visiškai nutraukti nario arba dalyvio tiesioginės elektroninės prieigos suteikimą klientui tuo atveju, kai nesilaikoma šios dalies.

8. Valstybės narės reikalauja reguliuojamoje rinkoje užtikrinti, kad jos taisyklės dėl kolokacijos paslaugų būtų skaidrios, sąžiningos ir nediskriminuojančios.

9. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka užtikrintų savo mokesčių sistemų, įskaitant vykdymo mokesčius, papildomus mokesčius ir bet kokias nuolaidas, skaidrumą, sąžiningumą ir nediskriminacinį pobūdį ir kad šios sistemos nekurtų paskatų pavedimus pateikti, keisti ar atšaukti arba sandorius vykdyti tokiu būdu, kuris skatintų tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas arba piktnaudžiavimą rinka. Valstybės narės visų pirma reikalauja, kad reguliuojama rinka mainais už suteiktas nuolaidas nustatytų rinkos formavimo reikalavimus, taikomus atskiroms akcijoms ar tinkamiems akcijų krepšeliams.

Valstybės narės leidžia reguliuojamai rinkai pritaikyti savo mokesčius už atšauktus pavedimus atsižvelgiant į laikotarpį, kurį pavedimas buvo sistemoje, ir nustatyti mokesčius pagal konkrečią finansinę priemonę, kuriai jie taikomi.

Valstybės narės gali reguliuojamai rinkai leisti taikyti didesnius mokesčius už pateiktą ir vėliau atšauktą pavedimą nei už įvykdytą pavedimą, taip pat taikyti didesnius mokesčius tiems dalyviams, kurių atšauktų pavedimų skaičius, palyginti su įvykdytų pavedimų skaičiumi, santykinai didelis, taip pat tiems dalyviams, kurie veiklą vykdo taikydami didelio dažnio algoritminės prekybos metodą, kad būtų atsižvelgta į papildomą našta sistemos pajėgumui.

10. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka narių ar dalyvių atliekamo žymėjimo būdu gebėtų nustatyti pavedimus, pateiktus vykdant algoritminę prekybą, įvairius algoritmus, naudojamus pavedimams sukurti, ir tuos pavedimus inicijuojančius atitinkamus asmenis. Kompetentingų institucijų prašymu jos gali susipažinti su ta informacija.

11. Valstybės narės reikalauja, kad, už reguliuojamą rinką atsakingos reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu, reguliuojamos rinkos pateiktų kompetentingai institucijai duomenis, susijusius su pavedimų žurnalu arba suteiktų kompetentingai institucijai prieigą prie pavedimų žurnalo, kad ji galėtų stebėti prekybą.

12. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatomi:

- a) reikalavimai, skirti užtikrinti, kad reguliuojamos rinkos prekybos sistemos būtų atsparios ir pakankamai pajėgios;
- b) 6 dalyje nurodytas santykis, atsižvelgiant į neįvykdytų pavedimų vertės ir sudarytų sandorių vertės santykį;
- c) su tiesiogine elektronine prieiga susijusi kontrolė taip, kad būtų užtikrinta, jog suteiktajai prieigai taikoma kontrolė būtų bent lygiavertė kontrolei, taikomai tiesioginei rinkos prieigai;
- d) reikalavimai, skirti užtikrinti, kad kolokacijos paslaugos ir mokesčių sistemos būtų sąžiningos ir nediskriminuojančios, ir kad rinkliavos sistemos nekurtų paskatų tvarką pažeidžiančioms prekybos sąlygoms arba piktnaudžiavimui rinka;

- e) nustatymas, kada reguliuojama rinka ypač svarbi tos finansinės priemonės likvidumo požiūriu;
- f) reikalavimai, skirti užtikrinti, kad rinkos formavimo sistemos yra sąžiningos ir nediskriminacinio pobūdžio, ir nustatyti būtinausias rinkos formavimo pareigas, kurias reguliuojamos rinkos turi numatyti kurdamos rinkos formavimo sistemą, ir sąlygas, kuriomis nėra tikslingas reikalavimas nustatyti rinkos formavimo sistemą, atsižvelgiant į prekybos toje reguliuojamoje sistemoje pobūdį ir mastą, įskaitant tai, ar reguliuojama rinka leidžia arba sudaro sąlygas, kad algoritminė prekyba vyktų naudojantis šiomis rinkos sistemomis;
- g) reikalavimai, skirti užtikrinti tinkamus algoritmų bandymus, kuriais užtikrinama, kad algoritminės prekybos sistemos, įskaitant didelio dažnio algoritmines prekybos sistemos negalėtų sukurti arba paskatinti susidaryti tvarką pažeidžiančias prekybos sąlygas rinkoje.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

13. EVPRI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. parengia gaires dėl tinkamo prekybos sustabdymo apimties koregavimo pagal 5 dalį, atsižvelgiant į toje dalyje nurodytus veiksnius.

49 straipsnis

Kainos pokyčio dydis

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos patvirtintų kainos pokyčio dydžio tvarką akcijoms, depozitoriumo pakvitavimams, biržiniams fondams, sertifikatams ir kitoms panašioms finansinėms priemonėms, taip pat kitoms finansinėms priemonėms, kurioms pagal 4 dalį parengiami techniniai reguliavimo standartai.

2. 1 dalyje nurodyta kainos pokyčio dydžio tvarka:

a) nustatoma taip, kad atspindėtų finansinės priemonės likvidumo pobūdį įvairiose rinkose ir vidutinių siūlomų ir prašomų kainų skirtumą, atsižvelgiant į siektinumą užtikrinti pagrįstai stabilias kainas pernelyg neribojant tolesnio kainų skirtumo mažinimo;

b) tinkamai pritaiko kainos pokyčio dydį kiekvienai finansinei priemonei.

3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiau nustatomas minimalus kainos pokyčio dydis arba kainos pokyčio dydžio tvarka, taikoma konkrečioms akcijoms, depozitoriumo pakvitavimams, biržiniams fondams, sertifikatams ir kitoms panašioms finansinėms priemonėms, projektus jei tai būtina siekiant užtikrinti sklandų rinkų veikimą remiantis veiksniais, nurodytais 2 dalyje, ir finansinių priemonių kaina, kainų skirtumu ir likvidumo apimtimi.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

4. EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiau nustatomas minimalus kainos pokyčio dydis arba kainos pokyčio dydžio tvarka, taikoma konkrečioms, 3 dalyje neišvardytoms finansinėms priemonėms, projektus jei tai būtina siekiant užtikrinti sklandų rinkų veikimą remiantis veiksniais, nurodytais 2 dalyje, ir finansinių priemonių kaina, kainų skirtumu ir likvidumo apimtimi.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

50 straipsnis

Verslo laikrodžių sinchronizavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad visos prekybos vietos ir jų dalyviai sinchronizuotų verslo laikrodžius, kuriuos jie naudoja bet kokio pranešimo įvykio datai ir laikui užfiksuoti.
2. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, skirtų tiksliai apibrėžti tikslumo, kuriuo laikrodžiai turi būti sinchronizuoti pagal tarptautinius standartus, lygiui, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

51 straipsnis

Leidimas prekiauti finansinėmis priemonėmis

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos turėtų aiškias ir skaidrias taisykles, kuriomis reguliuojamas leidimas prekiauti finansinėmis priemonėmis.

Tomis taisyklėmis užtikrinama sąžininga, organizuota ir efektyvi prekyba visomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, o perleidžiamų vertybinių popierių atveju – laisvai cirkuliuoti.

2. Taisyklėmis, kuriomis reguliuojamos išvestinės finansinės priemonės, užtikrinama, kad parengta išvestinių finansinių priemonių sutartis leistų tinkamai nustatyti šios sutarties vertę ir sureguliuotų veiksmingo atsiskaitymo sąlygas.

3. Be 1 ir 2 dalyse nustatytų pareigų, valstybės narės taip pat reikalauja, kad reguliuojama rinka patvirtintų ir išlaikytų veiksmingas priemones, leidžiančias patikrinti, ar perleidžiamų vertybinių popierių, kuriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentai laikosi Sąjungos teisės reikalavimų, taikomų pirminiam, vėlesniam ir *ad hoc* informacijos atskleidimui.

Valstybės narės užtikrina, kad reguliuojama rinka nustatytų priemones, kuriomis palengvinama jos narių ar dalyvių prieiga prie vadovaujantis Sąjungos teise viešai paskelbtos informacijos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad reguliuojamos rinkos patvirtintų visas būtinas priemones, kurias taikant būtų galima reguliariai tikrinti, kaip laikomasi finansinėms priemonėms nustatytų reikalavimų dėl leidimo prekiauti šiomis priemonėmis.

5. Perleidžiamu vertybiniu popieriumi, kuriuo leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, gali būti vėliau leista prekiauti kitose reguliuojamose rinkose net be emitento leidimo, tačiau vadovaujantis atitinkamomis Direktyvos 2003/71/EB nuostatomis. Reguluojama rinka informuoja emitentą apie tai, kad reguliuojamoje rinkoje prekiaujama jo vertybiniais popieriais. Emitentas neprivalo kiekvienai reguliuojamai rinkai, be jo sutikimo leidusiai prekiauti emitento vertybiniais popieriais, pateikti 3 dalyje nurodytą informaciją.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame:

- a) nurodo įvairių finansinių priemonių kategorijų požymius, į kuriuos reguliuojama rinka turi atsižvelgti, vertindama, ar finansinė priemonė išleidžiama vadovaujantis 1 dalies antroje pastraipoje nustatytais sąlygomis dėl leidimo jomis prekiauti skirtinguose jos valdomos rinkos segmentuose;
- b) patikslina priemones, kurias turi taikyti reguliuojama rinka, siekdama įrodyti, kad ji nenusižengė reikalavimui patikrinti, ar perleidžiamų vertybinių popierių, kuriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitentai laikosi Sąjungos teisės reikalavimų, taikomų pirminiam, vėlesniam ir specialiam informacijos atskleidimui;
- c) patikslina priemones, kurias, vadovaudamasi 3 dalimi, turėtų įgyvendinti reguliuojama rinka, siekdama supaprastinti jos narių ar dalyvių galimybę gauti informaciją, paskelbtą viešai vadovaujantis Sąjungos teise.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

52 straipsnis

Prekybos finansinėmis priemonėmis sustabdymas ir jų pašalinimas iš prekybos reguliuojamoje rinkoje

1. Nedarant poveikio kompetentingos institucijos teisei vadovaujantis 69 straipsnio 2 dalimi reikalauti sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone ar ją pašalinti iš prekybos, rinkos operatorius gali sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone arba ją pašalinti iš prekybos, jei ta finansinė priemonė nebeatitinka reguliuojamos rinkos taisyklių, nebent toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelės žalos investuotojų interesams ar tvarkingam rinkos veikimui.

2. Valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius, kuris laikinai sustabdo prekybą finansine priemone arba ją pašalina iš prekybos, taip pat laikinai sustabdytų prekybą I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, arba jas pašalintų iš prekybos, kai tai būtina prekybos pagrindine finansine priemone sustabdymo arba jos pašalinimo iš prekybos tikslais. Rinkos operatorius viešai paskelbia savo sprendimą sustabdyti prekybą finansine priemone arba bet kokia susijusia išvestine finansine priemone arba ją pašalinti iš prekybos ir apie atitinkamus savo sprendimus praneša kompetentingai institucijai.

Kompetentinga institucija, kurios jurisdikcijoje buvo priimtas sprendimas sustabdyti prekybą finansine priemone arba pašalinti ją iš prekybos, reikalauja, kad reguliuojamos rinkos, kitos DPS, OPS ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys finansiniai tarpininkai, priklausantys jos jurisdikcijai ir prekiaujantys ta pačia finansine priemone ar šios Direktyvos I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, taip pat sustabdytų prekybą ta finansine priemone ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba pašalintų jas iš prekybos, kai prekyba sustabdoma ar finansinės priemonės pašalinamos iš prekybos dėl įtariamo piktnaudžiavimo rinka, pasiūlymo perėmimo arba viešai neatskleistos informacijos apie emitentą ar finansinę priemonę nepaskelbimo pažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 596/2014 7 ir 17 straipsnius, išskyrus atvejus, kai toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelę žalą investuotojų interesams arba tvarkingam rinkos veikimui.

Kiekviena kompetentinga institucija, kuriai buvo pranešta, savo sprendimą perduoda EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms, taip pat pateikdama paaiškinimą, jei priimtas sprendimas nestabdyti prekybos finansine priemone ar I dalies C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, arba nešalinti jų iš prekybos.

Kompetentinga institucija nedelsdama viešai paskelbia tokį sprendimą ir apie jį praneša EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Kitų valstybių narių kompetentingos institucijoms, kurioms buvo pranešta, reikalauja, kad reguliuojamos rinkos, kitos DPS, kitos OPS ir sistemingai sandorius savo viduje sudarantys finansiniai tarpininkai, priklausantys jų jurisdikcijai ir prekiaujantys ta pačia finansine priemone ar šios direktyvos I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, taip pat sustabdytų prekybą ta finansine priemone ar išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba pašalintų jas iš prekybos, kai prekyba sustabdoma arba iš prekybos pašalinama dėl įtariamo piktnaudžiavimo rinka, pasiūlymo perėmimo arba viešai neatskleistos informacijos apie emitentą ar finansinę priemonę nepaskelbimo pažeidžiant Reglamento (ES) Nr. 596/2014 7 ir 17 straipsnius, išskyrus atvejus, kai toks sustabdymas ar pašalinimas galėtų daryti didelę žalą investuotojų interesams arba tvarkingam rinkos veikimui.

Ši dalis taip pat taikoma, kai prekybos finansine priemone ar I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, sustabdymas yra panaikinamas.

Šioje dalyje nurodyta pranešimo procedūra taip pat taikoma tuo atveju, kai kompetentinga institucija, vadovaudamasi 69 straipsnio 2 dalies m ir n punktais, priima sprendimą sustabdyti prekybą finansine priemone ar I priedo C skirsnio 4–10 punktuose nurodytomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurios yra susijusios su ta finansine priemone arba kurios yra išvestos iš tos finansinės priemonės, arba pašalinti jas iš prekybos.

Siekiant užtikrinti proporcingą reikalavimo sustabdyti prekybą tokiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba jas pašalinti iš prekybos vykdymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibūdinami atvejai, kai dėl išvestinės finansinės priemonės ryšio su susijusia finansine priemone arba su ta finansine priemone, iš kurios ji išvesta, kuri buvo pašalinta iš prekybos arba prekyba ja buvo sustabdyta, ir ta pagrindine finansine priemone taip pat sustabdoma prekyba ta išvestine finansine priemone arba ji pašalinama iš prekybos siekiant visiškai sustabdyti prekybą pagrindine finansine priemone arba pašalinti ją iš prekybos.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

3. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodomas 2 dalyje nurodytų pranešimų ir skelbimų formatas bei laikas.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose pateikiamas aplinkybių, kai daroma 1 ir 2 dalyse nurodyta didelė žala investuotojų interesams ir veiksmingam vidaus rinkos veikimui, sąrašas.

53 straipsnis

Pateikimas į reguliuojamą rinką

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojama rinka nustatytų, įgyvendintų ir paliktų galioti skaidrias ir nediskriminacines taisykles, kuriomis reglamentuojamas dalyvavimas ar narystė reguliuojamoje rinkoje.

2. 1 dalyje nurodytomis taisyklėmis reglamentuojamos narių ar dalyvių pareigos, kylančios iš:
 - a) reguliuojamos rinkos struktūros ir valdymo;
 - b) nuostatų, kuriomis reglamentuojami sandoriai rinkoje;
 - c) profesionalių normų, taikomų savo veiklą rinkoje vykdančių investicinių įmonių ar kredito įstaigų darbuotojams;
 - d) sąlygų, nustatytų vadovaujantis 3 dalimi ir taikomomis ne investicinėms įmonėms ar kredito įstaigoms, o kitiems nariams ar dalyviams;
 - e) reguliuojamoje rinkoje įvykdytų sandorių tarpuskaitą ir atsiskaitymą reglamentuojančių taisyklių ir procedūrų.
3. Reguluojamos rinkos suteikia narių ar dalyvių teises investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, įgijusioms leidimus vadovaujantis Direktyva 2013/36/ES, ir kitiems asmenims, kurie:
 - a) yra pakankamai geros reputacijos;
 - b) turi pakankamai prekybinių įgūdžių, žinių ir patirties;
 - c) turi, kai taikoma, atitinkamų organizacinių priemonių;
 - d) turi pakankamai lėšų savo funkcijoms vykdyti, atsižvelgiant į reguliuojamos rinkos nustatytą finansinių priemonių įvairovę, siekiant užtikrinti tinkamą atsiskaitymą už sandorius.
4. Valstybės narės užtikrina, kad nariai ir dalyviai neprivalėtų taikyti vienas kitam 24, 25, 27 ir 28 straipsniuose nustatytų pareigų, jeigu sandoriai buvo sudaryti reguliuojamoje rinkoje. Vis dėlto reguliuojamos rinkos nariai ir dalyviai taiko 24, 25, 27 ir 28 straipsniuose nustatytas pareigas, kai jie, veikdami savo klientų vardu, vykdo jų pavedimus reguliuojamoje rinkoje.
5. Valstybės narės užtikrina, kad patekimo į reguliuojamą rinką ar narystės ar dalyvavimo joje taisyklėse būtų numatytas tiesioginis arba nuotolinis investicinių įmonių ir kredito įstaigų dalyvavimas.
6. Valstybės narės, netaikydamos kitų teisinių ar administracinių reikalavimų, leidžia kitų valstybių narių reguliuojamoms rinkoms jų teritorijose įsisteigusiems nuotoliniams nariams ar dalyviams savo teritorijose numatyti atitinkamas priemones, palengvinančias jų patekimą į šias rinkas ir vykdyti jose prekybą.

Savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai reguliuojama rinka praneša apie valstybę narę, kurioje ji ketina imtis tokių priemonių. Per vieną mėnesį buveinės valstybės narės kompetentinga institucija perduoda tą informaciją valstybei narei, kurioje reguliuojama rinka ketina imtis tokių priemonių. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnyje nustatytą procedūrą ir sąlygas EVPRI gali prašyti suteikti galimybę susipažinti su ta informacija.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu reguliuojamos rinkos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama praneša apie toje valstybėje narėje įsisteigusios reguliuojamos rinkos narių ar dalyvių tapatybes.

7. Valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius reguliariai perduotų reguliuojamos rinkos kompetentingai institucijai reguliuojamos rinkos narių arba dalyvių sąrašą.

54 straipsnis

Reguliuojamai rinkai taikomų taisyklių ir kitų teisinių pareigų vykdymo priežiūra

1. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos patvirtintų ir veiksmingai taikytų priemones ir procedūras, kuriomis sudaromos sąlygos nuolat prižiūrėti, kaip jų nariai ir dalyviai laikosi jų taisyklių, ir taip pat turėtų tam reikiamų išteklių. Reguliuojamos rinkos atlieka jų valdomose sistemose narių ir dalyvių išsiųstų pavedimų, įskaitant panaikintus pavedimus, ir sudarytų sandorių stebėseną, siekdamas nustatyti tų taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančių prekybos sąlygų, elgesio, galinčio reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, arba su finansine priemone susijusių sistemos trikdžių atvejus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamų rinkų rinkos operatoriai nedelsdami informuotų savo kompetentingas institucijas apie rimtus jų taisyklių pažeidimus, tvarką pažeidžiančių prekybos sąlygų, elgesio, galinčio reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014 arba su finansine priemone susijusių sistemos trikdžių atvejus.

Reguliuojamų rinkų kompetentingos institucijos praneša EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

Elgesio, galinčio reikšti elgesį, kuris yra draudžiamas pagal Reglamentą (ES) Nr. 596/2014, atžvilgiu, kompetentinga institucija, prieš pranešdama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir EVPRI, turi būti įsitikinusi, kad toks elgesys vyksta ar vyko.

3. Be to, valstybės narės reikalauja, kad rinkos operatorius nepagrįstai nedelsdamas pateiktų institucijai, atsakingai už piktnaudžiavimo rinka reguliuojamoje rinkoje atvejų tyrimą ir persekiojimą, atitinkamą informaciją ir suteiktų jai visapusišką pagalbą, atliekant reguliuojamos rinkos sistemose ar pasitelkiant šias sistemas pasitaikiusių piktnaudžiavimo rinka atvejų tyrimą ir persekiojimą.

4. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodomos aplinkybės, dėl kurių reikalaujama pateikti informaciją, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

55 straipsnis

Nuostatos, taikomos susitarimams su PSŠ ir tarpuskaitos bei atsiskaitymo susitarimams

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 III, IV ar V antraštinėms dalims, valstybės narės neužkerta kelio reguliuojamoms rinkoms sudaryti atitinkamus susitarimus su kitos valstybės narės PSŠ ar tarpuskaitos namais ir atsiskaitymo sistema, siekdamas numatyti, kad rinkos operatoriai galėtų pasinaudoti visų ar kai kurių sandorių tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymo paslaugomis.

2. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 III, IV ar V antraštinėms dalims, reguliuojamos rinkos kompetentinga institucija negali prieštarauti kreipimuisi į pagrindinę sandorio šalį ar tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymo sistemų naudojimui kitoje valstybėje narėje, išskyrus tuomet, kai tai akivaizdžiai būtina, siekiant užtikrinti sklandų reguliuojamos rinkos veikimą ir atsižvelgiant į šios direktyvos 37 straipsnio 2 dalyje nustatytas atsiskaitymo sistemoms taikomas sąlygas.

Siekdama išvengti kontrolės dubliavimosi, kompetentinga institucija atsižvelgia į centrinių bankų jau atliekamą tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ar kitų priežiūros institucijų vykdomą šių sistemų priežiūrą.

56 straipsnis

Reguliuojamų rinkų sąrašas

Kiekviena valstybė narė sudaro reguliuojamų rinkų, kurioms ji yra buveinės valstybė narė, sąrašą ir persiunčia jį kitoms valstybėms narėms ir EVPRI. Kiekvieną kartą pakeitus tą sąrašą persiunčiama panaši informacija. EVPRI visų reguliuojamų rinkų sąrašą skelbia savo interneto svetainėje ir jį nuolat atnaujina. Tame sąraše nurodomas EVPRI pagal 65 straipsnio 6 dalį nustatytas unikalūs ataskaitose naudojami kodas, žymintis reguliuojamas rinkas, kaip nurodyta šios direktyvos 65 straipsnio 1 dalies g punkte, 65 straipsnio 2 dalyje, 26 straipsnyje ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6, 10 ir 26 straipsniuose.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

POZICIJŲ APRIBOJIMAI, BIRŽOS PREKIŲ IŠVESTINIŲ FINANSINIŲ PRIEMONIŲ POZICIJŲ VALDYMO KONTROLĖ IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

57 straipsnis

Pozicijų apribojimai ir biržos prekių išvestinių finansinių priemonių pozicijų valdymo kontrolė

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, vadovaudamosi EVPRI patvirtintais metodais, nustatytų ir taikytų pozicijų dydžio apribojimus grynosioms pozicijoms, kurias bet kuriuo metu gali turėti bet kuris asmuo pagal sutartį dėl biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama prekybos vietoje ir sudarant ekonomiškai lygiavertes nebiržinės prekybos sutartis. Apribojimai nustatomi visų vieno asmens ir jo vardu bendru grupės lygmeniu turimų pozicijų pagrindu siekiant:

- a) užkirsti kelią piktnaudžiavimui rinkoje;
- b) skatinti tinkamas kainos nustatymo ir atsiskaitymo sąlygas, įskaitant neleisti, kad susidarytų rinką iškreipiančios pozicijos, visų pirma užtikrinant išvestinių finansinių priemonių kainų pristatymo mėnesį ir neatidėliotino pagrindinės biržos prekės sandorio kainų konvergenciją nedarant poveikio kainų susidarymui pagrindinės biržos prekės rinkoje.

Pozicijų apribojimai netaikomi pozicijoms, laikomoms ne finansų įstaigos arba jos vardu, kurias galima objektyviai įvertinti nustatant, kad jos mažina tiesiogiai su tos ne finansų įstaigos komercine veikla susijusią riziką.

2. Pozicijų apribojimuose nurodomos aiškios biržos prekių išvestinės finansinės priemonės pozicijos, kurią asmuo gali turėti, maksimalaus dydžio kiekybinės ribos.

3. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatoma apskaičiavimo metodika, kurią kompetentingos institucijos turi taikyti, nustatydamos artimiausio pateikimo mėnesio ir kito mėnesio pozicijų apribojimus biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, už kurias atsiskaitoma fiziškai ir grynaisiais pinigais, sutartims, remiantis atitinkamos išvestinės priemonės savybėmis, projektus. Apskaičiavimo metodikoje atsižvelgiama bent į šiuos veiksnius:

- a) biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sutarčių terminą;
- b) pagrindinės biržos prekės pateikimą;
- c) bendrą atvirų pozicijų sumą pagal tą sutartį ir bendrą kitų finansinių priemonių, pagrįstų ta pačia pagrindine biržos preke, atvirų pozicijų sumą;
- d) atitinkamų rinkų kintamumą, įskaitant viena kitą galinčias pakeisti išvestines finansines priemones ir pagrindinių biržos prekių rinkas;
- e) rinkos dalyvių skaičių ir dydį;

f) pagrindinės biržos prekių rinkos ypatybes, įskaitant gamybos, suvartojimo ir pristatymo į rinką tendencijas;

g) naujų sutarčių rengimą.

EVPRI atsižvelgia į investicinių įmonių ar rinkos operatorių, valdančių prekybos vietą, patirtį ir į kitų jurisdikcijų patirtį nustatant pozicijų apribojimus.

EVPRI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

4. Kompetentinga institucija, vadovaudamasi 3 dalyje nurodyta EVPRI parengta apskaičiavimo metodika, nustato kiekvienos sutarties dėl biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, kuria prekiaujama prekybos vietoje, apribojimus. Tas pozicijų apribojimas taip pat apima ekonomiškai lygiavertes nebiržinės prekybos sutartis.

Kompetentinga institucija peržiūri nustatytus pozicijų apribojimus, kai tik yra esminių pateikiamos apimtys arba atvirų pozicijų pokyčių arba bet kokių kitų reikšmingų pakeitimų rinkoje, remiantis jos nustatyta pateikiama apimtimi ir atvirų pozicijų skaičiumi, ir pakeičia pozicijų apribojimus pagal EVPRI parengtą apskaičiavimo metodiką.

5. Kompetentingos institucijos praneša EVPRI apie tikslus pozicijų apribojimus, kuriuos jos ketina nustatyti, remdamosi EVPRI pagal 3 dalį nustatyta apskaičiavimo metodika. Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos EVPRI atitinkamai kompetentingai institucijai pateikia nuomonę, kurioje įvertinamas pozicijų apribojimų darba su 1 dalyje nustatytais tikslais ir EVPRI pagal 3 dalį priimta apskaičiavimo metodiką. EVPRI skelbia šią nuomonę interneto svetainėje. Atitinkama kompetentinga institucija pritaiko pozicijų apribojimus, atsižvelgiant į EVPRI nuomonę, arba pateikti EVPRI pagrindimą, kodėl ji mano, jog pakeitimas nereikalingas. Kai kompetentinga institucija nustato apribojimus, kurie prieštarauja EVPRI nuomonei, ji nedelsiant interneto svetainėje paskelbia pranešimą, kuriame išsamiai paaiškina, dėl kokių priežasčių ji taip pasielgė.

Kai EVPRI laikosi nuomonės, kad pozicijų apribojimas neatitinka 3 dalyje nurodytos apskaičiavimo metodikos, ji imasi veiksmų naudodamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 17 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

6. Kai ta pačia biržos prekių išvestine finansine priemone didelėmis apimtimis prekiaujama prekybos vietose, esančiose daugiau nei vienoje jurisdikcijoje, tos prekybos vietos, kurioje prekybos apimtis yra didžiausia, kompetentinga institucija (toliau – centrinė kompetentinga institucija) nustato atskiros pozicijos apribojimą, taikytiną visiems prekybos sandoriams su ta sutartimi. Centrinė kompetentinga institucija dėl taikytinų atskiros pozicijos apribojimų ir jų pakeitimų konsultuojasi su kitų prekybos vietų, kuriose ta išvestine finansine priemone prekiaujama didelėmis apimtimis, kompetentingomis institucijomis. Kai kompetentingos institucijos nesutinka, jos raštu išsamiai išdėsto visas priežastis, kodėl, jų nuomone, nesilaikoma 1 dalyje nustatytų reikalavimų. Kilus nesutarimui tarp kompetentingų institucijų, EVPRI visus ginčus sprendžia naudodamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

Kompetentingos institucijos, atsakingos už prekybos vietas, kurioje prekiaujama ta pačia biržos prekės išvestine finansine priemone, ir kompetentingos institucijos, atsakingos už tos biržos prekės išvestinės finansinės priemonės pozicijų turėtojus, nustato bendradarbiavimo priemones, įskaitant mainus atitinkamais duomenimis tarpusavyje, siekiant sudaryti sąlygas stebėti ir taikyti atskiros pozicijos apribojimus.

7. EVPRI bent kartą per metus patikrina, kaip kompetentingos institucijos taiko pozicijų apribojimus, nustatytus laikantis pagal 3 dalį EVPRI nustatytos apskaičiavimo metodikos Tikrindama jų taikymą, EVPRI užtikrina, kad atskiros pozicijos apribojimas būtų veiksmingai taikomas tai pačiai sutarčiai, neatsižvelgiant į tai, kur ja prekiaujama, kaip nurodyta 6 dalyje.

8. Valstybės narės užtikrina, kad investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantis prekybos vietą, kurioje prekiaujama biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, taikytų pozicijų valdymo kontrolę. Ta kontrolė apima bent prekybos vietos įgaliojimus:

- a) atlikti asmenų atvirų pozicijų stebėseną;
- b) susipažinti su asmenų pateikta informacija, įskaitant visus svarbius dokumentus, apie pozicijos arba prisiimtos rizikos dydį ir tikslą, informaciją apie faktiškuosius arba pagrindinius savininkus, jungtinės veiklos susitarimus ir bet kokią turimą ar įsipareigojimus pagrindinėje rinkoje;
- c) reikalauti, kad asmuo laikinai ar visam laikui, atsižvelgiant į konkretų atvejį, panaikintų ar sumažintų poziciją, o jei asmuo nesilaiko reikalavimų – vienašališkai imtis tinkamų veiksmų užtikrinti, kad pozicija būtų panaikinta arba sumažinta; ir
- d) atitinkamai atvejais reikalauti, kad asmuo laikinai suteiktų rinkai likvidumą sutarta kaina ir apimtimi, aiškiai nurodant, kad siekiama sumažinti didelės ar dominuojančios pozicijos poveikį.

9. Pozicijų apribojimai ir pozicijų valdymo kontrolė yra skaidrūs ir nediskriminaciniai, juose nurodoma, kaip jie taikomi asmenims, ir atsižvelgiama į rinkos dalyvių pobūdį ir sudėtį bei į tai, kaip jie naudojami sutartimis, kuriomis galima prekiauti.

10. Investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantis prekybos vietą, pateikia kompetentingai institucijai išsamesnę informaciją apie pozicijų valdymo kontrolės priemones.

Kompetentinga institucija tą pačią informaciją kartu su duomenimis apie jos nustatytus pozicijų apribojimus perduoda EVPRI, kuri savo interneto svetainėje skelbia ir prižiūri duomenų bazę, kurioje pateikiamos pozicijų apribojimų ir pozicijų valdymo kontrolės priemonių santraukos.

11. 1 dalyje nurodytus pozicijų apribojimus kompetentingos institucijos nustato pagal 69 straipsnio 2 dalies p punktą.

12. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

- a) kriterijus ir metodus, pagal kuriuos nustatoma, ar pozicija gali būti laikoma mažinančia riziką, tiesiogiai susijusią su komercine veikla;
- b) metodus, pagal kuriuos nustatoma, ar asmens pozicijos grupėje turi būti sumuojamos;
- c) kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar sutartis yra ekonomiškai lygiavertė 1 dalyje nurodytoje prekybos vietoje prekiaujamai ne biržinei sutarčiai, tokiu būdu, kad sudaromos sąlygos lengviau informuoti atitinkamą kompetentingą instituciją apie pozicijas, įgytas pagal lygiavertes nebiržinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta 58 straipsnio 2 dalyje;

- d) apibrėžtį, kas yra tos pačios biržos prekės išvestinė priemonė ir kas yra šio straipsnio 6 dalyje nurodytos didelės apimtys;
- e) metodiką, pagal kurią sumuojamos ir užskaitomos ne biržos sandorių biržos prekių išvestinių finansinių priemonių pozicijos siekiant nustatyti grynąsias pozicijas atitikties apribojimams vertinimo tikslais. Tokiose metodikose nustatomi kriterijai, leisiantys nuspręsti, kurios pozicijos gali būti užskaitomos viena už kitą ir neturi būti sudaromos palankios sąlygos didelių pozicijų koncentracijai sukūrimui šio straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų neatitinkančiu būdu;
- f) tvarką, pagal kurią asmenys gali prašyti taikyti išimtį, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, ir kaip kompetentinga institucija pritaris tokioms paraiškoms;
- g) apskaičiavimo metodą, kuriuo remiantis nustatoma prekybos vieta, kurioje sudaromi didžiausios apimties sandoriai prekyboje biržos prekių išvestine finansine priemone ir kurioje prekiaujama didelėmis apimtimis, kaip nurodyta šio straipsnio 6 dalyje.

EVPRI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

13. Kompetentingos institucijos nenustato apribojimų, kurie yra labiau ribojantys nei priimtieji pagal 1 dalį, išskyrus išimtinius atvejus, kai jie yra objektyviai pagrįsti ir proporcingi, atsižvelgiant į konkrečios rinkos likvidumą ir tinkamą tos rinkos veikimą. Kompetentingos institucijos interneto svetainėje paskelbia labiau ribojančius pozicijų apribojimus, kuriuos jos nusprendė nustatyti, kurie galioja pradinį laikotarpį, neviršijantį šešių mėnesių po jų paskelbimo interneto svetainėje dienos. Labiau ribojantys pozicijų apribojimai gali būti atnaujinti tolesniems laikotarpiams, neviršijantiems šešių mėnesių vienu metu, jei ir toliau galioja apribojimo priežastys. Jei pozicijų apribojimai po to šešių mėnesių laikotarpio neatnaujinami, jie automatiškai nustoja galioti.

Kai kompetentingos institucijos nusprendžia nustatyti griežtesnius pozicijų apribojimus, jos apie tai praneša EVPRI. Pranešime, be kita ko, labiau ribojantys pozicijų apribojimai pagrindžiami. EVPRI per 24 valandas parengia nuomonę dėl to, ar, jos manymu, tie labiau ribojantys pozicijų apribojimai yra būtini tuo išimtinu atveju. Nuomonė skelbiama EVPRI interneto svetainėje.

Kai kompetentinga institucija nustato apribojimus, kurie prieštarauja EVPRI nuomonei, ji nedelsiant interneto svetainėje paskelbia pranešimą, kuriame išsamiai paaiškina, dėl kokių priežasčių ji taip pasielgė.

14. Valstybės narės turi numatyti, kad kompetentingos institucijos galėtų naudotis savo pagal šią direktyvą suteiktais įgaliojimais taikyti sankcijas, paskirtas pagal šį straipsnį už pozicijų apribojimų pažeidimus:

- a) jos teritorijoje veikiančių arba už jos ribų esančių asmenų turimoms pozicijoms, viršijančioms sutarčių dėl biržos prekių išvestinių finansinių priemonių apribojimus, kuriuos kompetentinga institucija nustatė sutartims prekybos vietoje, esančiose arba veikiančiose jos teritorijoje, arba ekonomiškai lygiavertėms nebiržinės prekybos sutartims;
- b) jos teritorijoje veikiančių arba esančių asmenų turimoms pozicijoms, viršijančioms sutarčių dėl biržos prekių išvestinių finansinių priemonių apribojimus, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos kitose valstybėse narėse.

58 straipsnis

Ataskaitų apie pozicijas teikimas pagal pozicijų turėtojų kategorijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantis prekybos vietą, kurioje prekiaujama biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis:

- a) kas savaitę viešai skelbtų ataskaitą, kurioje nurodomos bendros pozicijos, tenkančios įvairioms asmenų, jų prekybos vietoje prekiaujančių įvairiomis biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kategorijoms ir nurodytų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų skaičių pagal tokias pozicijų turėtojų kategorijas, jo pokyčius po ankstesnės ataskaitos, kiekvienos kategorijos bendro atvirų pozicijų skaičiaus procentinę dalį ir kiekvienos kategorijos pozicijų turėtojų skaičių pagal 4 dalį, ir tą ataskaitą perduotų kompetentingai valdžios institucijai ir EVPRI; EVPRI centralizuotai skelbs tose ataskaitose pateiktą informaciją;
- b) kompetentingai institucijai bent kasdien pateiktų išsamią visų asmenų, įskaitant jų narius arba dalyvius ir jų klientus, turimų pozicijų išsklotinę toje prekybos vietoje.

Pareiga, nustatyta a punkte, taikoma tik kai ir asmenų skaičius, ir jų atviros pozicijos viršija minimalias ribas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad investicinės įmonės, prekiaujančios biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ne prekybos vietoje, kompetentingai institucijai, atsakingai už prekybos vietą, kurioje prekiaujama išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, arba centrinei kompetentingai institucijai, jeigu išvestine finansine priemone palyginti didelėmis apimtimis prekiaujama prekybos vietose, esančiose daugiau nei vienoje jurisdikcijoje, bent kasdien pateiktų išsamią savo pozicijų išsklotinę, nurodant įgytas pozicijas prekiaujant biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba apyvartiniais taršos leidimais ar jų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis prekybos vietoje ir sudarant ekonomiškai lygiavertes nebiržinės prekybos sutartis, taip pat duomenis apie jų klientus ir tų klientų klientus, kol bus pasiektas galutinis klientas, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 600/2014 26 straipsnyje, ir, jei taikoma, Reglamento (ES) Nr. 1227/2001 8 straipsnyje.

3. Siekiant sudaryti sąlygas stebėti, ar laikomasi 57 straipsnio 1 dalies, valstybės narės reikalauja, kad reguliuojamos rinkos nariai ar dalyviai, DPS ir OPS klientai investicinei įmonei arba rinkos operatoriui, valdančiam tą prekybos vietą, bent kasdien pateiktų išsamią informaciją apie savo pozicijas, turimas pagal sutartis, kuriomis prekiaujama toje prekybos vietoje, taip pat apie jų klientų turimas pozicijas ir tų klientų pozicijas, kol bus pasiektas galutinis klientas.

4. Asmenis, turinčius biržos prekių išvestinių finansinių priemonių arba apyvartinių taršos leidimų ar jų išvestinių finansinių priemonių pozicijų, investicinė įmonė arba rinkos operatorius, valdantis tą prekybos vietą, atsižvelgdamas į kiekvieną taikomą veiklos leidimą, pagal pagrindinės veiklos pobūdį priskiria vienai iš šių kategorijų:

- a) investicinės įmonės, arba kredito įstaigos;
- b) investiciniai fondai – kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektas (KIPVPS), kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/65/EB, arba alternatyvaus investavimo fondo valdytojas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/61/EB;
- c) kitos finansų įstaigos, įskaitant draudimo įmones ir perdraudimo įmones, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB, ir įstaigas, atsakingas už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/41/EB;
- d) komercinės įmonės;

- e) apyvartinių taršos leidimų ar jų išvestinių finansinių priemonių atveju – operatoriai, kurie vykdo atitikties pareigas pagal Direktyvą 2003/87/EB.

Ataskaitose, nurodytose 1 dalies a punkte, nurodomos ilgosios ir trumposios pozicijos pagal asmenų kategorijas, visi pokyčiai po ankstesnės ataskaitos, bendro atvirų pozicijų skaičiaus kiekvienoje kategorijoje procentinė dalis ir asmenų skaičius kiekvienoje kategorijoje.

Ataskaitose, nurodytose 1 dalies a punkte ir išklotinėse, nurodytose 2 dalyje, diferencijuojamos:

- a) pozicijos, įvardytos kaip pozicijos, kuriomis objektyviai įvertinamu būdu mažinama tiesiogiai su komercine veikla susijusi rizika; ir

- b) kitos pozicijos.

5. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodomas 1 dalies a punkte nurodytų ataskaitų ir 2 dalyje nurodytų išklotinių formatus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

Teikiant ataskaitas dėl apyvartinių taršos leidimų ar jų išvestinių finansinių priemonių nedaromas poveikis atitikties pareigoms pagal Direktyvą 2003/87/EB.

6. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 89 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, skirtus patikslinti šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytas ribas, atsižvelgiant į bendrą atvirų pozicijų skaičių ir jų dydį, taip pat į bendrą pozicijų turėtojų skaičių.

7. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, siekiant apibrėžti priemones kuriomis reikalaujama visas 1 dalies a punkte nurodytas ataskaitas siųsti kartą per savaitę EVPRI, kad ji galėtų jas centralizuotai skelbti.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

DUOMENŲ PRANEŠIMO PASLAUGOS

1 skirsnis

Veiklos leidimų išdavimo tvarka duomenų pranešimo paslaugų teikėjams

59 straipsnis

Veiklos leidimams taikomi reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad I priedo D skirsnyje apibūdintos duomenų pranešimo paslaugos kaip nuolatinis užsiėmimas ar veikla būtų teikiamos tik iš anksto gavus veiklos leidimą, suteiktą laikantis šio skirsnio. Tokį leidimą suteikia buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, paskirta pagal 67 straipsnį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės leidžia investicinei įmonei arba rinkos operatoriui, valdančiam prekybos vietą, valdyti PSS, KIJT ir PATM duomenų pranešimo paslaugas tik iš anksto patikrinus, ar jis atitinka šią antraštinę dalį. Tokia paslauga nurodoma jiems išduotame veiklos leidime.

3. Valstybės narės registruoja visus duomenų pranešimo paslaugų teikėjus. Registras prieinamas viešai ir jame pateikiama informacija apie duomenų pranešimo paslaugų teikėjo paslaugas, kurioms buvo išduotas leidimas. Tas sąrašas reguliariai atnaujinamas. Apie kiekvieną leidimo išdavimo atvejį pranešama EVPRI.

EVPRI sudaro visų duomenų pranešimo paslaugų teikėjų Sąjungoje sąrašą. Sąraše pateikiama informacija apie paslaugas, kurias teikti duomenų pranešimo paslaugų teikėjui išduotas leidimas, ir jis nuolat atnaujinamas. EVPRI skelbia tą sąrašą savo interneto svetainėje ir nuolat jį atnaujina.

Kai kompetentingai institucijai panaikina veiklos leidimą pagal 62 straipsnį, informacija apie tai skelbiama sąraše penkerius metus.

4. Valstybės narės reikalauja, kad duomenų pranešimo paslaugų teikėjai savo paslaugas teiktų prižiūrint kompetentingai institucijai. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos reguliariai peržiūrėtų, kaip duomenų pranešimo paslaugų teikėjai laikosi šios antraštinės dalies. Jos taip pat užtikrina, kad kompetentingos institucijos prižiūrėtų, kad duomenų pranešimo paslaugų teikėjai nuolat laikytųsi šioje antraštinėje dalyje nustatytų pirminio veiklos leidimo sąlygų.

60 straipsnis

Veiklos leidimo taikymo sritis

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad leidime būtų nurodyta ta duomenų pranešimo paslauga, kurią duomenų pranešimo paslaugų teikėjui leista teikti. Siekdamas praplėsti savo veiklą ir teikti papildomas duomenų pranešimo paslaugas, duomenų pranešimo paslaugų teikėjas pateikia prašymą praplėsti jam suteiktą leidimą.

2. Veiklos leidimas galioja visoje Sąjungoje ir juo duomenų pranešimo paslaugų teikėjui leidžiama paslaugas, kurioms buvo suteiktas leidimas, teikti visoje Sąjungoje.

61 straipsnis

Veiklos leidimų išdavimo ir atsisakymo juos išduoti tvarka

1. Kompetentinga institucija neišduoda leidimo tol, kol visiškai neįsitikina, kad pareiškėjas atitinka visus pagal šią direktyvą priimtose nuostatose nustatytus reikalavimus.

2. Duomenų pranešimo paslaugų teikėjas pateikia visą informaciją, įskaitant veiklos programą, kurioje, be kita ko, nustatomos numatytos veiklos rūšys ir organizacinė struktūra, leidžianti kompetentingai institucijai įsitikinti, kad duomenų pranešimo paslaugų teikėjas suteikiant jam pradinį veiklos leidimą ėmėsi visų priemonių, siekdamas įvykdyti pagal šios antraštinės dalies nuostatas nustatytus įpareigojimus.

3. Pareiškėjui per šešis mėnesius nuo galutinės paraiškos pateikimo dienos pranešama, ar leidimas išduodamas.

4. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) pagal 2 dalį kompetentingoms institucijoms privaloma teikti informaciją, įskaitant veiklos programą;

b) informacija, įtraukiama į pranešimus pagal 63 straipsnio 3 dalį.

EVPRI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

5. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi rengiant šio straipsnio 2 dalyje ir 63 straipsnio 4 dalyje numatytus pranešimus ar teikiant informaciją, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

62 straipsnis

Veiklos leidimų panaikinimas

Kompetentinga institucija duomenų pranešimo paslaugų teikėjui išduotą veiklos leidimą gali panaikinti, jei teikėjas:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba per šešis mėnesius iki atitinkamo sprendimo datos neteikė jokių duomenų pranešimo paslaugų, nebent susijusi valstybė narė būtų numačiusi, kad tokiu atveju leidimas netenka galios;
- b) veiklos leidimą gavo patekęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis netinkamomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka tų sąlygų, kuriomis buvo suteiktas veiklos leidimas;
- d) rimtai ir sistemingai pažeidinėjo šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatas.

63 straipsnis

Duomenų pranešimo paslaugų teikėjo valdymo organo nariams keliami reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi duomenų pranešimo paslaugų teikėjo valdymo organo nariai visada būtų pakankamai geros reputacijos, turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, taip pat skirtų pakankamai laiko savo pareigoms atlikti.

Visi valdymo organo nariai kartu turi turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kad gebėtų suprasti duomenų pranešimo paslaugų teikėjo veiklą. Kiekvienas valdymo organo narys veikia sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai užginčytų vyresniosios vadovybės sprendimus ir prireikus veiksmingai prižiūrėtų ir stebėtų valdymo sprendimų priėmimo procesą.

Kai rinkos operatorius siekia gauti veiklos leidimą valdyti PSS, KIJT ar PATM, o PSS, KIJT ar PATM valdymo organo nariai yra tie patys, kaip ir reguliuojamos rinkos valdymo organo nariai, tie asmenys laikomi atitinkančiais pirmoje pastraipoje nustatytus reikalavimus.

2. EVPRI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. parengia 1 dalyje apibūdintų valdymo organo narių tinkamumo įvertinimo gaires, atsižvelgdama į skirtingus jų vaidmenis ir atliekamas funkcijas ir į būtinybę vengti valdymo organo narių ir PSS, KIJT ar PATM naudotojų interesų konfliktų.

3. Valstybės narės reikalauja iš duomenų pranešimo paslaugų teikėjo pranešti kompetentingai institucijai apie visus savo valdymo organo narius ir bet kokius jų sudėties pasikeitimus, taip pat informaciją, reikalingą norint įvertinti, ar subjektas atitinka 1 dalį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad duomenų pranešimo paslaugų teikėjo valdymo organas apibrėžtų valdymo priemonių, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas ir rizikos ribojimu pagrįstas organizacijos valdymas, įskaitant pareigų atskyrimą organizacijoje ir interesų konfliktų prevenciją, taip, kad būtų skatinamas rinkos vientisumas ir paisoma klientų interesų, įgyvendinimą ir būtų už tą įgyvendinimą atskaitingas.

5. Kompetentinga institucija nesuteikia veiklos leidimo, jeigu neįsitikina, kad asmuo ar asmenys, turintys veiksmingai vadovauti duomenų pranešimo paslaugų teikėjo veiklai, turi pakankamai gerą reputaciją, arba jeigu yra objektyvių ir pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl siūlomų teikėjo valdymo pakeitimų kyla grėsmė patikimam ir rizikos ribojimu pagrįstam jo valdymui ir tinkamam dėmesiui klientų interesams bei rinkos vientisumui.

2 skirsnis

PSS taikomos sąlygos

64 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PSS turėtų tinkamą politiką ir priemones, siekiant kiek techniškai įmanoma anksčiau viešai paskelbti pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 20 ir 21 straipsnius reikalaujamą informaciją, esant pagrįstoms komercinėms sąlygoms. Praėjus 15 minučių po to, kai PSS paskelbia sandorį, informacija galima naudotis nemokamai. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PSS gebėtų veiksmingai ir nuosekliai skleisti tokią informaciją užtikrindamas sparčią prieigą prie informacijos, nieko nediskriminuodamas ir tokiu formatu, kuris padėtų sujungti informaciją su panašiais kitų šaltinių duomenimis.

2. Informacija, kurią pagal 1 dalį PSS skelbia viešai, apima bent šiuos duomenis:

a) finansinės priemonės atpažinties kodą;

b) kainą, kuria sudarytas sandoris;

c) sandorio apimtį;

d) sandorio sudarymo laiką;

e) pranešimo apie sandorį laiką;

f) sandorio kainos žymėjimą;

g) prekybos vietos, kurioje įvykdytas sandoris, kodą arba, jei sandoris įvykdytas per sistemingai sandorius savo viduje sudarantį tarpininką, kodą „SI“, o kitais atvejais – kodą „OTC“;

h) kai taikytina, nuorodą, kad sandoriui buvo taikomos tam tikros sąlygos.

3. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PSS valdytų ir paliktų galioti veiksmingas administracines priemones, skirtas interesų konfliktams su jo klientais išvengti. Visų pirma PSS, kuris taip pat yra rinkos operatorius ar investicinė įmonė, tvarko visą surinktą informaciją nieko nediskriminuodamas ir valdo bei palieka galioti tinkamas priemones skirtingoms veiklos funkcijoms atskirti.

4. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PSS turėtų patikimus apsaugos mechanizmus, skirtus informacijos perdavimo priemonių saugumui užtikrinti, duomenų sugadinimo ir neteisėtos prieigos pavojui sumažinti ir informacijos nutekėjimui iki paskelbimo išvengti. PSS turi turėti pakankamai išteklių ir naudotis atsarginėmis priemonėmis, siekdamas bet kuriuo metu teikti ir išlaikyti savo paslaugas.

5. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PSS turėtų sistemas, kuriomis galima veiksmingai patikrinti prekybos ataskaitų išsamumą, nustatyti praleidimus bei akivaizdžias klaidas ir kuriose reikalaujama tokias ataskaitas, kuriose būta klaidų, pateikti iš naujo.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatomi bendri formatai, duomenų standartai ir techninės priemonės, palengvinančios informacijos sujungimą, kaip nurodyta 1 dalyje, projektus.

EVPRI tuos pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

7. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose paaiškinama, ką reiškia pagrįstos komercinės sąlygos informacijai paskelbti viešai, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

8. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

a) priemonės, kurias taikydamas PSS gali laikytis 1 dalyje nurodyto informacijos teikimo reikalavimo;

b) pagal 1 dalį skelbiamos informacijos turinys, įskaitant bent 2 dalyje nurodytą informaciją, pateikiamą tokiu būdu, kuriuo būtų galimas privalomas informacijos paskelbimas pagal 64 straipsnį;

c) 3, 4 ir 5 dalyse nustatyti konkretūs organizaciniai reikalavimai.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

3 skirsnis

KIJT taikomos sąlygos

65 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT turėtų tinkamą politiką ir priemones, skirtas pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6 ir 20 straipsnius viešai paskelbtai informacijai rinkti, jai konsoliduoti į tęstinį elektroninių duomenų srautą ir kiek techniškai įmanoma anksčiau leisti naudotis informacija viešai, esant pagrįstoms komercinėms sąlygoms.

Ta informacija apima bent:

- a) finansinės priemonės atpažinties kodą;
- b) kainą, kuria sudarytas sandoris;
- c) sandorio apimtį;
- d) sandorio sudarymo laiką;
- e) pranešimo apie sandorį laiką;
- f) sandorio kainos žymėjimą;
- g) prekybos vietos, kurioje įvykdytas sandoris, kodą arba, jei sandoris įvykdytas per sistemingai sandorius savo viduje sudarantį tarpininką, kodą „SI“, o kitais atvejais – kodą „OTC“;
- h) kai taikoma, investicinėje įmonėje sprendimas investuoti ir sandorio sudarymas buvo atlikti naudojant kompiuterinį algoritmą, informaciją apie šį faktą;
- i) jei taikoma, nuorodą, kad sandoriui buvo taikomos tam tikros sąlygos;
- j) jeigu pareiga viešai skelbti Reglamento (ES) Nr. 600/2014 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją nebuvo taikyta pagal to reglamento 4 straipsnio 1 dalies a arba b punktus, žyma nurodant, kuri iš tų išimčių taikyta atitinkamam sandoriui.

Praėjus 15 minučių po to, kai KIJT paskelbia sandorį, informacija galima naudotis nemokamai. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT gebėtų efektyviai ir nuosekliai skleisti tokią informaciją užtikrinamas sparčią prieigą prie informacijos, nieko nediskriminuodamas ir tokiais formatais, kurie būtų lengvai prieinami rinkos dalyviams ir kuriais jie galėtų lengvai naudotis.

2. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT turėtų tinkamą politiką ir priemones, skirtas pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 10 ir 21 straipsnius viešai paskelbtai informacijai rinkti, jai konsoliduoti į tęstinį elektroninių duomenų srautą ir kiek techniškai įmanoma anksčiau leisti naudotis informacija viešai, esant pagrįstoms komercinėms sąlygoms, įskaitant bent šią informaciją:

- a) finansinės priemonės atpažinties kodą arba atpažinties požymius;

- b) kainą, kuria sudarytas sandoris;
- c) sandorio apimtį;
- d) sandorio sudarymo laiką;
- e) pranešimo apie sandorį laiką;
- f) sandorio kainos žymėjimą;
- g) prekybos vietos, kurioje įvykdytas sandoris, kodą arba, jei sandoris įvykdytas per sistemingai sandorius savo viduje sudarantį tarpininką, kodą „SI“, o kitais atvejais – kodą „OTC“;
- h) jei taikoma, nuorodą, kad sandoriui buvo taikomos tam tikros sąlygos.

Praėjus 15 minučių po to, kai KIJT paskelbia sandorį, informacija galima naudotis nemokamai. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT gebėtų efektyviai ir nuosekliai skleisti tokią informaciją užtikrinamas sparčią prieigą prie informacijos, nieko nediskriminuodamas ir bendrai pripažintais formatais, kurie būtų sąveikūs bei lengvai prieinami rinkos dalyviams ir kuriais jie galėtų lengvai naudotis.

3. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT užtikrintų, jog teikiamus duomenis sudarytų visų reguliuojamų rinkų, DPS, OPS ir PSS konsoliduoti duomenys ir jie būtų taikomi finansinėms priemonėms, nurodytoms techniniuose reguliavimo standartuose pagal 8 dalies c punktą.

4. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT valdytų ir paliktų galioti veiksmingas administracines priemones, skirtas interesų konfliktams išvengti. Visų pirma rinkos operatorius ar PSS, kuris taip pat valdo konsoliduotą informacinę juostą, tvarko visą surinktą informaciją nieko nediskriminuodamas ir valdo bei išlaiko tinkamas priemones skirtingoms veiklos funkcijoms atskirti.

5. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT turėtų patikimus apsaugos mechanizmus, skirtus informacijos perdavimo priemonių saugumui užtikrinti ir duomenų sugadinimo bei neteisėtos prieigos pavojui sumažinti. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad KIJT turėtų pakankamai išteklių ir naudotųsi atsarginėmis priemonėmis, siekdamas bet kuriuo metu teikti ir išlaikyti savo paslaugas.

6. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatomi duomenų standartai ir formatai, taikomi informacijai, kurią reikia paskelbti pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6, 10, 20 ir 21 straipsnius, įskaitant finansinės priemonės atpažinties kodą, kainą, kiekį, laiką, kainos žymėjimą, prekybos vietos atpažinties kodą ir nuorodas dėl tam tikrų sąlygų, kurios buvo taikomos sandoriui, taip pat techninės priemonės, padedančios efektyviai ir nuosekliai skleisti informaciją, užtikrinant, kad ji būtų lengvai prieinama rinkos dalyviams ir kad jie galėtų ja lengvai naudotis, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, taip pat nurodomos papildomos rinkos efektyvumą didinančios paslaugos, kurias galėtų teikti KIJT, projektus.

Informacijos, skelbiamos pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 6 ir 20 straipsnius, atžvilgiu EVPRI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d., o informacijos, skelbiamos pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 10 ir 21 straipsnius, atžvilgiu – ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

7. Komisija pagal 89 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais paaiškinama, ką reiškia pagrįstos komercinės sąlygos prieigai prie duomenų srautų teikti, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

8. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:

- a) priemonės, kurias taikydamas KIJT gali laikytis 1 ir 2 dalyse nurodyto informacijos teikimo reikalavimo;
- b) pagal 1 ir 2 dalis skelbiamos informacijos turinys;
- c) finansinės priemonės, kurių duomenys turi būti pateikti duomenų sraute, o ne nuosavybės finansinių priemonių atveju – prekybos vietos ir PSS, kurias reikia įtraukti;
- d) kitos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad skirtingų KIJT paskelbti duomenys būtų nuoseklūs ir juos būtų galima tiksliai priskirti ir sutikrinti su panašiais duomenimis, gautais iš kitų šaltinių, taip pat kad juos būtų galima apibendrinti Sąjungos lygmeniu;
- e) 4 ir 5 dalyse nustatyti konkretūs organizaciniai reikalavimai.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

4 skirsnis

PATM taikomos sąlygos

66 straipsnis

Organizaciniai reikalavimai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PATM turėtų tinkamą politiką ir priemones, skirtas pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 26 straipsnį reikalaujamai informacijai kuo greičiau ir ne vėliau nei iki kitos darbo dienos, einančios po sandorio įvykdymo dienos, pabaigos teikti. Tokia informacija teikiama laikantis Reglamento (ES) Nr. 600/2014 26 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

2. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PATM valdytų ir paliktų galioti veiksmingas administracines priemones, skirtas interesų konfliktams su jo klientais išvengti. Visų pirma PATM, kuris taip pat yra rinkos operatorius ar investicinė įmonė, tvarko visą surinktą informaciją nieko nediskriminuodamas ir valdo bei palieka galioti tinkamas priemones skirtingoms veiklos funkcijoms atskirti.

3. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PATM turėtų patikimus apsaugos mechanizmus, skirtus informacijos perdavimo priemonių saugumui ir jų autentiškumo patvirtinimui užtikrinti, duomenų sugadinimo ir neteisėtos prieigos pavojui sumažinti ir informacijos nutekėjimui išvengti, visuomet išsaugant duomenų konfidencialumą. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PATM turėtų pakankamai išteklių ir naudotųsi atsarginėmis priemonėmis, siekdamas bet kuriuo metu teikti ir išlaikyti savo paslaugas.

4. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad PATM turėtų sistemas, kuriomis galima veiksmingai patikrinti sandorių ataskaitų išsamumą, nustatyti praleidimus ir akivaizdžias klaidas, atsiradusias dėl investicinės įmonės kaltės, ir, kai yra tokių klaidų ar praleidimų, duomenis apie klaidą ar praleidimą perduoti investicinei įmonei, taip pat pareikalauti tokias ataskaitas, kuriose būta klaidų, pateikti iš naujo.

Buveinės valstybė narė taip pat reikalauja, kad PATM turėtų sistemas, kurios leistų PATM aptikti dėl paties PATM kaltės atsiradusias klaidas ar praleidimus ir kurios leistų PATM ištaisyti ir perduoti kompetentingai institucijai, arba atitinkamais atvejais pakartotinai perduoti, teisingas ir išsamias sandorių ataskaitas.

5. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma:
 - a) priemonės, kurias taikydamas PATM gali laikytis 1 dalyje nurodyto informacijos teikimo reikalavimo; ir
 - b) 2, 3 ir 4 dalyse nustatyti konkretūs organizaciniai reikalavimai.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

I SKYRIUS

Paskyrimas, įgaliojimai ir teisių gynimo procedūros

67 straipsnis

Kompetingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingas institucijas, kurios turi vykdyti visas funkcijas, numatytas įvairiose Reglamento (ES) Nr. 600/2014 ir šios direktyvos nuostatose. Valstybės narės praneša Komisijai, EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie paskirtas kompetentingas institucijas, atsakingas už kiekvienos iš tų funkcijų vykdymą, ir apie bet kokią tų funkcijų paskirstymą.
2. 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra viešosios valdžios institucijos, nedarant poveikio galimybei deleguoti tas funkcijas kitiems subjektams, kai tai yra aiškiai numatyta 29 straipsnio 4 dalyje.

Bet koks funkcijų delegavimas subjektams, nepatenkantiems tarp 1 dalyje nurodytų institucijų, negali būti susijęs su viešosios valdžios naudojimu ar sprendimo įgaliojimais, leidžiančiais veikti savo nuožiūra. Valstybės narės reikalauja, kad, prieš perduodamos funkcijas, kompetentingos institucijos imtųsi atitinkamų veiksmų, siekdamos užtikrinti, kad subjektas, kuriam turi būti perduotos funkcijos, turėtų gebėjimų ir išteklių, leidžiančių veiksmingai vykdyti visas funkcijas, ir kad funkcijos būtų perduodamos tik tuomet, jei prieš tai dokumentuose aiškiai apibrėžiama visų perduotų funkcijų vykdymo tvarka, nustatant vykdytinas funkcijas ir jų vykdymo sąlygas. Tose sąlygose įterpiama nuostata, įpareigojanti atitinkamą subjektą organizuoti savo veiklą ir veikti tokiu būdu, kad būtų išvengta interesų konflikto, taip pat užtikrinti, kad informacija, gauta vykdančioms perduotas funkcijas, nebus naudojama nesąžiningai ar siekiant užkirsti kelią konkurencijai. Galutinė atsakomybė už šios direktyvos ir jos įgyvendinimo priemonių laikymosi priežiūrą tenka pagal 1 dalį paskirtai vienai ar daugiau kompetentingų institucijų.

Valstybės narės praneša Komisijai, EVPRI ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie bet kokius susitarimus, sudarytus siekiant deleguoti funkcijas, įskaitant tiksliai tokį delegavimą reglamentuojančias sąlygas.

3. EVPRI 1 ir 2 dalyse nurodytų kompetentingų institucijų sąrašą skelbia savo interneto svetainėje ir jį nuolat atnaujina.

68 straipsnis

Tos pačios valstybės narės institucijų bendradarbiavimas

Jeigu valstybė narė paskiria daugiau nei vieną kompetentingą instituciją įgyvendinti šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatas, aiškiai apibrėžiamos atitinkamos jų funkcijos ir užtikrinamas glaudus jų tarpusavio bendradarbiavimas.

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais kompetentingos institucijos taip pat bendradarbiautų su kitomis tos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už kredito ir kitų finansų įstaigų, pensijų fondų, KIPVPS, draudimo ir perdraudimo tarpininkų ir draudimo įmonių veiklos priežiūrą.

Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos keistųsi informacija, kuri yra esminė ar svarbi jų funkcijų ir pareigų vykdymui.

69 straipsnis

Priežiūros įgaliojimai

1. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros įgaliojimai, įskaitant tyrimo ir teisių gynimo priemonių taikymo įgaliojimus, būtini jų pareigoms pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 vykdyti.
2. 1 dalyje nurodyti įgaliojimai apima bent šiuos įgaliojimus:
 - a) galimybę susipažinti su bet kokios formos dokumentu arba kitais duomenimis, kurie, kompetentingos institucijos manymu, galėtų būti reikalingi jos pareigoms atlikti, ir gauti arba padaryti jų kopiją;
 - b) reikalauti ar prašyti iš kiekvieno asmens suteikti informaciją ir prirėkus pakviesti ir apklausti asmenį, siekiant gauti informacijos;
 - c) atlikti patikras arba tyrimus vietoje;
 - d) reikalauti pateikti esamus telefoninių pokalbių arba elektroninių pranešimų įrašus ar kitus duomenų srauto įrašus, kuriuos turi investicinė įmonė, kredito įstaiga ar kitas subjektas, reglamentuojamas šia direktyva arba Reglamentu (ES) Nr. 600/2014;
 - e) reikalauti užšaldyti ar areštuoti turtą arba reikalauti jų abiejų;
 - f) reikalauti laikinai uždrausti vykdyti profesinę veiklą;
 - g) reikalauti veiklos leidimus turinčių investicinių įmonių, reguliuojamų rinkų ir duomenų teikimo paslaugų teikėjų auditorių pateikti informaciją;
 - h) perduoti spręsti klausimus siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą;
 - i) leisti auditoriams ar ekspertams atlikti patikras ar tyrimus;
 - j) reikalauti ar prašyti pateikti informaciją, įskaitant visus reikiamus dokumentus, iš bet kurio asmens apie pozicijos, turimos įsigijus biržos prekių išvestinę finansinę priemonę, dydį ir tikslą ir apie turtą ar išsipareigojimus pagrindinėje rinkoje;

- k) reikalauti laikinai arba visam laikui nutraukti bet kokią veiklą ar veiksmus, kompetentingos institucijos nuomone, prieštaraujančius Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatomis ir įgyvendinant šią direktyvą priimtoms nuostatomis, bei užkirsti kelią tos praktikos ar veiksmų kartojimui;
- l) patvirtinti bet kokios rūšies priemonę, kurią taikant galima užtikrinti, kad investicinės įmonės, reguliuojamos rinkos ir kiti asmenys, kuriems taikoma ši direktyva arba Reglamentas (ES) Nr. 600/2014, nenutrūkstamai laikysis teisinių reikalavimų;
- m) reikalauti sustabdyti prekybą konkrečia finansine priemone;
- n) pašalinti finansinę priemonę iš prekybos reguliuojamoje rinkoje ar bet kurioje kitoje prekybos sistemoje;
- o) reikalauti, kad kiekvienas asmuo imtųsi veiksmų pozicijos ar rizikos dydžiui sumažinti;
- p) apriboti bet kurio asmens galimybę sudaryti biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sutartis, įskaitant pozicijų dydžio apribojimų, kurių asmuo turi visais atvejais laikytis, nustatymą pagal šios direktyvos 57 straipsnį;
- q) skelbti viešus pranešimus;
- r) reikalauti, kiek tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, pateikti esamus duomenų srauto įrašus, kuriuos turi telekomunikacijų operatorius, esant pagrįstam įtarimui, kad įvykdytas pažeidimas, ir kai tokie duomenys gali būti svarbūs tyrimui dėl šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimo;
- s) sustabdyti prekybą finansinėmis priemonėmis arba struktūrizuotais indėliais ar jų pardavimą, kai vykdomos Reglamento (ES) Nr. 600/2014 40, 41 arba 42 straipsnio sąlygos;
- t) sustabdyti prekybą finansinėmis priemonėmis ar struktūrizuotais indėliais ar jų pardavimą, kai investicinė įmonė nebuvo sukūrusi ar netaikė veiksmingos produkto patvirtinimo procedūros ar kitaip nesilaikė šios direktyvos 16 straipsnio 3 dalies;
- u) reikalauti pašalinti fizinį asmenį iš investicinės įmonės ar rinkos operatoriaus valdymo organo.

Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. valstybės narės Komisijai ir EVPRI pateikia įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais perkeliama 1 ir 2 dalys. Jos nepagrįstai nedelsdamos praneša Komisijai ir EVPRI apie bet kokius vėlesnius jų pakeitimus.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad būtų galima pagal nacionalinę teisę išmokėti kompensaciją arba imtis kitų teisių gynimo priemonių siekiant atlyginti bet kokius finansinius nuostolius ar žalą, patirtus dėl šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimo.

70 straipsnis

Sankcijos už pažeidimus.

1. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams, įskaitant tyrimo ir teisių gynimo priemonių taikymo įgaliojimus pagal 69 straipsnį ir valstybių narių teisei numatyti ir skirti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato administracinių sankcijų ir priemonių, taikomų už visus šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 bei nacionalinės teisės normų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014, pažeidimus, taikymo taisykles ir užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos galėtų šias sankcijas ir priemones taikyti, taip pat imasi visų priemonių, būtinų jų įgyvendinimui užtikrinti. Tokios sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasančios ir turi būti taikomos net ir už tuos pažeidimus, kurie nėra konkrečiai nurodyti 3, 4 ir 5 dalyse.

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų už pažeidimus, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę, taikymo. Tuo atveju valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. valstybės narės Komisijai ir EVPRI praneša apie įstatymus ir kitus teisės aktus, įskaitant susijusias baudžiamosios teisės nuostatas, kuriomis perkeliamas šis straipsnis. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos praneša Komisijai ir EVPRI apie bet kokius vėlesnius jų pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kai pareigos nustatytos investicinėms įmonėms, rinkos operatoriams, duomenų teikimo paslaugų teikėjams, kredito įstaigoms, kiek tai susiję su investicinėmis paslaugomis ar investicine veikla ir papildomomis paslaugomis, bei trečiųjų valstybių įmonių filialams, juos pažeidus sankcijos ir priemonės, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų tose srityse, kurios nėra suderintos šia direktyva, gali būti taikomos investicinių įmonių ir rinkos operatorių valdymo organų nariams ir bet kuriems kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimu būtų laikomas bent šių šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 600/2014. nuostatų pažeidimas:

a) šios direktyvos atžvilgiu:

- i) 8 straipsnio b punkto;
- ii) 9 straipsnio 1–6 dalių;
- iii) 11 straipsnio 1 ir 3 dalių;
- iv) 16 straipsnio 1–11 dalių;
- v) 17 straipsnio 1–6 dalių;
- vi) 18 straipsnio 1–9 dalių ir 18 straipsnio 10 dalies pirmo sakinio;
- vii) 19 ir 20 straipsnių;
- viii) 21 straipsnio 1 dalies;
- ix) 23 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių;
- x) 24 straipsnio 1–5 ir 7–10 dalių bei 24 straipsnio 11 dalies pirmos ir antros pastraipų;
- xi) 25 straipsnio 1–6 dalių;
- xii) 26 straipsnio 1 dalies antro sakinio ir 26 straipsnio 2 ir 3 dalių;
- xiii) 27 straipsnio 1–8 dalių;

- xiv) 28 straipsnio 1 ir 2 dalių;
- xv) 29 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos, 29 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos, 29 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio, 29 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos ir 29 straipsnio 5 dalies;
- xvi) 30 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, 30 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmo sakinio;
- xvii) 31 straipsnio 1 dalies, 31 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 31 straipsnio 3 dalies;
- xviii) 32 straipsnio 1 dalies, 32 straipsnio 2 dalies pirmos, antros bei ketvirtos pastraipų;
- xix) 33 straipsnio 3 dalies;
- xx) 34 straipsnio 2 dalies, 34 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio, 34 straipsnio 5 dalies pirmo sakinio, 34 straipsnio 7 dalies pirmo sakinio;
- xxi) 35 straipsnio 2 dalies, 35 straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos, 35 straipsnio 10 dalies pirmo sakinio;
- xxii) 36 straipsnio 1 dalies;
- xxiii) 37 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir antros pastraipos pirmo sakinio ir 37 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos;
- xxiv) 44 straipsnio 1 dalies ketvirtos pastraipos, 44 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio, 44 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ir 44 straipsnio 5 dalies b punkto;
- xxv) 45 straipsnio 1–6 ir 8 dalių;
- xxvi) 46 straipsnio 1 dalies, 46 straipsnio 2 dalies a ir b punktų;
- xxvii) 47 straipsnio;
- xxviii) 48 straipsnio 1–11 dalių;
- xxix) 49 straipsnio 1 dalies;
- xxx) 50 straipsnio 1 dalies;
- xxxi) 51 straipsnio 1–4 dalių ir 51 straipsnio 5 dalies antro sakinio;
- xxxii) 52 straipsnio 1 dalies, 52 straipsnio 2 dalies pirmos antros bei penktos pastraipų;
- xxxiii) 53 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių ir 53 straipsnio 6 dalies antros pastraipos pirmo sakinio, 53 straipsnio 7 dalies;

xxxiv) 54 straipsnio 1 dalies, 54 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 54 straipsnio 3 dalies;

xxxv) 57 straipsnio 1 ir 2 dalių, 57 straipsnio 8 dalies ir 57 straipsnio 10 dalies pirmos pastraipos;

xxxvi) 58 straipsnio 1–4 dalių;

xxxvii) 63 straipsnio 1, 3 bei 4 dalių;

xxxviii) 64 straipsnio 1–5 dalių;

xxxix) 65 straipsnio 1– 5 dalių;

xxxx) 66 straipsnio 1–4 dalių; ir

b) Reglamento (ES) Nr. 600/2014 atžvilgiu:

i) 3 straipsnio 1 ir 3 dalių;

ii) 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos;

iii) 6 straipsnio;

iv) 7 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pirmo sakinio;

v) 8 straipsnio 1, 3 ir 4 dalių;

vi) 10 straipsnio;

vii) 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pirmo sakinio ir 11 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos;

viii) 12 straipsnio 1 dalies;

ix) 13 straipsnio 1 dalies;

x) 14 straipsnio 1 dalies, 14 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio ir 14 straipsnio 3 dalies antro, trečio ir ketvirto sakinio;

xi) 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir antros pastraipos pirmo ir antro sakinių, 15 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio 4 dalies antro sakinio;

xii) 17 straipsnio 1 dalies antro sakinio;

xiii) 18 straipsnio 1 ir 2 dalių, 18 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio, 18 straipsnio 5 dalies pirmo sakinio, 18 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos, 18 straipsnio 8 ir 9 dalių;

- xiv) 20 straipsnio 1 dalies ir 20 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio;
- xv) 21 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių;
- xvi) 22 straipsnio 2 dalies;
- xvii) 23 straipsnio 1 ir 2 dalių;
- xviii) 25 straipsnio 1 ir 2 dalių;
- xix) 26 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos, 26 straipsnio 2–5 dalių, 26 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos, 26 straipsnio 7 dalies pirmos–penktos ir aštuntos pastraipų;
- xx) 27 straipsnio 1 dalies;
- xxi) 28 straipsnio 1 dalies ir 28 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos;
- xxii) 29 straipsnio 1 ir 2 dalių;
- xxiii) 30 straipsnio 1 dalies;
- xxiv) 31 straipsnio 2 ir 3 dalių;
- xxv) 35 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių;
- xxvi) 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių;
- xxvii) 37 straipsnio 1 ir 3 dalių;
- xxviii) 40, 41 ir 42 straipsnių.

4. Investicinių paslaugų teikimas ar investicinės veiklos vykdymas neturint reikalingo veiklos leidimo arba patvirtinimo pagal toliau nurodytas šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatas taip pat laikomas šios direktyvos ar Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimu:

- a) šios direktyvos 5 straipsnio, 6 straipsnio 2 dalies, 34 straipsnio, 35 straipsnio, 39 straipsnio, 44 straipsnio arba 59 straipsnio; arba
- b) Reglamento (ES) Nr. 600/2014 7 straipsnio 1 dalies trečio sakinio arba 11 straipsnio 1 dalies.

5. Jei nesilaikoma 69 straipsnio nuostatų dėl bendradarbiavimo vykdant tyrimą ar patikrą ir reikalavimų vykdymo, tai taip pat laikoma šios direktyvos pažeidimu.

6. Pažeidimų, nurodytų 3, 4 ir 5 dalyse, atvejais valstybės narės užtikrina, kad pagal nacionalinę teisę būtų numatyta, jog kompetentingos institucijos turi įgaliojimus imtis ir taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:

- a) viešas pranešimas, kuriame nurodomas fizinis ar juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis pagal 71 straipsnį;
- b) įsakymas fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir susilaikyti nuo pakartotinio pažeidimo;
- c) investicinei įmonei, rinkos operatoriui, kuriam suteiktas leidimas vykdyti DPS arba OPS veiklą, reguliuojamai rinkai, PSS, KIJT ir PATM – įstaigos veiklos leidimo panaikinimas arba sustabdymas pagal 8, 43 ir 65 straipsnius;
- d) laikinas arba, jei esama pakartotinių sunkių pažeidimų, nuolatinis draudimas bet kuriam investicinės įmonės valdymo organo nariui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, eiti valdymo pareigas investicinėse įmonėse;
- e) laikinas draudimas investicinei įmonei būti reguliuojamų rinkų arba DPS nare ar dalyve, OPS kliente;
- f) juridiniam asmeniui – maksimalios administracinės baudos, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta 2014 m. liepos 2 d., arba iki 10 % juridinio asmens bendros metinės apyvartos pagal naujausias turimas valdymo organo patvirtintas finansines ataskaitas; kai juridinis asmuo yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, kuri turi parengti konsoliduotą finansinę ataskaitą pagal Direktyvą 2013/34/ES, atitinkama bendra metine apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal atitinkamus pagal teisėkūros procedūrą priimamus apskaitos srities aktus, nurodytos naujausioje turimoje pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo patvirtintoje konsoliduotoje finansinėje ataskaitoje;
- g) fiziniam asmeniui – maksimalios administracinės baudos, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR, o valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta 2014 m. liepos 2 d.;
- h) maksimalios administracinės baudos, kurių suma būtų bent du kartus didesnė nei dėl pažeidimo gautos naudos suma, jeigu tokią naudą galima nustatyti, net ir tais atvejais, kai tai viršija f ir g punktuose nurodytas maksimalias sumas.

7. Valstybės narės gali suteikti kompetentingoms institucijoms įgaliojimus taikyti ne tik 6 dalyje nurodytų rūšių sankcijas arba taikyti sankcijas, kurios viršytų 6 dalies f, g ir h punktuose nurodytas sumas.

71 straipsnis

Sprendimų skelbimas

1. Valstybės narės nustato, kad kompetentingos institucijos kiekvieną sprendimą, kuriuo skiriama administracinė sankcija ar priemonė už Reglamento (ES) Nr. 600/2014 arba įgyvendinant šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, viešai paskelbtų oficialiose interneto svetainėse nepagrįstai nedelsdamos po to, kai apie tą sprendimą informuojamas asmuo, kuriam paskirta sankcija. Skelbime nurodoma bent informacija apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę. Ta pareiga netaikoma sprendimams, kuriais skiriamos tiriamojo pobūdžio priemonės.

Vis dėlto, kai kompetentinga institucija mano, kad juridinių asmenų tapatybės arba fizinių asmenų asmens duomenų viešas paskelbimas, kiekvienu atskiru atveju įvertinus tokių duomenų paskelbimo proporcingumą, yra neproporcingas arba kai paskelbimas kelia grėsmę finansų rinkų stabilumui ar tebevykstančiam tyrimui, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos taikytų vieną iš šių priemonių:

- a) atidėtų sprendimo skirti sankciją ar priemonę viešai paskelbimą iki tol, kai nebebus priežasčių jo neskelbti;
- b) viešai paskelbtų nuasmenintą sprendimą skirti sankciją ar priemonę tokiu būdu, kuris atitinka nacionalinę teisę, jei tokiu nuasmeninto sprendimo paskelbimu užtikrinama veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga;
- c) apskritai viešai neskelbtų sprendimo skirti sankciją ar priemonę, jeigu manoma, jog taikant a ir b punktuose nurodytas galimybes būtų nepakankamai užtikrinta:
 - i) jog nebus pakenkta finansų rinkų stabilumui;
 - ii) tokių sprendimų paskelbimo proporcingumas, kai laikoma, kad atitinkamos priemonės nėra svarbaus pobūdžio.

Tuo atveju, kai nusprendžiama viešai paskelbti nuasmenintą sprendimą dėl sankcijos ar priemonės, atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, kad per tą laikotarpį išnyks priežastys, dėl kurių reikėtų skelbti nuasmenintą sprendimą.

2. Kai sprendimas taikyti sankciją ar priemonę gali būti apskųstas atitinkamose teisminėse ar kitose institucijose, kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje taip pat nedelsdamos viešai paskelbia tokią informaciją ir bet kokią vėlesnę informaciją apie tokio skundo rezultatus. Be to, bet koks sprendimas, kuriuo panaikinamas ankstesnis sprendimas skirti sankciją ar kitą priemonę, taip pat viešai paskelbiamas.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį viešai paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų bent penkerių metų laikotarpį po jos paskelbimo. Į viešai paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje laikoma tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikytinomis duomenų apsaugos taisyklėmis.

Kompetentingos institucijos praneša EVPRI apie visas skirtingas, bet pagal 1 dalies c punktą viešai nepaskelbtas administracines sankcijas, įskaitant informaciją apie skundus dėl sankcijų ir šių skundų rezultatus. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos gautų informaciją apie bet kokias skirtingas baudžiamąsias sankcijas bei galutinį sprendimą dėl jų ir pateiktų tą informaciją EVPRI. EVPRI administruoja centrinę sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai kompetentingų institucijų keitimosi informacija tikslais. Ta duomenų bazė naudojasi tik kompetentingos institucijos ir ji atnaujinama remiantis kompetentingų institucijų pateikta informacija.

4. Valstybės narės kasmet pateikia EVPRI apibendrintą informaciją apie visas sankcijas ir priemones, skirtingas pagal 1 ir 2 dalis. Ta pareiga netaikoma tiriamojo pobūdžio priemonėms.

Valstybėms narėms pagal 70 straipsnį nusprendus nustatyti baudžiamąsias sankcijas už tame straipsnyje nurodytų nuostatų pažeidimus, jų kompetentingos institucijos kartą per metus EVPRI pateikia apibendrintus nuasmenintus duomenis apie visus vykdytus baudžiamuosius tyrimus ir paskirtas baudžiamąsias sankcijas. EVPRI informaciją apie paskirtas baudžiamąsias sankcijas skelbia metinėje ataskaitoje.

5. Kai kompetentinga institucija viešai paskelbia apie administracinę priemonę, sankciją arba baudžiamąją sankciją, ji tuo pačiu metu apie tai praneša EVPRI.

6. Kai paskelbta baudžiamoji ar administracinė sankcija susijusi su investicine įmone, rinkos operatoriumi, duomenų teikimo paslaugų teikėju, kredito įstaiga, kiek tai susiję su investicinėmis paslaugomis ir veikla ar papildomomis paslaugomis, ar trečiųjų valstybių įmonių filialais, kuriems veiklos leidimas išduotas pagal šią direktyvą, EVPRI į atitinkamą registrą įtraukia nuorodą apie viešai paskelbtą sankciją.

7. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, susijusius su šiame straipsnyje nurodyto informacijos pateikimo procedūromis ir formomis.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

72 straipsnis

Naudojimasis priežiūros įgaliojimais ir įgaliojimais taikyti sankcijas

1. Kompetentingos institucijos naudojasi priežiūros įgaliojimais, įskaitant tyrimo ir teisių gynimo priemonių taikymo įgaliojimus, nurodytus 69 straipsnyje, ir sankcijų taikymo įgaliojimus, nurodytus 70 straipsnyje, pagal savo atitinkamą nacionalinės teisės sistemą tokiu būdu:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis valdžios institucijomis;
- c) savo atsakomybe, laikantis 67 straipsnio 2 dalies deleguodamos atitinkamas funkcijas kitiems subjektams; arba
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad, naudodamosi sankcijų skyrimo įgaliojimais pagal 70 straipsnį ir nustatydamos administracinės sankcijos ar priemonės rūšį bei apimtį, kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, prireikus, įskaitant, į:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris konkrečiai nustatomas pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas ir grynąjį turtą;
- d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- e) trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius tiek, kiek juos galima nustatyti;
- f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį, nedarant poveikio poreikiui užtikrinti, kad tas asmuo atsilygintų už gautą pelną ar išvengtus nuostolius;

g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus.

Nustatydamas administracinių sankcijų ir priemonių rūšį ir apimtį, kompetentingos institucijos gali atsižvelgti ne tik į pirmoje pastraipoje nurodytus veiksnius, bet ir į papildomus veiksnius.

73 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų galima kompetentingoms institucijoms pranešti apie Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatų ir nacionalinės teisės nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, potencialius arba faktinius pažeidimus.

Pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės apima bent:

- a) konkrečias pranešimų apie potencialius arba faktinius pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras, įskaitant saugių komunikacijos kanalų tokiems pranešimams pateikti nustatymą;
- b) tinkamą finansų įstaigų darbuotojų, kurie praneša apie toje finansų įstaigoje padarytus pažeidimus, apsaugą bent nuo keršto, diskriminacijos ar kitokio pobūdžio nesąžiningo elgesio;
- c) asmens, kuris praneša apie pažeidimus, ir fizinio asmens, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, tapatybės apsaugą visais procedūros etapais, nebent tokius duomenis atskleisti reikalaujama pagal nacionalinę teisę vykstant tolesniam tyrimui arba administraciniam ar teisminiam procesui.

2. Valstybės narės reikalauja, kad investicinės įmonės, rinkos operatoriai, duomenų teikimo paslaugų teikėjai, kredito įstaigos, kiek tai susiję su investicinėmis paslaugomis ar veikla ir papildomomis paslaugomis, bei trečiųjų valstybių įmonių filialai taikytų tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai įstaigos viduje specialiu, nepriklausomu ir autonominiu kanalu galėtų pranešti apie potencialius ir faktinius pažeidimus.

74 straipsnis

Teisė apskūsti

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas sprendimas, priimtas laikantis Reglamento (ES) Nr. 600/2014 arba įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų laikantis šios direktyvos būtų tinkamai pagrįstas ir galėtų būti apskūstas teisme. Teisė pareikšti ieškinį teisme taikoma ir tada, kai, pateikus prašymą išduoti veiklos leidimą ir kartu pateikus visą reikalaujamą informaciją, per šešis mėnesius nepriimamas sprendimas dėl to prašymo.

2. Valstybės narės numato, kad, remiantis nacionaline teise, viena ar daugiau iš toliau nurodytų įstaigų, siekdamos apginti vartotojų interesus ir laikydamosi nacionalinės teisės, siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi Reglamento (ES) Nr. 600/2014 ir nacionalinių nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, taip pat galėtų kreiptis į teismą ar kompetentingą administracinę įstaigą:

- a) viešosios valdžios įstaigos ar jų atstovai;
- b) vartotojų organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti vartotojų interesus;
- c) profesinės organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti savo narius.

75 straipsnis

Neteisminės vartotojų skundų nagrinėjimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojų ginčų, susijusių su investicinių įmonių teikiamomis investicinėmis ir papildomomis paslaugomis, nagrinėjimui neteisimine tvarka būtų patvirtintos efektyvios ir veiksmingos skundų nagrinėjimo ir žalos atlyginimo procedūros, tinkamais atvejais panaudojant jau veikiančias įstaigas. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad visos investicinės įmonės priklausytų vienai ar daugiau tokių įstaigų, vykdančių tokias skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tos įstaigos aktyviai bendradarbiautų su analogiškais institucijomis kitose valstybėse narėse sprendžiant tarpvalstybinius ginčus.
3. Kompetentingos institucijos praneša EVPRI apie jų jurisdikcijoje taikomas 1 dalyje nurodytas skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras.

EVPRI visų neteisminių priemonių sąrašą skelbia savo interneto svetainėje ir jį nuolat atnaujina.

76 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi kompetentingose institucijose ar subjektuose, kuriems, vadovaujantis 67 straipsnio 2 dalimi, buvo deleguotos funkcijos, dirbantys ar dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu veikiantys auditoriai ir ekspertai būtų įpareigoti laikytis profesinės paslapties. Jie neatskleidžia jokios konfidencialios informacijos, kurią gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos santraukas ar bendrą informaciją, iš kurių nebūtų galima nustatyti duomenų apie atskiras investicines įmones, rinkos operatorius, reguliuojamas rinkas ar bet koki kitą asmenį, nederant poveikio nacionalinės baudžiamosios ar mokesčių teisės reikalavimams ar kitoms šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatomis.
2. Kai yra paskelbtas investicinės įmonės, rinkos operatoriaus ar reguliuojamos rinkos bankrotas arba ji (jis) priverstinai likviduojama (-as), konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiaisiais asmenimis, gali būti atskleista civilinio teismo proceso ar arbitražo metu, jei tai būtina procesui.
3. Nedarydamos poveikio nacionalinės baudžiamosios ar mokesčių teisės reikalavimų taikymui, kompetentingos institucijos, įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys, išskyrus pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 konfidencialią informaciją gaunančias kompetentingas institucijas, gali ją naudoti tik vykdydamos savo pareigas ir funkcijas, kompetentingos institucijos ją naudoja šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 taikymo srities mastu, o kitos valdžios institucijos, įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys ją naudoja tais tikslais, kuriais ši informacija jiems buvo suteikta, ir (arba) administracinių procedūrų ar teismo proceso, kurios (-is) konkrečiai siejasi su jų vykdomomis funkcijomis, tikslais. Vis dėlto informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais tikslais, jeigu informaciją perduodanti kompetentinga institucija, kita valdžios institucija, įstaiga ar asmuo leidžia tą daryti.
4. Bet kokiai pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 gautai ar perduotai konfidencialiai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinės paslapties laikymosi sąlygos. Nepaisant to, šiuo straipsniu neužkertamas kelias kompetentingoms institucijoms keisti konfidencialia informacija arba ją perduoti laikantis šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 ir kitų direktyvų arba reglamentų, taikomų investicinėms įmonėms, kredito įstaigoms, pensijų fondams, KIPVPS, AIF, draudimo ir perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms, reguliuojamoms rinkoms ar rinkos operatoriams, PSS, CVPD, arba gavus informaciją perdavusios kompetentingos institucijos, kitos valdžios institucijos ar įstaigos arba fizinio ar juridinio asmens sutikimą.
5. Šiuo straipsniu neužkertamas kelias kompetentingoms institucijoms keisti konfidencialia informacija, gauta ne iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ją perduoti, laikantis nacionalinės teisės.

77 straipsnis

Ryšiai su auditoriais

1. Valstybės narės numato bent tai, kad bet kuris asmuo, kuriam suteikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB ⁽¹⁾ apibrėžti įgaliojimai ir kuris investicinėje įmonėje, reguliuojamoje rinkoje arba duomenų pranešimo paslaugų teikėjo įmonėje vykdo Direktyvos 2013/34/ES 34 straipsnyje ar Direktyvos 2009/65/EB 73 straipsnyje apibūdintas užduotis ar kurią nors kitą teisės aktais apibūdintą užduotį, privalo nedelsdamas kompetentingoms institucijoms pranešti apie bet kurį tų užduočių vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kuris gali:

- a) būti esminis įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais nustatomos veiklos leidimų išdavimą reguliuojančios sąlygos ar kuriais konkrečiai reglamentuojama investicinių įmonių veikla, pažeidimas;
- b) pakenkti investicinei įmonei nenutrūkstamai vykdyti savo veiklą;
- c) motyvuoti atsisakymą patvirtinti finansines ataskaitas arba taikyti išlygas.

Tas asmuo taip pat privalo pranešti apie visus faktus ir sprendimus, apie kuriuos jis sužinojo vykdant pirmojoje pastraipoje nurodytas užduotis įmonėje, palaikančioje glaudžius ryšius su investicine įmone, kurioje jis vykdo tokią užduotį.

2. Tai, kad asmenys, įgalioti kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, gera valia praneša kompetentingoms institucijoms apie bet kurį 1 dalyje nurodytą faktą ar sprendimą, nėra laikoma jokių sutartinio ar teisinio apribojimo dėl informacijos atskleidimo pažeidimu, ir taip pasielgusiems asmenims netaikoma jokia atsakomybė.

78 straipsnis

Duomenų apsauga

Asmens duomenys, surinkti pagal šią direktyvą naudojantis priežiūros įgaliojimais, įskaitant tyrimo įgaliojimus, arba siekiant jais naudotis, tvarkomi pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, o atitinkamais atvejais taip pat pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

II SKYRIUS

Valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir bendradarbiavimas su EVPRI

79 straipsnis

Pareiga bendradarbiauti

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos viena su kita bendradarbiauja, jeigu to reikia vykdyti pareigas pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 pareigas ir naudojantis šioje direktyvoje ar Reglamente (ES) Nr. 600/2014 arba nacionalinėje teisėje nustatytais įgaliojimais.

Valstybėms narėms pagal 70 straipsnį nusprendus nustatyti baudžiamąsias sankcijas už tame straipsnyje nurodytų nuostatų pažeidimus, jos užtikrina, kad būtų įvestos atitinkamos priemonės, jog taikant kompetentingoms institucijoms būtų suteikti visi būtini įgaliojimai bendradarbiauti su teisminėmis institucijoms pagal savo jurisdikciją siekiant gauti specifinę informaciją, susijusią su baudžiamuoju tyrimu arba procesu, pradėtu dėl galimų šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 pažeidimų, taip pat teikti tokią pačią informaciją kitoms kompetentingoms institucijoms ir EVPRI ir taip vykdyti pareigą bendradarbiauti tarpusavyje ir su EVPRI šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais.

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

Kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Visų pirma jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ar priežiūrą.

Kompetentingos institucijos taip pat gali bendradarbiauti su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis siekdamos palengvinti baudų išieškojimą.

Siekiant palengvinti ir paspartinti bendradarbiavimą, ypač keitimąsi informacija, šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais valstybės narės paskiria vieną kompetentingą instituciją kontaktiniu punktu. Valstybės narės praneša Komisijai, EVPRI ir kitoms valstybėms narėms institucijų, įgaliotų pagal šią dalį gauti prašymus dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo, pavadinimus. EVPRI tų institucijų sąrašą skelbia savo interneto svetainėje ir jį nuolat atnaujina.

2. Kai, atsižvelgiant į priimančiosios valstybės narės vertybinių popierių rinkose susiklosčiusią situaciją, prekybos vietos, sudariusios susitarimus priimančiojoje valstybėje narėje, veikla tapo ypač reikšminga vertybinių popierių rinkos veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje, prekybos vietos buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos sudaro proporcingus bendradarbiavimo susitarimus.

3. Valstybės narės imasi visų būtinų administracinių ir organizacinių priemonių, siekdamos palengvinti 1 dalyje numatytos pagalbos teikimą.

Kompetentingos institucijos gali naudotis savo įgaliojimais bendradarbiavimo srityje net tuomet, kai tiriama veikla nėra jokių toje valstybėje narėje galiojančių taisyklių pažeidimas.

4. Kai kompetentinga institucija pagrįstai įtaria, kad kitos valstybės narės teritorijoje į jos priežiūros sritį nepatenkantys subjektai vykdo ar įvykdė šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 600/2014 nuostatomis prieštaraujančius veiksmus, ji apie tai kiek galima tiksliau praneša tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai ir EVPRI. Kompetentinga institucija, kuriai pranešta, imasi tinkamų veiksmų. Ji informuoja pranešusiąją kompetentingą instituciją ir EVPRI apie tokių veiksmų rezultatus ir, kiek įmanoma, apie reikšmingus tarpinius rezultatus. Ši dalis nedaro poveikio pranešančiosios kompetentingos institucijos kompetencijai.

5. Nedarant poveikio 1 ir 4 dalių taikymui, kompetentingos institucijos praneša EVPRI ir kitoms kompetentingoms institucijoms apie:

- a) prašymus sumažinti pozicijos dydį ar riziką laikantis 69 straipsnio 2 dalies o punkto;
- b) asmenų galimybės sudaryti su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusius sandorius apribojimus laikantis 69 straipsnio 2 dalies p punkto.

Atitinkamai atvejais pranešime pateikiama išsami informacija apie prašymą ar reikalavimą pagal 69 straipsnio 2 dalies j punktą, įskaitant asmens ar asmenų, kuriems jis skirtas, tapatybę, ir jo priežastis, taip pat nurodoma pagal 69 straipsnio 2 dalies p punktą nustatytų apribojimų taikymo sritis, įskaitant susijusį asmenį, nurodomos taikomos finansinės priemonės, asmens bet kuriuo metu turimų pozicijų ribos, išimty, kurias leidžiama taikyti pagal 57 straipsnį, ir jų priežastys.

Pranešimai pateikiami likus ne mažiau nei 24 valandoms iki numatyto veiksmų ar priemonių įsigaliojimo. Išimtinėmis aplinkybėmis kompetentinga institucija gali pateikti pranešimą likus mažiau nei 24 valandoms iki numatyto priemonės įsigaliojimo, kai pranešimo negalima pateikti likus 24 valandoms.

Kompetentinga valstybės narės institucija, kuri gauna pranešimą pagal šią dalį, gali imtis priemonių pagal 69 straipsnio 2 dalies o arba p punktą arba, kai yra įsitikinusi, kad priemonė būtina kitos kompetentingos institucijos tikslui pasiekti. Kompetentinga institucija laikydamosi šios dalies taip pat praneša, kai ji siūlo imtis priemonių.

Kai šios dalies pirmos pastraipos a arba b punktuose numatyti veiksmai yra susiję su didmeniniais energetikos produktais, kompetentinga institucija taip pat praneša Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrai, įsteigtai pagal Reglamentą (EB) Nr. 713/2009.

6. Apyvartinių taršos leidimų atveju kompetentingos institucijos turi bendradarbiauti su viešosios valdžios įstaigomis, kompetentingomis už neatidėliotinų sandorių ir aukcionų rinkų priežiūrą, ir su kompetentingomis institucijomis, registru administratoriais ir kitomis viešosios valdžios įstaigomis, kurioms pagal Direktyvą 2003/87/EB pavesta prižiūrėti, kaip laikomasi reikalavimų, siekiant užtikrinti, kad jos galėtų susidaryti konsoliduotą apyvartinių taršos leidimų rinkų vaizdą.

7. Žemės ūkio biržos prekių išvestinių finansinių priemonių atveju kompetentingos institucijos turėtų pranešti valdžios institucijoms, atsakingoms už prekių žemės ūkio rinkų priežiūrą, administravimą ir reguliavimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, ir bendradarbiauti su jomis.

8. Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai, pagal kuriuos sprendžiama, ar prekybos vietos veikla priimančioje valstybėje narėje gali būti laikoma ypač reikšminga vertybinių popierių rinkų veikimui ir investuotojų apsaugai toje priimančiojoje valstybėje narėje.

9. EVPRI rengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos bendradarbiavimo tvarkos standartinės formos, šablonai ir procedūros, kaip nurodyta 2 dalyje, projekte.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

80 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas vykdant priežiūros veiklą, patikras ar tyrimus vietoje

1. Vienos valstybės narės kompetentinga institucija gali kreiptis į kitos valstybės narės kompetentingą instituciją dėl bendradarbiavimo vykdant priežiūrą, atliekant tyrimą ar patikrą vietoje. Jeigu investicinės įmonės yra nuotolinės reguliuojamos rinkos narės arba dalyvės, reguliuojamos rinkos kompetentinga institucija gali nuspręsti į jas kreiptis tiesiogiai, apie tai atitinkamai informuodama nuotolinės narės ar dalyvės buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Kai kompetentinga institucija gauna prašymą dėl patikros vietoje ar tyrimo, neviršydama savo įgaliojimų, ji:

- a) pati atlieka patikras ar tyrimus;
- b) leidžia prašymą pateikusiai valdžios institucijai atlikti patikrą ar tyrimą;
- c) leidžia auditoriams ar ekspertams atlikti patikrą ar tyrimą.

2. Siekiant užtikrinti priežiūros praktikos konvergenciją, EVPRI gali dalyvauti priežiūros institucijų kolegijų veikloje, įskaitant patikras ar tyrimus vietoje, kuriuos bendrai atlieka dvi ar daugiau kompetentingų institucijų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 21 straipsnį.

3. EVPRI rengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustatoma informacija, kuria turi keistis kompetentingos institucijos bendradarbiaudamos atliekant priežiūrą, patikras ir tyrimus vietoje, projektus.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

4. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi kompetentingų institucijų bendradarbiavimui atliekant priežiūrą, tyrimus ir patikras vietoje, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

81 straipsnis

Informacijos mainai

1. Šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 tikslais pagal šios direktyvos 79 straipsnio 1 dalį kontaktiniais punktais paskirtos valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda viena kitai informaciją, leidžiančią kompetentingoms institucijoms, paskirtoms pagal šios direktyvos 67 straipsnio 1 dalį, vykdyti pareigas, nustatytas pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 priimtose nuostatose.

Informacijos mainus su kitomis kompetentingomis institucijomis pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 vykdančios kompetentingos institucijos perduodamos informaciją gali nurodyti, kad tokios informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

2. Pagal 79 straipsnio 1 dalį kontaktiniais punktais paskirtos kompetentingos institucijos informaciją, gautą pagal šio straipsnio 1 dalį ir 77 bei 88 straipsnius, gali perduoti 67 straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms. Jos neperduoda šios informacijos kitoms institucijoms ar fiziniams ar juridiniams asmenims be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo, ir tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą, išskyrus tinkamai pagrįstas aplinkybes. Pastaruoju atveju kontaktinis punktas nedelsdamas praneša apie tai informaciją perdavusiam kontaktiniam punktui.

3. 71 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos bei kitos institucijos ar fiziniai ir juridiniai asmenys, gavę konfidencialią informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį ar 77 ir 88 straipsnius, gali ją naudoti tik atlikdami savo pareigas, visų pirma:

- a) tikrindami, ar laikomasi investicinių įmonių veiklos vykdymo pradžią reglamentuojančių sąlygų, ir, remdamiesi konsoliduotais arba nekonsoliduotais duomenimis, pagerindami stebėjimą, kaip vykdoma tokia veikla, ypač kaip laikomasi Direktyva 9 2013/36/ES nustatytų kapitalo pakankamumo reikalavimų, administravimo bei apskaitos procedūrų ir nuostatų dėl vidaus kontrolės mechanizmų;
- b) stebėdami tinkamą prekybos vietų veikimą;
- c) taikydami sankcijas;
- d) kai paduodamas administracinis skundas dėl kompetentingų institucijų sprendimų;
- e) kai pagal 74 straipsnį pradedamas teisminis bylos nagrinėjimas;

f) kai naudojama 75 straipsnyje numatyta neteisminė investuotojų skundų nagrinėjimo tvarka.

4. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos keitimosi informacija standartinės formos, šablonai ir procedūros, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

5. Šiuo straipsniu, 76 ar 88 straipsniais nekludoma kompetentingai institucijai perduoti užduočių vykdymui skirtos konfidencialios informacijos EVPRI, Europos sisteminės rizikos valdybai, centriniams bankams, ECBS ir ECB kaip pinigų politiką vykdančioms institucijoms bei, atitinkamais atvejais, kitoms mokėjimų ir atsiskaitymų sistemų priežiūrą vykdančioms viešosios valdžios institucijoms. Atitinkamai tokiomis institucijoms ar įstaigoms neužkertamas kelias perduoti tokią informaciją kompetentingoms institucijoms, jeigu ji joms reikalinga vykdyti jų šioje direktyvoje arba Reglamente (ES) Nr. 600/2014 numatytas funkcijas.

82 straipsnis

Privalomas tarpininkavimas

1. Kompetentingos institucijos gali pranešti EVPRI apie atvejus, kai vienas iš toliau nurodytų prašymų buvo atmestas arba dėl jo nebuvo imtasi veiksmų per pagrįstą laiką:

a) prašymas vykdyti priežiūros veiklą, atlikti tyrimą ar patikrą vietoje, kaip numatyta 80 straipsnyje; arba

b) prašymas keistis informacija, kaip numatyta 81 straipsnyje.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais EVPRI gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį, nedarant poveikio šios direktyvos 83 straipsnyje numatytoms galimybėms atsisakyti imtis veiksmų dėl prašymo suteikti informaciją ir EVPRI galimybei imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 17 straipsnį.

83 straipsnis

Atsisakymas bendradarbiauti

Kompetentinga institucija gali atsisakyti vykdyti prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą, patikrą vietoje ar priežiūrą, kaip numatyta 84 straipsnyje, arba keistis informacija, kaip numatyta 81 straipsnyje, tik kai:

a) prašymą gavusios valstybės narės institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl tos pačios veikos ir tų pačių asmenų;

b) prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis sprendimas dėl tų pačių asmenų ir tos pačios veiklos.

Tokio atsisakymo atveju kompetentinga institucija atitinkamai apie tai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai ir EVPRI, pateikdama kuo išsamesnę informaciją.

84 straipsnis

Konsultacijos iki veiklos leidimo išdavimo

1. Prieš suteikiant investicinei įmonei veiklos leidimą, su kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi tuomet, kai ši investicinė įmonė yra vienas iš šių subjektų:

- a) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios investicinės įmonės, rinkos operatoriaus ar kredito įstaigos patrunuojamoji įmonė;
- b) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios investicinės įmonės ar kredito įstaigos patrunuojančios įmonės patrunuojamoji įmonė;
- c) subjektas, kontroliuojamas to paties fizinio ar juridinio asmens, kuris kontroliuoja kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusią investicinę įmonę ar kredito įstaigą.

2. Prieš suteikiant investicinei įmonei arba rinkos operatoriui veiklos leidimą, su valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų ar draudimo įmonių veiklos priežiūrą, konsultuojamasi tuomet, kai ši investicinė įmonė arba rinkos operatorius yra vienas iš šių subjektų:

- a) Sąjungoje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos ar draudimo įmonės patrunuojamoji įmonė;
- b) Sąjungoje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos ar draudimo įmonės patrunuojančiosios įmonės patrunuojamoji įmonė;
- c) subjektas, kontroliuojamas to paties fizinio ar juridinio asmens, kuris kontroliuoja Sąjungoje veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą ar draudimo įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos viena su kita konsultuojasi, visų pirma, tada, kai vertina akcininkų ar narių tinkamumą bei kitą tos pačios grupės subjektą valdančiai įmonei faktiškai vadovujančių asmenų reputaciją ir patirtį. Prieš išduodamos veiklos leidimą ir vertindamos, ar laikomasi veiklai taikomų reikalavimų, jos keičiasi kitoms dalyvaujančioms kompetentingoms institucijoms aktualia informacija apie akcininkų ar narių tinkamumą bei įmonei faktiškai vadovujančių asmenų reputaciją ir patirtį.

4. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikomi konsultacijoms su kitomis kompetentingomis institucijomis prieš suteikiant leidimą, projektus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

85 straipsnis

Priimančiosios valstybės narės įgaliojimai

1. Statistikos tikslais priimančiosios valstybės narės gali numatyti, kad kompetentinga institucija gali reikalauti, jog visos investicinės įmonės, turinčios jų teritorijose filialus, joms reguliariai teiktų ataskaitas apie tų filialų veiklą.

2. Vykdydamos šioje direktyvoje nustatytas pareigas, priimančiosios valstybės narės numato, kad kompetentinga institucija gali reikalauti, jog investicinių įmonių filialai pateiktų informaciją, būtiną prižiūrėti, kaip jie laikosi priimančiosios valstybės narės nustatytų standartų, taikomų 35 straipsnio 8 dalyje numatytais atvejais. Tie reikalavimai negali būti griežtesni už tuos, kuriuos ta pati valstybė narė taiko įsisteigusioms įmonėms, prižiūradama kaip jos laikosi tų pačių standartų.

86 straipsnis

Atsargumo priemonės, kurių imasi priimančiosios valstybės narės

1. Kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių tikėti, kad, naudodamasi laisve teikti paslaugas, investicinė įmonė, vykdanči savo veiklą jos teritorijoje, ar investicinė įmonė, turinti jos teritorijoje savo filialą, pažeidžia taikant pagal šią direktyvą priimtose nuostatose nustatytas pareigas, kurios nesuteikia priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atitinkamų įgaliojimų, ji apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Jei, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, arba dėl to, kad tos priemonės pasirodė nepakankamos, investicinė įmonė toliau veikia aiškiai pažeisdama priimančiosios valstybės narės investuotojų interesus ar kenkdama tinkamam rinkų veikimui:

- a) priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, imasi visų tinkamų priemonių, kurių reikia investuotojams ir tinkamam rinkų veikimui apsaugoti, kurios apima galimybę užkirsti kelią investicinėms įmonėms pažeidėjoms toliau vykdyti sandorius jų teritorijose. Apie tokias priemones nepagrįstai nedelsiant informuojama Komisija ir EVPRI; ir
- b) priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

2. Kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad jos teritorijoje savo filialą turinti investicinė įmonė pažeidžia toje valstybėje narėje vadovaujantis šia direktyva priimtas įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, suteikiančias priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms įgaliojimus, tos institucijos reikalauja, kad atitinkama investicinė įmonė liautųsi vykdyti tokią neteisėtą veiklą.

Jeigu atitinkama investicinė įmonė nesiima reikiamų veiksmų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos imasi visų tinkamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad atitinkama investicinė įmonė liautųsi vykdyti tokią neteisėtą veiklą. Buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešama apie tų priemonių pobūdį.

Kai, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi priimančioji valstybė narė, investicinė įmonė toliau pažeidžia buveinės valstybėje narėje galiojančias pirmoje pastraipoje nurodytas įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, imasi visų tinkamų priemonių, kurių reikia investuotojams ir tinkamam rinkų veikimui apsaugoti. Apie tokias priemones nepagrįstai nedelsiant informuojamos Komisija ir EVPRI.

Be to, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

3. Kai reguliuojamos rinkos, DPS ar OPS priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių manyti, kad tokia reguliuojama rinka, DPS ar OPS pažeidžia pagal šią direktyvą priimtose nuostatose nustatytas pareigas, ji apie tai praneša reguliuojamos rinkos ar DPS ar OPS buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

Kai, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, arba dėl to, kad tos priemonės pasirodė nepakankamos, ta reguliuojama rinka, OPS ar DPS toliau veikia aiškiai pažeisdama priimančiosios valstybės narės investuotojų interesus ar kenkdama tinkamam rinkų veikimui, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, informavusi buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, imasi visų tinkamų priemonių, kurių reikia investuotojams ir tinkamam rinkų veikimui apsaugoti, kurios apima galimybę uždrausti minėtai reguliuojamai rinkai, OPS ar DPS teikti savo paslaugas nuotoliniams nariams ar dalyviams, įsisteigusiems priimančiojoje valstybėje narėje. Apie tokias priemones nepagrįstai nedelsiant informuojamos Komisija ir EVPRI.

Be to, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

4. Bet kokia priemonė, patvirtinta vadovaujantis 1, 2 ir 3 dalimis ir susijusi su investicinei įmonei ar reguliuojamai rinkai taikomomis sankcijomis ar jų veiklos apribojimais, turi būti tinkamai pagrįsta ir apie tai turi būti pranešta atitinkamai investicinei įmonei ar reguliuojamai rinkai.

87 straipsnis

Bendradarbiavimas ir keitimasis informacija su EVPRI

1. Šios direktyvos tikslais kompetentingos institucijos bendradarbiauja su EVPRI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.

2. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos suteikia EVPRI visą informaciją, būtiną jos užduotims vykdyti pagal šią direktyvą bei Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 bei 36 straipsnius.

III SKYRIUS

Bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis

88 straipsnis

Informacijos mainai su trečiosiomis valstybėmis

1. Valstybės narės ir, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 33 straipsniu, EVPRI gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatyti informacijos mainai su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis tik tuo atveju, jeigu atskleidžiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos yra bent lygiavertės reikalaujamos pagal 76 straipsnį. Tokie informacijos mainai turi būti skirti tų kompetentingų institucijų užduotims vykdyti.

Valstybė narė asmens duomenis trečiajai valstybei perduoda pagal Direktyvos 95/46/EB IV skyrių.

EVPRI asmens duomenis trečiajai valstybei perduoda pagal Reglamento (ES) Nr. 45/2001 9 straipsnį.

Taip pat valstybės narės ir EVPRI gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatyti informacijos mainai su trečiųjų valstybių institucijomis, įstaigomis ir fiziniiais ar juridiniais asmenimis, atsakingais už vieną ar daugiau iš šių veiklos rūšių:

a) kredito įstaigų, kitų finansų įstaigų bei draudimo įmonių priežiūrą ir finansų rinkų priežiūrą;

b) investicinių įmonių likvidavimą, bankrotą ir kitas panašias procedūras;

- c) teisės aktais numatyto investicinių įmonių, kitų finansų įstaigų, kredito įstaigų ir draudimo įmonių finansinių ataskaitų audito atlikimą, kai jie vykdo priežiūros funkcijas, ar kompensavimo sistemų administravimą, kai jie vykdo savo funkcijas;
- d) įstaigų, susijusių su investicinių įmonių likvidavimu, bankrotu ir kitomis panašiomis procedūromis, priežiūrą;
- e) asmenų, kuriems pavesta vykdyti teisės aktais numatytą draudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą, priežiūrą;
- f) asmenų, veikiančių apyvartinių taršos leidimų rinkose, priežiūrą siekiant užtikrinti konsoliduotą finansų ir neatidėliotinių sandorių rinkų apžvalgą;
- g) asmenų, veikiančių žemės ūkio biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkose, priežiūrą siekiant užtikrinti konsoliduotą finansų ir neatidėliotinių sandorių rinkų apžvalgą.

Trečioje pastraipoje nurodyti bendradarbiavimo susitarimai gali būti sudaromi tik tuo atveju, jeigu atskleidžiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos yra bent lygiavertės reikalaujamos pagal 76 straipsnį. Tokie informacijos mainai yra skirti tų institucijų, įstaigų, fizinių ar juridinių asmenų užduotims vykdyti. Kai bendradarbiavimo susitarime numatyta, kad valstybė narė gali perduoti asmens duomenis, ji turi laikytis Direktyvos 95/46/EB IV skyriaus, o jei perduodant duomenis dalyvauja EVPRI – Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

2. Kai informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji negali būti atskleista be aiškaus ją pateikusių kompetentingų institucijų sutikimo, o atitinkamais atvejais ji gali būti atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems tos institucijos davė sutikimą. Ta pati nuostata taikoma trečiosios valstybės kompetentingos institucijos pateiktai informacijai.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI AKTAI

89 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 2 straipsnio 3 dalyje, 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto antroje pastraipoje, 4 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnio 12 dalyje, 23 straipsnio 4 dalyje, 24 straipsnio 13 dalyje, 25 straipsnio 8 dalyje, 27 straipsnio 9 dalyje, 28 straipsnio 3 dalyje, 30 straipsnio 5 dalyje, 31 straipsnio 4 dalyje, 32 straipsnio 4 dalyje, 33 straipsnio 8 dalyje, 53 straipsnio 4 dalyje, 52 straipsnio 4 dalyje, 58 straipsnio 6 dalyje, 64 straipsnio 7 dalyje, 65 straipsnio 7 dalyje ir 79 straipsnio 8 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 3 dalyje, 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto antroje pastraipoje, 4 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnio 12 dalyje, 23 straipsnio 4 dalyje, 24 straipsnio 13 dalyje, 25 straipsnio 8 dalyje, 27 straipsnio 9 dalyje, 28 straipsnio 3 dalyje, 30 straipsnio 5 dalyje, 31 straipsnio 4 dalyje, 32 straipsnio 4 dalyje, 33 straipsnio 8 dalyje, 53 straipsnio 4 dalyje, 52 straipsnio 4 dalyje, 58 straipsnio 6 dalyje, 64 straipsnio 7 dalyje, 65 straipsnio 7 dalyje ir 79 straipsnio 8 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 2 straipsnio 3 dalį, 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto antrą pastraipą, 4 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 1 dalį, 16 straipsnio 12 dalį, 23 straipsnio 4 dalį, 24 straipsnio 13 dalį, 25 straipsnio 8 dalį, 27 straipsnio 9 dalį, 28 straipsnio 3 dalį, 30 straipsnio 5 dalį, 31 straipsnio 4 dalį, 32 straipsnio 4 dalį, 33 straipsnio 8 dalį, 53 straipsnio 4 dalį, 52 straipsnio 4 dalį, 58 straipsnio 6 dalį, 64 straipsnio 7 dalį, 65 straipsnio 7 dalį ir 79 straipsnio 8 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

90 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Anksčiau nei 2019 m. kovo 3 d. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie:

- a) tai, kaip veikia organizuotos prekybos sistemos, įskaitant tai, kaip jos specifiniu būdu naudoja tarpininko suderintus sandorius (angl. *matched principal trading*), atsižvelgiant į kompetentingų institucijų sukauptą priežiūros patirtį, į OPS, turinčių veiklos Sąjungoje leidimą, skaičių ir joms tenkančią rinkos dalį, be kita ko, išnagrinėjant, ar reikia keisti OPS apibrėžtį ir ar OPS kategorijai tebėra priskiriamos reikiamos finansinės priemonės;
- b) tai, kaip veikia MVĮ augimo rinkoms taikoma tvarka atsižvelgiant į DPS, kurios įregistruotos kaip MVĮ augimo rinka, skaičių, jose veikiančių emitentų skaičių ir atitinkamas prekybos apimtis.

Be kita ko, ataskaitoje įvertinama, ar 33 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta ribinė vertė tebėra tinkama minimali vertė siekiant šioje direktyvoje nurodytų MVĮ augimo rinkų tikslų;

- c) reikalavimų dėl algoritminės prekybos, įskaitant didelio dažnio algoritminę prekybą, poveikį;
- d) tam tikrų produktų ar praktikų draudimo priemonių taikymo patirtį atsižvelgiant į tai, kiek kartų jos buvo taikytos ir į jų poveikį;
- e) administracinių ir baudžiamųjų sankcijų taikymą, ypač poreikį labiau suderinti administracines sankcijas, nustatomas už šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 600/2014 nustatytų reikalavimų pažeidimą;
- f) pozicijų apribojimų ir pozicijų valdymo poveikį likvidumui, piktnaudžiavimui rinka ir tinkamai kainodarai bei atsiškaiymo sąlygoms biržos prekių išvestinių finansinių priemonių rinkose;
- g) reguliuojamų rinkų, DPS, OPS ir PSS skaidrumo iki ir po sandorio sudarymo duomenų kainų raidą;
- h) reikalavimo atskleisti mokesčius, komisinius ir nepiniginį atlygį, gaunamus už klientui teikiamas investicines ar papildomas paslaugas pagal šios direktyvos 24 straipsnio 9 dalį, taikymo poveikį, be kita ko, tinkamam konsultacijų dėl tarpvalstybinio investavimo vidaus rinkos veikimui.

2. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai apie konsoliduotos informacinės juostos, nustatytos pagal V antraštinę dalį, veikimą. Su 65 straipsnio 1 dalies nuostatomis susijusi ataskaita pateikiama ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 3 d. Su 65 straipsnio 2 dalies nuostatomis susijusi ataskaita pateikiama ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 3 d.

Pirmoje pastraipoje nurodytose ataskaitose įvertinamas konsoliduotos informacinės juostos veikimas atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

- a) konsoliduotos informacijos po sandorio sudarymo, apimančios visus sandorius, neatsižvelgiant į tai, ar jie vykdomi prekybos vietose, prieinamumą ir savalaikiškumą;
- b) aukštos kokybės visos ir dalinės informacijos po sandorio sudarymo, pateikiamos tokiais formatais, kurie būtų lengvai prieinami rinkos dalyviams ir kuriais jie galėtų lengvai naudotis pagrįstomis komercinėmis sąlygomis, prieinamumą ir savalaikiškumą.

Jei Komisija padaro išvadą, kad KIJT neteikia informacijos tokiu būdu, kuris atitinka antroje pastraipoje nustatytus kriterijus, ji kartu su savo ataskaita pateikia prašymą EVPRI pradėti derybų procedūrą siekiant taikant EVPRI vykdomą viešųjų pirkimų procedūrą paskirti komercinį subjektą, valdantį konsoliduotą informacinę juostą. Gavusi Komisijos prašymą, EVPRI jame išdėstytais sąlygomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ pradeda šią procedūrą.

3. Jei pradedama 2 dalyje nurodyta procedūra, Komisijai pagal 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šios direktyvos 59–65 straipsnių ir I priedo D skirsnio bei Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalies 19 punkto pakeitimo, nurodant priemones, kuriomis:

- a) numatoma sutarties su komerciniu subjektu, valdančiu konsoliduotą informacinę juostą, trukmė ir sutarties pratęsimo bei naujos viešųjų pirkimų procedūros inicijavimo procesas bei sąlygos;
- b) nustatoma, kad komercinis subjektas, valdantis konsoliduotą informacinę juostą, tai daro vienas ir kad jokiam kitam subjektui neleidžiama veikti kaip KIJT pagal 59 straipsnį;
- c) EVPRI suteikiami įgaliojimai užtikrinti, kad viešųjų pirkimų būdu paskirtas komercinis subjektas, valdantis konsoliduotą informacinę juostą, laikytųsi viešųjų pirkimų konkurso sąlygų;
- d) užtikrinama, kad komercinio subjekto, valdančio konsoliduotą informacinę juostą, pateikta informacija po sandorio sudarymo būtų aukštos kokybės, pateikiama rinkos dalyviams lengvai prieinamais bei lengvai naudojamais formatais ir būtų konsoliduotos formos, apimančios visą rinką;
- e) užtikrinama, kad informacija po sandorio sudarymo būtų pateikta pagrįstomis komercinėmis sąlygomis, būtų tiek konsoliduota, tiek nekonsoliduota, taip pat atitiktų tos informacijos naudotojų visoje Sąjungoje poreikius;
- f) užtikrinama, kad per EVPRI vykdomą viešojo pirkimo procedūrą paskirtas komercinis subjektas, valdantis konsoliduotą informacinę juostą, su prekybos vietos ir PSS duomenimis galėtų susipažinti už pagrįstą kainą;
- g) nustatoma tvarka, taikytina tuo atveju, kai per viešųjų pirkimų procedūrą paskirtas komercinis subjektas, valdantis konsoliduotą informacinę juostą, neįvykdo viešųjų pirkimų konkurso sąlygų;
- h) nustatoma tvarka, taikoma tuo atveju, kai nesinaudojama šios dalies b punkte numatytais įgaliojimais arba nepaskiriamas subjektas per viešųjų pirkimų procedūrą, bet pagal 59 straipsnį įgaliojimai KIJT gali toliau valdyti konsoliduotą informacinę juostą, kol bus užbaigta nauja viešųjų pirkimų procedūra ir bus paskirtas komercinis subjektas konsoliduotai informacinei juostai valdyti.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

4. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 1 d. Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI ir Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra, parengia ataskaitą, kurioje įvertina Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnyje nustatytų tarpuskaitos pareigų ir jo 11 straipsnio 3 dalyje nustatytų rizikos mažinimo būdų taikymo energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartims pagal I priedo C skirsnio 6 punktą ir šių sutarčių įtraukimo į tarpuskaitos ribos apskaičiavimą pagal jo 10 straipsnį galimą poveikį energijos kainoms ir energijos rinkos veikimui, taip pat tokio sprendimo pagrįstumą bei naudą, susijusią su sandorio šalies ir sisteminės rizikos mažinimu, ir su juo susijusias tiesiogines sąnaudas.

Jei Komisija mano, kad tų nuostatų taikymas toms sutartims nebūtų pagrįstas ir naudingas, ji, jei tinkama, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Komisijai pagal šios direktyvos 89 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šios direktyvos 95 straipsnio 1 dalyje nurodytas 42 mėnesių laikotarpis būtų vieną kartą pratęstas dvejais metais ir vieną kartą vieneriais metais.

91 straipsnis

Direktyvos 2002/92/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2002/92/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus šios direktyvos IIIA skyriuje numatytus atvejus, jei tą veiklą vykdo draudimo įmonė arba draudimo įmonės darbuotojas, veikiantis tos draudimo įmonės atsakomybe, ji nėra laikoma draudimo tarpininkavimu ar draudimo produktų platinimu.“;

b) papildoma šiuo punktu:

„(13) IIIA skyriaus tikslais, „draudimo principu pagrįstas investicinis produktas“ – draudimo produktas, kuris turi termino arba išperkamojo vertę, kuri visiškai arba iš dalies tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo rinkos svyravimų ir tokiu produktu nelaikoma:

- a) ne gyvybės draudimo produktai, išvardyti Direktyvos 2009/138/EB I priede (ne gyvybės draudimo grupės);
- b) gyvybės draudimo produktai, kai išmokos pagal sutartį išmokamos tik mirties atveju arba neįgalumo dėl sužalojimo, ligos ar negalios atveju;
- c) pensijų produktai, kurių pagal nacionalinę teisę pripažinta pirminė paskirtis yra užtikrinti investuotojui pajamas išėjus į pensiją ir kurie suteikia investuotojui teisę į tam tikras išmokas;
- d) profesinių pensijų sistemos, kurios oficialiai pripažintos ir patenka į Direktyvos 2003/41/EB arba Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį;
- e) tam tikri pensijų produktai, kurių atžvilgiu pagal nacionalinės teisės aktus reikalaujama, kad darbdavys į juos mokėtų finansines įmokas, ir nei darbdavys, nei darbuotojas negali pasirinkti pensijų produkto arba teikėjo.“;

2) įterpiamas šis skyrius:

„III A SKYRIUS

Papildomi vartotojų apsaugos reikalavimai, susiję su draudimo principu pagrįstais investiciniais produktais

13a straipsnis

Taikymo sritis

Taikant 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą išimtį, šiuo skyriumi nustatomi papildomi reikalavimai, taikomi draudimo tarpininkavimo veiklai ir draudimo įmonių vykdomam tiesioginiam pardavimui, kai jis atliekamas parduodant draudimo principu pagrįstus investicinius produktus. Ta veikla toliau vadinama draudimo produktų platinimo veikla.

13b straipsnis

Interesų konfliktų prevencija

Draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė išlaiko ir taiko veiksmingas organizacines ir administracines priemones, siekdami imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų interesų konfliktų, apibrėžtų 13c straipsnyje, daromam žalingam poveikiui klientų interesams išvengti.

13c straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo tarpininkai ir draudimo įmonės imtųsi visų tinkamų veiksmų, siekdami nustatyti interesų konfliktus, kurių kyla vykdant draudimo produktų platinimo veiklą tarp tų draudimo tarpininkų ar įmonių, įskaitant jų vadovus, darbuotojus ir priklausomus draudimo tarpininkus, arba tiesiogiai ar netiesiogiai su jais kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir tų draudimo tarpininkų ar įmonių klientų arba tarp vieno kliento ir kito kliento.

2. Jeigu pagal 13b straipsnį draudimo tarpininko ar draudimo įmonės taikytos interesų konfliktų valdymo organizacinės ar administracinės priemonės yra nepakankamos, siekiant patikimai užtikrinti, kad būtų užkirstas kelias grėsmei, jog bus padaryta žala kliento interesams, prieš imdamasis kliento vardu veiklos tas draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė aiškiai atskleidžia klientui interesų konflikto bendrą pobūdį ir (arba) priežastis.

3. Komisijai pagal 13e straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

- a) nustatomi veiksmai, kurių pagrįstai galėtų imtis draudimo tarpininkai arba draudimo įmonės, kad vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą nustatytų interesų konfliktus, užkirstų jiems kelią, juos valdytų ir atskleistų apie juos informaciją;
- b) nustatomi tinkami interesų konfliktų, galinčių pažeisti draudimo tarpininko ar draudimo įmonės esamų ar potencialių vartotojų interesus, tipų nustatymo kriterijai.

13d straipsnis

Bendrieji principai ir klientų informavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vykdydamas draudimo produktų platinimo veiklą draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, vadovaudamiesi savo klientų interesais.

2. Visa informacija, įskaitant draudimo tarpininko arba draudimo įmonės rinkodaros pranešimus, skirta esamiems ar potencialiems vartotojams, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Jei konkretaus pranešimo paskirtis – rinkodara, tai turi būti aiškiai matoma.

3. Valstybės narės gali uždrausti priimti arba gauti mokesčius, komisinius arba bet kokią piniginių atlygi, kuriuos draudimo tarpininkams arba draudimo įmonėms moka arba teikia trečiasis asmuo arba jo vardu veikiantis asmuo už draudimo principais pagrįstų investicinių produktų pardavimą klientams.

13e straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 13c straipsnyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13c straipsnyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 13c straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsimas trimis mėnesiais.“

92 straipsnis

Direktyvos 2011/61/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2011/61/ES iš dalies keičiama taip:

- 1) 4 straipsnio 1 dalies r punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„vii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV teikia 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas;“;

- 2) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) antraštė pakeičiama taip:

„Kitose valstybėse narėse įsteigtų ES AIF valdymo ir paslaugų teikimo kitose valstybėse narėse sąlygos“;

- b) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų tiesiogiai arba įsteigęs filialą:

- a) valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje, jei AIFV yra suteiktas leidimas valdyti tokio tipo AIF;

- b) teikti kitoje valstybėje narėje 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas, kurioms teikti jis turi veiklos leidimą.

2. AIFV, pirmą kartą ketinantis vykdyti veiklą ir teikti paslaugas, nurodytas 1 dalyje, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia tokią informaciją:

- a) valstybę narę, kurioje jis ketina valdyti AIF tiesiogiai arba įsteigti filialą ir (arba) teikti 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas;
- b) veiklos programą, visų pirma nurodydamas paslaugas, kurias ketina teikti, ir (arba) AIF, kuriuos ketina valdyti.“.

93 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės tas nuostatas taiko nuo 2017 m. sausio 3 d., išskyrus nuostatas, kuriomis perkeliama 65 straipsnio 2 dalis, kurios taikomos nuo 2018 m. rugsėjo 3 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas, kurios šia direktyva panaikinamos, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Tokios nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės 92 straipsnyje nurodytas nuostatas taiko nuo 2015 m. liepos 3 d.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai ir EVPRI priimtų šios direktyvos taikymo srities pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

94 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2004/39/EB su pakeitimais, padarytais šios direktyvos III priedo A dalyje išvardytais aktais, panaikinama nuo 2017 m. sausio 3 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms dėl šios direktyvos III priedo B dalyje nustatytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminų.

Nuorodos į Direktyvą 2004/39/EB arba į Direktyvą 93/22/EEB laikomos nuorodomis į šią direktyvą arba į Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 ir skaitomos vadovaujantis šios direktyvos IV priede pateikta atitikties lentele.

Nuorodos į Direktyvos 2004/39/EB arba į Direktyvos 93/22/EEB apibrėžtis ar straipsnius laikomos nuorodomis į atitinkamas šios direktyvos apibrėžtis ar straipsnius.

95 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Iki 2020 m. liepos 3 d.:

- a) Reglamento (ES) Nr. 648/2012 [ERIR] 4 straipsnyje nustatytos tarpuskaitos pareigos ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalyje nustatyti rizikos mažinimo būdai netaikomi energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartims pagal I priedo C skirsnio 6 punktą, sudarytoms ne finansų sandorio šalių, kurios atitinka Reglamento (ES) Nr. 648/2012 10 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, arba ne finansų sandorio šalių, kurioms investicinės įmonės veiklos leidimas pirmą kartą suteiktas ne anksčiau kaip 2017 m. sausio 3 d.; ir

- b) tokios energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartys pagal I priedo C skirsnio 6 punktą nelaikomos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis taikant Reglamento (ES) Nr. 648/2012 10 straipsnyje nustatytą tarpuskaitos ribą.

Šioms energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartims pagal I priedo C skirsnio 6 punktą, kurioms taikoma pirmoje pastraipoje nustatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, taikomi visi kiti Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyti taikytini reikalavimai.

2. 1 dalyje nurodytą išimtį leidžia taikyti atitinkama kompetentinga institucija. Kompetentinga institucija praneša EVPRI apie energetikos išvestinių finansinių priemonių sutartis pagal I priedo C skirsnio 6 punktą, kurių atžvilgiu leista taikyti išimtį pagal 1 dalį, o EVPRI savo interneto svetainėje viešai paskelbia tų sutarčių sąrašą.

96 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

97 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

PASLAUGŲ IR VEIKLOS BEI FINANSINIŲ PRIEMONIŲ SĄRAŠAS

A SKIRSNIS

Investicinės paslaugos ir veikla

- 1) Pavedimų, susijusių su viena ar daugiau finansinių priemonių, priėmimas ir perdavimas.
- 2) Pavedimų vykdymas klientų vardu.
- 3) Sandorių vykdymas savo sąskaita.
- 4) Portfelio valdymas.
- 5) Konsultacijos dėl investicijų.
- 6) Finansinių priemonių emisijos organizavimas ir vykdymas ir (arba) finansinių priemonių išplatrinimas įsipareigojus supirkti likutį (angl. *firm commitment*).
- 7) Finansinių priemonių išplatrinimas neįsipareigojus supirkti likutį.
- 8) DPS valdymas.
- 9) OPS valdymas.

B SKIRSNIS

Papildomos paslaugos

- 1) Finansinių priemonių saugojimas ir administravimas klientų sąskaita, įskaitant turto saugojimą ir susijusias paslaugas, pvz., grynųjų pinigų ar įkeisto turto valdymą, išskyrus vertybinių popierių sąskaitų tvarkymą aukščiausioje pakopoje.
- 2) Kreditų ar paskolų suteikimas investuotojams, siekiant suteikti jiems galimybę vykdyti sandorį viena ar daugiau finansinių priemonių, kai kreditą ar paskolą suteikianti įmonė dalyvauja sandoryje.
- 3) Patarimas įmonėms dėl kapitalo struktūros, pramonės strategijos bei susijusių dalykų, patarimai bei paslaugos, susijusios su įmonių susijungimais ir pirkimais.
- 4) Užsienio valiutos keitimo paslaugos, susijusios su investicinių paslaugų teikimu.
- 5) Investavimo tyrimai ir finansinė analizė ar kitų formų bendros rekomendacijos dėl sandorių ir finansinių priemonių.
- 6) Paslaugos, susijusios su emisijos organizavimu ir vykdymu.
- 7) Investicinės paslaugos ir veikla, taip pat papildomos paslaugos, panašios į I priedo A ir B skirsniuose nurodytos rūšies priemonės ir susijusios su pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis išvestinių finansinių priemonių, nurodytų C skirsnio 5, 6, 7 ir 10 punktuose, jeigu jos yra susijusios su investicinėmis ar papildomomis paslaugomis.

C SKIRSNIS

Finansinės priemonės

- 1) Perleidžiami vertybiniai popieriai.
- 2) Pinigų rinkos priemonės.

- 3) Kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai.
- 4) Pasirinkimo, ateities, apsikeitimo, išankstiniai palūkanų normų susitarimai ir kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamingumu, apyvartiniais taršos leidimais arba kitomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, finansiniais indeksais ar finansinėmis priemonėmis, kai galima atsiskaityti fiziškai arba grynaisiais pinigais.
- 5) Pasirinkimo, ateities, apsikeitimo, išankstiniai sandoriai ir kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su biržos prekėmis, už kuriuos privaloma arba vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti grynaisiais pinigais kitu nei įsipareigojimų nevykdymo arba kitokiu ankstyvo sutarties nutraukimo atveju (angl. *termination event*).
- 6) Pasirinkimo, ateities, apsikeitimo sandoriai ir bet kokios kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su biržos prekėmis, kai galimas atsiskaitymas fiziškai, su sąlyga, kad prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, DPS arba OPS, išskyrus didmeninius energetikos produktus, kurių atveju privalomas fizinis atsiskaitymas.
- 7) Pasirinkimo, ateities, apsikeitimo sandoriai ir bet kokios kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su biržos prekėmis, kai galimas atsiskaitymas fiziškai, nepaminėti šio skirsnio 6 punkte, platinami nekomerciniais tikslais ir turintys kitų išvestinių finansinių priemonių požymių.
- 8) Išvestinės finansinės priemonės, skirtos kredito rizikai perduoti.
- 9) Finansinės sutartys dėl skirtumų.
- 10) Pasirinkimo, ateities, apsikeitimo, išankstiniai palūkanų normų susitarimai ir bet kokios kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su klimato veiksniais, frachto tarifais ir infliacijos lygiu arba kitokiais oficialiais ekonominiais veiksniais, už kuriuos privaloma arba vienos iš šalių pasirinkimu galima atsiskaityti grynaisiais pinigais kitu nei įsipareigojimų nevykdymo arba ankstyvo sutarties nutraukimo atveju, taip pat bet kokios kitos išvestinių finansinių priemonių sutartys, susiję su turtu, teisėmis, įsipareigojimais, indeksais ir vienetais, nepaminėtos šiame skirsnyje ir turinčios kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, atsižvelgiant į tai, ar, be kita ko, jais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, OPS, ar DPS.
- 11) Apyvartiniai taršos leidimai, kuriuos sudaro bet kurie atitikties Direktyvos 2003/87/EB reikalavimams (apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos) tikslu pripažinti vienetai.

D SKIRSNIS

Duomenų pranešimo paslaugos

- 1) PSS valdymas.
 - 2) KIJT valdymas.
 - 3) PPTS valdymas.
-

II PRIEDAS

PROFESIONALŪS KLIENTAI ŠIOS DIREKTYVOS TIKSLAIS

Profesionalus klientas – klientas, turintis patirties, žinių ir įgūdžių, leidžiančių jam pačiam priimti investavimo sprendimus ir tinkamai įvertinti kylančią riziką. Norint klientą laikyti profesionaliu, būtina, kad jis atitiktų šiuos kriterijus:

I. PROFESIONALIAIS LAIKOMŲ KLIENTŲ KATEGORIJOS

Šios direktyvos tikslais toliau nurodyti subjektai turi būti laikomi profesionaliais, teikiant bet kokias investicines paslaugas, vykdant veiklą ir sandorius su finansinėmis priemonėmis.

- 1) Subjektai, kurie turi gauti veiklos finansų rinkose leidimą arba kurių veikla šiose rinkose turi būti reguliuojama. Turi būti laikoma, kad į toliau pateiktą sąrašą įtraukti visi subjektai, gavę veiklos leidimus ir vykdantys minėtiems subjektams būdingą veiklą: pagal direktyvą valstybėje narėje veiklos leidimą gavę subjektai, nesiremiant direktyva valstybėje narėje leidimą gavę ar jos reguliuojami subjektai ir trečiojoje valstybėje leidimą gavę ar jos reguliuojami subjektai:
 - a) kredito įstaigos;
 - b) investicinės įmonės;
 - c) kitos veiklos leidimą gavusios ar reguliuojamos finansų įstaigos;
 - d) draudimo bendrovės;
 - e) kolektyvinio investavimo sistemos ir tokių sistemų valdymo įmonės;
 - f) pensijų fondai ir tokių fondų valdymo įmonės;
 - g) prekiautojai biržos prekėmis ir biržos prekių išvestinėmis priemonėmis;
 - h) biržos prieigos nuomininkai (angl. *local*);
 - i) kiti instituciniai investuotojai.
- 2) Didelės įmonės, atitinkančios du iš toliau pateiktų pagal įmonės dydį taikomų reikalavimų:
 - bendras balansas: 20 000 000 EUR
 - grynoji apyvarta: 40 000 000 EUR
 - nuosavos lėšos: 2 000 000 EUR
- 3) Nacionalinės ir regiono valdžios institucijos, įskaitant viešosios valdžios įstaigas, valdančias valstybės skolą nacionaliniu ar regionų lygmeniu, centriniai bankai, tarptautinės ir viršvalstybinės institucijos, pavyzdžiui, Pasaulio bankas, TVF, ECB, EIB ir kitos panašios tarptautinės organizacijos.
- 4) Kiti instituciniai investuotojai, kurių pagrindinė veikla – investicijos į finansines priemones, įskaitant subjektus, užsiimančius turto pavertimu vertybiniais popieriais ir kitais finansavimo sandoriais.

Pirmiau nurodyti subjektai laikomi profesionaliais. Tačiau jie gali reikalauti juos laikyti neprofesionaliais, o investicinės įmonės gali sutikti suteikti jiems didesnę apsaugą. Jeigu investicinės įmonės klientas yra pirmiau nurodyta įmonė, prieš suteikdama kokias nors paslaugas, ši investicinė įmonė turi informuoti jį, kad, remiantis investicinėje įmonėje turima informacija, toks klientas laikomas profesionaliu ir su juo bus atitinkamai elgiamasi, nebent investicinė įmonė ir klientas susitartų kitaip. Be to, investicinė įmonė turi pranešti klientui, kad jis turi teisę reikalauti pakeisti susitarimo sąlygas, siekdamas užsitikrinti didesnę apsaugą.

Profesionaliu laikomas klientas pats atsako už prašymo suteikti didesnę apsaugą pateikimą, jeigu jis mano, kad negalės tinkamai įvertinti ir valdyti kilusios rizikos.

Ši didesnė apsauga bus suteikta tuomet, kai profesionaliu laikomas klientas su investicine įmone sudaro rašytinį susitarimą, kad pagal taikytinas verslo etikos taisykles jis nelaikomas profesionaliu klientu. Tokiame susitarime turi būti nurodyta, ar tai taikoma kuriai nors vienai ar kelioms paslaugoms ar sandoriams arba vienos ar kelių rūšių produktams ar sandoriams.

II. KLIENTAI, KURIE JŲ PRAŠYMU GALI BŪTI LAIKOMI PROFESIONALIAIS

II.1. Identifikavimo kriterijai

I skirsnyje nepaminėti klientai, įskaitant viešojo sektoriaus institucijas, vietos valdžios institucijas, savivaldybes ir privačius pavienius investuotojus, gali atsisakyti verslo etikos taisyklėmis siūlomos apsaugos.

Dėl to investicinėms įmonėms turi būti leidžiama bet kurį pirmiau nurodytą klientą laikyti profesionaliu, jei laikomasi toliau nurodytų kriterijų ir procedūros. Vis dėlto neturi būti daroma prielaida, kad tie klientai turi tokių pačių žinių apie rinką ir patirties, kaip ir I skirsnyje išvardinti klientai.

Bet koks pagal įprastas verslo etikos taisykles leidžiamos apsaugos atsisakymas laikomas galiojančiu tik tuomet, kai investicinės įmonės atliktas kliento įgūdžių, patirties ir žinių įvertinimas, atsižvelgiant į numatomų sandorių ir paslaugų pobūdį, leidžia pagrįstai įsitikinti, kad klientas gali priimti investavimo sprendimus ir suvokia kylančią riziką.

Tinkamumo testas, taikomas, vadovaujantis finansinės srities direktyvomis, įmonių vadovams ir direktoriams, galėtų būti laikomas įgūdžių ir žinių įvertinimo pavyzdžiu. Kai atitinkamas subjektas yra mažas, tas įvertinimo testas turi būti atliekamas su asmeniu, turinčiu teisę subjekto vardu vykdyti sandorius.

Vykdamant pirmiau tą įvertinimą, turi būti laikomasi mažiausiai dviejų iš toliau nurodytų kriterijų:

- per paskutinius keturis metų ketvirčius atitinkamoje rinkoje klientas įvykdė vidutiniškai 10 stambių sandorių per ketvirtį,
- kliento finansinių priemonių portfelis, kurį nustatant jam priskiriami grynųjų pinigų depozitai ir finansinės priemonės, yra didesnis nei 500 000 EUR,
- klientas mažiausiai vienerius metus profesionaliai dirbo ar dirba finansų sektoriuje ir turi reikalingų žinių apie numatomus sandorius ir paslaugas.

Valstybės narės gali priimti specialius kriterijus savivaldybių ir vietos valdžios institucijų, kurios pageidauja būti laikomos profesionaliais klientais, įgūdžiams ir žinioms vertinti. Tie kriterijai gali būti alternatyvūs, pateiktiesiems penktoje pastraipoje, arba juos papildyti.

II.2. Procedūra

Tie klientai gali atsisakyti, kad jiems būtų taikomos išsamios verslo etikos taisyklės, tik tuomet, kai laikomasi šios procedūros:

- jie turi patvirtinti raštu investicinei įmonei, kad pageidauja būti laikomi profesionaliais klientais apskritai arba konkrečios investicinės paslaugos ar sandorio, sandorio rūšies arba produkto rūšies atžvilgiu,
- investicinė įmonė turi juos aiškiai raštu įspėti apie apsaugą ir investuotojų žalos atlyginimo teises, kurių jie gali netekti,
- jie turi patvirtinti raštu atskirame nuo sutarties dokumente, kad suvokia tokios apsaugos netekimo padarinius.

Prieš spręsdamos, ar priimti prašymą dėl teisių atsisakymo, investicinės įmonės turi imtis visų reikalingų veiksmų, siekdamos užtikrinti, kad klientas, pageidaujantis būti laikomas profesionaliu, atitiktų II skirsnio 1 punkte nurodytus atitinkamus reikalavimus.

Jeigu klientai, vadovaujantis atitinkamais kriterijais ir procedūromis, panašiomis į pirmiau nurodytuosius, jau buvo priskirti profesionalams, jų ryšiams su investicinėmis įmonėmis neturi būti taikomos kokios nors naujos taisyklės, priimtose remiantis šiuo priedu.

Skirstydamos klientus į kategorijas, įmonės turi įgyvendinti tinkamą raštu išdėstytą vidaus politiką ir procedūras. Profesionalūs klientai atsako už investicinių įmonių informavimą apie kiekvieną pasikeitimą, galintį turėti įtakos jų priskyrimui konkrečiai kategorijai. Tačiau jeigu investicinė įmonė sužino, kad klientas jau neatitinka ankstesnių reikalavimų, leidusių jį laikyti profesionaliu, ji turi imtis atitinkamų veiksmų.

III PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva su vėlesniais pakeitimais

(nurodyta 94 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/31/EB (OL L 114, 2006 4 27, p. 60)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/10/EB (OL L 76, 2008 3 19, p. 33)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL L 331, 2010 12 15, p. 120)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai

(nurodyti 94 straipsnyje)

Direktyva 2004/39/EB

Perkėlimo laikotarpis 2007 m. sausio 31 d.

Įgyvendinimo laikotarpis 2007 m. lapkričio 1 d.

Direktyva 2006/31/EB

Perkėlimo laikotarpis 2007 m. sausio 31 d.

Perkėlimo laikotarpis 2007 m. lapkričio 1 d.

Direktyva 2007/44/EB

Perkėlimo laikotarpis 2009 m. kovo 21 d.

Direktyva 2010/78/EB

Perkėlimo laikotarpis 2011 m. gruodžio 31 d.

—

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė, nurodyta 94 straipsnyje

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis	
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis	
2 straipsnio 1 dalies a punktas	2 straipsnio 1 dalies a punktas	
2 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio 1 dalies b punktas	
2 straipsnio 1 dalies c punktas	2 straipsnio 1 dalies c punktas	
2 straipsnio 1 dalies d punktas	2 straipsnio 1 dalies d punktas	
2 straipsnio 1 dalies e punktas	2 straipsnio 1 dalies f punktas	
2 straipsnio 1 dalies f punktas	2 straipsnio 1 dalies g punktas	
2 straipsnio 1 dalies g punktas	2 straipsnio 1 dalies h punktas	
2 straipsnio 1 dalies h punktas	2 straipsnio 1 dalies i punktas	
2 straipsnio 1 dalies i punktas	2 straipsnio 1 dalies j punktas	
2 straipsnio 1 dalies j punktas	2 straipsnio 1 dalies k punktas	
2 straipsnio 1 dalies k punktas	2 straipsnio 1 dalies i punktas	
2 straipsnio 1 dalies l punktas	—	
2 straipsnio 1 dalies m punktas	2 straipsnio 1 dalies l punktas	
2 straipsnio 1 dalies n punktas	2 straipsnio 1 dalies m punktas	
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 4 dalis	
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis	
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 3 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 1 punktas	4 straipsnio 1 dalies 1 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 2 punktas	4 straipsnio 1 dalies 2 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 3 punktas	4 straipsnio 1 dalies 3 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 4 punktas	4 straipsnio 1 dalies 4 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 5 punktas	4 straipsnio 1 dalies 5 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 6 punktas	4 straipsnio 1 dalies 6 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 7 punktas	4 straipsnio 1 dalies 20 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 8 punktas	4 straipsnio 1 dalies 7 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 9 punktas	4 straipsnio 1 dalies 8 punktas	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
4 straipsnio 1 dalies 10 punktas	4 straipsnio 1 dalies 9 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 11 punktas	4 straipsnio 1 dalies 10 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 12 punktas	4 straipsnio 1 dalies 11 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 13 punktas	4 straipsnio 1 dalies 18 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 14 punktas	4 straipsnio 1 dalies 21 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 15 punktas	4 straipsnio 1 dalies 22 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 16 punktas	4 straipsnio 1 dalies 14 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 17 punktas	4 straipsnio 1 dalies 15 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 18 punktas	4 straipsnio 1 dalies 44 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 19 punktas	4 straipsnio 1 dalies 17 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 20 punktas	4 straipsnio 1 dalies 55 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 21 punktas	4 straipsnio 1 dalies 56 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 22 punktas	4 straipsnio 1 dalies 26 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 23 punktas	4 straipsnio 1 dalies 27 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 24 punktas	4 straipsnio 1 dalies 28 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 25 punktas	4 straipsnio 1 dalies 29 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 26 punktas	4 straipsnio 1 dalies 30 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 27 punktas	4 straipsnio 1 dalies 31 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 28 punktas	4 straipsnio 1 dalies 32 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 29 punktas	4 straipsnio 1 dalies 33 punktas	
4 straipsnio 1 dalies 30 punktas	4 straipsnio 1 dalies 35 punkto b papunktis	
4 straipsnio 1 dalies 31 punktas	4 straipsnio 1 dalies 35 punktas	
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis	
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis	
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 2 dalis	
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis	
5 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 4 dalis	
5 straipsnio 5 dalis	—	
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis	
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis	
6 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 3 dalis	
7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
7 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis	
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 3 dalis	
7 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 4 ir 5 dalys	
8 straipsnio a punktas	8 straipsnio a punktas	
8 straipsnio b punktas	8 straipsnio b punktas	
8 straipsnio c punktas	8 straipsnio c punktas	
8 straipsnio d punktas	8 straipsnio d punktas	
8 straipsnio e punktas	8 straipsnio e punktas	
9 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 ir 3 dalys	
9 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 5 dalis	
9 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 4 dalis	
9 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnio 5 dalis	11 straipsnio 3 dalis	
10 straipsnio 6 dalis	10 straipsnio 3 dalis, 11 straipsnio 4 dalis	
10a straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis	
10a straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis	
10a straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 3 dalis	
10a straipsnio 4 dalis	12 straipsnio 4 dalis	
10a straipsnio 5 dalis	12 straipsnio 5 dalis	
10a straipsnio 6 dalis	12 straipsnio 6 dalis	
10a straipsnio 7 dalis	12 straipsnio 7 dalis	
10a straipsnio 8 dalis	12 straipsnio 8 ir 9 dalys	
10b straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis	
10b straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis	
10b straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 3 dalis	
10b straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 4 dalis	
10b straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 5 dalis	
11 straipsnis	14 straipsnis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
12 straipsnis	15 straipsnis	
13 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 4 dalis	
13 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 5 dalis	
13 straipsnio 6 dalis	16 straipsnio 6 dalis	
13 straipsnio 7 dalis	16 straipsnio 8 dalis	
13 straipsnio 8 dalis	16 straipsnio 9 dalis	
13 straipsnio 9 dalis	16 straipsnio 11 dalis	
13 straipsnio 10 dalis	16 straipsnio 12 dalis	
14 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis, 19 straipsnio 1 dalis	
14 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 4 dalis	
14 straipsnio 4 dalis	18 straipsnio 3 dalis, 19 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 5 dalis	18 straipsnio 6 dalis, 19 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 6 dalis	18 straipsnio 8 dalis	
14 straipsnio 7 dalis	18 straipsnio 9 dalis	
15 straipsnis	—	
16 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
16 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalis	
16 straipsnio 3 dalis	—	
17 straipsnio 1 dalis	22 straipsnis	
17 straipsnio 2 dalis	—	
18 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 1 dalis	
18 straipsnio 2 dalis	23 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	23 straipsnio 4 dalis	
19 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 3 dalis	
19 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 4 dalis	
19 straipsnio 4 dalis	25 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 3 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
19 straipsnio 6 dalis	25 straipsnio 4 dalis	
19 straipsnio 7 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
19 straipsnio 8 dalis	25 straipsnio 6 dalis	
19 straipsnio 9 dalis	24 straipsnio 6 dalis, 25 straipsnio 7 dalis	
19 straipsnio 10 dalis	24 straipsnio 13 dalis, 24 straipsnio 14 dalis, 25 straipsnio 8 dalis	
20 straipsnis	26 straipsnis	
21 straipsnio 1 dalis	27 straipsnio 1 dalis	
21 straipsnio 2 dalis	27 straipsnio 4 dalis	
21 straipsnio 3 dalis	27 straipsnio 5 dalis	
21 straipsnio 4 dalis	27 straipsnio 7 dalis	
21 straipsnio 5 dalis	27 straipsnio 8 dalis	
21 straipsnio 6 dalis	27 straipsnio 9 dalis	
22 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 1 dalis	29 straipsnio 1 dalis	
23 straipsnio 2 dalis	29 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 3 dalis	29 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 4 dalis	29 straipsnio 4 dalis	
23 straipsnio 5 dalis	29 straipsnio 5 dalis	
23 straipsnio 6 dalis	29 straipsnio 6 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 2 dalis	
24 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 3 dalis	
24 straipsnio 4 dalis	30 straipsnio 4 dalis	
24 straipsnio 5 dalis	30 straipsnio 5 dalis	
25 straipsnio 1 dalis		24 straipsnis
25 straipsnio 2 dalis		25 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 3 dalis		26 straipsnio 1 ir 2 dalys
25 straipsnio 4 dalis		26 straipsnio 3 dalis
25 straipsnio 5 dalis		26 straipsnio 7 dalis
25 straipsnio 6 dalis		26 straipsnio 8 dalis

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
25 straipsnio 7 dalis		26 straipsnio 9 dalis
26 straipsnio 1 dalis	31 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis	31 straipsnio 2 ir 3 dalys	
27 straipsnio 1 dalis		14 straipsnio 1–5 dalys
27 straipsnio 2 dalis		14 straipsnio 6 dalis
27 straipsnio 3 dalis		15 straipsnio 1–4 dalys
27 straipsnio 4 dalis		16 straipsnis
27 straipsnio 5 dalis		17 straipsnio 1 dalis
27 straipsnio 6 dalis		17 straipsnio 2 dalis
27 straipsnio 7 dalis		17 straipsnio 3 dalis
28 straipsnio 1 dalis		20 straipsnio 1 dalis
28 straipsnio 2 dalis		20 straipsnio 2 dalis
28 straipsnio 3 dalis		20 straipsnio 3 dalis
29 straipsnio 1 dalis		3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
29 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
29 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 6 dalis
30 straipsnio 1 dalis		6 straipsnio 1 ir 2 dalys
30 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 1 dalis
30 straipsnio 3 dalis		7 straipsnio 2 dalis
31 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis	
31 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 2 dalis	
31 straipsnio 3 dalis	34 straipsnio 3 dalis	
31 straipsnio 4 dalis	34 straipsnio 4 dalis	
31 straipsnio 5 dalis	34 straipsnio 6 dalis	
31 straipsnio 6 dalis	34 straipsnio 7 dalis	
31 straipsnio 7 dalis	34 straipsnio 8 ir 9 dalys	
32 straipsnio 1 dalis	35 straipsnio 1 dalis	
32 straipsnio 2 dalis	35 straipsnio 2 dalis	
32 straipsnio 3 dalis	35 straipsnio 3 dalis	
32 straipsnio 4 dalis	35 straipsnio 4 dalis	
32 straipsnio 5 dalis	35 straipsnio 5 dalis	
32 straipsnio 6 dalis	35 straipsnio 6 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
32 straipsnio 7 dalis	35 straipsnio 8 dalis	
32 straipsnio 8 dalis	35 straipsnio 9 dalis	
32 straipsnio 9 dalis	35 straipsnio 10 dalis	
32 straipsnio 10 dalis	35 straipsnio 11 ir 12 dalys	
33 straipsnio 1 dalis	36 straipsnio 1 dalis	
33 straipsnio 2 dalis	36 straipsnio 2 dalis	
34 straipsnio 1 dalis	37 straipsnio 1 dalis	
34 straipsnio 2 dalis	37 straipsnio 2 dalis	
34 straipsnio 3 dalis	—	
35 straipsnio 1 dalis	38 straipsnio 1 dalis	
35 straipsnio 2 dalis	38 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 1 dalis	44 straipsnio 1 dalis	
36 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 3 dalis	44 straipsnio 3 dalis	
36 straipsnio 4 dalis	44 straipsnio 4 dalis	
36 straipsnio 5 dalis	44 straipsnio 5 dalis	
36 straipsnio 6 dalis	44 straipsnio 6 dalis	
37 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 ir 8 dalys	
37 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 7 dalies antra pastraipa	
38 straipsnio 1 dalis	46 straipsnio 1 dalis	
38 straipsnio 2 dalis	46 straipsnio 2 dalis	
38 straipsnio 3 dalis	46 straipsnio 3 dalis	
39 straipsnis	47 straipsnio 1 dalis	
40 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis	
40 straipsnio 2 dalis	51 straipsnio 2 dalis	
40 straipsnio 3 dalis	51 straipsnio 3 dalis	
40 straipsnio 4 dalis	51 straipsnio 4 dalis	
40 straipsnio 5 dalis	51 straipsnio 5 dalis	
40 straipsnio 6 dalis	51 straipsnio 6 dalis	
41 straipsnio 1 dalis	52 straipsnio 1 dalis	
41 straipsnio 2 dalis	52 straipsnio 2 dalis	
42 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
42 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 dalis	
42 straipsnio 3 dalis	53 straipsnio 3 dalis	
42 straipsnio 4 dalis	53 straipsnio 4 dalis	
42 straipsnio 5 dalis	53 straipsnio 5 dalis	
42 straipsnio 6 dalis	53 straipsnio 6 dalis	
42 straipsnio 7 dalis	53 straipsnio 7 dalis	
43 straipsnio 1 dalis	54 straipsnio 1 dalis	
43 straipsnio 2 dalis	54 straipsnio 2 ir 3 dalys	
44 straipsnio 1 dalis		3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
44 straipsnio 2 dalis		4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
44 straipsnio 3 dalis		4 straipsnio 6 dalis
45 straipsnio 1 dalis		6 straipsnio 1 ir 2 dalys
45 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 1 dalis
45 straipsnio 3 dalis		7 straipsnio 2 dalis
46 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 1 dalis	
46 straipsnio 2 dalis	55 straipsnio 2 dalis	
47 straipsnis	56 straipsnis	
48 straipsnio 1 dalis	67 straipsnio 1 dalis	
48 straipsnio 2 dalis	67 straipsnio 2 dalis	
48 straipsnio 3 dalis	67 straipsnio 3 dalis	
49 straipsnis	68 straipsnis	
50 straipsnio 1 dalis	69 straipsnio 1 dalis, 72 straipsnio 1 dalis	
50 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 2 dalis	
51 straipsnio 1 dalis	70 straipsnio 1 ir 2 dalys	
51 straipsnio 2 dalis	70 straipsnio 5 dalis	
51 straipsnio 3 dalis	71 straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 4 dalis	71 straipsnio 4 dalis	
51 straipsnio 5 dalis	71 straipsnio 5 dalis	
51 straipsnio 6 dalis	71 straipsnio 6 dalis	
52 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalis	
52 straipsnio 2 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
53 straipsnio 1 dalis	75 straipsnio 1 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
53 straipsnio 2 dalis	75 straipsnio 2 dalis	
53 straipsnio 3 dalis	75 straipsnio 3 dalis	
54 straipsnio 1 dalis	76 straipsnio 1 dalis	
54 straipsnio 2 dalis	76 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 3 dalis	76 straipsnio 3 dalis	
54 straipsnio 4 dalis	76 straipsnio 4 dalis	
54 straipsnio 5 dalis	76 straipsnio 5 dalis	
55 straipsnio 1 dalis	77 straipsnio 1 dalis	
55 straipsnio 2 dalis	77 straipsnio 2 dalis	
56 straipsnio 1 dalis	79 straipsnio 1 dalis	
56 straipsnio 2 dalis	79 straipsnio 2 dalis	
56 straipsnio 3 dalis	79 straipsnio 3 dalis	
56 straipsnio 4 dalis	79 straipsnio 4 dalis	
56 straipsnio 5 dalis	79 straipsnio 8 dalis	
56 straipsnio 6 dalis	79 straipsnio 9 dalis	
57 straipsnio 1 dalis	80 straipsnio 1 dalis	
57 straipsnio 2 dalis	80 straipsnio 2 dalis	
57 straipsnio 3 dalis	80 straipsnio 3 ir 4 dalys	
58 straipsnio 1 dalis	81 straipsnio 1 dalis	
58 straipsnio 2 dalis	81 straipsnio 2 dalis	
58 straipsnio 3 dalis	81 straipsnio 3 dalis	
58 straipsnio 4 dalis	81 straipsnio 4 dalis	
58 straipsnio 5 dalis	81 straipsnio 5 dalis	
58a straipsnis	82 straipsnis	
59 straipsnis	83 straipsnis	
60 straipsnio 1 dalis	84 straipsnio 1 dalis	
60 straipsnio 2 dalis	84 straipsnio 2 dalis	
60 straipsnio 3 dalis	84 straipsnio 3 dalis	
60 straipsnio 4 dalis	84 straipsnio 4 dalis	
61 straipsnio 1 dalis	85 straipsnio 1 dalis	
61 straipsnio 2 dalis	85 straipsnio 2 dalis	
62 straipsnio 1 dalis	86 straipsnio 1 dalis	

Direktyva 2004/39/EB	Direktyva 2014/65/ES	Reglamentas (ES) Nr. 600/2014
62 straipsnio 2 dalis	86 straipsnio 2 dalis	
62 straipsnio 3 dalis	86 straipsnio 3 dalis	
62 straipsnio 4 dalis	86 straipsnio 4 dalis	
62a straipsnio 1 dalis	87 straipsnio 1 dalis	
62a straipsnio 2 dalis	87 straipsnio 2 dalis	
63 straipsnio 1 dalis	88 straipsnio 1 dalis	
63 straipsnio 2 dalis	88 straipsnio 2 dalis	
64 straipsnis	—	—
64a straipsnis	—	—
65 straipsnis	—	—
66 straipsnis	—	—
67 straipsnis	—	—
68 straipsnis	—	—
69 straipsnis	—	—
70 straipsnis	—	—
71 straipsnis	—	—
72 straipsnis	—	—
73 straipsnis	—	—
I priedas	I priedas	
II priedas	II priedas	

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIEKSEMBURGAS

LT